

ג'וֹאֵן פֶּאֶלּוֹן

לסובב את גלגל החוק

轉法輪

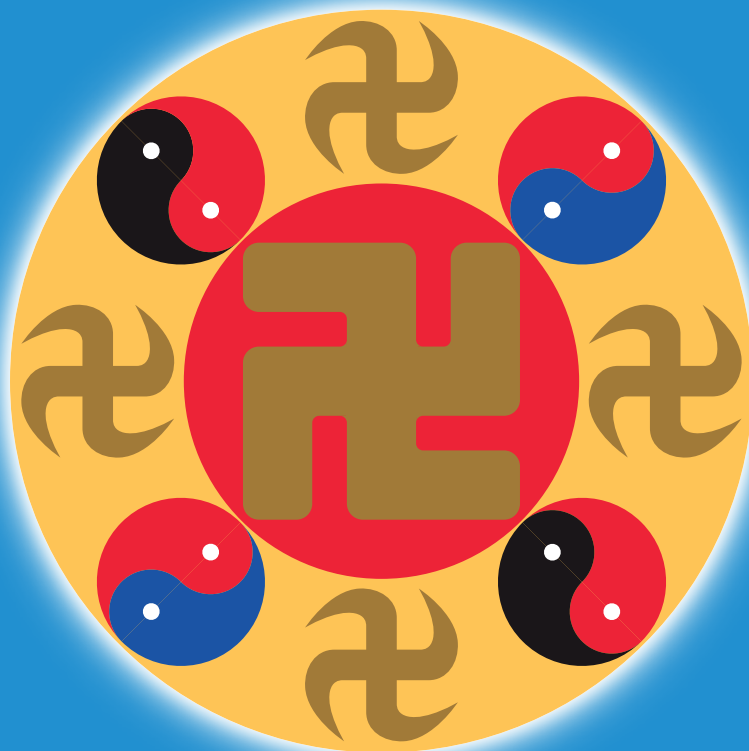
(希伯來文版)

לי הונג-ג'י

מהדורה שלישית מחודשת ומתוקנת 2010

極至法旋

佛法無邊

法輪常轉

סמל הפאלון הזה הוא מיניאטורה של היקום. יש לו צורת קיום ותהליך התפתחות משלו גם בכל הממדים האחרים. לכן אני אומר שהוא עולם.

לי הונג-ג'י

這個法輪圖形是宇宙的縮影，他在其它各個空間也有他存在的形式、演化過程，所以我說是一個世界。

李洪志

לון יו¹

(על אודות הדאפא)

דאפא הוא החוכמה של הבורא. הוא המקור של בריאת השמים והארץ ושל יצירת היקום, מה שהוא מכיל הוא מהזעיר ביותר ועד לעצום ביותר, ויש לו התבטאויות שונות פְּרָמֹת השונות של הגופים השמימיים. החל מהמיקרוקוסמי ביותר שבגופים השמימיים ועד לחלקיקים המיקרוקוסמיים ביותר שמופיעים, אין-ספור חלקיקים בכל רמה ורמה, מהקטן ועד לגדול, ועד לאטומים, למולקולות, לגופים השמימיים ולגלקסיות שבשכבת פני השטח שבני האדם יודעים עליהם, ועד לגדול אפילו יותר – החלקיקים בגדלים השונים מרכיבים את הישויות החיות בגדלים השונים ואת העולמות בגדלים השונים הממלאים את הגופים השמימיים שביקום. עבור החיים שעל החלקיקים שברמות השונות, החלקיקים ברמה הגדולה משלהם הם הכוכבים שברקיע שלהם, וזה כך בכל רמה ורמה. עבור החיים בכל רמה שביקום, זה לאין-סוף וללא גבולות. הדאפא גם יצר את הזמן, את המרחב, את המון החיים והמינים ואת ריבוא הדברים, כולל כל דבר, מבלי להחסיר דבר. אלו הם הביטויים הקונקרטיים, ברמות השונות, של התכונה של הדאפא, ג'וֹן-שׁוֹן-רֶן².

לא משנה כמה מתקדמות הן השיטות של המין האנושי לחקר היקום והחיים, ההבנה מוגבלת רק לחלק מתוך הממד שבו קיים המין האנושי, הנמצא ברמה נמוכה של היקום. במהלך ציוויליזציות רבות שהופיעו בפרהיסטוריה, האנושות כבר חקרה כוכבים אחרים, אבל לא משנה כמה גבוה ורחוק הם טסו, הם לא עזבו את הממד שבו קיים המין האנושי. המין האנושי לעולם לא יוכל להכיר באמת את ההתבטאויות האמיתיות של היקום. אם המין האנושי רוצה להבין את המסתורין של היקום, של הזמן-מרחב ושל גוף האדם, הוא יכול להשיג זאת רק אם יטפח בפא ישר, ישיג הארה ישרה וירומם את הרמה של החיים שלו. באמצעות טיפוח גם אופיו המוסרי יתרומם, וכשהוא יוכל להבחין בין טוב לרשע, בין טוב לרע, ויֵצֵא מעבר לרמה של המין האנושי, רק אז הוא יוכל לראות, רק אז הוא יוכל לבוא במגע עם היקום כפי שהוא באמת ועם החיים שבממדים השונים וברמות השונות.

המחקר שמבצע המין האנושי נעשה למען תחרות טכנולוגית, כשהתירון הוא לשנות את תנאי החיים. ברוב המקרים הוא מתבסס על דחיית האלוהי ונטישה של הערכים המוסריים של המין האנושי שנועדו לשמור על ריסון עצמי, וזאת הסיבה שפעמים רבות הושמדו ציוויליזציות שהופיעו בעבר במין האנושי. מה גם שהמחקר לא יכול אלא להיות מוגבל לתוך העולם החומרי, והגישה היא שרק כשמשוהו מוכר הולכים לחקור אותו, ואילו באשר לתופעות שלא ניתן לגעת בהן ולא ניתן לראות אותן בממד של המין האנושי, אך הן קיימות באופן אובייקטיבי, ויכולות להשתקף באופן ממשי במציאות של המין האנושי – כולל רוחניות, אמונה, מילים אלוהיות או נסים – תחת ההשפעה של דחיית האלוהי אף פעם לא מעזים לגעת בהן.

אם המין האנושי יוכל לרומם את התנהלותו ואת השקפותיו בהתבסס על המוסריות, רק אז תוכל הציוויליזציה של חברת המין האנושי להאריך את משך קיומה, וגם נסים יוכלו להופיע שוב בחברה של המין האנושי. בחברה של המין האנושי בעבר הופיעו גם כן פעמים רבות תרבויות חצי-אלוהיות חצי-אנושיות, שאפשרו למין האנושי לרומם את הבנתו האמיתית לגבי החיים ולגבי היקום. אם המין האנושי יוכל להביע את ההוקרה ואת הכבוד הראויים כלפי ההתבטאות של הדאפא בעולם, זה יביא אושר ותפארת לאנשים, לעמים ולמדינות. הדאפא של היקום הוא שיצר את הגוף השמימי, את היקום, את החיים ואת ריבוא הדברים, אם חיים סוטים ממנו אז הם מושחתים באמת; אם אנשי העולם יכולים להתאים אליו אז הם אנשים טובים באמת, ובו בזמן זה יביא להם גמול טוב, אושר ואריכות חיים; כמטפח, אם אתה נטמע בו אז אתה אחד שהשיג את הטאו – אלוהות.

לי הונג-ג'י

24 במאי 2015

1 לון יו – דיון, הערה.

2 ג'וֹן – אמת, אמיתיות; שן – טוב, טוב-לב, חמלה, רחמים; רן – סבלנות, סובלנות, היכולת לשאת, הבלגה, איפוק.

הרצאה ראשונה

באמת להביא אנשים לרמות גבוהות

בכל התהליך של הוראת הפא והעברת שיטת התרגול נהגתי על-פי העיקרון של להיות אחראי כלפי החברה ואחראי כלפי המתרגלים. התוצאות שקיבלנו טובות וגם ההשפעה על כל החברה די טובה. לפני כמה שנים היו מאסטרים רבים של צ'יגונג⁷ שהעבירו שיטות תרגול. כל הדברים שהם לימדו השתייכו לרמה ההיא של סילוק מחלות ושיפור בריאות. מובן שאינני אומר שהשיטות של האחרים אינן טובות. אני רק אומר שהם לא העבירו דברים של רמות גבוהות. אני גם יודע על מצב הצ'יגונג בכל המדינה⁸. בזמן הנוכחי אני היחיד שבאמת מעביר שיטת תרגול לקראת רמות גבוהות בתוך ומחוץ למדינה. מדוע לא היה אף אחד שהעביר שיטות תרגול לקראת רמות גבוהות? זה משום שזה נוגע בנושאים גדולים והמקורות ההיסטוריים הקשורים לכך עמוקים מאוד, התחומים הקשורים גם הם נרחבים והשאלות הקשורות לכך גם כן נוקבות מאוד. זה לא מה שאדם ממוצע מסוגל להעביר, כי זה כרוך בכך שצריך לגעת בדברים של שיטות רבות. במיוחד יש לנו מתרגלים רבים שלומדים שיטה אחת היום ושיטה אחרת מחר וכבר עשו ערבובייה בגופם. נגזר עליהם שלא יוכלו להצליח לטפח כלפי מעלה. כשאחרים מטפחים כלפי מעלה בדרך אחת גדולה, אצלם הכול דרכים צדדיות. כשהם מתרגלים בשיטה אחת, השנייה מפריעה; כשהם מתרגלים בשיטה השנייה, הראשונה מפריעה. כולן מפריעות להם והם כבר לא יכולים לטפח.

אנחנו נייער את כל העניינים האלה, נשמור את החלק הטוב ונסלק את החלק הרע, וכך נבטיח שתוכל לטפח ולתרגל מהיום ואילך. אבל אתה צריך להיות כאן בשביל ללמוד ממש את הדאפא⁹. אם אתה אוהב בכל מיני החזקות ובא לכאן כדי לרדוף אחרי יכולות על-טבעיות, להירפא ממחלות ולשמוע תאוריות, או אם יש לך כוונה רעה כלשהי, זה לא יעבוד בכלל. כי אמרתי שאני היחיד שעושה דבר כזה. לא יהיו הזדמנויות רבות לדבר כזה ואני לא אמשך ללמד כך לתמיד. אני חושב שאלה שיכולים לשמוע ישירות את העברת שיטת התרגול והוראת הפא שלי, אני אומר שבאמת... אתה תדע בעתיד ותחשוב שהתקופה הזאת ראוייה מאוד לשמחה. ודאי שאנחנו מאמינים בגורל שנקבע מראש. כל מי שיושב כאן זה בגלל הגורל שנקבע מראש.

חישבו על זה כולכם: מהו העניין של העברת שיטת תרגול לקראת רמות גבוהות? האם אין זו הצלה של אנשים? הצלה של אנשים פירושה שאתה באמת מטפח ומתרגל ולא רק עוסק בסילוק מחלות ובשיפור הבריאות. לכן בטיפוח-תרגול אמיתי דרישת השין-שינג¹⁰ מהתלמידים גם גבוהה יותר. האנשים שיושבים כאן באו בשביל ללמוד את הדאפא, לכן עליכם לשבת כאן כשאתם מתייחסים לעצמכם כאל מתרגלים אמיתיים ועליכם לוותר על החזקות¹¹. אם באת ללמוד את שיטת התרגול ואת הדאפא עם כל מיני מטרות של רדיפה אחרי דברים, לא תלמד כלום. אספר לך על עיקרון אמיתי אחד: כל תהליך הטיפוח-תרגול של אדם הוא התהליך התמידי של ויתור על ההחזקות האנושיות. בחברת האנשים הרגילים אנשים מתחרים, מרמים ומזיקים זה לזה בגלל רוח אישי קטן. חייבים להשתחרר מהלכבות האלה. במיוחד אלה שלומדים היום את שיטת התרגול חייבים להשתחרר מהם אפילו יותר.

אני לא מדבר כאן על ריפוי מחלות ואנחנו לא נרפא מחלות. אבל כמתרגל אמיתי אינך יכול לטפח עם גוף חולה. אני אטהר עבורך את הגוף. טיהור הגוף ייעשה רק עבור אלה שבאים באמת בשביל ללמוד את שיטת התרגול ואת הפא. אנחנו מדגישים נקודה אחת: אם אינך יכול לוותר על הלב ההוא ואינך יכול לוותר על המחלה ההיא, לא נוכל לעשות שום דבר ולא נוכל לעזור לך. מדוע זה כך? כי יש עיקרון כזה ביקום הזה: לפי אסכולת הפודא, בין כל העניינים של האנשים הרגילים יש יחסים קארמתיים של סיבה ותוצאה. לידה, זקנה, מחלה ומוות קיימים בדיוק בצורה כזאת אצל אנשים רגילים. מחלות או קשיים באים בגלל הקארמה שנוצרה מדברים רעים שאנשים עשו בעבר. סבל הוא פירעון של החובות הקארמתיים, לכן אף אחד לא יכול לשנות את זה סתם כך. שינוי פירושו שלא צריכים לפרוע חוב שחייבים, ואי אפשר לעשות את זה איך שרוצים, אחרת זה שווה לעשיית מעשה רע.

יש אנשים שחושבים שלטפל באחרים, לסלק עבורם מחלות ולשפר את מצב בריאותם הם מעשים טובים. לדעתי, הם לא ממש ריפאו את המחלות, אלא שבמקום להוריד אותן, הם דחו אותן או הפכו אותן למשהו אחר. כדי לסלק את המצוקה הזאת חייבים לסלק קארמה. אם מישהו היה יכול לרפא את המחלה הזאת ולסלק את הקארמה ההיא לחלוטין, אם הוא באמת היה יכול להשיג זאת, הרמה של אדם זה לא הייתה נמוכה. הוא כבר היה רואה את העיקרון שאסור להפר את העקרונות שבין האנשים הרגילים סתם כך. במהלך הטיפוח-תרגול מותר למטפח לעשות כמה מעשים טובים מתוך לב

7 צ'יגונג – צורת תרגול סינית מסורתית המטפחת צ'י ("אנרגיה חיים").

8 המדינה – הכוונה לסין.

9 דאפא – "חוק גדול" בסינית (דא – גדול; פא – חוק, דרך); עקרונות היקום המהותיים ביותר.

10 שין-שינג – טבע המחשבה והלב; טבע מוסרי.

11 החזקה – מה שהאדם מחזיק בו ואינו מסוגל להיפטר ממנו; תורגם לאנגלית כ-Attachment.

רחום, ולעזור לאחרים באמצעות טיפול במחלותיהם, סילוק מחלות ושיפור בריאות, אבל הוא לא מסוגל לרפא את המחלות לגמרי. אם באמת אפשר לרפא מחלות של אדם רגיל מהשורש, אדם רגיל שאינו מטפח יצא מכאן בלי שום מחלה. אחרי שהוא יהיה מחוץ לדלת הוא עדיין יישאר אדם רגיל ועדיין יתחרה בשביל רווח אישי כאדם רגיל. איך אפשר לסלק עבורו את הקארמה שלו סתם כך? זה אסור בהחלט.

אז מדוע ניתן לעשות את זה עבור מטפח? זה כיוון שהמטפח הוא בעל הערך הרב ביותר, כי הוא רוצה לטפח. לכן המחשבה הזאת שמופיעה יקרה ביותר. בבודהיזם מדברים על טבע הבודהה. כשטבע הבודהה מתגלה, הישיות המוארות יכולות לעזור לו. מה זה אומר? אם אתה שואל אותי, כיוון שאני מעביר את שיטת התרגול ברמה גבוהה, זה נוגע לעקרונות של רמות גבוהות, והנושאים הקשורים לכך הם גדולים. ביקום הזה אנחנו רואים שחיי האדם לא נוצרו בחברת האנשים הרגילים. יצירת החיים האמיתיים של האדם היא בחלל היקום. כיוון שיש ביקום הזה חומרים רבים מכל סוג שיוצרים חיים, החומרים יכולים ליצור חיים באמצעות תנועה הדדית. במילים אחרות, החיים המוקדמים ביותר של האדם באים מהיקום. חלל היקום רחום במקור ויש לו התכונה הזאת ג'ין-שן-רן. כשאדם נולד הוא מותאם לתכונת היקום. אבל כשכמות הגופים החיים שנוצרו גדלה, מתפתח סוג של יחס חברתי קבוצתי. היו כאלה שפיתחו אנוכיות, זה הוריד לאט לאט את רמתם, הם לא יכלו להישאר ברמה הזאת והיו מוכרחים ליפול למטה. אבל ברמה האחרת הם שוב נעשים לא כל כך טובים ולא יכולים להישאר בה, אז הם ממשיכים ליפול למטה עד שלבסוף הם מגיעים לרמה הזאת של בני האדם.

כל החברה האנושית נמצאת באותה רמה. מנקודת המבט של יכולות על-טבעיות או מנקודת המבט של ישויות מוארות גדולות, כשהגופים החיים האלה ירדו לרמה הזאת, הם במקור היו אמורים להתחיל. אבל מתוך לב רחום, הישיות המוארות הגדולות נתנו להם הזדמנות נוספת ובנו סביבה מיוחדת כזאת וממד מיוחד. הגופים החיים בממד הזה שונים מהגופים החיים שבכל הממדים האחרים ביקום. הגופים החיים בממד הזה לא מסוגלים לראות גופים חיים בממדים אחרים, לא מסוגלים לראות את המראה האמיתי של היקום. לכן זה שווה לכך שהאנשים האלה נפלו לתוך אשליה. כדי להירפא ממחלות, לגרש מצוקות ולסלק קארמה, על האנשים האלה לטפח ולתרגל, לחזור למקור ולשוב לאמת. כך מסתכלים על זה בכל סוגי הטיפוח-תרגול. אדם צריך לחזור למקור ולשוב לאמת, זו המטרה האמיתית של להיות אדם. לכן, ברגע שאדם זה רוצה לטפח ולתרגל, מתייחסים לכך כטבע הבודהה שמתגלה. המחשבה הזאת היא היקרה ביותר, כי הוא רוצה לחזור למקור ולשוב לאמת ורוצה לקפוץ החוצה מהרמה הזאת של האנשים הרגילים.

אולי שמעתם שיש משפט כזה בבודהיזם: כשטבע הבודהה מתגלה הוא ירעיד את "העולם של עשרת הכיוונים"¹². כל מי שרואה אותו יעזור לו ויסייע ללא תנאי. באסכולת הבודהה הצלת אנשים לא מציבה שום תנאי ולא דורשת שום תמורה, אפשר לעזור לו בלי שום תנאי. לכן אנחנו יכולים לעשות דברים רבים בשביל התלמידים. אבל בשביל אדם רגיל, אדם שרוצה רק להיות אדם רגיל ורוצה להירפא מהמחלה שלו, זה לא יעבוד. יש אנשים החושבים: "אני אתרגל ואטפח אחרי שהמחלה שלי תירפא". אין תנאים לטיפוח-תרגול, אם אתה רוצה לטפח אז טפח. אבל עם גוף שיש בו מחלות, או שיש אנשים שהמסרים בגופם עדיין מבובלים, יש אנשים שאף פעם לא תרגלו צ'יגונג, ויש גם אנשים שתרגלו במשך עשרות שנים ועדיין מסתובבים בשלב של צ'י¹³ ולא הצליחו לטפח כלפי מעלה.

אז מה נעשה? אנחנו נטהר את הגוף שלהם ונאפשר להם לטפח ולתרגל לקראת רמות גבוהות. כשמטפחים ומתרגלים ברמה הנמוכה ביותר, יש תהליך שבו גופך יטוהר לחלוטין. כל הדברים הלא טובים שקיימים במחשבה, שדה קארמה הקיים מסביב לגוף וסיבות הגורמות לגוף להיות לא בריא, ינוקו כולם. אם הם לא ינוקו איך תוכל לטפח לקראת רמות גבוהות עם גוף מזוהם ושחור ומחשבות מלוכלכות? אנחנו לא מתרגלים כאן צ'י. אתה לא צריך לתרגל את הדברים האלה של הרמות הנמוכות. אנחנו נדחף אותך אל מעבר לזה ונגרום לגופך להגיע למצב שאין בו מחלות. באותו זמן נתקין אצלך סט של דברים מוכנים שהם הבסיס שהיה צריך לבנות ברמות הנמוכות, כך תתרגלו ברמה גבוהה מאוד.

לפי מה שאומרים בטיפוח-תרגול, אם ניקח בחשבון את שלב הצ'י, יש שלוש רמות. אבל בטיפוח-תרגול אמיתי (לא כולל תרגול הצ'י), יש בסך הכול שתי רמות עיקריות: אחת היא טיפוח-תרגול בשה-ג'יאן-פא¹⁴; השנייה היא טיפוח-תרגול בצ'י-שה-ג'יאן-פא¹⁵. שה-ג'יאן-פא וצ'י-שה-ג'יאן-פא האלה שונים מה"מעבר לעולם הזה" וה"בתוך העולם הזה" שבמקדשים, כי ההם ביטויים תיאורטיים. אלו שלנו הם שינויים בשתי רמות עיקריות של טיפוח אמיתי של הגוף האנושי. כיוון שבמהלך הטיפוח-תרגול בשה-ג'יאן-פא גוף האדם מתנקה ללא הרף ומתנקה ללא הרף, כשמגיעים למצב הגבוה ביותר של שה-ג'יאן-פא הגוף כבר מוחלף לחלוטין על ידי חומר בעל אנרגיה גבוהה. ואילו הטיפוח-תרגול בצ'י-שה-ג'יאן-פא הוא ביסודו של דבר טיפוח של גוף בודהה, שהוא גוף המורכב מחומר בעל אנרגיה גבוהה. כל הכוחות העל-טבעיים יתפתחו מחדש. אלו הן שתי הרמות העיקריות שאנחנו מתכוונים אליהן.

12 "העולם של עשרת הכיוונים" – מונח בודהיסטי המתייחס ליקום.

13 צ'י – בתרבות הסינית נחשב כ"אנרגיה חיים"; אנרגיה שיחסית לגונג היא אנרגיה ברמה נמוכה.

14 שה-ג'יאן-פא – "פא בתוך שלושת העולמות"; בבודהיזם מאמינים שאדם צריך לעבור סמסארה (עין ערך) אם הוא לא יוצא מעבר ל"פא בתוך שלושת העולמות". המונח "שלושת העולמות" ידוע גם כ"שלושת התחומים".

15 צ'י-שה-ג'יאן-פא – "פא מעבר לשלושת העולמות".

אנחנו מאמינים בגורל שנקבע מראש. אני יכול לעשות את זה לכל היושבים כאן. עכשיו יש לנו יותר מאלפיים איש. אני יכול לעשות את זה גם לכמה אלפים, אפילו ליותר, אפילו ליותר מעשרת אלפים איש. זאת אומרת שאתה לא צריך לתרגל עוד ברמה נמוכה. אחרי שאטהר את גופך, אדחף אותך קדימה ואתקין לך מערכת שלמה לטיפוח-תרגול, כך שתרגל ברמה גבוהה ישר מההתחלה. אבל זה מוגבל למתרגלים שבאים ממש בשביל לטפח. זה שאתה יושב כאן לא אומר שאתה מטפח. כשהמחשבה משתנה מיסודה אנחנו יכולים לתת לך את הדברים האלה, ולא רק את הדברים האלה. אחר כך תבינו מה נתתי לכולכם. אנחנו לא מדברים כאן על ריפוי מחלות, אלא על כוונון כולל של גוף המתרגל המאפשר לך לתרגל גונג¹⁶. עם גוף חולה לא תוכל לפתח גונג בכלל. לכן אל תבקשו שארפא מחלות, אני גם לא אעשה את זה. המטרה העיקרית שלמענה יצאתי אל הציבור היא להביא אנשים לרמות גבוהות יותר, באמת להביא אנשים לרמות גבוהות יותר.

ברמות שונות יש פא של רמות שונות

בעבר, מאסטרים רבים של צ'יגונג אמרו שבצ'יגונג יש רמה התחלתית, רמה בינונית ורמה מתקדמת. כל זה צ'י ודברים השייכים לרמה ההיא של תרגול צ'י, ואפילו הגדירו רמה התחלתית, רמה בינונית ורמה מתקדמת. כשמדובר בדברים אמיתיים של רמות גבוהות יש ריק בראשם של רוב המתרגלים של הצ'יגונג, והם בכלל לא יודעים. כל מה שנדון בו מכאן ואילך יהיה פא של רמות גבוהות. נוסף על כך, אני אשקם את המוניטין של הטיפוח-תרגול. בהרצאות שלי אדבר על תופעות מזיקות בקהילת המטפחים. אדבר גם על איך נתמודד אתן ואיך נתייחס לתופעות האלו. נוסף על כך, העברת גונג והוראת פא ברמות גבוהות נוגעות בתחומים רחבים ובנושאים חשובים, חלקם אפילו נוקבים מאוד. ברצוני להבהיר את העניינים האלה גם כן. יש הפרעות שמקורן בממדים אחרים והן מפריעות לחברת האנשים הרגילים שלנו ובמיוחד לקהילת המטפחים. אני רוצה לדבר עליהן ובאותו זמן אפתור לתלמידים שלנו את הבעיות האלה. בלי לפתור את הבעיות האלה לא תוכל לתרגל. כדי לפתור את הבעיות האלה מהשורש, עלינו להתייחס לכולכם כמתרגלים אמיתיים. ודאי שקשה לשנות את מחשבתך בבת אחת. תשנה את מחשבתך לאט לאט בהרצאות הבאות. אני מקווה שתקשיבו בתשומת לב. אני מלמד גונג באופן שונה מהאחרים. יש אנשים שכשהם מעבירים שיטות תרגול הם רק מדברים בקצרה על התיאוריה שלהם. לאחר מכן הם מחברים את המסר שלהם אליך, מלמדים סט של תרגילים וזהו. אנשים כבר רגילים להוראת גונג בדרך זו.

העברה אמיתית של גונג דורשת הרצאת פא או טאו. במשך עשר ההרצאות אגלה את כל עקרונות הרמות הגבוהות, כך שתוכלו לטפח ולתרגל. אחרת לא תוכלו בכלל לטפח ולתרגל. כל מה שהאחרים מלמדים הם דברים ברמה ההיא של סילוק מחלות ושיפור בריאות. אם אתה רוצה לטפח לקראת רמות גבוהות, לא תוכל לעשות זאת בלי ההדרכה של הפא של הרמות הגבוהות. זה כמו שאתה הולך לבית ספר: אם אתה הולך לאוניברסיטה עם ספר לימוד של בית ספר יסודי, אתה עדיין נשאר תלמיד של בית ספר יסודי. יש אנשים שחושבים שהם למדו שיטות רבות, כמו למשל שיטה זאת או שיטה אחרת, ויש להם ערימת תעודות, אבל הגונג שלהם עדיין לא התקדם. הם חושבים שזוהי המהות האמיתית של הצ'יגונג וכל הצ'יגונג. זה לא כך, הדברים האלה הם רק החלק השטחי של הצ'יגונג ומשהו ברמה הנמוכה ביותר. צ'יגונג לא מוגבל לדברים האלה. הוא טיפוח-תרגול, דבר רחב מאוד ועמוק. נוסף על כך יש פא שונה ברמות שונות. לכן זה לא כמו הדברים של תרגול הצ'י שאנחנו מכירים עכשיו, שככל שתלמד מהם עוד זה יהיה אותו דבר. לדוגמה, למדת מספרי לימוד של בית ספר יסודי בריטי, מספרי לימוד של בית ספר יסודי אמריקני, מספרי לימוד של בית ספר יסודי יפני, מספרי לימוד של בית ספר יסודי סיני, אבל אתה עדיין נשאר תלמיד של בית ספר יסודי. לא משנה כמה שיעורים אתה לומד ברמה נמוכה של צ'יגונג או כמה אתה עוד קולט מהם, זה דווקא מזיק לך יותר – הגוף שלך כבר מבולבל.

עליי גם להרגיש נושא אחד: הטיפוח-תרגול שלנו דורש הוראת גונג והרצאת פא. יש נזירים במקדשים, במיוחד אלה של הזן בודהיזם, שאולי יש להם דעות אחרות. ברגע שהם שומעים על הוראת פא הם לא אוהבים לשמוע. מדוע? בזן בודהיזם מאמינים שאי אפשר ללמד פא ושברגע שמלמדים פא הוא לא יהיה פא, ואין פא שאפשר ללמד. אדם יכול להבין רק בלב ובנפש. כתוצאה מכך עד היום זן בודהיזם לא יכול ללמד שום פא. בודהיזם¹⁷ מהזן בודהיזם לימד את הדבר הזה בהתבסס על משפט ששאקיאמוני¹⁸ אמר. שאקיאמוני אמר: "אין דהרמה¹⁹ שהיא דהרמה מוחלטת". הוא ייסד את אסכולת הזן בודהיזם לפי המשפט הזה ששאקיאמוני אמר. אנחנו אומרים שבאסכולה הזאת "חופרים לתוך קרן של פר²⁰". מדוע קוראים לזה חופרים לתוך קרן של פר? כשבודהיזם התחיל לחפור פנימה, הוא הרגיש שהיא די רחבה. כשהאב השני חפר, זה לא היה כל כך רחב. לגבי האב השלישי זה היה סביר ולאב הרביעי זה כבר היה די צר. לאב החמישי כמעט לא היה מקום לזוז. כשזה הגיע לאב השישי חווי-ינג, זה הגיע עד הקצה ואי אפשר היה לחפור עוד פנימה. היום אם אתה הולך לזן בודהיזם ללמוד את הדהרמה, אל תשאל שאלות. אם תשאל אותו שאלה, הוא יסתובב וייתן לך מכה על הראש במקל, והם קוראים לזה "אזהרת

16 גונג – 1. אנרגיית טיפוח; 2. שיטת תרגול.

17 בודהיזם – מייסד הזן בודהיזם.

18 שאקיאמוני – הבודהה ההיסטורי, גאומה סידהרתה.

19 דהרמה – הוראה או חוק באסכולת הבודהה, וגם: תורתו של הבודהה שאקיאמוני. המילה בסנינית היא "פא".

20 "לחפור לתוך קרן של פר" – ביטוי סיני שפירושו להיכנס לדרך ללא מוצא.

מקל". זה אומר שלא תשאל ועליך להתעורר לזה לבד. אתה אומר: "באתי ללמוד כי אינני יודע כלום, למה אני צריך להתעורר? מדוע נתת לי מכה?!" זה אומר שחפרו עד הקצה של קרן הפר ואין שום דבר ללמוד יותר. אפילו בודהיזם אמר שזה ניתן להעברה רק עד האב השישי ולא יעבור אחר כך. עברו מאות שנים, אבל יש אנשים שעדיין מחזיקים בסרכנות בעקרונות של זן. מהי המשמעות האמיתית של "אין דהרמה שהיא דהרמה מוחלטת" ששאקיאמוני אמר? הרמה שבה נמצא שאקיאמוני היא טאטאגאטה²¹. נזירים רבים אחריו לא הוראו עד לרמה ששאקיאמוני נמצא בה, ולא הגיעו למצב המחשבה ברמת המודעות שלו, למשמעות האמיתית של דהרמה שהוא לימד ולמשמעות האמיתית של אמירותיו. לכן האנשים שאחריו פירשו בדרך זו או בדרך אחרת ופירשו באופן מבוזבז. הם האמינו שב"אין דהרמה שהיא דהרמה מוחלטת" הכוונה היא לא ללמד, וברגע שמלמדים, זה כבר לא יהיה דהרמה. למעשה אין זה הפירוש. אחרי שלשאקיאמוני נפתח הגונג והוא הגיע להארה מתחת לעץ בודהי, הוא לא הגיע בבת אחת עד לרמה הזאת של טאטאגאטה. הוא גם שיפר את עצמו בקביעות במשך כל 49 השנים שהוא לימד את דהרמה. בכל פעם שהוא עלה ברמה הוא הסתכל לאחור וגילה שהדהרמה שהוא כרגע לימד כבר לא נכונה. כשהוא התקדם שוב, הוא גילה שהדהרמה שהוא לימד לא נכונה שוב. אחרי שהוא התקדם עוד, הוא גילה שהדהרמה שהוא כרגע לימד לא נכונה שוב. הוא עלה כך בקביעות במשך כל 49 השנים. בכל פעם שהוא עלה ברמה, הוא גילה שהדהרמה שהוא לימד לפני כן נמצאת ברמה נמוכה של הבנה. הוא גם גילה שהדהרמה של כל רמה היא ביטוי של דהרמה ברמה ההיא, ושיש דהרמה בכל רמה, ואף אחת מהן אינה אמת מוחלטת בתוך היקום. דהרמה של הרמה הגבוהה יותר קרובה יותר לתכונת היקום מהדהרמה של הרמה הנמוכה. לכן הוא אמר: "אין דהרמה שהיא דהרמה מוחלטת".

בסוף שאקיאמוני אמר גם: "לא לימדתי שום דהרמה בחיי". זן בודהיזם הבין שוב שאין שום דהרמה ללמד. בשנותיו האחרונות של שאקיאמוני הוא כבר הגיע לרמה של טאטאגאטה. מדוע הוא אמר שהוא לא לימד שום דהרמה? איזה נושא הוא העלה למעשה? הוא הצהיר: אפילו כשהגעתי לרמה של טאטאגאטה לא ראיתי מהם האמת והפא הסופיים של היקום. לכן הוא ביקש מהדורות הבאים לא להתייחס למה שהוא אמר כאמת מוחלטת ואמת שלא משתנה. זה היה מגביל את הדורות הבאים ברמה של טאטאגאטה או מתחתיה, והם לא היו יכולים לפרוץ לרמות גבוהות יותר. לאחר מכן אנשים לא יכלו להבין את המשמעות האמיתית של המשפט הזה, וחשבו שדהרמה שמבטאים אותה כבר לא תהיה דהרמה – כך הם הבינו. למעשה שאקיאמוני אמר שברמות שונות יש דהרמה שונה, ודהרמה של כל רמה היא לא האמת המוחלטת של היקום. אבל לדהרמה ברמה מסוימת יש תפקיד של הדרכה ברמה ההיא. למעשה הוא דיבר על עיקרון כזה.

בעבר היו אנשים רבים, במיוחד אלה בזן בודהיזם, שכל הזמן החזיקו בדעה קדומה כזאת ובהבנה מוטעית ביותר. בלי ללמד אותך איך אפשר להדריך אותך בתרגול? איך תתרגל ואיך תטפח? יש סיפורים בודהיסטים רבים בבודהיזם. אולי יש אנשים שקראו על אדם שעלה לשמים. אחרי שהוא הגיע לגן עדן הוא גילה שכל מילה ב"סוטרות היהלום"²² שלמעלה שונה מזאת שב"סוטרות היהלום" שלמטה, אפילו המשמעויות שונות. מדוע "סוטרות היהלום" הזאת שונה מההיא שבעולם האנושי הרגיל? יש גם אנשים האומרים: "הסוטרות ב'גן-העדן של האושר האולטימטיבי' שונות לגמרי ממה שלמטה והן בכלל לא אותו הדבר. לא רק המילים שונות, אלא גם המשמעויות והפירושים שונים, הם עברו שינוי". למעשה זה מפני שלאותו פא יש שינויים וצורות ביטוי שונות ברמות שונות, והוא פועל בתפקידים שונים של הדרכה למטפחים ברמות שונות.

כפי שאתם יודעים, יש בבודהיזם חוברת הנקראת "טיול לגן העדן של האושר האולטימטיבי". היא מספרת שזויר ישב במדיטציה והיואן-שן²³ שלו הגיע לגן העדן של האושר האולטימטיבי וראה את המראה שם. הוא הסתובב שם במשך יום אחד, וכבר עברו שש שנים כשהוא חזר לעולם האנושי. האם הוא ראה? כן, הוא ראה, אבל מה שהוא ראה לא היה המצב האמיתי. מדוע? כי הרמה שלו לא הייתה מספיק גבוהה, ומה שניתן היה להראות לו היה רק הביטוי של פוא פא²⁴ שהוא צריך לראות ברמה שלו. כיוון שגן עדן כזה הוא התבטאות של מה שמורכב מהפא, הוא לא מסוגל לראות את המצב האמיתי. אני אומר שזאת המשמעות של "אין דהרמה שהיא דהרמה מוחלטת".

ג'ן-שן-רן הוא הקריטריון היחיד לאמוד אם האדם טוב או רע

בבודהיזם אנשים דנים כל הזמן בשאלה מהו פוא פא. יש גם אנשים שחושבים שהדהרמה שמדברים עליה בבודהיזם היא כל הפוא פא – למעשה אין זה כך. דהרמה ששאקיאמוני לימד לפני 2,500 שנה נועדה רק לאנשים רגילים ברמה נמוכה מאוד, אלו שרק יצאו מחברה קדמונית, בעלי חשיבה פשוטה יחסית. הוא אמר שבתקופת סוף-דהרמה²⁵, שזה היום, האנשים של עכשיו לא יוכלו עוד לטפח עם דהרמה הזאת. בתקופת סוף-דהרמה קשה אפילו לנזירים

21 טאטאגאטה – ישות מוארת באסכולת הבודהא בעלת סטטוס-פרי שמעל הרמות של בודהיסאטווה וארהאט.

22 "סוטרות היהלום" – כתב בודהיסטי.

23 יואן-שן – "נפש מקורית" או "נפש חיונית". יואן – מקורי, ראשוני; שן – רוח, נפש.

24 פוא פא – העקרונות והחוק האוניברסליים; הדרך של היקום. פוא – בודהא; פא – חוק.

25 תקופת סוף-דהרמה – לפי בודהא שאקיאמוני, תקופת סוף-דהרמה תתחיל חמש מאות שנה אחרי מותו, ודהרמה שלו לא תוכל להציל אנשים אחר כך.

במקדשים להציל את עצמם, שלא לדבר על הצעת הצלה לאחרים. הדהרמה ששאקיאמוני לימד בזמנו נועדה למצב של זמנו, והוא גם לא לימד את כל הפוא פא שהוא ידע ברמה שלו. גם לא יכול להיות שהיא נשמרת לתמיד בלי להשתנות.

החברה מתפתחת והמחשבה של המין האנושי נעשית יותר ויותר מסובכת, לכן לא קל לאנשים להמשיך לטפח בדרך זו. הדהרמה בבודהיזם לא יכולה לסכם את כל הפוא פא. היא רק חלק זעיר בתוך הפוא פא. יש עוד דרכי טיפוח רבות של אסכולת הבודהה המועברות בין אנשים. במהלך ההיסטוריה הן הועברו לתלמיד יחיד בדורו. ברמות שונות יש פא שונה, בממדים שונים יש פא שונה, כל אלו הם ביטויים שונים של פוא פא בכל ממד ובכל רמה. שאקיאמוני גם אמר שיש שמונים וארבע אלף דרכים לטיפוח, אבל בודהיזם כולל רק יותר מעשר דרכים כגון זן, הארץ הטהורה, טִיֶּאן-טְאִי, חוֹאֵה-יֶן, טנטריזם ועוד. אלה לא יכולים לסכם את כל הפוא פא. שאקיאמוני עצמו גם לא לימד את כל הדהרמה שלו. הוא לימד רק חלק ממנה, לפי יכולת ההבנה של האנשים בזמנו.

מה אם כן הוא פוא פא? התכונה המהותית של היקום הזה, ג'ין-שן-רן, היא הביטוי הגבוה ביותר של פוא פא והיא הפוא פא המהותי ביותר. לפוא פא יש צורות ביטוי שונות ברמות שונות, והוא ממלא תפקידי הדרכה שונים ברמות שונות. ככל שהרמה נמוכה יותר, כך הביטוי מסובך יותר. בחלקיק של האוויר, באבן, בעץ, באדמה, בברזל ובפלדה, בגוף האנושי ובתוך כל החומרים קיימת התכונה הזאת ג'ין-שן-רן. בימים הקדומים דיברו על כך שחמשת האלמנטים²⁶ מרכיבים את ריבוא הדברים²⁷ שבתוך היקום ובכולם קיימת התכונה הזאת ג'ין-שן-רן. המטפח יכול להבין את הביטוי הספציפי של הפוא פא ברמה מסוימת רק כשהוא מגיע לרמה ההיא באמצעות טיפוח. זהו סטטוס-הפרי²⁸ והרמה של הטיפוח-תרגול. אם לדבר בהרחבה, הפא הוא ענק. ממבט ברמה גבוהה ביותר הוא פשוט מאוד, כי הפא דומה לצורת הפירמידה. ברמה הגבוהה ביותר אפשר לסכם אותו בשלוש מילים שהן: ג'ין, שן, רן. כשזה מתבטא ברמות השונות זה מסובך מאוד. ניקח למשל את האדם, אסכולת הטאו מתייחסת לגוף האדם כאל יקום קטן. יש לאדם גוף פיזי, אבל הגוף הפיזי לבד לא יכול להרכיב את האדם השלם. צריך גם את המזג האנושי, האישיות, האופי והיואן-שן כדי להרכיב אדם שלם, עצמאי ובעל ייחודיות. אותו דבר לגבי היקום שלנו שיש בו את שביל החלב, גלקסיות אחרות וגם חיים ומים. כל ריבוא הדברים שבתוך היקום הזה הם ההיבט האחד הזה של קיום חומרי, אבל באותו זמן קיימת בהם תכונת הג'ין-שן-רן. החלקיקים של כל חומר כוללים את התכונה הזאת, אפילו החלקיקים הזעירים כוללים את התכונה הזאת.

התכונה הזאת, ג'ין-שן-רן, היא קנה המידה לאמוד את הטוב והרוע ביקום. מה טוב ומה רע? זה נאמד באמצעותה. הדה²⁹ שדיברנו עליו בעבר הוא אותו הדבר. מובן שרמת המוסר של החברה האנושית של היום כבר השתנתה והקריטריון של המוסריות התעוות. עכשיו אם משהו לומד מליי פנג³⁰, אולי יגידו שהוא חולה נפש. אבל בשנות החמישים והשישים מי היה אומר שהוא חולה נפש? רמת המוסר של המין האנושי מתדרדרת במהירות, ומידות המוסר מתדרדרות מיום ליום. האנשים רק רודפים אחרי רווח ופוגעים באחרים בגלל רווח אישי קטן. הם מתחרים ונלחמים ועושים את זה כשהם נוקטים בכל האמצעים. חישבו על זה כולכם, האם אפשר להרשות לזה להימשך? יש אנשים העושים מעשים רעים. הוא לא יאמין לך אם תגיד לו שהוא מבצע מעשה רע. הוא ממש לא יודע שהוא עושה משהו רע. יש אנשים שאפילו אומרים את עצמם לפי קנה המידה המדורדר של המוסר וחושבים שהם טובים יותר מאחרים. זה מפני שאפילו קנה המידה השתנה. לא משנה כמה משתנה אמת המידה של המוסר של המין האנושי, התכונה הזאת של היקום לא תשתנה. היא הקריטריון היחיד לאומדן אנשים טובים ורעים. לכן, בתור מטפח, אדם צריך לפעול לפי התכונה הזאת של היקום, ולא לפי קנה המידה של האנשים הרגילים. אם אתה רוצה לחזור למקור ולשוב לאמת ולהתקדם בטיפוח-תרגול, עליך לפעול לפי הקריטריון הזה. ככן אדם אתה נחשב טוב רק אם אתה מתאים לתכונה הזאת ג'ין-שן-רן; מי שמתנהג בניגוד לתכונה הזאת הוא באמת אדם רע. במקום העבודה או בחברה אולי יש אנשים שאומרים שאתה רע ואתה לא בהכרח רע; יש אנשים שאומרים שאתה טוב ואתה לא בהכרח טוב. כמטפח, אם אתה מתאים את עצמך לתכונה הזאת, אז אתה אחד שהשיג את הטאו – העיקרון הוא כה פשוט.

בטיפוח הג'ין-שן-רן, אסכולת הטאו מדגישה את טיפוח הג'ין. לכן אסכולת הטאו דוגלת בטיפוח האמת והזנות טבע האדם. על האדם לומר את האמת, לעשות דברים בצורה אמיתית, להיות אדם אמיתי, לחזור למקור ולשוב לאמת, ולבסוף להפוך להיות אדם אמיתי באמצעות טיפוח. אבל זה כולל גם רן ושן, עם הדגשה על טיפוח הג'ין. אסכולת הבודהה מדגישה טיפוח של שן מתוך ג'ין-שן-רן, כיוון שהטיפוח של שן יכול ליצור חמלה רחומה רבה, וכאשר החמלה מתגלה, האדם יראה שכל היצורים סובלים. כך מפתחים שאיפות להציע הצלה לכל הישויות החיות. יש בו גם ג'ין ורן, אבל עם הדגשה על טיפוח השן. הפאלון דאפא שלנו מתבסס על הקריטריון הגבוה ביותר של היקום, ג'ין-שן-רן, שאת כולו אנחנו מטפחים בו-זמנית. הגונג שאנחנו מתרגלים הוא עצום.

26 חמשת האלמנטים – מתכת, עץ, מים, אש ואדמה.

27 ריבוא – עשרת אלפים. בסניית "ריבוא הדברים" הוא ביטוי שכוונתו "כל הדברים".

28 סטטוס-פרי – רמת ההגשמה של אדם באסכולת הבודהה, למשל ארהאט, בודהיסטוואה, טאטאגאטה וכו'.

29 דה – מוסריות, מוסר; חומר לבן.

30 ליי פנג (1940-1962) – נחשב מודל לדוגמה בסין בשנות השישים, חייל שתמיד עזר לאחרים מבלי לחשוב על טובתו האישית.

מהו צ'יגונג? מאסטרים רבים של צ'יגונג מדברים על זה. מה שאני אומר שונה ממה שהם אומרים. מאסטרים רבים של צ'יגונג מדברים ברמה ההיא שלהם, ואילו אני מדבר על הבנה של צ'יגונג ברמה גבוהה יותר וההבנה שונה לגמרי משלהם. יש מאסטרים של צ'יגונג שאומרים של צ'יגונג יש היסטוריה של אלפיים שנה בארצנו; יש אנשים שאומרים שיש לו היסטוריה של שלושת אלפים שנה; יש אנשים שאומרים שיש לו היסטוריה של חמשת אלפים שנה, כמעט כמו ההיסטוריה של התרבות הסינית; יש גם אנשים שאומרים שלפי ממצאים ארכיאולוגיים יש לו היסטוריה של שבעת אלפים שנה, שזה הרבה מעבר להיסטוריה של התרבות הסינית. אבל לא משנה איך הם מסתכלים על זה, זה לא עובר בהרבה את ההיסטוריה של הציוויליזציה האנושית. לפי תיאוריית האבולוציה של דרווין המין האנושי בא מצמחים מימיים שהתפתחו לחיות מימיות; אחר כך עברו ליבשה וטיפסו על עץ; שוב ירדו לקרקע והפכו לקופים; ובסוף התפתחו למין האנושי הנוכחי כבעלי תרבות ומחשבה. לפי חישוב זה, ההופעה של הציוויליזציה האנושית אינה מעבר לעשרת אלפים שנה. אם מסתכלים אחורה אפילו לא התקיים רישום אירועים באמצעות קשירת חוטים. האנשים האלה היו לבושים בעלים ואכלו בשר חי. אם מסתכלים עוד יותר אחורה, הם אפילו לא ידעו להשתמש באש והיו אנשים פרוצים לגמרי וקדמוניים.

אבל מצאנו כאן בעיה. שרידים תרבותיים שונים שנשארו במקומות רבים בעולם עוברים בהרבה את ההיסטוריה של הציוויליזציה האנושית שלנו. השרידים העתיקים האלה הם בעלי רמה אמנותית גבוהה; הרמה האמנותית גבוהה מאוד והאנשים המודרניים מחקים בפשטות את האמנות של האנשים הקדמוניים שהיא בעלת ערך אמנותי גבוה מאוד. אבל הם שרידים שנשארו מלפני יותר ממאה אלף שנה, לפני מאות אלפי שנה, לפני מיליוני שנה, או אפילו לפני יותר ממאה מיליון שנה. חישבו כולכם, האין זה לעג להיסטוריה של היום? למעשה זה לא לעג, כי המין האנושי תמיד משתפר ומבין את עצמו מחדש כל הזמן. כך החברה מתפתחת וההבנה ההתחלתית אינה בהכרח נכונה לגמרי.

אולי יש אנשים רבים ששמעו על "תרבות פרהיסטורית", הנקראת גם "ציוויליזציה פרהיסטורית". אנחנו נדבר על התרבות הפרהיסטורית. בכדור הארץ נמצאות היבשות אסיה, אירופה, דרום-אמריקה, צפון-אמריקה, אוקיאניה, אפריקה ואנטארקטיקה. גיאולוגים קוראים להן "פלאטות יבשתיות". מאז שנוצרו הפלאטות היבשתיות ועד היום כבר עברו עשרות מיליוני שנים, כלומר יש יבשות רבות שהופיעו מתחת לאוקיאנוס ויבשות רבות שקעו מתחת לאוקיאנוס. עברו כבר עשרות מיליוני שנה מאז שהן הגיעו למצב היציב של היום. אבל מתחת לאוקיאנוסים רבים מצאו בניינים גבוהים עתיקים. הבניינים האלה עוצבו יפה מאוד ואינם שייכים למורשת תרבות המין האנושי הנוכחי. אם כך הם בוודאי נבנו לפני ששקעו מתחת לאוקיאנוס. אז מי יצר את התרבויות האלה לפני עשרות מיליוני שנים? בתקופה ההיא המין האנושי שלנו אפילו לא היה קופים. איך הם יכלו ליצור דברים עם חוכמה כזאת? ארכיאולוגים ברחבי העולם חשפו מין אורגניזם שנקרא "טְרִילֹבִּיט" שחי לפני בין שש מאות מיליוני שנים למאתיים ושישים מיליוני שנים. היצור החי הזה נעלם לפני מאתיים ושישים מיליוני שנים. מדען אמריקני חשף מאובן של טרילוביט ועליו טביעת רגל אנושית. טביעת הרגל נעשתה עם נעל והוטבעה בבירות רבה. האין זה לעג להיסטוריונים? איך, לפי תיאוריית האבולוציה של דרווין, יכלו להיות אנשים לפני מאתיים ושישים מיליוני שנים?

במוזיאון האוניברסיטה הלאומית של פרו יש סלע ועליו מגולפת דמות אנושית. על פי המחקר הדמות גולפה לפני שלושים אלף שנה. אבל הדמות לובשת בגדים, חובשת כובע, נועלת נעליים ומחזיקה בטלסקופ כשהיא צופה בחלל. איך ידע האדם מלפני שלושים אלף שנה לטוות בד וללבוש בגדים? מה שלא מובן זה שהוא אפילו מחזיק בטלסקופ וצופה בחלל ויש לו ידע מסוים באסטרונומיה. תמיד חשבנו שגלילאו האירופי המציא את הטלסקופ ומאז ועד היום עברו רק כשלוש מאות שנה. אבל מי המציא את הטלסקופ הזה לפני שלושים אלף שנה? יש עוד תעלומות רבות בלתי פתורות. לדוגמה, בתוך מערות רבות בצרפת, בדרום-אפריקה ובהרי האלפים יש ציורי קיר. הם מגולפים בצורה חיה מאוד ונראים כמו בחיים. הדמויות המגולפות יפות מאוד ואפילו צבועות בצבע מינרלי. אבל האנשים האלה לבושים כולם בבגדים כמו של אנשים של ימינו, שדומים קצת לחליפות מערביות, ולבושים מכנסיים צמודים. חלק מהם מחזיקים דברים כמו מקטרת ואחרים מחזיקים מקלות הליכה וחובשים כובעים. איך יכול להיות שהקופים של לפני מאות אלפי שנים היו ברמה אמנותית גבוהה כזאת?

דוגמה נוספת מתקופה קדומה יותר: באפריקה נמצאת רפובליקת גאבון שיש בה עפרות אורניום. המדינה לא הייתה מפותחת ולא הייתה מסוגלת לזקק אורניום בעצמה. היא ייצאה את העפרות למדינות מפותחות. ב-1972 ייבא מפעל צרפתי את העפרות האלה. אחרי בדיקות מעבדה גילו שהעפרות כבר עברו זיקוק ושימוש. זה נראה להם מוזר, אז שלחו צוות מדענים לחקור את זה. מדענים ממדינות רבות באו לערוך מחקר. בסוף הוכיחו שהמכרה הזה הוא כור גרעיני גדול עם תכנון הגיוני מאוד, דבר שהאנשים המודרניים לא יכולים לייצר. אם כך מתי זה נבנה? זה נבנה לפני 2 מיליארד שנים והיה בפעולה במשך 500 אלף שנים. אלו הם מספרים פשוט אסטרונומיים, ולא ניתן להסביר אותם כלל וכלל באמצעות תיאוריית האבולוציה של דרווין. יש דוגמאות רבות כאלה. מה שהקהילה המדעית והטכנולוגית המודרנית גילתה, מספיק כדי לשנות את ספרי הלימוד הנוכחיים. ברגע שדרכי המחשבה השגרתיות של האנושות מגבשות דרך שיטתית של

עבודה וחשיבה, קשה מאוד לקבל הבנות חדשות. כאשר האמת מגיחה, אנשים לא מעזים לקבל אותה ורוחים אותה אינסטינקטיבית. בגלל השפעת ההשקפות המסורתיות, איש לא מארגן כיום באופן שיטתי גילויים כאלה. כך רעיונות אנושיים תמיד מפגרים אחרי ההתפתחויות. ברגע שאתה מדבר על הדברים האלה, יהיו אנשים שיקראו להם אמונות טפלות וידחו אותם – אף על פי שהם כבר התגלו. הם רק לא התפרסמו עדיין בהיקף נרחב.

מדענים נועזים רבים מחו"ל כבר הכירו בכך בפומבי כתרבות פרהיסטורית וכציוויליזציה הקודמת לזו של האנושות שלנו. כלומר לפני הציוויליזציה הזאת שלנו הייתה תקופה נוספת של ציוויליזציה, ולא רק אחת. כשמסתכלים על הממצאים הארכיאולוגיים, הם אינם תוצרים של תקופת ציוויליזציה אחת. לכן מאמינים שלאחר כל אחת מהפעמים הרבות שבהן הושמדה התרבות האנושית, רק קומץ קטן של אנשים שרד והם חיו חיים פרימיטיביים. אז הם התרבו בהדרגה במספרם והפכו לגזע אנושי חדש כשהם מתחילים תרבות חדשה. מאוחר יותר הם שוב הושמדו, ואז שוב יצרו גזע אנושי חדש. זה פשוט עובר שינויים מחזוריים שונים כאלה. פיזיקאים מאמינים שתנועתו של החומר נוהגת על פי חוקים מסוימים. השינויים בכל היקום חלים גם כן על פי חוקים.

זה בלתי אפשרי שהתנועה של כדור הארץ שלנו הייתה תמיד יציבה וללא תקלות ביקום העצום הזה ובתנועת שביל החלב. יכול להיות שהוא נכנס בכוכב מסוים, או נתקל בבעיות אחרות, וזה גרם לאסון גדול. מנקודת המבט של היכולות העל-טבעיות שלנו, כך זה היה מתוכנן. פעם בדקתי בקפדנות וגיליתי שהמין האנושי כולו היה 81 פעמים במצב של הרס מוחלט. רק קומץ קטן של אנשים שרד ונכנס לתקופה הבאה עם הציוויליזציה הפרהיסטורית המועטה שנשארה וחי חיים פרימיטיביים. האנשים התרבו, ובסופו של דבר שוב הופיעה ציוויליזציה. האנושות עברה שינויים מחזוריים 81 פעמים ועדיין לא חקרתי עד הסוף. העם הסיני מאמין בעיתות קוסמיות, יתרונות של תנאים גיאוגרפיים והרמוניה אנושית. שינויים קוסמיים שונים ועיתות קוסמיים שונים יכולים להביא למצבים חברתיים שונים. לפי הפיזיקה, תנועת החומר פועלת על פי חוקים מסוימים, אותו הדבר לגבי תנועת היקום.

ההערות למעלה לגבי התרבות הפרהיסטורית הן בעיקרן כדי להגיד לכולכם שגם הצ'יגונג לא הומצא על ידי המין האנושי של היום. גם הוא הועבר במשך שנים די רבות, וגם הוא סוג של תרבות פרהיסטורית. אנחנו יכולים למצוא דיונים גם בסותרות. שאקיאמוני אמר בזמנו שהוא הצליח בטיפוח-תרגול לפני מאות מיליוני ג'יה³¹. כמה שנים זה ג'יה? ג'יה זה מאות מיליוני שנים. מספר ענק כזה פשוט לא ניתן לדמיין. אם זה נכון, האין זה מתאים להיסטוריה של המין האנושי ולשינויים של כל כדור הארץ? נוסף על כך, שאקיאמוני גם אמר שגם לפניו היו שישה בודהות קדמוניים, ושגם לו היו מאסטרים וכן הלאה, וכולם הצליחו בטיפוח-תרגול לפני מאות מיליוני ג'יה. אם כל זה נכון, האם יש שיטות טיפוח-תרגול כאלה בין השיטות הישירות והאמיתיות המופצות בחברה של היום? אם אתם שואלים אותי – בוודאי, אבל הן נדירות. שיטות מזויפות של צ'יגונג ואנשים שיש להם פו-טי³² מציאים כיום דברים כדי לרמות אחרים, ומספרם פי כמה וכמה מעבר לשיטות האמיתיות. קשה להבדיל בין האמיתית לבין המזויף. לא קל לזהות צ'יגונג אמיתי ולא קל למצוא אותו.

למעשה לא רק צ'יגונג הועבר במשך שנים רבות, טאי-צ'י³³, חה-טו, לוא-שו, ג'ואו-אי, פא-גואה³⁴ וכו' הם גם דברים שנשארו מתקופה פרהיסטורית. לכן, אם נחקור ונלמד אותם מנקודת המבט של האנשים הרגילים של היום, לא נוכל להבין אותם בשום אמצעי. מהרמה, ממצב המחשבה ומנקודת המבט של האנשים הרגילים, לא ניתן להבין דברים אמיתיים.

צ'יגונג הוא טיפוח-תרגול

מאחר שלצ'יגונג יש היסטוריה ארוכה שכזאת, למה הוא מיועד בעצם? אני אומר לכולכם שזאת דרך גדולה של טיפוח-תרגול של אסכולת הבודהא, והמטרה היא כמובן לטפח כדי להיות בודהא. מובן שבאסכולת הטאו המטרה היא טיפוח הטאו והשגת הטאו. אני אומר לכולכם שה"פוא"³⁵ הזה הוא לא אמונה טפלה. ה"פוא" הזה הוא ביטוי מסנסקריט, שהיא שפה הודית עתיקה. בזמנו כאשר הוא הועבר לארץ סין שלנו היו שתי מילים שהן "פוא-טואו". יש גם אנשים שתרגמו ל"פוא-טו". אחרי שהביטוי הועבר בין אנשים, אנחנו הסינים קיצרנו, הורדנו מילה וקראנו לו "פוא". מהו הפירוש כשמתרגמים אותו לשפה הסינית? זה אדם מואר, אדם שהגיע להארה באמצעות טיפוח-תרגול. איפה כאן האמונה הטפלה?

חישבו כולכם: יכולות על-טבעיות יכולות להתפתח באמצעות טיפוח-תרגול. בזמן הנוכחי יש שישה סוגים של יכולות על-טבעיות שקיבלו הכרה של הציבור בעולם, אך יש יותר מאלה. אני אומר שיש עד עשרת אלפים סוגים של יכולות על-טבעיות אמיתיות. כשאדם יושב שם בלי להזיז ידיים ורגליים, הוא יכול לעשות דברים שאחרים לא יכולים לעשות אפילו עם הידיים והרגליים. הוא יכול לראות את העקרונות האמיתיים בכל ממד של היקום, לראות את המראה האמיתי

31 ג'יה – מספר המיצג תקופה של מאות מיליוני שנה. בסנסקריט: Kalpa.

32 פו-טי – רוח או חיה השולטת על גוף של אדם, דיבוק.

33 טאי-צ'י (או טאי-ג'י) – סמל היין-יאנג של אסכולת הטאו.

34 חה-טו, לוא-שו, ג'ואו-אי, פא-גואה – דיאגרמות פריהיסטוריות החושפות את השינויים של מסלול הטבע.

35 פוא – הגייה סינית של המילה "בודהא" – אדם מואר.

של היקום, ולראות מה שאנשים רגילים לא יכולים לראות. האם הוא לא אדם שהשיג את הטאו בטיפוח-תרגול? האם הוא לא אדם מואר? האם הוא נחשב זהה לאדם רגיל? האם הוא לא אדם שהגיע להארה באמצעות טיפוח-תרגול? האם זה לא נכון לקרוא לו אדם מואר? כשמתרגמים להודית עתיקה זה בודהה. למעשה ככה זה, וצ'יגונג מיועד לזה.

ברגע שמדברים על צ'יגונג, יש אנשים שיגידו: מי יתרגל צ'יגונג אם הוא לא חולה? הם רוצים להגיד שצ'יגונג זה בשביל לרפא מחלות. זאת הבנה שטחית מאוד מאוד. אין זו אשמתכם כלל, כי מאסטרים רבים של צ'יגונג עוסקים בעניין של סילוק מחלות ושיפור בריאות, כולם מדברים על סילוק מחלות ושיפור בריאות ואף אחד לא מלמד לקראת רמות גבוהות. זה לא אומר שהשיטות של האחרים אינן טובות. הייעוד שלהם הוא ללמד דברים ברמה של סילוק מחלות ושיפור בריאות ולהפיץ צ'יגונג. יש אנשים רבים שרוצים לטפח ולתרגל לקראת רמות גבוהות. יש להם מחשבה כזו ורצון כזה, אבל הם לא מצאו את הדרך לטיפוח-תרגול וכתוצאה מכך נוצר להם קושי גדול והם נתקלו בבעיות רבות. מובן שהעברה אמיתית של השיטה ברמה גבוהה נוגעת בנושאים גבוהים מאוד. לכן אנחנו אחראים כלפי החברה ואחראים כלפי אנשים, והתוצאות של כל התהליך של העברת השיטה טובות. יש דברים שהם באמת גבוהים ונשמעים כמו אמונה טפלה. אבל נשתדל להסביר אותם באמצעות המדע המודרני.

יש דברים שברגע שנדבר עליהם יהיו אנשים שיגידו שהם אמונה טפלה. מדוע? הקריטריון שלו הוא שכל מה שהמדע עדיין לא מכיר, או מה שהוא לא פגש בעצמו וכל מה שלדעתו לא יכול להתקיים, כל זה לדעתו אמונות טפלות ואידיאליזם.³⁶ זאת ההשקפה שלו. האם ההשקפה הזאת נכונה? האם אפשר להגיד שכל מה שהמדע לא מכיר ומה שעדיין לא התפתח עד לשלב מסוים הוא אמונה טפלה והוא אידיאליסטי? האם הוא בעצמו אינו עוסק באמונות טפלות? האם הוא אינו עוסק באידיאליזם? לפי ההשקפה הזאת, האם מדע יכול להתפתח ולהתקדם? גם החברה האנושית לא תוכל להתקדם. כל הדברים שממציאים בתחום המדע והטכנולוגיה שלנו לא היו לאנשים לפנינו. אם הכול נחשב כאמונה טפלה, אז אין שום צורך להתקדם עוד. צ'יגונג הוא לא דבר אידיאליסטי. אנשים רבים לא מכירים את הצ'יגונג ולכן הם תמיד חושבים שצ'יגונג הוא אידיאליסטי. עכשיו גילו בגוף של מאסטרים של צ'יגונג באמצעות מכשירים גלים אינפרא-סוניים, גלים על-קוליים, גלים אלקטרו-מגנטיים, אינפרא-אדומים, אולטרא-סגולים, גלי גאמה, נייטרונים, אטומים, כמות מזערית של יסודות ממתכת וכו'. האם כל אלה לא קיימים באופן חומרי? הם גם כן חומרים. האין כל דבר מורכב מחומר? האין זמני-מרחב אחרים מורכבים מחומר? איך אפשר לומר שזו אמונה טפלה? כיוון שצ'יגונג מיועד לטיפוח הבודהה, זה יגיע בנושאים גבוהים ועמוקים. אנחנו נדון בכולם.

כיוון שצ'יגונג מיועד לכך, מדוע אנחנו קוראים לו צ'יגונג? למעשה הוא לא נקרא צ'יגונג. איך הוא נקרא? הוא נקרא "שיו-ליאן"³⁷ והוא פשוט טיפוח-תרגול. כמובן, יש לו שמות אחרים ספציפיים. באופן כללי הוא נקרא טיפוח-תרגול. אם כך מדוע קוראים לו צ'יגונג? כפי שאתם יודעים צ'יגונג פופולרי בחברה כבר יותר מ-20 שנה. הוא הופיע באמצע "מהפכת התרבות הגדולה"³⁸ ובסוף המהפכה הוא נכנס לשיא הפופולריות. חישובו כולכם: האידיאולוגיה השמאלנית שלטה בזמנו. בואו לא נדבר על איך הצ'יגונג נקרא בתרבות הפרהיסטורית. בתהליך ההתפתחות של התרבות הנוכחית הוא עבר דרך החברה הפיאודלית ולכן בדרך כלל יש לו שמות עם גוון פיאודלי כבד. לאלה שהיו קשורים לדת יש בדרך כלל שמות עם צליל דתי. לדוגמה: "דרך גדולה לטיפוח הטאו", "הדהיאנה"³⁹ של וואג'רה⁴⁰, "הדרך של ארהאט"⁴¹, "דרך גדולה לטיפוח הבודהה", "האלכימיה הפנימית של תשע הפניות" – כולם עם שמות כאלה. אם היו קוראים להם בשמות כאלה בזמן "מהפכת התרבות הגדולה" האם לא היו מקבלים ביקורת וגינוי? אף על פי שלמאסטרים שהפיצו את הצ'יגונג הייתה כוונה טובה, הם רצו לרפא מחלות, לשמור על הכושר עבור הציבור הרחב ולשפר את המצב הגופני של האנשים – כמה שזה טוב – אבל זה עדיין לא היה הולך, ולכן אנשים לא היו מעזים לקרוא להם בשמות כאלה. לכן, כדי להפיץ צ'יגונג, מאסטרים רבים של צ'יגונג לקחו שתי מילים מהטקסטים של דאן-ג'ינג ודאן-דזאנג⁴² וקראו לזה צ'יגונג. יש אנשים המתרכזים במחקר של הטרמינולוגיה של הצ'יגונג. למעשה אין מה לחקור שם. בעבר זה נקרא טיפוח-תרגול. "צ'יגונג" הוא ביטוי חדש שנטבע רק כדי להתאים לחשיבה של האנשים המודרניים.

מדוע הגונג לא גדל עם התרגול

מדוע הגונג לא גדל עם התרגול? לאנשים רבים יש דעה כזו: לא קבלתי הדרכה אמיתית לתרגול. אם איזה מורה ילמד אותי כמה פטנטים וכמה טכניקות מתקדמות, הגונג שלי יגדל. כיום 95 אחוז מהאנשים חושבים כך. אני חושב שזה מגוחך. מדוע זה מגוחך? כי צ'יגונג הוא לא מיומנות שבקרב אנשים רגילים. הוא דבר לגמרי על-טבעי ואז צריכים לאמור אותו

36 אידיאליזם – זרם פילוסופי המייחס חשיבות עליונה לרוח (בניגוד למטריאליזם).

37 שיו-ליאן – שיו – טיפוח; ליאן – תרגול.

38 מהפכת התרבות הגדולה (1966-1976) – מהפכה פוליטית קומוניסטית בסין שהוקיעה את המסורת והתרבות.

39 הדהיאנה – מדיטציה עמוקה, ריכוז והטמעה מנטלית.

40 וואג'רה – "הלום" בסנסקריט. "ג'ין-גאנג" בסינית.

41 ארהאט – ישות מוארת בעלת סטאטוס פרי באסכולת הבודהה ומי שמעבר ל"שלושת התחומים".

42 דאן-ג'ינג ודאן-דזאנג – טקסטים סינים קלאסיים לטיפוח-תרגול.

בעקרונות של רמות גבוהות. אני אומר לכולכם שהסיבה המהותית שהגונג לא גדל היא זו: מתוך שתי המילים "טיפוח, תרגול" אנשים שמים דגש רק על התרגול ולא על הטיפוח. אם אתה רודף כלפי חוץ אחרי דברים, לא תשיג שום דבר. עם גוף, ידיים ומחשבות של אדם רגיל אתה רוצה להפוך חומר בעל אנרגיה גבוהה לגונג? ושהוא יגדל? איך זה יכול להיות כל כך קל! בעיניי זה מגוחך. זה שווה לחיפוש ורדיפה אחרי דברים כלפי חוץ ולעולם לא תמצאו.

זה לא כמו אומנות בין אנשים רגילים שתוכל להשיג אחרי שתשלם קצת כסף ותלמד קצת טכניקות. זה לא כך, כי זה דבר שמעבר לרמה של אנשים רגילים ולכן צריך לדרוש ממך דרישות לפי עקרונות על-טבעיים. איזה דרישות? אתה צריך לטפח פנימה ולא לחפש בחוץ. אנשים רבים כל כך רודפים בחוץ אחרי דברים, היום אחרי זה ומחר אחרי ההוא. הם רודפים אחרי יכולות על-טבעיות עם החזקה ויש להם כל מיני מטרות. יש אנשים שרוצים להיות מאסטרים של צ'יגונג ולהיות עשירים באמצעות ריפוי מחלות! בטיפוח-תרגול אמיתי צריך לטפח את הלב שלך. זה נקרא טיפוח השין-שינג. כלומר בקונפליקטים בין אנשים אנחנו נתייחס יותר בקלות לכל הרגשות והתשוקות האישיים. אתה רוצה שהגונג שלך יגדל כאשר אתה מתחרה ונלחם בשביל רווח אישי – איך זה יכול להיות כל כך קל! האם אינך שווה לאנשים רגילים? איך הגונג שלך יכול לגדול? לכן צריך להדגיש את טיפוח השין-שינג ואז הגונג שלך יגדל והרמה תעלה.

מהו השין-שינג? שין-שינג כולל דה (דה הוא סוג של חומר); הוא כולל סובלנות; כולל את ההתעוררות; כולל ויתור, לוותר על תשוקות והחזקות שונות של אנשים רגילים; להיות מסוגלים לסבול קשיים ועוד. זה מקיף דברים מהיבטים רבים. השין-שינג של האדם צריך להשתפר בכל ההיבטים כדי שתוכל להתקדם במובן האמיתי. זהו גורם קריטי להגדלת הגונג-לי⁴³.

יש אנשים שחושבים: "נושא השין-שינג שהזכרת הוא משהו אידיאולוגי, הוא עניין של תחום המחשבות של האדם, הוא שונה מהגונג שאנחנו מתרגלים". מדוע הוא שונה? במהלך ההיסטוריה, בקהילת הפילוסופים, השאלה מה קדם למה – החומר או הנפש – תמיד הייתה קיימת ותמיד דנו והתווכחו עליה. למעשה אני אומר לכם שהחומר והנפש הם דבר אחד. במחקר מדעי של הגוף האנושי, המדענים של היום חושבים שמחשבה הנובעת מהמוח האנושי היא חומר. אם זה דבר המתקיים באופן חומרי, האין זה באותו זמן גם דבר המתקיים בנפש האדם? האם הם אינם אותו הדבר? ממש כמו היקום שתיארת, יש לו הקיום החומרי שלו וגם, באותו הזמן, יש לו התכונות שלו. אדם רגיל לא יכול להבחין בקיומה של התכונה ג'ין-שן-רן שביקום, כי אנשים רגילים נמצאים כולם באותה הרמה. כאשר אתה מתרומם מעבר לרמה הזאת של האנשים הרגילים, תהיה מסוגל להבחין בכך. איך אתה מבחין בכך? כל חומר ביקום, כולל כל החומרים הפזורים ביקום, הוא ישות תכונתית עם מחשבה, וכולם הם צורות של קיום של פא היקום ברמות שונות. הם לא נותנים לך להתרומם. אף על פי שאתה רוצה להתרומם אינך יכול. הם פשוט לא נותנים לך לעלות למעלה. מדוע אינם נותנים לך לעלות למעלה? זה משום שהשין-שינג שלך לא השתפר. יש קריטריונים שונים בכל רמה. אם אתה רוצה להגיע לרמה גבוהה יותר, עליך לינוח את המחשבות החולות שלך ולנקות את הדברים המזוהמים שלך כדי להתאים לדרישות של הקריטריונים באותה הרמה. רק כשתעשה כך תוכל להתרומם.

ברגע שתשפר את השין-שינג שלך גופך יעבור שינוי עצום. במהלך השיפור בשין-שינג, החומר שבגופך ישתנה בוודאות. איזה שינוי יהיה? אתה תוותר על הדברים הרעים שאתה קשור אליהם. לדוגמה, אם בקבוק מלא בדברים מזוהמים סגור בחוזקה ונזרק אל המים, הוא ישקע היישר לקרקעית. אם תזרוק מעט מהתוכן המזוהם שלו, ככל שתרוקן את הבקבוק כך הוא יצוף גבוה יותר במים. אם הוא יתרוקן לחלוטין, הוא יצוף לחלוטין על פני המים. במהלך הטיפוח-תרגול שלנו, עליך לנקות כל מיני דברים רעים בגופך, כך שתוכל לעלות למעלה. התכונה הזאת של היקום משחקת בדיוק את התפקיד הזה. אם לא תטפח את השין-שינג שלך או תשפר את רמת המוסר שלך, או אם המחשבות הרעות שלך והחומרים הרעים לא סולקו, היא לא תאפשר לך להתרומם. איך אתה יכול להגיד שהם לא אותו הדבר? תנו לי לספר לכם בדיחה. אם אדם שיש לו את שבעת הרגשות ושש התשוקות שבין אנשים רגילים⁴⁴ מורשה להתרומם ולהיעשות בודהא, חישבו על זה, האם זה אפשרי? יכול להיות שתהיה לו מחשבה רעה ברגע שיראה שהבודהיסט⁴⁵ יפה כל כך. ייתכן שאדם זה יפתח קונפליקט עם בודהא כי הקנאה שלו לא סולקה. איך אפשר להרשות לדברים כאלה להתרחש? אז מה יש לעשות בנדרון? עליכם לסלק את כל המחשבות הרעות כשאתם נמצאים בקרב אנשים רגילים – רק אז ניתן לעלות למעלה.

זאת אומרת, עליכם לשים לב לטיפוח השין-שינג ולתרגל טיפוח בהתאם לתכונת היקום, ג'ין-שן-רן. עליכם להשתחרר לחלוטין מהתשוקות של האנשים הרגילים, ממחשבות רעות ומפונות למעשים מוטעים. עם כל שיפור קל במצב המחשבה שלכם, מספר דברים רעים יסולקו מגופכם. תוך כדי כך עליכם לסבול מעט ולשאת קשיים מסוימים כדי להפחית את הקארמה שלכם. אז תוכלו לעלות מעט למעלה. זאת אומרת התכונה של היקום לא תגביל אתכם כל כך. הטיפוח תלוי באדם עצמו – הגונג תלוי במאסטר. המאסטר נותן לכם את הגונג שמגדיל את הגונג שלכם, והגונג הזה יתפקד. הוא יכול להפוך את החומר של הדה לגונג מחוץ לגופכם. כאשר תשפרו בהתמדה את עצמכם ותעלו למעלה בטיפוח-תרגול,

43 גונג-לי – עוצמת האנרגיה.

44 שבעת הרגשות ושש התשוקות – מונח סיני המתייחס לרגשות והתשוקות האנושיים.

45 בודהיסט – ישות מוארת עם סטטוס הפרי באסכולת הבודהא, הגבוהה יותר מארהאט ונמוכה מטאטאגאטה.

הגונג-ג'י⁴⁶ גם הוא יעשה ללא הרף פריצת דרך כלפי מעלה. כמטפחים עליכם לטפח את עצמכם ולאמן את עצמכם בסביבה של אנשים רגילים ובהדרגה לבטל את ההחזקות והתשוקות השונות. מה שהגזע האנושי שלנו חושב בדרך כלל שהוא טוב הוא בדרך כלל רע מנקודת המבט של הרמות הגבוהות. כך מה שאנשים חושבים שהוא טוב, וככל שמישהו משיג יותר רווח אישי בקרב אנשים רגילים וחי טוב יותר – בעיני הישויות המוארות הגדולות אדם זה נמצא במצב גרוע יותר. מה כל כך נורא בכך? ככל שאדם מרוויח יותר כך הוא פוגע יותר באחרים. הוא ישיג דברים שלא מגיעים לו. אדם זה יהיה קשור לתהילה ולרווח ובכך יפסיד דה. אם אתם רוצים להגביר את הגונג בלי להדגיש את טיפוח השין-שינג, הגונג שלכם לא יגדל כלל וכלל.

בקהילת המטפחים אנו אומרים שהיואן-שן של האדם לא נעלם. בעבר, אם היו מדברים על היואן-שן של האדם אולי היו אומרים שזאת אמונה טפלה. כפי שאתם יודעים, בפיזיקה חקרו את הגוף האנושי וגילו מולקולות, פרוטונים, אלקטרונים ולמטה מזה קוורקים, נויטרינו וכדומה. בנקודה ההיא המיקרוסקופ לא יכול היה להבחין בהם יותר. אבל הם רחוקים מאוד ממקור החיים וממקור החומר. אתם יודעים שדרושות התנגשות אנרגיה משמעותית וכמות משמעותית של חום כדי לאפשר היתוך או ביקוע של גרעין האטום. כיצד יכול הגרעין בגוף של מישהו להיעלם בקלות כשהוא מת? לכן גילינו כי כאשר אדם מת, רק האלמנטים המולקולריים הגדולים בממד הזה שלנו נושלים, בשעה שהגוף בממדים האחרים לא מתנוון. חישבו על זה כולכם: איך נראה הגוף האנושי מתחת למיקרוסקופ? כל הגוף האנושי נמצא בתנועה. בשעה שאתם יושבים ללא תנועה, כל הגוף למעשה נמצא בתנועה, מולקולות של תאים נמצאות בתנועה וכל הגוף מרווח כאילו הוא עשוי מחול. הגוף האנושי נראה ממש כך מתחת למיקרוסקופ וזה שונה לגמרי ממה שאנחנו רואים בעיניים שלנו. זה משום שזוג העיניים האנושיות יוצר עבורכם מראות כוזבים ומנוע מכם לראות את הדברים האלה. כאשר הטיאן-מו⁴⁷ פתוחה היא יכולה לראות דברים על ידי הגדלתם. זוהי למעשה יכולת אנושית מולדת הנקראת עכשיו יכולת על-טבעית. אם אתם רוצים לפתח יכולות על-טבעיות עליכם לחזור אל המקור ולשוב לאמת, ולטפח חזרה.

בואו נדבר על הדה הזה. מה הקשר הספציפי ביניהם? אנחנו ננתח את זה בפרוטורט. כיצורים אנושיים יש לנו גוף בכל אחד מהממדים הרבים. כשאנחנו בוחנים עתה את הגוף האנושי, האלמנטים הגדולים הם תאים וזהו גוף הבשר ודם שלנו. אם תוכלו להיכנס לרווח שבין התאים והמולקולות, או לרווחים שבין המולקולות, תתנסו בהימצאות בממד אחר. מהי צורת הקיום של הגוף ההוא? מובן שאתם לא יכולים להשתמש במושגים של הממד הזה כדי להבין את זה וגופכם חייב להיטמע בתוך הדרישות של צורת הקיום של הממד ההוא. הגוף בממד אחר יכול במקור להיעשות קטן או גדול ואז תגלה שהוא גם כן ממד רחב מאוד. זה מתייחס לצורה פשוטה של ממדים אחרים, ממדים הקיימים באותו זמן ובאותו מקום. לכל אחד יש גוף ספציפי בכל אחד מממדים רבים אחרים. בממד ספציפי יש שדה המקיף את הגוף האנושי. איזה סוג של שדה זה? שדה זה הוא הדה שהזכרנו. דה הוא חומר לבן ולא, כפי שהאמנו בעבר, משהו נפשי או אידיאולוגי – הוא לגמרי סוג של קיום חומרי. כך בעבר הזקנים דיברו על צבירת דה ועל הפסד דה והם דיברו בהיגיון רב. הדה הזה יוצר שדה מסביב לגוף האדם. בעבר אסכולת הטאו דיברה על כך שהמאסטר מחפש את התלמיד במקום שהתלמיד יחפש את המאסטר. מה זה אומר? מאסטר יבחן אם הגוף של התלמיד הזה נושא כמות גדולה של דה. אם לתלמיד הזה יש כמות גדולה של דה, יהיה לו קל לטפח; אם אין לו כמות גדולה, לא יהיה לו קל לטפח ויהיה לו קשה מאוד לפתח גונג גבוה.

באותו הזמן קיים גם חומר שחור שאנחנו כאן מכנים "קארמה". בבודהיזם קוראים לזה "קארמה רעה". החומר השחור והחומר הלבן קיימים בו זמנית. איזה יחסים יש בין שני החומרים האלה? אנחנו מקבלים את הדה ההוא באמצעות סבל, כשאנחנו עוברים מכשולים ועושים מעשים טובים. החומר השחור נרכש על ידי ביצוע מעשים רעים ועשיית דברים מוטעים או הצקה לאנשים. בימינו יש אנשים שלא רק שהם נוטים לרווחים בלבד, אלא גם מבצעים כל מיני פשעים או שהם עושים בעבור כסף כל מיני מעשים רעים: רצח, לשלם למישהו כדי להרוג, הומוסקסואליות, נטילת סמים וכו', יש כל מיני דברים. אדם מפסיד דה כשהוא עושה מעשים מוטעים. איך אדם מפסיד דה? כשאדם מקלל מישהו הוא חושב שהוא הרוויח וידו על העליונה והוא מרגיש טוב. יש עיקרון ביקום הזה שנקרא "אין הפסד – אין רווח". כדי להרוויח על האדם להפסיד. אם אינכם רוצים להפסיד, יהיה עליכם להפסיד בכוח. מי משחק תפקיד כזה? זו בדיוק תכונת היקום שממלאת את התפקיד הזה. כך זה בלתי אפשרי אם אתם רוצים רק להרוויח דברים. מה יקרה אז? בשעה שמקללים או מציקים לאדם אחר, זורקים דה על אותו אדם. כיוון שאותו אדם הוא הצד שמרגיש שנגרם לו עוול והוא איבד משהו וסבל, הוא יפוצה בהתאם. בזמן שהוא כאן מקלל, עם הקללה הזו, חתיכת דה מהשדה הממדי שלו עוזבת ונוחתת על גופו של השני. ככל שהוא מקלל אותו יותר, כך הוא נותן לו יותר דה. אותו דבר הוא לגבי מכות או הצקה לאחרים. כשמישהו מכה או בועט במישהו אחר הוא נותן דה באותה מידה שהוא מכה את האדם השני. אדם רגיל אינו יכול לראות את העיקרון הזה ברמה זו. בשעה שהוא מרגיש מושפל הוא לא יכול לשאת את זה וחושב "כיוון שהרבעת לי, עליי להחזיר באותה מידה". "פאף", הוא מחזיר לאותו אדם מכה ומחזיר לו את הדה. אף אחד מהם לא הרוויח או הפסיד דבר. הוא יכול לחשוב "הכית אותי פעם ועליי להכות אותך פעמיים. אחרת לא ארגיש שנקמתי". הוא יכה אותו שוב, ועוד חתיכה של דה עפה מהגוף שלו אל השני.

46 גונג-ג'י – עמוד אנרגיה הגדל מעל לראש המטפח.
47 ט'יאן-מו – "עין שמימית", ידועה גם כ"העין השלישית".

מדוע מייחסים לדה הזה חשיבות רבה כל כך? איזה יחסים יש בטרנספורמציה של הדה? הדתות מצהירות: "עם דה אדם ירוויח משהו בחיים הבאים אם לא בחיים האלה". מה הוא ירוויח? עם דה רב אדם יכול להיעשות פקיד רם מעלה או לצבור רכוש רב. הוא יכול להשיג מה שהוא רוצה, וזה מוחלף עם הדה הזה. הדתות גם מציינות שאם למישהו אין כלל דה, הן גופו והן נפשו ייעלמו. היואן-שן שלו יושמד ובזמן המוות הוא יהיה מת לחלוטין, ללא כל שריד. ואילו בקהילת המטפחים שלנו אנחנו גורסים כי דה יכול להפוך ישירות לגונג.

אנחנו נסביר איך דה משתנה לגונג. בקהילת המטפחים יש אמרה: "הטיפוח תלוי באדם עצמו – הגונג תלוי במאסטר". אבל יש אנשים המדברים על התקנת כור היתוך וכבשן ועל איסוף עשבי מרפא כדי לזקק דאן⁴⁸, ועל פעילויות מכוונות. הוא חושב שזה חשוב מאוד. אני אומר לך שזה לא חשוב בכלל. אם תחשוב הרבה, זו תהיה החזקה. אם תתן לזה משקל רב, האין זאת רדיפה עם החזקה? הטיפוח תלוי באדם עצמו – הגונג תלוי במאסטר. זה יספיק אם יש לך הרצון הזה. זה המאסטר שבאמת עושה את הדבר הזה ואתה בכלל לא יכול לעשות אותו. עם גוף של אדם רגיל איך אתה יכול להפוך לגוף של חיים גבוהים המורכב מחומר בעל אנרגיה גבוהה? זה בכלל בלתי אפשרי, ומגוחך כשמדברים על כך. תהליך הטרנספורמציה של גוף האדם מממד אחר מסובך ומורכב מאוד ואתה בכלל לא יכול לעשות את הדברים האלה.

אילו דברים ייתן לך המאסטר? הוא ייתן לך גונג שיגריל את הגונג שלך. כיוון שדה קיים מחוץ לגוף האדם, הגונג האמיתי של האדם מיוצר מהדה. גובה רמת האדם ועוצמת האנרגיה של האדם, שניהם מיוצרים מהדה. הגונג הזה הופך את הדה שלך לגונג שיצמח בצורה ספירלית כלפי מעלה. הגונג שבאמת קובע את גובה רמת האדם צומח מחוץ לגוף, ולבסוף אחרי שהוא צומח בצורה ספירלית עד שיא הראש הוא ייצור גונג-ג'ו. אפשר לדעת את גובה הגונג של האדם במבט אחד על גובה הגונג-ג'ו שלו. זוהי הרמה שלו וזהו סטטוס הפרי שמדובר עליו בבודהיזם. יש אנשים שברגע שהם יושבים במדיטציה היואן-שן שלהם יכול לעזוב את הגוף ולעלות בבת אחת לגובה מסוים. הוא לא יכול לעלות גבוה יותר ולא מעז לעשות כך. הוא עלה דרך הגונג-ג'ו של עצמו והוא יכול לעלות רק עד גובה כזה, כי הגונג-ג'ו שלו הוא רק בגובה כזה. הוא לא יכול לעלות גבוה יותר. זהו הנושא של סטטוס הפרי שמדובר עליו בבודהיזם.

למדידת השיין-שינג קיים גם מקל מדידה. מקל המדידה והגונג-ג'ו קיימים בממדים שונים, אבל הם קיימים באותו זמן. השיין-שינג שלך כבר די גבוה אם, למשל, בין האנשים הרגילים מישוהו קילל אותך ולא אמרת כלום והרגשת רגוע; הוא נותן לך אגרוף, אתה גם לא אומר שום דבר, מחייך ונותן לזה לעבור. אז כיוון שאתה מתרגל גונג, מה מגיע לך לקבל? האם אתה לא מקבל גונג? כשהשיין-שינג שלך עולה הגונג שלך גדל. גובה השיין-שינג קובע את גובה הגונג. זוהי אמת אבסולוטית. בעבר היו אנשים שתרגלו בפארק ותרגלו בבית והשקיעו בתרגול מאמץ רב ומסירות ותרגלו לא רע. ברגע שהם יוצאים החוצה הם נוהגים אחרת, עושים מה שהם רוצים ונאבקים עם אחרים על תהילה ורווח בין אנשים רגילים. האם הגונג שלהם יכול לגדול? זה בכלל בלתי אפשרי וגם המחלה שלהם לא תירפא מאותה סיבה. מדוע אצל אנשים מסוימים המחלה לא נרפאת אחרי שהם מתרגלים במשך זמן רב? ציגונג הוא טיפוח-תרגול, הוא דבר מעבר לרגיל והוא לא התעמלות של אנשים רגילים. צריך לשים את הדגש על השיין-שינג כדי שהמחלה תירפא והגונג יגדל.

יש אנשים שחושבים שהדאן הוא גונג כאשר הם מתקינים כור היתוך וכבשן ואוספים עשבי מרפא כדי לזקק דאן, זה לא כך. הדאן רק אוגר חלק מהאנרגיה וזאת לא כל האנרגיה. מהו הדאן? אתם יודעים שיש לנו החלק של הדברים שמטפחים את הגוף. הגוף יפתח כוחות על-טבעיים ומיומנויות על-טבעיות רבות. רוב הדברים האלה נעולים ולא נותנים לך להשתמש בהם. יש יכולות רבות, עד עשרת אלפים סוגים. ברגע שאחת מהן מיוצרת, היא נעולה. מדוע הן לא יופיעו? הסיבה היא שלא נותנים לך להשתמש בהן כדי לעשות דברים כרצונך בחברה של האנשים הרגילים, שלא תוכל להפריע סתם לחברה של האנשים הרגילים ושלא תוכל להפגין כרצונך את היכולות שלך בחברה של האנשים הרגילים, כי זה יפריע למצב החברה של האנשים הרגילים. יש אנשים רבים המטפחים באמצעות "ווי"⁴⁹. אם הכול מוצג בפניו ואחרים רואים שזה אמיתי, כולם יבואו לטפח, אפילו האנשים שיש להם עשרה חטאים בלתי נסלחים. אסור שזה יקרה. אי אפשר לתת לך להציג כך. אתה נוטה לעשות דברים רעים כי אתה לא רואה את היחס הסיבתי הקארמתי של הדבר, ולא רואה את המהות של הדבר. אתה חושב שאתה עושה מעשה טוב, אולי אתה עושה מעשה רע, לכן לא נותנים לך להשתמש. משום שברגע שאתה עושה מעשה רע עליך לרדת ברמה והטיפוח שלך יהיה לשווא. לכן יכולות רבות נעולות. אז מה יהיה? כשיגיע היום שבו תגיע לקאי-גונג⁵⁰ ולהארה, הדאן הוא בעצם הפצצה. הוא יתפוצץ ויפתח את כל היכולות, את כל המנעולים ואת כל מעברי האנרגיה בגוף. "בום" וכולם ייפתחו. הוא מיועד לזה. אחרי שהנזירים מתים ושורפים אותם נשאר סריקה⁵¹. יש אנשים שאומרים שזאת עצם או שן. מדוע לאנשים רגילים אין את זה? זהו בדיוק הדאן שהתפוצץ והאנרגיה שלו השתחררה. זה עצמו מכיל כמות גדולה של חומר השייך לממד אחר. זה בכל זאת דבר שקיים בצורה חומרית, אבל אין לו שימוש כלשהו. האנשים בני זמננו מתייחסים אליו כאל דבר יקר ערך. יש לזה אנרגיה והוא מבריק, הוא קשה וזה בדיוק הדבר הזה.

48 דאן – ריכוז אנרגיה הנאסף מממדים אחרים ומתקבץ בגוף המטפח. התקנת כור היתוך וכבשן ואיסוף עשבי מרפא כדי לזקק דאן – מטאפורה טאואיסטית לאלכימיה פנימית.

49 ווי – הבנה; התעוררות; הארה.

50 קאי-גונג – השחרור הסופי של אנרגיית הטיפוח; הארה מלאה.

51 סריקה – שריד של נזיר אחרי שריפת גוויתו.

סיבה אחרת לכך שהגונג לא צומח היא שלא יודעים את הפא של הרמות הגבוהות ולכן לא מסוגלים לטפח ולתרגל כלפי מעלה. מה זה אומר? זה כמו מה שדיברתי עליו זה עתה – שיש אנשים שתרגלו שיטות רבות. אני אומר לך שלא משנה כמה תלמד זה חסר תועלת. אתה רק תישאר תלמיד של בית ספר יסודי. בטיפוח-תרגול אתה תלמיד של בית ספר יסודי וכל העקרונות שייכים לרמות נמוכות. אם תשתמש בעקרונות כאלה של רמות נמוכות הם לא יוכלו לשמש לך הדרכה כשאתה מטפח כלפי רמות גבוהות. אם אתה קורא ספרים של בית ספר יסודי בתוך האוניברסיטה, אתה נשאר תלמיד של בית ספר יסודי. ככל שתלמד יותר, זה לא יעזור לך. להפך, זה יזיק. בכל רמה קיים הפא של הרמה ההיא. לפא יש פונקציה של הדרכה שונה ברמות שונות, לכן העקרונות של הרמות הנמוכות לא יוכלו להדריך אותך בטיפוח כלפי מעלה. מה שנדבר עליו מעתה ואילך הוא כולו עקרונות של טיפוח-תרגול ברמה גבוהה. מה שאני מדבר עליו כולל דברים ברמות שונות. לכן הם ישמשו תמיד להדרכה בטיפוח-תרגול שלך מהיום ואילך. יש לי כמה ספרים וגם קלטות אודיו וקלטות וידיאו. אתה תגלה כי אחרי שקראת ושמת פעם אחת, אחרי תקופה כשתקרא ותשמע שוב, בטוח שהם שוב יתנו לך הדרכה. אתה גם משפר את עצמך ללא הרף והם ממשיכים להדריך אותך וזהו פא. אלו הן שתי הסיבות שבגללן הגונג אינו צומח כשמתרגלים גונג: לא ניתן לטפח בלי לדעת את הפא של הרמות הגבוהות; בלי לטפח כלפי פנים ובלי לטפח את השיין-שינג, הגונג לא צומח. אלו הן שתי הסיבות.

מאפייני הפאלון דאפא

הפאלון דאפא שלנו הוא דרך טיפוח בתוך 84 אלף דרכי טיפוח של אסכולת הבודהא. בתקופה של התרבות האנושית הנוכחית הוא מעולם לא נחשף לציבור, אבל בתקופה פרהיסטורית הוא הציל פעם אנשים בסקאלה רחבה. אני שוב חושף אותו לציבור בתקופה האחרונה של הג'יה האחרון⁵². לכן הוא בעל ערך רב. דנתי באופן שבו הדה מתחלף ישר לגונג. גונג למעשה לא הושג באמצעות תרגול אלא באמצעות טיפוח. אנשים רבים רודפים אחרי השגת הגונג ושמים דגש רק על איך לתרגל ולא על איך לטפח. למעשה כל הגונג הושג באמצעות טיפוח השיין-שינג. אם כך מדוע אנחנו מלמדים אנשים גם לתרגל? תחילה נסביר מדוע נזיר אינו מתרגל. הוא בעיקר יושב במדיטציה, משנן בקול את הסוטרות ומטפח את השיין-שינג. אז הגונג שלו צומח. הוא מגדיל את הגונג שלו שקובע את הרמה שלו. כיוון ששאיאמוני לימד אנשים לוותר על הכול בעולם הזה, כולל הפן-טי, לא צריכים תנועות פיזיות. אסכולת הטאו אינה מציעה הצלה לכל היצורים החיים, והאנשים שהיא באה אתם במגע אינם אנשים מסוגים מגוונים עם מנטליות שונה ורמות שונות שחלקם אנוכיים יותר וחלקם אנוכיים פחות. הם בוחרים את התלמידים, ואם הם מוצאים שלושה תלמידים, מתוכם רק אחד יקבל את ההוראה האמיתית. צריך להיות בטוח שהתלמיד הזה הוא בעל דה רב, ושהוא טוב ולא יסטה. לכן הם שמים דגש על הוראת דברים טכניים וטיפוח חיים ומתרגלים כוחות שמימיים, טכניקות וכו'. זה כבר דורש תנועות.

פאלון דאפא גם היא שיטה המטפחת את הטבע הנפשי והחיים⁵³ גם יחד. לכן צריך לתרגל תנועות. מהיבט אחד, התנועות משמשות לתגבור היכולות העל-טבעיות. מה זאת אומרת "תגבור"? זה לחזק את היכולות העל-טבעיות שלך על ידי עוצמת האנרגיה העצומה שלך שיהיו יותר ויותר חזקות; מהיבט אחר, בתוך הגוף שלך יתפתחו ישויות חיות רבות. כשמתפחים ברמות גבוהות, אסכולת הטאו דורשת את לידת היואן-ינג⁵⁴ ואסכולת הבודהא דורשת גוף וְאָגְ'ה שלא מתקלקל. יותר מכך, מיומנויות על-טבעיות רבות יתפתחו. כל הדברים האלה צריכים להתפתח באמצעות טכניקה והתנועות מיועדות לכך. שיטה שלמה המטפחת את הטבע הנפשי ואת החיים גם יחד צריכה גם לטפח וגם לתרגל. אני חושב שכולכם הבנתם איך הגונג מתהווה. הגונג שבאמת קובע את גובה הרמה שלך לא הושג כלל באמצעות תרגול, אלא על ידי טיפוח. בתהליך הטיפוח שלך אתה משפר את השיין-שינג שלך בקרב אנשים רגילים ומתאים לתכונת היקום, ואז תכונת היקום לא מגבילה אותך ותוכל לעלות למעלה. אז הדה הזה מתחיל להפוך לגונג, שיעלה ככל שתעלה את מידת השיין-שינג שלך. זה בדיוק קשר כזה.

השיטה שלנו היא שיטה אמיתית המטפחת את הטבע הנפשי ואת החיים גם יחד. הגונג שאנחנו מתרגלים מאוחסן בכל תא של הגוף. הגונג של חומר בעל אנרגיה גבוהה נאגר אפילו בתוך החלקיק הקטן ביותר של מקור החומר הקיים ברמה מיקרוסקופית. ככל שעוצמת האנרגיה שלך גבוהה יותר ויותר, צפיפות הגונג שלך תגבר וגם החוזק יגבר. החומר הזה בעל האנרגיה הגבוהה הוא בעל תכונה. כיוון שהוא נאגר בכל תא של גוף האדם, עד מקור החיים, במשך הזמן הוא הופך להיות באותה צורה של התאים שבגופך וגם באותו סדר שבו המולקולות מסודרות ובאותה צורה של גרעין האטום, אבל המהות השתנתה והגוף כבר לא מורכב מתאי הבשר המקוריים. האם לא עברת את חמשת האלמנטים? מובן שהטיפוח-תרגול שלך לא הסתיים ואתה עדיין מטפח ומתרגל בין אנשים רגילים. לכן באופן חיצוני אתה נראה כמו אדם רגיל. ההבדל היחיד הוא שאתה נראה צעיר מאוד יחסית לאנשים בגילך. מובן שקודם כל צריך לסלק את הדברים הרעים מגופך, כולל המחלות.

52 הג'יה האחרון – קהילת המטפחים מאמינה שליקום יש שלוש תקופות של התפתחות (הג'יה ההתחלתי, ג'יה הביניים והג'יה האחרון) והתקופה הנוכחית היא השלב האחרון של הג'יה האחרון.

53 טיפוח החיים – טיפוח של הגוף הפיזי; הארכת החיים.

54 יוּאָן-יִינְג – מונח טאואיסטי ל"תינוק בן-אלמוות".

אבל אנחנו לא מרפאים כאן מחלות אלא מנקים את הגוף, אפילו הטרימינולוגיה אינה טיפול במחלות. אנחנו קוראים לזה "טיהור הגוף", ניקוי גוף עבור אנשים שהם מטפחים אמיתיים. יש אנשים שבאו רק בשביל שהמחלות שלהם יתרפאו. לחולה במחלות קשות אנחנו לא נותנים להיכנס אל הכיתה, כי הוא לא יכול להניח את הלב שהוא של הטיפול במחלתו. הוא לא יכול להניח למחשבה של להיות חולה. הוא חולה קשה וסובל מאוד. האם הוא יכול להניח לזה? הוא לא יכול לטפח ולתרגל. אנחנו מדגישים שוב ושוב שאיננו מקבלים אנשים החולים במחלות קשות. כאן זה טיפוח-תרגול, רחוק מדי מהדברים שהוא חושב עליהם. הוא יכול לחפש מאסטרים אחרים של צ'יגונג כדי שיעשו את זה עבורו. מובן שלתלמידים רבים יש מחלות. כיוון שאתה מטפח אמיתי, אנחנו נעשה את זה עבורך.

אחרי שתלמידי הפאלון דאפא שלנו מתרגלים במשך תקופה מסוימת, רואים בהם שינוי ניכר. העור הופך להיות ורדרד ועדין מאוד. אצל אנשים בגיל מתקדם כמות הקמטים יורדת, אפילו לכמות מזערית, וזו תופעה נפוצה. אני לא מדבר כאן על משהו בלתי ניתן להשגה. רבים מהתלמידים הוותיקים שלנו היושבים כאן יודעים על כך. בנוסף, נשים מבוגרות חוזרות לקבל את המחזור החודשי, כי בשיטה המטפחת טבע וחיים גם יחד צריך את אנרגיית הדם הווסתית כדי לטפח חיים. הן מקבלות מחזור, אבל לא בכמות גדולה. רק מעט בתקופה הנוכחית וזה יספיק, וגם זאת תופעה נפוצה. אחרת איך תוכלו לטפח חיים בלי זה? אצל הגברים, גם מבוגרים וגם צעירים, כולם מרגישים שכל הגוף קל. כמטפח אמיתי אתה תרגיש את השינוי הזה.

השיטה הזאת שלנו מטפחת משהו גדול מאוד, שלא כמו שיטות רבות שבהן מחקים חיות. השיטה הזאת היא פשוט ממש גדולה. כל העקרונות שדנו בהם בזמנם של שאקיאמוני ולאו דזה⁵⁵ שייכים לטווח של שביל החלב שלנו. מה מטפח הפאלון דאפא שלנו? אנחנו מטפחים ומתרגלים לפי עקרונות התפתחות היקום ומודרכים על ידי קנה המידה של התכונה הגבוהה ביותר של היקום – ג'ין-שן-רן. אנחנו מטפחים דבר כה ענק וזה שווה לטיפוח יקום.

לפאלון דאפא שלנו יש גם מאפיין עיקרי מיוחד ביותר המבדיל אותו מכל השיטות האחרות. בזמן הנוכחי כל שיטות הצ'יגונג המופצות בחברה הולכות בדרך הדאן ומטפחות דאן. בצ'יגונג המטפח דאן, אם רוצים להגיע לפתיחת הגונג ולהארה בקרב אנשים רגילים, זה קשה מאוד להשגה. הפאלון דאפא שלנו אינו הולך בדרך הדאן. סדרת התרגילים שלנו מטפחת פאלון באזור הבטן התחתונה ואני מתקין אותו באופן אישי לתלמידים בזמן הסמינר. כשאני מרצה על פאלון דאפא אנחנו מתקינים לכולכם פאלון בזה אחר זה. יש אנשים שמרגישים בכך ויש אנשים שלא מרגישים. רוב האנשים יכולים להרגיש את זה, כי התנאים הפיזיים שונים אצל כל אדם. אנחנו מטפחים פאלון ולא דאן. פאלון הוא מיניאטורה של היקום, יש לו כל היכולות של היקום והוא יכול לפעול ולהסתובב באופן אוטומטי. הוא ימשיך להסתובב באזור הבטן התחתונה שלך לתמיד. ברגע שהוא מותקן אצלך הוא ימשיך להסתובב כך ללא הרף כל הזמן. בתהליך הסיבוב בכיוון השעון הוא סופג אנרגיה באופן אוטומטי מהיקום. הוא בעצמו גם יודע להפוך אנרגיה ולספק לכל החלקים של גופך את כל האנרגיה שהם צריכים במהלך השינויים. באותו זמן כשהוא מסתובב הפוך (נגד כיוון השעון) הוא פולט אנרגיה. אחרי שהחומרים הלא נחוצים ייפלטו הם יתפזרו מסביב לגוף. כשהוא פולט אנרגיה, האנרגיה נפלטת רחוק והוא שוב מביא אנרגיה חדשה. כל מי שנמצא מסביבך יפיק תועלת מהאנרגיה הנפלטת. באסכולת הבודהא מדברים על הצלה עצמית, הצלה לאחרים והצלה לכל הישיות החיות. הטיפוח הוא לא רק עצמי, אלא נועד גם להציל את כל הישיות החיות. אחרים יפיקו מכך תועלת יחד אתך. זה יכול לכוונן את הגוף ולרפא מחלות עבור אחרים מבלי שתתכוון לזה וכו'. מובן שהאנרגיה אינה מתבזבזת. כשהפאלון מסתובב בכיוון השעון, הוא לבד יודע לספוג אותה בחזרה כי הוא מסתובב ללא הרף.

יש אנשים החושבים: מדוע הפאלון הזה מסתובב ללא הרף? יש אנשים ששאלו אותי: מדוע הוא מסתובב? היכן נעוצה הסיבה? קל להבין שכשיש מספיק אנרגיה מצטברת אז נוצר דאן, אבל זה שהפאלון מסתובב זה קשה להבנה. אתן לכם דוגמה: היקום בתנועה ושביל החלב וכל הגלקסיות שבתוך היקום נמצאים בתנועה. תשעת כוכבי הלכת מקיפים את השמש. כדור הארץ בעצמו מסתובב סביב צירו. חישבו כולכם, מי דוחף אותם? מי נותן להם את הכוח? אתה לא יכול להבין את זה עם המנטליות של אנשים רגילים. זה רק כזה מנגנון מסתובב. ואילו הפאלון שלנו הוא גם כזה, הוא מסתובב. הוא פותר את הבעיה שיש לאנשים רגילים לתרגל בתנאי החיים הנורמליים ומאריך את זמן התרגול. איך הוא מאריך? כיוון שהוא מסתובב ללא הרף, סופג ללא הפסקה אנרגיה מהיקום ומשנה את האנרגיה. אתה הולך לעבודה והוא מטפח אותך. מובן שזה לא רק הפאלון. אנחנו נתקין בגופך הרבה מאוד מערכות ומנגנוני אנרגיה, וכולם יחד עם הפאלון מסתובבים באופן אוטומטי ומשנים אותך באופן אוטומטי. לכן הגונג הזה משנה את האדם אוטומטית לגמרי. כך נוצר מה שנקרא "הגונג מזקק את המתרגל" הנקרא גם "הפא מזקק את המתרגל". בזמן שאתה לא מתרגל, הגונג מזקק אותך; כשאתה מתרגל, הגונג מזקק אותך גם כן. כשאתה אוכל, ישן ועובד אתה כל הזמן נמצא בשינוי על ידי הגונג. לשם מה אתה מתרגל? התרגול שלך הוא כדי לחזק את הפאלון ולחזק את כל המערכות ומנגנוני האנרגיה שהתקנת אצלך. כשמטפחים ברמה גבוהה הכול הוא במצב של וי-ווי⁵⁶, אפילו התנועות עוקבות אחר מנגנון האנרגיה ללא שום הכוונה של המחשבה, וגם לא משתמשים בטכניקות של נשימה.

55 לְאוּ דְּזֶה – נחשב כמייסד אסכולת הָטָאוּ. המחבר של ה"דאו דה ג'ינג".

56 וי-ווי – ללא עשייה; ללא כוונה.

אנחנו גם לא מתעסקים בזמן או במיקום התרגול. יש אנשים ששאלו: מתי זה טוב לתרגל? חצות הלילה, השכם בבוקר או באמצע היום? אנחנו לא מקפידים על זמן התרגול. כשאתה לא מתרגל בחצות הלילה, הגונג מזקק אותך. כשאתה לא מתרגל השכם בבוקר, הגונג מזקק אותך גם כן. אתה ישן, הגונג מזקק אותך. אתה הולך ברחוב, הגונג מזקק אותך גם כן; אתה הולך לעבודה, הגונג עדיין מזקק אותך. האם זה לא מקצר את זמן התרגול שלך באופן משמעותי? לרבים מכאן יש לב להשיג את הטאו, ומובן שזאת המטרה של הטיפוח-תרגול. המטרה האולטימטיבית של הטיפוח-תרגול היא השגת הטאו והגעה לשלמות. אבל יש אנשים שנותר להם זמן מוגבל וזה לא בהכרח מספיק. הפאלון דאפא שלנו יכול לפתור את הבעיה הזאת על ידי קיצור תהליך התרגול. בנוסף, השיטה היא כזו המטפחת גם את הטבע וגם את החיים. כשאתה מטפח ומתרגל ללא הרף היא מאריכה את החיים שלך. כשאתה ממשיך לתרגל, ההארכה ממשיכה. לאנשים מבוגרים עם איכות מולדת טובה, זמן התרגול שלהם יספיק. אבל יש קריטריון אחד – שזמן החיים שהוארך מעבר לתוחלת החיים שהוקצבה מיועד אך ורק למטרת הטיפוח. ברגע שהמחשבה שלך סוטה אפילו מעט זה יביא לסכנת חיים, כי אורך החיים שלך כבר נגמר מזמן. רק אחרי שתגיע מעבר לטיפוח בשה-ג'יאן-פא, אז לא תהיה ההגבלה הזאת ויהיה מצב אחר.

אנחנו לא מקפידים על פנייה לכיוון מסוים ועל סיום התרגול. כיוון שהפאלון מסתובב ללא הפסקה גם אי אפשר לעצור אותו. כשהטלפון מצלצל, או כשמישהו נוקש בדלת, אתה יכול לטפל בזה מיד וגם אין צורך לאסוף את הגונג. כשאתה הולך לעשות דברים, הפאלון יסתובב מיד בכיוון השעון ובבת אחת יספוג בחזרה את האנרגיה שהתפזרה מחוץ לגוף. לא משנה כמה אתה מחזיק את הצי וממלא מהראש⁵⁷, זה ילך לאיבוד. פאלון הוא דבר בעל תבונה. הוא יודע לבד לעשות את הדברים האלה. גם אין שום הקפדה על כיוון כי כל היקום נמצא בתנועה, שביל החלב נמצא בתנועה, תשעת כוכבי הלכת מקיפים את השמש וגם כדור הארץ מסתובב. אנחנו מטפחים ומתרגלים לפי העיקרון הכה גדול של היקום. היכן המזרח, הדרום, המערב והצפון? אין. לכל כיוון שלא תפנה בזמן התרגול אתה בעצם פונה לכל הכיוונים. לכל כיוון שפונים זה שווה פנייה בו זמנית מזרחה, דרומה, מערבה וצפונה. הפאלון דאפא שלנו יכול להגן על התלמידים מסטייה. איך להגן? כמטפח ומתרגל אמיתי הפאלון שלנו יגן עליך. השורש שלי נעוץ ביקום. מי שיכול לפגוע בך יכול לפגוע בי, בפשטות הוא יכול לפגוע ביקום הזה. מה שאני אומר נשמע די מיסטי. כשתמשיך ללמוד, תבין. יש גם דברים אחרים. אני לא יכול לדבר על דברים גבוהים מדי. אנחנו נדון בפא של רמות גבוהות מרמת השטח לרמה העמוקה באופן שיטתי. אם השיין-שינג שלך אינו ישר, זה לא ילך. אם אתה רודף אחרי דברים, ייתכן שיתעוררו בעיות. גיליתי שאצל מתרגלים ותיקים רבים הפאלון נפגם. מדוע זה כך? ערכבת דברים אחרים בתוך התרגול וקיבלת דברים של מישהו אחר. אם כך, מדוע הפאלון לא הגן עליך? נתתי לך אותו, אז הוא שלך והוא נשלט על ידי המחשבות שלך. אף אחד לא יתערב במה שאתה רוצה, זהו עיקרון של היקום. אם אתה לא רוצה לטפח, אף אחד לא יכריח אותך. זה שווה לביצוע מעשה רע. מי יכול להכריח אותך לשנות את לבך? עליך לדרוש מעצמך לבד. אתה לוקח את המיטב מכל שיטה ומקבל דברים מכולם, מתרגל בשיטה הזאת היום ובשיטה ההיא למחרת. מטרתך היא לסלק את המחלה, האם המחלה סולקה? לא. היא רק נדחתה. טיפוח-תרגול ברמה גבוהה דורש להתמיד בשיטה אחת. צריך להישאר בדרך אחת. עליך לשים את לבך בדרך המסוימת שאתה מטפח בה עד שתגיע להארה בדרך זו. רק אז תוכל לעבור לשיטה אחרת ותהיה מערכת אחרת של דברים. כיוון שמערכת של דברים אמיתיים מועברת מזמנים קדומים, היא עברה דרך תהליך מורכב של התפתחות. יש אנשים המתרגלים לפי ההרגשות שלהם. למה נחשבת ההרגשה שלך? לשום דבר. תהליך ההתפתחות האמיתי קורה בממדים אחרים והוא מורכב ומופלא ולא יכול להיות אפילו פספוס מזערי, כמו במכשיר מדויק שיתקלקל ברגע שתוסיף לו חלק זר. גופך ככל הממדים עובר שינויים. זה מופלא ביותר ולא יכול להיות אפילו פספוס מזערי. כבר אמרתי לך שהטיפוח תלוי באדם עצמו ואילו הגונג תלוי במאסטר. אתה לקחת סתם כך דברים של מישהו אחר והוספת אותם לתרגול שלך. המסר השונה שנישא מפריע לדברים בדרך הזאת ואתה תסטה. זה אפילו ישתקף בתוך חברת האנשים הרגילים ויגרום לבעיות של אנשים רגילים. זה מה שרצית בעצמך, אז אחרים לא יכולים להתערב בזה. זה עניין של תכונת ההארה. באותו רגע הדבר שאתה מערב כבר משבש את הגונג שלך ואתה כבר לא תוכל לטפח. בעיה כזאת תתעורר. אני גם לא אומר לכולכם שאתם חייבים ללמוד פאלון דאפא. אם אתה לא לומד פאלון דאפא ואתה מקבל תורה אמיתית משיטות אחרות, אני בעד. אבל אני אומר לך שאם אתה מטפח ומתרגל לקראת רמות גבוהות, עליך להיות צמוד לדרך אחת. נקודה אחת שעליי להבהיר: בזמן הנוכחי אין אדם אחר שבאמת מעביר כמוני שיטת תרגול כלפי רמות גבוהות. בעתיד תדע איזה מין דבר עשיתי עבורך, לכן אני מקווה שתכונת ההארה שלך לא תהיה נמוכה מדי. יש אנשים רבים שרוצים לטפח ולתרגל לקראת רמות גבוהות. הדבר הזה מונח מולך, אולי לא תספיק אפילו לתפוס את זה. אפילו אם תלך לכל מיני מקומות ותמצא מאסטרים, לא משנה כמה כסף תבזבז, לא תוכל למצוא את זה. היום הבאתי לך את זה אל סף הדלת, אולי אפילו לא תבין את זה! זהו עניין של האם תוכל להתעורר לזה, כלומר האם אתה ניתן להצלה.

הרצאה שנייה

לגבי הנושא של הטיאן-מו

מאסטרים רבים של צ'יגונג גם כן דיברו על תופעות של טיאן-מו, אבל לפא יש צורת ביטוי שונה ברמות שונות. אדם שהגיע לרמה מסוימת באמצעות טיפוח יכול לראות רק את המראה ברמה ההיא, ואת האמת שמעבר לרמה הזאת הוא לא יכול לראות והוא גם לא מאמין לה. לכן הוא חושב שרק מה שהוא רואה ברמה שלו זה נכון. כשהוא עוד לא טיפח לרמה כה גבוהה הוא חושב שהדברים האלה לא קיימים ושלא ניתן להאמין בהם. זה נקבע על ידי הרמה. גם המחשבה שלו לא תוכל להתרומם. זאת אומרת, לגבי הנושא של הטיאן-מו יש אנשים שאומרים שזה כך ויש אנשים שאומרים שזה אחרת. כתוצאה מכך הם עשו מזה ערבוביה ובסופו של דבר אף אחד לא נתן לזה הסבר ברור. למעשה, את הטיאן-מו אי אפשר להסביר בבירור ברמה הנמוכה. בעבר היה מבנה הטיאן-מו סוד בתוך סוד שלא ניתן לגלותו לאנשים רגילים, לכן אף אחד לא דיבר על זה בהיסטוריה. אבל אנחנו לא מדברים כאן בהתבסס על עקרונות העבר. אנחנו נשתמש במדע הנוכחי ובשפה מודרנית פשוטה בשביל להסביר אותה ונדבר על הנושאים המהותיים שלה.

הטיאן-מו שאנחנו מדברים עליה נמצאת למעשה במקום המתחבר לגוף האצטרובלי הנמצא בין שתי הגבות של האדם, קצת למעלה. זהו המעבר העיקרי. לגוף יש עוד עיניים רבות מאוד. באסכולת הטאו מדברים על כך שכל פתח הוא עין. אסכולת הטאו קוראת לנקודת דיקור "פתח"⁵⁸. ברפואה הסינית קוראים לזה נקודת דיקור. באסכולת הבורהא מדברים על כך שכל נקבובית היא עין. לכן יש אנשים שיכולים לקרוא עם האוזן ויש כאלה שרואים עם היד או עם העורף, ויש גם שרואים עם הרגל או הבטן, כל זה אפשרי.

כשמדברים על טיאן-מו, נדבר ראשית על עיני הבשר ודם שלנו. עכשיו יש אנשים החושבים שהעיניים האלה יכולות לראות את כל החומרים ואת כל החפצים שבעולם הזה שלנו. לכן אנשים מסוימים פיתחו השקפות מקובעות, והם חושבים שרק הדברים שרואים דרך העיניים הם ממשיים ואמיתיים. הם לא מאמינים במה שהם לא יכולים לראות. בעבר תמיד התייחסו לאנשים כאלה כאל בעלי תכונת הארה נמוכה. יש אנשים שאפילו לא יכולים להסביר בבירור מדוע זו תכונת הארה נמוכה – זה נשמע די הגיוני שמה שלא יכולים לראות לא מאמינים בו – אבל כשמסתכלים מרמה קצת יותר גבוהה זה כבר לא הגיוני. כל זמן-מרחב מורכב מחומר. מובן שבכל זמן-מרחב יש מבנה חומר שונה וקיימות צורות ביטוי שונות של כל הגופים החיים השונים.

אתן לכם דוגמה: בבודהיזם מדברים על כך שכל התופעות של החברה האנושית הן אשליות ולא מוחשיות. מדוע הן אשליות? החפצים מונחים שם באופן ממש ודמיוני, מי יכול להגיד שהם לא אמיתיים? צורת הקיום של חפץ היא כזאת, אבל צורת הביטוי שלו היא אחרת. אבל לעיניים שלנו יש יכולת כזו שהן יכולות לייצב את האובייקט שבתוך הממד החומרי שלנו למצב שאנחנו רואים עכשיו. למעשה המצב אינו כך. אפילו בממד הזה שלנו המצב אינו כך. לדוגמה, איך נראה אדם כשמסתכלים מבעד למיקרוסקופ? כל הגוף מורכב ממולקולות קטנות ומנותקות כמו חול בצורה של גרגרים הנמצאים בתנועה. האלקטרונים מקיפים את גרעין האטום וכל הגוף מתפתל ונע. שטח הגוף אינו חלק ואינו רגיל. כל סוג של אובייקט שביקום, פלדה, ברזל, אבן, הם אותו דבר, המרכיב המולקולרי בתוכם נמצא בתנועה ואינך יכול לראות את הצורה הכוללת. למעשה הם אינם יציבים. גם השולחן הזה מתפתל, אבל העיניים אינן יכולות לראות את המראה האמיתי. העיניים האלה יכולות לגרום לסוג של אשליה.

זה לא שאנחנו לא יכולים לראות דברים מיקרוסקופיים, זה לא שלאדם אין יכולת כזאת, אלא שלאדם יש יכולת כזאת באופן מולר, והוא יכול לראות דברים במיקרוסקופיות מסוימת. אלה בדיוק העיניים שיש לנו בממד החומרי הזה שיוצרות לאנשים מראות כוזבים: הן גורמות לאנשים לא להיות מסוגלים לראות. לכן, בקהילת הטיפוח-תרגול תמיד התייחסו אל מי שלא מכיר במה שהוא לא יכול לראות כאל אדם עם תכונת הארה נחותה שהולך שולל על ידי מראות כוזבים שבין אנשים רגילים. הוא הלך לאיבוד בין האנשים הרגילים, זה המשפט שתמיד אמרו אותו בדתות. למעשה אנחנו רואים שזה הגיוני.

העיניים האלה יכולות לייצב את החפצים של הממד הנוכחי שלנו למצב הזה. חוץ מזה אין להן יכולות נוספות גדולות כלשהן. כשאדם רואה דברים, הדמות לא נוצרת היישר בעין. העין היא כמו עדשת המצלמה, מתפקדת רק ככלי. כשמסתכלים למרחק, עדשת המצלמה מתארכת. גם לעיניים שלנו יש פונקציה כזאת; כשמסתכלים בחושך האישונים מתרחבים, וכשמצלמים במקום חשוך צריך להרחיב את הצמצם, אחרת אין חשיפה מספקת והכול יהיה שחור; כשיוצאים החוצה למקום מואר מאוד האישונים צריכים להצמצם במהירות, אחרת מסתנוורים ולא יכולים לראות שום דבר בבירור. המצלמה עובדת על אותו עיקרון וצריך להקטין את הצמצם. היא יכולה רק לצלם את האובייקטים והיא רק כלי. כשאנחנו באמת רואים משהו, אדם, או צורת הקיום של חפץ – יצירת הדמות היא במוח. זאת אומרת, רואים דרך העיניים ודרך עצב

58 "צ'יאו" בסנינית.

הראייה, זה מגיע לגוף האצטרובלי שבחלק האחורי של המוח, והתמונה משתקפת באזור הזה. זהו הגוף האצטרובלי שבמוח שמשקף באמת את הדמויות ורואה את האובייקט, הרפואה המודרנית גם הכירה בכך.

פתיחת הטיאן-מו שאנו מדברים עליה היא שאנחנו עוקפים את עצב הראייה ופותחים מעבר בין הגבות של האדם, הגורם לגוף האצטרובלי להסתכל ישירות החוצה. זה נקרא פתיחת הטיאן-מו. יש אנשים שחושבים: "זה לא מעשי. העיניים האנושיות האלה בכל זאת מתפקדות ככלי ומסוגלות לצלם חפצים. אי אפשר בלעדיהן". באנטומיה, לפי הרפואה המודרנית, כבר גילו שהחלק הקדמי של הגוף האצטרובלי מכיל מבנה שלם של העין האנושית. כיוון שהיא נמצאת בתוך הגולגולת אומרים שהיא עין מנוונת. בנוגע לשאלה האם העין הזאת היא מנוונת או לא, לקהילת הטיפוח-תרגול שלנו יש גישה מסתייגת. אבל בכל מקרה ברפואה המודרנית כבר הכירו בכך שיש עין במקום האמצעי של הראש. המעבר שאנחנו פותחים הוא בדיוק מול הנקודה הזאת וזה מתאים בדיוק להבנה של הרפואה המודרנית. העין הזאת היא לא כמו עיני הבשר ודם שלנו היוצרות מראות כוזבים לאדם, היא יכולה לראות את מהות הדברים והחומר. לכן אדם עם טיאן-מו ברמה גבוהה מאוד יכול לחדור דרך הממד שלנו ולראות זמן-מרחב אחר. הוא יכול לראות תמונה שאנשים רגילים לא יכולים לראות; לאדם ברמה לא כל כך גבוהה יש יכולת חדירה, הוא יכול לראות חפצים דרך הקיר ולראות בתוך הגוף האנושי. לטיאן-מו יש יכולת כזאת.

אסכולת הבודהא מדברת על חמישה סוגי ראייה: ראיית בשר ודם, ראייה שמימית, ראיית חוכמה, ראיית פא וראיית בודהא. אלו הן חמש הדרגות העיקריות של טיאן-מו וכל אחת מהן מחולקת לגבוהה, בינונית ונמוכה. אסכולת הטאו מדברת על 9 פעמים 9 שהן 81 דרגות של עין הפא. אנחנו פותחים כאן עבור כולכם את הטיאן-מו, אבל לא לדרגת הראייה השמימית או מתחתיה. מדוע זה כך? אף על פי שאתה יושב כאן וכבר התחלת לטפח, אחרי הכול התחלת עכשיו מדרגה של אדם רגיל. יש החזקות רבות של אדם רגיל שעוד לא הנחת. אם הטיאן-מו נפתחת בדרגת הראייה השמימית או מתחתיה, יופיעו הדברים שהאנשים הרגילים מתייחסים אליהם כאל יכולות על-טבעיות. תוכל לראות חפצים דרך הקיר ולראות בתוך הגוף האנושי. אם נפיץ את היכולת הזאת בקרב אנשים רבים וכולם יגיעו למצב הזה, זה יפריע באופן חמור לחברת האנשים הרגילים ויפגע במצבה. סודות של המדינה לא יישמרו היטב; זה לא ישנה אם אנשים ילכשו בגדים או לא; תוכל לראות מבחוץ את האנשים הנמצאים בתוך החדר; כשאתה רואה דוכן לוטו ברחוב, אולי תקבל את הפרס הראשון. זה לא בסדר! חישבו כולכם, אם לכל אחד יש טיאן-מו שנפתחה בדרגת הראייה השמימית, האם זאת חברה אנושית? אסור בהחלט שיתקיימו תופעות שמפריעות מאוד לחברה האנושית. אם אפתח עבורך לדרגה הזאת אולי תתחיל מיד להיות מאסטר של צ'יגונג. יש אנשים שבעבר רצו להיות מאסטרים של צ'יגונג. לפתע הטיאן-מו שלך נפתחת, תוכל לטפל במחלות של אנשים. האם לא הובלתי אותך לדרך רעה?

אם כן, לאיזו דרגה אפתח לך אותה? אני אפתח לך ישירות עד לדרגת ראיית החוכמה. השיין-שינג שלך עדיין לא מספיק גבוה בשביל לפתוח אותה לדרגה גבוהה יותר; זה יפגע באופן חמור במצב החברה של האנשים הרגילים אם אפתח אותה לדרגה נמוכה. ברמת ראיית החוכמה לא תהיה לך יכולת של ראייה דרך הקיר וראייה לתוך גוף האדם, אבל תוכל לראות מראות הקיימים בממדים אחרים. איזה יתרון יש בזה? זה יחזק אצלך את האמונה בתרגול. כשאתה רואה באופן מוחשי דברים שאנשים רגילים לא מסוגלים לראות, תרגיש שהם קיימים באמת. בתקופה הנוכחית, ואין זה משנה אם אתה יכול או לא יכול לראות בבירור, אפתח לך אותה לדרגה הזאת וזה יועיל לתרגול שלך. אלה שבאמת מטפחים בדאפא ומקפידים על שיפור השיין-שינג ישיגו אותה תוצאה כשהם קוראים את הספר הזה.

מהו הדבר הקובע את רמת הטיאן-מו של האדם? זה לא שאחרי שהטיאן-מו שלך נפתחה תוכל לראות את הכול, זה לא כך. קיימת גם חלוקה לדרגות. מה קובע את הדרגות? יש שלושה גורמים: הגורם הראשון הוא, שחייב להיות שדה מסוים מתוך אל חוץ הטיאן-מו. אנחנו קוראים לזה "התמצית החיונית". מה התפקיד שלה? זה כמו מסך טלוויזיה. אם אין חומר פלורסנטי, אז אחרי שתפתח את הטלוויזיה היא בעצם מנונה. יש רק אור בלי תמונות. משום שיש חומר פלורסנטי היא יכולה להציג תמונות. מובן שזו אינה דוגמה מתאימה כל כך, כי אנחנו מסתכלים ישירות ואילו הטלוויזיה מציגה דרך מסך, זה בערך כך. התמצית החיונית יקרה מאוד, היא מורכבת מהדברים היותר תמציתיים שזוקקו מהדה. באופן כללי התמצית החיונית אצל כל אדם ואדם שונה. מתוך עשרת אלפים איש אולי אפשר למצוא שניים הנמצאים באותה רמה.

הדרגה של הטיאן-מו היא באופן ישיר ביטוי של פא היקום. היא דבר מעבר לרגיל ויש לה קשר הדוק לשיין-שינג של האדם. אם השיין-שינג של האדם נמוך, הרמה שלו נמוכה. היות שהשיין-שינג שלו נמוך, מעט התמצית החיונית שלו התפזרה מאוד; ואילו אם השיין-שינג של האדם גבוה, במהלך חייו בחברת האנשים הרגילים הוא לוקח בקלות דברים כמו תהילה, רווחים, קונפליקטים בין אנשים, אינטרסים אישיים, שבעת הרגשות ושש התשוקות – התמצית החיונית יכולה להישמר טוב יחסית. לכן אחרי שהטיאן-מו נפתחת הוא יראה יחסית בבירור. ילדים מתחת לגיל שש יכולים לראות ברור מאוד אחרי שהטיאן-מו נפתחת וזה קל מאוד לפתוח אותה בשבילם, אפשר לעשות את זה אפילו במשפט אחד.

בזיהום שנוצר על ידי הזרימה החזקה וחבית הצביעה של חברת האנשים הרגילים, דברים רבים שאנשים חושבים לנכונים הם למעשה מוטעים. האם אנשים לא רוצים לחיות טוב? ייתכן שהרצון לחיות טוב יפגע באינטרסים של אחרים

ואולי יעודד את המנטליות האנוכית של האדם. אולי הוא ירוויח על חשבונם של אחרים ויציק ויפגע באחרים. האם לחימה בין אנשים רגילים עבור רווח אישי אינה נוגדת את תכונת היקום? לכן הדברים שאנשים חושבים שהם נכונים הם לא בהכרח נכונים. כשמחנכים ילדים, המבוגרים בדרך כלל רוצים שהם יסתדרו בעתיד בתוך חברת האנשים הרגילים. מגיל רך מלמדים אותם "אתה צריך ללמוד להיות ממולח יותר". מנקודת המבט של היקום "להיות ממולח" זה כבר מוטעה, כי אנחנו מדברים על התנהלות על פי מהלך הדברים הטבעי ועל התייחסות לאינטרסים אישיים בקלות. הוא כל כך ממולח, רק בשביל להשיג רווח אישי. "מי שיציק לך, תגיד למורה שלו ותגיד להורים שלו", "אם אתה רואה כסף, תרים", וכך הם מחנכים אותו. כשהוא גדל, הילד יקבל עוד ועוד דברים, ויהיה בהדרגה יותר ויותר אנוכי בחברה של האנשים הרגילים. הוא ינצל אחרים וכך יאבד דה.

החומר הזה דה לא ילך לאיבוד אחרי שהוא מתפזר. הוא עובר לאנשים אחרים, אבל התמצית החיונית הזאת תתפזר. אם האדם ערמומי מאוד במהלך חייו, יש לו רצון חזק לאינטרסים אישיים והוא מציב את הרווח האישי שלו לפני כל דבר אחר, הוא לא יראה בדרך כלל בכירור כאשר העין השמימית שלו תיפתח. אבל זה לא אומר שלעולם לא יראה. מדוע? כי בתהליך הטיפוח-תרגול אנחנו צריכים לחזור למקור ולשוב לאמת, ותוך כדי תרגול מתמשך משלימים את התמצית בחזרה. לכן צריכים להדגיש שין-שינג. אנחנו מדברים על שיפור כולל והתרוממות כוללת. כשהשין-שינג עולה, כל הדברים האחרים עולים בעקבות זאת; אם השין-שינג לא עולה, התמצית החיונית של הטיאן-מו לא תחזור, זהו העיקרון.

הגורם השני הוא שכשמתרגלים לבר, אם האיכות המולדת טובה אפשר לפתוח את הטיאן-מו באמצעות התרגול. בדרך כלל ברגע שהטיאן-מו נפתחת נבהלים. מדוע נבהלים? כי בדרך כלל מתרגלים בסביבות חצות הלילה, בזמן שהכול שקט. כשהוא מתרגל הוא לפתע רואה מולו עין גדולה וזה מבהיל אותו. הבהלה היא רצינית והוא לא יעז לתרגל עוד. כמה שזה מפחיד! עין גדולה כל כך, ממצמצת וברורה. לכן יש אנשים שקוראים לה "עין השד" ויש אנשים שקוראים לה "עין הבודהא", למעשה היא העין שלך עצמך. כמובן, הטיפוח תלוי באדם עצמו – הגונג תלוי במאסטר. כל תהליך התפתחות הגונג של המטפח הוא תהליך מסובך מאוד בממד אחר, אפילו לא בממד אחד אחר אלא בכל הממדים, הגוף בכל ממד עובר שינויים. האם תוכל לעשות את זה בעצמך? לא תוכל. הדברים האלה מתוכננים על ידי המאסטר, המאסטר עושה אותם. לכן קוראים לזה "הטיפוח תלוי באדם עצמו – הגונג תלוי במאסטר". לך יש רק הרצון הזה ואתה חושב כך, למעשה הדבר הזה מתבצע על ידי המאסטר.

יש אנשים שפותחים את הטיאן-מו בעצמם באמצעות תרגול. אנחנו אומרים שהעין היא שלך, אבל אתה לא יכול לפתח אותה בעצמך. לחלק מהאנשים יש מאסטר. כשהמאסטר רואה שהטיאן-מו שלך פתוחה, אז הוא מפתח לך עין. זה נקרא עין אמיתית. מובן שיש אנשים שאין להם מאסטר, אבל יש להם מאסטר שעובר ליד. באסכולת הבודהא אומרים: בודהות נמצאים בכל מקום, הכמות גדולה עד כדי כך. יש אנשים שאומרים: יש אלוהויות מטר מעל הראש, זה אומר שיש רבים מהם. כשמאסטר עובר ליד, הוא רואה שאתה מתרגל די טוב והטיאן-מו שלך פתוחה. חסרה לך עין אז הוא מפתח לך אחת, זה גם נחשב לדבר שהשגת באמצעות התרגול שלך. כי כשמצילים אנשים לא אכפת משום תנאי, משום מחיר, משום גמול ומשום פרסום. הם הרבה יותר גבוהים ממודלים לחיקוי בין האנשים הרגילים, וכל זה נובע מתוך חמלה.

אחרי שהטיאן-מו של האדם נפתחת יקרה מצב מסוים: נעשים מסנוורים מאוד מהאור והעיניים מרגישות מגורות. למעשה לא העיניים שלך מסנוורות, אלא הגוף האצטרובלי שלך, ואתה מרגיש כאילו העיניים מסנוורות. זה אומר שעדיין אין לך העין הזאת. אחרי שהעין מותקנת לא תרגיש יותר סנוור. חלק מאתנו ירגישו ויראו את העין הזאת. כיוון שהטבע שלה הוא כמו זה של היקום היא תמימה וסקרנית, והיא מסתכלת פנימה לראות אם הטיאן-מו שלך נפתחה ואם אתה כבר יכול לראות. היא מביטה פנימה עליך. ברגע זה הטיאן-מו שלך נפתחה, היא בדיוק מסתכלת עליך ואתה תיבהל כשלפתע תראה אותה. למעשה זאת העין שלך. מעתה ואילך כשתסתכל על דברים, תעשה את זה דרך העין הזאת. בלי העין הזאת לא תוכל לראות בכלל, אף על פי שהטיאן-מו נפתחה.

הגורם השלישי הוא שכאשר פורצים רמות מופיעים שינויים בכל ממד וממד, זה הנושא שבאמת קובע את הרמה. כדי לראות דברים, חוץ מהמעבר העיקרי לאדם יש גם מעברי משנה רבים. אסכולת הבודהא מדברת על כך שכל נקבובית היא עין; אסכולת הטאו מדברת על כך שכל פתח של הגוף הוא עין, זאת אומרת כל נקודת דיקור היא עין. מובן שמה שהם מדברים עליו הוא צורה אחת שבה הפא מתפתח בגוף האדם ואין שום מקום שאי אפשר לראות דרכו.

הרמה שאנחנו מדברים עליה שונה מזה. חוץ מהמעבר העיקרי יש מעברי משנה עיקריים בגבות, מעל ומתחת לעפעפיים ובנקודת השאן-גן⁵⁹. אלה קובעים את פריצת הרמות. מובן שאם מטפח ממוצע יכול לראות דרך כל המקומות האלה, הוא כבר פרץ לרמה די גבוהה. יש אנשים שיכולים לראות גם דרך העיניים שלהם. הם הצליחו לטפח את העיניים האלה שגם מצוידות בצורות שונות של יכולות על-טבעיות. אבל אם לא משתמשים בעין הזו היטב, הם יסתכלו כל הזמן על אובייקט אחד בלי לראות את האובייקט השני, זה גם לא יעבוד. לכן יש אנשים שבדרך כלל מסתכלים עם עין אחת לצד ההוא ועם העין השנייה לצד הזה, אבל מתחת לעין הזאת (העין הימנית) אין מעבר משנה, כי זה קשור ישירות לפא. כשאנשים עושים

59 שאן-גן – נקודת האקופונקטורה הממוקמת בין שתי הגבות של האדם.

דברים רעים, הם נוטים להשתמש בעין הימנית. לכן אין מעבר משנה מתחת לעין הימנית. זה מתייחס לכמה מעברי משנה עיקריים המופיעים בטיפוח השה-ג'יאן-פא.

כשמגיעים לרמה גבוהה מאוד, אחרי שיוצאים מעבר לטיפוח השה-ג'יאן-פא, יופיע גם סוג של עין שמזכירה עין מורכבת. היא בעצם עין גדולה שתיווצר בחצי העליון של הפנים ויש בתוכה מספר עצום של עיניות קטנות. יש ישויות מוארות גבוהות מאוד שטיפחו עיניים רבות מאוד בכל הפנים. כל העיניים מביטות דרך העין הגדולה ורואות את מה שהן רוצות. במבט אחד הן רואות את כל הרמות. בימים אלו חוקרים הזואולוגים והאנטומולוגים⁶⁰ את הזכוכים. לזכוכים יש עיניים גדולות. כשמסתכלים מבעד למיקרוסקופ רואים אין-ספור עיניים קטנות וקוראים להן עין מורכבת. כשמגיעים לרמה גבוהה מאוד יכול להופיע מצב שכזה. זה יופיע רק ברמה גבוהה הרבה יותר מרמת הטאתאגאטה. אנשים רגילים, לעומת זאת, לא יכולים לראות את זה. גם מי שנמצא ברמה ממוצעת לא יכול לראות את קיום העין, אלא רואה רק שהאדם הוא אותו דבר כמו אנשים רגילים, כי היא נמצאת בממד אחר. כאן דיברתי רק על הפריצה של רמות, שזה נושא של היכולת לפרוץ ממדים שונים.

הסברתי לכולם באופן בסיסי את מבנה הטיאן-מו. אנחנו פותחים בשבילך את הטיאן-מו באמצעות כוח חיצוני, לכן זה מהר וקל יחסית. כשאני מדבר על טיאן-מו כולם מרגישים לחץ במצח והשרירים מתכווצים ולוחצים פנימה. האין זה כך? זה כך. כל עוד מניחים באמת את הלב כדי ללמוד פאלון דאפא, כל אחד ירגיש את זה, והכוח אפילו ילחץ פנימה די בחוזקה. אנחנו פולטים גונג שמיועד לפתיחת טיאן-מו ובאותו זמן פולטים פאלונים שיתקנו בשבילך. כשאנחנו מדברים על טיאן-מו אנחנו פותחים טיאן-מו לכל אחד שמטפח בפאלון דאפא, אבל לא בהכרח כל אחד יוכל לראות בבירור. לא בהכרח כל אחד יוכל לראות. זה קשור אליך ישירות. אל תדאג – אם אתה לא יכול לראות אל תדאג, טפח לאט לאט. בעקבות שיפור הרמה תוכל לראות בהדרגה, ממצב שלא תוכל לראות בבירור ועד למצב שבו תראה בבירור. כל עוד אתה מטפח ומתרגל בנחישות, את מה שהתפזר ניתן יהיה להשלים חזרה.

קשה יחסית לפתוח טיאן-מו בעצמך. אני אדבר על כמה צורות שבהן פותחים טיאן-מו לבד. למשל, בזמן הישיבה במדיטציה אדם מסתכל על אזור המצח, מסתכל על הטיאן-מו, מרגיש שהמצח חשוך ואין שם שום דבר. ככל שהזמן עובר הוא מרגיש שהמצח הופך להיות בהיר. אחרי תקופה מסוימת של טיפוח-תרגול הוא יגלה שהמצח מתבהר לאט לאט ואחר כך הוא אדום. ברגע זה הוא יתחיל לפרוח כמו בסרט, או בטלוויזיה, כשניצן של פרח נפתח בבת אחת. התמונה הזאת תופיע. בהתחלה האדום הוא שטוח, ובבת אחת מרכזו יבלוט ויפרח ויפרח ללא הרף. אם אתה רוצה לפתוח אותו בעצמך לגמרי, אפילו שמונה או עשר שנים לא יספיקו, כי כל הטיאן-מו אטומה לגמרי.

אצל אנשים מסוימים הטיאן-מו לא אטומה ויש לה מעבר. אבל כיוון שהם לא מתרגלים אין שם אנרגיה. לכן כשהם מתרגלים הם יראו לפתע מול עיניהם דבר עגול שחור. אחרי זמן ארוך של תרגול הוא יהפוך בהדרגה להיות לבן, ומלבן עד בהיר, ולבסוף יותר ויותר בהיר ומסתנוויר. לכן יש אנשים שאומרים: ראיתי את השמש, ראיתי את הירח. למעשה לא ראית את השמש וגם לא ראית את הירח. אם כך מה ראית? זהו המעבר שלך. יש אנשים שפורצים רמות מהר יחסית. אחרי שהעין מותקנת הם יכולים לראות ישירות. אצל אנשים מסוימים זה קשה מאוד. המעבר כמו מנהרה ויש גם כמו באר. בכל פעם שהם מתרגלים הם רצים דרך המעבר החוצה. אפילו בזמן השינה הם ירגישו שהם רצים החוצה. חלק מרגישים שהם דוהרים על סוס, חלק עפים וחלק רצים. יש גם כאלה שמרגישים כאילו הם נוסעים במכונית במהירות החוצה, אבל תמיד מרגישים שאי אפשר להגיע עד הסוף, כי קשה לפתוח טיאן-מו לבד. אסכולת הטאו מתייחסת לגוף האדם כאל יקום קטן. אם זה יקום קטן, חישבו כולכם, מהמצח עד הגוף האצטרובלי זה לא פחות מ-108 אלף לי⁶¹. לכן הוא תמיד מרגיש שהוא חוצה במהירות החוצה ולא מגיע עד הסוף.

אסכולת הטאו מתייחסת לגוף האדם כאל יקום קטן. זה הגיוני מאוד. זה לא אומר שהמבנה שלו דומה לזה של היקום. לא מדובר בצורת הקיום של הגוף בממד החומרי הזה שלנו. אנחנו שואלים, לפי התפיסה של המדע המודרני, מהו המצב מתחת לתאים המרכיבים את הגוף החומרי? יש הרכבי מולקולות שונים. מה שקטן יותר ממולקולות הם האטומים, הפרוטונים, גרעיני האטום, האלקטרונים והקוורקים. החלקיק הקטן ביותר שנחקר בימינו הוא הנויטרינו. מהו אם כן החלקיק המיקרוסקופי ביותר? זה אכן קשה מדי למחקר. שאקיאמוני אמר בימיו האחרונים את המשפט הזה: "זה נרחב כל כך שאין לו חיצוניות וקטן כל כך שאין לו פנימיות". מה זה אומר? ברמה של טאתאגאטה היקום נרחב כל כך שהגבולות שלו בלתי ניתנים לראייה. עם זאת הוא קטן כל כך שלא ניתן לראות את החלקיק החומרי הקטן ביותר. לכן הוא אמר "זה נרחב כל כך שאין לו חיצוניות וקטן כל כך שאין לו פנימיות".

שאקיאמוני דיבר גם על תיאוריית שלושת אלפי העולמות. הוא אמר שבתוך היקום שלנו ובתוך שביל החלב שלנו יש שלושת אלפי כוכבי לכת שיש בהם אנשים עם גוף פיזי כמו של המין האנושי שלנו. הוא גם אמר שבתוך גרגיר של חול יש גם 3,000 עולמות כאלה. גרגיר חול הוא כמו היקום ובתוכו יש גם אנשים בעלי חוכמה כמונו ויש כוכבי לכת כמו זה

60 זואולוג – חוקר בעלי חיים; אנטומולוג – חוקר חרקים.

61 לי – יחידה סינית למרחק (שווה לחצי קילומטר). בסינית "108 אלף לי" הוא ביטוי המתאר מרחק רב.

וגם הרים ונהרות. זה נשמע מיסטי מאוד! אם זה נכון, חישובו כולכם, האם קיים חול גם בתוך כל זה? האם יש עוד 3,000 עולמות בתוך החול הזה? אם כן, בתוך 3,000 העולמות האלה האם יש עוד חול, ובחול הזה האם יש עוד 3,000 עולמות? לכן ברמת הטאטאגאטה אי אפשר לראות עד הסוף.

התאים המולקולריים של האדם הם אותו הדבר. אנשים שואלים מהו גודל היקום. אגיד לכולכם שליקום הזה יש קצה, אבל ברמת הטאטאגאטה רואים אותו כאין-סוף, ללא גבולות. ואילו החלק הפנימי של הגוף מהמולקולות ועד החלקיקים המיקרוסקופיים הוא באותו גודל כמו היקום. זה נשמע די מיסטי. כשאדם או חיים נוצרים, האלמנטים הייחודיים של החיים שלו והאיכויות הבסיסיות כבר נוצרו ברמה המיקרוסקופית ביותר. לכן בחקר הנושא הזה המדע שלנו מפגר בהרבה. רמת הטכנולוגיה של המין האנושי שלנו נמוכה מאוד יחסית לחיים עם החוכמה הגבוהה הקיימים בכוכבי הלכת שבכל היקום. אנחנו אפילו לא יכולים לפרוץ לממדים האחרים הקיימים באותו זמן ובאותו מקום, ואילו הצלחות המעופפות שלהם נוסעות ישירות בממד אחר וכל תפיסת הזמן-מרחב שונה. לכן הם יכולים לבוא וללכת במהירות כה רבה שאיננה ניתנת לתפיסה על ידי ההבנה האנושית.

הגענו לנושא הזה כשדיברנו על הטיאן-מו, כי כשאתה רץ החוצה במעבר שלך תרגיש שהוא ללא גבולות. יש אנשים שאולי רואים מצב אחר: הוא ירגיש שהוא לא רץ דרך תעלה, אלא רץ קדימה בדרך רחבה ואין-סופית, ובשני צדי הדרך יש הרים ונהרות וערים, והוא רץ כל הזמן החוצה. זה נשמע אפילו עוד יותר מיסטי. אני זוכר שמאסטר של צ'יגונג אמר פעם: ככל נקבובית יש עיר ובתוכה רצות רכבות ומכוניות. כשאנשים שומעים את זה הם נדהמים ומרגישים שקשה להאמין לזה. כולם יודעים שהחלקיקים המיקרוסקופיים של החומר כוללים מולקולות, אטומים ופרוטונים. כשחוקרים הלאה, אם בכל רמה תוכל לראות את פני הרובד של הרמה ההיא ולא רק נקודה אחת, ותראה את פני רובד המולקולות, פני רובד האטומים, פני רובד הפרוטונים ואלו של גרעיני האטום, אז תראה את צורת הקיום בממדים השונים. כל אובייקט, כולל גם גוף האדם, מחובר וקיים באותו זמן כמו הרמות והממדים של היקום. כשחוקרים את חלקיקי החומר בפיזיקה המודרנית שלנו חוקרים רק חלקיק אחד. מנתחים אותו, מפרקים אותו וחוקרים עוד את המרכיבים אחרי הביקוע של גרעין האטום. אם קיים מכשיר כזה שבעזרתו ניתן להרחיב ולראות את הביטוי הכולל של כל המרכיב האטומי, או של המרכיב המולקולרי ברמה הזאת, אם תוכל לראות את המראה הזה, אז כבר פרצת את הממד הזה וראית את אמת הקיום של ממדים אחרים. גוף האדם מקביל לממדים שבחוץ ויש בו צורת קיום כזאת.

יש עוד תופעות שונות כשפותחים את הטיאן-מו לבד. אנחנו דיברנו רק על הנפוצות יחסית. יש גם אנשים שרואים שהטיאן-מו מסתובבת. אנשים המתרגלים בשיטות של אסכולת הטאן רואים לעתים קרובות משהו מסתובב בתוך הטיאן-מו ופתאום דיסק הטאן-צ'י⁶² נפתח בקול נפץ ואז הוא רואה דמויות. זה לא שיש טאן-צ'י בתוך הראש שלך. זה המאסטר שהתקין אצלך מההתחלה סט של דברים. אחד מהם זה טאן-צ'י והוא חותם את הטיאן-מו שלך. כשאתה פותח אותה הוא נסדק. זה דבר שהמאסטר תכנן במיוחד עבורך ולא מה שהיה בראש שלך במקור.

יש אנשים הרודפים אחרי פתיחת הטיאן-מו, אבל גם אם הם יתרגלו יותר הטיאן-מו לא תיפתח. מה הסיבה? הוא בעצמו לא מבין את זה. זה בעיקר משום שטיאן-מו זה דבר שאי אפשר לרדוף אחריו. ככל שתדוף אחריו יותר, כך עוד יותר לא יהיה לך. ככל שתדוף, לא רק שזה לא ייפתח, אלא דבר מסוים, לא שחור ולא לבן, יישפך מתוך הטיאן-מו החוצה. זה יכסה את הטיאן-מו שלך. אחרי זמן מה הוא ייצור שדה גדול מאוד, ועוד ועוד יישפך החוצה. כשהטיאן-מו לא נפתחת הוא רודף אחרי זה עוד יותר והדבר הזה נשפך עוד יותר והתוצאה היא שהוא מקיף את כל הגוף והעובי די גדול, עם שדה גדול מאוד. אם הטיאן-מו של אדם זה באמת תיפתח, הוא לא יוכל לראות, כי הוא נאטם על ידי ההחזקה הזאת שלו. רק אם בעתיד הוא לא יחשוב על זה יותר, וכשהוא יותר על ההחזקה הזאת לחלוטין, הדבר הזה יתפור לאט לאט. אבל זה דורש תהליך של טיפוח-תרגול ארוך וקשה כדי להיפטר מהדבר הזה, וזה מאוד לא נחוץ. יש אנשים שלא יודעים את זה. המאסטר אמר לו לא לרדוף ושהוא לא יכול לרדוף. הוא לא מאמין בזה ולא מפסיק לרדוף והתוצאה היא ההפך הגמור.

היכולת העל-טבעית של ראייה למרחקים

סוג יכולת על-טבעית הקשור ישירות לטיאן-מו נקרא "ראייה למרחקים". יש אנשים שאומרים: כשאני יושב כאן אני יכול לראות סצנה בבייג'ינג או בארצות הברית ויכול לראות את הצד השני של כדור הארץ. אנשים לא יכולים להבין את זה ואפילו לא יכולים להסביר את זה באופן מדעי. איך זה יכול להיות כך? יש אנשים המסבירים את זה באופן זה או אחר ולא מצליחים להבהיר את זה. הם תוהים איך ייתכן שלאדם תהיה יכולת גדולה כל כך? אין זה כך. לאדם המטפח ברמת השה-ג'י-אן-פא אין היכולת הזו. הדברים שהוא רואה, כולל הראייה למרחקים ויכולות על-טבעיות רבות, מתפקדים כולם בממד מוגדר. לכל היותר הם לא עוברים את הממד הפיזי הזה היכן שהמין האנושי שלנו נמצא. בדרך כלל הם לא עוברים את השדה הממדי של האדם עצמו.

62 טאן-צ'י (או טאן-ג'י) – סמל הייג'ינג של אסכולת הטאן.

בממד ספציפי לגוף שלנו יש שדה. שדה זה אינו אותו השדה של הדה והוא לא שייך לאותו ממד, אבל הגודל הוא באותו הטווח. לשדה זה יש יחס מקביל ליקום. כל מה שנמצא ביקום יכול להשתקף בתוך השדה הזה שלו. זה סוג של בבואה ואינו אמיתי. לדוגמה, על כדור הארץ יש ארצות הברית וווינינגטון; בשדה שלו משתקפות ארצות הברית וווינינגטון, אבל זוהי בבואה. אלא שבבואה היא גם סוג של קיום חומרי וזוהי התוצאה של יחס מקביל המשתנה בהתאם לשינויים ששם. לכן היכולת העל-טבעית של ראייה למרחקים שאנשים מדברים עליה מתייחסת לראיית דברים שבתוך הטווח של השדה הממדי של האדם עצמו. אחרי שהוא יוצא מעבר לטיפוח השה-ג'יאן-פא הוא לא יסתכל עוד על דברים בדרך זו. הוא יסתכל על דברים ישירות וזה נקרא הכוח השמימי של פוא פא. זה משהו עם כוח עצום.

מהו פשר היכולת העל-טבעית של ראייה למרחקים בתוך השה-ג'יאן-פא? אסביר לכולכם: במרחב של השדה הזה יש מראה במצח של האדם. אצל אדם שלא מתרגל המראה הוא כלפי פנים; המראה של המתרגל מסתובבת. כשיכולת על-טבעית של ראייה למרחקים עומדת להגיח, המראה תסתובב החוצה ופנימה. ידוע שסרט קולנוע מראה 24 פריימים בשנייה כדי ליצור תמונות בתנועה מתמשכת. אם יוצגו פחות מ-24 פריימים בשנייה, התמונה תקפוז. המהירות שבה המראה מסתובבת היא מעבר ל-24 פריימים בשנייה. הדברים המשתקפים מוטבעים עליה ואז היא מסתובבת אליך כדי להראות לך. כשהיא מסתובבת החוצה זה נמחק. היא שוב משקפת ושוב מסתובבת ושוב מוחקת, וכך היא מסתובבת ללא הרף, לכן מה שאתה רואה הוא בתנועה. כך היא משקפת את הדברים שבשדה הממדי שלך כדי להראות לך, והדברים שנמצאים בשדה הממדי הם השתקפות של מה שיש ביקום הגדול.

אם כך איך רואים את מה שיש מאחורי הגוף? המראה קטנה כל כך, איך היא מסוגלת לשקף את כל מה שמסביב לך? אתם יודעים, כשרמת הטיאן-מו נפתחת מעבר לרמת הראייה השמימית ולקראת ראיית החוכמה, היא עומדת לפרוץ אל מעבר לממד הזה שלנו. בנקודה זו, כשהיא עומדת לפרוץ אבל עדיין לא פרצה לגמרי, הטיאן-מו עוברת סוג של שינוי: כשהיא מביטה בחפצים הם כבר לא קיימים, כשהיא מסתכלת על אנשים הם כבר לא קיימים וקירות כבר לא קיימים. חומר כבר לא קיים. זאת אומרת שבממד הספציפי הזה, כשאתה מביט הלאה עמוק יותר תגלה שהאדם כבר לא קיים. קיימת רק מראה שעומדת בטווח של השדה הממדי שלך. המראה הזאת היא באותו גודל של כל השדה הממדי שלך. לכן, כשהיא מסתובבת פנימה והחוצה היא משקפת את כל המקומות. בתוך טווח השדה הממדי שלך, כל עוד הדברים משתקפים מהיקום, המראה יכולה לשקף לתוכה את כולם. זוהי היכולת העל-טבעית של ראייה למרחקים שאנחנו מדברים עליה.

כשמדענים החוקרים את מדעי גוף האדם בוחנים את היכולת הזאת הם יכולים בדרך כלל להפריך את קיומה. הסיבה לכך היא: למשל כששואלים אדם לגבי קרובי משפחה של מישו בבייג'ינג: "מה הקרוב עושה בבית?" אחרי שהוא אומר את שם הקרוב ופרטים כלליים, האדם יכול לראות אותו. הוא יתאר איך נראה הבניין, איך להיכנס אל הדירה ואיך החדר מרוהט. כל מה שהוא אומר הוא נכון. מה עושה הקרוב? הוא אומר שהקרוב כותב משהו. כדי לוודא את זה מצלצלים לקרוב: "מה אתה עושה עכשיו?" – "אני אוכל". זה לא מסתדר עם מה שהוא ראה, הלא כן? זו הסיבה לכך שבעבר לא הכירו בסוג זה של יכולת על-טבעית, אבל הסביבה שהוא ראה לא הייתה מוטעית בכלל. היות שלמרחב ולזמן שלנו, מה שאנחנו מכנים זמן-מרחב, יש הבדלי זמן מהזמן-מרחב של הממד שבו קיימת היכולת העל-טבעית, המושג של זמן שונה בשני הצדדים. האדם כתב משהו קודם לכן, ועכשיו הוא אוכל, יש הבדל כזה בזמן. לכן אם האנשים שחוקרים את גוף האדם יסיקו מסקנה היפותטית על בסיס התיאוריות הקונבנציונליות ולפי המדע המודרני, המאמץ שלהם אינו נושא פרי אפילו אחרי עשרת אלפים שנה. כי מלכתחילה הדברים האלה הם מעבר לאנשים הרגילים. לכן המחשבה של האנשים צריכה להשתנות, והם אינם יכולים עוד להבין דברים בדרך זו.

היכולת העל-טבעית של סו-מינג-טונג⁶³

יש סוג נוסף של יכולת על-טבעית הקשורה ישירות לטיאן-מו. קוראים לה סו-מינג-טונג. כיום קיימים שישה סוגי יכולות על-טבעיות שקיבלו הכרה בציבור. הם כוללים טיאן-מו, ראייה למרחקים וגם סו-מינג-טונג. מה זה סו-מינג-טונג? זו יכולת לדעת את העתיד והעבר של אדם; עם יכולת חזקה יותר ניתן לדעת את העלייה והשקיעה של החברה; עם יכולת עוד יותר חזקה אפשר לראות את חוקי השינויים של הגופים השמימיים. זו היא היכולת העל-טבעית של סו-מינג-טונג. כיוון שהחומר נע לפי חוקים מסוימים, בממד מיוחד לכל חפץ יש צורת קיום בממדים רבים אחרים. לדוגמה, כשגוף האדם נע, כל התאים בתוך הגוף נעים באותו הזמן וכל המולקולות, הפרוטונים, האלקטרונים שברמת המיקרו, עד הקטנים ביותר, כל המרכיבים נכנסים לתנועה בעקבות כך. עם זאת יש להם צורות קיום עצמאיות משלהם, וצורות הגוף הקיימות בממדים אחרים גם עוברות שינויים.

63 סו-מינג-טונג – היכולת לראות את העבר ואת העתיד.

האם לא דיברנו על כך שחומר לא נכחד? בממד ספציפי מה שאדם עשה או מה שהוא גמר לעשות בהינף יד כל זה הוא קיום חומרי. כל מה שהוא עושה משאיר חותם ומסר. בממד אחר זה לא נעלם וקיים שם לתמיד. מי שיש לו יכולת על-טבעית יכול לדעת מה קרה ברגע שהוא מסתכל על החותם מהעבר. בעתיד, כשתהיה לך יכולת על-טבעית של סו-מינג-טונג, תסתכל על הצורה של הסמינר שלנו היום, היא עדיין קיימת שם בו זמנית. כשאדם נולד כל חייו כבר קיימים בממד מיוחד שבו לא קיים המושג של זמן. לפעמים אפילו יותר מתקופת חיים אחת.

יש אנשים שאולי תוהים: אם כך, האם המאבקים האישיים והמאמצים לשנות את עצמנו אינם נחוצים? הם לא יכולים לקבל את זה. למעשה מאמצים אישיים יכולים לשנות דברים קטנים בחיים. יש דברים קטנים שאפשר לשנות באמצעות מאמצים אישיים. אבל בדיוק בגלל המאמצים שלך לשנות דברים אולי תקבל קארמה. אחרת, לא יתקיים עניין יצירת הקארמה ולא יתקיים הנושא של לבצע מעשים טובים ומעשים רעים. כשעושים משהו תוך התעקשות, יכול להיות שמנצלים את האחרים ועושים מעשים רעים. לכן בטיפוח-תרגול נדרשים שוב ושוב להתנהל על פי מהלך הדברים הטבעי, זה העיקרון, כי באמצעות מאמץ תפגע באחרים. במקור זה לא היה קיים בחיים שלך, אבל השגת בחברה את מה שהיה שייך לאחרים, אז אתה חייב להם.

כשמדובר באירועים גדולים אדם רגיל אינו יכול לשנות אותם כלל. עם זאת, יש דרך לשנות אותם והיא שאותו אדם יעשה רק מעשים רעים. אבל מה שעומד בפניו זה הרס מוחלט. מרמה גבוהה אנחנו מגלים שכשאדם מת היואן-שן שלו לא נעלם. מדוע היואן-שן לא נעלם? למעשה אנחנו רואים שאחרי שהאדם מת הגופה שלו שמונחת בחדר המתים אינה אלא תאים אנושיים בממד הזה שלנו. בממד הזה רקמות תאים שונות של האיברים הפנימיים וכל התאים של כל גוף האדם נושלים, בזמן שבממדים האחרים הגופים העשויים מחלקיקים מיקרוסקופיים יותר מאשר המולקולות, האטומים, הפרוטונים וכדומה, אינם מתים כלל וכלל. הם קיימים בממדים אחרים ועדיין חיים בממדים מיקרוסקופיים. מה שעומד בפני מישור העושה כל מיני מעשים רעים הוא התפוררות של כל התאים שלו, מה שנקרא בבודהיזם הרס של גוף ונפש.

יש עוד דרך שיכולה לגרום לאדם לשנות את כל חייו וזוהי הדרך היחידה, שהאדם מאמץ מעתה ואילך את דרך הטיפוח-תרגול. מדוע יכולים חייו של מישור להשתנות אם הוא הולך בדרך הטיפוח-תרגול? מי יכול לשנות דבר כזה בקלות? ברגע שאדם חושב ללכת בדרך של טיפוח-תרגול וברגע שהמחשבה הזו מתהווה, היא זורחת כמו זהב ומרעידה את העולם של עשרת הכיוונים. התפיסה של אסכולת הבודהא את היקום היא תיאוריה של העולם של עשרת הכיוונים. בעיני ישות גבוהה חיי האדם אינם מיועדים להיות אנושיים. הישות הזאת חושבת שחייו של מישור נוצרו במרחב של היקום והם מותאמים בתכונתם ליקום. החיים הם רחומים ומורכבים מהחומר הזה של ג'ן-שן-רן. אבל יש ביניהם גם יחסים חברתיים. במהלך האינטראקציות בחברה חלק מהחיים ייעשו מושחתים ויפלו לרמה נמוכה יותר. ברמה ההיא הם שוב לא יוכלו להישאר, יתקלקלו עוד וירדו עוד רמה, וכך יורדים, יורדים ויורדים עד שלבסוף הם מגיעים לרמה של האנשים הרגילים.

ברמה הזאת האנשים האלה צריכים להיות מושמדים ומסולקים. אבל מתוך החמלה העצומה של המוארים הגדולים הם יצרו באופן מיוחד ממד כזה כמו הממד של החברה האנושית שלנו. בממד הזה נותנים לאדם גוף בשר ודם נוסף של בן אנוש וזוג עיניים נוספות היכולות לראות רק את הדברים שבממד החומרי הזה. כלומר האדם ירד לתוך אשליה ולא נותנים לו לראות את האמת של היקום, מה שניתן לראות בממדים האחרים. בתוך האשליה ובמסגרת תנאים כאלה נותנים לאדם הזדמנות כזאת. כיוון שהאדם נמצא בתוך האשליה הזאת, זה גם מר ביותר. עם גוף זה האדם נועד לסבול. אם אדם בממד זה יכול לחזור למעלה – בשיטות תרגול של אסכולת הטאו מדברים על "לחזור למקור ולשוב לאמת" – אם יש לו לב לטיפוח-תרגול, אז זהו טבע הבודהא שלו שהגיח. לב זה נחשב ליקר ביותר ואנשים יעזרו לו. במסגרת נסיבות קשות כאלו אדם זה עדיין לא הלך לאיבוד ורוצה לחזור. כתוצאה מכך אנשים יעזרו לו, יעזרו לו ללא תנאי, ויוכלו לעזור לו בכל דבר. מדוע אנחנו יכולים לעשות דבר כזה עבור מטפח ולא עבור אדם רגיל? זאת הסיבה.

ואילו לגבי אדם רגיל, הרוצה לרפא את המחלה שלו, איננו יכולים לעזור לו בשום דבר. אדם רגיל הוא רק אדם רגיל. אדם רגיל צריך להתאים למצב של חברת האנשים הרגילים. אנשים רבים אומרים שבבודהא מציע הצלה לכל הישויות החיות ובאסכולת הבודהא מלמדים הצלה לכל הישויות החיות. אני אומר לכם שאתם יכולים לבדוק בכל הכתבים הבודהיסטים ואף אחד מהם לא אומר שטיפול במחלות עבור אנשים רגילים נחשב להצעת הצלה לכל הישויות החיות. אלו המאסטרים המזויפים של הצ'ינגונג שהמיטו אסון על העניין הזה בשנים אלה. המאסטרים האמיתיים של הצ'ינגונג, אלו שסללו את הדרך, לא אמרו לכם כלל וכלל לטפל במחלות של אחרים. הם רק לימדו אתכם לתרגל בעצמכם כדי לסלק מחלות ולשפר את הבריאות. אתה אדם רגיל. איך תוכל לרפא מחלות אחרי שלמדת במשך יומיים? האין זה לרמות אנשים? האם זה לא מעודד את ההחזקות שלכם? זה לרדוף אחרי תהילה, אינטרסים אישיים ומשהו על-טבעי כדי להתפאר בקרב אנשים רגילים! זה אסור לחלוטין. לכן ככל שאנשים מסוימים רודפים אחרי משהו, כך עוד יותר לא יהיה להם אותו. אסור לך לעשות את זה. כמו כן אין עליך להפריע למצב החברה הרגילה סתם כך.

יש עיקרון כזה ביקום שכשאתה רוצה לחזור למקור ולשוב לאמת אחרים יעזרו לך. הם חושבים שחיים אנושיים צריכים לחזור למקום שממנו באו ולא להישאר בקרב אנשים רגילים. אם מאפשרים לאדם שלא יהיו לו מחלות והוא יחיה בנוחות,

הוא לא יהיה מעוניין להיעשות בן אלמוות אפילו אם יתבקש לעשות כן. כמה נהדר זה יהיה אם אדם לא יסבול מכל מחלה או קושי ויהיה לו כל מה שהוא רוצה, זה יהיה באמת עולם של בני אלמוות. אבל אתה ירדת לרמה הזאת כי התקלקלת, לכן לא יהיה לך נוח. אנשים יכולים בקלות לעשות דברים רעים בתוך אשליה. בבורהיזם קוראים לזה גמול גלגולי קארמתי. לכן כשאנשים סובלים מקשיים או ממזל רע הם משלמים את הקארמה שלהם בתהליך הגמול הקארמתי. בבורהיזם אומרים גם כי הבורהיזם נמצאים בכל מקום. אם בודהא אחד ינופף בידו, כל מחלות האנושות יוכלו להימחק, זה אפשרי בהחלט. עם בודהות רבים כל כך מדוע אף אחד לא עשה את זה? אדם סובל משום שהוא ביצע מעשים רעים בעבר. אם תרפא את המחלות שלו זה אותו דבר כמו להפך את העקרונות של היקום, ואדם יוכל לעשות דברים מוטעים ולהיות חייב משהו למישהו בלי שיהיה עליו לשלם על כך. זה אסור. לכן כולם שומרים על המצב של חברת האנשים הרגילים ואף אחד לא רוצה להפך אותו. טיפוח-תרגול הוא הדרך היחידה להיות בנוח וללא מחלות ולהשיג את המטרה להיות חופשי באמת! לאפשר לאנשים לטפח את הפא האמיתי, רק זה באמת הצלה לכל הישגיות החיות.

מדוע יש מאסטרים רבים של צ'יגונג שיכולים לטפל במחלות? מדוע הם מדברים על ריפוי מחלות? אולי אנשים כבר חשבו על הנושא הזה. רוב המאסטרים האלה לא באו מדרכים ישרות. מותר שמאסטר אמיתי של צ'יגונג יעזור לאחרים במהלך הטיפוח-תרגול שלו, מתוך לב רחום ורחמים, כשהוא רואה שכל הישגיות החיות סובלות. אבל הוא לא יכול לרפא את המחלה, הוא יכול רק לדכא אותה; או לדחות אותה – אם אין לך אותה עכשיו, יהיה לך אותה אחר כך, כי המחלה נדחתה לעתיד; או שהוא מעביר אותה לגוף של קרוב משפחה שלך. הוא לא יכול באמת לסלק בשבילך את הקארמה הזאת לגמרי. אסור לעשות את זה סתם עבור אדם רגיל, אפשר לעשות את זה רק בשביל מטפחים, זהו העיקרון.

המשמעות של המשפט "הצלת כל הישגיות החיות" שאומרים באסכולת הבודהא היא: להביא אותך מהמצב המר ביותר של אדם רגיל לרמה גבוהה, שלא תסבול יותר לנצח ותהיה חופשי. זאת המשמעות שמתכוונים אליה. האם שאקיאמוני לא דיבר על הגדה השנייה של נירוואנה? זאת המשמעות האמיתית של "הצלת כל הישגיות החיות". אם אתה נהנה בין האנשים הרגילים ויש לך כסף רב, אפילו המיטה שלך מרופדת בכסף ואין לך שום סבל, אתה לא תרצה להיות בן אלמוות אפילו אם תתבקש להיות. כאדם שמטפח ומתרגל ניתן לשנות עבורך את דרך חייך ואפשר לשנות אותה רק באמצעות טיפוח-תרגול.

הצורה של היכולת העל-טבעית של סו-מינג-טונג היא שיש באזור המצח מסך קטן כמו של טלוויזיה. אצל חלק מהאנשים זה במצח; אצל חלקם זה קרוב מאוד למצח; אצל חלק מהאנשים זה בתוך המצח. יש אנשים שיכולים לראות בעיניים עצומות; אם היכולת העל-טבעית חזקה מאוד, יש אנשים שיכולים לראות בעיניים פקוחות, אבל האחרים לא יכולים לראות את זה – זה דבר השייך לטווח של השדה הממדי שלו. זאת אומרת שכשהיכולת הזאת מופיעה יש יכולת אחרת שמשתמשים בה כנשא המשקף את התמונות שרואים בממדים האחרים. כך רואים אותם בטיאן-מו הזאת. אפשר לראות במדויק מאוד את העתיד ואת העבר של אדם. ככל שמגיד העתידות יראה ברור, הוא לא יכול לנבא את האירועים הקטנים ואת הפרטים שלהם. אבל עם היכולת הזאת ניתן לראות בבירור רב, אפילו את התאריך, אפילו את פרטי השינויים, משום שמה שרואים זו ההשתקפות האמיתית של אנשים ושל דברים בממדים שונים.

כל עוד אתה מטפח ומתרגל בפאלון דאפא, הטיאן-מו של כל אחד תיפתח, אבל היכולות העל-טבעיות שנתייחס אליהן אחר כך לא יינתנו. בעקבות השיפור המתמיד של הרמה שלך, היכולת של סו-מינג-טונג תופיע באופן טבעי ואתה תיתקל במצב זה בטיפוח-תרגול שלך בעתיד. כשהיכולת הזאת תתפתח אתה תדע מה קורה, לכן אנחנו מלמדים אתכם את הפא ואת העקרונות.

לעבור מעבר לחמשת האלמנטים ולצאת משלושת העולמות

מה זאת אומרת "לעבור מעבר לחמשת האלמנטים ולצאת משלושת העולמות"? הנושא הזה רגיש מאוד. בעבר מאסטרים רבים של צ'יגונג דיברו על הנושא ונאלמו בגלל השאלות של אנשים שלא האמינו בצ'יגונג. "מי מביניכם שמתרגל צ'יגונג עבר מעבר לחמשת האלמנטים ומי מביניכם לא נמצא בשלושת העולמות?" יש אנשים שאינם מאסטרים של צ'יגונג והם כינו את עצמם מאסטרים של צ'יגונג. אם הם אינם ברורים לגבי הנושא, אין עליהם לדבר על כך, אבל הם עדיין מעזים לדבר על זה ואחרים סותמים להם את הפה. זה גרם לנזק רב ולבלבול בקהילת המטפחים והמתרגלים. אנשים מנצלים את ההזדמנות להתקיף את הצ'יגונג. "לעבור מעבר לחמשת האלמנטים ולצאת משלושת העולמות" היא אמרה בקהילת המטפחים והמתרגלים. מקורה בדתות והיא נוצרה בדתות. לכן איננו יכולים לדון בנושא הזה בלי להתייחס לרקע ההיסטורי ולנסיבות באותה תקופה.

מה זה לעבור מעבר לחמשת האלמנטים? הן הפיזיקה הסינית העתיקה והן הפיזיקה המודרנית מתייחסות לתיאוריה הסינית של חמשת האלמנטים כנכונה. זה נכון שחמשת האלמנטים של מתכת, עץ, מים, אש ואדמה מרכיבים את ריפוא הדברים ביקום שלנו. לכן אנחנו מדברים על חמשת האלמנטים האלה. אם אומרים שאדם עבר את חמשת האלמנטים, כשפה מודרנית זה אומר שהוא יצא מעבר לעולם החומרי שלנו. זה נשמע בלתי מתקבל על הדעת. חישובו על זה כולכם:

למאסטר של צ'יגונג יש גונג. השתתפות בניסויים, ומאסטרים רבים אחרים של צ'יגונג השתתפו אף הם בניסויים כאלה כדי למדוד את האנרגיה. את המרכיבים החומריים שבתוך הגונג אפשר לזהות בעזרת מכשירים מודרניים שונים. זאת אומרת שכל עוד יש מכשיר כזה אפשר להבחין בקיום הגונג ובמרכיבים שמאסטרים של הצ'יגונג מקרינים. המכשירים המודרניים יכולים להבחין בקרינים אינפרא אדומות, אולטרה סגולות, גלי אולטרה-סאונד, גלים אינפרא-סוניים, חשמל, כוח מגנטי, גלי גאמה, אטומים ונויטרונים. למאסטר של צ'יגונג יש כל החומרים האלה, ויש חומרים אחרים שהמאסטרים של הצ'יגונג מקרינים שאי אפשר להבחין בהם, כי לא קיים מכשיר כזה. אפשר לזהות את כל החומרים שעבורם קיימים מכשירים מתאימים, ולגלות שהחומרים שהמאסטרים של הצ'יגונג מקרינים הם רבים ומגוונים ביותר.

בהשפעת שדה אלקטרו-מגנטי מיוחד, מאסטרים של צ'יגונג יכולים להקרין הילה חזקה ויפה מאוד. ככל שעוצמת האנרגיה של מישור גבוהה, כך השדה האנרגטי שלו גדול יותר. גם לאדם רגיל יש הילה, אבל היא קטנה מאוד מאוד. במחקר פיזיקה של אנרגיה גבוהה אנשים מאמינים שאנרגיה עשויה מחלקיקים כמו נויטרונים ואטומים. מאסטרים רבים של צ'יגונג, כולל הידועים שבהם, עברו מבחנים. גם אני נבחנתי והבחנינו בזה שקרני גאמה והנויטרונים התרמיים שהקרנתי הם פי 80-170 יותר מחומרים רגילים. ברגע זה המחט של מכשיר המדידה הגיעה לגבול ועצרה בנקודת המקסימום. לבסוף המכשיר לא יכול היה לומר כמה אנרגיה הייתה. זה פשוט בלתי מתקבל על הדעת שלאדם יש נויטרונים בעלי עוצמה שכזו! איך יכול אדם ליצור נויטרונים חזקים כל כך? זה גם מאמת את העובדה שלנו, המאסטרים של הצ'יגונג, יש גונג ואנרגיה. זה אומת על ידי הקהילה המדעית והטכנולוגית.

כדי לצאת מעבר לחמשת האלמנטים צריך שיטת תרגול המטפחת את טבע האדם ואת החיים גם יחד. אם זו אינה שיטת תרגול המטפחת את טבע האדם ואת החיים גם יחד, אז היא רק מגדילה את הגונג שקובע את הרמה של האדם. בשיטות תרגול שאינן מטפחות חיים לא קיים הנושא הזה, והן לא מדברות על לצאת מחמשת האלמנטים. בשיטת תרגול המטפחת את טבע האדם ואת החיים גם יחד האנרגיה מצטברת בתוך כל התאים של הגוף. המתרגלים הממוצעים שלנו, שהגונג שלהם רק מתחיל לצמוח, מקרינים אנרגיה עם חלקיקים גדולים יחסית, עם פערים וצפיפות נמוכה, לכן העוצמה קטנה. כשהרמה של מישור עולה, הצפיפות של האנרגיה שלו תהיה פי 100, פי 1,000 או פי 100 מיליון גבוהה יותר מהמולקולות הרגילות של מים, כל זה אפשרי. ככל שהרמה של אדם גבוהה יותר, כך צפיפות האנרגיה שלו תהיה גבוהה יותר עם חלקיקים קטנים יותר, והעוצמה תהיה חזקה יותר. בנסיבות אלו האנרגיה נאגרת בכל תא של הגוף. אנרגיה כזו לא רק נצברת בכל תא של הגוף בממד הפיזי הזה, אלא גם ממלאת את המולקולות, האטומים, הפרוטונים והאלקטרונים של כל הגופים שבממדים האחרים, עד שזה מגיע לתאים המיקרוסקופיים ביותר. ככל שעובר הזמן, כך כל הגוף יתמלא בחומר הזה בעל האנרגיה הגבוהה.

לחומר זה בעל האנרגיה הגבוהה יש תבונה והוא כישרוני מאוד. ברגע שהוא מצטבר ונעשה צפוף יותר, הוא ימלא את כל התאים בגוף האנושי וידכא את תאי הבשר – התאים הלא מוכשרים ביותר. ברגע שהתאים מדוכאים הם לא יעברו יותר חילוף חומרים. לבסוף תאי הבשר האנושיים יוחלפו לחלוטין. מובן שקל לי להגיד את זה. כדי להגיע לנקודה הזאת בטיפוח צריך תהליך איטי. כשהטיפוח שלכם יגיע לנקודה זו, חומר בעל אנרגיה גבוהה יחליף את כל התאים של הגוף. חישובו על זה: האם גופכם עדיין עשוי מחמשת האלמנטים? האם הוא עדיין חומר מהממד הזה שלנו? הוא כבר מורכב מחומר בעל אנרגיה גבוהה שנאסף מממד אחר. האלמנט ההוא של הדה גם הוא חומר הקיים בממד אחר. גם הוא לא מוגבל על ידי שדה הזמן של הממד שלנו.

המדע המודרני גורס כי לזמן יש שדה, אם משהו אינו בתוך הטווח של שדה הזמן, הוא לא מוגבל על ידי זמן. בממדים אחרים התפיסה של זמן-מרחב שונה מזו שלנו כאן. איך יכול הזמן כאן להגביל חומר מממדים אחרים? זה לא משפיע בכלל. חישובו על זה כולכם: האם לא עברתם ברגע זה את חמשת האלמנטים? האם גופכם עדיין יהיה של אדם רגיל? זה לא יהיה כך בכלל. אבל יש נקודה אחת: אנשים רגילים לא יכולים להבחין בכך. אף על פי שהגוף של מישור משתנה לדרגה זו, זה לא סוף הטיפוח-תרגול. אדם צריך להמשיך ולעשות פריצות דרך לקראת רמות גבוהות בטיפוח. לכן, על האדם להמשיך לטפח ולתרגל בין אנשים רגילים. זה לא יעבוד אם אנשים לא יכולים לראות את האדם הזה.

מה יקרה אחר כך? במהלך הטיפוח-תרגול, אף על פי שכל התאים המולקולריים של אדם זה מוחלפים על ידי חומר בעל אנרגיה גבוהה, לאטומים יש צורת סידור והסידורים של המולקולות ושל גרעיני האטומים לא השתנו. הסידור המולקולרי של התאים נמצא במצב שהם רכים למגע כשאתה נוגע בהם; בסדר המולקולרי של העצמות יש צפיפות גדולה והעצמות הן קשות למגע; הצפיפות של מולקולות הדם נמוכה מאוד, כך שזה נוזל. אדם רגיל לא יכול להבחין בשינויים שבך מהמראה החיצוני שלך, כי התאים המולקולריים שומרים עדיין על המבנה ועל הסדר המקוריים שלהם. המבנה שלהם אינו משתנה, אבל האנרגיה בפנים השתנתה. לכן מכאן ואילך אדם זה לא יעבור את התהליך הטבעי של ההזדקנות. התאים שלו לא ימותו. לכן הוא יישאר צעיר לנצח. במהלך הטיפוח-תרגול אדם יראה צעיר ובסוף הוא יישאר כך.

מובן שהעצמות יכולות עדיין להישבר כאשר נפגעים ממכונית. אדם עדיין ישות דם אם ייחתך על ידי סכין. כי הסידור המולקולרי לא השתנה, אלא שהתאים לא ימותו ולא יזדקנו באופן טבעי, אין חילוף חומרים. זה מה שאנחנו

קוראים לו "לעבור מעבר לחמשת האלמנטים". איפה כאן האמונות הטפלות? אפשר להסביר את זה אפילו בהיגיון מדעי. יש אנשים שלא יכולים להסביר את זה, אז הם מעירים סתם הערות. אחרים יאמרו שהם מפיצים אמונות טפלות. כיוון שהמשפט הזה מקורו בדתות, הוא לא מונח שהוטבע על ידי הצ'ינגונג המודרני.

מה זה "לצאת משלושת העולמות"? הזכרתי ביום ההוא שהמפתח להגברת הגונג הוא טיפוח השיין-שינג והתאמה לתכונת היקום, אז תכונת היקום לא תגביל אותך. כשהשיין-שינג שלך עולה, האלמנט של דה יהפוך לגונג. הגונג גדל ועולה כלפי מעלה ללא הרף. אחרי שהוא מגיע לרמה גבוהה נוצר הגונג-ג'ו. רמת האנרגיה שלך היא באותו גובה של הגונג-ג'ו. יש אמרה כזאת: "הפא הגדול הוא ללא גבולות", הטיפוח תלוי לחלוטין בלב שלך. לגבי הגובה שאליו יכולה להגיע רמת האנרגיה שלך, הכול תלוי בסובלנות שלך וביכולת שלך לסבול קשיים. אם תכלה את החומר הלבן שלך, החומר השחור שלך יכול להיהפך לחומר לבן באמצעות סבל. אם זה עדיין לא מספיק, תוכל לקחת על עצמך את החטאים של חבריך או קרוביך שלא מטפחים ומתרגלים, וגם אז תוכל להגביר את הגונג שלך. הכוונה כאן לאנשים שהגיעו לרמה גבוהה מאוד בטיפוח-תרגול. מטפח רגיל לא צריך לחשוב על נשיאת החטאים של קרוביו. עם כמות כה גדולה של קארמה אדם ממוצע לא יכול להצליח בטיפוח. אני מסביר כאן עקרונות של רמות שונות.

שלושת העולמות שמדברים עליהם בדתות מתייחסים לתשע הרמות של השמים, או 33 הרמות של השמים, זאת אומרת, השמים, הארץ והעולם התחתון מרכיבים את כל הישויות החיות בשלושת העולמות. מדברים על כך שכל הישויות בתוך 33 רמות השמים חייבות לעבור דרך מעגל גלגול הנשמות של הסמסארה⁶⁴. "סמסארה" משמעה שאדם הוא יצור אנושי בחיים האלה ויכול להיות חיה בחיים הבאים. בבודהיזם אומרים: על אדם לנצל את הזמן המוגבל בחיים האלה. אם לא תטפח ותתרגל עכשיו, מתי תעשה את זה? זה משום שלחיות אסור לטפח ולתרגל ואסור להן לשמוע את הפא. גם אם יטפחו לא ישיגו את "הפרי האמיתי"⁶⁵. אם רמת הגונג שלהן תהיה גבוהה, השמים יהרגו אותן. אולי לא מקבלים גוף אנושי במשך כמה מאות שנים; אולי מקבלים גוף אנושי אחת לאלף שנה. ברגע שאתה מקבל גוף אנושי, אינך יודע אפילו איך להעריך אותו. אם תתגלגל לחתיכת סלע לא תהיה מסוגל לצאת במשך עשרת אלפים שנה. אם חתיכת סלע זו לא תתרוסק או תישחק, לא תהיה מסוגל לצאת. זה קשה כל כך להשיג גוף אנושי! אם אדם יכול באמת להשיג את הדאפא הוא פשוט בר מזל רב. גוף אנושי קשה להשגה – זה העיקרון שמדובר עליו.

בתרגול הגונג אנחנו מתייחסים לנושא של רמה. הרמה תלויה לחלוטין בטיפוח-תרגול של האדם עצמו. אם אתה רוצה לעבור מעבר לשלושת העולמות, ואם הגונג-ג'ו שלך מטופח לרמה גבוהה, האם לא עברת את שלושת העולמות? יש אנשים שכשהיואן-שן שלהם עוזב את הגוף במשך הישיבה במדיטציה הוא מגיע בבת אחת לרמה גבוהה מאוד. יש תלמיד שכתב לי על ההתנסות שלו: "המורה, הגעתי לכך וכך רמות של רקיעים וראיתי מחזות מסוימים". אמרתי לו שיעלה קצת יותר. הוא אמר: "אני לא יכול. אני לא מעז לעלות יותר ואני לא יכול יותר". מדוע זה כך? זה מפני שהגונג-ג'ו שלו היה רק בגובה כזה. הוא הגיע לשם על ידי כך שישב על הגונג-ג'ו שלו. זהו "סטטוס הפרי" שמדברים עליו בבודהיזם. הטיפוח שלו הגיע לסטטוס זה. אבל לגבי מתרגל אין זו עדיין נקודת השיא של סטטוס הפרי. הוא עדיין עולה למעלה ללא הרף, מתרומם ללא הרף ומשפר את עצמו ללא הרף. אם הגונג-ג'ו שלך פורץ את הגבול של שלושת העולמות, האם אינך מעבר לשלושת העולמות? בדקנו וגילינו ששלושת העולמות שמדובר עליהם בדתות הם רק בתוך הטווח של תשעת כוכבי הלכת העיקריים⁶⁶ שלנו. יש אנשים שמדברים על עשרה כוכבי לכת עיקריים. אני אומר שזה לא נכון כלל וכלל. ראיתי שלחלק מהמאסטרים של הצ'ינגונג מהעבר יש גונג-ג'ו גבוה מאוד שהגיע מעבר לשביל החלב. הם הגיעו הרבה מעבר לשלושת העולמות. הנושא של "לצאת משלושת העולמות" שדיברתי עליו עכשיו הוא בעצם עניין של רמה.

הנושא של רדיפה אחרי דברים

אנשים רבים נכנסו לשדה הטיפוח שלנו עם החזקה של רדיפה אחרי דברים. יש אנשים שרוצים להשיג יכולות על-טבעיות, יש אנשים שרוצים להאזין לכמה תיאוריות, יש אנשים שרוצים שמחלותיהם יתרפאו, יש גם אנשים שרוצים לבוא כדי לקבל פאלון. יש כל מיני סוגים של מנטליות. יש גם אנשים שאומרים: "מישהו במשפחה שלי לא בא לכאן לשמוע את ההרצאה. אני אשלם שכר לימוד, תן לו פאלון בבקשה". זה לקח לנו דורות רבים, זמן ארוך מאוד ומספר שנים מפחיד בגודלו עד שהפאלון נוצר. איך אתה יכול לקנות פאלון עם כמה עשרות יואנים⁶⁷? אז מדוע אנחנו יכולים לתת את זה לכולכם ללא תנאי? זה משום שאתם רוצים להיות מטפחים. לא ניתן לקנות את הלב הזה בשום סכום של כסף. רק כשטבע הבודהא מתגלה אנחנו יכולים לעשות את זה.

64 סמסארה – שש הדרכים של גלגולי הנשמות שבבודהיזם.

65 הפרי האמיתי – הגשמת סטטוס הפרי באסכולת הבודהא.

66 תשעת כוכבי הלכת העיקריים – תשעת כוכבי הלכת שבמערכת השמש.

67 יואן – המטבע הסיני.

אתה מחזיק בלב של הרדיפה אחרי דברים. האם באת רק בשביל הדבר הזה? הפא-שן⁶⁸ שלי בממד אחר יודע כל דבר שאתה חושב. כיוון שהמושגים של שני זמני-המרחב שונים, כשמסתכלים מממד אחר יצירת המחשבה שלך היא תהליך איטי מאוד. הוא יכול לדעת הכול לפני שאתה חושב. לכן עליך לוותר על כל המחשבות הלא נכונות שלך. אסכולת הבודהא מאמינה בקשרים גורליים. כל אחד מגיע לכאן בגלל קשר גורלי. אם קיבלת, אולי היית צריך לקבל את זה. לכן עליך להעריך זאת ולא להחזיק בשום רדיפה אחרי דברים.

בטיפוח-תרגול הדתי של העבר אסכולת הבודהא לימדה ריקנות, לא לחשוב על שום דבר ולהיכנס לשער הריקנות; אסכולת הטאו לימדה את האין, אין כלום, לא רוצים כלום ולא רודפים אחרי כלום. מתרגלים מדברים על כך שקיים הלב לתרגל אבל אין הלב להשיג גונג. כל עוד בטיפוח-תרגול תהיה במצב של וו-וויי ותתרכז רק בטיפוח השין-שינג שלך, כך הרמה שלך תעשה פריצות דרך, ומוכן שתשיג דברים שצריך שיהיו לך. אם לא תוכל לוותר על דברים האין זו החזקה? אנחנו מלמדים בבת אחת פא כה גבוה, מוכן שהדרישות מהשין-שינג שלך גם הן גבוהות. לכן אין לבוא ללמוד את הפא עם כוונות של רדיפה אחרי דברים.

כדי שנהיה אחראים כלפי כולכם, אנחנו מובילים אתכם אל הדרך הנכונה, ועלינו להסביר לכם את הפא הזה ביסודיות. כשמישהו רודף אחרי טיאן-מו היא תיחסם בעצמה וגם תאטום אותך. בנוסף, אני אומר לכולם שכל היכולות העל-טבעיות המתפתחות בטיפוח בשה-ג'יאן-פא הן יכולות מקוריות ומולדות של גוף הבשר ודם. בימינו אנחנו קוראים להן יכולות על-טבעיות. הן יכולות לעבוד רק בממד הנוכחי, בממד הזה שלנו, ולהשפיע על אנשים רגילים. בשביל מה אתם רודפים אחרי היכולות והמיומנויות הקטנות האלה? אתם רודפים ורודפים, אבל לאחר שמגיעים לצ'י-שה-ג'יאן-פא הן לא יעבדו בממדים אחרים. ברגע שמגיעים לטיפוח הצ'י-שה-ג'יאן-פא יש לזרוק את כל היכולות העל-טבעיות האלה ולדחוס אותן לתוך ממד עמוק מאוד לשם שימור. בעתיד הן ישמשו כעדות לטיפוח-תרגול שלך והן יכולות לשמש רק לך.

אחרי היציאה מהשה-ג'יאן-פא האדם מתחיל טיפוח-תרגול מחדש. הגוף ההוא הוא בעצם הגוף שדיברתי עליו שזה הגוף שמעבר לחמשת האלמנטים. הוא גוף בודהא. האם אין לקרוא לגוף הזה גוף בודהא? גוף הבודהא הזה צריך לטפח ולתרגל מההתחלה ולפתח יכולות מחדש. במקום לקרוא להן יכולות על-טבעיות קוראים להן הכוחות השמימיים של פוא פא. הן חזקות ללא גבול, יכולות להשפיע בכל הממדים, והן מה שבאמת משפיע. בשביל מה אתה רודף אחרי יכולות על-טבעיות? כל אלה שרודפים אחרי יכולות על-טבעיות, האין אתם מתכוונים להשתמש בהן בקרב אנשים רגילים, להתפאר בין אנשים רגילים? אחרת מדוע תרצו אותן? הן בלתי נראות ואי אפשר לגעת בהן. אפילו בשביל לקשט צריכים למצוא משהו שנראה טוב! זה בטוח שבאופן תת-הכרתי יש לך כוונה להשתמש בהן. לא ניתן לרדוף אחריהן כמיומנויות שבקרב אנשים רגילים. הן משהו על-טבעי לחלוטין ואסור לך להתפאר בהן מול אנשים רגילים. התפארות בעצמה היא החזקה חזקה מאוד והחזקה רעה מאוד שמטפח חייב להיפטר ממנה. אם אתה רוצה לעשות כסף והוון בעזרתן, או אם אתה רוצה להשיג את המטרות שלך בין אנשים רגילים במאבקים אישיים, זה אפילו עוד יותר לא בסדר. זה בעצם הפרעה והרס של חברת האנשים הרגילים באמצעות שימוש בדברים של רמות גבוהות. המחשבה הזאת היא אפילו גרועה יותר. לכן אסור להשתמש בהן סתם כך.

יכולות על-טבעיות נוטות בדרך כלל להתפתח אצל אנשים בשני הקצוות: ילדים ואנשים בגיל מבוגר מאוד. במיוחד נשים מבוגרות שומרות בדרך כלל היטב על השין-שינג ואין להן החזקות רבות בין אנשים רגילים. אחרי שהיכולות העל-טבעיות מתפתחות אצלן הן מנהלות את עצמן בקלות ואין להן מנטליות של התפארות. מדוע קשה לאנשים צעירים לפתח יכולות על-טבעיות? במיוחד גבר צעיר, הוא עדיין רוצה להיאבק ולהשיג כמה מטרות בחברת האנשים הרגילים! ברגע שיש לו יכולות על-טבעיות הוא ישתמש בהן כדי להשיג את המטרות האלה. הוא ישתמש בהן כאמצעים להגשמת המטרות שלו. זה אסור לחלוטין. לכן הוא לא יפתח יכולות על-טבעיות.

העניין של טיפוח-תרגול אינו משחק ילדים והוא גם אינו טכניקה של אנשים רגילים – הוא עניין רציני מאוד. הרצון שלך לטפח או היכולת שלך לעשות זאת תלויים לחלוטין באיך תשפר את השין-שינג שלך. זה יהיה נורא אם מישהו יוכל באמת להשיג יכולות על-טבעיות באמצעות רדיפה אחריהן. תראה שלא יהיה לו אכפת מטיפוח-תרגול והוא לא יחשוב על העניין הזה בכלל. כיוון שהשין-שינג שלו נמצא ברמה של אנשים רגילים והיכולות שלו הושגו דרך רדיפה, ייתכן שהוא יבצע כל מיני מעשים רעים. יש כסף רב בבנק והוא ייקח אותו אליו; ברחוב יש דוכני הגרלה רבים, הוא יקבל את הפרס הראשון. מדוע הדברים האלה לא קורים? יש מאסטרים של צ'יגונג שאומרים: בלי להדגיש מוסריות אדם יכול לעשות מעשים רעים אחרי שיכולות על-טבעיות יתפתחו. אני אומר שזו הצהרה מוטעית, זה בכלל לא כך. אם אתה לא מדגיש מוסריות ולא מטפח את השין-שינג שלך, אתה פשוט לא תפתח שום יכולת על-טבעית. יש אנשים שהשין-שינג שלהם טוב וברמה שלהם מתפתחות יכולות על-טבעיות, ואז הם לא יכולים לנהל את עצמם היטב ועושים דברים שאין עליהם לעשות. יש גם מקרים כאלה. אבל ברגע שאדם עושה משהו רע, היכולות שלו ייחלשו או יאבדו. ברגע שהן יאבדו הן אבודות לנצח. בנוסף, הדבר הגרוע ביותר הוא שזה יכול לעורר את החזקות של האדם.

יש מאסטרים של צ'יגונג המצהירים שאם מישו לומד את השיטה שלהם הוא יכול לטפל במחלות אחרי שלושה או חמישה ימים. זה כמו פרסומת ויש לקרוא לו "סוחר צ'יגונג". חישבו על זה כולכם: אתה כדור רגיל איך תוכל לרפא את המחלות של אחרים באמצעות פליטת צ'י? בגוף האנשים הרגילים יש צ'י. גם אצלך יש צ'י. אתה רק התחלת את התרגול, זה רק שנקודות הלא-גונג⁶⁹ שלך נפתחו ואתה יכול לספוג ולפלוט צ'י. כשאתה מטפל במחלות של אנשים גם אצלם יש צ'י, אולי הצ'י שלהם יטפל בך! איך יכולה להיות השפעה מרסנת בין צ'י לצי? צ'י לא יכול לרפא מחלות בכלל. בנוסף, כשאתה מטפל אתה יוצר עם המטופל אותו שדה, וכל הצ'י החולני שבגוף המטופל יעבור לגופך באותה כמות. אף על פי שהשורש נמצא אצל המטופל, אם יש יותר מדי צ'י חולני זה יגרום לך להיות חולה. ברגע שאתה מרגיש שאתה יכול לטפל במחלות, תפתח את הדלת שלך ותתחיל לטפל. אתה לא תדחה בקשות ותפתח החזקה. כמה משמח זה כשאתה מצליח לרפא מחלות של אחרים! מדוע אפשר לרפא אותם? האם לא חשבת על כך? בגופם של כל המאסטרים המזויפים של הצ'יגונג יש פורטי. כדי לגרום לך להאמין בהם הם נותנים לך קצת מהמסר שלהם. זה ייגמר אחרי שתטפל בשלושה, חמישה, שמונה או עשרה מטופלים. זה צורך אנרגיה ולאחר מכן האנרגיה המועטה הזאת לא תהיה יותר. אין לך גונג משלך – מנין יש לך גונג? כמאסטרים של צ'יגונג טיפחנו ותרגלנו במשך עשרות שנים. זה היה קשה מאוד לטפח ולתרגל בעבר. טיפוח-תרגול הוא קשה מאוד אם אדם לא דבק בדרך אמיתית או אם הוא מטפח בדרך סוטה או קטנה.

אף על פי שרואים שמאסטרים גדולים של צ'יגונג הם מפורסמים, הם פיתחו את הגונג המועט שלהם רק אחרי שטיפחו במשך עשרות שנים. אתה לא טיפחת, איך יכול להיות לך גונג אחרי שהיית בסדנת צ'יגונג? איך זה יכול להיות? אתה תפתח החזקה מעתה ואילך. ברגע שהחזקה מתפתחת, אתה תילחץ אם לא תוכל לרפא מחלה. כדי לשמור על השם הטוב, מה האדם חושב כשהוא מטפל במחלות? "תנו לי את המחלה כדי שהמטופל יירפא". זה לא בא מתוך חמלה. ההחזקה של פרסום ואינטרס אישי לא סולקת בכלל ואי אפשר בהחלט לפתח חמלה. הוא מפחד לאבד את שמו הטוב. הוא יעדיף לקבל את המחלה בעצמו כדי לשמור על שמו הטוב. איזו החזקה עצומה לפרסום! ברגע שנוצרת המשאלה הזו, אז בסדר, המחלה הזו תעבור מיד לגוף שלו. זה באמת ישיג את האפקט הזה. הוא יחזור הביתה עם המחלה והמטופל יירפא. אחרי הטיפול הוא בעצמו יסבול בבית. אתה חושב שריפאת את המחלה, וברגע שאחרים קוראים לך מאסטר של צ'יגונג תהיה מרוצה מאוד, האין זאת החזקה? ברגע שאינך יכול לרפא מחלה תרכין את ראשך בכישלון. האם זה לא נגרם על ידי ההחזקה לתהילה ורווח אישי? נוסף על כך, כל הצ'י החולני מהמטופלים שלך יעבור לגוף שלך. אף על פי שהמאסטרים המזויפים של הצ'יגונג לימדו אותך איך לסלק אותו, אני אומר לך שאי אפשר לסלק אותו בכלל, אפילו לא מעט, כי אין לך היכולת להפריד בין הצ'י הטוב לצי הרע. כשהזמן עובר הגוף שלך יהיה שחור כולו מבפנים וזוהי קארמה.

כשבאמת תטפח ותתרגל זו תהיה באמת חוויה קשה. איך תעשה את זה? כמה תצטרך לסבול כדי להפוך את הקארמה לחומר הלבן? זה יהיה קשה מאוד. במיוחד, הבעיה הזו נוטה להתעורר ככל שהאיכות המולדת טובה יותר. יש אנשים שכל הזמן רודפים אחרי טיפול במחלות. אם קיימת אצלך רדיפה אחרי דברים, חיות יראו את זה ויבואו לשלוט עליך. זהו פורטי. האם אינך רוצה לטפל במחלות? הן יעזרו לך. אבל הן לא יעשו את זה ללא תנאי. אין הפסד – אין רווח. זה מסוכן מאוד ובסוף תזמין אותן אליך. איך אתה יכול להמשיך את הטיפוח-תרגול שלך? זה ייגמר לגמרי.

יש אנשים עם איכות מולדת טובה המחליפים את האיכות המולדת שלהם עם הקארמה של אחרים. האדם ההוא חולה ויש לו קארמה רבה. אם תרפא מטופל חולה מאוד, אחרי הטיפול תרגיש מאוד לא נוח בבית! בעבר אנשים רבים הרגישו כך אחרי שטיפלו בחולה, החולה נרפא ואתה הופך להיות חולה מאוד בבית. כשהזמן עובר, יותר קארמה עוברת אליך; אתה נותן לאחרים דה ומחליף אותו בקארמה שלהם. אין הפסד – אין רווח. אף על פי שמה שאתה מקבל הוא מחלה, צריך לשלם בדה עבור ההחלפה. יש עיקרון ביקום הזה שאף אחד לא יכול להתערב במה שאתה בעצמך רוצה. אף אחד גם לא יגיד שאתה טוב. יש משהו קבוע ביקום: מי שיש לו הרבה קארמה הוא אדם רע. אתה מוותר על האיכות המולדת שלך לאדם אחר בעבור קארמה, איך תוכל לעשות טיפוח-תרגול עם קארמה רבה? האיכות המולדת שלך תיהרס לגמרי על ידי האדם ההוא. האם זה לא מפחיד? האדם יירפא; הוא ירגיש טוב, אבל אתה תסבול בבית. אם תרפא שני חולי סרטן – אתה בעצמך צריך "ללכת" במקומם. האם זה לא מסוכן? ככה זה ורבים לא מבינים את ההיגיון.

אל תושלו מכך שכמה מאסטרים מזויפים של צ'יגונג הם מפורסמים. להיות ידוע זה לא בהכרח להיות יודע. מה יודעים אנשים רגילים? כשהרבה אנשים עושים מזה רעש, אז אנשים מאמינים לזה. אף על פי שהוא עושה כך עכשיו, הוא לא רק פוגע באחרים אלא גם פוגע בעצמו. תוך שנה או שנתיים תראה מה יקרה לו. אסור לערער כך את הטיפוח-תרגול. טיפוח-תרגול יכול לטפל במחלות, אבל הוא לא מיועד לריפוי מחלות. הוא דבר על-טבעי ולא טכניקה של אדם רגיל. אסור לחלוטין לערער כך סתם את הטיפוח-תרגול. בימינו כמה מאסטרים מזויפים של צ'יגונג עשו תוהו ובוהו והשתמשו בצ'יגונג כאמצעי להשגת פרסום או הון. אלו הן קבוצות רעות שמפיצות את ההשפעה הרעה שלהן ועולות במספרן על המאסטרים האמיתיים של הצ'יגונג פי כמה וכמה. כל האנשים הרגילים אומרים כך ועושים כך ואתה מאמין בהם? אולי אתה חושב שצ'יגונג הוא רק כך, אבל הוא לא. מה שאני אומר זה עיקרון אמיתי.

69 נקודת הלא-גונג – נקודת דיקור במרכז כף היד.

כשיחסים חברתיים שונים מתהווים בין אנשים רגילים, אדם יכול לעשות מעשים רעים לשם רווח אישי ויהיה חייב לאחרים דברים. על אדם לשאת את זה ולשלם את החובות. נניח שאתה מטפל במחלה סתם כך, גם אם אתה באמת יכול לרפא אותה, איך אפשר להרשות לך לעשות זאת? בודהות נמצאים בכל מקום. יש בודהות רבים כל כך, מדוע הם אינם עושים דבר כזה? כמה נהדר זה יכול היה להיות אם בודהה היה גורם לכל הגזע האנושי להרגיש נוח! מדוע אינו עושה את זה? על אדם לשלם את הקארמה שלו בעצמו ואף אחד לא מעז להפך את העיקרון הזה. במהלך הטיפוח-תרגול מטפח יכול לעתים לעזור לאדם אחר מתוך חמלה; עם זאת זה רק ידחה את המחלה. אם אינך סובל עכשיו תסבול מאוחר יותר. או שאפשר להפוך את זה כך שבמקום שתהיה חולה תאבד כסף או שיהיו לך קשיים, זה יכול להיות כך. מי שבאמת יכול לעשות את הדבר הזה ולסלק את הקארמה בבת אחת, יעשה את זה רק למען מטפחים ולא בשביל אנשים רגילים. אני לא מלמד רק את העקרונות של האסכולה שלי כאן. אני מדבר על האמיתות של כל היקום ואני מדבר על המצבים הממשיים בקהילת המטפחים.

כאן אינני מלמד אתכם לרפא מחלות. אנחנו מובילים אתכם אל הדרך הגדולה, הדרך האמיתית, ואנחנו מובילים אתכם כלפי מעלה. לכן בהרצאותי אני אומר תמיד שלתלמידי הפאלון דאפא אסור לטפל במחלות. אם טפלו במחלות אינכם מטפחים של פאלון דאפא. כיוון שאנחנו מובילים אתכם אל הדרך האמיתית, במשך טיפוח השה-ג'יאן-פא אנחנו מטהרים, מטהרים ומטהרים עבורך ללא הרף את הגוף, עד שהוא יוחלף לגמרי על ידי החומר בעל האנרגיה הגבוהה. איך תוכל לטפח אם אתה עדיין אוסף את הדברים השחורים האלה בתוך גופך? הדברים האלה הם קארמה! אתה לא תהיה מסוגל לטפח ולתרגל כלל וכלל. עם יותר מדי קארמה לא תוכל לשאת את זה. אם אתה סובל יותר מדי לא תהיה מסוגל לטפח ולתרגל, זהו ההיגיון. אני חשפתי את הדאפא הזה ואולי אתם עדיין לא יודעים מה לימדתי. כיוון שהדאפא הזה יכול להיחשף לציבור, יש דרכים להגן עליו. אם אתה מטפל במחלות של אחרים, הפא-שן שלי ייקח בחזרה את מה שהותקן בגופכם למען הטיפוח-תרגול. אי אפשר להרשות לכם סתם כך להרוס משהו יקר כל כך בגלל תהילה ואינטרס אישי. אם אינך נוהג לפי הדרישות של הפא, אינך מטפח של הפאלון דאפא שלנו. כיוון שאתה רוצה להיות אדם רגיל, גופך יחזור לרמת האנשים הרגילים והדברים הרעים יוחזרו אליך.

אתמול אחרי ההרצאה רבים מכם הרגישו שכל גופם קל. אבל מספר מועט מאוד של אנשים עם מחלות קשות הקדימו את האחרים, והתחילו להרגיש אתמול חוסר נוחות. אחרי שהוצאתי אתמול את הדברים הרעים מגופכם, רובכם הרגשתם שכל גופכם קל ונוח מאוד, אבל ליקום שלנו יש עיקרון של "אין הפסד – אין רווח". איננו יכולים להוציא את הכול עבורכם. אסור לחלוטין שלא תסבלו שום דבר מזה. זאת אומרת הוצאנו את הגורמים היסודיים של המחלות שלכם ושל בריאותכם הרופפת, אבל עדיין יש לכם שדה של מחלות. אדם שהטיאן-מו שלו נפתחה ברמה נמוכה מאוד יכול לראות בגופכם אשכולות של צ"י שחור וצ"י חולני ועכור, שהוא גם צ"י שחור מרוכז בצפיפות גבוהה מאוד. ברגע שהוא מתפזר הוא יתפשט בכל גופך.

מהיום והלאה חלק מהאנשים ירגישו קור בכל גופם כאילו הם סובלים מהתקררות עזה. אפילו עצמותיהם אולי יכאבו. רוב האנשים ירגישו חוסר נוחות מקומי, כמו כאבים ברגליים או סחרחורת. החלק החולה של גופכם, שחשבתם שהתרפא קודם במהלך תרגילי צ'יגונג או על ידי מאסטר של צ'יגונג, יופיע שוב. זה משום שהמאסטר ההוא של הצ'יגונג לא ריפא את המחלה שלכם אלא רק דחה אותה. זה עדיין שם ויופיע שוב מאוחר יותר אם לא עכשיו. עלינו לחפור את כל זה ולסלק את זה לחלוטין מהשורש. באופן זה ייתכן שתרגישו שמחלתכם הופיעה שוב. זהו סילוק הקארמה שלך באופן יסודי, לכן יהיו לך תגובות. יש אנשים שיהיו להם תגובות מקומיות, ירגישו חוסר נוחות בדרך זו או אחרת ויופיעו סוגים שונים של חוסר נוחות, כל זה נורמלי. אני אומר לכולם שלא חשוב כמה רב הוא חוסר הנוחות שלכם, עליכם להמשיך ולבוא להרצאה. ברגע שתיכנסו לכיתה, כל הסימפטומים שלכם ייעלמו ולא תהיה כל סכנה. יש לציין עניין אחד: לא חשוב כמה אתם סובלים מה"מחלה", אני מקווה שתתמידו לבוא, כיוון שקשה להשיג את הפא. כשאתה מרגיש עוד יותר גרוע, זה אומר שדברים יתהפכו אחרי שיגיעו לשיא, כל גופכם יטוהר, וזה חייב להיות מטוהר לחלוטין. שורש מחלתכם כבר סולק ומה שנשאר הוא רק מעט הצ"י השחור שייצא בעצמו ויגרום לכם למעט קושי ולמעט סבל. אסור שלא תסבלו בכלל.

בחברה של האנשים הרגילים, אתם מתחרים עם אחרים למען תהילה ורווח אישי. אינכם יכולים לישון או לאכול היטב והרסתם את גופכם. כשגופכם נראה מממד אחר, אפילו עצמותיכם שחורות כולן. עם הגוף הזה קשה שלא תהיה לכם שום תגובה בזמן שהוא מטוהר בבת אחת, לכן יהיו לכם תגובות. יש אנשים שיקיאו וישלשלו. בעבר תלמידים ממקומות רבים העלו את הנושא הזה כשכתבו על החוויות שלהם: "המורה, בדרכי הביתה מההרצאות חיפשתי בתי שימוש לאורך כל הדרך, עד שהגעתי הביתה". זה משום שאפילו כל האיברים הפנימיים חייבים להיות מטוהרים. אנשים בודדים יכולים להירדם ולהתעורר ברגע שאני מסיים את ההרצאה. מדוע? זה משום שיש להם בתוך הראש מחלות שצריך לכוונן. אדם לא יהיה מסוגל לסבול את זה במשך הכוונן, לכן צריך להכניס אותו למצב של הרדמה כשהוא לא יודע. אבל יש אנשים שאין להם בעיה בשמיעה, אמנם הם ישנים חזק, אך הם שמעו הכול בלי להחסיר מילה. הם יהיו ערניים לאחר מכן ולא ירגישו עייפים אפילו אם לא ישנו יומיים. כל אלה הם מצבים שונים וצריך לכוונן את כולם, כל גופכם יטוהר עבורכם.

כאנשים שבאמת מתרגלים פאלון דאפא, כשאתם יכולים באמת לוותר על ההחזקות שלכם, לכל אחד מכם יהיו תגובות מעתה ואילך. אלה שלא יכולים לוותר עליהן אומרים מן השפה ולחוץ שהם ויתרו, אבל למעשה לא ויתרו כלל, לכן יהיה קשה מאוד לעשות זאת עבורם. יש גם חלק מהאנשים שיבינו מאוחר יותר את תוכן ההרצאות שלי. הם מתחילים לוותר על ההחזקות שלהם וגופם מטוהר, ובשעה שגופם של אחרים מרגיש קל, אנשים אלה רק אז מתחילים להירפא ממחלותיהם ומתחילים להרגיש רע. בכל כיתה יש אנשים כאלה שנשארים מאחור – אלה עם תכונת הארה נחותה יותר. לכן לא חשוב מה קורה לכם – זה נורמלי. כשנתתי הרצאות במקומות אחרים תמיד קרה מצב כזה: יש אנשים שהרגישו רע מאוד, ישבו כפופים ולא קמו מהכיסא וחיכו שארד מהבמה ואטפל בהם. אני לא אטפל בהם. אם אפילו את המבחן הזה אתה לא יכול לעבור – מהיום ואילך, כשתטפח ותתרגל בעצמך, תיתקל בקשיים גדולים רבים – אם אפילו את זה אתה לא יכול לעבור, איך תטפח ותתרגל? האם אינך יכול להתגבר על עניין קטן כזה? כולם יכולים לעבור את זה. לכן אל תבקשו ממני לטפל במחלות וגם אינני מטפל במחלות. ברגע שתזכירו את המילה "מחלה" אני לא מעוניין להקשיב.

קשה מאוד להציל בני אדם. יש תמיד חמישה או עשרה אחוזים של אנשים בכל כיתה שלא יכולים לעמוד בקצב של האחרים. זה בלתי אפשרי שכל אחד ישיג את הטאו. צריך לראות גם אם אלה מבינים שיכולים להמשיך את התרגול שלהם יוכלו להצליח בטיפוח ואם אתם נחושים בטיפוח. זה בלתי אפשרי שכל אחד יהפוך לבודהא. אצל מטפח אמיתי של הדאפא יופיעו אותם מצבים כתוצאה מקריאת הספר והוא יקבל גם כן את כל מה שמגיע לו.

הרצאה שלישית

אני מתייחס לכל המתרגלים כאל תלמידיי

האם אתם יודעים איזה מין דבר עשיתי? אני מתייחס לכל המתרגלים כאל תלמידיי, כולל אלה שיכולים באמת לטפח ולתרגל באמצעות לימוד עצמי. בהעברת גונג לקראת רמות גבוהות זה לא יעבור אם לא אתייחס אליכם באופן זה. אחרת זה שווה לחוסר אחריות ולגרימת צרות. נתנו לכם דברים רבים כל כך ואפשרנו לכם לדעת עקרונות רבים כל כך שאנשים רגילים לא צריכים לדעת. לימדתי אתכם את הדאפא הזה, ובנוסף צריך לתת לכם גם דברים רבים אחרים. טיהרתי את גופכם, ובנוסף זה גם נוגע בנושאים אחרים. לכן זה לא ילך בכלל אם לא אתייחס אליכם כאל תלמידיי. אסור לגלות סודות שמימיים רבים כל כך לאנשים רגילים סתם כך. אבל יש נקודה אחת: עכשיו הזמנים השתנו. איננו מקיימים את הטקסים של הקאו־טאו⁷⁰ או השתחויות. לטקסיות הזו אין כל משמעות וכשעושים אותו זה נראה כמו דת. אנחנו לא עושים את זה. מה הטעם שתבצעו קאו־טאו ותסגדו למורה אם ברגע שאתם יוצאים מכאן תמשיכו לנהל את עצמכם כרגיל ולעשות כל מה שאתם רוצים, מתחרים ורבים למען התהילה והאינטרסים האישיים שלכם בין אנשים רגילים? אתם יכולים אולי גם להרוס את המוניטין של הפאלון דאפא בשמי!

טיפול אמיתי תלוי לגמרי בלבך. כל עוד אתה מסוגל לטפח, ולהמשיך לטפח בנחישות וביציבות, נתייחס אליך כאל תלמיד. זה לא ילך אם לא אתייחס אליך בצורה כזאת. אבל יש אנשים שאולי לא יכולים להתייחס אל עצמם באמת כמטפחים ולהמשיך לטפח. לגבי אנשים מסוימים זה בלתי אפשרי, אבל רבים ממשיכים לטפח ולתרגל באמת. כל עוד אתה ממשיך לטפח, נתייחס אליך כאל תלמיד.

האם אפשר להתייחס אליך כאל תלמיד של פאלון דאפא אם רק תתרגל את מספר הסטים האלה של התרגילים בכל יום? לא בהכרח. זה משום שטיפול־תרגול אמיתי חייב להיות על פי דרישות השין־שינג שדיברנו עליהן, ועליך לשפר באמת את השין־שינג שלך, רק אז זהו טיפוח־תרגול אמיתי. אם אתה רק מתרגל את התרגילים בלי לשפר את השין־שינג ובלי האנרגיה החזקה שמחזקת את הכול, זה לא נחשב לטיפול־תרגול ולא נוכל להתייחס אליך כאל תלמיד של פאלון דאפא. אם אתה ממשיך כך, אז אף על פי שאתה מתרגל את התרגילים, אם אינך הולך בעקבות הדרישות של הפאלון דאפא שלנו, אינך משפר את השין־שינג שלך, ואתה מתנהג כהרגלך בין אנשים רגילים – ייתכן שתיתקל בצרות אחרות. ייתכן שאפילו תטען שזה התרגול של פאלון דאפא שגורם לך לסטות. כל זה יכול להיות. לכן אתה חייב באמת ללכת בעקבות דרישות השין־שינג שלנו. רק אז תהיה מטפח אמיתי. הבהרתי את זה לכולם. לכן, אל תבואו אלי עוד בשביל הנוהל של סגידה למאסטר. כל עוד אתה באמת מטפח אתייחס אליך בדרך זו. הפא־שן שלי כה רבים שלא ניתן לספור אותם, שלא לדבר על המטפחים האלה, אפילו אם מספרם יהיה רב ככל שיהיה, אני עדיין יכול לדאוג להם.

הציגונג של אסכולת הבודהא והבודהיזם

הציגונג של אסכולת הבודהא הוא לא הבודהיזם. אני חייב להבהיר את הנקודה הזו לכולם. למעשה, הציגונג של אסכולת הטאו הוא לא דת הטאו־יזם גם כן. חלק מכם תמיד מתבלבלים מהדברים האלה. יש אנשים שהם נזירים במקדשים וחלק הם בודהיסטים חילונים⁷¹. הם חושבים שהם יודעים מעט יותר על עניינים של הבודהיזם, כך שהם מפצים בהתלהבות בדברים של הבודהיזם בין התלמידים שלנו. אני אומר לכם שאתם לא צריכים לעשות דברים כאלה כי זה משהו משיטת טיפוח שונה. לדת יש נוהגים דתיים. כאן אנחנו מלמדים את החלק של הטיפול־תרגול שבשיטת הטיפול שלנו. חוץ מתלמידים של פאלון דאפא שהם נזירים ונזירות, השאר לא צריכים להדגיש נוהגים דתיים. לכן שיטת הטיפול שלנו אינה הבודהיזם של תקופת סוף־ההרממה.

ההרממה בבודהיזם היא רק חלק קטן של פוא פא. יש עוד דרכים גדולות וגבוהות, וברמות שונות יש גם פא שונה. שאקיאמוני אמר שיש 84 אלף שיטות טיפוח. הבודהיזם כולל רק כמה דרכי טיפוח. יש לו רק טיאן־טאי, חואה־ין, ון בודהיזם, הארץ הטהורה, טנטריזם וכו'. זה אפילו לא חלקיק מזה! לכן הבודהיזם לא יכול לסכם את כל פוא פא והוא רק חלק זעום של פוא פא. הפאלון דאפא שלנו הוא גם כן אחת מ־84 אלף שיטות הטיפול באסכולת הבודהא, ואין לו קשר עם הבודהיזם המקורי או עם הבודהיזם מתקופת סוף־ההרממה. הוא גם לא קשור לדתות המודרניות.

הבודהיזם נוסד על ידי שאקיאמוני לפני 2,500 שנה בהודו העתיקה. כששאקיאמוני הפך לקאי־גונג ומואר הוא נזכר במה שטיפח קודם לכן וחשף את זה כדי להציל אנשים. לא חשוב כמה אלפי כרכים של כתבים יצאו מאותה שיטת

70 קאו־טאו – טקס מסורתי של קבלת תלמיד חדש שבו התלמיד כורע ברך ונוגע בראשו ברצפה.

71 בודהיסטים חילונים – אנשים המתרגלים בודהיזם בביתם מבלי להתנזר.

טיפוח, הם למעשה מורכבים משלוש מילים. המאפיינים של שיטת הטיפוח היא הם: "איפוק מוסרי"⁷², מדיטציה בריכוז⁷³, חוכמה". איפוק מוסרי הוא להימנע מכל התשוקות של האנשים הרגילים ולהכריח אותך לעזוב את הרדיפה אחרי אינטרסים אישיים, לנתק כל דבר שהוא ארצי וכו'. בדרך זו יתרוקן לבו של האדם בלי לחשוב על שום דבר ואז הוא יוכל להיכנס לדינג. הם משלימים זה את זה. אחרי שהוא נכנס לדינג⁷⁴, על האדם לשבת במדיטציה כדי לטפח ממש, ולהסתמך על כוח הריכוז⁷⁵ כדי להתקדם בטיפוח. זהו החלק של טיפוח-תרגול אמיתי באותה שיטה. זה לא דורש תרגילים וגם לא משנה את הפן-טי⁷⁶ של האדם. האדם רק מטפח את הגונג שהוא שקובע את גובה הרמה שלו. לכן הוא רק מטפח את השיין-שינג שלו. הוא לא מטפח חיים כך שהוא לא מדגיש את הפיכת הגונג. באותו זמן, באמצעות המדיטציה בריכוז, הוא מחזק את כוח הריכוז שלו וסובל תוך כדי מדיטציה כדי לסלק קארמה. "חוכמה" מתייחסת לזה שנעשה מואר עם חוכמה גדולה והוא יכול לראות את האמת של היקום, כמו גם את האמת של ממדים שונים ביקום. כל הכוחות השמימיים מופיעים. החוכמה נפתחת וההארה נפתחת. זה נקרא גם קאי-גונג.

כששאיאמוני ייסד את דרך הטיפוח הזאת הופצו באותה תקופה בהודו שמונה דתות. ביניהן הייתה דת מושרשת עמוק שנקראה ברהמניזם. במהלך חייו נלחם שאיאמוני אידיאולוגית בדתות אחרות. כיוון שמה שהוא לימד היה פא אמיתי, הדהרמה הבודהיסטית שהוא לימד הפכה יותר ויותר חזקה ושולטת במהלך הפצתה, ואילו דתות אחרות נחלשו עוד ועוד. אפילו הברהמניזם המושרש עמוק היה כמעט על סף הכחדה. אבל אחרי הנירואנה של שאיאמוני, דתות אחרות, במיוחד הברהמניזם, התחילו שוב לשגשג. אבל איזה מצב הופיע בבודהיזם? היו נזירים שהפכו לקאי-גונג והגיעו להארה ברמות שונות, אבל רמות ההארה שלהם היו די נמוכות. שאיאמוני הגיע לדרגת טאטאגאטה, אבל נזירים רבים לא הגיעו לרמה זו.

לפוא פא יש ביטוי שונה ברמות שונות. אבל ככל שזה גבוה יותר, כך זה קרוב יותר לאמת. ככל שזה נמוך יותר, כך זה רחוק יותר מהאמת. לכן כשהנזירים הללו הפכו לקאי-גונג והגיעו להארה ברמות נמוכות, הם השתמשו בביטויים של היקום שהם ראו ברמה שלהם, ובמצבים ובעקרונות שהם הבינו, כדי לפרש את מה ששאיאמוני אמר. זאת אומרת, היו נזירים שפירשו את הדהרמה של שאיאמוני בדרך זו או אחרת. היו נזירים שבמקום להשתמש במילים המקוריות של שאיאמוני אפילו הטיפו את מה שהם הבינו כאילו אלו הם הדברים של שאיאמוני. זה עיוות את הדהרמה הבודהיסטית ללא היכר והיא כבר לא הייתה הדהרמה ששאיאמוני לימד. בסוף זה גרם לדהרמה הבודהיסטית להיעלם בהודו. זהו לקח היסטורי רציני, כך שמאוחר יותר דווקא בהודו לא היה יותר בודהיזם. לפני ההיעלמות שלו עבר הבודהיזם שינויים רבים. בסופו של דבר הוא התאחד עם דברים מהברהמניזם והפך לדת ההודית הנוכחית של היום הנקראת הנירואיזם. בדת הזאת כבר לא סוגדים לאף בודהה, אלא סוגדים לדברים אחרים ולא מאמינים עוד בשאיאמוני. זהו המצב.

במשך ההתפתחות שלו עבר הבודהיזם כמה שינויים גדולים יחסית. אחד קרה מעט אחרי שאיאמוני עזב את העולם. היו אנשים שייסדו את בודהיזם "המרכבה הגדולה"⁷⁷ בהתבסס על העקרונות הגבוהים ששאיאמוני לימד. הם האמינו שהדהרמה ששאיאמוני לימד בציבור נועדה לאנשים רגילים למטרת שחרור עצמי והשגת סטטוס הפרי של ארהאט, והיא לא מציעה הצלה לכל הישגיות החיות, אז הם קראו לה בודהיזם "המרכבה הקטנה"⁷⁸. הנזירים בדרום-מזרח אסיה המשיכו ללכת בדרך הטיפוח המקורית של תקופת שאיאמוני. באזור הָאָאן⁷⁹ שלנו קוראים לזה בודהיזם "המרכבה הקטנה". מובן שהם עצמם לא מכירים בזה. הם מאמינים שהם ירשו את הדברים המקוריים של שאיאמוני. למעשה זה אכן כך, כי ביסודו של דבר הם ירשו את דרך הטיפוח של תקופת שאיאמוני.

אחרי שבודהיזם "המרכבה הגדולה" שעבר שינוי הועבר לסין הוא הפך קבוע בארצנו והוא הבודהיזם המופץ היום בסין. למעשה הוא קיבל מראה שונה לחלוטין מהבודהיזם בזמנו של שאיאמוני. כל דבר השתנה, מהביגוד עד כל מצב ההארה וכל תהליך הטיפוח. בבודהיזם המקורי סגדו רק לשאיאמוני כאל האב המייסד, אבל עכשיו בבודהיזם הופיעו בודהות רבים ובוֹדְהִי־סַאטְוֹת גדולות רבות, ועוד. בנוסף, זאת אמונה הרבה בבודהות רבים. הופיעה אמונה בטאטאגאטות רבות וזה הפך לבודהיזם הסוגד לבודהות רבים. כגון בודהה אָמִיטַאבְהָא, בודהה הרפואה, טאטאגאטה של השמש הגדולה וכו', והופיעה גם אמונה בבודהיזם גדולות רבות. בדרך זו כל הבודהיזם השתנה לחלוטין מאז הזמן שבו שאיאמוני ייסד אותו.

במשך תקופה זו חל שינוי נוסף שבו בודהיזם סטווי לימדה דרך טיפוח סודית שהגיעה מהודו, עברה את אפגניסטן ואחר כך נכנסה לשיין-ג'יאנג⁸⁰ והועברה לסין. זה קרה בדיוק בזמן שושלת טאנג, כך שהיא נקראה טאנג-אפגניסטן.

72 "איפוק מוסרי" – Sila בסנסקריט. מונח בודהיסטי שכוונתו משמעת מוסרית, מצוות, התנהגות נכונה או איסורים.

73 "מדיטציה בריכוז" – דינג, כניסה לשקט עמוק, Samadhi בסנסקריט.

74 "דינג" – מדיטציה בריכוז, כניסה לשקט עמוק.

75 כוח הריכוז – בסניית: דינג-לי, עוצמת הדינג.

76 קְוִי – הגוף הפיזי של האדם והגופים בממדים אחרים.

77 "המרכבה הגדולה" – מהאיאנה – זרם בבודהיזם.

78 "המרכבה הקטנה" – הינאיאנה – זרם בבודהיזם.

79 הָאָאן – המוצא האתני של רוב העם הסיני.

80 שיין-ג'יאנג – פרוינציה בצפון-מערב סין.

טַנְטְרִיזְם. משום שבסין השפעת הקונפוציאניזם הייתה גדולה יחסית, תפיסת המוסר בסין הייתה שונה מאלו של עמים אחרים. דרכי הטיפוח הללו של הטנטריזם הכילו טיפוח זוגי של גבר ואישה, וזה לא יכול היה להתקבל על ידי החברה של אותה תקופה. לכן זה הוכחד כשהבודהיזם דוכא במשך שנות ה־צ'אנג⁸¹ בתקופת שושלת טאנג⁸² וכך הטאנג-טנטריזם נעלם מסין. היום יש ביפן משהו הנקרא טנטריזם מזרחי שהם למדו מסין בתקופה ההיא, אבל הם לא עוברים גואן-דינג⁸³. לפי הטנטריזם, אם מישהו לומד טנטריזם מבלי לעבור את הגואן-דינג הוא נחשב לגונב את הדהרמה ולא מכירים בו כמי שקיבל את ההוראה המקורית. ענף אחר הועבר לטיבט מהודו ונפאל. קוראים לו טנטריזם טיבטי והוא מועבר עד היום. למעשה זהו המצב בבודהיזם, סיכמתי מאוד בקצרה את מהלך ההתפתחות והשינויים שלו. במהלך התפתחות הבודהיזם הופיעו כמה דרכים כמו זן בודהיזם שנוסד על ידי בודה־הֶרְמָה, הבודהיזם של הארץ הטהורה והחוא־הֶיֶן בודהיזם. כל אלו נוסדו לפי ההבנות של הדברים ששאקיאמוני אמר בזמנו. כל אלו שייכים לבודהיזם המחדש. יש יותר מעשר דרכי טיפוח כאלה בבודהיזם וכולן קיבלו צורה של דת. לכן כולן שייכות לבודהיזם.

לגבי דתות שנוסדו במאה זו, או לא רק במאה הזו, אלא גם הדתות הרבות החדשות שנוסדו בחלקים שונים של העולם במאות האחרונות, רובן מזויפות. כדי להציל אנשים, לכל הישיות המוארות הגדולות יש ממלכות שממיות משלהן. בודהות הטאטאגאטה, כמו שאקיאמוני, בודהא אמיטאבהא וטאטאגאטה של השמש הגדולה וכו', לכל אחד יש עולם משלו כדי להציל אנשים. בשביל החלב שלנו יש יותר ממאה עולמות כאלה. לפאלון דאפא שלנו, גם כן, יש את עולם הפאלון.

כשמדובר בהצלת אנשים, לאן יכולות השיטות המזויפות האלו לקחת אנשים? הן לא יכולות להציל אנשים כי מה שהן מטיפות הוא לא פא. מובן שיש אנשים שכשייסדו לראשונה את הדתות המטרה שלהם לא הייתה להפוך לשדים⁸⁴ שהורסים את הדתות האמיתיות. הם הפכו לקאי-גונג והגיעו להארה ברמות שונות. הם ראו כמה עקרונות, אבל היו רחוקים מהישויות המוארות שיכולות להציל אנשים, הם היו נמוכים מאוד. הם גילו כמה עקרונות, וגילו שיש דברים בין אנשים רגילים שהם מוטעים. הם גם אמרו לאנשים איך לעשות מעשים טובים. בהתחלה הם לא היו נגד דתות אחרות. בסוף אנשים סגדו להם בהאמינם שמה שהם אומרים הגיוני. אחרי זה אנשים האמינו בהם עוד ועוד. כתוצאה מכך אנשים סגדו להם במקום לדתות. ברגע שהם פיתחו את ההחזקה לתהילה ולא־ינטרסים אישיים הם ביקשו מהציבור להכתיר אותם בתארים מסוימים. אחרי זה הם ייסדו דת חדשה. אני אומר לכם שכל אלו הן דתות רעות. גם אם הן לא פוגעות באנשים הן עדיין דתות רעות, משום שהן מפריעות לאמונות של האנשים בדתות אמיתיות. דתות אמיתיות יכולות להציל אנשים, אבל אלו לא. כשהזמן עובר הן עושות מעשים רעים בגניבה. לאחרונה רבים מהדברים האלו עברו גם לסין. כת הגואן-דינג⁸⁵ כביכול היא אחת מהן. לכן עימדו על המשמר. אומרים שיש יותר מאלפיים שיטות בארץ מסוימת במזרח אסיה. כל מיני אמונות קיימות בארצות במזרח אסיה ובארצות מערביות אחרות. בארץ אחת קיימת בגלוי דת שבה עוסקים בכשפים. כל הדברים האלו הם שדים שהגיעו בתקופת סוף-הדהרמה. תקופת סוף-הדהרמה אינה מצביעה רק על בודהיזם, אלא גם על השחיתות של ממדים רבים מתחת לרמה אחת גבוהה מאוד. "סוף-דהרמה" לא מתייחס רק לסוף-דהרמה בבודהיזם, זה גם אומר שבחברה האנושית כבר אין פא של הלב השומר על המוסריות.

בטיפוח-תרגול צריך להתמקד בדרך אחת

אנחנו מדברים על כך שבטיפוח-תרגול צריך להתמקד בדרך אחת. לא משנה איך תטפח, אי אפשר לטפח באופן קלוקל על ידי הוספת דברים אחרים. יש בודהיסטים חילונים שמטפחים גם את הדברים של בודהיזם וגם דברים של הפאלון דאפא שלנו. אני אומר לך שבסוף לא תשיג שום דבר, כי אף אחד לא ייתן לך שום דבר. כיוון שאף על פי שכולנו שייכים לאסכולת הבודהא יש כאן עניין של שין-שינג, ובאותו הזמן יש עניין של התמקדות בדרך אחת. יש לך רק גוף אחד, אנרגיית טיפוח של איזו שיטה תתפתח בגופך? איך אפשר להפוך אותה עבודה? לאן אתה רוצה ללכת? דרך הטיפוח שאתה מטפח לפיה היא המקום שאליו תלך. אם תטפח לפי הבודהיזם של "הארץ הטהורה" תלך לעולם של השמחה האולטימטיבית של בודהא אמיטאבהא. אם תטפח לפי הדרך של בודהא הרפואה אתה הולך לעולם המזוגג. זה מה שאומרים בדתות וזה נקרא "ללא דרך טיפוח שנייה".

התרגול שאנחנו מדברים עליו כאן מתייחס באמת לתהליך השלם של הפיכת הגונג, וזה הולך לפי אותה דרך הטיפוח-תרגול. לאן, איפוא, אתה אומר שאתה רוצה ללכת? אם אתה עומד על שתי סירות באותו הזמן אינך יכול להשיג דבר. לא רק שאי אפשר לערב תרגול צ'יגונג עם טיפוח בודהיסטי במקדשים, אלא אפילו בין שיטות טיפוח-תרגול, בין צ'יגונג לצ'יגונג ובין דת לדת לא ניתן לערב. אפילו בתוך אותה דת כמה זרמים לא יכולים להתערבב יחד. אדם חייב לבחור רק

81 שנות ה־צ'אנג – 841-846 לספירה.

82 תקופת שושלת טאנג – אחת התקופות המשגשגות ביותר בהיסטוריה של סין (618-907 לספירה).

83 גואן-דינג – "מילוי (אנרגיה) מכתר הראש".

84 שר, שדים – "מו" בסינית: ישות שלילית. משמעות המילה היא רחבה יותר מזו המוכרת במערב.

85 כת הגואן-דינג – כת המתקראת על שמה של הבודהיסטוואה גואן-דינג (ידועה גם בשם אוולוקיטסווארה).

בדרך טיפוח אחת. אם אתה מטפח בבודיהיזם של "הארץ הטהורה" אתה צריך לטפח רק בבודיהיזם של "הארץ הטהורה"; אם אתה מטפח טנטריזם עליך לטפח רק טנטריזם; אם אתה מטפח זן בודהיזם עליך לטפח רק זן בודהיזם. אם אתה עומד על שתי סירות באותו הזמן ומטפח גם את זה וגם את זה, אינך יכול להשיג דבר. זאת אומרת שגם בבודיהיזם אתה נדרש לא לטפח בדרך שנייה ואסור לך לערב דרכי טיפוח. בודהיזם הוא גם כן טיפוח גונג, הוא גם כן טיפוח-תרגול, ותהליך יצירת הגונג שלו הולך כולו לפי תהליך הטיפוח וההתפתחות של דרך הטיפוח ההיא. יש גם תהליך של התפתחות גונג בממדים אחרים שהוא תהליך מסובך ומורכב מאוד שלא ניתן לערב בתוכו סתם דברים אחרים של טיפוח.

יש בודהיסטים חילונים שברגע שהם שומעים שאנחנו מתרגלים צ'יגונג של אסכולת הבודהא, הם לוקחים את המתרגלים שלנו למקדשים כדי להמיר את דתם. אני אומר לכל מי שיושב כאן שאף אחד לא יעשה דברים כאלה. אתם הורסים גם את הדאפא שלנו וגם את החוקים בבודיהיזם. באותו הזמן אתם מפריעים לתלמידים שלנו וגורמים לאחרים שלא יוכלו להשיג שום דבר. זה לא בסדר. טיפוח-תרגול הוא עניין רציני, על האדם להתמקד. אף על פי שהחלק הזה שאנחנו מלמדים בין אנשים רגילים הוא לא דת, המטרה שלו בטיפוח-תרגול זהה. המטרה של שניהם היא להגיע לקאי-גונג, הארה והגעה לשלמות המלאה.

שאקיאמוני אמר שכשתגיע התקופה של סוף-הדהרמה, לנזירים במקדשים יהיה קשה להציל את עצמם, שלא לדבר על הבודהיסטים החילוניים האלה שאף אחד לא רואג להם. אפילו אם לקחת מישהו כ"מאסטר", מי שאתה קורא לו מאסטר הוא גם כן אדם שמטפח. אם הוא לא מטפח בפועל זה חסר תועלת. ללא טיפוח הלב אף אחד לא יכול לעלות למעלה. המרת דת היא נוהל של אנשים רגילים. האם תשתייך לאסכולת הבודהא אחרי המרת הדת? האם בודהא ידאג לך אז? אין דבר כזה. אפילו אם תבצע כל יום קאו-טאו עד שראשך ידמם, או אם תשרוף קטורת בצורות, זה עדיין חסר תועלת. עליך באמת לטפח את לבך כדי שזה יעבור. כשמגיעה תקופת סוף-הדהרמה, היקום כבר השתנה מאוד. אפילו מקומות של סגידה לדת אינם טובים עוד. אלה עם יכולות על-טבעיות (כולל נזירים) גם גילו את המצב. בזמן הנוכחי אני האדם היחיד בעולם שמלמד פא אמיטי בציבור. עשיתי משהו שאף אחד לא עשה לפני. יותר מכך, פתחתי דלת כה רחבה בתקופת סוף-הדהרמה. למעשה זאת הזדמנות שלא מגיעה באלף או בעשרת אלפים שנה. אבל אם האדם יכול להינצל, במילים אחרות, אם האדם יכול לטפח ולתרגל – זה עדיין תלוי באדם עצמו. מה שאני אומר לכם זה עיקרון ענק של היקום.

אני לא אומר שאתם חייבים ללמוד את הפאלון דאפא שלי. מה שאני אומר זה עיקרון. אם אתם רוצים לטפח ולתרגל, אתם חייבים להתמקד רק בדרך טיפוח אחת, אחרת אינכם יכולים לטפח כלל וכלל. מובן שאם אתה לא רוצה לטפח, לא נדאג לך. את הפא מלמדים עבור המטפחים האמיתיים. לכן חייבים להתמקד בשיטה אחת, וגם אי אפשר לערב אפילו כוונות מחשבה משיטות אחרות. אני לא מלמד כאן פעולות של המחשבה. אין כל כוונת מחשבה בפאלון דאפא שלנו, ולכן אף אחד לא צריך להוסיף פנימה כל כוונת מחשבה שהיא. צריך לשים לב לנקודה הזאת. בעצם אין פעולות מחשבה. אסכולת הבודהא דורשת ריקנות ואסכולת הטאו מלמדת אין.

פעם אחת חיברתי את המחשבה שלי עם ארבעה-חמישה אנשים גדולים מוארים וטאואים גדולים מרמות גבוהות מאוד. כשמדברים על רמות גבוהות, הרמות שלהם כה גבוהות שהן בלתי ניתנות לתפיסה בעיני אנשים רגילים. הם רצו לדעת מה אני חושב. אני טיפחתי ותרגלתי במשך שנים רבות כל כך. זה בלתי אפשרי שאחרים ידעו מה אני חושב והיכולות העל-טבעיות של אנשים אחרים לא יכולות להגיע אליי כלל. אף אחד לא יכול לדעת עליי ולא יכול לדעת מה אני חושב. הם רצו לדעת מה אני חושב. בהסכמתי הם חיברו את המחשבה שלי עם שלהם לזמן מסוים. אחרי החיבור זה היה קצת בלתי נסבל עבורי, משום שלא חשוב כמה גבוהה או כמה נמוכה הרמה שלי, אני נמצא בין אנשים רגילים ועדיין עושה משהו עם עשייה – זאת אומרת להציל אנשים – לבי מוקדש להצלת אנשים. אבל כמה שקטים היו לבויהם? הם היו שקטים בצורה מפחידה. אם אדם אחד מגיע לרמה של שקט כזה, זה בסדר. אבל ארבעה-חמישה אנשים שיושבים כולם עם שקט ברמה כזו, כמו אגם של מים עומדים, בלי שום דבר, ניסיתי להרגיש אותם ולא יכולתי. במשך הימים האלה הרגשתי באמת מאוד לא נוח בלב וחוויתי סוג כזה של תחושה. זה היה משהו שבן-אדם רגיל לא מסוגל לדמיין ולא מסוגל לחוש. זה היה לגמרי ווי-וויי⁸⁶ וריק.

כשמתרגלים ומטפחים ברמות גבוהות אין בכלל פעילויות של כוונת מחשבה, כי הבסיס כבר הונח בהיותך בשלב בניית הבסיס של אדם רגיל. כשמגיעים לטיפוח ברמה גבוהה, שיטת הטיפוח שלנו במיוחד עובדת באופן אוטומטי והטיפוח-תרגול אוטומטיים לחלוטין. כל עוד אתה משפר את השין-שינג שלך, הגונג שלך גדל. אתה לא צריך אפילו לעשות תרגילים כלשהם. התרגילים שלנו הם כדי לחזק את המנגנון האוטומטי. מדוע במדיטציה האדם יושב בלי לזוז? האדם נמצא לגמרי במצב של ווי-וויי. אולי אתה רואה שאסכולת הטאו מלמדת את התרגיל הזה או את התרגיל ההוא ואת הפעילויות של המחשבה או ההכוונה על ידי המחשבה. אני אומר לכם שבאסכולת הטאו אחרי שעוברים את רמת הצי לא יהיה דבר ולא יידרשו כוונות מחשבה אלו או אחרות. לכן יש אנשים שתרגלו בשיטות אחרות של צ'יגונג שלא יכולים אף פעם לוותר על שיטות נשימה, כוונות מחשבה וכו'. אני מלמד אותם משהו מהאוניברסיטה והם תמיד שואלים אותי על

דברים של תלמידי בית ספר יסודי, כמו איך לכוון ואיך להשתמש בפעילויות של מחשבה. הם כבר רגילים לגישה הזאת. הם חושבים שצ'יגונג הוא כזה. למעשה זה לא כך.

יכולות על-טבעיות ועוצמת אנרגיה

רבים מכם לא מבינים בבחירות את הטרימינולוגיה בצ'יגונג ויש גם אנשים שכל הזמן מתבלבלים מזה. ליכולות על-טבעיות הם קוראים עוצמת אנרגיה ולעוצמת האנרגיה הם קוראים יכולות על-טבעיות. הגונג הזה, שאנחנו משיגים באמצעות טיפוח השיין-שינג שלנו, מתפתח מהדה שלנו אחרי שהתאמנו עצמנו לתכונת היקום. הוא הקובע את גובה רמת האדם, את חוזק עוצמת האנרגיה ואת גובה סטטוס הפרי של האדם – זהו הגונג הקריטי ביותר. במהלך הטיפוח אילו מצבים יתעוררו אצל האדם? אדם יכול לפתח יכולות בלתי רגילות ועל-טבעיות, בקיצור אנחנו קוראים לזה יכולות על-טבעיות. הגונג המשפר את הרמה שדיברתי עליו זה עתה נקרא עוצמת האנרגיה. ככל שרמת האדם גבוהה יותר, כך רבה יותר עוצמת האנרגיה והיכולות העל-טבעיות חזקות יותר.

יכולות על-טבעיות הן רק תוצר לוואי של תהליך הטיפוח-תרגול. הן לא מייצגות רמה, לא מייצגות את גובה הרמה של האדם ולא את חוזק עוצמת האנרגיה של האדם. יש אנשים שאולי מפתחים מהן יותר בשעה שאחרים מפתחים פחות. יתר על כן, יכולות על-טבעיות אינן משהו שאפשר להשיג באמצעות רדיפה כמטרה העיקרית של הטיפוח. רק כשאדם נחוש באמת לטפח ולתרגל הוא יכול לפתח אותן. הוא לא יכול לטפח אותן כמטרה עיקרית. בשביל מה אתה מטפח אותן? האם אתה רוצה להשתמש בהן בקרב אנשים רגילים? אסור לך לחלוטין להשתמש בהן כרצונך בקרב אנשים רגילים. לכן, ככל שתדרוך אחריהן כך לא תשיג אותן. זה משום שאתה רודף אחרי משהו. רדיפה כשלעצמה היא החזקה. בטיפוח-תרגול מה שצריך לסלק זה בדיוק ההחזקות.

יש אנשים רבים שטיפחו עד לתחום גבוה ועמוק מאוד ואין להם יכולות על-טבעיות. המאסטר נועל אותן עבורם פן לא ינהלו את עצמם היטב ויעשו דברים רעים. לכן תמיד לא נותנים להם להשתמש בכוחות השמימיים שלהם. יש די הרבה אנשים כאלה. יכולות על-טבעיות נשלטות על ידי ההכרה של האדם. כשאדם ישן יכול להיות שהוא לא יכול לשלוט על עצמו, הוא חולם חלום, ויכול להיות שבבוקר המחרת שמים וארץ יתהפכו, וזה אסור. מאחר שטיפוח-תרגול נעשה בין אנשים רגילים, אלה עם יכולות על-טבעיות גדולות לא מורשים בדרך כלל להשתמש בהן. רובן נעולות, אבל זה לא מוחלט. יש אנשים רבים שמטפחים די טוב ויכולים לנהל את עצמם היטב. מותר שיהיו להם כמה יכולות על-טבעיות. לגבי אנשים אלה, אפילו אם תבקש מהם סתם כך להדגים את היכולות העל-טבעיות שלהם, הם בפירוש לא יעשו את זה. הם יכולים לשלוט בעצמם.

טיפוח הפוך ושאלת גונג

יש אנשים שמעולם לא תרגלו גונג או שאולי למדו כמה דברים בשיעור צ'יגונג, אבל אלה שייכים לסילוק מחלות ושיפור בריאות וזה לא טיפוח-תרגול. במילים אחרות האנשים האלה מעולם לא קיבלו הדרכה אמיתית, אבל לפתע הם קיבלו גונג בן-לילה. אנחנו נדבר על כיצד הגונג הזה הגיע. יש כמה צורות.

אחת שייכת לטיפוח הפוך. מה זה טיפוח הפוך? יש אנשים שהם מבוגרים יחסית ורוצים לטפח ולתרגל. הזמן כבר לא יספיק בשבילם לטפח ולתרגל מההתחלה. כשצ'יגונג היה בשיא הפופולריות שלו גם הם רצו לטפח ולתרגל. הם ידעו שבצ'יגונג אפשר לעשות דברים טובים עבור אנשים אחרים ושבתו הזמן הם עצמם יכולים להשתפר גם כן. היה להם הרצון הזה והם רצו להשתפר ולטפח ולתרגל. אבל כשצ'יגונג היה בשיא הפופולריות לפני כמה שנים, כל המאסטרים האלה של הצ'יגונג הפיצו את הצ'יגונג ואף אחד לא לימד באמת דברים ברמה גבוהה. אפילו עד היום, כשמדובר באמת בהוראת גונג בציבור ברמה גבוהה, אני האדם היחיד שעושה את זה. אין אדם שני שעושה את זה. כל האנשים בטיפוח הפוך היו מעל 50, בגיל מבוגר יחסית. הייתה להם איכות מולדת טובה מאוד והם נשאו בגופם דברים טובים מאוד. כמעט כולם היו טובים מספיק כדי להיות תלמידים או ממשיכי הדרך של המאסטרים האלה. אבל האנשים האלה היו כבר די מבוגרים, אם הם רוצים לטפח, קל יותר להגיד את זה מאשר לעשות! היכן הם ימצאו מאסטר? אבל ברגע שהם רוצים לטפח ולתרגל, המחשבה הזאת זוהרת בלבם כזה ומזעזעת את העולם של עשרת הכיוונים. אנשים מדברים רבות על טבע הבורהא, והכוונה היא בדיוק לטבע הבורהא הזה שהגיה.

מנקודת המבט של הרמה הגבוהה, חייו של אדם לא נועדו לזה שהוא יהיה בן אנוש. משום שחייו של אדם נוצרו בחלל היקום הם הותאמו לג'ין-שן-רן, תכונת היקום. הטבע שלה הוא במקור טוב וחומל. אבל אחרי שמספר הגופים החיים גדל נוצרו יחסים חברתיים, וכתוצאה מכך היו אנשים שנעשו אנוכיים או רעים ולא יכלו להישאר ברמות גבוהות מאוד. אז הם נפלו מטה, נפלו לרמה מסוימת. ברמה הזאת הם שוב הפכו רעים והם נפלו שוב ושוב מטה, ולבסוף הם נפלו לרמה הזאת

של האנשים הרגילים. כשהם נפלו לרמה זאת, הם היו חייבים להתחסל לחלוטין. אבל מתוך חמלה ורחמים, המוארים הגדולים ההם החליטו לתת לאנשים הזדמנות נוספת בסביבה הקשה ביותר, אז הם יצרו ממד כזה.

בממדים אחרים לאנשים אין גוף כזה. הם יכולים לרחף ולהפוך להיות גדולים או קטנים. אבל בממד הזה נותנים לאנשים גוף כזה, גוף הבשר ודם שלנו. עם הגוף הזה אדם לא יכול לסבול קור, חום, עייפות או רעב. בכל מקרה הוא סובל. כשאתה חולה אתה סובל. אתה עובר לידה, זקנה, מחלה ומוות, כך שאתה יכול לשלם את החובות הקארמתיים שלך באמצעות סבל. נותנים לך הזדמנות נוספת לראות אם אתה יכול לחזור, לכן האנשים נפלו לתוך מבוך. אחרי שנפלת לכאן נוצרו עבורך זוג עיניים כדי שלא תוכל לראות ממדים אחרים ואת האמת של החומר. אם תוכל לחזור, הסבל המר ביותר הוא גם היקר ביותר. בטיפוח חזרה בתוך המבוך בהסתמכות על ההתעוררות יש קושי רב, וכך אדם יכול לחזור מהר יותר. אם אתה ממשיך להתדרדר, חייך יושמדו. לכן בעיניהם המטרה של חיי האדם אינה להיות בן אנוש, אלא כדי שתחזור למקור ותשוב לאמת, שתחזור. אדם רגיל לא יכול להתעורר לזה. אדם רגיל הוא רק אדם רגיל בחברה של האנשים הרגילים, אדם שחושב על איך לקדם את עצמו ולחיות טוב. ככל שהוא חי טוב יותר, הוא נעשה אנוכי יותר, רוצה שיהיה לו יותר והוא מתרחק יותר מהתכונה של היקום, אז הוא הולך לכיוון של הרס.

מנקודת המבט של הרמה הגבוהה זה בדיוק כך, אתה חושב שאתה מתקדם כשלמעשה אתה נע אחורה. המין האנושי חושב שהוא מפתח את המדע ומתקדם. למעשה זה רק ללכת בעקבות חוק היקום. ג'אנג גואו-לאו, אחד משמונת האלים⁸⁷, רכב הפוך על חמורו. מעט מאוד אנשים ידעו מדוע הוא רכב הפוך על החמור שלו. הוא גילה שכשהולכים קדימה זה בעצם ללכת אחורה, אז הוא רכב על החמור הפוך. לכן ברגע שאנשים רוצים לטפח ולתרגל, המוארים יתייחסו ללב הזה כאל יקר ערך ויעזרו ללא תנאי. זה בדיוק כמו התלמידים שיושבים כאן היום, אם אתם רוצים לתרגל ולטפח, אני יכול לעזור לכם ללא תנאי. אבל אם אתם רוצים לטפל במחלות ולדרוך אחרי זה או אחרי זה כאדם רגיל, זה לא ילך, לא אוכל לעזור לכם. מדוע זה כך? זה מפני שאתה רוצה להיות אדם רגיל. אנשים רגילים צריכים לעבור לידה, זקנה, מחלה ומוות. זה צריך להיות כך. לכל דבר יש קשר קארמתי של סיבה ותוצאה ולא ניתן להפריע לו. במקור לא היה טיפוח-תרגול בחייך, אבל עכשיו אתה רוצה לטפח ולתרגל. בהתאם לכך צריך לתכנן עבורך את דרכך בעתיד ולכן ניתן לכוונן עבורך את גופך.

ברגע שאדם רוצה לטפח והרצון הזה מופיע, המוארים יראו את זה כיקר ערך ביותר. אבל איך הם יכולים לעזור? איפה הוא יוכל למצוא מאסטר בעולם הזה שילמד אותו? חוץ מזה הוא כבר בן יותר מ-50. המוארים הגדולים לא יכולים ללמד אותו, כי אם הם מתגלים בפניך ומלמדים אותך פא ותרגילים זה יהיה לגלות סודות שמיימיים, הם יצטרכו ליפול למטה בעצמם. אנשים נופלים אל המבוך משום שהם ביצעו מעשים רעים ולכן עליהם לטפח ולתרגל בתוך המבוך תוך התעוררות. לכן המוארים לא יכולים ללמד אותו. אם רואים בודהה חי אמיתי והוא מלמד את הפא וגם תרגילים, גם אלו עם עשרה חטאים בלתי נסלחים יבואו ללמוד, כל אחד יאמין בזה. אז מה יישאר לאנשים להתעורר אליו? לא יהיה נושא של התעוררות. מפני שאנשים נפלו לתוך המבוך הזה בעצמם עליהם להיכחד. נותנים לך הזדמנות נוספת לחזור מן המבוך. אם אתה יכול לחזור – תחזור. אם אינך יכול לחזור, אז תמשיך את מעגל ההתגלגלות מחדש או שתושמד.

אדם הולך בעצמו את הדרך שלו. מה לעשות אם אתה רוצה לטפח ולתרגל? הם מצאו דרך. צ'ינגנג היה בשיא הפופולריות באותה התקופה וזה היה גם שינוי באקלים הקוסמי. לכן, כדי להתאים לאקלים הקוסמי הזה, הם נתנו לו גונג לפי דרגת השינוי-שינג שלו. הם חיברו לגופו צינור רך, וכמו ברוז מים, כשפותחים אותו הגונג יבוא. אם האדם רוצה לפלוט גונג, הגונג יבוא. הוא בעצמו לא יוכל לפלוט גונג כי אין לו גונג משלו. זה היה המצב. זה נקרא "טיפוח הפוך" ואדם מטפח עד לשלמות מלמעלה עד למטה.

בדרך כלל אנחנו מטפחים מלמטה עד למעלה עד קאי-גונג או השלמות המלאה. הטיפוח ההפוך הזה נועד לאנשים המבוגרים האלה שלא היה להם מספיק זמן לטפח ולתרגל מלמטה עד למעלה. לכן זה היה מהר יותר אם היו מטפחים מלמעלה עד למטה. זו הייתה גם כן תופעה שנוצרה באותה תקופה. לאדם כזה היה צריך להיות שינג-שינג ברמה גבוהה וניתנה לו כמות כה גדולה של אנרגיה בהתאם לרמת השינג-שינג שלו. מהי המטרה? ראשית, זה כדי לשתף פעולה עם האקלים הקוסמי באותה התקופה. כשאדם זה עושה מעשה טוב ייתכן שהוא יסבול קשיים באותו הזמן. זה משום שנוכח אנשים רגילים, לכבות שונים של אדם רגיל יכולים להפריע לו. כשהוא ריפא מחלה של מטופל, המטופל אולי לא העריך את זה. כשהוא טיפל בחולה הוא הוריד דברים רעים רבים מגוף החולה. אף על פי שהוא ריפא את המטופל לדרגה כזאת, ייתכן שלא היו שום שינויים ברורים באותו רגע. אבל המטופל לא ישמח בלבו. במקום להודות לו הוא יכול להאשים אותו ברמאות! הבעיות האלה הן כדי שהוא יוכל לשייף את לבו בתוך הסביבה הזאת. המטרה שלשמה נותנים לו גונג הייתה כדי לאפשר לו לטפח ולתרגל ולשפר את עצמו. בזמן שהוא עושה מעשים טובים הוא יכול לפתח את היכולות העל-טבעיות שלו ולהגדיל את הגונג שלו. אבל יש אנשים שלא ידעו את העיקרון הזה. האם לא דיברתי על זה? לא יכולים ללמד אותו את הפא. אם האדם הזה היה יכול להתעורר לכך הוא היה מבין, זה נושא של התעוררות. אם האדם הזה לא יכול להתעורר לזה, אי אפשר לעשות דבר.

87 שמונת האלים – טואאים ידועים בהיסטוריה של סין.

כשאנשים קיבלו את הגונג לילה אחד הם הרגישו לפתע שחם להם מאוד בזמן השינה, והם לא יכלו להתכסות בשמיכה שלהם. אחרי שהתעוררו בבוקר הם הרגישו חשמל בכל מקום שבו נגעו. הם הבינו שקיבלו גונג. אם למישהו היו כאבים באיזה מקום בגוף, הם היו יכולים להעביר את ידם על המקום וזה היה עובד היטב. מאותו רגע ואילך הם ידעו שיש להם גונג, נעשו מאסטרים של צ'יגונג ותלו שלטים. הם כינו את עצמם מאסטרים של צ'יגונג והתחילו לטפל. בהתחלה, כיוון שהאדם הזה היה די טוב, כשהוא ריפא מחלות עבור אנשים אחרים יכול להיות שהוא דחה או סרב לקבל כסף או מתנות שהם נתנו לו. אך האדם הזה לא היה מסוגל לדחות את הזיהום מ"חבית הצביעה" של האנשים הרגילים. כיוון שהאנשים האלה שעושים טיפוח הפוך לא עברו טיפוח אמיתי של שיין-שינג, היה להם קשה מאוד לנהל היטב את השיין-שינג שלהם. לאט לאט הוא יתחיל לקבל מזכרות קטנות, ובהדרגה הוא יסכים לקבל גם מתנות גדולות. לבסוף אם יתנו לו פחות, הוא לא יסכים לזה. לבסוף הוא יאמר: "לשם מה אתם נותנים לי דברים רבים כל כך? תנו לי כסף!" אם נותנים לו מעט כסף הוא לא יסכים לכך. הוא גם לא יכבד מאסטרים של צ'יגונג מאסכולות אמיתיות, כי האוזניים שלו מלאות מחמאות מאחרים על כמה הוא מוכשר. אם מישהו יגיד עליו משהו רע הוא לא יהיה מרוצה בכלל. כל ההחזקות שלו לתהילה ולרווח אישי התפתחו. הוא רואה את עצמו חכם יותר מהאחרים ויוצא מן הכלל. הוא חשב בטעות שנתנו לו את הגונג הזה כדי להיעשות מאסטר של צ'יגונג וכדי שיעשה הון רב, למעשה זה היה כדי שהוא יטפח. ברגע שההחזקות לתהילה ולרווחים התפתחו, רמת השיין-שינג שלו למעשה נפלה.

אמרתי שרמת הגונג של האדם גבוהה כרמת השיין-שינג שלו. כשרמת השיין-שינג של מישהו נופלת, אי אפשר לתת לו גונג רב כל כך כי צריך לתת אותו לפי רמת השיין-שינג. רמת הגונג גבוהה כרמת השיין-שינג. ככל שההחזקות לתהילה ולרווח אישי חזקות יותר כך רמתו תיפול יותר בחזקה בקרב האנשים הרגילים. הגונג של האדם גם יקטן כתוצאה מכך. בסוף, כשהוא נופל למטה לגמרי כבר לא יתנו לו גונג ולא יהיה לו כל גונג. לפני כמה שנים היו די הרבה אנשים כאלה, ויחסית יותר נשים מעל גיל 50. אתם יכולים לראות אישה מבוגרת שאף על פי שהיא מתרגלת צ'יגונג היא אף פעם לא קיבלה הוראה אמיתית. ייתכן שהיא למדה בשיעור של צ'יגונג מעט תנועות של סילוק מחלות ושמידה על בריאות. יום אחד היא לפתע מקבלת גונג. ברגע שהשיין-שינג שלה יתדרדר, או אם ההחזקות שלה לתהילה ולרווח אישי יתפתחו, הרמה שלה תיפול. כתוצאה מכך עכשיו היא כבר שום דבר וגם הגונג שלה ייעלם. היום יש אנשים רבים כאלה עם טיפוח הפוך שנפלו. רק מעטים עדיין נשארו. מדוע? היא לא ידעה שזה ניתן לה כדי לטפח ולתרגל, היא חשבה בטעות שזה כדי שתרוויח כסף ותזכה בתהילה בין האנשים הרגילים, ותיעשה מאסטר של צ'יגונג. למעשה זה היה כדי שהיא תטפח ותתרגל.

מה זו "שאלת גונג"? אין בזה הגבלת גיל, אבל יש דרישה אחת: חייב להיות לאדם שיין-שינג טוב במיוחד. אדם זה יודע שצ'יגונג יכול לאפשר לאדם לטפח ולתרגל והוא גם רוצה לטפח ולתרגל. יש לו הלב לטיפוח-תרגול, אבל היכן הוא יכול למצוא מאסטר? לפני כמה שנים היו באמת מאסטרים אמיתיים של צ'יגונג שלימדו צ'יגונג. אבל כל מה שהם לימדו היה דברים של סילוק מחלות ושיפור בריאות. אף אחד לא העביר דברים לקראת רמות גבוהות, וגם לא היה מי שילמד.

אם מדברים על שאלת גונג, אעלה עוד נושא. בנוסף לג'י-יואן-שן⁸⁸ שלו (ג'י-אי-שה⁸⁹) לאדם יש גם פו-יואן-שן⁹⁰ (פו-אי-שה⁹¹). יש אנשים שיש להם אחד, שניים, שלושה, ארבעה או אפילו חמישה פו-יואן-שן. המין של הפו-יואן-שן של האדם לא בהכרח זהה לזה של האדם. חלק הם זכר וחלק הם נקבה והם שונים. למעשה המין של הג'י-יואן-שן גם הוא אינו בהכרח זהה לזה של הגוף הפיזי, כי גילינו שבזמן הנוכחי לגברים רבים יש יואן-שן נשי בזמן שלנשים רבות יש יואן-שן גברי. זה מתאים בדיוק לאקלים הקוסמי כפי שמתארת אותו אסכולת הטאו, שהיין והיאנג⁹² התהפכו, כשהיין בשגשוג והיאנג בשקיעה.

הפו-יואן-שן של האדם מגיע בדרך כלל מרמה גבוהה יותר מזו של הג'י-יואן-שן שלו. במיוחד הפו-יואן-שן של אנשים מסוימים מגיע מרמה גבוהה מאוד. פו-יואן-שן אינו פו-טי. הוא נולד באותו זמן שאתה יצאת מרחם אמך, קוראים לו באותו שם והוא חלק מגופך. בדרך כלל כשאנשים חושבים על משהו או עושים משהו ההחלטות תלויות בג'י-יואן-שן. מה שהפו-יואן-שן בעיקר עושה הוא להשפיע על הג'י-יואן-שן כך שיעשה כמה שפחות מעשים רעים. אבל כשהג'י-יואן-שן עקשן מאוד, הפו-יואן-שן לא יכול לעשות דבר. הפו-יואן-שן אינו מושלה על ידי חברת האנשים הרגילים ואלו הג'י-יואן-שן מושלה בקלות על ידי חברת האנשים הרגילים.

יש פו-יואן-שנים שמגיעים מרמות גבוהות מאוד ואולי חסר להם רק מעט כדי להשיג את הפרי האמיתי. פו-יואן-שן רוצה לטפח ולתרגל, אבל הוא לא יכול לעשות שום דבר בקשר לכך אם הג'י-יואן-שן לא רוצה לעשות את זה. יום אחד, כשצ'יגונג היה בשיא הפופולריות שלו, ג'י-יואן-שן רצה גם כן ללמוד גונג ולטפח-לתרגל לרמות גבוהות יותר. כמובן

88 ג'י-יואן-שן – הנשמה העיקרית של האדם; ג'י-אי-שה או הכרה עיקרית.

89 ג'י-אי-שה – ההכרה העיקרית של האדם; ג'י-יואן-שן או הנשמה העיקרית.

90 פו-יואן-שן – הנשמה/ות המשנית/ות של האדם; פו-אי-שה או הכרת משנה.

91 פו-אי-שה – הכרת המשנה של האדם; פו-יואן-שן או נשמה/ות משנית/ות.

92 יין ויאנג – אסכולת הטאו מאמינה שכל דבר מכיל כוחות מנוגדים של יין ויאנג שהם הפכים התלויים אחד בשני ומשלימים אחד את השני. לדוגמה, נקבה היא יין; זכר הוא יאנג.

שהמחשבה הייתה מאוד טהורה ופשוטה, ולאדם לא היה רצון לדרוף אחרי דברים כמו תהילה ורווח אישי. הפוריאן-שן שמח מאוד: אני רוצה לטפח, אבל אני לא זה שמחליט; אתה רוצה לטפח ולתרגל, וזה בדיוק מה שאני רוצה. אבל איפה אפשר למצוא מאסטר? פוריאן-שן היה בעל יכולת לא רעה ועזב את הגוף כדי למצוא אנשים מוארים גדולים שאותם הכיר בחייו הקודמים. כיוון שיש פוריאן-שנים שמגיעים מרמות גבוהות מאוד, הם יכולים לעזוב את הגוף. אחרי שהוא הגיע לשם הוא הביע את רצונו לטפח ולשאול גונג. הם גילו שהאדם הזה הוא די טוב, וברור שאם זה קשור לטיפוח הם יעזרו לו. כך הפוריאן-שן שאל את הגונג. בדרך כלל לגונג הזה הייתה אנרגיה קורנת והיא נשלחה דרך צינור; יש גם דברים שאולים שמגיעים בצורות מוכנות, ודברים בעלי צורה מוכנה בדרך כלל נושאים יכולות על-טבעיות.

בדרך זו יכול להיות שלאדם הזה היו יכולות על-טבעיות. האדם הזה גם, כפי שתיארתי קודם, הרגיש כשישן בלילה שחם לו מאוד. כשהוא התעורר למחרת היה לו גונג. בכל דבר שהוא נגע היה חשמל והוא היה מסוגל לרפא מחלות של אחרים. הוא גם הבין שהוא השיג גונג. מאיפה זה הגיע? לא היה לו ברור. הוא רק ידע בערך שזה הגיע מחלל היקום, אבל הוא לא ידע במדויק איך זה הגיע. פוריאן-שן לא אמר לו כי זה היה הפוריאן-שן שטיפח. הוא ידע רק שהוא קיבל גונג.

בדרך כלל אין מגבלת גיל לאנשים השואלים אנרגיה. היו יחסית יותר אנשים צעירים. לכן, לפני כמה שנים היו גם אנשים בשנות העשרים, השלושים והארבעים שהופיעו בציבור. היו גם אנשים מבוגרים. היה קשה יותר לאדם צעיר לנהל את עצמו היטב. אולי אתם רואים שאדם זה בדרך כלל הוא טוב מאוד וכשלא היו לו יכולות רבות בחברת האנשים הרגילים הוא התייחס בקלילות לתהילה ולרווח אישי. ברגע שהוא החל להתבלט בין האנשים, התהילה והרווח הפריעו בקלות. הוא חשב שיש לו עדיין דרך ארוכה לעבור בחייו, והוא רצה עדיין לעשות כל מאמץ ולהיאבק כדי להשיג כמה מטרות של אנשים רגילים. אז ברגע שהוא פיתח יכולות על-טבעיות וכישרונות הוא התייחס אליהן כאל אמצעים להשגת המטרות האישיות שלו בחברת האנשים הרגילים. אז הן לא עבדו, וגם אסור להשתמש בהן באופן זה. ככל שהשתמש בהן יותר, כך היה לו פחות גונג. בסוף הוא נשאר בלי כלום. יש אפילו יותר אנשים שנפלו בצורה זאת. אני רואה שאף אחד מהם לא נשאר היום.

שני המצבים שדיברתי עליהם עתה שייכים לגונג שהושג על ידי אנשים עם שין-שינג טוב יחסית. הגונג הזה לא התפתח באמצעות התרגול שלהם עצמם, הוא הגיע מהמוארים הגדולים. לכן האנרגיה עצמה היא טובה.

פּוֹטִי

רבים מכם אולי שמעו בקהילת הטיפוח-תרגול על חיות או על שועלים, סמורים, רוחות, נחשים וכו' שנדבקים לגוף ושולטים עליו. מה אם כן כל זה? יש אנשים שמדברים על פיתוח יכולות על-טבעיות באמצעות התרגול של צ'יגונג. למעשה, את היכולות העל-טבעיות לא מפתחים, אלא שהן יכולות מקוריות של אדם. זה רק שבמהלך ההתפתחות של החברה האנושית אנשים מתמקדים יותר ויותר בדברים מוחשיים בממד החומרי הזה שלנו, ותלויים יותר ויותר בכלים המודרניים שלנו. לכן היכולות האנושיות המולדות שלנו מתנוונות יותר ויותר. לבסוף זה גורם להן להיעלם לגמרי.

כדי שיהיו לאדם יכולות על-טבעיות, הוא עדיין צריך לעבור טיפוח-תרגול, לחזור למקור ולשוב לאמת, ולפתח אותן באמצעות טיפוח. אבל לחיה אין מחשבות מסובכות כל כך, לכן היא מתחברת לתכונת היקום ויש לה אכן יכולות מקוריות מולדות. יש אנשים שאומרים שחיות יודעות לטפח ולתרגל ושועלים יודעים לטפח דאן או שנחשים וכו' יודעים לטפח. זה לא שהן יודעות לטפח, בהתחלה הן לא הבינו בכלל מה זה תרגול. זה רק שיש להן היכולות המקוריות המולדות האלה. אז בתנאים מסוימים ובסביבה מסוימת הן יכולות לתפקד אחרי זמן ארוך. אז הן יכולות להשיג גונג ולפתח יכולות על-טבעיות.

בדרך זו לחיה יהיו כמה כישורים. בעבר היינו אומרים שהחיה קיבלה "יכולות נסתרות" ויש לה כישורים. בעיני אנשים רגילים החיות הן כל כך בעלות עוצמה ויכולות בקלות לשלוט על בני אדם. למעשה אני אומר שהן בכלל לא בעלות עוצמה. הן שום דבר מול מטפח אמיתי. אף על פי שהיא תרגלה וטיפחה במשך כאלף שנים, היא לא שווה אצבע אחת קטנה שתמעך אותה. אמרנו שלחיות יש היכולות המקוריות המולדות האלה ויכולים להיות להן כישורים. אבל יש עיקרון ביקום: אסור לחיות להצליח בטיפוח. לכן אתם יכולים לקרוא בספרים עתיקים שצריך להרוג אותן כל כמה מאות שנים באסון גדול או אסון קטן. אחרי זמן מה החיות יפתחו אנרגיה וצריך לחסל אותן, או להכות אותן בברקים וכו', אסור להן לטפח ולתרגל. כיוון שאין להן הטבע המולד של בני-האדם הן לא יכולות לטפח כמו בני אדם. בלי האיכויות של בני אדם אם הן מצליחות בטיפוח הן בוודאי שדים. אז לא מרשים להן להצליח בטיפוח, ולכן הן ייהרגו בידי השמים. הן גם יודעות את זה. אבל כפי שאמרתי החברה האנושית נמצאת בהתדרדרות גדולה, ויש אנשים שמבצעים כל מיני פשעים. כשמגיע מצב כזה, האם החברה האנושית לא בסכנה?

דברים הולכים לכיוון ההפוך אחרי שהם מגיעים לקיצוניות! אנחנו גילינו שבכל פעם שהחברה האנושית הושמדה בזמנים השונים של תקופות פרהיסטוריות, זה קרה בזמן שהמוסריות של המין האנושי נמצאה במצב של התדרדרות קיצונית. בזמן הנוכחי, הממד שבני אנוש חיים בו וממדים רבים אחרים, כולם נמצאים במצב מסוכן מאוד. אותו הדבר בממדים האחרים ברמה הזאת. הן ממהרות לברוח וגם רוצות לעלות לרמות גבוהות. הן חושבות שהן יכולות לברוח על ידי כך שהן משפרות את הרמה שלהן. אבל איך זה יכול להיות קל כל כך? כדי לטפח צריך גוף אנושי, אז זו אחת הסיבות שמתרגלים של צ'יגונג מקבלים פו-טי.

יש אנשים התוהים: "כיוון שיש כל כך הרבה מוארים גדולים או מאסטרים עם יכולות גבוהות, מדוע הם לא מטפלים בזה?" יש עיקרון ביקום הזה שלנו: במה שאתה רודף אחריו או במה שאתה רוצה, אחרים לא רוצים להתערב. אנחנו מלמדים את כולכם ללכת בדרך אמיתית, באותו זמן מסבירים לכם את הפא ביסודיות ונותנים לכם להתעורר בעצמכם. זה עניינכם אם אתם רוצים ללמוד. המאסטר לוקח אותך לתוך השער, הטיפוח תלוי בך. אין אף אחד שיכריח אותך או יגרור לך לטפח. זה עניינך אם תטפח או לא. זאת אומרת שאף אחד לא יתערב בדרך שתבחר או במה שאתה רוצה ובמה שאתה מנסה להשיג. אפשר רק לעודד אותך להיות טוב.

יש אנשים שאף על פי שהם מתרגלים צ'יגונג, למעשה הפו-טי קיבל את כל האנרגיה. איך הם משכו אליהם פו-טי? לכמה מתרגלי צ'יגונג בכל המדינה יש פו-טי מאחורי גופם? אם אגיד את המספר, אנשים רבים לא יעזו לתרגל גונג. המספר מפחיד! מדוע הופיע מצב כזה? הדברים האלה ממיטים אסון על חברת האנשים הרגילים. מדוע הופיעה תופעה חמורה כל כך? זה בעצם נגרם על ידי האנשים עצמם, כי המין האנושי מתדרדר ויש שדים בכל מקום. במיוחד המאסטרים המזויפים של הצ'יגונג נושאים פו-טי בגופם, וכשהם מלמדים הם מעבירים את הדבר הזה. בכל ההיסטוריה האנושית היה אסור לחיות לעלות לגוף האדם. אם הן מטפסות צריך להרוג אותן. כל מי שראה את זה לא היה מאשר את זה. אבל בחברה שלנו היום יש אנשים שדווקא מבקשים אותן ורוצים אותן וסוגדים להן. יש אנשים שחושבים: "לא ביקשתי את זה במפורש!" אתה לא ביקשת, אבל רדפת אחרי יכולות על-טבעיות. האם אדם מואר של דרך טיפוח אמיתית יוכל לתת לך? רדיפה היא החזקה של אדם רגיל, זה מה שצריך לוותר עליו. אם כך, מי יכול לתת לך? רק שדים מממדים אחרים וחיות שונות יכולים לתת לך. האם זה לא אותו דבר כמו לבקש? אז הם יבואו.

כמה אנשים מתרגלים צ'יגונג עם מחשבה נכונה? בתרגול גונג צריך להדגיש מוסריות, לעשות מעשים טובים ולהיות בשן. על האדם לנהל את עצמו כך בכל מקום ובכל מצב. לא משנה אם מתרגלים בפארק או בבית, כמה אנשים חושבים כך? יש אנשים שמי יודע איזה סוג של צ'יגונג הם מתרגלים. כשהם מתרגלים, הגוף שלהם מתנדנד והם ממלמלים: "אאה! כלתי לא מכבדת אותי, החותנת שלי כל כך רעה!" יש אנשים שמפטטים על כל דבר, ממקום העבודה ועד ענייני המדינה. כשמשוהו לא מתאים למושגים שלהם הם אפילו כועסים מאוד. האם תקרא לזה תרגול גונג? יש גם אנשים שכשהם מתרגלים את התרגיל בעמידה הרגילים שלהם רועדות מעייפות, אבל המוח שלהם אינו במנוחה: "היום הדברים יקרים כל כך והמחירים עולים. מקום העבודה לא יכול לשלם את המשכורת שלי. מדוע אינני יכול לפתח כמה יכולות על-טבעיות מתרגול צ'יגונג? אם אפתח יכולות על-טבעיות, גם אני אהיה מאסטר של צ'יגונג וארוויח כסף רב. אני יכול לטפל באנשים ולהרוויח כסף". ברגע שהוא רואה שאנשים אחרים פיתחו יכולות על-טבעיות הוא אפילו משתוקק יותר. הוא ירדוף אחרי יכולות על-טבעיות, ירדוף גם אחרי הטיאן-מו ואחרי היכולת לרפא מחלות. חישבו על זה כולכם, כמה רחוק זה מג'ן-שן-רן, התכונה של היקום שלנו! זה הולך לגמרי בדרך ההפוכה. אם להגיד את זה ביתר חומרה, האדם הזה מטפח בדרך רעה! אבל הוא עושה את זה באופן בלתי מודע. ככל שהוא חושב בדרך זו כך המחשבות שלו נעשות רעות יותר. האדם לא השיג את הפא ולא יודע להדגיש מוסריות, אז הוא חושב שהוא יכול לפתח אנרגיה על ידי כך שהוא רק עושה תרגילים, ושהוא יכול להשיג כל מה שהוא רוצה מרדיפה אחרי זה. זה מה שהאדם הזה חושב.

זה בדיוק בגלל הכוונות הסוטות של האדם שהוא מביא על עצמו דברים רעים. חיה יכולה לראות את זה: "האדם הזה רוצה להרוויח כסף באמצעות תרגול צ'יגונג; האדם הזה רוצה להתפרסם ולהשיג יכולות על-טבעיות. וואו! הגוף שלו לא רע והוא גם נושא דברים טובים מאוד, אבל המחשבה שלו באמת רעה והוא רודף אחרי יכולות על-טבעיות! יכול להיות שיש לו מאסטר, אבל אפילו אם יש לו מאסטר אני לא מפתחת". החיה יודעת שמאסטר של טיפוח-תרגול אמיתי לא ייתן לו יכולות על-טבעיות כשהוא רואה שהאיש רודף אחריהן כך. ככל שהוא רודף אחריהן יותר כך המאסטר לא ייתן, כי זו בדיוק ההחזקה שצריך לסלק. ככל שהוא חושב בדרך זו, כך עוד יותר לא יתנו לו יכולות על-טבעיות ופחות סביר שהוא יתעורר לזה. ככל שהוא רודף אחריהן, כך מחשבתו תהיה רעה יותר. לבסוף, אחרי שהוא רואה שהאדם הזה חסר תקנה, המאסטר שלו יעזוב אותו באנחה ולא יטפל בו יותר. יש אנשים שאין להם מאסטר וייתכן שמאסטר עובר אורח יטפל בהם, כי יש מוארים רבים בממדים רבים שונים. המואר יתבונן באיש ויבחן אותו במשך יום. אז הוא יעזוב אותו אחרי שיגלה כי הוא לא טוב. למחרת יחלוף אדם מואר אחר, וגם הוא יעזוב אותו אחרי שיגלה שהוא לא טוב.

החיות יודעות שלא משנה אם יש לו מאסטר או מאסטר עובר אורח, המאסטר שלו לא ייתן לו את מה שהוא רודף אחריו. חיות לא יכולות לראות את הממדים שבהם נמצאים המוארים הגדולים, לכן הן לא מפתחות, הן מנצלות פרצה.

יש עיקרון ביקום שלנו שבמצב רגיל אחרים לא יכולים להתערב במה שאדם רודף ורוצה בעצמו. החיה ניצלה את הפרצה הזאת: "אם הוא רוצה משהו, אני אתן לו. אין זאת טעות אם אני אעזור לו. נכון?" החיה תיתן לו את זה. בהתחלה החיה לא מעזה לטפס והיא תיתן לו בתחילה מעט אנרגיה בשביל לנסות. יום אחד האיש פתאום יקבל את האנרגיה שהוא רדף אחריה והוא יכול גם לרפא מחלות. כשהיא רואה שזה עובד, החיה תשתמש בזה כמו פרלוד במוסיקה: "אם הוא רוצה את זה אני אטפס עליו. בדרך זו אני יכולה לתת לו יותר ואעשה את זה יותר בקלות. האם אינך רוצה טיאן-מו? עכשיו אני אתן לך הכול". אז היא תטפס עליו.

בדיוק כשהמחשבות של האדם הזה רודפות אחרי הדברים האלה, הטיאן-מו שלו נפתחת והוא יכול לפלוט אנרגיה ויש לו כמה יכולות על-טבעיות קטנות. הוא שמח מאוד וחושב שהוא סוף-סוף השיג באמצעות תרגול את מה שחיפש. למעשה, הוא לא השיג דבר באמצעות התרגול שלו. הוא חושב שהוא יכול לראות דרך הגוף האנושי ולהבחין היכן המחלות נמצאות בגוף. למעשה הטיאן-מו שלו לא נפתחה כלל וכלל. זו החיה הזאת ששולטת במוח שלו. החיה הזו משקפת את מה שהיא רואה בעיניה אל מוחו כך שהוא חושב שהטיאן-מו שלו נפתחה. "לפלוט גונג? בבקשה!" כשהוא מושיט את ידו לפלוט גונג, החיה הזו גם היא מושיטה את כפה מאחוריו; ברגע שהוא פולט גונג, הלשון תצא מראש הנחש ללקק את החלק החולה או הנפוח של המטופל. יש די הרבה מקרים מסוג זה. הפו-טי של האנשים האלה בא מהרדיפה של האנשים עצמם.

האדם הזה רודף אחרי דברים, הוא רוצה לעשות כסף, להתפרסם. אז בסדר, יש לו יכולות על-טבעיות, הוא יכול לטפל במחלות וגם הטיאן-מו שלו יכולה לראות. זה גורם לו שמחה רבה. החיה רואה את זה, "אתה רוצה להרוויח כסף, לא? נהדר, אני אאפשר לך להרוויח כסף". זה קל מאוד לשלוט על המוח של אדם רגיל. החיה יכולה לשלוט באנשים רבים ולגרום להם לבוא אליו לטיפול, רבים מאוד יבואו. וואו, באותו זמן שהוא מטפל במחלות כאן, החיה גורמת לעיתונאים לפרסם אותו בעיתונים שם. היא מפעילה אנשים רגילים שיעשו את הדברים האלה. אם מטופל לא משלם לו מספיק כסף, זה לא ילך, החיה תגרום לחולה לכאב ראש. בכל מקרה צריך לשלם לו כסף רב. הוא השיג גם תהילה וגם רווח. הוא הרוויח כסף והתפרסם, ונעשה מאסטר של צ'יגונג. בדרך כלל לאדם כזה לא אכפת מהשין-שינג והוא מעז להגיד כל דבר: שהשמים במקום הראשון והוא במקום השני. הוא מעז לומר שהוא הגלגול של האם המלכה⁹³ או קיסר הירקן הגדול⁹⁴, הוא אפילו יעז להגיד שהוא בודהא. הוא לא עבר באמת טיפוח של שין-שינג, לכן הוא רודף אחרי יכולות על-טבעיות בתרגול שלו. כתוצאה מכך הוא מביא על עצמו פו-טי של חיה.

אנשים יכולים לחשוב "מה רע בזה? זה טוב כל עוד יש כסף, עושים הרבה כסף ואדם יכול גם להשיג תהילה". אנשים רבים חושבים כך. אני אומר לכם שלחיה בעצם יש המטרה שלה ושהיא לא נותנת לכם דבר ללא סיבה. יש עיקרון ביקום הזה: אין הפסד – אין רווח. מה היא משיגה? האם לא דיברתי עכשיו על הנושא הזה? היא רוצה להשיג את התמצית של גופך כדי לטפח צורה אנושית, והיא אוספת בדיוק את התמצית האנושית מגוף האדם. לגוף האדם יש רק הקצאת התמצית הזאת. אם אדם רוצה לתרגל ולטפח יש לו רק ההקצאה הזאת. אם תאפשר לחיה לקבל את זה, אז אתה לא צריך לחשוב עוד על טיפוח-תרגול. איך תטפח ותתרגל? לא יישאר לך שום דבר ולא תוכל לטפח כלל. יש אנשים שיטענו: "אני גם לא רוצה לטפח ולתרגל. אני רק רוצה להרוויח כסף. כל עוד יש לי כסף, זה בסדר. למי אכפת!" אני אומר לכם, אולי אתם רוצים להרוויח כסף, אבל לא תחשבו כך אחרי שאסביר לכם את העיקרון. מדוע? אם היא עוזבת מוקדם את גופך, ארבעת הגפיים יהיו חלשים מאוד. אחר כך אתה תישאר כך לשארית חיך כי היא לקחה יותר מדי מהתמצית שלך. אם היא עוזבת מאוחר את גופך, תיעשה צמח, תשכב במיטה עד סוף חיך ותוכל רק לנשום. אף על פי שיש לך כסף, האם אתה יכול לבזבז את זה? אף על פי שיש לך תהילה, האם אתה יכול ליהנות ממנה? האם זה לא מפחיד?

בין המתרגלים של היום המקרים האלה בולטים במיוחד ורבים במיוחד. חיות יכולות לא רק להידבק בגופו של האדם, אלא גם להרוג את היואן-שן של האדם, להיכנס לתוך ארמון הני-וואן⁹⁵ שלו ולהתיישב שם. נראה שזה אדם אבל זה לא אדם. היום אפילו המצב הזה הופיע. זה משום שערכי המוסר האנושיים השתנו. כשמישהו עושה משהו רע, הוא לא מאמין אם אתה אומר לו שהוא עושה משהו רע. הוא חושב שלעשות כסף, לרדוף אחרי כסף או לעשות הון תועפות הם על פי עקרונות השמים והארץ ושהו נכון. לכן הוא יפגע באחרים ויגרום נזקים לאחרים. הוא יבצע כל פשע כדי לעשות כסף והוא יעז לעשות כל דבר. בלי להפסיד שום דבר החיה לא תרוויח דבר. האם היא תתן לך משהו תמורת שום דבר? היא רוצה לקבל דברים שנמצאים בגופך. מובן שכמו שאמרנו, אדם נקלע לצרות משום שהמושגים שלו לא נכונים והלב שלו אינו ישר.

נדבר על פאלון דאפא. כשמטפחים באסכולת הטיפוח שלנו, כל עוד אתם יכולים לנהל היטב את השין-שינג שלכם, מחשבה נכונה אחת תכניע מאה עוולות ולא יהיו לכם בעיות כלל. אם אינכם יכולים לנהל היטב את השין-שינג שלכם ותדרפו אחרי זה או אחרי זה, בוודאי תביאו על עצמכם צרות. יש אנשים שפשוט לא יכולים לוותר על מה שפעם תרגלו. אנחנו מדברים על כך שתרגול גונג צריך להתמקד בדרך אחת, בטיפוח-תרגול אמיתי צריך להתמקד בדרך אחת. אף על

93 האם המלכה – במיתולוגיה הסינית: האלוהות הגבוהה ביותר בתוך שלושת התחומים.

94 קיסר הירקן הגדול – במיתולוגיה הסינית: האלוהות השולטת על שלושת התחומים (ירקן – ג'ייד – סוג אבן טובה).

95 ארמון הני-וואן – מונח טאואיסטי לגוף האצטרובלי (Pineal body) שבמוח.

פי שיש מאסטרים של צ'יגונג שכתבו ספרים, אני אומר לכם שהספרים האלה מכילים כל מיני דברים והם כמו מה שהם מתרגלים: הם נחשים, שועלים וסמורים. אם תקראו את הספרים האלה, הדברים האלה יקפצו החוצה מתוך המילים. אמרתי שהמאסטרים המזויפים של הצ'יגונג עוברים פי כמה וכמה את מספרם של האמיתיים שבהם ושאתם לא יכולים להבחין ביניהם. לכן עליכם לנהל את עצמכם היטב. אני לא אומר כאן שאתם חייבים לטפח בפאלון דאפא. אתם יכולים לטפח באיזו דרך שאתם רוצים. אבל הייתה בעבר אמרה: "עדיף לא לטפח בדרך של שועל פראי ליום אחד, גם אם לא מקבלים את הפא האמיתי במשך אלף שנים". לכן על האדם לנהל את עצמו היטב ובאמת לטפח בפא אמיתי. אל תערכבו שום דבר נוסף בתוך הטיפוח, אפילו לא את כוונת המחשבה. יש אנשים שהפאלונים שלהם התעוותו. מדוע הם התעוותו? הם טוענים שהם לא תרגלו בצ'יגונג אחר, אבל ברגע שהם מתרגלים את התרגילים כוונת המחשבה שלהם מוסיפה דברים מהדברים הקודמים שלהם. האם אין הם מביאים את הדברים האלה פנימה? בעניין הפורטי זה כל מה שאנחנו נגיד.

שפה קוסמית

מה היא "שפה קוסמית"? זה מתייחס לזה שאדם מדבר פתאום בשפה בלתי מובנת. הוא ממלמל משהו שגם הוא לא מבין. אדם עם יכולת טלפתית יכול להבין את הפירוש הכללי, אבל הוא לא יכול להגיד מה הוא אומר בדיוק. בנוסף, יש אנשים שיכולים לדבר בכמה שפות שונות. יש אנשים שאפילו רואים בזה משהו יוצא מן הכלל ומתייחסים לזה כאל כישרון או יכולת על-טבעית. זו אינה יכולת על-טבעית וזה לא כישרון של המטפח. זה גם לא מייצג את הרמה שלך. אז מה כל זה? זה שהמחשבה שלך נשלטת על ידי ישות זרה. אתה אפילו מרגיש שזה לא רע ואתה רוצה את זה ומאשר. ככל שתשמח יותר כך היא שולטת כך יותר בחוזה. כמטפח אמיתי איך תוכל לתת לה לשלוט כך? נוסף על כך היא באה מרמה נמוכה מאוד. לכן כמטפחים אמיתיים, לא נזמין את הבעיות האלה.

בני אדם הם יקרים ביותר והם החיוניים ביותר בין כל יבוא הדברים. איך אתה יכול להישלט על ידי הדברים האלה? כמה זה עצוב שאתה לא רוצה את גופך עוד! חלק מהדברים האלה נדבקים לגוף האנושי; חלק אינם נדבקים לגוף אלא נשארים במרחק מהאנשים, אבל הם מפעילים אותך ושולטים עליך. כשאתה רוצה לדבר הם יתנו לך לדבר ולמלמל. אפשר גם להעביר את השפה לאדם אחר אם גם הוא רוצה ללמוד אותה. ברגע שהוא מעז לנסות את זה ופותח את הפה, גם הוא יוכל לדבר. למעשה הדברים האלה באים גם בקבוצות, ואם אתה רוצה לדבר את השפה אחד יבוא אליך ויאפשר לך לדבר.

מדוע המצב הזה יכול להופיע? כפי שאמרתי הם רוצים לשפר את הרמה שלהם, אבל כיוון שאין שם קשיים לסבול, הם לא יכולים לטפח ולתרגל ולשפר את עצמם. הם חשבו על דרך: לעזור לבני אדם על ידי עשיית מעשים טובים, אבל הם לא יודעים איך. עם זאת הם יודעים שהאנרגיה שהם פולטים יכולה לרכא את המחלה של אדם חולה ולהקל זמנית על הסבל של החולה, אבל היא לא יכולה לרפא את המחלה. לכן הם יודעים שאפשר להשיג את זה בכך שמשתמשים בפה של האדם כדי לפלוט את האנרגיה. זה מה שקורה. יש אנשים שקוראים לזה שפה שמימית ויש אחרים שקוראים לזה שפת הבורהא. זה נקרא להשמיץ את בודהא. אני אומר שזו פשוט שטות!

כולם יודעים שבודהא לא פותח סתם כך את פיו כדי לדבר. אם הוא היה פותח את פיו ומדבר בממד הזה שלנו, הוא היה גורם לרעידת אדמה לגזע האנושי, זה יהיה נורא! קול רועם כל כך. יש אנשים שאומרים: "הסיאן-מו שלי ראתה אותו מדבר אלי". הוא לא דיבר אליך. אותו דבר לגבי אנשים שראו את הפא-שן שלי, הוא לא מדבר אליכם. המחשבה שהוא שלח הייתה סטריאופונית, כששמעתם את זה זה נשמע כאילו הוא דיבר. הוא בדרך כלל דיבר בממד שלו, אבל אחרי שזה מועבר לכאן אתה לא יכול לשמוע בבירור את מה שהוא אומר כי המושגים של זמן-מרחב שונים בין שני הממדים. שה-צ'י⁹⁶ אחד בממד שלנו הוא שעתיים. בממד הגדול ההוא שם שה-צ'י אחד שלנו הוא שנה אחת, ושלנו דווקא איטי יותר מהזמן שם.

בעבר הייתה אמרה: "רק יום אחד בשמים וכבר אלף שנים חלפו על האדמה". זה מתייחס לעולמות יחידתיים שאין בהם המושגים של מרחב ושל זמן. זאת אומרת העולמות שבהם המוארים הגדולים נמצאים, כמו עולם האושר האולטימטיבי, העולם המזוגג, עולם הפאלון, עולם הלוטוס וכו'. זה מתייחס למקומות האלה. בממד הגדול ההוא הזמן דווקא מהיר יותר מזה שלנו. יש אנשים שיש להם יכולת של שמיעה שמימית וכשאוזניהם פתוחות הם יכולים לשמוע אותם מדברים. אם אתה יכול לקלוט את זה ולשמוע משהו מדבר – לא תשמע בבירור. מה שלא תשמעו יזכיר את צפצוף הציפורים, או הנגינה המהירה של פטיפון. אי אפשר לדעת מה זה. מובן שיש אנשים שיכולים לשמוע מוסיקה וגם דיבורים. אבל צריך לנטרל את ההבדל בזמן באמצעות יכולת על-טבעית מסוימת כנשאת, אז הצליל יוכל להגיע לאוזניך ורק אז תוכל לשמוע אותו בבירור. זה בדיוק כך. יש אנשים שקוראים לזה שפת הבורהא, אבל זה לא כך בכלל.

כששני מוארים פוגשים זה את זה הם יכולים להבין כל דבר עם חיוך. זוהי טלפתיה ללא קול ומה שמתקבל הוא סטריאופוני. כשהם מחייכים, הדעות שלהם כבר הוחלפו. זו אינה השיטה היחידה שבה הם משתמשים. לפעמים הם

96 שה-צ'י – יחידת זמן סינית לשעתיים.

משתמשים בדרך אחרת. אתם יודעים שבטנטריזם, הלאמות הטיבטיים מייחסים חשיבות לסימני ידיים, אבל אם תשאל לאמה מהם סימני הידיים הוא יגיד לך שהם היוגה העליונה. מה זה בדיוק? גם הוא לא יודע. למעשה זו השפה של המוארים הגדולים. כשיש הרבה אנשים משתמשים בסימני ידיים גדולים, הם יפים מאוד ועשויים מסימני ידיים מגוונים; כשיש מעט אנשים, משתמשים בסימני ידיים קטנים. הם גם יפים, כל מיני צורות של סימני ידיים קטנים, מתוככמים מאוד ועשירים מאוד, משום שזו שפה. בעבר זה היה סוד שמימי ועכשיו חשפנו אותו. בטיבט משתמשים רק במעט תנועות המיועדות לתרגול, ואנשים סיכמו אותן, ערכו אותן והפכו אותן לשיטה. הן משמשות רק לשפה בתרגול והן רק הצורות המועטות האלה לתרגול. סימני הידיים האמיתיים הם די מתוככמים.

מה המורה נתן לתלמידים?

יש אנשים שכשהם רואים אותי הם תופסים לי את היד, לוחצים אותה ולא משחררים. כשאחרים רואים אותם לוחצים לי את היד, הם גם לוחצים לי את היד. אני יודע מה הם חושבים בלבם. יש אנשים ששמחים מאוד ללחוץ את היד של המורה; יש אנשים שרוצים לקבל מסרים ולא ישחררו לי את היד. לימדנו אתכם שטיפוח-תרגול אמיתי הוא עניין אישי שלכם. כאן זה לא סילוק מחלות ושיפור בריאות, ולא כדי לתת לכם מסרים כלשהם או כדי לסלק את המחלות שלכם. אנחנו לא עושים את הדברים האלה. המחלות שלך יסולקו על ידי ישירות. באתרי התרגול זה הפא-שן שלי שיסלק לך את המחלות. אצל אלה הלומדים את הדאפא באמצעות קריאת ספר זה בעצמם, המחלות שלהם יסולקו גם כן על ידי הפא-שן שלי. אתה חושב שהגונג שלך יגדל על ידי כך שאתה נוגע ביד? האם אין זו בדיחה?

גונג תלוי בטיפוח השיין-שינג של האדם עצמו. אם אתה לא מטפח באמת, הגונג לא יוכל לגדול. זה משום שיש לזה קריטריון של שיין-שינג. כשהגונג שלך גדל, מי שנמצא ברמה גבוהה יכול לראות שההחזקה שלך, החומר הזה, מסולקת, ומקל ממדידה צומח מעל ראשך. בנוסף, מקל המדידה הזה קיים בצורה של הגונג-ג'י. הגובה של הגונג-ג'י שלך הוא כזה של מקל המדידה שלך. הוא מייצג את הגונג שטיפחת בעצמך וגם מייצג את הגובה של השיין-שינג שלך. לא משנה כמה מישהו אחר יוסיף לך, זה לא יעבוד. אי אפשר להוסיף אפילו מעט, כי זה לא יישאר ויפול למטה. אני יכול לגרום לך מיד להגיע למצב של "שלושת הפרחים מתאספים מעל הראש", אבל ברגע שתצא מכאן הגונג ירד למטה, כי הוא לא שלך ולא נובע מהטיפוח שלך, אז הוא לא יכול להישאר שם. היות שמקל המדידה של השיין-שינג שלך עדיין לא שם, אף אחד לא יכול להוסיף לך, כי זה בא לגמרי מהטיפוח של האדם עצמו ומטיפוח הלב שלו. תוכל לעלות למעלה רק על ידי כך שתפתח גונג ביציבות, תשפר את עצמך ללא הרף ותתאים לתכונת היקום. יש אנשים שמבקשים ממני חתימה, אבל אני לא רוצה לתת להם. יש אנשים שאומרים שהמורה נתן להם חתימה, הם רוצים להתפאר ורוצים שהמסרים של המורה יגנו עליהם. האין זאת עוד החזקה? הטיפוח תלוי באדם עצמו, על אילו מסרים אתה מדבר? האם כשמתפחים ברמה גבוהה יכולים לדבר על הדברים האלו? למה זה נחשב? זה רק משהו ששייך לסילוק מחלות ושיפור בריאות.

ברמה מיקרוסקופית מאוד הגונג שאתה מטפח, כל חלקיק מיקרוסקופי מהגונג הזה, נראה בדיוק כמוך. אחרי שאתה יוצא מעבר לשה-ג'יאן-פא תטפח ותתרגל עם גוף בודהא. לגונג תהיה הצורה של בודהא. זה יפה מאוד, יושב על פרח לוטוס. כל חלקיק מיקרוסקופי הוא כזה. הגונג של החיות, לעומת זאת, הוא משהו כמו שועלים או נחשים קטנים. ברמה מיקרוסקופית מאוד החלקיקים הקטנים שלהם כולם כאלה. יש גם משהו שנקרא מסרים. יש אנשים המערככים את התה ומבקשים ממך לשנות את זה וזה אמור להיות גונג גם כן. אדם רגיל רוצה רק להקל על הכאב באופן זמני על ידי כך שהוא דוחה ומדכא את המחלה שלו. ככלות הכול, אדם רגיל הוא אדם רגיל. אותנו זה לא מעניין איך הוא הורס את הגוף שלו. אתם מתרגלים ולכן אני אומר לכם את הדברים האלה. מעתה ואילך אין עליכם לעשות את הדברים האלה. אל תבקשו אף פעם את הדברים האלה כמו "מסרים" כביכול וכו'. מאסטר אחד של צ'יגונג אמר: "אני אקריין לכם מסרים ואתם יכולים לקבל אותם בכל חלקי הארץ". מה אתם מקבלים? אני אומר לכם שלדברים האלה לא יכולה להיות השפעה גדולה. נניח שיש בהם תועלת, הם עדיין רק לסילוק מחלות ושיפור בריאות, אבל כמתרגלים, הגונג שלנו בא מהטיפוח שלנו עצמנו. מסרים מאנשים אחרים לא יכולים לשפר את רמתו של האדם, אלא רק לטפל במחלות עבור אנשים רגילים. על האדם לשמור על הלב ישר. אף אחד לא יכול לטפח ולתרגל במקום מישהו אחר. רק כשאתה באמת מתרגל ומטפח בעצמך, רק אז אתה יכול להעלות את רמתך.

מה אני נותן לכם אם כך? אתם יודעים שרבים מהמתרגלים שלנו מעולם לא תרגלו צ'יגונג ויש להם מחלות בגוף; אף על פי שאנשים רבים תרגלו צ'יגונג במשך שנים רבות, הם עדיין מסתובבים ברמה של צ'י בלי שהשיגו כל גונג. מובן שיש אנשים שטיפלו במטופל בלי לדעת איך עשו את זה. כשדיברתי על נושא הפור-טי, כבר הוצאתי את הפור-טי מהגוף של אלו שיכולים באמת לטפח בדאפא והוצאתי את כל הדברים הרעים האלה – לא חשוב מה הם היו – שבתוך ומחוץ לגוף שלהם. כשאלה שבאמת מתרגלים ומטפחים בעצמם קוראים את הדאפא הזה, אני אגה את הגוף שלהם גם כן. בנוסף, יש גם לנקות את הסביבה שלכם בבית. עליכם לזרוק כמה שיותר מהר את לוחות הרוחות⁹⁷ של השועל או הסמור שסגרתם

97 לוח הרוחות – חפץ קרוש מעץ המיועד לסגירה לאבות או לרוחות אחרות בבית.

להם קודם לכן. הם כולם נוקו וכבר אין בהם שום דבר. משום שאתם רוצים לטפח ולתרגל אנחנו יכולים לפתוח עבורכם את הדלת הנוחה ביותר, ולכן ניתן לעשות את הדברים האלה עבורכם, אבל עושים אותם רק למען מטפחים אמיתיים. מוכן שיש אנשים שלא רוצים לטפח ולתרגל ואפילו עד עכשיו לא הבינו. אם כך אנחנו לא יכולים לדאוג להם. אלו שאנחנו דואגים להם הם המטפחים האמיתיים.

יש סוג אחר של אנשים. מישוהו אמר להם בעבר שהיה לו פורטי בגוף. הוא גם הרגיש שהיה לו, אבל אחרי שמורידים לו אותו הוא לא יכול להפסיק לדאוג. הוא חושב כל הזמן שהמצב עדיין קיים. הוא עדיין חושב שזה שם, וזה כבר סוג של החזקה שנקרא חשד. ככל שהזמן חולף, האדם הזה עלול להביא את זה על עצמו שוב. על האדם לוותר על ההחזקה הזאת, כי הפורטי כבר לא קיים כלל. יש אנשים שכבר טיפלנו בזה עבורם בסמינרים הקודמים. אני כבר עשיתי את הדברים האלה וסילקתי את כל הפורטי.

באסכולת הטאו כשמתרגלים ברמה נמוכה יש לבנות בסיס. צריך ליצור את המעגל השמימי, השדה ההוא של הדאן-ט'יאן⁹⁸ צריך להיווצר וגם דברים של היבטים אחרים צריכים להיווצר. כאן אנחנו נתקין אצלכם פאלון, צ'י-ג'י⁹⁹, את כל המנגנונים לטיפוח-תרגול, והרבה מאוד דברים אחרים – יותר מעשרת אלפים מהם. כולם יינתנו לכם וייטמנו עבורכם כמו זרעים בגופכם. אחרי שאסלק את המחלות שלכם אעשה כל דבר שיש לעשות ואתן לכם כל מה שצריך לתת. רק אז תוכלו באמת להצליח בטיפוח-תרגול שלכם בשיטה שלנו. אחרת, אם לא אתן לכם דבר, זה יהיה רק סילוק מחלות ושיפור בריאות. ובפשטות, יש אנשים שלא מדגישים את השיין-שינג ועדיף שהם יעשו תרגילי התעמלות.

אם אתם באמת מטפחים ומתרגלים, אנחנו חייבים להיות אחראים כלפיכם. גם המתרגלים שלומדים בעצמם יכולים לקבל אותם הדברים, אבל עליהם להיות מטפחים אמיתיים. אנחנו נותנים את כל הדברים האלה למטפחים אמיתיים. אמרתי שאני חייב באמת להתייחס אליכם כאל תלמידי. בנוסף, עליכם ללמוד ביסודיות את הפא של הרמה הגבוהה ולדעת איך לתרגל ולטפח; ילמדו אתכם את חמשת הסטים של התרגילים בבת אחת ואתם תלמדו את כולם היטב. בעתיד תוכלו להגיע לרמה גבוהה מאוד – רמה שהיא גבוהה כל כך שהיא מעבר לדמיון שלכם, לא תהיה לכם בעיה להשיג את הפרי האמיתי. בפא הזה שאני מלמד אני משלב רמות שונות, לכן כל עוד אתם מתרגלים ומטפחים, תגלו שמעתה ואילך ברמות השונות של הטיפוח-תרגול הוא תמיד ישמש כמדריך בשבילכם.

כמטפח מהלך חייך ישתנה מעתה ואילך. הפא-שן שלי יתכן את זה מחדש עבורך. איך זה יתכן? כמה שנים נשארו לאנשים מסוימים לחיות? הם בעצמם לא יודעים. יש אנשים העלולים ללקות במחלה רצינית אחרי שנה או חצי שנה, או ייתכן שיהיו חולים במשך כמה שנים; יש אנשים שאולי יסבלו מקריש-דם במוח או ממחלות אחרות ולא יוכלו לזוז כלל. איך תוכל לתרגל למשך שארית חייך? אנחנו חייבים לנקות את כל אלה עבורך, אי אפשר לתת לדברים האלה לקרות. אבל עלינו להבהיר את זה מראש שאנחנו יכולים לעשות את הדברים האלה רק עבור מטפחים אמיתיים. זה לא בסדר לעשות את זה סתם כך עבור אדם רגיל, אחרת זה אותו דבר כמו לעשות מעשה רע. לגבי אנשים רגילים, דברים כמו לידה, זקנה, מחלה ומוות, לכל אלו יש יחסים קארמתיים של סיבה ותוצאה ואי אפשר להפריע להם כך סתם.

אנחנו מתייחסים למתרגלים כאל הכי יקרים. לכן אנחנו יכולים לשנות דברים רק בשביל המתרגלים. איך אנחנו משנים? אם למאסטר יש וויי דה¹⁰⁰ גבוה, זאת אומרת אם למאסטר יש עוצמת אנרגיה גבוהה, הוא יכול לסלק עבורך קארמה. אם הגונג של המאסטר גבוה, הוא יכול לסלק הרבה מהקארמה שלך. אם הגונג של המאסטר נמוך, הוא יכול לסלק רק מעט מהקארמה. ניתן דוגמה: נשים ביחד את כל סוגי הקארמה של מסלול החיים העתידי שלך ונסלק חלק ממנה או חצי ממנה. החצי הנותר עדיין גבוה יותר ממה וואיך יכול לעבור אותו. מה לעשות? כשתשיג את הטאו, ייתכן שבעתיד אנשים רבים יפיקו מכך תועלת. באופן זה אנשים רבים יישאו חלק ממנה במקומך. מובן שלגביהם זה כלום. באמצעות התרגול שלך תפתח גם ישויות רבות בגופך. פרט לג'ו-יואן-שן ולפ'ו-יואן-שן יש גם "אתה" רבים אחרים שכל אחד מהם ייקח חלק בשבילך. לא יישאר כמעט שום דבר עבורך כשתעבור קשיים. אף על פי שאומרים שכמעט לא יישאר שום דבר, זה עדיין די הרבה ואתה עדיין לא יכול לעבור את זה. מה לעשות אז? מחלקים אותה למנות רבות שיישמו אותן ברמות שונות של הטיפוח שלך. משתמשים בהן כדי לשפר את השיין-שינג שלך, להפוך את הקארמה שלך ולהגדיל את הגונג שלך.

יתר על כן, זה לא דבר קל אם אדם רוצה לתרגל ולטפח. אמרתי שזה עניין רציני מאוד. זה משהו מעבר לאנשים הרגילים וקשה יותר מכל דבר שבין האנשים הרגילים. האם זה לא על-טבעי? לכן הדרישות ממך גבוהות יותר מכל דבר שקיים בין אנשים רגילים. ככני אדם יש לנו יואן-שן ויואן-שן לא נעלם. אם היואן-שן לא נעלם, חישבו על זה כולכם: האם היואן-שן שלכם ביצע מעשים רעים בזמן מגעים חברתיים בחיים הקודמים שלכם? זה סביר מאוד. ייתכן שעשיתם דברים כמו להרוג, להיות חייבים משהו למישהו, להציק למישהו או לפגוע במישהו. אם זה נכון אז כשאתם מטפחים ומתרגלים כאן הם יכולים לראות אתכם בבהירות משם. לא אכפת להם אם תרפאו את מחלותיכם ותשמרו על כושר, הם

98 דאן-ט'יאן – "שדה הדאן" שבאזור הבטן התחתונה.

99 צ'י-ג'י – "מנגנון אנרגיה".

100 וויי דה – "מוסריות אדירה".

יודעים שאתם רק דוחים את זה. אם אתם לא פורעים את זה עכשיו, תפרעו את זה אחר כך ותפרעו יותר ביוקר בעתיד. אז לא אכפת להם אם אתם לא פורעים את זה זמנית.

כשאתם אומרים שאתם הולכים לתרגל ולטפח, הם לא יתנו לכם לעשות את זה: "אתם רוצים לתרגל ולטפח ולעזוב, כשתפתחו גונג לא נוכל להגיע אליכם ולא נוכל לגעת בכם". הם לא יסכימו שזה יקרה. הם ינסו כל דבר כדי לחסום אתכם, למנוע מכם לטפח ולתרגל. לכן הם ישתמשו בכל מיני דרכים כדי להפריע לכם, ואפילו יבואו ממש להרוג אתכם. מובן שזה לא יהיה כך שהראש שלך יותז כשאתה יושב כאן במדיטציה, זה בלתי אפשרי, כי זה חייב להתאים למצב של חברת האנשים הרגילים. אולי תיפגעו ממכונת כשתצאו החוצה, או תיפלו מבניין, או תיתקלו בסכנות אחרות. הדברים האלה עלולים לקרות והיו מסוכנים מאוד. טיפוח-תרגול אמיתי אינו קל כמו שאתם מדמיינים. האם אתם חושבים שברגע שאתם רוצים לטפח ולתרגל תוכלו לטפח ולתרגל כלפי מעלה ולהצליח? ברגע שאתם רוצים באמת לטפח ולתרגל החיים שלכם יהיו בסכנה מיידית, וזה נוגע בנושא הזה מיד. יש הרבה מאוד מאסטרס של צ'יגונג שלא מעזים להעביר שיטות תרגול ולהביא אנשים לקראת רמות גבוהות. מדוע? הם פשוט לא מסוגלים לטפל בעניין הזה, והם לא יכולים להגן עליכם.

בעבר היו אנשים רבים שלימדו את הטאו. הם יכלו ללמד רק תלמיד אחד, ומה שהם יכלו היה לדאוג פחות או יותר רק לתלמיד אחד. אבל אם מדובר בהיקף גדול כל כך, אדם רגיל כבר לא ממש יעז לעשות זאת. אבל אנחנו אמרנו לכם כאן שאני יכול לעשות את זה משום שיש לי פא-שן לאין-ספור שברשותם הכוחות העצומים השמימיים שלי. הם יכולים להפגין כוחות עצומים שמימיים, כוחות עצומים מאוד של הפא. בנוסף, מה שאנחנו עושים היום אינו כה פשוט כפי שזה נראה על פני השטח. לא הייתי אימפולסיבי כשיצאתי לציבור. אני יכול להגיד לכם שיש מוארים גדולים רבים שמסתכלים על האירוע הזה. זוהי הפעם האחרונה שבה אנחנו מלמדים את הפא האמיתי בתקופת סוף-הדהרמה. כשאנחנו עושים כך גם איננו מורשים לסטות. אם אתם באמת הולכים בדרך ישרה בטיפוח-תרגול, אף אחד לא יעז סתם כך לגעת בכם. חוץ מזה, יש לכם הגנה של הפא-שן שלי ולא תופיע שום סכנה.

מה שחייבים צריך לשלם. לכן במסלול הטיפוח-תרגול עלולים לקרות כמה דברים מסוכנים. אבל כשהדברים האלה יקרו לא תפחדו וגם לא יתנו לכם להיות בסכנה אמיתית. אני יכול לתת לכם כמה דוגמאות. כשלימדתי בסמינר בבייג'ינג עברה בכביש תלמידה על אופניה. כשהיא הגיעה לפנייה, מכונת יוקרתית ביצעה פנייה חדה במהירות ופגעה בתלמידה הזאת שלנו. התלמידה הזאת הייתה אישה בת יותר מ-50. המכונת הזאת פגעה בה לפתע והכתה בה חזק מאוד, פגעה בראשה בקול של "בום". ראשה פגע בדיוק בצד הגג של המכונת. באותה נקודה רגלה של התלמידה הזאת הייתה עדיין על דוושת האופניים. אף על פי שראשה נפגע, היא לא חשה בשום כאב. לא רק שלא חשה בשום כאב, זה גם לא דימם ואפילו לא התנפח. הנהג נבהל נורא וקפץ מהמכונת. הוא מיד שאל אותה אם היא נפגעה והציע שיסעו לבית החולים. היא ענתה שהיא בסדר. כמובן, השין-שינג של התלמידה הזאת היה גבוה מאוד והיא לא הייתה רוצה לגרום בעיות לאחרים. היא אמרה שהכול בסדר אתה, אבל ההתנגשות הותירה שקע גדול במכונת.

כל הדברים האלה באים לקחת את החיים, אבל האדם לא יהיה בסכנה. בפעם האחרונה שהיה לנו סמינר באוניברסיטת ג'י-לין, מטפח דחף את אופניו כשיצא מהשער הראשי של האוניברסיטה. ברגע שהגיע למרכז הכביש שתי מכונות הגיחו לפתע משני צדדיו. המכונות כמעט פגעו בו, אבל הוא לא פחד כלל. בדרך כלל אנחנו לא מפחדים כשדברים כאלה קורים לנו. באותו רגע המכונות עצרו ושום דבר לא קרה.

היה מקרה כזה בבייג'ינג. מחשיך די מוקדם בחורף ואנשים הולכים לישון מוקדם. הרחובות היו ריקים מאדם ושקטים מאוד. מטפח אחד מיהר הביתה על האופניים ורק ג'יפ נסע לפניו. פתאום הג'יפ בלם. הוא לא שם לב לזה והמשיך לרכוב קדימה על אופניו כשראשו למטה. אבל הג'יפ הוא לפתע התחיל לנסוע אחורה, הוא נסע אחורה במהירות רבה, ממש מהר. שני הכוחות האלה ביחד זה גם בשביל לקחת לו את החיים. בדיוק לפני שהם עמדו להתנגש, פתאום משך כוח את אופניו יותר מחצי מטר אחורה והג'יפ נעצר מיד ליד גלגל האופניים. אולי נהג הג'יפ גילה שמישהו היה מאחוריו. גם התלמיד הזה לא פחד באותו הרגע. כל אלה שנתקלו במקרים כאלה לא פחדו, אף על פי שיכול להיות שאחרי כן הם פחדו. הדבר הראשון שעלה בדעתו היה: "איה! מי משך אותי לאחור? אני צריך להודות לו". כשהוא הסתובב והתכוון להגיד תודה, הוא גילה שהרחוב היה שקט מאוד ולא היה בו איש. הוא הבין מיד: זה היה המורה שהגן עלי!

מקרה אחר קרה בצ'אנג-צ'ון¹⁰¹. בנו בניין ליד ביתו של תלמיד אחד. היום בונים בניינים גבוהים מאוד, והפיגומים עשויים מצינורות ברזל בקוטר שני צוץ¹⁰² ובאורך של ארבעה מטרים. לא רחוק מביתו של התלמיד הזה נפל צינור ברזל באופן אנכי מהבניין הגבוה ישר לכיוון ראשו. כל האנשים ברחוב נבהלו. הוא אמר: "מי טפח לי על הראש?" הוא חשב שמישהו טפח על ראשו. ברגע הזה בדיוק הוא פנה וראה פאלון גדול מסתובב מעל ראשו. צינור הברזל החליק לאורך ראשו וננעץ באדמה בלי ליפול. אם הוא היה באמת ננעץ בגופו של מישהו – חישובו על זה כולכם, הוא היה כבד כל כך – הוא היה חודר לאורך כל גופו, ממש כמו שיפור של פרי עוזרד מצופה בסוכר¹⁰³. זה היה מסוכן מאוד!

101 צ'אנג-צ'ון – בירת פרובינציית ג'י-לין בצפון-מזרח סין.

102 צוץ – יחידת מידה סינית מסורתית. אורכה מעט יותר מ-3 ס"מ.

103 פרי עוזרד מצופה בסוכר – סוג של מאכל סיני המוגש על שיפור.

יש כל כך הרבה מקרים כאלה ולא ניתן לספור אותם. אבל לא הופיעה סכנה. זה לא שכל אחד ייתקל בדברים כאלה, אבל אחדים מאתנו ייתקלו בהם. בין אם תיתקלו או לא תיתקלו בהם, בטוח שלא תהיו בשום סכנה, את זה אני יכול להבטיח. יש תלמידים שלא מתנהגים על פי דרישות השינ-שינג והם רק מתרגלים את התרגילים בלי לטפח את השינ-שינג שלהם. הם לא יכולים להיחשב כמתרגלים.

כשמדברים על מה שהמורה נותן, אלה הדברים שאני נותן לכם. הפא-שן שלי יגן עליך תמיד עד לרגע שתוכל להגן על עצמך. אז טפח מעבר לשה-ג'יאן-פא וכבר השגת את הטאו. אבל עליך להתייחס אל עצמך כאל מטפח אמיתי, רק אז תוכל להגיע לזה. היה אדם שהלך ברחוב עם הספר שלי בידו, צועק: "יש לי הגנה של המורה לי, אז אני לא מפחד שמכונית תפגע בי". זה היה ערעור של הדאפא. לא מגנים על אדם מסוג זה. למעשה מטפח אמיתי לא יעשה דברים כאלה.

שדה אנרגיה

כשאנחנו מתרגלים יש שדה מסביבנו. איזה שדה זה? יש אנשים הקוראים לו שדה צ', שדה מגנטי או שדה חשמלי. למעשה איך שלא תקראו לשדה הזה זה לא נכון, כי החומרים הנמצאים בשדה הזה עשירים ביותר. כמעט כל החומרים המרכיבים את כל הממדים של היקום שלנו נמצאים באנרגיית הטיפוח הזאת. מתאים יותר לקרוא לזה "שדה אנרגיה", לכן אנחנו בדרך כלל קוראים לזה "שדה אנרגיה".

אז מה ההשפעה של השדה הזה? כפי שכולכם יודעים, למטפחים שלנו של הפא האמיתי יש הרגשה כזאת: היות שזה מגיע מטיפוח הפא האמיתי, הוא רחום ומותאם לתכונת היקום, ג'ן-שן-רן. לכן, בזמן שהם יושבים כאן בשדה הזה, כל התלמידים שלנו יכולים להרגיש בו ובמחשבתם אין רעיונות רעים. בנוסף, בזמן שיושבים כאן, תלמידים רבים אפילו לא חושבים לעשן. הם מרגישים אווירה של הרמוניה ושלווה שהיא נוחה מאוד. זוהי האנרגיה הנישאת על ידי המטפח של הפא האמיתי וזו ההשפעה שלה בתוך טווח השדה הזה. מאוחר יותר, אחרי הסמינר הזה, לרוב המוחלט של המטפחים שלנו יהיה גונג, הם באמת יפתחו גונג, כי מה שאני מלמד אתכם הם דברים השייכים לטיפוח הפא האמיתי ואתם תיישמו גם כן את הקריטריון של השינ-שינג בעצמכם. בעקבות התרגול העקבי שלכם, ובעקבות טיפוח-תרגול על פי דרישות השינ-שינג שלנו, האנרגיה שלכם תתעצם בהדרגה.

אנחנו מדברים על הצלה לעצמנו ולאחרים, כמו גם לכל הישויות החיות. לכן פאלון יכול להציל את האדם עצמו כשהוא מסתובב פנימה, ולהציל אחרים כשהוא מסתובב החוצה. בזמן שהוא מסתובב החוצה הוא פולט אנרגיה ויכול להועיל לאחרים. באופן זה, בתוך האזור המכוסה על ידי שדה האנרגיה שלכם, אחרים יפיקו תועלת ואולי ירגישו נוח מאוד. בין אם אתם הולכים ברחוב, במקום העבודה או בבית, יכולה להיות לכם השפעה כזו על אחרים. יכול להיות שגופם של האנשים שבתוך טווח השדה שלכם יתכוונו ללא כוונה, כי השדה הזה יכול ליישר את כל המצבים הלא נכונים. גוף אנושי לא צריך להיות חולה ולהיות חולה זה מצב לא נכון. זה יכול ליישר את המצב הלא נכון הזה. כשאדם עם מחשבה רעה חושב על דברים לא נכונים, תחת ההשפעה העצומה של השדה שלכם הוא יכול לשנות את חשיבתו. יכול להיות שהוא לא יחשוב עוד על דברים רעים. אולי אדם רוצה לקלל מישהו, לפתע הוא ישנה את דעתו ולא ירצה לקלל. רק שדה האנרגיה מטיפוח-תרגול בפא אמיתי יכול ליצור אפקט כזה. לכן בעבר הייתה האמרה הזו בבודהיזם: "אורו של הבודהא זורח בכל מקום ומביא את ההיגיונות והצדק לשלמות ובהירות". זה מה שזה אומר.

כיצד על תלמידי הפאלון דאפא להפיץ את השיטה?

אחרי הסמינר תלמידים רבים שלנו חושבים שהשיטה הזו טובה מאוד והם רוצים להעביר אותה לקרוביהם או לחבריהם. כן, זה בסדר, כולכם יכולים להפיץ אותה ולהעביר אותה לכל אחד, אבל יש דבר אחד שעלינו להבהיר לכולם: אנחנו נתנו לכולם כל כך הרבה דברים שלא ניתן למדוד במונחים של ערך. מדוע אני נותן אותם לכולם? הם בשביל הטיפוח-תרגול שלכם. ניתן לתת לכם את הדברים האלה רק אם אתם מטפחים. במילים אחרות, כשתפיצו את השיטה בעתיד, לא תוכלו להשתמש בדברים האלה כדי לחפש תהילה ואינטרסים אישיים. לכן אינכם יכולים לארגן כיתה ולגבות תשלום כפי שאני עושה. היות שאנחנו צריכים להדפיס ספרים וחומרים ולנסוע כדי להורות את השיטה, אנחנו צריכים לכסות את ההוצאות. התשלום שלנו הוא כבר הנמוך במדינה, ואילו הדברים שאנחנו נותנים הם הרבים ביותר. אנחנו באמת מביאים אנשים לרמות גבוהות. כולכם הגעתם להבין זאת בעצמכם. כתלמיד של פאלון דאפא, כשתפיץ את השיטה בעתיד, יהיו לנו שתי דרישות ממך:

הדרישה הראשונה היא שלא תוכל לגבות תשלום. נתנו לך דברים רבים כל כך והם אינם מיועדים לכך שתרוויח כסף או תהילה. הם בשביל להציל אותך ולאפשר לך לטפח ולתרגל. אם תגבה תשלום, הפא-שן שלי ייקח בחזרה את כל מה שניתן לך ולא תשתייך עוד לפאלון דאפא שלנו. מה שאתה הפצת לא יהיה הפאלון דאפא שלנו. כשאתה מפיץ את השיטה

אין עליך לדרוף אחרי תהילה ורווח אישי, אלא לשרת אחרים בהתנדבות. כל התלמידים עושים את זה בדרך זו בכל הארץ והסייעים ממחזות שונים גם הם מהווים בעצמם דוגמה לכך. אם אתה בא ללמוד את השיטה שלנו, כל עוד אתה רוצה ללמוד אותה אתה יכול לבוא, אנחנו יכולים לקחת עליך אחריות ולא נדרוש ממך אגורה.

הדרישה השנייה היא שאין עליך להוסיף דברים משלך לדאפא. שהרי, במהלך הוראת התרגילים, לא משנה אם הטיאן-מו שלך פתוחה, אם ראית משהו, או שפיתחת יכולות על-טבעיות כלשהן, אין עליך להשתמש במצב שראית כדי להסביר את הפאלון דאפא שלנו. המעט הזה שראית ברמה שלך הוא רחוק, רחוק מאוד מהמשמעות האמיתית של הפא שאנחנו מלמדים. לכן כשתפיץ את השיטה בעתיד, אתה חייב להיות זהיר מאוד עם העניין הזה. רק כך נוכל להבטיח שהדברים המקוריים בפאלון דאפא שלנו יישארו ללא שינוי.

בנוסף, אסור ללמד את השיטה באופן שאני עושה. גם אסור ללמד את הפא בצורה של הרצאת ענק כפי שאני עשיתי. אתה לא יכול ללמד את הפא. זה משום שלדברים שאני מלמד יש משמעויות עמוקות מאוד והם משלבים דברים ברמות גבוהות. אתה מתרגל ומטפח ברמות שונות. בעתיד, אחרי שתתקדם, תמשיך להשתפר כשתקשיב שוב להקלטה הזו. כל עוד תמשיך להקשיב לה ללא הרף כך יהיו לך הבנות חדשות ותוצאות חדשות. כשקוראים את הספר זה עוד יותר כך. כשאני מרצה, הדיבורים שלי משלבים דברים גבוהים ועמוקים מאוד, לכן אין אתה יכול ללמד את הפא הזה. אסור לך להשתמש במילים המקוריות שלי כמילים שלך, אחרת זו תהיה פעולה של גניבת הפא. אתה יכול רק להשתמש במילים המקוריות שלי להגיד את זה כשאתה מוסיף שכך המורה אומר את זה, או כך כתוב בספר. אתה יכול רק להגיד את זה באופן זה. מדוע? כי כשאתה אומר את זה באופן זה, זה נושא את הכוח של הדאפא. אינך יכול להפיץ את הדברים שאתה יודע כפאלון דאפא. אחרת מה שתעביר לא יהיה פאלון דאפא, ומה שתעשה יהיה כמו לפגוע בפאלון דאפא שלנו. אם אתה אומר משהו לפי הרעיונות שלך ולפי המחשבה שלך זה לא הפא וזה לא יכול להציל אנשים, גם לא תהיה לזה שום השפעה. לכן אף אחד לא יכול ללמד את הפא הזה.

האופן שבו אתם מעבירים את השיטה הוא באמצעות השמעת קלטות השמע או קלטות הווידאו למתרגלים באתרי התרגול או במקומות ההדרכה, והסייעים יכולים אז ללמד את התרגילים. אתם יכולים להשתמש בצורת הוועידה כדי שכולם יחליפו דעות ביניהם, ואתם יכולים לדון ולשוחח זה עם זה. אנחנו דורשים שתעשו את זה באופן זה. באותו זמן אין עליכם לקרוא למתרגל (לתלמיד) שמפיץ פאלון דאפא "מורה" או "מאסטר" וכו', כי יש רק מאסטר אחד בדאפא. לא חשוב אם הם התחילו לתרגל קודם או אחר כך – כולם תלמידים.

כשאתם מפיצים את השיטה, יש אנשים שיכולים לחשוב: "המורה יכול להתקין פאלון ולכוונן את הגוף לאנשים, אבל אנחנו לא יכולים לעשות את זה". אל דאגה. כבר אמרתי לכם שמאחורי כל תלמיד נמצא הפא-שן שלי, ולא רק אחד. לכן הפא-שן שלי יעשה את הדברים האלה. כשאתם מלמדים מישהו, הוא יקבל פאלון באותו רגע אם זה הגורל שלו. אם הגורל שלו חזק פחות הוא יכול להשיג את זה בהדרגה אחרי תקופת תרגול ואחרי שגופו מכוונן. הפא-שן יעזור לו לכוונן את גופו. זה לא רק זה. אני אומר לכם שאם אדם לומד את הפא ואת התרגול באמצעות קריאת הספר שלי, צפייה בקלטות הווידאו שלי או האזנה להקלטות שלי ואם הוא באמת מתייחס לעצמו כמתרגל, הוא גם יכול להשיג את הדברים האלה שצריכים להיות לו.

איננו מרשים לתלמידים לטפל במחלות, אסור בהחלט שמתרגלים של פאלון דאפא יטפלו במחלות עבור אנשים אחרים. אנחנו מלמדים אתכם לעלות בטיפוח ולא נותנים לכם לפתח החזקות כלשהן או לקלקל את גופכם. שדה התרגול שלנו טוב יותר משדה תרגול של כל שיטת תרגול אחרת. כל עוד תלכו לתרגל בשדות התרגול שלנו זה טוב הרבה יותר מאשר אילו טיפלו במחלות שלכם. הפא-שן שלי יושבים בעיגול ומעל שדה התרגול יש מגן שעליו יש פאלון גדול. פא-שן גדול שומר על השדה מעל המגן. השדה הזה אינו שדה רגיל והוא גם לא שדה לתרגול רגיל של צ'יגונג, הוא שדה לטיפוח-תרגול. אנשים רבים שלנו עם יכולות על-טבעיות ראו את השדה הזה של הפאלון דאפא שלנו. הוא מכוסה באור אדום והוא כולו אדום.

הפא-שן שלי יכול גם להתקין במישרין פאלון, אבל איננו מעודדים החזקות. כשאתם מלמדים מישהו את התרגילים הוא יכול לומר: "או, קיבלתי עכשיו פאלון". אתם חושבים בטעות שהוא הותקן על ידכם, אבל הוא לא. אני אומר לכם את זה כדי שלא תפתחו את ההחזקה הזאת, כל זה נעשה על ידי הפא-שן שלי. כך התלמידים של הפאלון דאפא שלנו צריכים להפיץ את השיטה.

כל אחד שמנסה לשנות את תרגילי הפאלון דאפא פוגע בדאפא ובאסכולת התרגול הזאת. יש אנשים שהפכו את הוראות התרגול לחרוזים וזה אסור בהחלט. שיטת טיפוח-תרגול אמיתית תמיד מועברת מזמנים פרהיסטוריים. היא השתמרה במשך שנים רבות מאוד ומוארים גדולים רבים הצליחו לטפח באמצעותה. אף אחד לא העז לשנות אפילו מעט ממנה. דבר כזה יכול לקרות רק בתקופת סוף-ההרמה שלנו. דבר כזה לא קרה מעולם במהלך ההיסטוריה. כולכם חייבים לשים לב לעניין הזה.

הרצאה רביעית

הפסד ורווח

בקהילת המטפחים מדברים לעתים קרובות על היחס בין הפסד ורווח, וגם בין אנשים רגילים מדברים על כך. איך צריכים המתרגלים שלנו להתייחס להפסד ורווח? זה שונה מאנשים רגילים. מה שאנשים רגילים רוצים לקבל זה רווח אישי, איך לחיות טוב ובנוחיות. המטפחים שלנו אינם כאלה, אלא בדיוק ההפך. אנחנו לא רודפים אחרי מה שאנשים רגילים רוצים להשיג, ואילו מה שאנחנו מקבלים זה משהו שאנשים רגילים לא יכולים להשיג, גם אם הם רוצים, אלא באמצעות טיפוח.

ההפסד שאנחנו מתייחסים אליו בדרך כלל אינו הפסד בהיקף קטן. יש אנשים שכשמדברים על הפסד הם חושבים על לתרום מעט כסף, לעזור קצת לאלו שבקשיים או לתת קצת לקבצן ברחוב. אלו הן גם צורות של נתינה וצורות של הפסד, אבל זה רק מתייחס לכך שפחות אכפת מהנושא האחד של כסף או רכוש. ויתור על רכוש הוא כמובן היבט של הפסד, ויחסית היבט עיקרי גם כן. אבל ההפסד שאנחנו מתייחסים אליו אינו מוגבל להיקף הצר הזה. כמתרגלים, ההחזקות שיש לוותר עליהן במהלך הטיפוח-תרגול הן רבות כל כך, כמו הלב של ההתפארות, הקנאה, התחרותיות וקורת-הרוח. יש לסלק סוגים רבים מאוד של החזקות. ההפסד שאנחנו מדברים עליו כאן הוא הפסד במובן הרחב. במשך כל תהליך הטיפוח עלינו לאבד את כל החזקות והתשוקות של אנשים רגילים.

אולי מישהו חושב: "אנחנו מתרגלים טיפוח בין אנשים רגילים. אם נאבד את הכול, האם לא נהיה כמו נזירים או נזירות? זה נראה בלתי אפשרי לאבד הכול". באסכולת הטיפוח שלנו, אלה שמטפחים בין אנשים רגילים נדרשים לתרגל ולטפח בדיוק בחברה של האנשים הרגילים ולהתאים לאנשים הרגילים כמה שיותר – אתם לא נדרשים לאבד באמת משהו חומרי. זה לא חשוב כמה גבוהה המשרה שלך או כמה רכוש יש לך, המפתח הוא להניח את הלב ההוא.

אסכולת הטיפוח שלנו מתכוונת במישרין אל הלב. הנושא הקריטי הוא אם אתם יכולים לקחת בקלות ולהתייחס פחות לנושאים של הרווחים האישיים והקונפליקטים הבין אישיים. טיפוח-תרגול במקדשים או בהרים מרוחקים וביערות מבודד אותך מהחברה של האנשים הרגילים, מכריח אותך לאבד החזקות של אנשים רגילים ומונע ממך כל תועלת חומרית, כך שהוא מאפשר לך לאבד אותן. מטפח בין אנשים רגילים לא הולך בדרך זאת. אדם זה נדרש לייחס לדברים האלה פחות חשיבות בסביבת החיים הזאת של האנשים הרגילים. מובן שזה קשה מאוד. זה גם הדבר הקריטי ביותר של אסכולת הטיפוח שלנו. לכן ההפסד שאנחנו מדברים עליו הוא הפסד במובן רחב ולא במובן צר. בואו נדבר על עשיית מעשים טובים או על תרומת כסף או רכוש. בימינו, חלק מהקבצנים שאתם רואים ברחובות הם מקצועיים ויתכן שיש להם אפילו יותר כסף מכך. עלינו להתרכז בדברים הגדולים ולא בקטנים. זה טיפוח-תרגול, אז צריכים להתמקד בתחומים גדולים ולטפח באופן גלוי ומכוון. בתהליך ההפסד שלנו, מה שאנחנו מאבדים באמת הם הדברים הלא טובים.

אנשים מאמינים בדרך כלל שכל דבר שהם רודפים אחריו הוא טוב. למעשה מנקודת מבט של רמה גבוהה כל זה בשביל לספק את האינטרסים הדלים והמיידים האלה בין האנשים הרגילים. הדתות אומרות: כמה שיהיה לך יותר כסף או כמה גבוהה שתהיה המשרה שלך, זה עדיין רק לכמה עשרות שנים. אדם לא יכול להביא אתו את זה בלידה או לשאת את זה אתו עם מותו. מדוע הגונג כה יקר? זה בדיוק משום שהוא גדל היישר על גוף היוֹאֵן-שֶׁן שלך ואפשר להביא אותו בלידה ולשאת אותו אחרי המוות. בנוסף, זה קובע במישרין את סטטוס הפרי שלך, לכן לא קל לטפח. זאת אומרת שמה שאתה מוותר עליו זה משהו רע, ורק בדרך זאת אתה יכול לחזור למקור ולשוב לאמת. אז מה אתה מרוויח? את השיפור של הרמה שלך ולבסוף אתה משיג את הפרי האמיתי, מגיע לשלמות המלאה, ומה שזה פותר זה את הנושא המהותי. מובן שלא יהיה לכם קל לאבד בבת אחת כל מיני תשוקות של אנשים רגילים ולהגיע לסטנדרט של מטפח אמיתי, כי צריך לעשות את זה לאט לאט. כשאתה שומע שאני אומר שצריך לעשות את זה לאט לאט, אתה יכול להגיד שהמורה אמר לנו לעשות את זה לאט לאט וכך תעשה את זה לאט לאט. זה לא ילך! עליך להיות תקיף עם עצמך, אבל אנחנו מרשים לך להשתפר בהדרגתיות. אם תוכל לעשות את כל זה בבת אחת היום אתה תהיה בודהה היום, לכן זה גם לא ריאלי. תוכל להשיג את זה בהדרגה.

מה שאנחנו מאבדים זה בעצם משהו רע. מה זה? זאת קארמה וזה הולך יד ביד עם החזקות אנושיות שונות. לדוגמה, לאנשים רגילים יש כל מיני לבבות רעים. למען תועלת אישית הם מבצעים כל מיני מעשים רעים ורוכשים את החומר השחור הזה – קארמה. זה קשור במישרין ללב שלנו. כדי לסלק את הדבר הרע הזה, עליכם ראשית לשנות את הלב שלכם.

יש תהליך הפיכה בין החומר הלבן לבין החומר השחור. לאחר שמתרחש קונפליקט בין אדם לאדם מתחולל תהליך ההפיכה הזה. כשעושים מעשה טוב מקבלים את החומר הלבן – דה; כשעושים מעשה רע מקבלים את החומר השחור – קארמה. יש גם תהליך ירושה. יש השואלים "האם זה משום שמישהו ביצע מעשים רעים במחצית הראשונה של חיי?" זה לא בהכרח כך, כי הקארמה הזו אינה מצטברת רק בתקופת חיים אחת. קהילת המטפחים מאמינה שיואן-שן לא נעלם. אם יואן-שן לא נעלם, אז אולי היו לו אינטראקציות חברתיות בחיים הקודמים כך שיתכן שמישהו היה חייב משהו למישהו, הציק למישהו או עשה דברים רעים אחרים כמו הריגה שיצרו את הקארמה הזו. דברים אלה מצטברים בממד אחר ותמיד נושאים אותם. אותו דבר נכון גם לגבי החומר הלבן, זה לא המקור היחיד. יש גם מצב אחר, ייתכן שבני משפחה והדורות הקודמים צברו אותם לדורות המאוחרים. בעבר הזקנים אמרו משפט כזה: "ציברו דה, ציברו דה, הדורות הקודמים צברו דה"; "אדם זה מאבד דה ופוגע בדה". המשפט הזה נאמר באופן נכון מאוד. היום אנשים ממוצעים לא מקשיבים יותר לדברים האלה. אם תספר לאנשים צעירים על חוסר דה או איבוד דה הם לא ייקחו את זה ללב כלל. למעשה המוכן של זה עמוק מאוד, זה לא רק הסטנדרטים של המחשבה והסטנדרטים הרוחניים של האנשים המודרניים, אלא גם קיום חומרי ממשי. לגוף האדם יש שני סוגי חומר.

מישהו שאל: "האם זה נכון שאחרי שלמישהו הצטבר יותר מדי חומר שחור הוא לא יכול לטפח לרמות גבוהות?" אפשר להגיד כך, כי אדם שיש לו הרבה חומר שחור, זה ישפיע על תכונת ההארה שלו. היות שזה יוצר שדה מסביב לגוף וממש עוטף את האדם בפנים, וזה מפריד אותו מהתכונה של היקום, ג'ן-שן-רן, אז ייתכן שתכונת ההארה של אנשים מסוג זה היא עלובה. כשאנשים מדברים על טיפוח-תרגול וציגונג האדם הזה יתייחס לכולם כאמונות טפלות ולא יאמין להן כלל וכלל. הוא יחשוב שהן מגוחכות. זה בדרך כלל כך, אבל זה לא מוחלט. האם זה יהיה קשה מדי לאדם זה לתרגל ולטפח והוא לא יוכל להשיג גונג ברמה גבוהה? אין זה כך. אמרנו שהדאפא הוא ללא גבולות ושזה תלוי לחלוטין בלב שלך לטפח. המורה מודריך אותך לתוך השער והטיפוח תלוי בך. הכול תלוי באיך אתה עצמך מטפח. היכולת שלך לטפח תלויה ביכולת שלך לשאת, ביכולת שלך להקריב וביכולת שלך לסבול. אם אתה יכול להיות נחוש בלבך, שום קושי לא יעצור אותך, והייתי אומר שלא תהיה בעיה.

אדם שיש לו הרבה חומר שחור יצטרך בדרך כלל להקריב יותר מאדם שיש לו הרבה חומר לבן. משום שהחומר הלבן מתאים במישרין לתכונת היקום ג'ן-שן-רן, אז כל עוד השין-שין-ג של אדם משתפר, והוא יכול לשפר את עצמו בתוך קונפליקטים, הגונג שלו יגדל. זה כזה פשוט. לאדם בעל דה רב יש תכונת הארה גבוהה. הוא יכול לסבול, לאמץ את גופו ולחשל את לבו ואת כוח רצונו. גם אם אדם זה סובל יותר באופן פיזי ופחות באופן נפשי, הגונג שלו עדיין יכול לגדול. זה לא המקרה לגבי אדם עם הרבה חומר שחור, כי ראשית עליו לעבור דרך תהליך זה: עליו ראשית להפוך את החומר השחור לחומר לבן, זה בדיוק תהליך כזה וזה גם מכאיב ביותר. לכן בדרך כלל על אדם עם תכונת הארה עלובה לסבול יותר קשיים. עם הרבה קארמה ותכונת הארה עלובה קשה יותר לאדם זה לטפח ולתרגל.

קחו לדוגמה מקרה ספציפי: בואו נראה איך אדם זה מטפח ומתרגל. תרגיל המדיטציה בישיבה דורש לשים את שתי הרגליים בהצלבה למשך זמן ארוך. כשהרגליים מצולבות הן גם יכאבו וגם יהיו רדומות. ככל שהזמן עובר זה יתחיל להפריע לו נפשית, ולהפריע באופן חמור. לאמץ את הגוף ולחשל את הלב ואת כוח הרצון יכול לגרום לגוף וגם לנפש לחוסר נוחות. יש אנשים שחוששים מכאב כשהם יושבים עם רגליים מצולבות, הם מורידים את הרגליים ולא רוצים להמשיך. יש אנשים שלא יכולים לסבול את זה עוד אחרי שהם יושבים קצת יותר זמן. ברגע שמורידים את הרגליים, התרגול הוא לשווא. ברגע שהרגליים כואבות בהצלבה אדם יעשה תרגילי שחרור ויחזור למצב הישיבה. אנחנו רואים שזה לא מועיל. זה משום שאנחנו יכולים לראות שבזמן שהרגליים כואבות החומר השחור תוקף את הרגליים. החומר השחור הוא קארמה שאפשר לסלק באמצעות סבל. כך הופכים אותה לדה. ברגע שמרגישים את הכאב הקארמה מתחילה להיות מסולקת. ככל שהקארמה תידחק יותר למטה כך יכאב יותר ברגליים. לכן הכאב ברגליים לא מגיע ללא סיבה. בדרך כלל בזמן המדיטציה בישיבה הכאב ברגליים מגיע בגלים. הכאב נמשך זמן מה, הוא ממש בלתי נסבל ואז זה עובר ויש קצת הקלה. אחרי זמן קצר הכאב מתחיל שוב. זה בדרך כלל קורה כך.

כיוון שקארמה מסולקת חתיכה אחרי חתיכה, הרגליים יחושו מעט טוב יותר אחרי שחתיכה תסולק. תוך זמן קצר תבוא שוב חתיכה והרגליים יחושו שוב בכאב. אחרי שהחומר השחור מסולק, הוא לא מתפזר כי גם החומר הזה לא נעלם. אחרי שהוא מסולק הוא הופך ישירות לחומר הלבן, והחומר הלבן הזה הוא דה. מדוע ניתן להפוך אותו כך? זה משום שאדם זה סבל, הקריב ונשא קשיים. אמרנו שמשיגים דה באמצעות נשיאת קשיים, סבל, או על ידי עשיית מעשים טובים, לכן מצב זה יקרה במדיטציית הישיבה. יש אנשים שמורידים מהר את הרגליים ברגע שמתחיל לכאוב להם קצת, הם עושים קצת תרגילי שחרור ואז חוזרים לתנוחת הישיבה. זה לא משיג שום אפקט בכלל. בתרגיל העמידה, כשמרימים את הזרועות והן מתעייפות, ברגע שאדם לא יכול לסבול את זה עוד ומוריד את הידיים זה לא ישרת שום מטרה כלל וכלל. למה נחשב מעט

הכאב הזה? הייתי אומר שזה פשוט קל מדי אם מישוהו יכול להצליח בטיפוח רק על ידי כך שיחזיק את הידיים כך. זה מה שיקרה כשאנשים מתרגלים את המדיטציה.

אסכולת הטיפוח שלנו אינה הולכת בעיקר בדרך זו. אבל חלק ממנה מתפקד בהיבט זה. ברוב המקרים הופכים את הקארמה דרך חיכוכים של שיין-שינג בין אדם לאדם, ובדרך כלל זה בא בהם לידי ביטוי. כשמישהו נמצא בקונפליקט, העימות בין אחד לשני עובר אפילו את הכאבים הפיזיים. הייתי אומר שהכאבים הפיזיים הם הדברים הקלים ביותר לסבול. אפשר להתגבר עליהם בחרוק שיניים. בזמן תכנים ומאבקים בין אדם לאדם, הלב הוא הדבר שקשה ביותר לשלוט עליו.

לדוגמה, ברגע שאדם מגיע למקום העבודה הוא שומע שני אנשים מדברים עליו רעות ובאופן מכוער. הוא רותח מכעס. אבל אמרנו שכמתרגל אין על אדם להשיב מכה כשמכים אותו או להחזיר כאשר מקללים אותו, אלא לדרוש מעצמו דרישות על פי סטנדרט גבוה. כך הוא חושב: המורה אמר שכמתרגלים אין עלינו להיות כמו אחרים ואנחנו חייבים לאמץ גישה גבוהה יותר. הוא לא יריב עם שני האנשים האלה. אבל בדרך כלל כשמתהווה קונפליקט, אם זה לא מפריע לו בלב זה לא נחשב, או שזה חסר תועלת ולא יכול לגרום לו להשתפר. לכן הלב שלו לא יכול להניח את זה והוא עדיין מוטרד מכך. יכול להיות שהלב שלו נעול על זה. הוא כל הזמן רוצה להסתובב ולהסתכל על הפנים של שני האנשים האלה שמדברים עליו רעות. כשהוא מסתכל לאחור הוא רואה שני פרצופים עם הבעה זדונית מדברים בלהט. הוא לא יכול לסבול את זה עוד וכועס מאוד. ייתכן שהוא אפילו יתחיל מיד לריב אתם. כשקונפליקט מתהווה בין אדם לאדם קשה מאוד לשלוט על הלב. אני אומר שזה יהיה קל יותר אם אפשר יהיה לעבור את הכול במדיטציית הישיבה, אבל לא תמיד זה יהיה כך.

לכן, בטיפוח-תרגול העיתידי שלכם תיתקלו בכל מיני סוגים של קשיים. איך תטפחו ללא קשיים אלו? אם כל אחד יהיה טוב לשני בלי קונפליקטים של אינטרסים או הפרעה מהלב האנושי איך יוכל השיין-שינג שלכם להשתפר על ידי כך שאתם רק יושבים שם? זה בלתי אפשרי. אדם צריך באמת למתן את עצמו באמצעות עשייה מעשית כדי שיוכל להשתפר. מישוהו שואל: "מדוע אנחנו תמיד נתקלים בצרות בטיפוח-תרגול? הצרות האלה אינן שונות בהרבה מאלו של אנשים רגילים". זה משום שאתם מטפחים ומתרגלים בין אנשים רגילים. אתם לא תתהפכו לפתע מלמטה למעלה כשראשכם פונה לאדמה, עפים לשם וסובלים באוויר. זה לא יהיה כך. כל דבר יקרה בצורה של מצבים של האנשים הרגילים כמו שמישהו הרגיש אותך היום, מישוהו הכעיס אותך, מישוהו התנהג אליך לא יפה או שמישהו לפתע מדבר אליך בלי כבוד. זה כדי לראות איך תתייחס לדברים האלה.

מדוע נתקלים בבעיות כאלה? הן נובעות מהקארמה שלך שאתה חייב. כבר סילקנו עבודה מנות רבות לאיין-ספור. נשאר רק המעט שמחולק לרמות שונות כקשיים המתוכננים לשייף את הלב האנושי ולסלק כל מיני החזקות כדי לשפר את השיין-שינג שלך. אלה הם הקשיים שלך עצמך שאנחנו משתמשים בהם כדי לשפר את השיין-שינג שלך, ואנחנו מאפשרים לך להתגבר על כולם. כל עוד תשפר את השיין-שינג שלך כך תוכל לעבור אותם, אלא אם אתה בעצמך לא רוצה לעבור אותם. אבל אם אתה רוצה להתגבר עליהם תוכל לעשות את זה. לכן, מעתה ואילך כשתיתקל בקונפליקט אין עליך להתייחס אליו כאל מקרה. זה משום שכשקונפליקט קורה הוא מתרחש באופן פתאומי, אבל הוא אינו קיים באופן מקרי. זה כדי לשפר את השיין-שינג שלך. כל עוד תתייחס לעצמך כמתרגל, תוכל להתייחס לזה כיאות.

מובן שלא יודיעו לך על קשיים או על קונפליקט מראש. איך אתה יכול לטפח ולתרגל אם יגידו לך כל דבר? זה יהיה חסר תועלת. הם בדרך כלל קורים באופן פתאומי ורק כך הם יכולים לבחון את השיין-שינג של האדם, ולגרום לשיין-שינג שלו להשתפר באמת. רק אז אפשר לראות אם אדם יכול באמת לשלוט בשיין-שינג שלו. לכן, כשמתעורר קונפליקט הוא לא קורה באופן מקרי. נושא זה יתקיים במשך כל מהלך הטיפוח-תרגול וההפיכה של הקארמה. שלא כמו מה שמדמיינים בדרך כלל, זה הרבה יותר קשה מאשר לאמץ את הגוף באופן פיזי. איך אפשר להגדיל את הגונג רק על ידי כך שמתרגלים מעט יותר, כשהזרועות מורמות וכואבות, או שהרגליים עייפות מעמידה? איך אפשר להגדיל את הגונג רק על ידי כמה שעות נוספות של תרגילים? זה רק משרת את המטרה של הטרנספורמציה של הבן-טי, אבל עדיין יש לחזק את זה באמצעות אנרגיה. זה לא משרת את המטרה של שדרוג הרמה. חישול הלב וכוח הרצון רק הוא המפתח לשיפור אמיתי של הרמה. אם אדם יכול להשתפר רק על ידי כך שהוא סובל באופן פיזי, הייתי אומר שהאיכרים הסינים סובלים הכי הרבה. אם כן, האם עליהם כולם להיות מאסטרים של צ'יגונג? לא חשוב כמה תאמץ את הגוף באופן פיזי, איך סובל מספיק כמו שהם סובלים כשהם עובדים גם קשה וגם בשקדנות כל יום בשדה מתחת לשמש הקופחת. זה לא עניין פשוט כל כך. לכן אמרנו שכדי להשתפר באמת, על האדם לשפר באמת את הלב שלו, רק אז הוא יכול באמת לשפר את עצמו.

במהלך תהליך ההפיכה של הקארמה, כדי שתוכל לנהל את עצמך היטב וכדי שלא יופיעו מצבים כמו אצל אנשים רגילים העושים את הדברים גרוע, אתה צריך תמיד לשמור על לב של חמלה ועל מצב לב שליו. אם לפתע תיתקל בבעיה, תוכל לטפל בה היטב. כשאתה תמיד שומר על לב של טוב לב וחמלה, כשתתעורר לפתע בעיה יהיה לך זמן ומרחב למתן את העימות ולחשוב. אם אתה תמיד רוצה בלב להיאבק עם אחרים ולהילחם, הייתי אומר שתתחיל לריב עם אחרים בכל פעם שתיתקל בבעיה, זה מובטח. לכן, כשאתה נתקל בקונפליקט אני אומר שזה כדי להפוך את החומר השחור שלך לחומר לבן, לדה.

כשהמין האנושי מתפתח להיקף זה של היום, כמעט כל אחד נולד עם קארמה על גבי קארמה ובגוף של כל אחד יש די הרבה קארמה. לכן כשהופכים את הקארמה יקרה בדרך כלל מצב כזה: כשהגונג שלך גדל והשין-שינג שלך משתפר, הקארמה שלך מסולקת ונהפכת באותו הזמן. כשמישהו נתקל בקונפליקט, זה יכול להתבטא בבעיית שין-שינג בין אדם לאדם. אם אתה יכול לשאת את זה הקארמה שלך תסולק, השין-שינג שלך ישתפר והגונג שלך יגדל גם כן – כל אלו משתלבים יחדיו. לאנשים בעבר היה דה רב, והשין-שינג שלהם במקור היה גבוה. כל עוד הם סבלו מעט קשיים הם יכלו להגדיל את הגונג. האנשים של היום אינם כאלה. ברגע שהם סובלים קשיים הם לא רוצים לטפח. בנוסף, הם יותר ויותר לא מתעוררים, ואפילו קשה להם יותר לטפח.

בטיפוח-תרגול, כשמתמודדים באופן ספציפי עם קונפליקטים או כשאחרים מתנהגים אליך רע ייתכנו שני מצבים: אחד הוא שאולי התייחסת לאדם זה רע בחיך הקודמים. אתה מרגיש בלבך לא מאוזן: "איך אדם זה יכול להתייחס אלי כך?" אז מדוע התייחסת אליו כך בעבר? אתה יכול לטעון שלא ידעת את זה אז ושהחיים האלה אין להם דבר עם החיים ההם. זה לא עובד. יש עוד עניין. בתוך קונפליקט זה נוגע בנושא של הפיכת קארמה. לכן, כשמתמודדים עם קונפליקט מסוים עלינו לאמץ גישה גבוהה יותר במקום להתנהג כמו אנשים רגילים. זה אותו דבר לגבי מקום העבודה או סביבות עבודה אחרות. אותו דבר נכון גם לגבי עצמאים, כי גם להם יש אינטראקציה עם אנשים. זה בלתי אפשרי לא להיות במגע עם החברה, לכל הפחות יש קשר בין שכנים.

באינטראקציה חברתית אדם ייתקל בכל מיני עימותים. לגבי אלה שמתרגלים ומטפחים בין אנשים רגילים, לא משנה כמה כסף יש לך, כמה גבוהה המשרה שלך או איזה עסק פרטי או חברה אתה מנהל, זה לא משנה איזה סוג עסק יש לך – עליך לסחור ביושר ולנהל לב ישר. כל המקצועות בחברה האנושית צריכים להתקיים, זה הלב האנושי שאינו ישר, בלי קשר למקצוע. הייתה אמרה בעבר: "תשעה מתוך עשרה סוחרים הם רמאים". זה מה שאומרים אנשים רגילים. אני אומר שזה עניין של הלב האנושי. אם הלב שלך ישר ואתה סוחר בהגיונות, ככל שתשקיע יותר מאמצים כך מגיע לך להרוויח יותר כסף. זה מפני שאתה מתוגמל על המאמץ שהשקעת בין אנשים רגילים. אין הפסד – אין רווח. עבדת בשביל זה. בכל שכבה חברתית אדם יכול להיות אדם טוב. בשכבות חברתיות שונות יש קונפליקטים שונים. בשכבת המעמד העליון קיימות צורות קונפליקטים של שכבת המעמד העליון, ובכל שכבה אפשר להתמודד עם קונפליקטים כיאות. בכל שכבה חברתית אדם יכול להיות אדם טוב ולייחס פחות חשיבות לתשוקות או להחזקות שונות. אדם יכול להיות אדם טוב בשכבות שונות, ואדם יכול לתרגל ולטפח בשכבה החברתית שלו.

בימינו, אם זה בחברה ממשלית או בעסקים אחרים בארצנו, קונפליקטים בין אנשים הפכו יחידים במינם. בארצות אחרות ובמהלך ההיסטוריה התופעה הזו מעולם לא קרתה. עקב כך קונפליקטים לגבי אינטרסים אישיים מופיעים בצורה חמורה במיוחד, ואנשים מנהלים תככים ומאבקים ומתחרים על מעט רווח אישי. המחשבה שיש להם והתחבולות שהם משתמשים בהן רעות מאוד. אפילו להיות אדם טוב זה קשה. לדוגמה, אתה מגיע למקום העבודה שלך ומרגיש שהאווירה שם אינה נכונה. מאוחר יותר משהו אומר לך שזה וזה השמיץ אותך ודיווח עליך אצל הבוס, דבר המציב אותך במצב נורא. אחרים מסתכלים עליך בהבעה מוזרה. האם אדם ממוצע יכול לסבול את זה? איך משהו יכול לקבל דבר כזה? "אם משהו עושה לי בעיות, אני אעשה לו בעיות. לו יש תומכים – גם לי יש, בוא נילחם". אם אתה עושה את זה בין אנשים רגילים הם יגידו שאתה אדם חזק. אבל כמטפח זה גרוע ביותר. אם אתה מתחרה ורב כמו אדם רגיל אז אתה אדם רגיל. אם אתה עולה עליו אתה אפילו גרוע מאותו אדם רגיל.

איך עלינו להתמודד עם עניין זה? כשנתקלים בקונפליקט מסוג זה עלינו ראשית לשמור על קור רוח ואין עלינו להתנהג באותה דרך כמו אותו אדם. מובן שאתה יכול להסביר את העניין באדיבות ואין זו בעיה אם תבהיר את העניין, אבל אם אתה מתעקש על זה יותר מדי זה גם לא בסדר. אם אנחנו נתקלים בבעיות אלה אין עלינו להתחרות ולהילחם כמו אחרים. אם אתה עושה את מה שאותו אדם עשה האין אתה אדם רגיל? לא רק שאין עליך להתחרות ולהילחם כמוהו, אלא שעליך גם לא לשנוא אותו בלבך. באמת אין עליך לשנוא את אותו אדם. אם אתה שונא אותו האם אינך כועס? אז לא התנהגת לפי ה"רן". אנחנו מרגישים ג'ן-שן-רן ואצלך אפילו עוד יותר לא יהיה שן. כך שאין עליך להיות כמוהו ובאמת אין עליך לכעוס עליו אף על פי שהוא שם אותך במצב הנורא הזה, שבו לא יכולת אפילו להרים את הראש. לא רק שאין עליך לכעוס עליו, עליך להודות לו בלבך, אתה באמת צריך להודות לו. אדם רגיל יכול לחשוב בדרך זו: "האם אין זה כמו א-Q¹⁰⁴"? אני אומר לך שאין זה כך.

חישבו על זה כולכם, אתם מתרגלים, האם אין עליכם לדרוש מעצמכם על פי קריטריון גבוה יותר? אין עליכם לדרוש מעצמכם על פי עקרונות של אנשים רגילים. אתה מטפח ומתרגל, האם מה שאתה מקבל אינו דברים של רמות גבוהות? לכן יש לדרוש ממך על פי העקרונות של הרמות הגבוהות. אם אתה פועל כמו אותו אדם האם אין אתה כמוהו? אז מדוע עליך גם להודות לו? חשוב על זה: מה תשיג? ביקום זה יש עיקרון האומר: "מי שלא מפסיד – לא מרוויח". כדי להרוויח יש להפסיד. אדם זה שם אותך במצב נורא בין אנשים רגילים והוא נחשב לצד שהרוויח, הוא הרוויח על חשבונך. ככל

שהמצב שהוא שם אותך בו יהיה גרוע יותר וככל שההשפעה שלו תהיה חזקה יותר, כך תסבול יותר והוא יפסיד יותר דה, והדה הזה כולו יינתן לך. בזמן שאתה נושא את כל זה עליך להתייחס לכך פחות ולא לקחת את זה ברצינות בלבך.

ביקום זה יש עוד עיקרון: אם נשאת סבל גדול מאוד הקארמה בגופך צריכה להיחפך. כיוון שהקרבת, כמה שסבלת – כך היא תיחפך, וכולה תיחפך לדה. האם הדה אינו מה שהמתרגל רוצה? אתה תרוויח בשתי דרכים כי הקארמה שלך גם מסולקת. אם האדם לא יצר סביבה כזאת עבורך איפה תוכל לשפר את השינוי-שינוי שלך? אם גם אתה נחמד וגם אני נחמד ונשב כאן בהרמוניה, איך זה יכול להיות שהגונג יגדל? זה בדיוק משום שאותו אדם יוצר קונפליקט כזה עבורך ומייצר עבורך הזדמנות לשיפור השינוי-שינוי שאתה יכול מתוך זה לשפר את השינוי-שינוי שלך. האם השינוי-שינוי שלך לא משתפר כך? הרווחת בשלוש דרכים: אתה מטפח, ועם שינוי-שינוי ששופר האם הגונג שלך לא גדל גם כן? הרווחת בארבע דרכים במכה אחת. מדוע אין עליך להודות לאותו אדם? באמת עליך להודות לו מעומק לבך. זה למעשה כך.

מובן שלכו של אותו אדם לא היה טוב, אחרת הוא לא היה נותן לך דה. אבל הוא למעשה יצר עבורך הזדמנות לשפר את השינוי-שינוי שלך. במילים אחרות עלינו לשים לב לטיפוח השינוי-שינוי. באותו זמן שהשינוי-שינוי מטופח הקארמה מסולקת ונהפכת לדה ורק כך תוכל לעלות לרמה גבוהה יותר, זה הולך יד ביד. מנקודת המבט של הרמה הגבוהה העיקרון כולו משתנה. אדם רגיל לא יבין את זה. כשאתה מסתכל על העיקרון הזה מהרמה הגבוהה כל דבר יהיה שונה. בקרב אנשים רגילים העיקרון הזה נחשב לנכון, אבל הוא אינו נכון באמת. רק מה שנראה מהרמה הגבוהה הוא נכון באמת. זה בדרך כלל כך.

הסברתי לכולכם ביסודיות את העקרונות ואני מקווה שבטיפוח-תרגול בעתיד כל אחד יתייחס לעצמו כאל מתרגל ובאמת יטפח ויתרגל, כי העקרונות כבר מוצגים כאן. אולי יש אנשים שכיוון שהם חיים בין אנשים רגילים, הם חושבים שהאינטרס הממשי החומרי הזה המונח שם הוא עדיין מעשי יותר. בתוך הזרם של האנשים הרגילים הם עדיין לא יכולים לנהל את עצמם בסטנדרטים גבוהים. למעשה, בשביל להיות אדם טוב בין אנשים רגילים יש גיבורים המשמשים לנו כמודלים לחיקוי, אבל אלה הם מודלים לחיקוי בין אנשים רגילים. אם אתה רוצה להיות מטפח, הכול תלוי בטיפוח הלב שלך ובהתעוררות שלך עצמך, כי אין שום מודל לחיקוי. טוב שהיום חשפנו את הדאפא הזה. בעבר אם רצית לטפח ולתרגל אף אחד לא היה מלמד אותך. בדרך זו אתה יכול לנהוג לפי הדאפא ואולי תנהג טוב יותר. השאלה אם אתה יכול לטפח ולתרגל או להצליח והרמה שתגיע אליה, כל אלו תלויים בך עצמך.

מובן שהצורה שבה הקארמה נהפכת אינה לגמרי כמו מה שתיארתי עכשיו. זה יכול להתבטא בתחומים אחרים. זה יכול לקרות בחברה או בבית. אדם יכול להיתקל בצרות בזמן שהולכים ברחוב או בסביבה חברתית אחרת. צריך לגרום לך לוותר על כל ההחזקות שאינך יכול לוותר עליהן בין אנשים רגילים. כל ההחזקות האלה, כל עוד יש לך אותן, צריכות להיות מסולקות בסביבות שונות. יגרמו לך למעורר וכך תתעורר אל הטאו. באופן זה אדם עובר את הטיפוח-תרגול.

יש גם מצב אחר די טיפוסי: אצל רבים במהלך הטיפוח-תרגול, לעתים קרובות כשאתם מתרגלים גונג, בני זוגכם יהיו מאוד לא מאושרים. ברגע שתתרגלו, בני זוגכם יריבו אתכם. אם תעשו משהו אחר לא יהיה להם אכפת. אתם אומרים שלא חשוב כמה זמן אתם מבזבזים במשחק מה-ג'ונג¹⁰⁵, בני זוגכם עלולים להיות לא מרוצים, אבל לא כמו כשאתם מתרגלים גונג. תרגול הגונג שלכם לא מטריד אותם, ואתם מאמנים את הגוף ולא מפריעים להם – כמה שזה טוב. אבל ברגע שאתם מתחילים לתרגל גונג, הם ישליכו דברים ויריבו אתכם. יש זוגות שכמעט התגרשו בגלל ויכוחים על תרגול גונג. אנשים רבים לא חשבו על השאלה מדוע המצב הזה קורה. אם אתם שואלים אותו מאוחר יותר: "למה אתה מתרגז כל כך כשאני מתרגל גונג?" הוא אינו יכול להסביר את זה ובאמת לא יהיו לו סיבות. "נכון, לא הייתי צריך להתרגז כל כך. התעצבנתי כל כך באותו רגע". למעשה מה העניין? ברגע שמתרגלים גונג הקארמה צריכה להיחפך. מי שלא מפסיד לא מרוויח, ומה שתפסידו זה דברים רעים. עליכם להקריב.

אולי ברגע שאתם נכנסים לבית בני זוגכם יתנפלו עליכם. אם תוכלו לשאת את זה, המאמצים שלכם לתרגל גונג היום לא היו לשווא. יש אנשים שיודעים שבתרגול גונג על האדם להדגיש את הדה. לכן אדם זה בדרך כלל מסתדר מצוין עם בת זוגו. הוא חושב: "בדרך כלל אם אני אומר 'אחת' לא יהיה 'שתיים'. היום היא רוכבת על הראש שלי". הוא לא יכול לשלוט במזגו ויתחיל לריב. וכך התרגול של היום היה שוב לשווא. כיוון שקארמה הייתה שם היא עזרה לך לסלק אותה. אבל אתה לא קיבלת את זה והתחלת לריב אתה, וכך הקארמה לא יכלה להיות מסולקת. יש מקרים רבים כאלה ורבים מהמטפחים שלנו התנסו בהם. אבל הם לא חשבו מדוע. לבני זוגכם לא יהיה אכפת אם תעשו משהו אחר. תרגול של גונג צריך להיות למעשה משהו טוב, אבל הם תמיד גורמים לכם קשיים. למעשה הם עוזרים לכם לסלק את הקארמה אבל הם לא יודעים את זה בעצמם. הם לא רבים אתכם באופן שטחי ועדיין טובים אליכם בלב, אין זה כך. זה כעס אמיתי מעומק הלב, כי מי שתנחת אצלו הקארמה ירגיש חוסר נוחות. זה מובטח שזה יהיה כך.

בעבר, כיוון שאנשים רבים לא יכלו לשמור היטב על השיין-שינג, בעיות רבות צצו. אחרי שהתרגול שלהם הגיע לרמה מסוימת הם לא יכלו להתקדם עוד. יש אנשים שיש להם מלכתחילה רמה גבוהה יחסית של שיין-שינג. הטיאן-מו שלהם נפתחת בבת אחת במשך התרגול והאדם יכול להגיע לתחום מסוים. כיוון שלאדם זה יש איכות מולדת טובה יחסית ורמת השיין-שינג שלו גבוהה, הגונג שלו גדל במהירות. כאשר השיין-שינג שלו מגיע לגובה מסוים, הגונג שלו גם גדל עד לשם. אם הוא רוצה להמשיך להגדיל את הגונג שלו הקונפליקט ייעשה גם כן רציני יותר, כי צריך להמשיך לשפר את השיין-שינג. זה נכון במיוחד לגבי אדם שהאיכות המולדת שלו טובה מלכתחילה. הוא יכול לחשוב שהגונג שלו גדל היטב והתרגול גם כן הולך טוב. מדוע יש לפתע צרות רבות כל כך? כל דבר לא הולך טוב, אנשים לא מתייחסים אליו יפה, גם הבוס שלו מזלזל בו, אפילו הסביבה בבית נעשית מתוחה מאוד. מדוע יש לפתע קונפליקטים רבים כל כך? הוא לא מבין את זה. משום שהאיכות המולדת שלו טובה הוא הגיע לרמה מסוימת שגורמת למצב זה. אבל איך זה יכול להיות הקריטריון הסופי להשלמת הטיפוח? זה רחוק מסיום הטיפוח-תרגול! עליך להמשיך לשפר את עצמך. זה בזכות מעט האיכות המולדת שלך שהגעת למצב כזה. כדי לעלות עוד יש להרים את הסטנדרט גם כן.

יש אנשים שאומרים: "ארוויח עוד כסף לסדר את המשפחה שלי כך שלא אצטרך לדאוג לשום דבר, אחרי כן אטפח את הטיאן-מו". הייתי אומר שאתה חולם בהקיץ. אינך יכול להתערב בחיים של אחרים וגם אינך יכול לשלוט בגורל של אחרים כולל של אשתך, בנך, בנותיך, הוריך או אחיך. האם אתה יכול להחליט על הדברים האלה? יתר על כן, איך תוכל לתרגל ולטפח אם לא יהיו לך כל דאגות או קשיים? איך תוכל לעשות את התרגילים בנוחיות ובמנוחה? איך יכול להיות דבר כזה? זה מה שאתה חושב מנקודת המבט של אנשים רגילים.

טיפוח-תרגול חייב להיעשות באמצעות קשיים כדי לבחון אם תוכל להיפרד או לייחס פחות חשיבות לשבעת הרגשות ושש התשוקות. אם יש לך החזקה לדברים האלה לא תצליח בטיפוח. לכל דבר יש יחס סיבתי-קארמתי. מדוע אנשים יכולים להיות אנשים? זה משום שלאנשים יש צ'ינג. הם חיים רק בשביל הצ'ינג. חיבה בין בני משפחה, אהבה בין גבר ואישה, אהבה להורים, רגשות, ידידות, עשיית דברים למען הידידות, כל דבר קשור בקשר בל יינתק לצ'ינג. אם אדם רוצה לעשות משהו או לא, הוא שמח או לא, אוהב או שונא משהו, וכל דבר בחברה האנושית כולה בא מהצ'ינג הזה. אם לא מוותרים על הצ'ינג הזה אי אפשר לטפח ולתרגל. אם אתה יוצא מהצ'ינג הזה אף אחד לא יכול להשפיע עליך. לב של אדם רגיל לא יוכל להשפיע עליך. מה שמחליף את הצ'ינג הוא חמלה – שהיא משהו אצילי יותר. מובן שזה לא קל לוותר על הדבר הזה בבת אחת. טיפוח-תרגול הוא תהליך ארוך ותהליך של ויתור הדרגתי על החזקות. אבל אתה חייב להיות קפדן לגבי עצמך.

כמתרגלים תיתקלו לפתע בקונפליקטים. מה עליכם לעשות? עליכם לשמור תמיד על לב של חמלה ועל מצב לב שליו. אז כשאתם נתקלים בבעיה תוכלו לפעול היטב כי יהיה לכם זמן ומרחב למתן את העימות. אם תהיו תמיד בחמלה, תתייחסו לאחרים בטוב לב ותתחשבו באחרים בכל דבר שאתם עושים, ובכל פעם שתיתקלו בבעיה תחשבו ראשית האם אחרים יכולים לשאת את זה או האם זה יפגע במישהו, אז לא יהיו בעיות. לכן בטיפוח-תרגול עליכם לדרוש מעצמכם להתנהל בהתאם לקריטריונים גבוהים, ואפילו גבוהים יותר.

לעתים קרובות יש אנשים שאינם מתעוררים להבין. כשהטיאן-מו של אדם נפתחת והוא רואה בודהא, הוא ילך הביתה ויסגור לבודהא כשהוא אומר בלבו: "מדוע אתה לא דואג לי? עוזר לי לפתור את הבעיה הזו!" הבודהא ההוא לא יתערב כמובן עבור אותו אדם, כי אותה מצוקה מתוכננת על ידי אותו הבודהא, והמטרה היא לשפר את השיין-שינג שלך ולאפשר לך להשתפר באמצעות קונפליקט. האם הבודהא יכול לפתור את זה עבורך? הוא לא יפתור את זה עבורך כלל וכלל. איך תוכל להגדיל את הגונג שלך, לשפר את השיין-שינג שלך ולהעלות את הרמה שלך אם הוא יפתור את זה עבורך? המפתח הוא לאפשר לך להגדיל את הגונג שלך. בעיני המוארים הגבוהים לחיות כמו בני אדם אינה המטרה וחיי אדם לא נועדו להיות אנושיים, אלא לאפשר לך לחזור. בני אדם סובלים רבות, ואילו המוארים חושבים שכל שאדם סובל יותר כך טוב יותר, כי אדם צריך למהר בתשלום חובותיו. זה מה שהם חושבים. יש אנשים שלא מתעוררים לזה ומתחילים להתלונן אצל הבודהא אם תפילותיהם אליו אינן עובדות: "מדוע אתה לא עוזר לי? הבערתי קטורת ועשיתי לך קאר-טאו כל יום". יש אנשים שבגלל זה השליכו את פסל הבודהא לרצפה והתחילו אחרי כן לגרף את הבודהא. כיוון שגידף, בו ברגע השיין-שינג שלו נפל והגונג שלו נעלם. הוא ידע שהכול הלך אז הוא התרעם עוד יותר על הבודהא וחשב שהבודהא פוגע בו. הוא מודר את השיין-שינג של בודהא עם עיקרון של אדם רגיל. איך אפשר למדוד? איך זה יעבוד אם הוא מסתכל על דברים של רמה גבוהה בהסתמך על הקריטריונים של אנשים רגילים? לכן מקרים רבים כאלה קורים כשאנשים מתייחסים לתלאות החיים כבלתי הוגנות כלפיהם. רבים נופלים בצורה זאת.

בשנים האחרונות מאסטרים גדולים רבים של צ'ינגונג, כולל הידועים שבהם, נפלו. מובן שהמאסטרים האמיתיים של הצ'ינגונג כבר חזרו. הם השלימו את המשימה ההיסטורית שלהם וחזרו. נשארו רק עוד כמה מהם שהלכו לאיבוד בין האנשים הרגילים שהם עדיין פעילים, אלה שהשיין-שינג שלהם נפל. לאנשים אלה כבר אין גונג. יש מאסטרים של צ'ינגונג

שהיו די ידועים בעבר שעדיין פעילים בחברה. כשהמאסטרים שלהם גילו שהם התדרדרו אל בין האנשים הרגילים, נפלו לתהילה ולרווח ואינם יכולים לשחרר את עצמם, אחרי שהם הפכו לחסרי תקווה, המאסטרים שלהם לקחו את הפור-יואן-שן שלהם. כל הגונג נמצא בגוף הפור-יואן-שן. יש דוגמאות אופייניות רבות כאלה.

באסכולת הטיפוח שלנו מקרים כאלה הם מעטים. גם אם יש כמה הם אינם כה בולטים. יש הרבה דוגמאות יוצאות דופן בנוגע לשיפור השינ-שינג. יש תלמיד העובד בבית חרושת לטקסטיל בעיר מסוימת בפרובינציית שאן-דונג. אחרי שלמד פאלון דאפא הוא לימד חברים לעבודה. כתוצאה מכך בית החרושת קיבל מראה חדש. הוא נהג לקחת הביתה מגבות מבית החרושת לטקסטיל וכך עשו גם העובדים האחרים. אחרי שהוא למד את השיטה, לא רק שהוא לא לקח דברים הביתה, הוא גם החזיר את מה שלקח קודם לכן. כשאחרים ראו את מה שהוא עשה אף אחד לא לקח עוד דברים הביתה. עובדים אחרים גם החזירו את מה שלקחו. מצב זה קרה בכל בית החרושת.

מתנדב אחראי של מרכז סיוע והוראת דאפא בעיר מסוימת הלך לבית חרושת אחד לראות איך מתרגלי הפאלון דאפא מתרגלים. מנהל בית החרושת יצא לקבל את פניהם באופן אישי: "מאז שהם למדו את הפאלון דאפא שלכם העובדים האלה באים לעבודה מוקדם והולכים מאוחר הביתה. הם עובדים בתשומת לב ובחריצות רבה ואינם בררנים לא משנה איזו משימה הבוס נותן. הם גם אינם מתחרים על רווח אישי. כך הם גרמו לכל בית החרושת לקבל מראה חדש והרווחים הכלכליים של בית החרושת השתפרו אף הם. שיטת התרגול שלכם כל כך בעלת עוצמה. מתי המורה שלכם מגיע? גם אני הייתי רוצה להיות בהרצאות שלו". המטרה העיקרית של טיפוח-תרגול של הפאלון דאפא שלנו היא להביא אנשים לרמות גבוהות ואין כוונה לעשות את הדברים ההם, אבל בכל זאת יש לו השפעה גדולה בקידום התרבות הרוחנית בחברה. אם כולם יחפשו בפנים ויתמקדו בכיצד לנהל את עצמם היטב, הייתי אומר שהחברה תתייצב ואמות המוסר של המין האנושי יעלו בחזרה.

כשלימדתי את הפא ואת התרגול בטאי-יואן¹⁰⁶ הייתה מתרגלת בת יותר מ-50. היא ובעלה באו להרצאה. כשהם הגיעו לאמצע הרחוב מכונית הגיעה מהר מאוד והמראה הצדדית של המכונית נתפסה בבגד של האישה. אחרי שהבגד שלה נתפס האישה נגררה למרחק של מעל 10 מטרים ו"בום", נפלה ארצה. המכונית עצרה אחרי שנסעה עוד 20 מטרים. הנהג כעס מאוד כשיצא מהמכונית: "הי, את לא הסתכלת לאן את הולכת". בימינו אנשים מתנהגים באופן זה וכשהם נתקלים בבעיה הם ראשית מטילים את האחריות על האחר בלי קשר לאם זו אשמתם או לא. הנוסעים שבמכונית אמרו: "תסתכל אם האישה נפגעה. בואו ניקח אותה לבית החולים". הנהג קלט ומיד אמר: "מה המצב, גברת, האם נפגעת? בואי ניגש לבית החולים ונבדוק". התלמידה הזאת התרוממה לאט מהאדמה ואמרה: "לא קרה שום דבר, אתם יכולים לנסוע". היא ניצרה את האבק מבגדיה, אחזה בבעלה ועזבה.

היא הגיעה לכיתה וסיפרה לי את הסיפור ואני הייתי מרוצה מאוד. השינ-שינג של התלמידים שלנו השתפר באמת. היא אמרה לי: "המורה, אני לומדת פאלון דאפא עכשיו. אם לא הייתי לומדת פאלון דאפא לא הייתי מתנהגת כך היום". חישובו על זה כוללם: אדם אחרי פרישה, מחירי הסחורות כה גבוהים בימינו ואין שום קצבת רווחה. אדם מעל גיל 50 נגרר כה רחוק על ידי מכונית והופל ארצה. איפה היא יכולה להיפגע? בכל מקום. היא יכולה להישאר על האדמה ולא לקום. ללכת לבית חולים? בסדר. היא יכולה להישאר בבית החולים ולא לצאת. אדם רגיל יכול להתנהג כך. אבל היא מתרגלת ולא עשתה כך. אמרנו שטוב או רע באים ממחשבה אחת של האדם וההבדל במחשבה האחת הזו יכול להביא לתוצאות שונות. בגילה המתקדם, אם היא הייתה אדם רגיל, איך יכול להיות שלא נפגעה מהנפילה? למרות זאת אפילו העור שלה לא נשרט. טוב או רע באים מהמחשבה האחת הזאת של האדם. אם היא הייתה שוכבת שם ואומרת: "איה, אני מרגישה נורא. משהו לא בסדר כאן ומשהו לא בסדר שם", אז יכול להיות שהעצמות שלה היו נשברות באמת והיא הייתה משותקת. לא חשוב כמה כסף היו משלמים לה, אם אתה מאושפז בבית החולים לשארית חיך האם יוכל להיות לה נוח? אפילו האנשים המשקיפים מהצד חשבו שזה מוזר שהאישה המבוגרת לא סחטה אותו ולא ביקשה ממנו כסף. בימינו ערכי המוסר של האנושות התעוותו. הנהג באמת נהג במכונית מהר מדי, אבל איך הוא יכול היה לפגוע במישהו בכוונה? האם הוא לא עשה את זה ללא כוונה? אבל אנשים הם כך היום, כשלא סחטו אותו בשביל כסף גם העומדים מהצד לא היו שלמים עם זה. אמרתי שהיום אנשים לא יכולים להבחין בין טוב לרע. אם מישהו אומר לאדם אחר שהוא עושה משהו רע הוא לא יאמין לזה. כיוון שרמת המוסריות של האנשים השתנתה יש אנשים שמחפשים רק אינטרסים אישיים ויעשו כל דבר בשביל כסף. "אם אדם לא פועל למען עצמו, שמים וארץ ישמידו אותו" – זה כבר הפך למוטו!

מטפח אחד בבייג'ינג לקח את ילדו לצי'יאן-מן¹⁰⁷ לטיול אחרי ארוחת הערב וראה רכב מסחרי מקדם כרטיסי הגרלה. הילד רצה גם כן להשתתף. "טוב, אם הוא רוצה, אז בסדר", הוא נתן לילד יואן אחד ובו במקום הילד זכה בפרס השני, אופני ילדים מפאורות. הילד היה מאושר עד מאוד. מיד הבזיקה מחשבה במוחו: "אני מתרגל. איך אני יכול לבקש לעצמי דבר כזה? כמה דה אצטרך לתת אם אקבל משהו שהגיע אלי בדרך לא ראויה?" הוא אמר לילד: "בוא לא ניקח את זה. אם אתה רוצה נקנה בעצמנו". הילד כעס: "ביקשתי ממך לקנות ולא קנית. עכשיו כשזכיתי בהם בעצמי לא תיתן לי לקחת אותם?" הילד בכה וצרח

106 טאי-יואן – בירת פרובינציית שאן-שי בסין.

107 צ'יאן-מן – אחד מאזורי הקניות העיקריים בבייג'ינג.

נורא. האיש לא יכול היה לעשות דבר חוץ מאשר לקחת את האופניים הביתה. אחרי שחזר הביתה, ככל שחשב על זה כך הרגיש פחות בנוח. הוא חשב לשלוח כסף לאותם אנשים. אז הוא שקל זאת שנית וחשב: "כרטיסי ההגרלה אזלו. אם אשלח את הכסף אליהם האם הם לא יחלקו אותו ביניהם? כדאי שאתרומם את הכסף למקום העבודה שלי".

למרבחה המזל היו תלמידים די רבים של פאלון דאפא במקום העבודה שלו וגם הבוס יכול היה להבין אותו. אם זה היה קורה בסביבת עבודה ממוצעת או במקום עבודה רגיל, אם היית אומר שאתה מתרגל ואתה לא רוצה את האופניים שבהם זכית בהגרלה ואתה רוצה לתרום את הכסף למקום העבודה, אפילו הבוס היה חושב שיש לך איזו בעיה נפשית. גם אחרים היו מדברים על זה: "האם האדם הזה סטה בתרגול של צ'יגונג או שפיתח שיגעון-טיפוח?" אמרתי שהערכים המוסריים התעוותו. בשנות החמישים והשישים זה לא נחשב למי יודע מה ואפילו רגיל, ואף אחד לא היה חושב שזה מוזר או משונה.

אמרנו שלא משנה עד כמה הערכים המוסריים של האנשים השתנו, התכונה הזאת של היקום, ג'ין-שן-רן, לא תשתנה אף פעם. אם משהו אומר שאתה טוב, ייתכן שאתה לא בהכרח טוב באמת; אם משהו אומר שאתה רע, אתה לא בהכרח רע באמת. זה משום שהקריטריונים שמודדים אתם טוב או רע התעוותו כולם. רק מי שמתאים לתכונה הזאת של היקום הוא אדם טוב. זה הקריטריון היחיד שקובע אם אדם טוב או רע וזה מוכר על ידי היקום. לא משנה כמה גדולים השינויים שהחברה האנושית עברה, רמת המוסר של האנושות התדרדרה מאוד, ערכי המוסר מתדרדרים באופן יומיומי והרווחים הפכו למוטיבציה היחידה – אבל השינויים ביקום אינם קורים בהתאם לשינויים במין האנושי. כמטפח אדם לא יכול לנהל את עצמו לפי הקריטריונים של אנשים רגילים. אם אתה עושה דברים לפי איך שאנשים רגילים עושים דברים – זה בהחלט לא ילך. כשאנשים רגילים אומרים שזה טוב ייתכן שזה לא טוב; כשאנשים רגילים אומרים שזה רע, ייתכן גם שזה לא רע. בזמן הזה כשערכי המוסר התדרדרו, אם תגיד למשהו שהוא עושה משהו רע הוא לא יאמין לך! כמתרגל על אדם לאמוד דברים לפי תכונת היקום, רק אז אפשר לזהות מה באמת טוב ומה באמת רע.

גואן-דינג

בקהילת המטפחים יש התרחשות הנקראת גואן-דינג¹⁰⁸. גואן-דינג הוא סוג של טקס דתי בשיטת טיפוח של הטנטריזם שבאסכולת הבודהא. מטרתו היא שאחרי הגואן-דינג אדם לא יוכל יותר להיכנס לאסכולות טיפוח אחרות ויהיה מוכר באסכולה ספציפית זו כתלמיד אמיתי. מה מוזר בזה היום? גם בשיטות של צ'יגונג הופיע סוג כזה של טקס דתי, ולא רק בטנטריזם, אלא גם בשיטות תרגול של אסכולות הטאו עושים גואן-דינג. אמרתי שכל אלה שמלמדים בחברה שיטות תרגול טנטרי באצטלה של טנטריזם – מזויפים. מדוע אני אומר כך? מפני שהטנטריזם הטאנגי נעלם מארצנו לפני יותר מאלף שנים וכבר לא קיים כלל; הטנטריזם הטיבטי, בגלל מחסום השפה, מעולם לא יכול היה לעבור בשלמותו לאזור ההאן. במיוחד משום שזו דת סודית צריך היה לטפח ולתרגל במנזרים באופן סודי. יתר על כן היא חייבת להיות מועברת בסוד על ידי המאסטר, והמאסטר ייקח את האדם לטיפוח סודי. אם אי אפשר לעשות זאת באופן כזה, בהחלט לא ניתן ללמד את זה.

לאנשים רבים שהולכים לטיבט ללמוד צ'יגונג יש מטרה כזאת: הם רוצים למצוא מורה וללמוד טנטריזם טיבטי כדי להיעשות מאסטרים של צ'יגונג בעתיד וכדי להתפרסם ולהתעשר. חישובו על זה כולכם, ללאמה בודהיסטי אמיתי חי שקיבל הוראה אמיתית יש יכולות על-טבעיות חזקות מאוד והוא יכול לקרוא את המחשבה של אדם כזה. על ידי מבט אחד בלבד הוא יכול להבין מיד לשם מה הוא בא: באת לכאן כשאתה רוצה ללמוד דברים כדי להיות מאסטר של צ'יגונג בשביל להתעשר ולהתפרסם, ולפגוע בשיטה הזאת של טיפוח הבודהא. האם אפשר להרוס סתם כך תרגול כה רציני של טיפוח הבודהא בגלל הרצון שלך להיות מאסטר של צ'יגונג בשביל לרדוף אחרי תהילה ורווח? מה המניע שלך? לכן הוא לא ילמד את האדם הזה שום דבר בכלל והאדם הזה גם לא יקבל שום הוראה אמיתית. מובן שיש מנזרים רבים והאדם יכול ללמוד קצת דברים שטחיים. אם לבד אינו ישר, כשהוא ינסה להיות מאסטר של צ'יגונג ויבצע מעשים רעים הוא יביא על עצמו פו-טי. לחיות של פו-טי יש גם כן אנרגיות, אבל זה לא טנטריזם טיבטי. אלה שהולכים לטיבט ברצינות בחיפוש אחרי הדהימה אולי יתיישבו שם אחרי שהם הגיעו והם לא יצאו משם. אלה הם המטפחים האמיתיים.

זה מוזר שעכשיו שיטות תרגול רבות של אסכולת הטאו מבצעות גם הן גואן-דינג. אסכולת הטאו משתמשת בערוצי אנרגיה, לשם מה היא צריכה לעשות גואן-דינג? הייתי בדרום כדי ללמד את השיטה. לפי מה שאני יודע יש יותר מעשר שיטות מבווגנות שעושות גואן-דינג, במיוחד באזור של גואנג-דונג. מה הכוונה בכך? אם הוא עושה לך גואן-דינג אתה תהיה התלמיד שלו ואינך יכול ללמוד שיטה אחרת. אם תלמד הוא יעניש אותך, זה מה שהוא עושה. האם זה לא נקרא לעסוק בדרך רעה? מה שהוא מלמד זה משהו בשביל סילוק מחלות ושמידה על בריאות. אנשים לומדים את זה פשוט משום שהם רוצים לקבל גוף בריא. לשם מה הוא צריך לעשות את הדברים האלה? משהו טען שאם אנשים יתרגלו את שיטת

התרגול שלו הם אינם יכולים לתרגל שיטת תרגול אחרת. האם הוא יכול להציל אנשים ולאפשר להם להגיע לשלמות? זה להטעות את התלמידים! אנשים רבים עושים כך.

אסכולת הטאו אינה מלמדת את זה, אבל עכשיו הופיע גם בה כביכול גואן-דינג. גיליתי שהמאסטר של הצי'גונג שעושה את הרעש החזק ביותר לגבי הגואן-דינג – כמה גבוה הגונג-ג'ו שלו? הוא רק בגובה של בניין בן שתיים או שלוש קומות. הוא מאסטר די מפורסם של צ'יגונג, אני רואה שהגונג שלו ירד בצורה די מעוררת רחמים. מאות אנשים מחכים בתור כדי שיעשה להם גואן-דינג. הגונג שלו מוגבל לגובה ההוא ובקרוב ירד לכולם. במה הוא ישתמש אז כדי לעשות גואן-דינג? האין זה לרמות אנשים? כשמסתכלים ממד אחר, גואן-דינג אמיתי גורם לעצמות של האדם להיראות כמו ג'ייד¹⁰⁹ לבן מהראש ועד כפות הרגליים. באמצעות גונג, חומר בעל אנרגיה גבוהה, מטהרים את גוף האדם מהראש עד כפות הרגליים. האם המאסטר הזה של הצי'גונג יכול להשיג את זה? הוא לא יכול. מה הוא עושה? מוכן שהוא לא בהכרח מנסה להתחיל דת חדשה. המטרה היא שברגע שאתה לומד את השיטה שלו אתה שייך לו. עליך להשתתף בהרצאות שלו וללמוד את הדברים שלו. המטרה היא להרוויח את הכסף שלך. אם אף אחד לא ילמד את השיטה שלו הוא לא ירוויח כסף.

תלמידים של פאלון דאפא, כמו תלמידים בדרכי טיפוח אחרות של אסכולת הבודהא, יעברו גואן-דינג פעמים רבות על ידי המאסטר, אבל לא יתאפשר לך לדעת את זה. אלו שיש להם יכולות על-טבעיות יכולים אולי לדעת, גם אלו שהם רגישים יוכלו אולי להרגיש את זה – בזמן השינה או בזמן אחר לפתע יגיע זרם חם מקצה הראש למטה דרך כל הגוף. המטרה של הגואן-דינג אינה להוסיף לך גונג. גונג הוא דבר שאתה מפתח באמצעות הטיפוח-תרגול של עצמך. גואן-דינג היא שיטת חיזוק, זאת אומרת לטהר עבורך את הגוף ולנקות אותו עוד יותר. אדם צריך לעבור גואן-דינג פעמים רבות, בכל רמה יש לעזור לך לנקות את הגוף שלך. כיוון שהטיפוח תלוי באדם עצמו ואילו הגונג תלוי במאסטר, אנחנו לא מתייחסים לטקס הזה של גואן-דינג.

יש אנשים שעוסקים גם במשהו כמו "סגידה למאסטר". כשמדברים על כך הייתי רוצה לציין משהו. אנשים רבים רוצים לסגוד לי כמאסטר. תקופה היסטורית זו שלנו שונה מזו של החברה הפיאודלית הסינית. האם לכרוע ברכ ולבצע קאו-טאו נחשב לקבלת משהו כמאסטר? אנחנו לא מקיימים את הטקסים האלה. יש לנו אנשים רבים שחושבים: "אם אני עושה קאו-טאו, מבעיר קטורת וסוגד לבודהא עם כנות בלב, הגונג שלי יגדל". אני אומר שזה די מגוחך. תרגול גונג אמיתי תלוי לחלוטין באדם עצמו, כך שזה חסר תועלת לדרוך אחר דבר כלשהו. אתה לא צריך לסגוד לבודהא או להבעיר קטורת. כל עוד אתה באמת מתרגל ומטפח בהתאם לקריטריונים של מטפח, הוא יהיה מרוצה מאוד לראות אותך. אם תמיד תעשה מעשים רעים בחוץ הוא ירגיש רע לראות אותך אף על פי שאתה מבעיר קטורת ומבצע לו קאו-טאו. האין זה ההיגיון? טיפוח-תרגול אמיתי תלוי באדם עצמו. מה התועלת בכך שאתה מבצע קאו-טאו או סוגד למאסטר אם אתה עושה מה שאתה רוצה ברגע שאתה יוצא החוצה? אנחנו לא מייחסים חשיבות לטקסיות הזאת בכלל. אתה יכול אפילו להרוס את המוניטין שלי!

נתנו לכל אחד דברים רבים כל כך. כל עוד כל אחד מכם מטפח בפועל ומנהל את עצמו בקפדנות בהתאם לדאפא, כך אתיחס אליו כתלמיד. כל עוד תטפחו ותתרגלו בפאלון דאפא נתייחס אליכם כתלמידים. אם אתם לא רוצים לטפח איננו יכולים לעשות שום דבר עבורכם. אם לא תטפחו, מה התועלת בזה שאתם נושאים את התואר הזה? זה לא חשוב אם אתם מהסדרה הראשונה של ההרצאות או מהשנייה. האם אתם יכולים להיחשב לתלמידים שלנו רק על ידי כך שאתם עושים תרגילים? עליכם לטפח ולתרגל על ידי כך שבאמת תלכו לפי הקריטריונים של השיץ-שינג שלנו – רק אז תוכלו להשיג גוף בריא ורק אז תוכלו באמת לעלות לקראת רמות גבוהות. לכן לא אכפת לנו מהטקסיות הזאת. כל עוד אתם מטפחים ומתרגלים, אתם שייכים לאסכולת הטיפוח שלנו. הפא-שן שלי יודע כל דבר, הוא יודע כל דבר שאתם חושבים, ויכול לעשות כל דבר. הוא לא ידאג לכם אם לא תטפחו ותתרגלו. אם תטפחו ותתרגלו הוא יעזור לכם לאורך כל הדרך עד הסוף.

בשיטות תרגול מסוימות מתרגלים שמעולם לא ראו את המאסטר שלהם אומרים שאם הם יעשו קאו-טאו בכיוון מסוים וישלמו כמה מאות יואנים זה יהיה מספיק טוב. האם זה לא לרמות את עצמם ולרמות אחרים? בנוסף, אנשים אלה נעשים מסורים מאוד ומאותו רגע ואילך מתחילים להגן על שיטות התרגול שלהם ועל המאסטרים שלהם. הם גם אומרים לאחרים לא ללמוד שיטות תרגול אחרות. אני מוצא שזה די מגוחך. יש גם כאלה העוסקים במו-דינג¹¹⁰. אף אחד לא יודע איזו השפעה יש לזה אחרי שהוא נוגע.

לא רק אלה המלמדים את השיטות שלהם בחסות הטנטריזם מזויפים. כל אלה המלמדים צ'יגונג בשם הבודהיזם מזויפים. חישבו על זה כולכם: שיטות טיפוח בבודהיזם היו בצורה ההיא במשך כמה אלפי שנים. האם זה עדיין בודהיזם אם מישהו משנה את זה? שיטות טיפוח-תרגול הן טיפוח רציני של בודהא והן מסתוריות ומופלאות ביותר. שינוי קל יגרום לתסבוכת. כיוון שתהליך ההתפתחות של הגונג מסובך מאוד, וההרגשה של האדם היא שום דבר, אי אפשר לתרגל ולטפח בהתבסס על הרגשות. הטקסיות הדתית של נזירים היא בעצם דרך הטיפוח שלהם, ברגע שזה משתנה זה לא יהיה משהו

109 ג'ייד – ירקן, אבן חן.
110 מו-דינג – נגיעה בכתר הראש.

מאותה אסכולה. לכל שיטת טיפוח יש מואר גדול האחראי לה, וכל אסכולה יצרה מוארים גדולים רבים. אף אחד לא מעז כן סתם לשנות את שיטת הטיפוח באותה אסכולה. איזו מוסריות אדירה¹¹¹ יש למאסטר קטן של צ'יגונג שהוא מעז לרמות את המאסטר שלו ולשנות שיטה לטיפוח הבורהא? אם אפשר באמת לשנות אותה האם זו תהיה עדיין אותה אסכולה? צ'יגונג מזויף ניתן לזיהוי.

שואן-גואן-שה-ווי¹¹²

שואן-גואן-שה-ווי גם נקרא שואן-גואן-יי-צ'יאו¹¹³. את המינוח הזה אפשר למצוא בספרים של דאן-ג'ינג¹¹⁴, דאן-דאנג¹¹⁵ ושינג-מינג-גווי-ג'ה¹¹⁶. אז מה זה בכלל? מאסטרים רבים של צ'יגונג לא יכולים להסביר את זה בבהירות. זה משום שברמה של מאסטר ממוצע של צ'יגונג לא ניתן לראות את זה כלל וגם לא מרשים להם לראות את זה. אם מטפח רוצה לראות את זה, הוא יכול רק ברמה העליונה של ראיית החוכמה או גבוה יותר. מאסטר ממוצע של צ'יגונג לא יכול להגיע לרמה הזאת, לכן הוא לא יכול לראות את זה. במהלך ההיסטוריה קהילת המטפחים חקרה מה זה שואן-גואן, איפה יי-צ'יאו ואיך למקם את השואן-גואן. בספרים של דאן-ג'ינג, דאן-דאנג ושינג-מינג-גווי-ג'ה ניתן לראות שכולם מדברים על התאוריות ובהחלט לא אומרים לך מה התוכן. מכל הדיונים האלה הם יכולים לכלכל אותך. הם אינם יכולים להסביר דברים בבהירות כי התוכן אינו ניתן לידעה לאנשים רגילים.

נוסף על כך, אני אומר לכם שכיוון שאתם תלמידים של פאלון דאפא אומר לכם את המילים האלה: בהחלט אל תקראו את ספרי הצ'יגונג המבולגנים. אני לא מתכוון לטקסטים הקלאסיים שדיברתי עליהם קודם, אלא לספרים המזויפים של הצ'יגונג שנכתבו על ידי אנשים בימינו. אפילו אל תדפדפו בהם. אם הרעיון מבצבץ במוחכם: "אהה, המשפט הזה נראה הגיוני" – ברגע שהמחשבה הזו צצה, הפוטי שבספר יעלה על גופכם. ספרים רבים נכתבו תחת ההשפעה של פוטי השולט על ההחזקות האנושיות לתהילה ולרווח. יש ספרים מזויפים רבים של צ'יגונג, רבים מאוד. אנשים רבים אינם אחראים ויש כאלה שאפילו כותבים ספרים עם פוטי ודברים מבולגנים בפנים. בדרך כלל עדיף לא לקרוא אפילו את הספרים הקלאסיים שהזכרנו למעלה או כתבים קלאסיים אחרים הקשורים לתחום, כי קיים כאן הנושא של להתמקד בדרך אחת בלבד.

אחראי אחד מארגון המחקר הסיני של הצ'יגונג סיפר לי סיפור שממש הצחיק אותי. הוא אמר שהיה אדם בבייג'ינג שהלך לעתים קרובות לסמינרים של צ'יגונג. אחרי שהאזין להרצאות רבות הוא חשב שצ'יגונג אינו יותר ממה שנאמר שם. כיוון שכולם היו באותה רמה כולם דיברו על אותם דברים. הוא, כמו המאסטרים המזויפים של הצ'יגונג, חשב שהתוכן של הצ'יגונג אינו יותר מזה! אז טוב, גם הוא רצה לכתוב ספר על צ'יגונג. חישבו על זה כולכם: אדם שלא מתרגל כותב ספר על צ'יגונג. היום ספרים של צ'יגונג מועתקים אחד מהשני. כשהכתיבה שלו התקדמה, כשהוא הגיע לנושא של שואן-גואן הוא נתקע. מי מבין מה זה שואן-גואן? אפילו בין מאסטרים אמיתיים של צ'יגונג מעטים מבינים את זה. הוא הלך לשאול מאסטר מזויף של צ'יגונג. הוא לא ידע שהוא מזויף כי הוא לא הבין בצ'יגונג בכל מקרה. אבל אם המאסטר המזויף הזה של הצ'יגונג לא היה יכול לענות על השאלה, האם אחרים לא היו מגלים שהוא מזויף? לכן הוא העז להמציא משהו ואמר ששואן-גואן-יי-צ'יאו נמצא בקצה איבר המין הגברי. זה נשמע די מצחיק. אל תצחקו כי הספר הזה כבר פורסם בציבור. זאת אומרת שספרים של צ'יגונג הגיעו לדרגה מגוחכת כל כך. מה התועלת בזה שתקראו את הדברים האלה? זה לא משרת שום מטרה ויכול רק לפגוע.

מה זה השואן-גואן-שה-ווי? בטיפוח בש'ה-ג'יאן-פא כשהטיפוח של אדם הוא מעבר לרמה הבינונית, או ברמה גבוהה של ש'ה-ג'יאן-פא, אדם זה מתחיל לפתח יואן-יינג¹¹⁷. היואן-יינג שונה מהיינג-האי¹¹⁸ שמדברים עליהם. יינג-האי הם קטנים ורצים מסביב בעליזות, ודי שובבים. יואן-יינג אינו זה. אם יואן-שן לא שולט עליו היואן-יינג יישב על פרח לוטוס עם שתי רגליים מצולבות ועם שתי הידיים בג'ה-ייין. יואן-יינג גדל מהדאן-ט'יאן ואפשר לראות אותו ברמה מיקרוסקופית אפילו כשהוא קטן יותר מחורה של מחט.

111 מוסריות אדירה – בסניתי: "וויי דה", באנגלית תורגם כ: Mighty virtue.

112 שואן-גואן-שה-ווי – "למקם את המעבר המסתורי".

113 שואן-גואן-יי-צ'יאו – "פתח אחד של המעבר המסתורי".

114 דאן-ג'ינג – "ספר הדאן".

115 דאן-דאנג – אסופת כתבים טאואיסטים קלאסיים.

116 שינג-מינג-גווי-ג'ה – "המדריך לטיפוח טבע הנפש והחיים" – טקסט סיני קלאסי לטיפוח-תרגול.

117 יואן-יינג – מונח טאואיסטי ל"תינוק בן-אלמוות".

118 יינג-האי – תינוק/ות מטופח/ים.

יש גם להבהיר עניין נוסף. יש רק דאן-טיאן אמיתי אחד והוא נמצא באזור הבטן התחתונה. זה מעל נקודת החוֹיִי־יִין¹¹⁹ ומתחת לבטן בתוך גוף האדם. זהו הטיאן¹²⁰. צורות רבות של גונג, יכולות על-טבעיות רבות, מיומנויות על-טבעיות רבות, פא-שן, יואן-יִינג, יינג-האי וישויות רבות, כולם גדלים מהטיאן הזה.

בעבר אי אלו מטפחים של הטאו דברו על הדאן-טיאן העליון, הדאן-טיאן האמצעי והדאן-טיאן התחתון. אני אומר שזאת טעות. יש אנשים שאומרים שהמאסטרים שלהם לימדו אותם כך כבר כמה דורות וכך כתוב גם בספרים. אני אומר לכולם שהייתה פסולת גם בזמנים הקדומים. אף על פי שהדברים הועברו במשך שנים רבות הם לא בהכרח נכונים. דרכי טיפוח זעירות של העולם הזה הועברו תמיד בין האנשים הרגילים, אבל אי אפשר לטפח אתן והן שום דבר. בכך שהם קוראים לזה דאן-טיאן עליון, דאן-טיאן אמצעי ודאן-טיאן תחתון, הם מתכוונים לזה שכל מקום שבו הדאן יכול לצמוח הוא דאן-טיאן. האם אין זו בדיחה? כשהמחשבה של האדם מתמקדת בנקודה מסוימת בגוף לזמן ארוך אז יתפתח ריכוז אנרגיה וייווצר דאן. אם אינכם מאמינים, מקדו את המחשבה על הזרוע, המשיכו כך, ולאחר זמן רב הדאן ייווצר שם. לכן יש אנשים שראו את המצב הזה ואומרים שדאן-טיאן נמצא בכל מקום. זה נשמע אפילו יותר מצחיק. הם חושבים שדאן-טיאן נמצא בכל מקום שבו הדאן נוצר. למעשה זה דאן ולא טיאן. אתם יכולים להגיד שדאן נמצא בכל מקום או שיש דאן עליון, דאן אמצעי ודאן תחתון. אבל יש רק טיאן אחד שיכול באמת לפתח פא לאי-ספור והוא זה שנמצא באזור הבטן התחתונה. לכן האמרה על הדאן-טיאן העליון, הדאן-טיאן האמצעי והדאן-טיאן התחתון מוטעית. במקום שבו מתרכזת המחשבה ייווצר אחרי זמן רב דאן.

יואן-יִינג גדל לאט מהדאן-טיאן הזה באזור הבטן התחתונה ונעשה גדול יותר ויותר. ברגע שהוא הופך להיות בגודל של כדור פינג-פונג, ניתן לראות בבירור את כל צורת גופו, האף והעיניים נוצרים. באותו הזמן כשהיואן-יִינג גדול כגודל כדור פינג-פונג, בועה קטנה עגולה תיווצר לידו. אחרי שהיא נוצרת, הבועה תגדל יחד עם היואן-יִינג. כשהיואן-יִינג מגיע לגובה של ארבעה צוֹן¹²¹ יופיע עלה כותרת של פרח לוטוס. כשיואן-יִינג גדל להיות בגובה של חמישה או שישה צוֹן, עלי הכותרת של פרח הלוטוס ייווצרו באופן בסיסי ותופיע שכבה של פרח הלוטוס. היואן-יִינג הזוהר מזהב יושב על טס פרח לוטוס מזהב ונראה יפה מאוד. זהו גוף וְאָגְיָה שאינו מתקלקל אף פעם, מה שנקרא "גוף בודהא" באסכולת הבודהא או "יואן-יִינג" באסכולת הטאו.

אסכולת התרגול שלנו מטפחת את שני סוגי הגופים ודורשת את שניהם – בן-טי חייב להיפך גם כן. כולם יודעים שאין על גוף הבודהא להיראות בקרב אנשים רגילים. במאמץ רב הוא יכול להראות את צורתו ואפשר לראות את אורו בעיניים של אדם רגיל. ואילו הגוף הפיזי הזה נראה אחרי הטרנספורמציה כמו גוף של אדם רגיל בין אנשים רגילים. אדם רגיל לא יכול להבחין בהבדל. למרות זאת הגוף הזה יכול לעבור בין ממדים. כשיואן-יִינג מגיע לגובה של ארבעה-חמישה צוֹן, בועת האוויר גם תגדל לאותו גובה ותהיה שקופה כמו בלון. יואן-יִינג יושב ללא תנועה בתנוחת המדיטציה. כשהיא מגיעה לגודל הזה, בועת האוויר תעזוב את הדאן-טיאן, הבשיל זמנה ולכן היא תעלה למעלה. התהליך של עלייתה למעלה איטי מאוד, אבל אפשר כל יום לראות שהיא נעה. היא עולה בהדרגה עוד ועוד למעלה. עם אבחנה דקדקנית אנחנו יכולים להרגיש בקיומה.

כשהיא מגיעה לנקודת הטיאן-ג'וֹנְג¹²² היא תישאר שם זמן מה. זה מכיוון שתמציות של הגוף האנושי והרכה דברים (גם הלב נמצא שם) ייצרו מערכת בתוך בועת האוויר. הדברים התמציתיים צריכים למלא את בועת האוויר. אחרי זמן מה היא תעלה שוב למעלה. כשהיא תעבור דרך הצוואר, אדם ירגיש חנק כאילו כלי הדם חסומים והוא ירגיש נפוח באופן לא נוח. זה יעבור תוך יום-יומיים. אז בועת האוויר תנוע לקצה הראש ואנחנו קוראים לזה "עלייה לניוואן". אומרים שהיא הגיעה לניוואן. למעשה היא גדולה כמו כל הראש שלך. הראש שלך ירגיש נפוח. כיוון שניוואן הוא מקום חשוב מאוד לחייו של האדם, התמצית שלו גם כן חייבת להיווצר בבעת האוויר. אז בועת האוויר תנסה להידחק החוצה דרך מעבר הטיאן-מו וזו תחושה לא נוחה למדי. הטיאן-מו של אותו אדם תהיה נפוחה עד כאב וגם הרקות שלו יחושו נפוחות בזמן שהעיניים יחושו כאילו הן נלחצות פנימה. ההרגשה הזו תימשך עד שבועת האוויר תידחק החוצה ותיתלה מהמצח. זה נקרא שוואן-גואן-שה-ווי והיא תלויה כאן.

בשלב זה אלה עם טיאן-מו פתוחה לא יוכלו לראות דבר. זה משום שבטיפוח-תרגול של שתי האסכולות של הבודהא ושל הטאו הדלת סגורה כדי להחיש את יצירת הדברים בתוך השוואן-גואן. יש שתי דלתות קדמיות ושתי דלתות אחוריות וכולן סגורות. כמו השערים של טְיָאֵנְגְמֵן שבבייג'ינג יש שתי דלתות גדולות בכל צד. כדי לגרום לכך שהשוואן-גואן ייווצר במהירות ויתמלא, הדלתות לא נפתחות אלא בנסיבות מיוחדות מאוד. מי שיכול לראות דברים עם הטיאן-מו לא יכול לראות בשלב הזה, כי לא נותנים לו. מה המטרה שהיא תלויה שם? משום שמאות תעלות אנרגיה בגוף שלנו נפגשות שם. בזמן זה על כולן להסתובב סביב השוואן-גואן ואז לצאת משם. הן חייבות לעבור דרך שוואן-גואן והמטרה היא להוסיף

119 חוֹיִי־יִין – נקודת אקופונקטורה הממוקמת במרכז חיץ הנקבים (Perineum) הסמוך לפי הטבעת.

120 טְיָאֵן – "שרה".

121 צוֹן – יחידת מידה סינית מסורתית. אורכה מעט יותר מ־3 ס"מ.

122 טְאָן-ג'וֹנְג – נקודת אקופונקטורה הממוקמת בקו האמצע של החזה.

בסיס וליצור את מערכת הדברים הזאת בתוך השואן-גואן. כיוון שהגוף האנושי הוא יקום קטן, הוא ייצור עולם קטן שכל הדברים התמציתיים של גוף האדם נוצרים בתוכו. אבל זה רק מתקן שעדיין לא לגמרי יכול לפעול.

בטיפוח-תרגול של אסכולת הצי-ימן השואן-גואן פתוח. כששואן-גואן נפלט החוצה הוא כמו גליל, אבל הוא יתעגל בהדרגה. לכן הדלתות בשני הצדדים שלו פתוחות. כיוון שאסכולת הצי-ימן לא מטפחת בודהה או טאו, אדם צריך להגן על עצמו. יש מאסטרים רבים באסכולת הבודהה ובאסכולת הטאו. כולם יכולים להגן עליך. אינך צריך לראות דברים ולא יהיו לך בעיות. אבל זה לא ילך באסכולת הצי-ימן, הוא צריך להגן על עצמו. לכן יש לשמור על היכולת לראות דברים. אבל באותו הזמן הטיאן-מו של אדם תראה דברים כמו דרך טלסקופ. אחרי שהמערכת הזו נוצרת תוך חודש בערך, היא מתחילה לחזור פנימה. כשהיא חוזרת לתוך הראש זה נקרא החלפת המקום של השואן-גואן.

כשהשואן-גואן חוזר פנימה זה טוב יחוש נפוח ולא בנוח. אז הוא יידחף החוצה דרך נקודת היו-ג'ין¹²³. דחיפה זו שוב תגרום להרגשה לא נוחה, כאילו הראש מתבקע. השואן-גואן יצא בבת אחת ואז מיד תהיה הקלה. אחרי שהשואן-גואן יוצא החוצה, הוא ייתלה בממד עמוק מאוד ויתקיים בצורת הגוף של ממד עמוק מאוד. לכן הוא לא נלחץ בזמן השינה. אבל יש נקודה אחת: כשהשואן-גואן-שה-וויי קורה בפעם הראשונה אדם ירגיש משהו מול העיניים. אף על פי שזה בממד אחר האדם ירגיש כל הזמן שמטושטש לו מול העיניים כאילו משהו מכסה אותן וזה לא כל כך נוח. משום שנקודת היו-ג'ין היא מעבר חשוב מאוד, שואן-גואן חייב ליצור גם מאחור מערכת של דברים. אז הוא חוזר שוב לתוך הגוף. שואן-גואן יי-ציאו הוא למעשה לא רק פתח אחד, כי הוא צריך לשנות מקום פעמים רבות. אחרי שהוא חוזר לני-וואן הוא מתחיל לדרת. הוא יורד בתוך הגוף עד שהוא מגיע לנקודת המינג-מן¹²⁴. בנקודת המינג-מן הוא יפלט שוב.

נקודת המינג-מן של האדם היא פתח עיקרי וקריטי מאוד. פתח נקרא "צי'או"¹²⁵ באסכולת הטאו ו"גואן"¹²⁶ על ידנו. היא מעבר עיקרי שבאמת מזכיר שער ברזל, אינ-ספור שכבות של שערי ברזל. אתם יודעים, גוף האדם בנוי שכבות שכבות. תאי הבשר שלנו הם שכבה והמולקולות בפנים הם שכבה. יש שער שנמצא בכל שכבה של אטומים, פרוטונים, אלקטרונים, בחלקיקים הקטנים והקטנים עוד יותר לאין גבול, ועד המיקרוסקופיים ביותר. לכן יש יכולות על-טבעיות רבות ומיומנויות על-טבעיות רבות הנעולות בתוך השערים של השכבות השונות. בשיטות אחרות מטפחים דאן. כשהדאן עומד להתפוצץ צריך קודם לפוצץ את נקודת המינג-מן שתיפתח. אם היא לא נפתחת בהתפוצצות, היכולות העל-טבעיות לא יכולות להשתחרר. אחרי ששואן-גואן יוצר את מערכת הדברים הזאת בנקודת המינג-מן הוא שוב ייכנס פנימה. אחרי שהוא ייכנס הוא יתחיל לחזור לאזור הבטן התחתונה. זה נקרא "שואן-גואן חוזר למקום".

אחרי שהוא חוזר למקום, הוא לא חוזר למקומו המקורי. בזמן זה יואן-יינג גדל לגודל די גדול. בועת האוויר תכסה את היואן-יינג ותעטוף אותו. כשהיואן-יינג גדל, השואן-גואן גדל יחד אתו. באסכולת הטאו בדרך כלל כשהיואן-יינג גדל בערך לגודל של ילד בן שש או שבע יותר לו לעזוב את הגוף. זה נקרא "לדת היואן-יינג". תחת שליטה של היואן-שן של האדם הוא יכול להסתובב מחוץ לגוף. הגוף הפיזי לא יזוז והיואן-שן של האדם יוצא החוצה. באסכולת הבודהה, בדרך כלל כשהיואן-יינג מטופח עד לגודל של האדם עצמו כבר לא תהיה סכנה. בזמן זה בדרך כלל מרשים לו לעזוב את הגוף ולצאת מתוך הגוף הזה, והוא יכול לצאת. בזמן זה היואן-יינג גדל לגודל האדם עצמו והכיסוי שלו גם כן גדול. הכיסוי כבר התרחב מחוץ לגוף וזה בדיוק השואן-גואן ההוא. כיוון שהיואן-יינג גדל לגודל כה גדול ברור שהשואן-גואן התרחב אל מחוץ לגוף.

אולי ראיתם את פסל הבודהה במקדשים וראיתם שבודהות נמצאים תמיד בתוך עיגול. במיוחד בדמות מצוירת של בודהה יש תמיד עיגול שהבודהה יושב בתוכו. דמויות רבות של בודהות הן כאלה. במיוחד הדמויות המצוירות שבכל המקדשים העתיקים – כולם כך. מדוע הבודהה יושב בתוך עיגול? אף אחד לא יכול להסביר את זה בבירור. אני אומר לכם שזה בדיוק השואן-גואן הזה, אבל עכשיו כבר לא קוראים לו שואן-גואן, הוא נקרא "עולם". למעשה לא ניתן ממש לכנות אותו "עולם". יש לו רק המתקן הזה, בדיוק כמו מפעל שיש לו מתקן, אבל אין לו היכולת לייצר. צריכים להיות מקור אנרגיה וחומר גלם ואז הוא יכול לייצר. לפני כמה שנים מתרגלים רבים אמרו: "רמת הגונג שלי גבוהה יותר מזו של הבודִהִיסאטוֹה", או "רמת הגונג שלי גבוהה יותר מזו של הבודהה". כשאחרים שמעו את זה הם חשבו שזה די בלתי מתקבל על הדעת. למעשה מה שהם אמרו לא היה בכלל בלתי מתקבל על הדעת, כי הגונג צריך באמת להיות מטופח לרמה גבוהה מאוד בעולם הזה.

אז מדוע יש מצב כזה שאדם טיפח יותר גבוה מהבודהה? לא ניתן להבין את זה באופן שטחי. הגונג של האדם הוא באמת ברמה גבוהה מאוד. זה משום שאחרי שהוא טיפח עד לרמה גבוהה מאוד, וכשהוא הגיע לנקודה של פתיחת הגונג וההארה, רמת הגונג שלו באמת תהיה גבוהה מאוד. רק רגע לפני פתיחת הגונג וההארה שמונה עשירות של הגונג שלו יורדו מטה, וגם מידת השיין-שינג שלו תורד מטה. האנרגיה הזו תשמש למלא את העולם הזה שלו – עולם של עצמו. אתם

123 נקודת היו-ג'ין – נקודת אקופונקטורה הממוקמת בחלק התחתון של אחורי הראש.

124 נקודת המינג-מן – "שער חיים"; נקודת אקופונקטורה הממוקמת בחלק התחתון של הגב בקראמצע בין הכליות.

125 צ'יאו – "פתח".

126 גואן – "מעבר".

יודעים שהגונג הזה של המטפח, במיוחד יחד עם הדבר הזה שהוא מידת השיין-שינג של האדם, מטופח על ידי כך שהוא סובל איין-ספור קשיים בחייו ועל ידי כך שהוא חווה מצבים קשים. לכן היא יקרה מאוד. בשמונה עשירות של דבר כה יקר משתמשים כדי למלא את העולם שלו. לכן כשהוא יצליח בטיפוח בעתיד הוא יקבל את מה שהוא רוצה רק על ידי כך שיושיט את ידו, ויהיה לו כל מה שירצה. הוא יוכל לעשות כל מה שהוא רוצה ובעולם שלו יש הכול. זהו הוויי דה שלו, מה שהוא טיפח בעצמו דרך סבל.

האנרגיה של אדם זה יכולה להיחפך לכל דבר כרצונו. לכן אם בודהא רוצה שיהיה לו משהו, לאכול משהו, או לשחק עם משהו, הוא יכול לעשות את זה. כל זה, זה מה שהוא טיפח בעצמו, זה ה"פוא-וויי"¹²⁷, ובלעדיו האדם לא יכול להצליח בטיפוח. בזמן זה אפשר לקרוא לזה העולם של האדם עצמו. אבל לאדם יישארו רק שתי עשירות מהגונג שלו כדי להשלים את הטיפוח ולהשיג את הטאו. אף על פי שרק שתי עשירות של הגונג שלו נשארו, הגוף שלו לא נעול. או שאין לו גוף, או שיש לו גוף אבל הוא כבר הוחלף על ידי חומר בעל אנרגיה גבוהה. באותו זמן הכוחות השמימיים שלו יופיעו במלואם ויהיו בעלי עוצמה שאין כמותה. אבל בזמן שאדם מטפח בין אנשים רגילים הוא בדרך כלל נעול ולא יהיו לו יכולות גדולות כאלו. לא חשוב כמה גבוהה רמת הגונג שלו, הוא עדיין מוגבל. עכשיו זה אחרת.

הרצאה חמישית

סמל הפאלון

סמל הפאלון דאפא שלנו הוא פאלון. אנשים עם יכולות על־טבעיות יכולים לראות שהפאלון הזה מסתובב. אותו דבר לגבי סיכות הפאלון הקטנות שלנו שגם כן מסתובבות. הטיפוח־תרגול שלנו מונחה על־פי תכונת היקום ג'י־שן־רן. אנחנו מתרגלים על פי עקרונות התפתחות היקום, לכן הגונג הזה שאנחנו מתרגלים הוא באמת ענק. במובן מסוים סמל הפאלון הזה הוא מיניאטורה של היקום. אסכולת הבודהא רואה את היקום כעולם בעל עשרת הכיוונים עם ארבעה צדדים ושמונה כיוונים, או שמונה קצוות. אולי יש אנשים שיכולים לראות עמוד אנרגיה מעל ומתחת לזה. לכן יחד עם מה שמעל ומה שמתחת זה בדיוק העולם של עשרת הכיוונים, מה שמרכיב את היקום הזה, וזה מייצג את סיכום היקום לפי אסכולת הבודהא.

מובן שביקום הזה יש אין־ספור גלקסיות, כולל שביל החלב שלנו. כל היקום הוא בתנועה וכל הגלקסיות שבתוכו גם הן בתנועה. לכן סמלי הטאי־צ'י וסמלי הסוואסטיקה (卐) הקטנים שבתוך הסמל גם הם מסתובבים. הפאלון כולו מסתובב, והסוואסטיקה הגדולה שבמרכז מסתובבת גם כן. במובן מסוים זה מסמל את שביל החלב שלנו, וגם כיוון שאנחנו מאסכולת הבודהא סמל אסכולת הבודהא נמצא במרכז. כך זה נראה על פני השטח. לחומרים שונים יש צורות הקיום שלהם בממדים אחרים, ושם יש להם תהליך התפתחות וצורת קיום עשירים ומסובכים ביותר. סמל הפאלון הזה הוא מיניאטורה של היקום. יש לו צורת קיום ותהליך התפתחות משלו גם בכל הממדים האחרים. לכן אני אומר שהוא עולם.

כשהפאלון מסתובב בכיוון השעון הוא יכול לספוג באופן אוטומטי אנרגיה מהיקום; כשהוא מסתובב נגד כיוון השעון הוא יכול לפלוט אנרגיה. סיבוב פנימי (בכיוון השעון) מציע הצלה עצמית ואילו סיבוב חיצוני (נגד כיוון השעון) מציע הצלה לאחרים – זהו מאפיין של שיטת התרגול שלנו. אנשים שאלו: "אנחנו שייכים לאסכולת הבודהא. מדוע יש גם טאי־צ'י? האם טאי־צ'י לא שייך לאסכולת הטאו?" זה משום שהשיטה שאנחנו מתרגלים היא ענקית, מה ששווה לטיפוח היקום כולו. אז חישבו על זה כולכם, ביקום הזה קיימות שתי אסכולות עיקריות, אסכולת הבודהא ואסכולת הטאו. אם יוציאו אחת מהן אי אפשר יהיה להרכיב יקום שלם ואי אפשר יהיה להגיד שזה יקום שלם. לכן יש אצלנו דברים מאסכולת הטאו. אבל יש אנשים שאומרים: זה לא רק אסכולת הטאו, יש גם נצרות, קונפוציאניזם, דתות אחרות וכו'. אני אומר לכם שכשהטיפוח מגיע לרמה גבוהה מאוד הקונפוציאניזם שייך לאסכולת הטאו; אחרי שהטיפוח־תרגול של דתות מערביות רבות מגיע לרמות גבוהות, הן מוגדרות כשייכות לאסכולת הבודהא ומשתייכות לאותה מערכת של אסכולת הבודהא. יש רק שתי האסכולות העיקריות האלה.

אז מדוע לשתי צורות של הטאי־צ'י יש צבע אדום למעלה וכחול למטה, ולשתי הצורות האחרות של הטאי־צ'י יש אדום למעלה ושחור למטה? לפי מה שאנחנו יודעים בדרך כלל, טאי־צ'י מורכב משני החומרים של שחור ולבן, הצ'י של יין ויאנג. זו הבנה מרמה שטחית מאוד, כי לטאי־צ'י יש צורות ביטוי שונות בממדים שונים. בהתבטאות ברמה הגבוהה ביותר הצבעים שלו הם כך. הטאו שאנחנו מכירים בדרך כלל הוא אדום למעלה ושחור למטה. לדוגמה, אצל חלק מהמטפחים שלנו הטיאן־מו פתוחה והם גילו שהצבע האדום שהם רואים בעיני הבשר ודם שלהם הוא ירוק בממד אחר שהוא בהדרגה של רמה אחת בלבד. הם מגלים שהצבע הצהוב־מוזהב נראה כסגול בממד אחר, כי קיים היפוך כזה. זאת אומרת, צבעים משתנים מממד לממד. הטאי־צ'י עם הצבע האדום למעלה והכחול למטה שייך לטאו הגדול הראשית, הכולל את שיטות הטיפוח־תרגול מאסכולת הצ'י־מן. ארבעת סמלי הסוואסטיקה הקטנים הם מאסכולת הבודהא. הם אותו הדבר כמו זה שבמרכז, הם כולם מאסכולת הבודהא. בפאלון הזה הצבעים בהירים יחסית. אנחנו משתמשים בו כסמל של הפאלון דאפא.

הפאלון שאנחנו רואים דרך הטיאן־מו הוא לא בהכרח בצבע הזה. הצבע של הרקע יכול להשתנות, אבל הצורה לא משתנה. כשהפאלון שהתקנתי אצלכם באזור הבטן התחתונה מסתובב, מה שהטיאן־מו שלכם רואה יכול להיות באדום, בסגול, בירוק ואולי חסר צבע. הצבע של הרקע מתחלף כל הזמן בסדר של אדום, כתום, צהוב, ירוק, תכלת, אינדיגו וסגול. לכן מה שאתה רואה יכול להיות בצבע אחר, אבל הצורות והצבעים של סמל הסוואסטיקה והטאי־צ'י שבתוכו לא משתנים. אנחנו חושבים שהצבע הזה של הרקע הוא יפה יחסית, לכן קבענו אותו כך. אנשים עם יכולות על־טבעיות יכולים לראות דברים רבים מעבר לממד הזה.

יש אנשים שאמרו: "סמל הסוואסטיקה הזה נראה כמו הדבר של היטלר". אני אומר לכם שבסמל הזה עצמו לא קיים שום מושג של מעמדות. יש אנשים שאומרים: "אם הפינה שלו נוטה לצד זה, זה יהיה הדבר של היטלר". זה לא העניין, היות שהוא מסתובב לשני הצדדים. החברה האנושית שלנו התחילה להכיר את הסמל הזה באופן נרחב לפני 2,500 שנה,

128 "סוואסטיקה" – בסנסקריט הפירוש הוא "גלגל האור". בסינית הוא נקרא "וואן" שפירושו "עשרת אלפים". סמל עתיק יומין שהתגלה באתרים ארכיאולוגיים, בכנסיות ובבתי כנסת ביוון, פרו, הודו, ישראל וסין, ושימש כסמל למזל טוב.

בזמנו של שאקיאמוני. מאז זמנו של היטלר במלחמת העולם השנייה עברו רק כמה עשורים. הוא גנב אותו לשימוש, אבל הצבעים שהוא השתמש בהם היו שונים משלנו. זה היה שחור, החור פנה כלפי מעלה והשתמשו בו במצב אנכי. לגבי הפאלון, אני אדבר רק עד כאן. דיברנו רק על הצורה השטחית שלו.

אז איך מתייחסים לסמל הסוואסטיקה הזה באסכולת הבודהא שלנו? יש אנשים שאומרים שהוא מסמל מזל טוב. זהו פירוש של אנשים רגילים. אני אגיד לכם שסמל הסוואסטיקה מסמל את הרמה של בודהא. יש אותו רק כשמגיעים לרמה של בודהא. לבודהיסאטווה או לארהאט אין את זה. אבל לבודהיסאטווה בכירות, כמו לארבע הבודהיסאטווה הבכירות, יש. אנחנו רואים שהבודהיסאטווה הבכירות האלה עברו בהרבה את הרמה של בודהות רגילים והן אף גבוהות יותר מטאתאגאטה. יש מספר אין-סופי של בודהות מעבר לרמה של טאתאגאטה. לטאתאגאטה יש רק סמל סוואסטיקה אחד. לאלה שהגיעו אל מעבר לרמה של הטאתאגאטה יהיו יותר סמלי סוואסטיקה. לבודהא שרמנו היא פי שניים מזו של טאתאגאטה יש שני סמלי סוואסטיקה. לאלה שהם גבוהים יותר יש שלושה, ארבעה או חמישה, ויש כאלה שיש להם כל כך הרבה שהם מופיעים על פני כל גופם. הם יופיעו על הראשים שלהם, על הכתפיים, על הברכיים; אם אין מספיק מקום, הם אפילו יופיעו על כפות הידיים שלהם, על קצות כריות האצבעות, על כפות הרגליים, על קצות כריות אצבעות הרגליים וכו'. ככל שהרמה תוסיף לגדול, כך יהיו לו יותר ויותר סמלי סוואסטיקה. לכן סמל הסוואסטיקה מייצג את רמת הבודהא. ככל שרמת הבודהא גבוהה יותר כך יש לו יותר סמלי סוואסטיקה.

שיטת התרגול של הצי'מן¹²⁹

מלבד שיטות התרגול של שתי האסכולות של הבודהא ושל הטאו קיימת שיטת התרגול של הצי'מן הקוראת לעצמה טיפוח-תרגול של הצי'מן. בהתייחס לשיטות טיפוח, לאנשים רגילים יש בדרך כלל מושג כזה: מתקופת סין הקדומה ועד היום התייחסו האנשים לשתי האסכולות של הבודהא ושל הטאו כדרכי טיפוח אמיתיות ומסורתיות וגם קראו להן אסכולות אמיתיות של טיפוח-תרגול. אסכולת הצי'מן הזו מעולם לא נעשתה נחלת הציבור ומעט מאוד אנשים שמעו על קיומה, שמעו עליה רק באמצעות עבודות ספרות ואמנות.

האם קיימת אסכולת הצי'מן? כן. במהלך הטיפוח-תרגול שלי, במיוחד בשנים המאוחרות, פגשתי בשלושה מאסטרים גבוהים של אסכולת הצי'מן שהעבירו לי את התמצית של השיטות שלהם – דברים ייחודיים מאוד וטובים מאוד. בדיוק משום שזה ייחודי מאוד, מה שהם מטפחים הוא בלתי רגיל ביותר ולא ניתן להבנה על ידי רוב האנשים. בנוסף, יש משפט שהם אומרים: "לא בודהא ולא טאו", הם לא מטפחים בודהא ולא מטפחים טאו. כשאנשים שומעים שהם לא מטפחים בודהא או טאו, אנשים קוראים להם פאנג-מן-דזואו-טאו¹³⁰. הם קוראים לעצמם אסכולת הצי'מן. כשקוראים להם פאנג-מן-דזואו-טאו יש לזה משמעות של זלזול, אבל לא משמעות שלילית. זה לא אומר שהאסכולה היא שיטה רעה – זה בטוח. גם ההגדרה המילולית של המילים אין בה המשמעות של שיטה רעה. בהיסטוריה קראו לשיטות התרגול של אסכולת הבודהא והטאו אסכולות טיפוח-תרגול אמיתיות. כשיטה זו לא הייתה מוכנת על ידי הציבור, אנשים קראו לה "פאנג-מן" – דלת צדדית, ואסכולה לא ישרה. מה עם "דזואו-טאו"? ב"דזואו" הכוונה לגמלוניות, לדרך מגושמת. בשפה הסינית הקלאסית השתמשו במילה "דזואו" בדרך כלל במשמעות של "מגושם". המושג פאנג-מן-דזואו-טאו מכיל את המשמעות הזאת.

מדוע זו אינה שיטה רעה? זה משום שגם לה יש דרישות שין-שינג מחמירות. היא מטפחת גם כן לפי תכונת היקום. היא לא מנוגדת לתכונת היקום או לחוקי היקום ולא עוסקת בעשיית מעשים רעים, לכן אי אפשר להגיד שהיא שיטה רעה. אסכולת הבודהא ואסכולת הטאו הן פא אמיתי לא מפני שתכונת היקום מתאימה לשיטות שלהן, אלא מפני שהשיטות של אסכולות הבודהא והטאו מתאימות לתכונת היקום. אם שיטת הטיפוח-תרגול של אסכולת הצי'מן גם מתאימה לתכונה הזאת של היקום, היא אינה שיטה רעה אלא אסכולה אמיתית גם כן. זה משום שהקריטריון למידת טוב או רע וחסד או עוול הוא תכונת היקום. הטיפוח שלה הוא לפי תכונת היקום כך שהיא גם דרך אמיתית, זה רק שהדרישות שלה שונות מאלו של אסכולת הבודהא ושל אסכולת הטאו. היא לא נוהגת ללמד תלמידים באופן נרחב אלא מעט אנשים. אסכולת הטאו מלמדת תלמידים רבים, אבל רק תלמיד אחד מקבל את ההוראה האמיתית; אסכולת הבודהא מאמינה בהצלה של כל הישיות, כך שמי שיכול לטפח שיטתה.

אי אפשר להוריש שיטת תרגול של אסכולת הצי'מן אפילו לשני אנשים, אלא שבתוך תקופה ארוכה מאוד של היסטוריה בוחרים אדם אחד להעביר לו. לכן במהלך ההיסטוריה הדברים האלה שלהם לא נראו על ידי אנשים רגילים. מובן שבשיא הפופולריות של צ'ינגונג גיליתי שכמה אנשים מהאסכולה הזאת גם כן יצאו ללמד. אבל אחרי תקופה של הוראה הם הבינו שזה לא הולך משום שיש דברים שהמאסטר שלהם בכלל לא מאשר להם ללמד. אם רוצים ללמד את השיטה לא יכולים לבחור תלמידים. אלה שבאים ללמוד את זה מגיעים עם רמות שונות של שין-שינג ומנטליות שונה,

129 צ'מן – "אסכולה לא קונבנציונאלית".

130 פאנג-מן-דזואו-טאו – "דלת צדדית ודרך מגושמת".

והם אנשים מכל מיני סוגים. אי אפשר יהיה לבחור תלמידים כדי ללמד אותם. לכן לא ניתן להפיץ באופן נרחב את שיטת התרגול של הצימן. אם עושים כך זה יגרום בקלות לסכנה משום שהדברים שלה ייחודיים מאוד.

יש אנשים התוהים: אסכולת הבודהא מטפחת בודהא ואסכולת הטאו מטפחת אדם אמיתי, אז מה יהיה מטפח של שיטת תרגול של אסכולת הצימן אחרי שהוא יצליח בטיפוח? אדם זה יהיה בן אלמוות משוטט שאין לו אזור מוגדר של עולם ביקום. אתם יודעים שלטאתאגאטה שאקיאמוני יש עולם הסאהא; לבודהא אמיטאבהא יש גן העדן של האושר האולטימטיבי; לבודהא הרפואה יש העולם המזוגג; לכל טאתאגאטה או בודהא גדול יש העולם שלו. לכל מואר גדול יש ממלכה שמימית שהוא יוצר בעצמו ורבים מתלמידיו חיים בה. אבל לאדם מאסכולת הצימן אין אזור מוגדר ביקום והוא יהיה רק כמו אלוהות נודדת או בן אלמוות משוטט.

תרגול בדרך רעה

מה זה תרגול בדרך רעה? יש לו כמה צורות: יש אנשים המתמחים בטיפוח בדרך רעה, כי במהלך ההיסטוריה היו אנשים שהעבירו את הדברים האלה. מדוע הדברים האלה מועברים? זה משום שהם רודפים אחרי תהילה, רוח אישי וכסף בקרב אנשים רגילים. אלה הדברים שהם רוצים. מוכן שרמת השיי-שינג של אדם כזה אינה גבוהה והוא לא יכול להשיג גונג. אז מה הוא יכול להשיג? קארמה. אם למישהו יש קארמה רבה זה גם יכול ליצור סוג של אנרגיה, אבל הרמה של אדם זה היא שום דבר ולא ניתן להשוות אדם זה עם מטפח. אבל, בהשוואה לאנשים רגילים, הוא יכול להשפיע עליהם. משום שהחומר הזה הוא גם כן התבטאות של אנרגיה, כשהצפיפות שלו נעשית גבוהה מאוד הוא גם כן יכול לחזק את היכולות העל-טבעיות בגוף האדם וליצור אפקט כזה. לכן, במהלך ההיסטוריה היו אנשים שלימדו את זה. אדם כזה טוען: "כשאני עושה דברים רעים ומקלל אני יכול להגדיל את הגונג שלי". הוא לא מגדיל את הגונג. למעשה הוא מגביר את הצפיפות של החומר השחור הזה, מפני שעשיית מעשים רעים יכולה להביא את החומר השחור – קארמה. לכן היכולות העל-טבעיות המעטות שאדם זה נושא על גופו יכולות להתחזק על ידי הקארמה הזאת, והוא יכול לפתח מעט יכולות על-טבעיות קטנות, אבל הן לא מסוגלות לעשות שום דבר משמעותי. אנשים אלה חושבים שבאמצעות עשיית מעשים רעים אפשר גם כן להגדיל את הגונג. זה מה שהם אומרים.

יש אנשים שאומרים שכשטאו הוא בגובה צ'ה¹³¹ אחד, שד יהיה בגובה ג'אנג¹³² אחד. זו אמירה מוטעית שאומרים אנשים רגילים. שד לעולם לא יעלה בגובהו על טאו. יש מצב כזה שהיקום שאנחנו מכירים ככני אדם הוא יקום קטן בין איין-ספור יקומים ואנחנו קוראים לו בקיצור "היקום". כל פעם אחרי שהיקום שלנו עובר תקופה של שנים ארוכות, הוא תמיד עובר אסון קוסמי גדול. האסון הזה יכול להרוס הכול ביקום, כולל כוכבים, וכל החיים שבתוך היקום יכולים להיהרס. לתנועת היקום יש גם כן חוקים. ביקום של הפעם הזאת לא רק המין האנושי הפך מושחת. ישויות חיות רבות כבר הבחינו במצב מסוים, שבנוגע ליזמן הנוכחי אירעה כבר לפני זמן רב התפוצצות גדולה בחלל היקום הזה. בימינו אסטרונומים לא יכולים להבחין בכך משום שמה שאנחנו יכולים לראות כיום דרך הטלסקופים החזקים ביותר הם דברים מלפני 150 אלף שנות אור. כדי לראות את השינויים של הגוף הקוסמי הנוכחי עלינו לחכות שיעברו 150 אלף שנות אור. זה די ארוך ורחוק.

בזמן הנוכחי היקום כולו כבר עבר שינוי גדול. בכל פעם ששינוי כזה קורה, כל החיים בכל היקום ייכחדו לחלוטין ויימצאו במצב הרס. בכל פעם שהמצב הזה קורה, צריך לפוצץ את התכונה ההיא ואת כל החומרים שהתקיימו בתוך היקום לפני כן. בדרך כלל כולם ימותו בהתפוצצות. אבל בכל אותן הפעמים לא כל דבר נמחק מההתפוצצות. אחרי שהיקום נבנה מחדש על ידי המוארים הגדולים שברמה גבוהה ביותר, יש בו עדיין כמה שלא נהרגו בהתפוצצות. המוארים הגדולים בונים את היקום בהתאם לתכונה ולסטנדרטים שלהם. לכן התכונה שונה מזו של היקום בתקופה הקודמת.

אלה שלא מתו בהתפוצצות ימשיכו להחזיק בתכונה ובעקרונות הקודמים כשהם עושים דברים ביקום הזה. היקום שנבנה מחדש יפעל לפי תכונות ועקרונות היקום החדש. כך אלו שלא מתו בהתפוצצות הפכו לשדים המפריעים לעקרונות היקום. אבל הם אינם כה רעים, הם רק עושים דברים בהתאם לתכונת היקום של המחזור הקודם. הם מה שאנשים מכנים השדים השמימיים. אבל הם לא מהווים איום לאנשים רגילים והם בכלל לא פוגעים באנשים. הם רק דבקים בעקרונות שלהם כדי לעשות דברים. בעבר אנשים רגילים לא הורשו לדעת את זה. אמרתי שיש בודהות רבים מעבר לרמה של טאתאגאטה. מה השדים האלה שווים? הם קטנים מאוד בהשוואה. זקנה, מחלה ומוות הם גם כן סוג של שד, אבל גם הם נוצרו כדי לשמור על התכונה של היקום.

הבודהיזם מדבר על סמסארה ומזכיר את הנושא של אסורא¹³³. למעשה זה מתייחס ליצורים חיים כממדים שונים, אלא שאין להם טבע אנושי. בעיני מואר גדול הם ברמה נמוכה מאוד והם חסרי יכולת למד, אבל הם מפחידים בעיניהם של אנשים רגילים, יש להם אנרגיה מסוימת, והם מתייחסים לאנשים רגילים כאל חיות, לכן הם אוהבים לאכול אנשים.

131 צ'ה – יחידת אורך סינית (= 1/3 מטר).

132 ג'אנג – 10 צ'ה.

133 אסורא – "רוח רעה" בסנסקריט.

בשנים האחרונות גם אלה יצאו החוצה להעביר צ'יגונג. למה הם נחשבים, האם הם יכולים להיראות כמו אנשים? הם נראים מפחידים מאוד. ברגע שאתה לומד את הדברים שלהם תצטרך ללכת אתם ולהיות מהסוג שלהם. יש אנשים שכשהם מתרגלים צ'יגונג המחשבות שלהם מוטעות, וכשהמחשבות שלהם מתאימות למנטליות של אלה, הם יכולים ללמוד אותם. מחשבה נכונה אחת תכניע מאה עולות. כשאין רודף אחרי דבר, אף אחד לא יעז לגעת בך. אם אתה מפתח מחשבה רעה או רודף אחרי משהו רע, הם יכולים ויעזרו לך, תטפח בדרך הדמונית. הבעיה הזאת יכולה לקרות.

מצב אחר נקרא טיפוח בדרך רעה בלי להיות מודע. מה זה טיפוח בדרך רעה בלי להיות מודע? זה כשמישהו מטפח בדרך רעה בלי שהוא יודע את זה. בעיה זו נפוצה מאוד, פשוט יותר מדי. כפי שאמרתי ביום הקודם, אנשים רבים מתרגלים גונג עם מחשבות מוטעות. אתה רואה אותו בתרגיל עמידה, הידיים והרגליים רועדות מעייפות. אבל מוחו אינו במנוחה, והוא חושב: "המחירים עומדים לעלות, אני צריך ללכת לעשות קניות. מיד אחרי שאני מסיים לתרגל אלך לקניות, אחרת המחירים יעלו". אחר חושב: "מקום העבודה מחלק עכשיו דירות, האם אני אקבל אחת? האדם האחראי לחלוקת יחידות הדיור תמיד מסוכסך אתי". ככל שאדם זה חושב על זה, כך הוא יותר כועס: "הוא בוודאי לא ייתן לי דירה. איך אוכל להילחם בו..." כל מיני מחשבות עולות. כפי שאמרתי קודם, הם מקשקשים על ענייני משפחה ועד לענייני המדינה. כשהם מגיעים לדברים שמכעיסים אותם, ככל שהם מדברים יותר הם נעשים כועסים יותר.

תרגול גונג דורש מאדם לשים דגש על הדעה. כשמתרגלים גונג, אם אתה לא חושב על דברים טובים, אין עליך לחשוב גם על דברים רעים. הטוב ביותר הוא אם לא תחשוב על שום דבר. זה מפני שכשמתרגלים גונג ברמה נמוכה יש לבנות בסיס. הבסיס הזה ישחק תפקיד קריטי משום שלפעולות של המחשבה האנושית יש תפקיד מסוים. חישבו על זה כולכם: מה אתם מוסיפים לגונג שלכם? איך מה שאתם מתרגלים יכול להיות טוב? איך זה לא יהיה שחור? כמה אנשים לא מחזיקים במחשבות כאלה בזמן התרגול? מדוע המחלות שלך לא סולקו אף על פי שאתה מתרגל כל הזמן? באתרי התרגול יש אנשים שלא חושבים את המחשבות הרעות האלה, אבל הם תמיד מתרגלים עם רדיפה אחרי יכולות על-טבעיות, עם רדיפה אחרי זה או זה, עם כל מיני סוגי מנטליות ועם כל מיני תשוקות עזות. למעשה הם כבר תרגלו טיפוח רע בלי להיות מודעים. אם אתה אומר שאדם זה מתרגל בדרך רעה, הוא לא יהיה מאושר: "מי שלימד אותי היה המאסטר הגדול ההוא של הצ'יגונג". אבל המאסטר הגדול ההוא של הצ'יגונג אמר לך להדגיש דעה, האם עשית את זה? במהלך התרגול אתה תמיד מכניס פנימה מחשבות רעות. האם דברים טובים יכולים לצאת מהתרגול שלך? זו הבעיה. זה שייך לתרגול בדרך רעה בלי לדעת, וזה נפוץ מאוד.

טיפוח זוגי של גבר ואישה

בקהילת המטפחים יש שיטת טיפוח-תרגול הנקראת טיפוח זוגי של גבר ואישה. אולי ראיתם שבפסל או בציור של בודהה שבשיטות הטיפוח של הטנטריזם הטיבטי, דמות גברית אוהזת בדמות נשית בזמן הטיפוח-תרגול. צורת הביטוי של הדמות הגברית היא לפעמים בודהה והוא אוהז באישה עירומה; יש גם גוף ההתגלמות של בודהה המתגלם כדמות נאג'ה עם ראש של פרה או פנים של סוס, המחזיק גוף נשי שגם הוא עירום. מדוע זה כך? ראשית נסביר לכולכם את העניין הזה. בכדור הארץ שלנו לא רק סין הושפעה מהקונפוציאניזם. לפני כמה מאות שנים לכל הגזע האנושי היו ערכי מוסר דומים. לכן דרך טיפוח-תרגול זו למעשה לא באה מכדור הארץ שלנו, היא הועברה מכוכב אחר, אבל בשיטה כזו ניתן באמת לטפח ולתרגל. כשיטת הטיפוח-תרגול הזו הועברה בזמנה לסין שלנו, היא לא התקבלה בקרב האנשים הסינים בדיוק בגלל אותו החלק של טיפוח זוגי של גבר ואישה והחלקים של התרגול הסודי. לכן, במהלך תקופת החווי-צ'אנג של שושלת טאנג זה בוטל באזור ההאן על ידי הקיסר. אסור היה ללמד את זה באזור ההאן ובאותה תקופה זה נקרא טאנג-טנטריזם, אבל בסביבה המיוחדת ההיא של טיבט, באזור המיוחד ההוא, זה המשיך להתפשט. מדוע הם מטפחים ומתרגלים בדרך זו? המטרה של טיפוח זוגי של גבר ואישה היא לאסוף יין כדי להשלים את היאנג ולאסוף יאנג כדי להשלים את היין, עם השלמה הדדית וטיפוח הדדי, כדי להגיע למטרה של איזון בין יין ויאנג.

ידוע לכם שבין אם זה באסכולת הבודהה או אסכולת הטאו, ובמיוחד בהתאם לתיאוריה הטאואיסטית של יין ויאנג, אומרים שבגוף האנושי עצמו יש יין ויאנג. משום שלגוף האנושי יש יין ויאנג הוא יכול לפתח באמצעות טיפוח-תרגול כל מיני יכולות על-טבעיות וישויות חיות, כמו יואן-ינג, יינג-האי, פא-שן וכו'. בשל הקיום של יין ויאנג אדם יכול לפתח ישויות חיות רבות באמצעות הטיפוח. לא משנה אם זה גוף זכרי או גוף נקבי, כל אלה יכולים לגדול בשדה ההוא של הדאן-טיאן. התיאוריה הזו היא הגיונית מאוד. אסכולת הטאו מתייחסת בדרך כלל לחלק הגוף העליון כיאנג ולחלק התחתון כיין; יש גם אנשים המתייחסים לחלק האחורי של הגוף כיאנג ולחלק הקדמי כיין; אחרים מתייחסים לחלק השמאלי של הגוף כיאנג ולחלק הימני כיין. בסין יש לנו אמרה: זכר – שמאל, נקבה – ימין, והיא מגיעה מזה וזה הגיוני מאוד. היות שבגוף האנושי בעצמו קיימים יין ויאנג, באמצעות פעולת הגומלין בין יין ויאנג הוא עצמו יכול להשיג איזון בין יין ויאנג, וכך הוא יכול ליצור ישויות חיות רבות.

זה מבהיר את העניין: אפשר לטפח עד לרמה גבוהה מאוד גם בלי להשתמש בשיטה של טיפוח זוגי של גבר ואישה. כשנוקטים בשיטה של טיפוח זוגי של גבר ואישה, אם לא מטפלים בזה היטב, האדם עלול להיכנס למצב דמוני וזה יהפוך להיות דרך רעה. בטנטריזם, כדי להשתמש ברמה גבוהה בשיטה של טיפוח זוגי של גבר ואישה, הנזיר, הלאמה, חייב להגיע לרמת טיפוח גבוהה מאוד. בזמן זה המאסטר יכול להדריך אותו בסוג זה של טיפוח-תרגול. כיוון שרמת השיין-שינג שלו גבוהה, הוא יכול לנהל את עצמו היטב בלי להיסחף לדברים רעים. אבל לאדם עם שיין-שינג נמוך אסור בשום אופן לאמץ שיטה זו, אחרת ייכנס לדרך רעה, זה בטוח. היות שרמת השיין-שינג מוגבלת, והיות שהוא לא השתחרר מהתשוקות ומהתאוה המינית של אנשים רגילים, מידת השיין-שינג שלו נמצאת שם. בטוח שברגע שישתמשו בשיטה הזאת זה יהיה רע. לכן אנחנו אומרים שאם מלמדים אותה סתם ברמה נמוכה, זו בעצם הוראת דרך רעה.

בשנים האחרונות מאסטרים רבים למדי של צ'יגונג לימדו טיפוח זוגי של גבר ואישה. מה מוזר בזה? טיפוח זוגי של גבר ואישה הופיע גם בשיטות של אסכולת הטאו. זה גם לא התחיל בתקופה הנוכחית, אלא כבר בתקופת שושלת טאנג. איך יכול היה להופיע באסכולת הטאו טיפוח זוגי של גבר ואישה? בהתאם לתיאוריית הטאי-צ'י באסכולת הטאו גוף אנושי הוא יקום קטן שיש לו יין ויאנג בעצמו. כל הדרכים האמיתיות הגדולות הועברו במשך תקופות ארוכות ומושכות. כל שינוי או כל תוספת לפי רצונו של מישהו יבלבלו את הדברים של אסכולת הטיפוח הזו ויעשו את מטרת השלמת הטיפוח לבלתי אפשרית. לכן, אם אין בשיטה שלך דברים של טיפוח זוגי של גבר ואישה, אל תטפח את זה, אחרת תסטה ויתעוררו בעיות. במיוחד באסכולת הפאלון דאפא שלנו אין טיפוח זוגי של גבר ואישה, וגם לא עושים את זה. כך אנחנו רואים את הנושא הזה.

טיפוח של טבע הנפש והחיים גם יחד

נושא הטיפוח של טבע הנפש והחיים גם יחד כבר הוסבר לכולכם. טיפוח טבע הנפש והחיים גם יחד משמעו שפרט לטיפוח השיין-שינג מטפחים גם את הגוף באותו הזמן. במילים אחרות, משנים את הבן-טי. בתהליך השינוי כשהתאים של האדם יוחלפו בהדרגה על ידי חומר בעל אנרגיה גבוהה, תהליך ההזדקנות יואט. גוף האדם יתחיל לחזור בהדרגה לנעורים ויעבור שינוי הדרגתי, ובסוף כשהוא יוחלף לחלוטין על ידי חומר בעל אנרגיה גבוהה, אז הגוף האנושי הזה כבר הוחלף לחלוטין לסוג אחר של גוף חומרי. גוף זה, כפי שאמרתי קודם, יעבור מעבר לחמשת האלמנטים, כבר לא יהיה בתוך חמשת האלמנטים. הגוף של אדם זה הוא גוף שלא יתנוון.

בטיפוח-תרגול במקדשים מטפחים רק את טבע הנפש, לכן לא מלמדים תרגילים ולא מדברים על טיפוח החיים – מדברים על נירוואנה¹³⁴. השיטה ששאקיאמוני לימד מדברת על נירוואנה. למעשה לשאקיאמוני עצמו הייתה דהרמה גדולה, גבוהה ועמוקה, והוא יכול היה בהחלט להפוך את הבן-טי שלו לחומר בעל אנרגיה גבוהה ולקחת אותו אתו. כדי להשאיר את שיטת הטיפוח הזו הוא עצמו הלך בדרך הנירוואנה. מדוע הוא לימד באופן זה? הוא עשה כך כדי שאנשים יוותרו במידה מקסימלית על ההחזקות ועל הכול, ולבסוף אפילו על גופם הפיזי. כל הלכבות לא יישארו. כדי שהאנשים יוכלו להשיג זאת במידה המקסימלית, הוא הלך בדרך הנירוואנה. לכן לאורך ההיסטוריה כל הנזירים הבודהיסטים הלכו גם כן בדרך הנירוואנה. נירוואנה פירושה שברגע שנזיר מת, הוא נוטש את גוף הבשר ודם שלו והיואן-שן שלו עולה עם הגונג.

אסכולת הטאו מדגישה טיפוח של החיים. היות שהיא בוחרת תלמידים ולא מדברת על הצעת הצלה לכל הישועות החיות, הקהל שלה הם אנשים טובים מאוד מאוד. לכן היא מדברת על מיומנויות על-טבעיות ועל איך לטפח חיים. ואילו בשיטות הטיפוח-תרגול הספציפיות האלה של אסכולת הבודהא, ובמיוחד בבודהיזם, לא יכולים ללמד את זה. זה לא שכל השיטות באסכולת הבודהא לא מלמדות את זה. יש שיטות רבות גבוהות ועמוקות של אסכולת הבודהא המלמדות את זה גם כן. אסכולת הטיפוח שלנו מלמדת את זה. הפאלון דאפא שלנו דורש גם בן-טי וגם יואן-יינג, יש שוני בין שני אלה. יואן-יינג הוא גם גוף העשוי מחומר בעל אנרגיה גבוהה, אבל לא ניתן להראות אותו בממד הזה שלנו סתם כך. כדי לשמור על הדמות של אדם רגיל בממד הזה למשך זמן ארוך צריך להיות לנו הבן-טי. לכן אחרי שהבן-טי הזה מוחלף, אף על פי שהתאים שלו מוחלפים על ידי החומר בעל האנרגיה הגבוהה, ההרכב המולקולרי שלו לא משתנה. לכן גוף זה לא ייראה שונה בהרכב מזה של אדם רגיל. אבל יש עדיין הבדל, זאת אומרת, הגוף הזה יכול להיכנס לממדים אחרים.

שיטות המטפחות גם את טבע הנפש וגם את החיים גורמות לאדם להיראות צעיר למדי והוא נראה שונה למדי מגילו האמיתי. יום אחד מישהי שאלה אותי: "המורה, בת כמה אני נראית לדעתך?" למעשה היא התקרבה לגיל 70, אבל היא נראתה רק בת 40 ומשהו. פניה היו ללא קמטים, זוהרים, בהירים, בעלי גוון פנים בהיר וורדרד. היא לא נראתה בכלל כאדם המתקרב לגיל 70. זה יקרה למתרגלים שלנו של הפאלון דאפא. ובפחות רצינות, צעירות אוהבות תמיד לעשות טיפולי פנים ורוצות להיראות בהירות ויפות יותר. אני אומר שאם את באמת מתרגלת בשיטת תרגול המטפחת את טבע

הנפש והחיים גם יחד, תשיגי את המטרה הזו באופן טבעי. זה מובטח שלא תצטרכי ללכת לטיפול פנים. אנחנו לא ניתן יותר דוגמאות מסוג זה. בעבר, כיוון שהיו יחסית יותר אנשים מבוגרים במקצועות השונים, אנשים התייחסו אלי כאל אדם צעיר. עכשיו זה טוב יותר, יש יחסית יותר אנשים צעירים במקצועות השונים. למעשה אינני צעיר עוד, אני מתקדם לעבר חמישים, אני כבר בן 43.

פא-שן

מדוע יש שדה על פסל הבודהא? רבים לא יכולים להסביר את זה. יש אנשים שאומרים: "על הפסל של בודהא יש שדה כי נזירים משננים בפניו את כתבי הקודש". במילים אחרות, השדה מגיע מטיפוח-תרגול של נזירים מולו. בין אם זה מטיפוח-תרגול של נזירים או של אחרים, על אנרגיה זו להיות מפוזרת ולא מכוונת. על הרצפה, התקרה והקירות של כל המקדש צריך להיות אותו שדה. אז מדוע דווקא השדה על פסל הבודהא הוא כה חזק? לדמות של בודהא, במיוחד לאלה בהרים מרוחקים, במערות, או אלו המגולפים בסלע, יש בדרך כלל שדה. מדוע השדה הזה קיים? יש אנשים שמסבירים את זה כך או אחרת ועדיין אינם יכולים להסביר את זה בבירור. למעשה, לפסל של בודהא יש שדה משום שיש לו פא-שן של אדם מואר. הפא-שן של האדם המואר הוא נמצא שם, לכן יש לו אנרגיה.

בין אם זה שאקיאמוני או בודהיסטאטונה גואן-יין¹³⁵, אם הם באמת התקיימו בהיסטוריה, חיטבו על זה כולכם, האם הם לא היו גם מתרגלים במהלך הטיפוח-תרגול שלהם? כשאדם מטפח עד לרמה מסוימת גבוהה מאוד מעבר לשה-ג'יאן-פא, הוא יפתח פא-שן. פא-שן נוצר באזור הדאן-ט'יאן והוא עשוי מפא ומגונג. הוא בא לידי ביטוי בממדים אחרים. לפא-שן יש כוח רב של האדם, אבל ההכרה שלו והמחשבות שלו נשלטות על ידי הגוף העיקרי. אבל פא-שן בעצמו הוא גם חיים אינדיבידואליים שהם שלמים, עצמאיים וממשיים. לכן הוא בעצמו יכול לעשות כל דבר באופן עצמאי. מה שעושה הפא-שן שן זה אותו הדבר כמו מה שההכרה העיקרית של האדם רוצה לעשות. אם אדם עושה דבר מה באופן מסוים, הפא-שן שלו יעשה את זה בדיוק באותו האופן. זהו הפא-שן שאנחנו מדברים עליו. אם אני רוצה לעשות משהו, כמו להתאים את הגוף של מטפחים ומתרגלים אמיתיים, הפא-שנים שלי עושים את זה. כיוון שהפא-שן לא נושא גוף של אדם רגיל, הוא בא לידי ביטוי בממדים אחרים. הישות החיה הזאת אינה משהו קבוע שלא משתנה, אלא יכולה להפוך להיות גדולה או קטנה. לפעמים הוא הופך להיות גדול מאוד, כה גדול שלא יכולים לראות את כל הראש שלו. לפעמים הוא הופך להיות קטן מאוד, אפילו יותר קטן מתא.

קאי-גואנג¹³⁶

פסל של בודהא שנוצר בבית חרושת הוא רק חפץ אמנות. קאי-גואנג זה בעצם להזמין פא-שן של בודהא שיהיה על פסל הבודהא, ואז יסגרו לו כגוף מוחשי בין אנשים רגילים. בזמן הטיפוח-תרגול, כשלמתרגל יש הלב הזה של כבוד, הפא-שן שעל פסל הבודהא יגן על הפא עבוד אדם זה, ישמור עליו ויגן עליו. זוהי המטרה האמיתית של קאי-גואנג. זה ניתן לעשייה רק אם שולחים מחשבה נכונה בטקס הקאי-גואנג הרשמי, או אם יש אדם מואר של רמה גבוהה מאוד, או אם יש מישהו שמטפח ברמה גבוהה מאוד ויש לו היכולת הזאת.

במקדשים דורשים שפסל הבודהא יעבור קאי-גואנג ואומרים שפסל הבודהא לא יהיה פעיל בלי קאי-גואנג. היום, הנזירים במנזרים, המאסטרים הגדולים האמיתיים, כולם עזבו את העולם. אחרי "המהפכה התרבותית הגדולה" הנזירים הצעירים שלא קיבלו את ההוראה האמיתית נעשו ראשי מנזרים, ויש דברים רבים שלא הועברו. אם שואלים אחד מהם: "בשביל מה עושים קאי-גואנג?" הוא יגיד: "אחרי קאי-גואנג פסל הבודהא יהיה פעיל". הוא לא יכול להסביר איך הוא יהיה פעיל. לכן הוא רק עורך את הטקס. הוא שם כתב בודהיסטי קטן בתוך פסל הבודהא, סוגר אותו עם נייר ודבק ומשנן מהכתבים מול הפסל. הוא קורא לזה קאי-גואנג. האם הוא יכול להשיג קאי-גואנג? זה תלוי כיצד הוא משנן את הכתבים. שאקיאמוני דיבר על מחשבה נכונה. צריך לשנן את הכתבים עם תשומת לב בלתי מחולקת כדי להרעיד באמת את העולם של דרך הטיפוח שלו, רק אז אפשר להזמין אדם מואר. רק כשפא-שן אחד של המואר ההוא עולה על פסל ניתן להשיג את המטרה של קאי-גואנג.

יש נזירים שכשהם משננים כתבים הם חושבים בלבם: "כמה ישלמו לי עוד מעט כשאסיים את הקאי-גואנג?" או כשהם משננים כתבים הם חושבים: "פלוגי מתייחס אלי לא יפה". יש להם שם גם תככים ומאבקים. עכשיו זו תקופת סוף-הדהרמה. אי אפשר להתעלם מהתופעות האלה. אנחנו לא מבקרים את הבודהיזם כאן. יש פשוט מנזרים לא טהורים בתקופת סוף-הדהרמה. אם הראש של האדם חושב דברים כאלה ושולח מחשבות רעות שכאלה, האם האדם המואר יכול

135 בודהיסטאטונה גואן-יין (ידועה גם בשם בודהיסטאטונה אוולוקיטסווארה) – ידועה ברחמיה.

136 קאי-גואנג – "פתיחת אור"; טקס קידוש בודהיסטי לפסל הבודהא.

לכוא? אי אפשר להשיג את המטרה של קאי-גואנג בכלל. אבל זה לא מוחלט. יש גם מקדשים בודהיסטיים ומנזרים טאואיסטיים אחדים טובים.

ראיתי בעיר מסוימת נזיר שהיו לו ידיים שחורות. הוא דחף כתב בודהיסטי לתוך פסל בודהא והדביק כלאחר יד. לאחר מכן הוא מלמל כמה מילים וזה נחשב לקאי-גואנג. הוא לקח עוד פסל בודהא ומלמל שוב כמה מילים. הוא ביקש 40 יואן עבור כל קאי-גואנג. בימים אלה נזירים מתייחסים לזה כאל משהו לסחור בו ומרוויחים כסף מעשיית קאי-גואנג לפסלי בודהא. הסתכלתי וראיתי שהוא לא השיג קאי-גואנג כי הוא בכלל לא היה מסוגל לעשות את זה. הנזירים של היום עושים אפילו דבר כזה. מה עוד ראיתי? במקדש היה אדם שנראה כמו בודהיסט חילוני שאמר שהוא עושה קאי-גואנג לפסל הבודהא. הוא החזיק מראה מול השמש ושיקף את האור על פסל הבודהא. הוא אמר שזה עשה קאי-גואנג. זה כבר הגיע לדרגה מגוחכת כל כך! היום הבודהיזם התפתח לשלב הזה, וזו גם תופעה די נפוצה.

בְּנָאן-גִ'ינג¹³⁷ יצרו פסל גדול של בודהא מברונזה ושמו אותו באי לאן-טאו בהונג-קונג, פסל בודהא גדול מאוד. נזירים רבים באו מכל העולם כדי לעשות לו קאי-גואנג. אחד הנזירים החזיק מראה מול השמש, שיקף את האור על פני פסל הבודהא ואמר שזה קאי-גואנג. בטקס גדול כל כך, באירוע רציני כל כך הוא עשה דבר כזה. אני חושב שזה באמת מעציב! לא פלא ששאקיאמוני אמר: "בתקופת סוף-הדהרמה יהיה לנזירים קשה להציל את עצמם, שלא לדבר על הצעת הצלה לאחרים". בנוסף, נזירים רבים מפרשים את הכתבים הבודהיסטים מנקודת המבט של עצמם. אפילו הכתבים של האם המלכה כבר מצאו את דרכם למקדשים. גם דברים רבים שאינם טקסטים בודהיסטיים קלאסיים נכנסו למקדשים, בהפכם את המקומות האלה למבולגנים היום. מובן שיש נזירים שעדיין באמת מטפחים והם די טובים. קאי-גואנג נועד למעשה להזמין את הפא-שן של אדם מואר להישאר על פסל הבודהא. זהו קאי-גואנג.

כך שאם פסל הבודהא לא עבר בהצלחה את הקאי-גואנג, אין לסגור לו. אם סוגדים לו זה יביא לתוצאות חמורות. אילו תוצאות חמורות? היום אלה שלומדים את מדעי גוף האדם גילו שהכוונה והחשיבה של המוח האנושי יכולות ליצור סוג של חומר. ברמה גבוהה מאוד אנחנו רואים שזה באמת חומר. אבל החומר הזה אינו בצורת גלי המוח שהמדע המודרני שלנו גילה, אלא בצורה שלמה של מוח. בדרך כלל כשאדם רגיל חושב על משהו, זה שולח משהו בצורה של מוח. כיוון שאין לזה אנרגיה הוא יתפזר זמן קצר לאחר מכן. ואילו אנרגיה של מטפח יכולה להישמר זמן רב יותר. זה לא אומר שלפסל הזה של הבודהא יש מחשבה אחרי שהוא מיוצר במפעל, אין לו. יש פסלים של בודהא שלא עברו את טקס הקאי-גואנג ומטרת הקאי-גואנג לא הושגה גם אחרי שהם הגיעו למקדש. אם קאי-גואנג נעשה על ידי מאסטר מזויף של צ'יגונג או על ידי אדם מדרך רעה, זה יהיה אפילו מסוכן יותר, כי שועל או סמור יעלו על הפסל.

לגבי פסל של בודהא שלא עבר את תהליך הקאי-גואנג, אם אתה סוגד לו זה יהיה מסוכן מדי. כמה מסוכן זה יהיה? אמרתי שהמין האנושי התפתח עד היום למצב שבו הכול מתדרדר, כל החברה וכל מה שבכל היקום הופכים גם כן בזה אחר זה למושחתים. כל דבר שקורה בין אנשים רגילים נגרם בגלל האנשים עצמם. קשה מאוד למצוא פא אמיתי וללכת בדרך אמיתית בגלל הפרעות מכל הכיוונים. אדם רוצה למצוא בודהא, אבל מי הוא בודהא? קשה מאוד למצוא. אם אתם לא מאמינים בזה, אספר לכם: כשהאדם הראשון סוגד לפסל בודהא שלא עבר קאי-גואנג, זה יהיה נורא. כמה אנשים סוגדים היום לבודהא כדי להשיג את הפרי האמיתי? יש מעט מדי אנשים כאלה. מה הם המניעים של רוב האנשים הסוגדים לבודהא? הם רוצים לסלק את הקשיים, לפתור מצוקות ולהתעשר. האם הדברים האלה הם מהכתבים הבודהיסטיים? הם לא כוללים את הדברים האלה בכלל.

נניח שאדם שסוגד לבודהא ורודף אחרי כסף משתטח מול פסל של בודהא, או של בודהיסטוּוּה גואן-יין או של טאטאגאטה ואומר: "בבקשה עזור לי להרוויח קצת כסף". ובכן, מחשבה שלמה תיווצר. כיוון שכיוון את הבקשה הזאת לפסל של בודהא, היא תעלה מיד על פסל הבודהא. בממד אחר העצם הזה יכול להפוך לגדול או לקטן. כשהמחשבה הזו מגיעה לעצם הזה, לפסל הבודהא יהיה מוח ותהיה מחשבה, אבל לא יהיה לו גוף. אנשים אחרים גם באים לסגוד לפסל הבודהא. אחרי שסוגדים וסוגדים הם יתנו לו בהדרגה אנרגיה מסוימת. זה יהיה מסוכן אף יותר אם מטפח יסגוד לו, כיוון שסגידה זאת תיתן לו בהדרגה אנרגיה ותאפשר לו ליצור גוף מוחשי. אבל הגוף המוחשי הזה ייווצר בממד אחר. אחרי שהוא ייווצר הוא יתקיים בממד אחר והוא יכול לדעת כמה עקרונות של היקום. לכן הוא יכול לעשות מעט דברים עבור בני אדם. בדרך זו הוא יכול גם לפתח קצת גונג. אבל הוא עוזר לאנשים עם תנאי ועבור מחיר. הוא נע בחופשיות בממד אחר ויכול לשלוט על אנשים רגילים בחופשיות רבה. הגוף המוחשי הזה נראה בדיוק אותו דבר כמו פסל הבודהא. כך שזו הסגידה של האנשים שיוצרת בודהיסטוּוּה גואן-יין מזויפת או טאטאגאטה מזויף שנראה בדיוק כמו פסל הבודהא עם הופעה של בודהא. אבל המחשבה של הבודהא המזויף או הבודהיסטוּוּה המזויפת רעה מאוד והיא רודפת אחרי כסף. הוא נוצר בממד אחר, יש לו מחשבה והוא יודע מעט עקרונות ואינו מעז לבצע מעשים רעים גדולים, אבל הוא מעז לבצע דברים רעים קטנים. לפעמים הוא גם עוזר לאנשים. אם הוא לא עוזר לאנשים, הוא יהיה רע לחלוטין ואז צריך להרוג אותו. איך הוא עוזר לאנשים? כשמישהו אומר: "בודהא, בבקשה עזור לי כי מישהו בבית חולה", ובכן, הוא יעזור לך. הוא יגרום

לך לתרום כסף לקופת התרומות כי מחשבתו רוצה כסף. ככל שתשים יותר כסף בקופת התרומות, כך המחלה תירפא מהר יותר. כיוון שיש לו מעט אנרגיה, הוא יכול לשלוט על אדם רגיל מממד אחר. זה יהיה אפילו עוד יותר מסוכן אם מישו עם גונג יסגור לו. מה מבקש המתרגל? כסף. חישבו על זה כולכם: מדוע שמתרגל ירדוף אחרי כסף? להתפלל כדי לסלק מזל רע ומחלות מבני משפחה זו החזקה של רגשות למשפחה. אתה רוצה לשנות גורל של אחרים, אבל לכל אחד יש הגורל שלו עצמו! אם אתם סוגדים לו וממלמלים: "בבקשה עזור לי להרוויח קצת כסף", ובכן, הוא יעזור לך. הוא להוט שתדרוף אחרי עוד כסף, כי ככל שתרוצה עוד, כך הוא יוכל לקחת ממך עוד דברים, זה חליפין של שווי-ערך. אחרים שמו כסף רב בקופת התרומות והוא יאפשר לך להשיג כסף. איך זה נעשה? אולי תמצא ארנק כשתצא החוצה, או שמקום העבודה שלך ייתן לך בONUS. בכל מקרה הוא יחשוב על כל דרך אפשרית שתקבל כסף. איך הוא יכול לעזור לך ללא תנאי? אין הפסד – אין רווח. הוא ייקח מעט מהגונג שלך, כי חסר לו, או שהוא ייקח את הדאן או דברים אחרים שטיפחת. הוא רוצה את הדברים האלה.

הבורהות המזויפים האלה יכולים להיות לעתים מסוכנים מאוד. מטפחים רבים שלנו עם טיאן-מו פתוחה חושבים שהם ראו בודהות. מישו אמר שקבוצת בודהות הגיעה למקדש הזה היום עם בודהא בשם זה וזה שמוביל קבוצה. אדם זה יתאר איך הייתה הקבוצה שבאה אתמול, איך היא הקבוצה שבאה היום, וזמן קצר אחרי כן היא עוזבת וקבוצה אחרת מגיעה. מה הם? הם בדיוק מהסוג הזה. הם לא בודהות אמיתיים, אלא מזויפים. המקרים האלה הם די רבים.

זה יותר מסוכן אם זה קורה במקדשים. אם נזירים סוגדים לו אז הוא יטפל בהם: "האם אינך סוגד לי? ואתה סוגד לי בדעה צלולה! ובכן האם אינך רוצה לטפח? אני אטפל בך ואגיד לך איך לטפח". הוא יתכנן עבורך. לאן תלך אם תשלים את הטיפוח שלך? כיוון שהטיפוח מתוכנן על ידו, שום אסכולת טיפוח למעלה לא תקבל את האדם. כיוון שהוא תכנן עבורו את הכול, האדם יהיה נשלט על ידו. האם הוא לא טיפח לשווא? אמרתי שעכשיו קשה מאוד לבני אדם להשיג את הפרי האמיתי בטיפוח. התופעה הזו נפוצה למדי. רבים מכם ראו את אורות הבודהא בהרים מפורסמים ולאורך נהרות גדולים. רובם שייך לסוג זה. יש להם אנרגיה והם יכולים להופיע. מואר גדול אמיתי לא מגלה את עצמו סתם כך.

בעבר היו יחסית מעט מה שנקרא בודהא ארצי או טאו ארצי, אבל היום יש רבים מאוד. כשהם עושים מעשים רעים החיים הגבוהים יהרגו אותם. כשהם עומד לקרות הם ירצו ויטפסו על פסלי הבודהא. מואר גדול בדרך כלל לא יפריע סתם כך לעקרונות של האנשים הרגילים. ככל שהמוארים הגדולים הם ברמה גבוהה יותר, כך הם עוד יותר לא יפריעו לעקרונות של האנשים הרגילים, אפילו לא קצת. לא יכול להיות שפתאום ינפצו את פסל הבודהא עם ברק, הם לא יעשו דבר כזה. לכן אם הם יטפסו על פסל הבודהא יעזבו אותם. הם יודעים שעליהם להיזהר ולכן הם בורחים. לכן, האם מה שראיתם זה בודהיסטאווה גואן-ייין האמיתית? האם מה שראיתם הוא בודהא אמיתי? קשה לומר.

רבים מכם יכולים לחשוב על נושא זה: "מה נעשה עם פסל הבודהא בבית?" אולי אנשים רבים חשבו עליי. כדי לעזור למטפחים לטפח ולתרגל אני אומר לכם שניתן לעשות כך: קחו את הספר שלי (כי בספר נמצאת התמונה שלי) או את התמונה שלי, החזיקו את פסל הבודהא בידכם, עשו תנוחת יד גדולה של פרח הלוטוס¹³⁸ ואז בקשו מן המורה לעשות קאי-גואנג בדיוק כפי שהייתם מבקשים את זה ממני. זה יעשה בתוך חצי דקה. אני אומר לכם שזה ניתן לעשייה רק עבור המטפחים שלנו. הקאי-גואנג הזה לא עובד עבור קרובי המשפחה שלכם או החברים שלכם, כי אנחנו מטפלים רק במטפחים. יש אנשים האומרים שהם ייקחו את התמונה שלי לכתים של קרוביהם או חבריהם לגרש את הרוחות הרעות. אני לא כאן כדי לגרש רוחות רעות עבור אנשים רגילים. זהו חוסר הכבוד הגרוע ביותר כלפי המורה.

דיברתי על הנושא של הבודהות הארציים והטאואים הארציים. יש עוד מצב: בסין העתיקה רבים טיפחו בהרים רחוקים וביערות עד. מדוע אין כאלה היום? למעשה הם לא נעלמו. הם רק לא מאפשרים לאנשים רגילים לדעת ואף אחד מהם לא חסר. לכל אלו יש יכולות על-טבעיות. זה לא שהם כבר אינם כאן בשנים האלה, הם כולם נמצאים. יש עדיין כמה אלפים מהם בעולם היום. יש יחסית יותר מהם בארצנו, במיוחד בהרים המפורסמים האלו ולאורך הנהרות הגדולים. הם נמצאים גם על כמה הרים גבוהים, אבל הם אוטמים את המערות שלהם בכוחות על-טבעיים כך שאתם לא יכולים לראות את קיומם. הטיפוח-תרגול שלהם איטי יחסית והשיטות שלהם די מגושמות, כי הם לא תפסו את מהות הטיפוח-תרגול. אנחנו, לעומת זאת, מתכוונים ישירות אל לב האדם ומטפחים בהתאם לתכונה הגבוהה ביותר של היקום ובהתאם לצורת היקום, ומוכן שהגונג גדל במהירות. זה מפני שדרכי הטיפוח הן כמו פירמידה, רק הדרך האמצעית היא הדרך הגדולה, ובדרכים הצדדיות והקטנות רמת השיין-שינג בטיפוח-תרגול לא תהיה גבוהה בהכרח. יכול להיות שבהן יפתח הגונג לאדם בלי שהוא יגיע לרמה גבוהה של טיפוח. עם זאת הן נחותות בהרבה מהדרך הגדולה של טיפוח אמיתי.

אדם מדרך כזו של טיפוח גם לוקח תלמידים. היות שבשיטה הזו שלו מטפחים רק לגובה כזה, ורמת השיין-שינג יכולה להגיע רק לגובה כזה, כל התלמידים שלו מטפחים רק לקראת גובה כזה. ככל שהדרך הארצית הקטנה תהיה קרובה יותר לשוליים, כך יהיו לה יותר דרישות והטיפוח שלה יהיה מסובך יותר, כי היא אינה יכולה לתפוס את לב הטיפוח. בטיפוח על אדם בעיקר לטפח את השיין-שינג שלו. הם עדיין לא מבינים את זה, ומאמינים שהם יכולים לטפח על ידי כך שהם סובלים. לכן, אחרי זמן ארוך מאוד, לאחר שטיפחו במשך כמה מאות שנים או יותר מאלף שנים, הם השיגו רק מעט גונג. למעשה

זה לא באמצעות סבל שהם טיפחו את הגונג. איך הם טיפחו את זה? זה כמו עם האדם, כשהוא צעיר יש לו החזקות רבות; אבל כשהוא מזדקן, עם חלוף הזמן, העתיד שלו נראָה חסר תקווה, והלכבות האלה מסולקים ונשחקים באופן טבעי. גם הדרכים הקטנות האלה מאמצות את השיטה הזאת. הם גילו שכאשר האדם מסתמך על ישיבה במדיטציה, כוח ריכוז וסבל כדי לטפח כלפי מעלה, הוא גם יכול להעלות את הגונג שלו. אבל הם לא יודעים שההחזקות שלהם של אנשים רגילים נשחקות לאט במשך תקופת זמן ארוכה וקשה, ושכאמצעות ויתור איטי על ההחזקות האלה הגונג גדל.

לשיטה שלנו יש מוקד, היא מצביעה באמת על ההחזקות האלו. על ידי כך שמוותרים עליהן, אדם יתקדם במהירות רבה. אני הייתי בכמה מקומות שבהם נתקלתי לעתים קרובות באנשים האלה שטיפחו במשך שנים רבות. הם אמרו: "אף אחד לא יכול לדעת שאנחנו כאן. אנחנו לא נתערב בדבר הזה שלך ואנחנו לא נגרום לבעיות". זה שייך לאלה שהם טובים יחסית.

יש גם כאלה רעים שאנחנו צריכים לטפל בהם. לדוגמה, כשהלכתי בפעם הראשונה לגוֹיִי־ג'ואו¹³⁹ ללמד את השיטה, מישהו ניגש אלי במהלך הסמינר ואמר שהמאסטר הגדול שלו רוצה לראות אותי, ושהמאסטר הגדול שלו הוא זה וזה, שטיפח כבר שנים רבות רבות. ראיתי שהאדם הזה נושא צ'י שלילי, שהוא רע מאוד, ופניו בגוון צהבהב־חולני. אמרתי שאין לי זמן ולא אלך לראות אותו, דחיתי אותו. עקב כך, המאסטר הזקן שלו כעס והתחיל להפריע לי כשהוא מתעקש לגרום לי הפרעות כל יום. אני אדם שלא אוהב להיאבק באחרים, וזה גם לא היה שווה להיאבק אתו. בכל פעם שהוא הביא דברים רעים אני רק ניקיתי אותם. אחרי כן הייתי ממשיך בהעברת הפא שלי.

בעבר, בתקופת שושלת מִינְג¹⁴⁰, היה מישהו שטיפח את הטאו. בתקופה שטיפח את הטאו הוא נשלט על ידי פוֹ־טִי של נחש. מאוחר יותר הוא מת מבלי שהשלים את הטיפוח שלו. הנחש השתלט על גופו של האדם הזה שטיפח את הטאו, וטיפח צורה אנושית. המאסטר הגדול של האיש ההוא היה הצורה האנושית שהנחש ההוא טיפח. כיוון שהטבע שלו לא השתנה, הוא הפך את עצמו לנחש גדול כדי לעשות לי צרות. אני חשבתי שהוא הרחיק לכת, אז תפסתי אותו בידי. השתמשתי בגונג חזק מאוד הנקרא "הגונג הממיס" כדי להמס את החלק התחתון של גופו ולהפוך אותו למים. החלק העליון של גופו רץ בחזרה.

יום אחד פנה תלמיד של אותו אדם אל האחראית המתנדבת במרכז ההדרכה שלנו בגוֹיִי־ג'ואו ואמר שהמאסטר הגדול שלו רוצה לראות אותה. האחראית הלכה לשם ונכנסה למערה חשוכה היכן שלא יכלה לראות דבר פרט לצל שישב שם עם עיניים קורנות באור ירוק. כשהוא פקח את עיניו המערה הייתה בהירה. כשעיניו נסגרו המערה נעשתה חשוכה. הוא אמר בדיאלקט מקומי: "לי הונג־ג'י שוב יבוא, ובפעם הזאת אף אחד מאתנו לא יעשה את הדברים האלה עוד. אני טעיתי. לי הונג־ג'י בא כדי להציע הצלה לאנשים". התלמיד שלו ביקש ממנו: "מאסטר גדול, בבקשה עמוד, מה קרה לרגליך?" הוא ענה: "אני לא יכול עוד לעמוד, כי רגליי נפצעו". כששאלו אותו איך הן נפצעו הוא התחיל לספר על תהליך ההפרעות שהוא גרם. בתערוכת הבריאות האוריינטלית בבייג'ינג ב־1993 הוא שוב גרם לי הפרעות. כיוון שהוא תמיד עשה דברים רעים והפריע להעברת הדאפא שלי, חיסלתי אותו לחלוטין. אחרי שהוא חוסל, אחיו ואחיותיו לטיפוח רצו לנקוט בפעולה. ברגע שהוא אמרתי כמה דברים. הם הוכו בהלם ונעשו כה מפוחדים שאף אחד מהם לא העז לעשות שום דבר. הם גם הבינו מה קורה. חלק מהם היו עדיין אנשים רגילים לחלוטין, אף על פי שהם טיפחו במשך זמן רב. אלה הן כמה דוגמאות שאני נותן לכם בזמן שאני מעלה את נושא הקאִי־גואנג.

139 גוֹיִי־ג'ואו – פרוכניציה בדרום־מערב סין.

140 תקופת שושלת מִינְג – תקופה בהיסטוריה של סין בין 1368 לספירה לבין 1644 לספירה.

מה זה ג'וֹיָאוּקָה? בקהילת המטפחים יש אנשים רבים המלמדים את זה במהלך הוראת הצ'יגונג כדבר השייך לתחום של טיפוח-תרגול. למעשה, זה לא משהו השייך לתחום הטיפוח-תרגול. זה כמו העברה של מיומנויות סודיות, לחשים וטכניקות. זה נוקט בשיטות של ציור סמלים, הבערת קטורת, שרפת ניירות, קריאת לחשים וכו'. זה יכול לטפל במחלה ושיטות הטיפול שלו ייחודיות מאוד. לדוגמה, אם למישהו גדל פרונקל על הפנים, האדם יצייר על האדמה עיגול במכחול שנטבל בדיו של צ'ינפּוֹר¹⁴² ויצייר צלב במרכז העיגול. הוא יבקש ממנו לעמוד במרכז העיגול, ויתחיל לקרוא לחשים. אחר כך הוא יצייר עיגולים על הפנים של המטופל במכחול שנטבל בצ'ינפּוֹר. הוא יקרא לחשים בזמן שהוא מצייר והוא ימשיך לצייר עד שיעשה נקודה על הפרונקל וקריאת הלחשים תסתיים. הוא יגיד לו שעכשיו זה בסדר. כשהמטופל יגע בפרונקל הוא יגלה שהוא באמת קטן יותר וכבר לא כואב, זה יכול להשיג השפעה כזאת. את המחלה הקטנה הזו הוא יכול לרפא, אבל מחלות גדולות הוא לא יכול. מה הוא יעשה אם תכאב לך הזרוע? הוא יתחיל לקרוא לחשים ויבקש ממך להושיט את הזרוע. הוא ינשוף אוויר על נקודת הָא־גו¹⁴³ של ירך ויגרום לו לצאת בנקודת הָא־גו של היד השנייה. אתה תרגיש משב רוח, וכשתיגע בידך היא כבר לא תכאב כל כך. בנוסף, יש המשתמשים בשיטות של שרפת ניירות, ציור סמלים, הדבקות סמלים וכו'. הם עושים את הדברים האלה.

הדרכים הקטנות הארציות באסכולת הטאו לא מטפחות חיים. הן מוקדשות אך ורק להגדת עתידות, לפֶנְג־שׁוּי¹⁴⁴, לגירוש רוחות רעות ולטיפול במחלות. ברוב הדרכים הקטנות הארציות האלה משתמשים בזה. הן יכולות לטפל במחלות, אבל הדרכים שבהן הן משתמשות אינן טובות. אנחנו לא נגיד במה הן משתמשות כדי לטפל במחלות, אבל אין על מטפחים של הדאפא שלנו להשתמש בהן, כי הן נושאות מסרים נמוכים מאוד ומאוד לא טובים. בסין הקדומה הוגדרו דרכי ריפוי לפי תחומים, למשל, שיטות לאיחוי שברים, אקופונקטורה, עיסוי, טווי־נָה, אקופרסורה, ריפוי על ידי צ'יגונג, טיפול בעשבי מרפא וכו' – סיווג אותם לתחומים רבים. כל שיטת ריפוי נקראה תחום. הג'וֹיָאוּקָה הוגדר כתחום השלושה עשר. לכן השם המלא שלו הוא "התחום השלושה עשר של ג'וֹיָאוּקָה". ג'וֹיָאוּקָה לא שייך לתחום הטיפוח-תרגול שלנו, כי הוא אינו גונג שמגיע מטיפוח-תרגול, אלא סוג של מיומנות על-טבעית.

141 ג'וֹיָאוּקָה – פרקטיקה של כישוף ולחשים.

142 צ'ינפּוֹר – מין מינרל.

143 נקודת הָא־גו – נקודת אקופונקטורה הממוקמת בין האגודל לבין האצבע של היד.

144 פֶנְג־שׁוּי – "רוח ומים"; טכניקה הקוראת ומפרשת את הסביבה.

הרצאה שישית

שיגעון-טיפוח

בקהילת המטפחים יש מונח כזה הנקרא שיגעון-טיפוח שיש לו השפעה גדולה על הציבור. במיוחד, יש אנשים שפרסמו את זה כל כך הרבה שהיו אנשים שכבר לא העזו לתרגל גונג. כשאנשים שומעים שתרגול גונג יכול לגרום לשיגעון-טיפוח הם יפחדו כך שלא יעזו לתרגל. למעשה, אני אומר לכם ששיגעון-טיפוח לא קיים כלל.

אנשים רבים משכו אליהם פו-טי משום שלבם אינו ישר. הג'ו-אי-שה שלהם לא יכול לשלוט עליהם והם חושבים שזה גונג. גופם נשלט על ידי פו-טי וזה גורם להם להיות מבולבלים נפשית או לצרוח ולצעוק. כשאנשים רואים שתרגול גונג הוא כזה, הם פוחדים עד שאינם מעזים לתרגל. רבים מכם חושבים שזהו גונג, אבל איך זה יכול להיות תרגול גונג? זה רק המצב הנמוך ביותר של סילוק מחלות ושיפור בריאות, אבל למעשה זה מסוכן מאוד. אם אתה רגיל לדרך זו, הג'ו-אי-שה שלך תמיד לא יוכל לשלוט עליך. אז גופך יישלט על ידי פו-אי-שה או מסרים זרים, פו-טי ועוד. אתה עלול לבצע פעולות מסוכנות, ובנוסף ייגרם נזק גדול לקהילת המטפחים. זה נגרם על ידי לב לא ישר של האדם והחזקה של התפארות. זה לא שיגעון-טיפוח. יש אנשים, לא ידוע איך הם נעשו כביכול מאסטרים של צ'יגונג, הם גם מדברים על שיגעון-טיפוח. למעשה תרגול גונג לא יכול לגרום לשיגעון-טיפוח. רוב האנשים שומעים על המושג הזה בעיקר מעבודות ספרותיות, מרומנים על אמנויות הלחימה וכו'. אם אינכם מאמינים אתם יכולים לדפדף בספרים עתיקים, או בספרי טיפוח-תרגול – אין דברים כאלה. איך יכול להיות שיגעון-טיפוח? דבר כזה לא יכול לקרות בכלל.

לשיגעון-טיפוח שבדרך כלל מתכוונים אליו יש כמה צורות. מה שהזכרתי הוא אחת מהצורות האלו. כיוון שהלב של האדם אינו ישר, הוא מושך אליו פו-טי ויש לו כל מיני מצבים מנטליים כמו לרדוף אחרי "מצב צ'יגונג" כדי להתפאר. יש אנשים שרודפים ישירות אחר יכולות על-טבעיות, או שהם מתרגלים צ'יגונג מזויף. כשהם מתרגלים הם רגילים לשחרר את הג'ו-אי-שה שלהם. הם לא מודעים לשום דבר ונותנים את גופם לאחרים. הם הופכים למבולבלים נפשית והגוף שלהם נשלט על ידי הפו-אי-שה או על ידי מסרים זרים, והם עושים דברים מזויפים. אדם כזה יקפוץ מבניין אם אומרים לו, או יקפוץ אל המים אם אומרים לו. יתרה מזאת, הוא עצמו אפילו לא ירצה לחיות עוד וירצה לתת את גופו לאחרים. זה לא שייך לשיגעון-טיפוח, אבל זה שייך לסטייה מתרגול גונג וזה נגרם בהתחלה מזה שהוא מתנהג כך בכוונה. רבים חושבים שלנרדף את הגוף בלי הכרה זהו תרגול גונג. למעשה אם אדם באמת מתרגל במצב כזה, זה יגרום לתוצאות חמורות. זה לא תרגול של גונג, אלא משהו שנגרם מהחזקות ומרדיפות של האדם הרגיל.

מצב אחר הוא שבזמן תרגול גונג האדם יפחד כשצ'י נחסם באיזשהו מקום בגוף, או כשצ'י מגיע לקצה הראש ולא יכול לרדת. גוף אנושי הוא יקום קטן. במיוחד בשיטות תרגול של אסכולת הטאו, כשצ'י פורץ מעברים נתקלים בבעיות האלה. אם הצ'י לא יכול לעבור דרך המעבר הוא יסתובב שם. זה יכול לקרות לא רק בקצה הראש, אלא גם בחלקים אחרים של הגוף, אבל קצה הראש הוא המקום הרגיש ביותר של אדם. צ'י עולה לקצה הראש ואז כשהוא יורד למטה ולא יכול לעבור דרך המעבר הוא ירגיש שהראש כבד ונפוח, כאילו הוא חובש כובע עבה של צ'י או תופעות אחרות מהסוג הזה. אבל לצ'י אין כל השפעה מרסנת, והוא גם לא יכול לגרום לבעיה כלשהי או לגרום למחלות כלשהן. יש אנשים שלא מבינים את האמת על הצ'יגונג ומפיצים הערות מיסטיות באופן חסר אחריות, וזה גרם למצב מבולבל. לכן אנשים חושבים שאם צ'י עולה לקצה הראש ולא יכול לרדת למטה, לאדם יהיה שיגעון-טיפוח, הוא יסטה וכן הלאה. כתוצאה מכך אנשים רבים מפחדים בעצמם.

אם הצ'י עולה לקצה הראש ולא יכול לרדת למטה זה רק מצב של תקופה מסוימת. אצל אנשים מסוימים זה יכול לקחת זמן רב ולא לרדת אפילו במשך חצי שנה. אם זהו המקרה, אדם יכול למצוא מאסטר אמיתי של צ'יגונג שידריך את הצ'י, ואז הוא יוכל לרדת למטה. בתרגול גונג, אלו מבינינו שהצ'י שלהם לא יכול לעבור דרך המעבר או לרדת למטה, צריכים לחפש את הסיבות בתוך השינ-שינג שלהם, לראות אם הם תקועים ברמה הזו זמן רב מדי – צריך לשפר את השינ-שינג! ברגע שאתם באמת משפרים את השינ-שינג שלכם תגלו שהצ'י יכול לרדת למטה. אתם לא יכולים להתמקד רק בטרנספורמצית הגונג בגוף הפיזי בלי להדגיש את השינוי בשינ-שינג שלכם. הוא מחכה שתשפרו את השינ-שינג שלכם – רק אז תעשו שינוי כולל. אם הצ'י באמת נחסם הוא לא יגרום לבעיות כלשהן, זה בדרך כלל אפקט פסיכולוגי שלנו. חוץ מזה אדם יפחד כשהוא שומע ממאסטר מזויף של צ'יגונג שכשהצ'י עולה לקצה הראש אדם יסטה. עם הפחד הזה, זה באמת יביא לאדם הזה בעיות. ברגע שאתם מפחדים זהו לב של פחד. האין זו החזקה? ברגע שהחזקה שלכם מופיעה האם לא צריך לסלק אותה? ככל שתפחדו ממנה יותר כך זה ייראה יותר כמו מחלה – את החזקה הזו שלכם צריך לסלק, ולגרום לכם ללמוד מהשיעור הזה, כך שלב הפחד שלכם יסולק ותוכלו להתקדם.

מתרגלים לא ירגישו נוח בטיפוח העתידי שלהם כי הגוף שלהם יפתח סוגים רבים של גונג. כולם יהיו דברים חזקים מאוד שזזים בתוך הגוף שלהם. הם יגרמו לך להרגיש לא בנוח בצורה זו או אחרת. הסיבה לחוסר הנוחות שלכם היא בעיקרה שאתם תמיד מפחדים ללקות במחלה כלשהי. למעשה, הדברים שמתפתחים בגוף שלכם חזקים כל כך והם כולם גונג, יכולות על-טבעיות וישויות חיות רבות. אם הם זזים תרגישו שהגוף מגרד, כואב, לא נוח לו ועוד. קצות העצבים הם רגישים במיוחד והיו כל מיני מצבים. כל עוד גופכם לא מוחלף לחלוטין על ידי החומר בעל האנרגיה הגבוהה אתם תרגישו כך. זה בעצם דבר טוב. כמטפח, אם תמיד תתייחס לעצמך כאל אדם רגיל ותמיד תחשוב שיש לך מחלות, איך אתה יכול לתרגל? כשקושי צץ בטיפוח ובתרגול, אם אתה עדיין מתייחס לעצמך כאדם רגיל, הייתי אומר שהשין-שינג שלך באותו רגע ירד לרמה של אנשים רגילים. לפחות בנושא הספציפי הזה ירדת לרמה של אנשים רגילים.

כמתרגלים אמיתיים אנחנו צריכים להסתכל על עניינים מרמה גבוהה מאוד ולא יכולים להסתכל על עניינים מנקודת המבט של אנשים רגילים. כשאתה חושב שאתה חולה זה יכול באמת לגרום לך להיות חולה. זה משום שברגע שאתה חושב שאתה חולה, רמת השין-שינג שלך תהיה גבוהה כמו זו של אנשים רגילים. תרגול גונג וטיפוח-תרגול אמיתי, במיוחד בתנאים האלה, לא יגרמו למחלות. אתם יודעים שמה שבאמת גורם לאנשים לחלות הוא 70 אחוז פסיכולוגי ו-30 אחוז פיזיולוגי. בדרך כלל האדם נשבר קודם ולא יכול לשאת את זה, כי זה נטל כבד מאוד. זה יחמיר במהירות את מצב המחלה. זה בדרך כלל קורה כך. למשל, פעם היה אדם שקשרו אותו למיטה, לקחו את הזרוע שלו ואמרו שהם הולכים לחתוך אותה כך שידמם. לאחר מכן הם כיסו את עיניו ושרטו את פרק כף היד שלו (לא גרמו לו לדמם בכלל). הם פתחו ברוז מים כך שיוכל לשמוע את צליל הטפטוף. כך הוא חשב שזה הדם שלו שנוטף. האיש מת זמן קצר לאחר מכן. למעשה לא גרמו לו לדמם בכלל – אלו היו המים שטפטפו. הגורם הפסיכולוגי הוביל למותו. אם תמיד תאמינו שאתם חולים, ייתכן שתחלו כתוצאה מכך. כיוון שהשין-שינג שלכם כבר ירד לרמה של אנשים רגילים, מובן שלאדם רגיל יהיו מחלות.

כמתרגל, אם תמיד תחשוב שזו מחלה, אתה למעשה מבקש את זה. אם אתה מבקש מחלה, היא תוכל להידחק לתוך גופך. כמתרגל, רמת השין-שינג שלך צריכה להיות גבוהה. אין עליך לפחד תמיד שזו מחלה, כי הפחד הזה ממחלות גם הוא החזקה, והוא יכול להביא לך בעיות באותה מידה. במהלך הטיפוח-תרגול צריך לסלק קארמה וזה כואב. איך זה יכול להיות שהגונג יגדל בנוחיות! אחרת איך עליך לסלק את ההחזקות שלך? אספר לכם סיפור מהבודהיזם: פעם היה אדם שטיפח לרמת אַרהאט אחרי מאמץ רב. האדם הזה עמד להשיג את הפרי האמיתי ולהפוך להיות אַרהאט, האם יוכל לא לשמוח? הוא עומד לעבור מעבר לשלושת העולמות! ברגע שהוא שמח זו הייתה החזקה, ההחזקה של קורת-הרוח. אַרהאט צריך להיות בוו־ווי עם לב שלא זו. אבל הוא נפל והטיפוח שלו הסתיים לשווא. כיוון שנכשל היה עליו לטפח מחדש. אז הוא טיפח מחדש כלפי מעלה, ואחרי שהשקיע מאמץ רב הוא עלה שוב למעלה. הפעם הוא פחד ואמר בלבו: "הפעם אין עלי לשמוח. אם אשמח שוב אפול שוב". ברגע שהוא פחד הוא נפל שוב. פחד הוא גם סוג של החזקה.

יש מצב אחר: כשאדם נעשה חולה נפשית יגידו שיש לו שיגעון-טיפוח. יש אנשים שאפילו מחכים שאטפל במחלות הנפש שלהם! אני אומר שמחלת נפש אינה מחלה וגם אין לי זמן לטפל בדברים כאלה. מדוע? זה משום שלחולה נפש אין שום וירוס, ובגוף שלו אין שינויים פתולוגיים או דלקות. זו לא מחלה בעיניי. מחלת נפש מתרחשת כשהג'ו־אִי־שה של האדם חלש מדי. עד כמה הוא חלש? זה כמו אדם שאף פעם לא יכול להיות בעל הבית של עצמו. הג'ו־אִי־שן של חולה נפש הוא בדיוק כזה. הוא לא רוצה עוד להיות אחראי לגוף הזה. הוא תמיד מעורפל מחשבה ולא יכול להיות ערני. בזמן זה הפו־אִי־שה שלו, או המסרים הזרים, יפריעו לו. יש רמות רבות כל כך בכל ממד, כל מיני מסרים יפריעו לו. יתרה מכך, יכול להיות שהג'ו־אִי־שן שלו ביצע מעשים רעים בחיים קודמים ויכול להיות שהנושים ירצו לפגוע בו. כל מיני דברים יכולים להופיע. אנחנו אומרים שמחלת נפש היא בדיוק כך. איך אני יכול לרפא אותה עבורך? אני אומר שזה איך שמישהו בעצם מקבל מחלת נפש. מה אפשר לעשות? לחנך את האדם ולעזור לו להיות ערני, אבל קשה מאוד לעשות את זה. אתם תראו שכשרופא בבית חולים פסיכיאטרי מחזיק בידו אלה חשמלית, מיד החולה יפחד עד כדי כך שלא יוציא מפיו שום דבר שטותי. מדוע זה כך? באותו רגע הג'ו־אִי־שן של האיש נעשה ערני והוא מפחד מהשוק החשמלי.

בדרך כלל כשאדם נכנס בשער הטיפוח-תרגול הוא ירצה להמשיך לתרגל. לכל אחד יש טבע בודהא ולב לטיפוח הטאן. לכן ברגע שלומדים שיטת תרגול, רבים יתרגלו למשך שארית חייהם. לא משנה אם הוא יכול להצליח בטיפוח, או אם הוא יקבל את הפא, לאדם הזה בכל מקרה יש לב לחפש את הטאן והוא תמיד רוצה לתרגל. כל אחד יודע שאדם זה מתרגל צ'יגונג. אנשים במשרד שלו יודעים את זה, בשכונה שלו גם יודעים את זה, כל השכנים יודעים שהוא מתרגל צ'יגונג. אבל חישבו על זה כולכם: כשמדברים על טיפוח-תרגול אמיתי, מי עשה דבר כזה לפני כמה שנים? לא היה איש. רק אם מישהו באמת מטפח ומתרגל ניתן לשנות את מסלול החיים שלו. אבל כאדם רגיל, איש זה מתרגל צ'יגונג רק כדי לסלק מחלות ולשפר בריאות. מי ישנה עבורו את מסלול החיים? כאדם רגיל הוא יחלה יום אחד, או ייתקל בבעיה ביום אחר. הוא עלול להיות חולה בנפשו יום אחד או למות. כל החיים של אדם רגיל הם בדיוק כך. אף על פי שאתה רואה אדם שמתרגל צ'יגונג בפארק, למעשה הוא לא באמת מטפח ומתרגל. הוא היה רוצה לטפח ולתרגל לקראת רמה גבוהה, אבל בלי לקבל את הפא האמיתי הוא לא יכול להצליח בטיפוח. יש לו רק הרצון לטפח לקראת רמה גבוהה. אדם זה הוא עדיין מתרגל

של צ'יגונג ברמה נמוכה של סילוק מחלות ושיפור בריאות. אין אף אחד שיסנה לו את מסלול החיים, לכן הוא יחלה. אם הוא לא מדגיש את המוסריות אפילו המחלות שלו לא יתפאו. זה לא שאחרי שמתרגלים צ'יגונג לא לוקים בשום מחלות.

אדם צריך לטפח ולתרגל באמת ולשים לב לשינוי-שינוי שלו. רק אם הוא יטפח ויתרגל באמת אפשר יהיה לסלק את המחלות. כיוון שתרגול גונג אינו התעמלות אלא משהו מעבר לאנשים הרגילים, חייבים להיות עיקרון וקנה מידה גבוהים אפילו יותר בשביל המתרגלים. אדם חייב לפעול על פיהם כדי להשיג את המטרה. אבל אנשים רבים לא עשו כך ונשארו אנשים רגילים, לכן הם יהיו עדיין חולים כשיגיע הזמן. אדם כזה אולי יסבול יום אחד מקריש-דם במוח, לפתע יחלה במחלה זו או אחרת, או שיהפוך לחולה נפש. אבל כל אחד יודע שהוא מתרגל צ'יגונג. ברגע שהוא חולה בנפשו אנשים יגידו שהוא קיבל שיגעון-טיפוח מהתרגול, ישימו עליו את התווית הגדולה הזאת. חישבו על זה כולכם: האם זה הגיוני לעשות את זה? אנשים מחוץ לתחום הטיפוח לא יודעים, וגם לאנשים מתוך תחום הטיפוח קשה לדעת את העיקרון האמיתי בזה. אם אדם זה יחלה בנפשו בבית זה יהיה עדיין סביר, אף על פי שאחרים עדיין יגידו שהוא קיבל את זה מתרגול צ'יגונג. אם האדם יחלה בנפשו באתר תרגול, זה יהיה נורא, ישימו עליו תווית גדולה ויהיה בלתי אפשרי להסיר אותה. העיתונות אפילו תפרסם שתרגול צ'יגונג גרם לשיגעון-טיפוח. יש אנשים שמתנגדים לצ'יגונג בעיניים עצומות: "תסתכל, לפני רגע הוא תרגל והיה בסדר, ועכשיו הוא כך". כאדם רגיל מה שצריך לקרות לו יקרה. ייתכן שיהיו לו מחלות אחרות, או שיופיעו בעיות אחרות. האם זה הגיוני להטיל את האשמה כולה על תרגול הצ'יגונג? זה כמו רופאים בבית חולים: כשהם נעשים רופאים אז בשארית חייהם הם לא אמורים לחלות עוד לעולם – האם אפשר להבין את זה כך?

לכן אפשר להגיד שאנשים רבים אומרים דברים חסרי היגיון בלי לדעת את המצב האמיתי של הצ'יגונג או את העקרונות שמאחוריו. ברגע שמתעוררת בעיה כלשהי ישימו כל מיני תוויות על צ'יגונג. צ'יגונג היה פופולרי בחברה במשך זמן קצר מאוד. אנשים רבים מחזיקים בצורת חשיבה עקשנית ותמיד מכחישים אותו, משמיצים אותו ופוסלים אותו. מי יודע איזה מצב מנטלי יש לאנשים האלה. הם שונאים צ'יגונג כל כך, כאילו זה קשור אליהם. ברגע שמזכירים צ'יגונג הם יגידו שזה אידיאליסטי. צ'יגונג הוא מדע והוא מדע גבוה אף יותר. זה קורה משום שצורות המחשבה של האנשים האלה עקשניות מדי והידע שלהם צר מדי.

יש מצב אחר הנקרא בקהילת המטפחים "מצב צ'יגונג". לאדם כזה יש אי-בהירות נפשית, אבל אין לו שיגעון-טיפוח. אדם במצב זה הוא הגיוני מאוד. אסביר קודם מה זה "מצב צ'יגונג". ידוע שתרגול גונג קשור לנושא של האיכות המולדת של האדם. בכל הארצות בעולם יש אנשים שמאמינים בדתות. במשך אלפי שנים היו בסין אנשים שהאמינו בכוחות המולדת או בטאואיזם. הם מאמינים שטוב זוכה לגמול טוב ואילו רוע זוכה לגמול רע. אבל יש אנשים שלא מאמינים בזה. במיוחד במשך תקופת "המהפכה התרבותית הגדולה" ביקרו את זה וקראו לזה אמונה טפלה. יש אנשים שמייחסים אמונה טפלה לכל מה שאינם יכולים להבין, למה שלא לומדים מספרי הלימוד, למה שהמדע המודרני לא פיתח עדיין ולמה שלא הובן עדיין. לפני כמה שנים היו אנשים רבים כאלה, אבל עכשיו יש יחסית פחות מהם. אף על פי שאינך מכיר בתופעות מסוימות, הן כבר משתקפות באופן מוחשי בתוך הממד הזה שלנו. אינך מעז להישיר בהן מבט, אבל עכשיו אנשים מעזים לדבר עליהן בגלוי. הם התוודעו לכמה תופעות הקשורות לתרגול גונג ממה ששמעו או ראו.

יש אנשים שהם עקשנים עד כדי כך שברגע שאתה מזכיר צ'יגונג הם יצחקו עליך מעומק הלב. הם חושבים שאתה עוסק באמונות טפלות ושאתה מגוחך מדי. ברגע שאתה מדבר על תופעה בתרגול צ'יגונג הם יחשבו שאתה בור. אף על פי שאדם כזה הוא עקשן, האיכות המולדת שלו אינה בהכרח רעה. אם יש לו איכות מולדת טובה והוא רוצה לתרגל גונג, אולי הטיאן-מו שלו תיפתח ברמה גבוהה מאוד וייתכן שהוא יפתח יכולות על-טבעיות. הוא לא מאמין בצ'יגונג, אבל הוא לא יכול להבטיח שלא יהיה חולה. כשהוא חולה הוא הולך לבית החולים. כשרופא של רפואה מערבית לא יכול לרפא אותו, הוא ילך לרופא של רפואה סינית. כשרופא של רפואה סינית גם לא יכול לרפא אותו, וכששום תרופה עממית לא עובדת, אז הוא יחשוב על צ'יגונג. הוא ירהר: "אנסה את מזלי לראות אם הצ'יגונג יכול באמת לרפא את המחלה שלי". הוא יבוא עם חוסר רצון גדול. ברגע שהוא יתרגל, כיוון שהאיכות המולדת שלו טובה, הוא יהיה טוב מאוד בזה. אולי איזה מאסטר יהיה מעוניין בו, או אולי חיים גבוהים בממד אחר יעזרו לו. לפתע תיפתח הטיאן-מו שלו, או שהוא יהיה במצב של הארה למחצה. עם הטיאן-מו שלו פתוחה ברמה גבוהה מאוד הוא יוכל פתאום לראות אמיתות מסוימות של היקום. יתר על כן, יהיו לו יכולות על-טבעיות. האם היית אומר שכשאתה כזה רואה מצב כזה המוח שלו יוכל לעמוד בזה? באיזה מצב נפשי אתה חושב שהוא יהיה? מה שתמיד נחשב לאמונה טפלה, בלתי אפשרי בהחלט ומגוחך כשאחרים דיברו על זה, מופיע באופן ממש היישר מול עיניו והוא באמת חווה את זה. אז המוח של אדם זה לא יעמוד בכך כי הלחץ הנפשי פשוט גדול מדי. אחרים לא יוכלו לקבל את מה שהוא אומר, אבל הלוגיקה של חשיבתו אינה בלתי תקינה. הוא פשוט לא יכול לאזן את היחס בין שני הצדדים. הוא גילה שמה שעושה המין האנושי מוטעה, ואילו מה שנעשה בצד ההוא הוא בדרך כלל נכון. אם יעשה דברים כפי שעושים בצד ההוא אנשים יגידו שהוא טועה. הם לא יכולים להבין אותו, אז הם אומרים שהוא קיבל שיגעון-טיפוח מתרגול צ'יגונג.

למעשה, לאדם זה אין שיגעון-טיפוח. אצל רוב האנשים מבינינו שמתרגלים גונג התופעה הזאת לא תקרה בכלל. מצב הציגונג הזה יופיע רק אצל אנשים שהם עקשנים מאוד. לאנשים רבים כאן בקהל יש טיפוח פתוחה – די הרבה אנשים. הם באמת ראו דברים בממדים אחרים. הם לא מופתעים, מרגישים די טוב לגבי זה, המוח שלהם לא בהלם ומצב הציגונג לא קורה להם. אחרי שאדם נמצא במצב ציגונג הוא רציונלי מאוד ומה שהוא אומר יהיה פילוסופי מאוד ובעל היגיון לוגי. רק שאנשים רגילים לא יאמינו למה שהוא אומר. הוא יגיד לכם לפעמים שהוא ראה משהו מסוים שנפטר ושהאדם הזה אמר לו לעשות משהו. האם אנשים רגילים יכולים להאמין לזה? מאוחר יותר האדם הזה יבין שהוא צריך לשמור את הדברים האלה לעצמו ושאינו עליו לדבר עליהם. אחרי שהוא יטפל היטב ביחסים בין שני הצדדים, הכול יהיה בסדר. בדרך כלל לאנשים כאלה יש יכולות על-טבעיות. זה גם כן לא שיגעון-טיפוח.

יש גם מצב שנקרא "שיגעון אמיתי" והוא נדיר מאוד. ה"שיגעון האמיתי" שאנחנו מדברים עליו לא אומר שאדם הוא באמת משוגע, אין זו המשמעות. המשמעות היא "טיפוח האמת". מה זה שיגעון אמיתי? אני אומר שבין המטפחים אדם כזה הוא נדיר מאוד, אולי רק אחד מבין מאה אלף איש. לכן זה לא נפוץ וגם אין לזה השפעה על החברה.

בדרך כלל יש תנאי מוקדם ל"שיגעון אמיתי". לאדם זה צריכה להיות איכות מולדת מעולה והוא צריך להיות די מבוגר. אם הוא זקן, זה יהיה מאוחר מדי בשבילו לטפח ולתרגל. אלו עם האיכות המולדת המעולה הם בדרך כלל כאן במשימה והגיעו מרמות גבוהות. כל אחד מפחד לבוא לחברה הזאת של האנשים הרגילים – אחרי ששוטפים לו את המוח הוא לא יהיה מסוגל להכיר אף אחד. אחרי שאדם מגיע לסביבה החברתית הזו של אנשים רגילים, הפרעות מהאנשים יגרמו לו לייחס חשיבות לתהילה ולרווח ובסוף הוא ייפול. לעולם לא יגיע היום שהוא יצא מכאן. לכן אף אחד לא מעז לבוא לכאן וכולם מפחדים. יש אנשים כאלה שהגיעו לכאן, ואחרי שהם הגיעו הם באמת לא יכולים לנהל את עצמם היטב בקרב אנשים רגילים. הם באמת ייפלו לרמות נמוכות ויבצעו מעשים רעים רבים במהלך חייהם. כשאדם חי בשביל להתחרות על אינטרסים אישיים הוא יכול לבצע לא מעט דברים רעים ולהיות חייב דברים רבים לאחרים. המאסטר שלו רואה שהוא עומד ליפול, אבל הוא אדם שיש לו סטטוס פרי, אי אפשר סתם כך לתת לו ליפול! מה לעשות? המאסטר שלו ידאג מאוד ולא תהיה לו דרך אחרת לתת לו לטפח ולתרגל. אבל בזמן ההוא איפה יכול היה אדם למצוא מאסטר? עליו לחזור למקור באמצעות טיפוח מההתחלה. אבל איך זה יכול להיות קל כל כך? והוא גם זקן ולא יספיק לו הזמן לטפח. איפה הוא יכול למצוא שיטה המטפחת את טבע הנפש והחיים גם יחד?

רק אם לאדם יש איכות מולדת מעולה, ותחת הנסיבות המיוחדות האלה, ניתן להשתמש בדרך הזו שגורמת לו להיות משוגע. במילים אחרות, כשאין בכלל תקווה, ותחת הנסיבות שהאדם הזה לא יכול לחזור למקור בעצמו, אז אולי ישתמש בדרך הזאת – לגרום לו להיות משוגע. סוגרים חלק מסוים במוח שלו. לדוגמה, כבני אדם אנחנו פוחדים מקור ומלכלוך. סוגרים לו את החלק הזה של המוח שמפחד מקור ואת החלק שמפחד מלכלוך. אחרי שסוגרים את החלקים האלה, זה ייראה כאילו האדם סובל מבעיות נפשיות ומתנהג בצורה משוגעת. אבל אדם כזה בדרך כלל לא יבצע מעשים רעים, לא יקלל ולא יכה אנשים. בדרך כלל הוא יעשה דברים טובים. אבל כלפי עצמו הוא אכזרי מאוד. כיוון שהוא לא מודע לקור, הוא ירוץ בחורף יחף בשלג בבגדים קלים. רגליו יקפאו עד שידממו מאוד; כיוון שהוא לא מודע ללכלוך הוא מעז לאכול אפילו צואה ולשתות אפילו שתן. אני יודע שבעבר היה אדם כזה שכרסם גללי סוסים קפואים ונוקשים וזה נעם מאוד לחכו. הוא היה יכול לסבול קשים שאדם רגיל לא יכול לסבול במצב מודע. רק תארו לעצמכם כמה הוא סבל בגלל השיגעון הזה. מובן שלאנשים כאלה יש בדרך כלל יכולות על-טבעיות. הרוב הן בדרך כלל נשים מבוגרות. בעבר, לנשים מבוגרות היו רגליים קשורות כדי שיהיו קטנות יותר. אבל הייתה אישה שעדיין יכלה לקפוץ ללא מאמץ מעל גדר של יותר משני מטר. כשבני המשפחה ראו שהיא משוגעת ובורחת כל הזמן מהבית הם נעלו אותה בחדר. כשבני המשפחה היו עוזבים את הבית היא הייתה פותחת את המנעול רק על ידי כך שהצביעה עליו. אז היא הייתה יוצאת. אז הם נעלו אותה בשלשלאות ברזל. כשבני המשפחה היו עוזבים את הבית היא הייתה מנערת את השלשלאות בקלות. זה היה בלתי אפשרי להגביל אותה. כך היא סבלה קשים רבים. כיוון שהיא סבלה באופן כה עז וזה היה אליים כל כך, היא שילמה במהירות על הדברים הרעים שהייתה חייבת. זה היה לוקח לא יותר משלוש שנים, ובדרך כלל רק שנה או שנתיים, כי הסבל הזה היה די עז. אחרי כן היא הייתה מבינה מיד מה קרה. כיוון שזה כבר נחשב כסיום של הטיפוח שלה היא הייתה נעשית מיד קאי-גונג, וסוגים רבים של כוחות שמיימים היו מופיעים. המקרים האלה נדירים מאוד מאוד. היו כאלה שקרו במהלך ההיסטוריה. לאנשים עם איכות מולדת ממוצעת לא יאפשרו לעשות את זה בדרך זו. ידוע שבהיסטוריה אכן היו מקרים מתועדים של נזירים וטאואיסטים משוגעים, כמו הנזיר המשוגע שהוציא את צ'ין חווי¹⁴⁵ אל מחוץ למקדש באמצעות מטאטא וסיפורים על טאואיסטים משוגעים. יש סיפורים קלאסיים רבים כאלה.

לגבי שיגעון-טיפוח אנחנו אומרים שהוא בטוח לא קיים. אם משהו יכול לפלוט אש¹⁴⁶ – אם זה באמת כך – הייתי אומר שהאדם הזה הוא די יוצא מן הכלל. אם אדם יכול לירוק אש על ידי כך שהוא פותח את פיו, או על ידי כך שהוא מושיט את ידו, או יכול להדליק סיגריה עם האצבע, אני אומר שזו יכולת על-טבעית!

145 צ'ין חווי – פקיד רשמי רשע בשלטון הקיסרי בשושלת סונג הדרומית (1127-1279 לספירה).
146 פליטת אש – ביטוי סיני שמשמעותו "שיגעון-טיפוח". כאן הביטוי ניתן להבנה גם באופן סמלי וגם מילולי.

מה זו משיכת הפרעה דמונית בתרגול גונג? זה שכאשר אנחנו מתרגלים גונג בדרך כלל נוטים להיתקל בהפרעות. איך זה שתרגול גונג יכול למשוך הפרעה דמונית? זה כיוון שכאשר אדם רוצה לטפח ולתרגל זה באמת קשה ביותר. אתה פשוט לא יכול להצליח בטיפוח אמיתי ללא ההגנה של הפא־שן שלי. ברגע שתצא החוצה, ייתכן שחייך יהיו בסכנה. היואן־שן של האדם לא נעלם. אז בפעילויות החברתיות שלך בחיים הקודמים אולי היית חייב לאחרים, הצקת לאחרים או ביצעת מעשים רעים אחרים. הנושים האלה יחפשו אותך. בבורהזים אומרים: חיי האדם הם גמול גלגולי קארמתי. אם אתה חייב למישהו משהו הוא ידרוש ממך את החוב. אם הוא מקבל יותר מדי יהיה עליו להחזיר את זה בפעם הבאה. אם הבן לא מכבד את ההורים הם יחליפו מקום בחיים הבאים. זה איך שזה מתגלגל שוב ושוב. אבל אנחנו אכן ראינו שיש שדים שמפריעים, שמונעים ממך לתרגל גונג. לכל אלה יש יחסים קארמתיים של סיבה ותוצאה, וזה לא בלי סיבה, לא מרשים לזה לקרות בלי סיבה.

הצורה השכיחה ביותר של הפרעה דמונית מתרחשת כך: לפני שאתה מתרגל גונג הסביבה שלך שקטה יחסית. כיוון שלמדת גונג אתה תמיד אוהב לתרגל את זה. אבל ברגע שתתחיל לשבת במדיטציה פתאום נעשה רועש מחוץ לחדר. צופרי מכוניות מרעישים, יש רעש של צעדים במסדרון, דיבורים וטריקת דלתות ורדיו נפתח בחוץ. פתאום זה כבר לא שקט. אם אתה לא מתרגל גונג הסביבה היא די סבירה, אבל ברגע שאתה מתחיל לתרגל גונג היא מתחילה להיות כך. רבים מכם לא חשבו על זה לעומק. מה באמת הולך? אתם רק מרגישים שזה מוזר ותהיו די מאוכזבים שאתם לא יכולים לתרגל גונג. ה"מוזר" הזה חוסם אותך. זהו בדיוק שד שבא להפריע לך וגורם לאחרים להפריע לך. זו הצורה הקלה ביותר של הפרעה והיא יכולה להשיג את המטרה של הפסקת התרגול שלך. אתה מתרגל גונג ומשיג את הטאו, אבל יש כל כך הרבה דברים שאתה חייב, לא תחזיר אותם? הם לא יסכימו, אז הם לא יתנו לך לתרגל, אבל זו גם השתקפות של רמה מסוימת. אחרי זמן מה לא מרשים לתופעה זו להתקיים עוד. במילים אחרות, אחרי שהחוב הזה נשחק, לא מרשים להם לבוא ולהפריע שוב. זה משום שבפאלון דאפא שלנו מתקדמים מהר יחסית בטיפוח ופורצים רמות די במהירות.

יש צורה אחרת של הפרעה דמונית. כולכם יודעים שבאמצעות תרגול גונג הטיאן־מו שלנו יכולה להיפתח. יש אנשים שאחרי שהטיאן־מו שלהם נפתחת יכולים לראות, כשהם מתרגלים גונג בבית, מראות מפחידים או פנים מפחידות. לחלקם יש שיער ארוך פרוץ וחלקם רוצים להילחם כך למוות ואפילו עושים תנועות, וזה מפחיד מאוד. לפעמים כשמתרגלים גונג רואים אותם גוחנים מבחוץ על החלון וזה מפחיד מאוד. מדוע קורה המצב הזה? אלו כולן צורות של הפרעה דמונית. אבל באסכולת הפאלון דאפא שלנו המקרה הזה נדיר מאוד, אולי הוא קורה לאחר ממהא. רוב האנשים לא ייתקלו במצב כזה. כיוון שאין בו שום תועלת לתרגול שלך לא מרשים לו להפריע לך באופן זה. בטיפוח־תרגול של שיטות רגילות סוג זה של הפרעה הוא התופעה הנפוצה ביותר והוא ימשך זמן רב. יש אנשים שלא יכולים לתרגל גונג ומפחדים פשוט בגלל הסיבה הזאת. אדם בוחר בדרך כלל לתרגל גונג בסביבה שקטה בלילה. אם הוא רואה אדם עומד מולו שנראה חצי רוח חצי אנושי הוא יפחד מכדי לתרגל גונג. בדרך כלל אין תופעה כזו בפאלון דאפא שלנו. אבל יש כמה יוצאים מן הכלל נדירים מאוד. יש אנשים שיש אצלם מצב מיוחד מאוד.

מצב אחר הוא בתרגול של שיטות המשלבות טיפוח פנימי וטיפוח חיצוני גם יחד – כשמתרגלים גם אמנויות לחימה וגם טיפוח פנימי. שיטה מסוג כזה נפוצה יחסית באסכולת הטאו. ברגע שהאדם לומד שיטה כזו הוא בדרך כלל ייתקל בהפרעה דמונית כזו. בשיטות רגילות לא נתקלים בזה, אלא רק באלו הכוללות טיפוח פנימי וחיצוני, או באלו של אמנויות הלחימה. כלומר יהיו אנשים שיחפשו אותו בשביל להילחם. כיוון שיש בעולם אנשים רבים המטפחים את הטאו, רבים מהם מתרגלים אמנויות לחימה ומשלבים טיפוח פנימי וגם חיצוני. אדם המתרגל אמנות לחימה יכול גם הוא לפתח גונג. מדוע? אחרי שהוא מסלק כמה החזקות אחרות, כמו ההחזקה לתהילה ולרווח, הוא יכול גם להגדיל את הגונג. אבל ייקח זמן לוותר על ההחזקה הזו לתחרותיות והוא יוותר עליה מאוחר יחסית. לכן הוא נוטה לעשות דברים כאלה וזה יכול אף לקרות שוב ברמות מסוימות. כשהוא יושב במדיטציה בטרנס הוא יודע שמישהו מתרגל, אז היואן־שן שלו יצא מגופו כדי לחפש אדם אחר להילחם אתו, כדי לקבוע למי יש יכולות גבוהות יותר וקרב יפרוץ ביניהם. מצב כזה יכול לקרות גם בממד אחר כשמישהו יחפש אותו להתחרות ולהילחם. אם הוא יסרב, האדם השני באמת יהרוג אותו. אז קרב יפרוץ בין השניים והם יילחמו ויילחמו. ברגע שהאדם הזה הולך לישון מישהו יחפש אותו כדי להילחם וזה יהפוך את הלילה שלו לחסר מנוחה. למעשה זה הזמן בשבילו לסלק את החזקות התחרותיות שלו. אם הלב התחרותי הזה לא יסולק, אם הוא תמיד יהיה כזה, אם זה ימשיך כך הרבה זמן, אז גם אחרי כמה שנים הוא עדיין לא יוכל לצאת מהרמה הזאת. זה יגרום לכך שהוא לא יהיה מסוגל להמשיך לתרגל גונג. גם הגוף הפיזי הזה לא יוכל להחזיק מעמד, כי הוא יבזבז אנרגיה רבה מדי וייתכן שכוחו יאבד. לכן, בשיטות עם טיפוח פנימי וחיצוני גם יחד אדם עלול להיתקל במצב כזה וזה גם די נפוץ. בשיטה שלנו של טיפוח פנימי אין מצב כזה ולא מרשים לו לקרות. הצורות האלה שהרגע דיברתי עליהן קיימות בצורה די נפוצה.

יש סוג נוסף של הפרעה דמונית שכל אחד ייתקל בה. גם באסכולת הטיפוח שלנו כל אחד ייתקל בה. זהו שד התאוה המינית. הדבר הזה רציני מאוד. בחברת האנשים הרגילים יש יחסי אישות בין בעל ואישה, ורק כך אפשר שהחברה של

המין האנושי תייצר את הדורות הבאים שלה. המין האנושי מתפתח בדיוק כך ובחברה של המין האנושי יש צינג¹⁴⁷. לכן דברים כאלה מוצדקים על פי עקרונות השמים והארץ לגבי אנשים רגילים. כיוון שלבני האדם יש צינג, כעס זה צינג, שמחה היא צינג, אהבה היא צינג, שנאה היא גם כן צינג, ליהנות לעשות דברים זה צינג, לא ליהנות לעשות דברים זה שוב צינג, לראות מישהו כטוב או כלא טוב, לאהוב לעשות משהו או לא לאהוב לעשות משהו – הכול צינג, ואנשים רגילים חיים בדיוק בשביל הצינג. אז כמתרגל וכאדם שמעבר לרגיל, אין על האדם להשתמש בעיקרון הזה כדי לאמור דברים. על האדם לפרוץ את הדברים האלה. לכן לגבי החזקות רבות הנובעות מהצינג עלינו להתייחס אליהן בקלילות ולבסוף להיות מסוגלים להניח את כולן. תשוקה ותאוה מינית ודברים מסוג זה כולם שייכים להחזקות האנושיות, ועל כל הדברים האלה יש לוותר.

באסכולת הטיפוח שלנו, בחלק הזה שמטפחים בין אנשים רגילים, אתם לא נדרשים להיות נזירים או נזירות. הצעירים שלנו צריכים עדיין להקים משפחה, אז איך יש להתייחס לנושא הזה? אמרתי שאסכולת הטיפוח שלנו מכוונת ישירות ללב האדם ולא תגרום לך באמת להפסיד משהו במובן התועלת החומרית. בדיוק להפך, בדיוק בתוך התועלת החומרית של האנשים הרגילים עליך לחשל את השינ-שינג שלך. מה שבאמת משתפר זה השינ-שינג שלך. אם אתה יכול להניח את הלב ההוא, תוכל להניח כל דבר. כשנדרש ממך לוותר על תועלת חומרית, תוכל בוודאי לעשות את זה. אם לא תוכל להניח את הלב, לא תוכל להניח שום דבר. לכן המטרה האמיתית של טיפוח-תרגול היא לטפח את הלב שלך. כשמטפחים במנזרים מכריחים אותך לאבד את הדברים האלה בכוח וזה גם כן כדי שתוכל להיפטר מהלב הזה שלך. הם מכריחים אותך, גורמים לך להימנע מהם לחלוטין, לא נותנים לך לחשוב עליהם, זו השיטה שהם אימצו. ואילו אנחנו לא דורשים ממך לעשות כך. אנחנו דורשים ממך להתייחס בקלילות לאינטרסים החומריים העומדים מולך, לכן, אלה שעוברים טיפוח באסכולת הטיפוח שלנו הם היציבים ביותר. איננו מבקשים מכם להיות נזירים או נזירות. אנחנו מטפחים בין אנשים רגילים, השיטה שלנו תיעשה נפוצה יותר ויותר בעתיד, אם כל אחד יהפוך לנזיר שאינו נזיר ואם כל אחד שמטפח בפאלון דאפא יהפוך להיות בצורה זו, זה לא ילך. במהלך התרגול אנחנו דורשים מכולם: אתם מתרגלים, אבל בני הזוג שלכם אולי לא, זה לא ילך אם תתגרשו בגלל התרגול. במילים אחרות, עלינו להתייחס לעניין הזה בקלילות ואין עליכם לייחס חשיבות כה גדולה כמו שאנשים רגילים מייחסים. במיוחד מה שנקרא החופש המיני והפורנוגרפיה של החברה של היום מפריעים לאנשים. יש אנשים המעוניינים מאוד בדברים כאלה. כמתרגלים עלינו להתייחס אליהם בקלילות רבה.

כשמסתכלים מרמה גבוהה, אומרים שאנשים רגילים פשוט משחקים בבוץ בתוך החברה בלי לרעת שהוא מלוכלך. הם משחקים בבוץ על הארץ. אמרנו שאתם לא יכולים לגרום לחוסר הרמוניה במשפחה שלכם בגלל העניין הזה. לכן, בשלב הנוכחי, אתם צריכים להתייחס אליו בקלילות. זה טוב לשמור על חיי נישואין נורמליים והרמוניים. בעתיד כשתגיעו לרמה מסוימת, יהיה המצב של הרמה ההיא. עכשיו זה כך, אנחנו דורשים שתעשו כך, וזה יהיה בסדר. מובן שאין עליכם להתנהג על פי המצב הנוכחי בחברה. איך אפשר!

יש בזה עוד עניין. אנחנו יודעים שבגוף של המתרגלים שלנו יש אנרגיה. עכשיו, אצל 80-90 אחוז מהאנשים, לאחר שייצאו מהסמינר הזה, לא רק שיתרפאו המחלות, אלא שהם גם יפתחו גונג. לכן הגוף שלכם נושא אנרגיה חזקה מאוד. הגונג שאתם נושאים ורמת השינ-שינג הנוכחית אינם בפרפורציה. הגונג שלכם הוא גבוה יותר באופן זמני, הוא הורם למעלה ועכשיו השינ-שינג שלכם משתפר. לאט לאט תדביק את הפער. מובטח שבתוך תקופת הזמן הזאת אתה תדביק את הפער, לכן עשינו את זה מראש. במילים אחרות, יש לכם כמות מסוימת של אנרגיה. כיוון שהאנרגיה שטופחה מפא אמיתי היא טהורה ורחומה, כל מי שיושב כאן מרגיש שדה של שלוה וחמלה. אני טיפחתי בדרך זו ואני נושא את הדבר הזה. כל מי שיושב כאן מרגיש בהרמוניה, אין לו מחשבות רעות ואפילו לא עולה על דעתו לעשן סיגריה. בעתיד כשאתם גם תנהגו לפי דרישות הדאפא, הגונג שתפתחו באמצעות הטיפוח-תרגול יהיה גם כן כזה. כשעוצמת האנרגיה שלכם תמשיך ותגדל, האנרגיה המתפזרת של הגונג שתישאו בגופכם גם כן תהיה חזקה מאוד. גם אם היא לא תהיה חזקה כל כך תוכלו להשפיע על אחרים, להשפיע על אדם ממוצע הנמצא בטווח השדה שלכם, או הנמצא בביתכם. בני המשפחה שבביתכם אולי יושפעו מכם. מדוע זה כך? אתם לא צריכים אפילו להשתמש במחשבה שלכם לעשות את זה, כי השדה הזה הוא טהור, שליו ורחום. זהו שדה של המחשבה הנכונה. לכן אנשים לא נוטים לחשוב על דברים רעים או לבצע מעשים רעים. יכולה להיות לזה השפעה כזאת.

ביום ההוא אמרתי שאור הבודהא זוהר בכל מקום ומביא את ההגינות והצדק לשלמות ובהירות. במילים אחרות, האנרגיה המתפזרת מגופנו יכולה ליישר את כל המצבים הלא נכונים. לכן בהשפעת האפקט של השדה הזה, אם לא תחשבו על הדברים האלה, תשפיעו על בני זוגכם גם כן מבלי שזה יורגש. אם אתם לא חושבים עליהם ולא תחשבו מחשבות כאלה, בני זוגכם לא יחשבו עליהם גם כן, אבל זה לא מוחלט. בסביבה של היום ברגע שמדליקים טלוויזיה יש כל מיני דברים, והם יכולים בקלות לעורר את התשוקות. אבל במצב רגיל יש לך ההשפעה המרסנת הזאת. בעתיד, כשתטפחו ברמה גבוהה, בלי שאצטרך להגיד לכם, תדעו בעצמכם איך לפעול. אז כבר יהיה מצב אחר שישמור על חיים הרמוניים. לכן, אל תתייחסו

לזה יותר מדי בכבדות, כי דאגת יתר גם היא החזקה. אין עניין של תאוה מינית בין בעל ואישה, אבל יש תשוקה. כל עוד תיקחו את זה בקלות ותרגישו מאוזנים בלב, כך זה בסדר.

אז איזה שדים של תאוה תפגשו? אם אין לכם מספיק יכולת דינא¹⁴⁸, זה יופיע בזמן השינה. בזמן שאתם ישנים או יושבים במדיטציה זה יופיע פתאום: אם אתה זכר, יפהייה תופיע; אם את נקבה, גבר חלומותיך יופיע, אבל הם יהיו עירוניים. ברגע שתחשבו על זה, ייתכן שתפלטו ותהפכו את זה למציאות. חישבו על זה כולכם: בתרגול הגונג שלנו משתמשים בתמצית של הגוף לטפח חיים, אתם לא יכולים לפלוט כך כל הזמן. באותו זמן לא עברתם את מבחן התאוה המינית. איך אפשר? לכן אני אומר לכם שכל אחד ייתקל בעניין הזה וזה בטוח. בזמן שאני מלמד את הפא אני שולח אנרגיה חזקה מאוד לתוך המוח שלכם. אחרי שתצאו מכאן אולי לא תזכרו במדויק את מה שאמרתי, אבל כשבאמת תיתקלו בבעיה, תזכרו במה שאמרתי. כל עוד תתייחסו אל עצמכם כמתרגלים, כך תוכלו להיזכר בזה ברגע שהוא ותוכלו לרסן את עצמכם, ואז תוכלו לעבור את המבחן הזה. אם לא תעברו את המבחן בפעם הראשונה, יהיה קשה לעבור את זה בפעם השנייה, אבל יש גם מקרים שכשאתם נכשל בפעם הראשונה הוא מתחרט על זה מאוד כשהוא מתעורר מהשינה. אולי המצב המנטלי הזה שלך, והסיטואציה הזו, יעמיקו את הרושם במחשבות שלכם. כשהנושא הזה יצוץ שוב, תוכלו לשלוט בעצמכם ולעבור את המבחן. אם מישוהו נכשל במבחן ולא אכפת לו מכך, יהיה קשה יותר לעבור את זה מאוחר יותר. זה בטוח כך.

סוג זה של הפרעה יכול לבוא או משדים, או מהמאסטר שהופך עצם אחד לעצם אחר כדי לבחון אתכם. שני הסוגים קיימים, כי כל אחד חייב לעבור את המבחן הזה. אנחנו מתחילים לטפח כאנשים רגילים. הצעד הראשון הוא המבחן הזה וכל אחד ייתקל בו. אתן לכם דוגמה, כשערכת סמינר בוו־הָאן¹⁴⁹ היה שם תלמיד, בחור בן 30. מיד אחרי שנתתי את ההרצאה הזאת הוא הלך הביתה וישב במדיטציה. הוא הגיע מיד למצב של דינא. אחרי שהוא נכנס לדינא הוא ראה פתאום את בודהא אַמיטאָבְהָא מופיע בצד אחד ואת לָאו דְּזֶה בצד השני. זה מה שהוא סיפר בתיאור ההתנסות שלו. אחרי שהם הופיעו, שניהם הסתכלו עליו בלי להגיד דבר ואז נעלמו. מאוחר יותר בַּוְדִּיהִיסָאטוּוֹה גוֹאֶן-יִין הופיעה, נושאת בידה אגרטל שממנו בקע עשן לבן. בזמן שהוא ישב שם וראה הכול באופן חי הוא היה די מרוצה. לפתע הפך העשן לכמה יפהפיות. היפהפיות הן הנערות השמימיות המעופפות האלה שהן יפות מאוד. הן רקדו למענו בתנועות חגיגיות מאוד! הוא חשב לעצמו: "מפני שאני מתרגל פה, בודהיסאטוה גוֹאֶן-יִין גומלת לי, היא המציאה כמה נשים יפות להראות לי, יפהפיות שמימיות שירקדו למעני". בדיוק כשהוא נעשה מרוצה מהמחשבה הזאת, היפהפיות האלה הפכו לפתע עירומות ועשו תנועות שונות לעברו, באות לחבק את צווארו ואת מותניו. השינ-שינג של מתרגל זה השתפר במהירות. באותו רגע הבחור הצעיר הזה עמד מיד על המשמר. הדבר הראשון שעלה במחשבתו היה: "אני לא אדם רגיל. אני מתרגל. אל תתייחסו אלי כך, אני מטפח של פאלון דאפא". ברגע שהמחשבה הזו הופיעה, "פֶּאָף", כל דבר נעלם לפתע, כי הן היו כולן במקורן המצאות. לאחר מכן בודהא אַמיטאָבְהָא ולאן דזה הופיעו שוב. לאן דזה הצביע על המטפח הזה ואמר לבודהא אַמיטאָבְהָא בחיך: "את הילד הזה ניתן ללמד". זה אומר שהבחור הזה הוא בסדר ואפשר ללמד אותו.

במהלך ההיסטוריה או מנקודת מבט של ממדים גבוהים, העניין של התשוקה והתאוה המינית הוא קריטי ביותר כדי לדאות האם האדם יכול לטפח. לכן עלינו באמת להתייחס לדברים האלה בקלילות. אבל אנחנו מטפחים בין אנשים רגילים ולא מבקשים מכם להימנע מהם לחלוטין. לפחות בשלב הנוכחי אתם צריכים להתייחס אליהם בקלילות, לא כפי שהייתם קודם. כמתרגל, האדם צריך להיות כזה. במהלך התרגול, בכל פעם שמופיעה הפרעה מסוג זה או אחר עליכם לחפש את הסיבות בעצמכם ולהבין מה עדיין לא שחררתם.

הפרעה דמונית מהמחשבה של האדם עצמו

מה היא "הפרעה דמונית מהמחשבה של האדם עצמו"? לגוף האנושי יש שדה חומרי בכל ממד. בתוך שדה מיוחד כל דבר ביקום יכול להשתקף כבבואה אל תוך השדה הממדי הזה שלך. אף על פי שהן בבואות, הן קיימות באופן חומרי. כל דבר בתוך השדה הממדי שלך נשלט על ידי ההכרה של המוח שלך. זאת אומרת, אם אתה רואה דברים בשקט דרך הטיאן-מו בלי להשתמש במחשבה שלך, מה שאתה רואה הוא אמיתי. אם אתה מתחיל לחשוב אפילו קצת, מה שראית יהיה כוזב. זה נקרא הפרעה דמונית מהמחשבה של האדם עצמו, או טרנספורמציה בעקבות המחשבה. זה משום שיש מתרגלים שלא יכולים להתייחס לעצמם כאל מטפחים ולא יכולים לנהל את עצמם כיאות. הם רודפים אחרי יכולות על-טבעיות ויש להם החזקות למיומנויות של מה בכך, או אפילו לדברים שהם שומעים מממד אחר. יש להם החזקה לרדוף אחרי הדברים האלה. זה הכי קל לאנשים מסוג זה לפתח הפרעה דמונית מהמחשבה שלהם עצמם וליפול למטה. לא חשוב כמה גבוהה תהיה רמת הטיפוח של האדם, ברגע שהבעיה הזו מתחוללת האדם יפול עד לתחתית וייהרס לחלוטין. זה עניין רציני מאוד. זה לא

148 דינא – מצב של שקט עמוק אך מודע.

149 וו־הָאן – בירת פרויבניציית הו־בֵּי.

כמו היבטים אחרים שבהם אם מישהו נכשל הפעם במבחן של **שין-שינג** הוא יכול לקום ולהמשיך לטפח. אם מתחוללת הפרעה דמונית מהמחשבה של האדם עצמו זה לא ילך, כי האדם ייהרס לכל חייו. במיוחד המתרגלים האלה עם ה**טיאן-מו** הפתוחה ברמה מסוימת נוטים להיתקל בבעיה הזאת. יש גם אנשים שתמיד מקבלים הפרעות ממסרים זרים בהכרה שלהם והם מאמינים בכל מה שהמסרים הזרים אומרים להם – הבעיה הזו גם היא יכולה לצוץ. לכן, יש בינינו אנשים שאחרי שה**טיאן-מו** שלהם תיפתח יקבלו הפרעות מכל מיני סוגים של מסרים.

ניתן דוגמה. ברמת טיפוח נמוכה קשה מאוד שהלב לא יזוז. ייתכן שלא תראה בבירור איך נראה המורה שלך. יום אחד תראה לפתע אל גבוה וגדול. האל הגדול הזה משבח אותך קצת ואז מלמד אותך כמה דברים. אם תקבל את זה, הגונג שלך יתקלקל. ברגע שאתה נעשה מרוצה ומקבל אותו כמאסטר שלך – תלך ללמוד ממנו. אבל גם הוא לא השיג את הפרי האמיתי. בממד שהוא הגוף שלו יכול לגדול ולקטון. כשזה קורה מול עיניך ואתה רואה את האל הגדול הזה, תתרגש באמת! ברגע שמתעוררת ההחזקה של קורת-הרוח, האם אתה לא הולך ללמוד ממנו? קשה מאוד להציל מטפח אם הוא לא יכול לנהל את עצמו כיאות. הוא יכול להרוס את עצמו בקלות. כל האנשים השמימיים הם אלוהויות, אבל גם הם לא השיגו את הפרי האמיתי וגם הם ימשיכו לעבור סמסארה. אם סתם כך תכיר בישות כזו כמאסטר שלך ותלך אחריו, לאן הוא יוכל לקחת אותך? אפילו הוא אינו יכול להשיג את הפרי האמיתי. האם הטיפוח שלך לא יהיה לשווא? לבסוף הגונג שלך יתקלקל. קשה מאוד לאדם שהדברים לא יזיזו את לבו. אני אומר לכולם שזה עניין רציני מאוד ולרבים מכם תהיה הבעיה הזו בעתיד. לימדתי אתכם את הפא. זה תלוי בכם אם תוכלו לנהל את עצמכם כיאות. מה שאמרת הוא אחד מהמצבים. אל תתנו לזה להזיז את לבכם כשתראו אדם מואר מאסכולה אחרת. הישארו רק עם אסכולה אחת. "לא משנה איזה בודהה, איזה טאו, איזה אל, או איזה שד – אפילו אל תחשבו להזיז לי את הלב". בדרך זו בוודאות יש תקווה להצלחה.

ההפרעה הדמונית מהמחשבה של האדם עצמו מתבטאת גם בצורות אחרות: אולי תראו הפרעות מקרוב שנפטר, והוא בוכה ואומר לכם שתעשו כך או אחרת. כל מיני דברים יכולים לקרות. האם לבכם לא יזוז? אתה אוהב מאוד את הילד הזה שלך, או אוהב את הוריד. הוריד נפטר. הם אומרים לך לעשות דברים מסוימים... כולם דברים שאין עליך לעשות. אם תעשה אותם זה יהיה רע. זה בדיוק קשה כל כך למתרגל. אומרים שהבודהיזם מבולבל, דברים מהקונפוציאניזם עברו אל הבודהיזם, כמו כיבוד הורים ואהבה אל הילדים. לבודהיזם לא היה תוכן כזה. מה זה אומר? כיוון שהחיים האמיתיים של האדם הם **יואן-שן**, זו שמעניקה חיים ל**יואן-שן** שלך רק היא אמך האמיתית. במהלך הסמסארה היו לך אמהות אנושיות ולא אנושיות לאין ספור. גם לא ניתן לספור כמה בנים ובנות היו לך במהלך גלגולי החיים השונים שלך. מי היא אמך? מיהם בנך או בתך? אחרי שהאדם מת אף אחד לא מכיר אף אחד. אתה עדיין חייב לשלם את הקארמה שאתה חייב. בני האדם חיים באשליה ופשוט לא יכולים לוותר על הדברים האלה. יש אנשים שלא יכולים לוותר על בניהם או על בנותיהם ואומרים כמה הם טובים ואז הם מתים; אדם יכול לדבר על כמה שאמו טובה ואז היא גם כן מתה. האדם הזה מתאבל כל כך שהוא פשוט רוצה ללכת בעקבותיהם למשך שארית חייו. מדוע אתה לא חושב על זה? האם הם לא נמצאים כאן כדי לייסר אותך? הם משתמשים בדרך זו כדי לגרום לך שלא תוכל לנהל חיים טובים.

אולי אנשים רגילים לא יכולים להבין את זה. אם אתה מחזיק את הדבר הזה, אינך יכול לתרגל ולטפח בכלל. לכן לבודהיזם אין תוכן כזה. אם אתה רוצה לתרגל ולטפח, יש להניח את הרגשות האנושיים. מובן שכשמתרגלים ומטפחים בחברה הרגילה עלינו לכבד את ההורים ולחנך את הילדים שלנו. בכל הסביבות עלינו להיות טובים ונדיבים לב לאחרים, שלא לדבר על בני משפחתנו. עלינו להתייחס לכל אחד באותה דרך. עלינו להיות טובים להורינו ולילדינו ולהתחשב באחרים בכל מובן. לב כזה אינו אנוכי, הוא לב של נדיבות ושל טוב, זוהי חמלה. **צ'ינג** הוא דבר שבין אנשים רגילים, ואנשים רגילים פשוט חיים בשביל **הצ'ינג**.

אנשים רבים לא יכולים לנהל את עצמם היטב, וזה גורם לקשיים בטיפוח-תרגול. יש האומרים שבודהה אמר להם משהו. כל אלו שאומרים לך שיהיו לך היום קשיים ואיך להימנע ממהו שיקרה, אלו שאומרים לך את מספר כרטיס ההגרלה של הפרס הראשון ומציעים לך לנסות את זה – למעט אם מאיימת סכנה על חייך ואומרים לך איך להימנע ממנה – כל אלו שגורמים לך לקבל דברים טובים בחברה של האנשים הרגילים, כולם שדים. אם תמיד תקבל דברים טובים בין האנשים הרגילים ולא תוכל לעבור את הקושי הזה, לא תוכל להתקדם. אם תחיה טוב ובנוחיות בין אנשים רגילים איך אתה יכול לטפח? איך הקארמה שלך תוכל לעבור טרנספורמציה? איך תוכל להיות לך סביבה לשפר את ה**שין-שינג** שלך ולהפוך את הקארמה שלך? כולכם חייבים לזכור את זה היטב. שד יכול גם לשבח אותך ולהגיד לך כמה גבוהה הרמה שלך, איזה בודהה או טאו גדול אתה, ושהוא חושב שאתה יוצא מן הכלל. כל אלה שקריים. כאדם שבאמת מטפח ומתרגל לקראת רמות גבוהות עליך להניח כל מיני לבבות. כשאתם נתקלים בנושאים האלה עליכם להיות על המשמר!

במהלך התרגול ה**טיאן-מו** שלכם תיפתח. עם **טיאן-מו** פתוחה יהיו קשיי טיפוח של **טיאן-מו** פתוחה; עם **טיאן-מו** לא פתוחה יהיו קשיי טיפוח של **טיאן-מו** לא פתוחה. בכל אחד מהמקרים לא קל לתרגל ולטפח. אחרי שה**טיאן-מו** שלך תיפתח, כשכל מיני מסרים יפריעו לך, יהיה לך באמת קשה מאוד לנהל את עצמך היטב. בממדים אחרים הכול מרהיב עיניים, יפה מאוד ונהדר, וכל דבר עלול להזיז את לבך. ברגע שזה מזיז את לבך, יכול להיות שתקבל הפרעה והגונג שלך

יתקלקל. זה כך בדרך כלל. לכן, כשאדם עם הפרעה דמונית מהמחשבה של עצמו לא יכול לנהל את עצמו היטב, יכול לקרות מצב כזה. לדוגמה, ברגע שאדם יוצר מחשבה לא נכונה זה מסוכן מאוד. יום אחד הטיאן-מו שלו תיפתח והוא יוכל לראות דברים די בבהירות. הוא חושב: "באתר התרגול הזה רק הטיאן-מו שלי נפתחה היטב. אולי אני אדם בלתי רגיל? אני יכולתי ללמוד את הפאלון דאפא של מאסטר לי ולמדתי את זה כה טוב, יותר טוב מהאחרים. אולי אני לא אדם רגיל". המחשבה הזו כבר אינה נכונה. הוא יחשוב: "אולי אני גם בודהא. אה, הבה ואתבונן בעצמי". כשהוא מתבונן בעצמו הוא יראה שהוא אכן בודהא. מדוע זה כך? זה משום שכל דבר בתוך השדה הממדי מסביב לגופו ייהפך בהתאם למחשבותיו, מה שנקרא "טרנספורמציה בעקבות המחשבה".

כל דבר המשתקף מהיקום ישתנה בעקבות המחשבות של האדם. זה משום שכל דבר בתוך השדה הממדי של האדם הוא תחת שליטתו, וכך גם לגבי בבואות, שגם הן קיימות באופן חומרי. האדם הזה חושב: "אולי אני בודהא ואולי גם מה שאני לובש הם בגדים של בודהא". אז הוא יראה שמה שהוא לובש הם אכן בגדים של בודהא. "וואו, אני באמת בודהא". הוא ישמח עד מאוד. "אולי אני אפילו בודהא לא קטן". במבט נוסף הוא יראה שהוא בודהא גדול. "אולי אני אפילו גבוה יותר מלי הונג-ג'י!" הוא יתבונן שוב: "וואו, אני באמת גבוה יותר מלי הונג-ג'י". ויש אנשים שישימו את זה באוזניהם. שד יפריע לו ויגיד: "אתה גבוה יותר מלי הונג-ג'י. אתה גבוה בכך וכך מלי הונג-ג'י". והוא יאמין לזה. האם חשבת על איך אתה אמור לטפח בעתיד? האם פעם טיפחת? מי לימד אותך לטפח? אפילו כשבודהא אמיתי יורד לכאן למטה במשימה הוא חייב גם כן לטפח מחדש. לא יתנו לו את הגונג המקורי שלו. זה רק שעכשיו מטפחים מהר יותר. לכן, ברגע שהבעיה הזו מופיעה, לאדם הזה יהיה קשה להוציא את עצמו מזה. ההחזקה הזאת מתעוררת מיד. אחרי שהיא מתעוררת, הוא יעז לומר כל דבר: "אני בודהא, אתם לא צריכים ללמוד מאחרים. אני בודהא, אני אגיד לכם מה לעשות". הוא יתחיל לעשות את הדברים האלה.

האם אין לנו אדם כזה בצ'אנג-צ'ון? בהתחלה הוא היה די טוב, ואז הגיעה הבעיה הזאת. הוא חשב שהוא בודהא. בסוף הוא חשב שהוא גדול יותר מכל אחד אחר. זה נגרם מפני שלא יכול היה לנהל את עצמו היטב ומשום שהתפתחו אצלו החזקות. מדוע יש תופעה כזאת? הבורהיזם מלמד: לא חשוב מה אתה רואה, אתה לא צריך להתייחס לזה, וכל זה הוא אשליה דמונית ועליך רק להמשיך בהתקדמות בטיפוח דרך מדיטציה בריכוז. מדוע לא נותנים לך לראות או לפתח החזקות לדברים האלה? הם חששו שתתעורר הבעיה הזאת. בטיפוח-תרגול בבורהיזם אין כל שיטת טיפוח מחזקת וגם אין בכתובים הדרכה כיצד להיפטר מהדברים האלה. בזמנו שאקיאמוני לא לימד את הדהרמה הזאת. כדי להימנע מהבעיה של הפרעה דמונית מהמחשבה של האדם עצמו או מטרנספורמציה בעקבות המחשבה, הוא קרא לכל המראות שרואים בטיפוח-תרגול אשליה דמונית. אז ברגע שמתפתחת החזקה היא תגרום לאשליה הדמונית הזו. לאדם קשה מאוד להיפטר ממנה. אם לא מטפלים בזה כפי שצריך אדם ייהרס וילך בדרך דמונית. כיוון שהוא קרא לעצמו בודהא, הוא כבר נכנס לדרך דמונית. בסוף יכול להיות שהוא ימשוך אליו פורטי או דברים אחרים וייהרס לחלוטין. הלב שלו יהפוך לרע גם כן והוא יפול למטה לחלוטין. יש אנשים רבים כאלה. גם בסמינר הזה יש אנשים שחושבים את עצמם למשהו והגישה שהם מדברים בה היא אחרת. מה הם ככלות הכול – אפילו בבורהיזם דבר כזה הוא טאבו. מה שעכשיו אמרתי הוא צורה אחרת של הפרעה שנקראת "הפרעה דמונית מהמחשבה של האדם עצמו", או "טרנספורמציה בעקבות המחשבה". יש תלמידים כאלה בבייג'ינג והופיעו גם באזורים אחרים. זה גורם להפרעה רצינית למתרגלים.

מישהו שאל אותי: "המורה, מדוע אתה לא מסלק את הבעיה הזו?" חישבו על זה כולכם, אם ננקה עבורכם את כל המכשולים בדרך הזאת של הטיפוח-תרגול, איך תטפחו? בדיוק בנסיבות של ההפרעה הדמונית אפשר לראות אם תוכל להמשיך את הטיפוח שלך, אם תוכל להתעורר לטאו, אם תופרע, אם תוכל לדבוק באסכולה הזאת. הגלים הגבוהים יסחפו את החול וכך הוא הטיפוח-תרגול. מה שנשאר בסוף יהיה זהב אמיתי. אם לא היה סוג זה של הפרעה הייתי אומר שזה קל מדי לאדם לטפח ולתרגל. לדעתי הטיפוח שלכם כבר קל מדי. המוארים הגדולים האלה מהרמות הגבוהות יחשבו שזה לא הוגן: "מה אתה עושה? האם זה נקרא להציל אנשים? אין שום מכשולים בדרך הטיפוח וניתן להצליח בטיפוח במישרין עד הסוף. האם זה טיפוח? ככל שמתרגלים, כך מרגישים יותר נוח ואין שום הפרעות. איך אפשר כך?" זה הנושא ואני חשבתי גם כן על הסוגיה הזאת. בהתחלה טיפלתי בשדים רבים כאלה. אם אני ממשיך כך כל הזמן, אני חושב שזה גם כן לא בסדר. אמרו לי גם: "עשית את הטיפוח שלהם קל מדי. לאנשים יש רק את מעט הקשיים האלה של עצמם, יש ביניהם רק את מעט העניינים האלה שבין אדם לאדם. יש להם החזקות רבות שעדיין אין הם יכולים לוותר עליהן? זו עדיין שאלה האם הם יכולים להבין את הדאפא שלך עצמו ברגע שהם נמצאים בתוך האשליה והבלבול". קיים נושא כזה, לכן יהיו הפרעות ומבחנים. עכשיו אמרתי שזו צורה אחת של הפרעה דמונית. קשה מאוד באמת להציל אדם, אבל קל כל כך להרוס אדם. ברגע שהמחשבה שלך לא נכונה, אתה מיד תהיה גמור.

בגלל מעשים רעים שאדם ביצע בגלגולים שונים ייגרמו לאדם אסונות, ולמטפח מכשולים קארמתיים. לכן יהיו לידה, זקנה, מחלה ומוות. זוהי קארמה רגילה. יש קארמה חזקה אחרת שמשפיעה מאוד על מטפחים. היא נקראת קארמה של מחשבה. אם האדם חי אז הוא צריך לחשוב. כיוון שהאדם מושלה בין אנשים רגילים הוא יוצר בראשו לעתים קרובות מחשבות בגלל תהילה, רוח, תאוה מינית, כעס וכו'. כשהזמן עובר, המחשבות האלה הופכות להיות סוג חזק של קארמה של המחשבה. משום שלכל דבר בממדים אחרים יש חיים, אותו הדבר לגבי הקארמה. כשאדם מתחיל לטפח ולתרגל בפא אמיני עליו לסלק את הקארמה. סילוק הקארמה פירושו להשמיד את הקארמה ולשנות אותה. מובן שהקארמה לא תסכים ואז לאדם יהיו קשיים ומכשולים. אבל קארמה של מחשבה יכולה להפריע ישירות למוח האדם. לכן במחשבתו יופיעו קללות כלפי המורה וכלפי הדאפא, הוא יחשוב מחשבות רעות או מילות קללה. כשזה קורה יש מתרגלים שלא יודעים מה קורה וחושבים שהמחשבות האלה באות מהם. יש גם אנשים שחושבים שזה פוֹר־טִי, אבל זה לא פוֹר־טִי, אלא נגרם על ידי כך שהקארמה של המחשבה משתקפת במוח האדם. יש אנשים שהג'וֹר־אִישָׁה שלהם לא חזק, אז הם פועלים לפי הקארמה של המחשבה ועושים דברים רעים. האנשים האלה יהיו גמורים וירדו למטה, אבל רוב האנשים יכולים לסלק אותה ולהתנגד לה עם מחשבות סובייקטיביות חזקות מאוד (ג'וֹר־אִישָׁה חזק). זה מראה שאדם זה ניתן להצלה ויכול להבחין בין טוב לרע. כלומר לאדם זה יש תכונת הארה טובה. הפא־שֵׁן שלי יעזור לסלק חלק גדול מקארמת המחשבה. מצב זה נפוץ יחסית. ברגע שהוא מופיע האדם יבחן כדי לראות האם הוא יכול להתגבר על מחשבות רעות כאלה בעצמו. אלו שיכולים להיות נחושים, ניתן לסלק עבורם את הקארמה.

על הלב להיות ישר

מה זה לב לא ישר? זה מתייחס לאדם שכל הזמן לא מתייחס לעצמו כאל מתרגל. מתרגל ייתקל בקשיים בטיפוח. כשקושי מגיע הוא יכול להתבטא כקונפליקט בין אנשים. יהיו תככים ומאבקים וכו', דברים שמשפיעים במישורין על השֵׁן־שֵׁינֵג שלך. ההיבט הזה מופיע יחסית הרבה. במה עוד נתקלים? הגוף שלנו ירגיש לפתע לא נוח. זה משום שתשלום הקארמה יתבטא בדרכים שונות. בתקופה מסוימת יגרמו לך שלא תהיה בטוח אם זה אמיתי או לא, האם הגונג שלך קיים, האם אתה יכול לטפח, והאם אתה יכול בסופו של דבר להצליח בטיפוח־תרגול, או האם ישנם בודדות והאם הם אמיתיים. בעתיד המצבים האלה יופיעו כדי לתת לך את הרושם המוטעה הזה, ולגרום לך להרגיש כאילו הם לא קיימים והכול מזויף, כדי לראות אם תוכל להישאר נחוש. אתה אומר שאתה חייב להיות נחוש ויציב. עם לב כזה, אם תוכל באמת להיות נחוש ויציב ברגע ההוא, תפעל היטב באופן טבעי, כי השֵׁן־שֵׁינֵג שלך כבר השתפר. אבל עכשיו אתה בדיוק כל כך לא יציב. אם נותנים לך את הקושי הזה עכשיו, לא תתעורר לך כלל ולא תוכל לטפח בכלל. קשיים יכולים לקרות בהיבטים שונים.

במהלך הטיפוח על האדם לטפח בדרך זו כלפי רמות גבוהות יותר. לכן, ברגע שאחדים מכם ירגישו חוסר נוחות פיזי באיזה מקום בגוף, הם יחשבו שהם חולים. הם תמיד לא מצליחים להתייחס לעצמם כאל מתרגלים, כי ברגע שזה קורה להם הם חושבים שזו מחלה. מדוע יש צרות רבות כל כך? אני אומר לך, כבר סולק עבורך הרבה והקשיים שלך קטנו בהרבה. אם לא היו מסלקים אותם בשבילך ייתכן שחייך היו מסתיימים כשנתקלת בבעיה הזאת. אולי אפילו היית שוכב שם ולא היית יכול לקום. כשאתה נתקל בקושי קטן תחוש אי־נוחות. אבל איך זה יכול להיות דבר נוח כל כך? למשל, כשערכת סמינר בצ'אנג־צ'ון היה אדם עם איכות מולדת טובה מאוד, באמת מבטיח, וראיתי בו פוטנציאל טוב. הגברתי קצת את הקשיים שלו כך שיתאפשר לו לשלם במהירות את החובות ולהיות מואר – התכוונתי לעשות כך. אבל יום אחד לפתע נראה כאילו שהוא סובל מאירוע מוחי והוא נפל על הארץ. הוא הרגיש שהוא לא יכול לזוז, כאילו ארבעת גפיו שותקו. הוא נשלח לטיפול נמרץ בבית חולים. לאחר מכן הוא היה מסוגל שוב ללכת. חישבו על זה כולכם, עם אירוע מוחי איך מישוהו יכול לרדת מהמיטה ולהזיז שוב את הידיים והרגליים מהר כל כך? אבל במקום זאת הוא אמר שזה שהוא למד את הפאלון דאפא, זה מה שגרם לו לסטות. הוא לא חשב על זה: איך הוא יכול היה להתאושש במהירות רבה כזו מאירוע מוחי? אם הוא לא היה לומד פאלון דאפא באותו הזמן, יכול להיות שהוא היה מת שם כשהוא נפל. אולי הוא היה הופך משותק לשארית חייו והיה קורה לו באמת אירוע מוחי.

זה אומר עד כמה אדם הוא קשה להצלה. כה רבות נעשה בשבילו, אבל הוא עדיין לא מבין את זה ובמקום זאת אומר משהו כזה. יש תלמידים ותיקים שאומרים: "המורה, מדוע אני מרגיש שלא בנוח בכל גופי? אני כל הזמן הולך לבית החולים לקבל זריקות, אבל זה לא עוזר. גם תרופות לא עוזרות". הם אפילו לא התביישו להגיד לי את זה! מובן שהן לא עוזרות. אלה לא מחלות. איך הן יכולות לעזור? אתה יכול ללכת לעשות בדיקות, אין שום מחלה, אתה רק מרגיש שלא בנוח. יש לנו מתרגל שעיקם כמה מחטים בבית החולים. לבסוף התרופה הנוזלית התיזה החוצה והמחט עדיין לא חדרה. הוא הבין: "אה, אני מתרגל, לא אקבל עוד זריקות". רק אז הוא נזכר שאין לו עוד צורך לקבל זריקות. לכן, בכל פעם שאתם נתקלים בקשיים שימו לב לנושא הזה. יש אנשים שחושבים שאני פשוט לא מרשה להם ללכת לבית החולים, אז

הם חושבים: "אם אתה לא נותן לי ללכת לבית החולים, אלך למאסטר של צ'יגונג". הם עדיין חושבים שזו מחלה ורוצים ללכת למאסטר של צ'יגונג. איפה הם יכולים למצוא מאסטר אמיתי של צ'יגונג? אם הוא מזויף אתם תיהרסו באותו רגע.

אנחנו אומרים: איך תוכל להבחין בין מאסטר אמיתי של צ'יגונג לבין אחד מזויף? מאסטרים רבים של צ'יגונג הכתירו את עצמם בעצמם. עברתי מבדקים ויש בידי מסמכים של המבדקים מהמכונים המדעיים. מאסטרים רבים של צ'יגונג הם מזויפים והכתירו את עצמם בעצמם. רבים מהם מרמים את האנשים ומשקרים להם. מאסטר מזויף כזה של צ'יגונג יכול גם כן לרפא מחלות. מדוע הוא יכול לעשות זאת? יש לו פו-טי. בלי פו-טי הוא אפילו לא יכול לרמות אנשים! הפו-טי הזה יכול גם כן לפלוט אנרגיה ולרפא מחלות. הוא גם כן צורת קיום של אנרגיה, והוא יכול להשפיע על אנשים רגילים די בקלות. אבל אמרתי: כשהפו-טי הזה מטפל במחלות שלך, מה הוא מקרין על גופך? ברמה מיקרוסקופית ביותר כל אלו הן דמויות של הפו-טי. אם זה מוקרן על גופך מה תעשה? "קל יותר להזמין אל מאשר לשלח אותו"¹⁵⁰. אנחנו לא מדברים על אנשים רגילים, הם רק רוצים להיות אנשים רגילים ולמצוא הקלה זמנית. אבל אתה מתרגל, האם אתה לא רוצה לטהר את גופך ללא הרף? אם זה עולה על גופך מתי תוכל להשתחרר מזה? בנוסף, יש לו גם כמות מסוימת של אנרגיה. יש אנשים שחושבים: "מדוע הפאלון מרשה לזה להיכנס, האם אין לנו פא-שנים של המורה שמגנים עלינו?" יש עיקרון ביקום הזה שלנו: אם אתה בעצמך רודף אחרי משהו, אף אחד לא יתערב. אם זה מה שאתה עצמך רוצה, אף אחד לא יתערב. הפא-שן שלי יעצור אותך וייתן לך רמזים. אבל אם הוא רואה שאתה תמיד כזה הוא יפסיק לדאוג לך. איך אפשר להכריח מישהו לטפח? אי אפשר להכריח אותך או לאלץ אותך לטפח. ההשתפרות האמיתית תלויה בך. אם אתה לא רוצה לשפר את עצמך אף אחד לא יכול לעשות שום דבר. כבר לימדתי אותך את העקרונות, כבר לימדתי אותך את הפא – אם אתה עצמך עדיין לא רוצה לשפר את עצמך את מי אתה יכול להאשים? בקשר למה שאתה רוצה, גם הפאלון וגם הפא-שן שלי לא יתערבו. זה בטוח. יש גם אנשים שהלכו לסמינרים של מאסטרים אחרים של צ'יגונג ואחרי שחזרו הביתה הרגישו מאוד לא נוח. זה ברור. מדוע הפא-שן לא הגן עליכם? לשם מה הלכתם לשם? בכך שהלכתם לשם להאזין, האם לא רציתם לחפש משהו? אם לא האזנתם עם אוזניכם, איך זה יכול היה להיכנס לגופכם? יש אנשים שעיוותו את הפאלון שלהם. אני אומר לכם שהפאלון הזה שווה יותר מחייכם. הוא סוג של ישות גבוהה שלא ניתן לקלקל אותה כך סתם. עכשיו יש מאסטרים מזויפים רבים של צ'יגונג וחלק מהם די מפורסמים. אמרתי למנהלים בחברה הסינית לחקור מדע הצ'יגונג שבזמנים הקדומים הופיעה דא-ג'י¹⁵¹ שהמיטה אסון על החצר הקיסרית. השועל הזה פעל באופן אכזרי מאוד, אבל עדיין לא היה גרוע כמו המאסטרים המזויפים של הצ'יגונג של היום, שפשוט ממיטים אסון על כל המדינה. כמה אנשים היו לקורבנות! אתה רואה שעל פני השטח זה נראה די טוב, אבל כמה אנשים נושאים את הדברים האלה על גופם? אם הם מקרינים את זה עליכם, אתם תישאו את זה – הם פשוט משתוללים מדי. לכן קשה לאדם רגיל להבחין בכך ממבט חיצוני.

יש אנשים שאולי חושבים: "אחרי שהייתי בסמינר הצ'יגונג הזה והאזנתי להרצאה של לי הונג-ג'י, הבנתי כמה גדול ועמוק הוא הצ'יגונג! אם בפעם הבאה יתקיימו סמינרים אחרים של צ'יגונג, אני אבוא אליהם גם". אני אומר שאין עליכם ללכת לשם. אם תקשיבו להם, ייכנסו דרך אוזניכם פנימה דברים רעים. זה קשה מאוד להציל אדם, זה קשה מאוד לשנות את מחשבתך, ולכוונן את גופך זה גם קשה מאוד. יש כל כך הרבה מאסטרים מזויפים של צ'יגונג, אפילו מאסטר אמיתי של צ'יגונג משיטה אמיתית – האם הוא באמת נקי? יש חיות שהן אכזריות מאוד. אף על פי שהדברים האלה לא יכולים להידבק לגופו, הוא גם לא יכול לגרש אותם. לו, ובמיוחד לתלמידים שלו, אין היכולת לאתגר את הדברים האלה בקנה מידה גדול. כשהוא מקרין גונג יש כל מיני דברים מעורבבים בתוכו. יכול להיות שהוא עצמו דווקא די ישר, אבל התלמידים שלו לא ישרים ויש להם סוגים שונים של פו-טי, כל מיני סוגים.

אם אתה באמת רוצה לתרגל ולטפח בפאלון דאפא, אל תלך להאזין להם. מובן שאם אתה לא רוצה לתרגל בפאלון דאפא ורוצה לתרגל כל דבר, אתה יכול ללכת. אני לא אעמוד בדרכך. אתה גם לא תלמיד של פאלון דאפא. אם מופיעות בעיות, אל תטען שזה נגרם מתרגול הפאלון דאפא. רק אם אתה פועל לפי הקריטריון של השין-שינג ומטפח-מתרגל בהתאם לדאפא אתה באמת מתרגל של פאלון דאפא. יש אנשים ששואלים: "האם אני יכול להתרועע עם מתרגלים משיטות אחרות של צ'יגונג?" אני אומר לכם שהם רק מתרגלים צ'יגונג, בעוד שאתם מטפחים ומתרגלים בדאפא. אחרי שתהיו בסמינר הזה, הרמה שלכם תהיה כל כך רחוקה משלהם. הפאלון נוצר במשך טיפוח-תרגול של דורות רבים ויש לו כוח עצום. מובן שאם אתה בא אתם במגע, אם אתה יכול לשמור שלא תקבל מהם שום דבר וגם לא תרצה שום דבר, ורק תהיה חבר רגיל, אז לא תהיה בעיה גדולה. אבל אם האנשים האלה באמת נושאים משהו, זה רע מאוד, ועדיף לא להתרועע אתם. במובן של זוג נשוי, אני חושב שזו אינה בעיה גדולה אם בן או בת זוגך מתרגלים בשיטה אחרת של צ'יגונג. אבל יש דבר אחד: כיוון שאתה מתרגל את הפא האמיתי, התרגול שלך יועיל לאחרים. אם בן או בת זוגך מתרגלים בדרך רעה הוא או היא עלולים לשאת דברים של דרך רעה על גופם. למען ביטחונך צריך לנקות עבורם גם כן. כל דבר ינוקה עבורכם בממדים אחרים. צריך לנקות גם את סביבת ביתך. אם הסביבה שלך לא תנוקה ויהיו כל מיני דברים שיפריעו לך, איך תוכל לתרגל גונג?

150 "קל יותר להזמין אל מאשר לשלח אותו" – ביטוי סיני פופולרי שמתאר מצב שקל להיכנס אליו אבל קשה לצאת ממנו.
151 דא-ג'י – פילגש מרשעת של הקיסר האחרון של שושלת שאנג (1765-1122 לפנה"ס). מאמינים שהיא נשלטה על ידי רוח של שועל ושגרמה לנפילתה של שושלת שאנג.

אבל יש מצב אחד שבו הפא-שן שלי לא ינקה עבורך. יש לי תלמיד שיום אחד ראה את הפא-שן שלי מגיע. הוא שמח מאוד: "הפא-שן של המורה הגיע. המורה, היכנס בבקשה". הפא-שן שלי אמר: "החדר שלך מבוזבז מדי ויש יותר מדי דברים". אז הוא עזב. בדרך כלל כשיש יותר מדי ישויות בממדים אחרים, הפא-שן שלי ינקה אותם בשבילך. אבל החדר שלו היה מלא בספרים מבוזבזים של צ'יגונג. הוא הבין את זה ונפטרה מהם, חלק שרף, חלק מכר. אחרי כן הפא-שן שלי חזר. זה מה שהתלמיד אמר לי.

יש גם אנשים שהולכים לראות מגידי עתידות. מישוהו שאל אותי: "המורה, אני מתרגל עכשיו פאלון דאפא. אני מתעניין מאוד ב'ג'ואו-אי'¹⁵² או הדברים האלה של הגדת עתידות. האם אני יכול עדיין להשתמש בהם?" בואו נגיד את זה כך: אם אתם נושאים כמות מסוימת של אנרגיה, למה שתגידו תהיה השפעה. אם משהו אינו כך אבל אמרתם למישהו שזה כך, ייתכן שעשיתם מעשה רע. אדם רגיל הוא חלש מאוד, המסרים שלו אינם יציבים, ויכול להיות מאוד שהם יעברו שינויים. אם תפתח את הפה ותגיד לו משהו, הקושי ההוא עלול להתקיים. אם יש לו קארמה רבה שעליו לשלם ואם תמיד תגיד לו שיהיו לו דברים טובים והוא לא יוכל לשלם את הקארמה שלו, האם זה בסדר? האם אינך מזיק לו? יש אנשים שפשוט לא יכולים לשחרר את הדברים האלה ומחזיקים בהם כאילו יש להם איזה כישרון. האם אין זו החזקה? בנוסף, גם אם אתם באמת יודעים, כמתרגלים עליכם לשמור על השין-שינג שלכם ולא לגלות סתם כך סוד שמימי לאדם רגיל, זהו העיקרון. איך שלא משתמשים ב"ג'ואו-אי" כדי לנבא, חלק מהדברים כבר לא נכונים בכל מקרה. מנבאים כך או אחרת, חלק נכון וחלק מוטעה; בחברת האנשים הרגילים מותר שיתקיימו דברים כאלה של הגדת עתידות. היות שאתה אדם שבאמת יש לו גונג, אני אומר שמתרגל גונג אמיתי צריך לדרוש מעצמו אמות מידה גבוהות. אבל יש כאלה שמוצאים אחרים שיגידו להם את עתידם ואומרים: "נבאו לי את העתיד וראו מה קורה אתי – איך התרגול שלי? או האם יש לי אי אילו קשיים?" הם מוצאים אחרים שינבאו את הדברים האלה. אם אפשר לנבא את הקושי הזה שלך, איך אתה יכול לשפר את עצמך? כל החיים של המתרגל אורגנו מחדש. קריאת כף היד, קריאת הפנים, נתוני לידה והמסרים שהגוף נושא אינם כפי שהיו, עברו שינויים. כשתלכו למגיד עתידות – תאמינו לו, אחרת מדוע תעשו את זה? מה שהוא אומר הם דברים שטחיים, דברים מהעבר שלכם, אבל המהות כבר השתנתה. אז חישבו על זה כולכם: אם תלכו למגיד עתידות, האם אינכם מקשיבים לו ומאמינים לו? אז האם אין זה גורם לכם למעמסה פסיכולוגית? אם אתם מעמיסים על עצמכם וחושבים על זה בלבכם, האין זו החזקה? אז איך אפשר לסלק את החזקה הזו? האם אין זה להוסיף לעצמכם קושי באופן מלאכותי? האם לא יהיה עליכם לסבול עוד כדי להיות מסוגלים לוותר על החזקה הזו? בכל מבחן ובכל קושי קיימת השאלה האם תתקדם בטיפוח או תיפול. זה כבר קשה מלכתחילה, ואתה עוד מוסיף לעצמך את הקושי הזה באופן מלאכותי. אז איך תוכל להתגבר על זה? ייתכן שתיתקל בקשיים או בבעיות כתוצאה מכך. לא מרשים לאחרים לראות את הדרך הזאת שלך אחרי שעברת שינויים. אם אחרים רואים את זה, או אם אפשר להגיד לך באיזה שלב יהיה לך קושי, איך תוכל עוד לטפח? לכן בכלל לא נותנים לך לראות את זה. גם לאף אחד מאסכולות אחרות של תרגול לא נותנים לראות את זה. אפילו לתלמידים מאותה אסכולה לא נותנים לראות את זה. אף אחד לא יוכל לחזות את זה נכון, מפני שהחיים ההם שונים והם חיים של טיפוח-תרגול.

היו אנשים ששאלו אותי: האם אפשר לקרוא ספרי דת אחרים או ספרי צ'יגונג אחרים? אמרנו שספרי דת, במיוחד של הבודהיזם, כולם מלמדים אנשים איך לטפח את השין-שינג שלהם. גם אנחנו מאסכולת הבודהא, אז לא אמורה להיות כל בעיה. אבל יש נקודה אחת: בדברים רבים בכתובים אירעו טעויות במהלך התרגום. נוסף על כך, פרשנויות רבות של הכתובים נעשו מנקודות מבט של רמות שונות וההגדרות נעשו כלאחר יד. זה להרוס את הדהרמה. האנשים האלה שפירשו בחוסר אחריות את הכתובים, היו רחוקים מאוד מהתחום של הבודהא. הם לא הבינו את התוכן האמיתי, לכן גם היו להם הבנות שונות של הנושאים. זה לא יהיה לכם קל מאוד להבין אותם לחלוטין ולא תוכלו להתעורר אליהם בעצמכם. אבל אתה אומר: "אני רק מתעניין בלימוד הכתובים", ואתה תמיד לומד את הכתובים. אז תלמד באסכולת הטיפוח ההיא, כי הכתובים גם הם משלבים את הגונג ואת הפא מאותה אסכולת טיפוח. ברגע שאתה לומד את זה, תלמד באסכולת הטיפוח ההיא. יש כאן נושא כזה. אם תיכנס לזה ותטפח על פי זה, אולי תלך בדרך הטיפוח של האסכולה ההיא וזו לא תהיה האסכולה הזאת שלנו. במהלך ההיסטוריה, בטיפוח-תרגול מקפידים על "ללא דרך שנייה". אם אתה באמת רוצה לטפח באסכולת הטיפוח הזאת, אז קרא את הכתבים באסכולת טיפוח זאת.

כשמדובר בספרי צ'יגונג, אל תקרא אותם אם אתה רוצה לטפח, במיוחד בהתייחס לספרי צ'יגונג המפורסמים היום, אל תקרא אותם. באשר לספרים כמו חואנג-די-ניי-ג'ינג¹⁵³, שינג-מינג-גווי-ג'ה או דאו-דזאנג – אף על פי שאין בהם הדברים הרעים האלה, הם כוללים גם מסרים מרמות שונות. הם עצמם גם דרכים של טיפוח-תרגול. ברגע שאתה קורא אותם הם יוסיפו לך משהו ויפריעו לך. אם אתה חושב שאחד המשפטים נכון, אז בסדר, משהו יבוא אליך. זה יתווסף לגונג שלך. אף על פי שזה לא משהו רע, איך אתה יכול לתרגל כשמשהו אחר מתווסף אליך לפתע? האין זה גורם לבעיות גם כן? אם אתה מוסיף חלק נוסף ליחידה אלקטרונית בתוך מכשיר טלוויזיה, מה אתה חושב שיקרה לטלוויזיה הזאת? היא תתקלקל מיד, זהו העיקרון. נוסף על כך, ספרים רבים של צ'יגונג בימינו הם מזויפים ונושאים כל מיני מסרים. כשאחד

152 ג'ואו-אי – ידוע גם כ"אי-צ'ינג", ספר התמורות.

153 חואנג-די-ניי-ג'ינג – "כתבי הקיסר הצהוב לטיפוח הפנימי".

מהמתרגלים שלנו דפדף בספר צ'יגונג, נחש גדול קפץ מתוכו. מובן שאני לא אדון בזה בפרוטרוט. הדברים שדיברתי עליהם זה עתה הם כמה צרות הנובעות מחוסר היכולת של המתרגלים לנהל את עצמם נכון. כלומר, הצרות האלו נובעות מלב לא ישר. זה מועיל להצביע עליהן בפניכם ולאפשר לכל אחד לדעת מה לעשות ואיך להבחין בהן, כך שבעיות לא יצוצו בעתיד. אף על פי שלא השתמשתי במילים חזקות במה שאמרתי זה עתה, כולכם חייבים לשים לב לכך, כי בעיות בדרך כלל צצות בקשר לנושא הזה והן צצות בדרך כלל כאן. טיפוח-תרגול הוא קשה ביותר ורציני מאוד. אם אתם לא שמים לב לרגע, אתם עלולים ליפול ולהיהרס בבת אחת. לכן הלב חייב להיות ישר.

צ'יגונג של אמנויות הלחימה

חוץ משיטות הטיפוח הפנימי, יש גם צ'יגונג של אמנויות הלחימה. כשאני מדבר על צ'יגונג של אמנויות הלחימה עלי להרגיש נושא: היום בקהילת המטפחים מדברים על הרבה סוגי צ'יגונג.

היום הופיעו גם מה שנקרא צ'יגונג של אמנות הציור, צ'יגונג של המוסיקה, צ'יגונג של הקליגרפיה וצ'יגונג של המחול. כל מיני סוגים הופיעו. האם הם כולם צ'יגונג? אני חושב שזה מוזר. אני אומר שזה להמיט אסון על הצ'יגונג. זה לא רק להמיט אסון על הצ'יגונג אלא פשוט להרוס את הצ'יגונג. מה הוא הבסיס התאורטי? אומרים שכשמציירים, שרים, רוקדים או כותבים, נכנסים למצב של טרנס, כביכול מצב צ'יגונג. האם זה צ'יגונג? אינך יכול להבין את הדברים כך. האם אין זה להרוס את הצ'יגונג? צ'יגונג הוא ידע נרחב ועמוק של טיפוח-תרגול של הגוף האנושי. הו, האם להיות במצב של טרנס זה צ'יגונג? אז למה זה נחשב אם נלך לשירותים במצב של טרנס? האם אין זה להרוס את הצ'יגונג? אני אומר שזה בדיוק להרוס את הצ'יגונג. לפני שנתיים, בתערוכת הבריאות האוריינטלית, היה שם כביכול צ'יגונג של הקליגרפיה. מה זה צ'יגונג של הקליגרפיה? הלכתי לשם להעיף מבט וראיתי שם אדם כותב. אחרי שהוא כתב הוא הקרין בידו את הצ'י שלו לכל מילה, והצ' שהוא הקרין היה כולו שחור. המחשבה שלו הייתה עסוקה בכסף ובתהילה. איך יכול היה להיות לו גונג? הצ' שלו לא יכול היה להיות טוב גם כן. כתבי היד שלו נתלו עם מחירים יקרים, אבל הם כולם נמכרו לזרים. הייתי אומר שמי שקנה אותם יהיה לו מזל רע. איך הצ' השחור יכול להיות טוב? כל הפנים של האדם ההוא נראו שחורות. הוא היה רדוף בכסף ורק חשב על כסף. האם יכול היה להיות לו גונג? למרות זאת, על כרטיס הביקור של אדם זה הייתה ערימת תארים, כמו כביכול צ'יגונג הקליגרפיה הבין-לאומי וכו'. אני שואל: האם הדבר הזה יכול להיחשב לצ'יגונג?

חישבו על זה כולכם: אצל 80-90 אחוז מהאנשים מהסמינר הזה לא רק שהמחלות שלהם נרפאו אלא שהם גם יפתחו גונג, גונג אמיתי. מה שגופכם נושא הוא כבר די על-טבעי. אם תטפחו ותתרגלו בעצמכם לא תפתחו את זה אפילו בחיים שלמים של טיפוח. אפילו אם אדם צעיר מתחיל את התרגול עכשיו, במהלך החיים האלה, הוא לא יוכל לפתח את מה שהתקנתי עבורכם גם אם מאסטר טוב אמיתי ידריך אותו. זה לקח לנו דורות רבים ליצור את הפאלון הזה ואת המנגנונים האלה. הדברים האלה מותקנים בגופכם בבת אחת. לכן אני אומר לכם לא לאבד אותם בקלות רק מפני שקיבלתם אותם בקלות. הם בעלי ערך וערכם לא יסולא בפז. אחרי הסמינר הזה מה שתישאו אתכם יהיה גונג אמיתי, החומר בעל האנרגיה הגבוהה. כשתלכו הביתה ותכתבו מספר מילים, לא חשוב איך כתב היד שלכם, הוא נושא גונג! לכן, האם על כל אחד מסמינר זה לשאת תואר של "מאסטר" ולהיות מאסטר של צ'יגונג של קליגרפיה? אני אומר שאין להבין את זה כך. משום שכאנשים עם גונג אמיתי ואנרגיה, אין צורך להקרין אותו בכוונה. אתם תשאירו אנרגיה בכל דבר בו תיגעו והוא יזהר.

ראיתי גם מודעה בכתב-עת האומרת שעומדים לקיים כיתה של צ'יגונג של קליגרפיה. רפרפתי בזה כדי לראות איך מלמדים את זה. נכתב שם שראשית צריך לווסת את הנשימה, לשאוף ולנשוף, אחר כך לשבת במדיטציה במשך 15 או 30 דקות כשמרכזים את המחשבה בצ' שבדאן-ט'יאן, ולדמיין שמרימים את הצ' של הדאן-ט'יאן לאמת היד. אז יש להרים את המכחול ולטבול אותו בדי. אחר כך יש להניע את הצ' אל קצה המכחול. כשכוונת המחשבה מגיעה לשם, יש להתחיל לכתוב. האין זה לרמות אנשים? הו, אם מישהו יכול להזיז את הצ' לאיזה מקום, האם זה ייחשב לצ'יגונג? אם כך כשנאכל, אם נשב במדיטציה במשך זמן מה, נרים את מקלות האכילה, נזיז את הצ' לקצות מקלות האכילה ונאכל – אז זה ייקרא צ'יגונג של האכילה, האין זאת? מה שאנחנו אוכלים יהיה כולו אנרגיה גם כן. אנחנו רק מציינים את הנושא הזה. אני קורא לזה להרוס את הצ'יגונג, כי הם מתייחסים אל הצ'יגונג כאל משהו רדוד כל כך. לכן, אין להבין את זה כך.

אבל צ'יגונג של אמנויות הלחימה כבר יכול להיחשב לשיטת צ'יגונג עצמאית. מדוע? כי יש לו מסורת של כמה אלפי שנים, מערכת שלמה של תיאוריות טיפוח-תרגול ומערכת שלמה של דרכי טיפוח-תרגול. לכן הוא יכול להיחשב למערכת שלמה של דברים. למרות זאת צ'יגונג של אמנויות הלחימה הוא עדיין משהו ברמה נמוכה ביותר של טיפוח-תרגול פנימי. הצ'יגונג הקשיח הוא מסה של חומר אנרגטי המיועד רק לתקיפה. אתן לכם דוגמה: בבייג'ינג היה תלמיד שאחרי הסמינר של פאלון דאפא לא יכול היה ללחוץ על שום דבר בידיו. כשהלך לחנות לקנות עגלת תינוק הוא בדק בידיו אם היא יציבה. ברגע שהוא לחץ, "בום", היא התפרקה. הוא חשב שזה מוזר. כשהוא חזר הביתה וישב על כיסא, הוא לא יכול היה ללחוץ עליו בידיו. אם הוא לחץ, הכיסא התפרק. הוא שאל אותי מה קורה. לא אמרתי לו מדוע, מחשש שיפתח החזקה. רק אמרתי

שכל זה הוא תופעה טבעית, תן לדברים לקרות באופן טבעי ואל תשים לב לזה, כל זה טוב. אם הוא משתמש היטב ביכולת העל-טבעית הזאת, הוא יכול למחוזן חתיכת אבן לאבקה באגרופ ידו. האם אין זה הצ'יגונג הקשיח? אבל הוא מעולם לא תרגל צ'יגונג קשיח. בשיטות הטיפוח הפנימי אפשר בדרך כלל לפתח את כל היכולות העל-טבעיות האלה, אבל מפני שקשה לנהל היטב את השין-שינג, בדרך כלל לא נותנים לך להשתמש בהן אפילו אם הן התפתחו. במיוחד כשנמצאים ברמה הנמוכה של הטיפוח-תרגול והשין-שינג של האדם עדיין לא השתפר, לא ניתן יהיה להציג כלל את היכולות העל-טבעיות המתפתחות ברמה הנמוכה. ככל שהזמן עובר, עם השתפרות הרמה שלך, כך לא יהיה בדברים האלה כל שימוש ולא יהיה צורך להוציא אותן.

איך בדיוק מתרגלים את הצ'יגונג של אמנויות הלחימה? כשמתרגלים צ'יגונג של אמנויות הלחימה מדגישים את תמרן הצ'י, אבל זה לא קל לתמרן צ'י בהתחלה. למרות שרוצים לתמרן צ'י, יכול להיות שלא ניתן יהיה לעשות את זה. אז מה לעשות? יש לאמן את הידיים ואת שני צדי החזה, את כפות הרגליים, את הזרועות ואת הראש. איך לאמן אותם? יש אנשים שהולמים בעץ בידיהם, מכים בעץ בכפות הידיים. יש אנשים שמכים בסלע בכפות הידיים, "טאח טאח", כך הם מכים. כמה זה כואב כשהעצמות באות במגע עם זה, עוד קצת כוח וזה ידמם, ועדיין לא ניתן לתמרן את הצ'י. מה לעשות? הוא יתחיל לנופף את הזרועות ולגרום לדם לנוע אחורה אל הזרועות, והזרועות והידיים יתנפחו. הן בעצם יהיו נפוחות. אחרי כן, כשאדם יכה בסלע, העצמות יהיו מרופדות, לא יהיה להן מגע ישיר עם הסלע. כך הן לא ירגישו את הכאב כל כך. עם המשך התרגול שלו המאסטר ילמד אותו. ככל שהזמן עובר הוא ילמד לתמרן את הצ'י. אבל היכולת לתמרן צ'י לבדה אינה מספיקה, כי בקרב ממשי המתחרה לא יחכה לך. מובן שכשמישהו יכול לתמרן צ'י, הוא כבר יכול להתנגד להתקפות ואולי הוא לא ירגיש את הכאב אחרי שיכו בו עם מקל עבה מאוד. אחרי שהצ'י מתמרן אל מקום כלשהו, המקום יתנפח. אבל בשלב ההתחלתי הצ'י הוא הדבר הכי פרימיטיבי וככל שממשיכים לתרגל הוא יכול להיפך לחומר בעל אנרגיה גבוהה. כשהוא הופך לחומר בעל אנרגיה גבוהה, הוא ייצור בהדרגה סוג של אשכול אנרגיה בעל צפיפות גבוהה. לאשכול האנרגיה הזה יש כבר תבונה, לכן הוא גם אשכול של יכולת על-טבעית, או בעצם יכולת על-טבעית. אבל היכולת העל-טבעית הזו היא רק לשם התקפה והגנה נגד התקפה. זה לא יעבוד אם ישתמשו בזה כדי לרפא מחלות. כיוון שהחומר בעל האנרגיה הגבוהה הזה קיים בממדים אחרים ולא מטייל בממד שלנו, הזמן שלו יותר מהיר משלנו. כשאתה רוצה להכות במישהו אינך צריך לתמרן צ'י או לחשוב על זה יותר, כי הגונג כבר יהיה שם. כשמישהו מכה אותך ואתה מנסה לבלום את זה, הגונג כבר יהיה שם. לא חשוב כמה מהר אתה מוציא את היר, הוא יהיה מהיר יותר ממך, כי מושג הזמן בשני הצדדים שונה. באמצעות תרגול של צ'יגונג של אמנויות הלחימה אפשר לפתח את מה שנקרא כף חול הברזל, כף הצינובר, רגל ואג'רה וכף רגל ארהאט¹⁵⁴. אלו הן מיומנויות של אנשים רגילים. אדם רגיל יכול להגיע לזה באמצעות אימון.

ההבדל הגדול ביותר בין צ'יגונג של אמנויות הלחימה לבין שיטות הטיפוח הפנימי הוא: צ'יגונג של אמנויות הלחימה דורש תרגול בתנועה, לכן הצ'י נע מתחת לעור. כיוון שזה דורש תרגול בתנועה, האדם לא יכול להיכנס לשקט והצ'י לא נכנס לדאן-טיאן, הוא נע מתחת לעור ודרך השרירים. לכן אי אפשר לטפח חיים וגם אי אפשר לטפח יכולות גבוהות ועמוקות. שיטת הטיפוח הפנימי שלנו דורשת תרגול בשקט. שיטות רגילות דורשות שצ'י ייכנס לדאן-טיאן וייכנס לאזור הבטן התחתונה. הן מדגישות טיפוח-תרגול בשקט וטרנספורמציה של הֶבֶן-טִי. הן יכולות לטפח חיים ולאפשר טיפוח-תרגול לרמות גבוהות אף יותר.

אולי שמעתם על טכניקות של אמנויות לחימה הכתובות ברומנים, כמו מגן פעמון הזהב, חולצת הברזל והיכולת לקלוע בעלה של עץ צפצפה ממרחק של מאה צעדים. עם יכולת הריחוף באוויר אנשים יכולים לנוע בגובה מפה לשם; יש כאלה שיכולים אפילו להיכנס לממדים אחרים. האם מיומנויות כאלה קיימות? כן. זה בטוח. אבל הן לא קיימות בין אנשים רגילים. אלו שבאמת טיפחו אמנויות גבוהות שכאלה לא יכולים להציג אותן בציבור. כיוון שאדם כזה לא רק מתרגל אמנויות לחימה והוא לגמרי מעבר לרמה של אנשים רגילים, עליו לטפח ולתרגל לפי שיטת טיפוח פנימי. עליו להדגיש את השין-שינג ולשפר את השין-שינג שלו. עליו להתייחס בקלילות לדברים כמו אינטרסים חומריים אישיים. אף על פי שהוא יכול לטפח מיומנויות כאלה, הוא לא יכול מאותו זמן ואילך להשתמש בהן סתם בקרב אנשים רגילים. מותר לו להשתמש בהן כשאין אף אחד בסביבה שיכול לראות את זה. קראתם שכתוב ברומנים שהדמות נלחמת והורגת בעבור מדריך לשימוש בחרב סודית, בשביל אוצר או נשים. כולם מתוארים כבעלי יכולות גדולות ונעים לפה ולשם באורח מסתורי. חישבו על זה כולכם, האם אנשים אלו שבאמת יש להם מיומנויות כאלה לא השיגו אותן באמצעות טיפוח פנימי? הם השיגו אותן רק באמצעות הדגשת השין-שינג שלהם, והם היו צריכים כבר מזמן לאבד עניין בתהילה, ברווחים אישיים ובתאוות שונות. איך הם יכולים להרוג אחרים? איך הם יכולים לייחס חשיבות כזו לכסף ולרכוש? זה פשוט בלתי אפשרי. אלו רק הגזמות ספרותיות. אנשים רק רודפים אחרי הריגושים המנטליים ויעשו כל דבר בשביל להרוות את הצמא הזה. הסופרים תפסו את הנקודה הזאת ועשו ככל יכולתם לכתוב על כל מה שמרווה את הצמא שלכם

או מוצא חן בעיניכם. ככל שמה שכותבים הוא בלתי אפשרי, כך תרצה לקרוא את זה עוד. אלו הן רק הגזמות ספרותיות. אלו שבאמת יש להם מיומנויות כאלה לא יתנהגו כך. במיוחד הם לא יציגו אותן בציבור.

המנטליות של ההתפארות

כיוון שמתרגלים ומטפחים בקרב אנשים רגילים, רבים מהתלמידים שלנו לא יכולים לשחרר רבים מהלבבות שלהם. לבבות רבים כבר נעשו טבעיים ואנשים אלו לא יכולים להבחין בהם. המנטליות הזו של ההתפארות יכולה לבוא לידי ביטוי בכל מצב, אפילו בזמן שעושים מעשה טוב. כדי להרוויח תהילה, רווח אישי ומעט תועלת, יש אנשים שבדרך כלל עושים לעצמם פרסומת ומתפארים: "אני בעל יכולת גבוהה ואני מצליחן". גם לנו יש מקרים כאלה. כשמתרגלים מעט טוב יותר מאחרים, או רואים ברור יותר עם הטיאן-מו או שהתנועות בתרגול נראות טוב יותר, יש כאלה שמתפארים.

מישהו אומר: "שמעתי משהו שמאסטר לי אמר". אנשים יקיפו את האדם הזה ויקשיבו לו. הוא מדבר שם, ומעביר את השמועה ומוסיף עליה מההבנות שלו. מה המטרה? זה גם כן כדי להראות את עצמו. יש אנשים שגם מפיצים את השמועות מאחד לשני בהתלהבות רבה כאילו הם מעורכנים היטב. כאילו רבים מהמתרגלים שלנו לא מבינים או לא יודעים הרבה כמוהם. זה כבר הופך לטבע שלהם ואולי הם לא קולטים את זה בעצמם. באופן תת-הכרתי יש להם בדיוק את המנטליות הזו של ההתפארות. אחרת מה תהיה מטרת העברת השמועה? יש אנשים שמרכלים על מתי המורה יחזור להרים. אני לא מההרים. לחזור לאיזה הרים? יש גם אנשים שמרכלים שאמרתי למישהו משהו ביום מסוים ושנתתי לאיש הזה יחס מיוחד. איזו תועלת תצא מהפצת הדברים האלה? זה לא יביא שום תועלת. אבל ראינו שזו ההחזקה שלהם, המנטליות של ההתפארות.

יש גם אנשים המבקשים ממני חתימה. מה המטרה? זה עניין של אנשים רגילים לקחת את החתימה של מישהו או לשמור מזכרות. אם אתה לא מטפח ומתרגל, זה שאני אתן לך את החתימה שלי לא ישרת שום מטרה בשבילך. כל מילה בספר שלי נושאת את דמותי ופאלון וכל משפט נאמר על ידי. לשם מה אתם עדיין צריכים את החתימה שלי? יש אנשים שחושבים: "עם החתימה, המסר של המורה יגן עלי". הם עדיין מאמינים בדברים כמו מסרים. אנחנו לא עוסקים במסרים. את הספר הזה כבר לא ניתן למדוד במובנים של ערך. אחרי אילו דברים אתם עוד רודפים? כל אלה הם השתקפויות של ההחזקות האלו. יש גם אנשים שראו את התלמידים שסביבי. אחרי שהם ראו את ההתנהגות שלהם הם חיקו אותם בלי לדעת אם זה טוב או רע. למעשה, אין זה משנה לנו מי האדם הזה ואיך הוא – יש רק פא אחד. רק על ידי כך שתפעל בהתאם לדאפא הזה תתאים לקריטריון האמיתי. אנשים הנמצאים לצדי אינם מקבלים כל יחס מיוחד והם כמו כל אחד אחר. הם רק אנשי צוות של אגודת המחקר. אל תתנו להחזקות האלו לעלות. בדרך כלל כאשר הלבבות האלו מתפקדים אתם יכולים לגרום להשפעה של ערעור הדאפא לא בכוונה. הסנסציה שיצרת יכולה אולי אפילו ליצור קונפליקט, ותעורר את ההחזקות של התלמידים שינסו גם הם להתקרב למורה כדי לשמוע עוד כמה דברים וכו'. האין כל זה שייך לאותו נושא?

למה נוטה המנטליות הזו של ההתפארות לגרום עוד? לימדתי את השיטה כבר במשך שנתיים. חלק מהתלמידים הוותיקים של הפאלון דאפא אולי ייעשו בקרוב קאי-גונג; חלקם ייכנסו למצב של הארה הדרגתית, זה יקרה לפתע. מדוע לא הופיעו אצלם היכולות העל-טבעיות האלה קודם? זה מפני שאף על פי שאני דוחף אתכם לרמה גבוהה כל כך בבת אחת, זה לא ילך אם עדיין לא סילקתם את הלבבות של האנשים הרגילים. מובן שהשינ-שינג שלכם כבר השתפר מאוד, אבל עדיין יש החזקות רבות שלא סולקו. לכן, אי אפשר לתת לכם לפתח את היכולות העל-טבעיות הללו. אחרי שהשלב הזה עובר ואתם נעשים יציבים, תוצבו מיד במצב של הארה הדרגתית. במצב זה של הארה הדרגתית הטיאן-מו שלכם תיפתח ברמה גבוהה מאוד ואתם תפתחו יכולות על-טבעיות רבות. למעשה אני אומר לכם שכשמתפחים ומתרגלים באמת, כבר בהתחלה מפתחים יכולות על-טבעיות רבות. כבר הגעתם לרמה גבוהה כל כך, אז יש לכם יכולות על-טבעיות די רבות. בקרוב מצב זה יכול לקרות לרבים מכם. יש גם אנשים שלא יכולים להגיע לרמה גבוהה בטיפוח. מה שהם נושאים בגופם, יחד עם היכולת שלהם לשאת, הוא קבוע. לכן יש אנשים שיעשו קאי-גונג ומוארים – מוארים לחלוטין – ברמה נמוכה מאוד. אנשים כאלה יופיעו.

אני מדבר אתכם על הנושא הזה כדי להגיד לכולכם שברגע שאדם כזה מופיע אתם חייבים לא להתייחס אליו כאל מואר יוצא מן הכלל. זה עניין רציני מאוד בטיפוח-תרגול. רק כשנוהגים לפי הדאפא הזה – רק אז זה נכון. אל תלכו בעקבותיו או תאזינו לו רק משום שראיתם שיש לו יכולות על-טבעיות, כוחות שמימיים, או משום שהוא יכול לראות כמה דברים. אתם תזיקו לו, כי הוא יפתח את ההחזקה של קורת-הרוח ובסופו של דבר הוא יאבד הכול, הכול ייסגר לו והוא ייפול מטה. גם מישהו שהוא קאי-גונג יכול ליפול מטה. אם הוא לא יכול לנהל את עצמו היטב, גם אם הוא מואר הוא יכול ליפול מטה. גם כאשר בודהות לא יכולים לנהל את עצמם היטב הם עלולים ליפול, שלא לדבר עליך, המטפח ומתרגל בין אנשים רגילים! לכן, לא חשוב כמה יכולות על-טבעיות פיתחתם, כמה הן אדירות, או כמה אדירים

נראים הכוחות השמימיים שלכם, עליכם לנהל את עצמכם היטב. לאחרונה היה מישור שישב כאן ונעלם, ואחרי כמה זמן הופיע שוב, פשוט כך. גם כוחות אפילו יותר גדולים יתפתחו. מה תעשו בעתיד? כמתרגל או כתלמיד שלנו, בין אם הדברים האלה יקרו לך או לאחרים בעתיד, אל תעריץ אותם ואל תדרוף אחרי הדברים האלה. ברגע שהלב שלך משתנה, מיד תהיה גמור וטיפול. אולי אתה אפילו ברמה גבוהה יותר מהם, רק שהכוחות השמימיים שלך עדיין לא הופיעו. לפחות נפלת בנושא הזה. לכן כולכם חייבים לשים לב לנושא הזה. אנחנו כבר שמנו את הנושא הזה במקום חשוב מאוד מפני שדברים כאלה יקרו בקרוב. כשזה יקרה, זה לא ילך אם לא תוכלו לנהל את עצמכם היטב.

אפילו מטפח שפיתח גונג ונעשה קאי-גונג או מואר באמת לא צריך להתייחס אל עצמו כאל משהו מיוחד. הדברים שהוא ראה הם מה שהוא ראה ברמה שלו. זה משום שהטיפול שלו הגיע לנקודה הזו, זאת אומרת תכונת ההארה הגיעה לנקודה הזו וקריטריון השיין-שינג שלו הגיע לנקודה הזאת, אז החוכמה שלו גם כן הגיעה לנקודה הזאת. לכן, בהתייחס לדברים ברמות גבוהות יותר, ייתכן שהוא לא יאמין. בדיוק משום שהוא לא יאמין להם, הוא יחשוב שמה שהוא רואה זה מוחלט ושזה כל מה שזה. זה רחוק מאוד, משום שהרמה שלו היא רק כאן.

יש אנשים שייעשו קאי-גונג ברמה הזאת, כי הם לא יכולים לטפח גבוה יותר. לכן הם יכולים להיות קאי-גונג ומוארים רק ברמה הזאת. בין אלו מכם שיצליחו בטיפול, חלק יגיע להארה בדרכים ארציות קטנות, חלק יהיו מוארים ברמות שונות וחלק יהיו מוארים עם הפרי האמיתי. רק אלו שיוארו עם הפרי האמיתי הם הגבוהים ביותר. הם יכולים לראות דברים ברמות שונות ולהופיע בהן. אפילו אלו שייעשו קאי-גונג ומוארים בדרכים ארציות ברמות הנמוכות ביותר יהיו מסוגלים לראות כמה ממדים וכמה מוארים, והם יהיו מסוגלים לתקשר אתם. כשזה קורה אל תהיו מרצים, כי הארה בדרכים ארציות קטנות ברמות נמוכות אינה יכולה להשיג את הפרי האמיתי. זה בטוח. אז מה לעשות? אפשר רק להישאר ברמה הזאת. טיפוח לקראת רמה גבוהה יותר יהיה עניין של העתיד. אבל הטיפול שלו יכול להגיע רק עד לגובה הזה, אז מה הטעם שהוא לא יעשה קאי-גונג? גם אם תמשיך לטפח את עצמך כך כלפי מעלה, הטיפול שלך לא יכול לעלות מעלה, אז אתה תיעשה קאי-גונג כי הגעת לקצה הטיפול שלך. יהיו אנשים רבים כאלה. לא משנה מה יקרה, צריך לשמור על השיין-שינג. רק אם נוהגים לפי הדאפא זה באמת נכון. בין אם מדובר ביכולות העל-טבעיות שלך או בקאי-גונג שלך, השגת אותם באמצעות טיפוח-תרגול בדאפא. אם תשים את הדאפא במקום משני ואת הכוחות השמימיים שלך במקום החשוב, או כאדם שהגיע להארה אתה מאמין שההבנה הזאת שלך או ההבנה האחרת שלך הן נכונות, או אם אתה אפילו מתייחס לעצמך כיוצא מן הכלל ומעבר לדאפא, הייתי אומר שכבר התחלת ליפול מטה. זה יהיה מסוכן ואתה תיעשה אפילו גרוע יותר ויותר. בזמן זה אתה תהיה באמת בצרות והטיפול שלך יהיה לשווא. אם דברים לא נעשים היטב אתה תיפול וטיפחת לשווא.

אני גם אומר לכם שהתוכן של ספר זה הורכב מהפא שלימדתי בכמה סמינרים. הכול נאמר על ידי וכל משפט נאמר על ידי. כל מילה ומילה הוצאה מההקלטות והועתקה מילה במילה. התלמידים שלי, המתרגלים, עזרו לי להעתיק כל דבר מההקלטות, ואז תיקנתי את זה שוב ושוב. כל זה הוא הפא שלי, מה שאני מלמד הוא הפא האחד הזה.

הרצאה שביעית

הנושא של הריגה

הנושא הזה של הריגה הוא רגיש מאוד. הדרישה שלנו כלפי המתרגלים היא די מחמירה – מתרגלים לא יכולים להרוג. בין אם זה באסכולת הבודהא, באסכולת הטאו או באסכולת הצי'מן, ולא משנה באיזו דרך או זרם של תרגול, כל עוד זה טיפוח-תרגול אמיתי מתייחסים לנושא הזה כאבסולוטי ואוסרים הריגה, זה בטוח. כיוון שהתוצאות הנובעות מהריגה הן חמורות נדון בזה בפרוטרוט. בבודהיזם המקורי הריגה התייחסה להריגת בני אדם. זהו המעשה החמור ביותר. מאוחר יותר נחשבה הריגה של יצורים חיים גדולים, של חיות מבויתות גדולות או של חיות גדולות יחסית לחמורה מאוד. מדוע תמיד התייחסו לנושא הזה של הריגה ברצינות רבה כל כך בקהילת המטפחים? בעבר אמרו בבודהיזם שאם הורגים את מי שלא אמור למות, הוא יהפוך להיות נשמה בודה ורוח משוטטת. בעבר דיברו על טקסים לשחרור נשמות וזה בדיוק התכוון לאנשים האלה. אם לא מבצעים אותם, החיים האלה יסבלו מרעב ומצמא ויהיו במצב מר מאוד, זה מה שאמרו בעבר בבודהיזם.

אנחנו אומרים שכשאדם מבצע מעשה רע כלפי אדם אחר, עליו לתת לו די הרבה דה כפיצוי. בדרך כלל הכוונה היא למקרים שבהם לוקחים משהו ששייך למישהו אחר וכו'. אבל כשגומרים לפתע חיים, בין אם מדובר בחיה או ביצור חי אחר, זה ייצור כמות גדולה של קארמה. הריגה התכוונה בעבר בעיקר להריגת בני אדם, כי כמות הקארמה שתיווצר גדולה יחסית. אבל גם הריגה של חיים רגילים אינה עניין קטן, כי גם זה ייצור ישירות קארמה רבה. במיוחד לגבי מתרגל, במהלך הטיפוח-תרגול מתוכננים לך קשיים ברמות שונות. כולם נובעים מהקארמה שלך עצמך והם הקשיים שלך ששמו לך ברמות שונות כדי שתשפר את עצמך. כל עוד תשפר את השיץ-שינג שלך תוכל לעבור אותם. אבל אם תקבל לפתע כמות כה גדולה של קארמה, איך תוכל לעבור את זה? בהסתמך על רמת השיץ-שינג שלך לא תוכל לעבור את זה בכלל, וייתכן שזה יגרום לך שלא תוכל לטפח בכלל.

אנחנו גילינו שכשאדם נולד, נולדים רבים ממנו בו-זמנית בתוך טווח מסוים של חלל היקום. הם נראים אותו דבר, יש להם אותו שם והם עושים את אותם הדברים פחות או יותר. לכן אפשר לקרוא להם חלקים של האדם כמכלול. זה נוגע בנושא שאם אחד מהחיים האלה (אותו דבר לגבי החיים של חיות גדולות אחרות) מת לפתע, והאחרים בכל הממדים לא סיימו עדיין את מסלול החיים שנקבע עבורם במקור ויש להם עוד שנים לחיות, אז אדם זה שמת יהיה במצב שאין לו מקום והוא ירחף בחלל היקום. בעבר דיברו על הנשמות הבודדות והרוחות המשוטטות הסובלות מחוסר מזון ושתייה ומר להן מאוד, אולי זה כך. אבל אנחנו באמת ראינו שהאדם נמצא במצב נורא, והוא צריך להמשיך ולחכות עד שכל אחד מהחיים שלו בכל ממד יסיים את מהלך חייו ורק אז הם ימצאו יחד את המקום שלהם. ככל שהזמן מתמשך יותר כך הוא סובל יותר. ככל שהוא סובל יותר כך הקארמה שגורמת לו לסבול תתווסף לגוף של הרוצח ללא הרף. חשוב על זה: כמה קארמה זה יוסיף לך? זה מה שראינו באמצעות יכולות על-טבעיות.

אנחנו רואים גם מצב כזה: כשאדם נולד, בממד מסוים תהיה צורת הקיום של כל חייו, זאת אומרת, מה שהוא יצטרך לעשות כשהחיים שלו יגיעו לשלב כלשהו – כל זה נמצא שם. מי תכנן את החיים שלו? ברור שחיים גבוהים אפילו יותר עשו את זה. למשל, בחברת האנשים הרגילים, אחרי שאדם נולד הוא שייך למשפחה, לבית ספר, ואחרי שהוא גדל למקום עבודה. יהיו לו כל מיני קשרים בחברה דרך העבודה שלו. זה אומר שהתכנון של כל החברה כבר נקבע מראש. אבל כיוון שהחיים האלה מתים לפתע, לא לפי התכנון המקורי, הדברים משתנים. אז החיים הגבוהים לא יסלחו למי שהפריע לזה. חישבו על זה כולכם: כמתרגלים אנחנו רוצים לטפח כלפי רמות גבוהות. החיים הגבוהים לא יסלחו לו. האם לדעתכם אדם זה עדיין יוכל לטפח? יש מאסטרים שהרמה שלהם אפילו לא גבוהה כמו זו של החיים הגבוהים שעשו את התכנון הזה. לכן גם המאסטר של האדם הזה יישא בתוצאות וגם אותו צריך יהיה להוריד למטה. רק חישבו: האם זה נושא רגיל? לכן ברגע שמבצעים מעשה כזה, יהיה קשה מאוד לטפח ולתרגל.

אולי בין התלמידים של פאלון דאפא יש אנשים שנלחמו בתקופות של מלחמה. מלחמה היא מצב הנובע מהשינויים הכלליים הגדולים באקלים הקוסמי ואתה רק יסוד במצב ההוא. בלי פעילויות של בני אדם למטה, השינויים באקלים הקוסמי לא יכולים לגרום למצבים מסוימים ולא היו קוראים לזה שינוי באקלים הקוסמי. האירועים משתנים בהתאם לשינויים הגדולים ולא ניתן להחשיב אותם לגמרי כאחריותך. מה שאנחנו מדברים עליו הוא קארמה הנובעת מעקשנותו של האדם לעשות מעשה רע כשהוא רודף אחרי רוח אישי או אחרי סיפוק אינטרס אישי, או כשמשוהו הקשור אליו מונח על כף המאזניים. כל מה שקשור לשינויים בחלל הכללי הגדול ולשינויים הגדולים במצב החברה לא נחשב לעניינך.

הריגה יוצרת כמות גדולה של קארמה. יש אנשים שחושבים: "אסור להרוג חיים, אבל אני המבשל בבית. מה בני המשפחה שלי יאכלו אם אני לא אהרוג?" אני לא אטפל בנושא המסוים הזה, כי אני מורה את הפא למתרגלים ולא מסביר

סתם כך לאנשים רגילים איך לחיות. לגבי איך לפעול בנושאים ספציפיים, עליכם לשקול לפי הדאפא. עליכם לפעול באופן שאתם חושבים שהוא הנכון ביותר. אנשים רגילים עושים את מה שהם רוצים וזה עניין של אנשים רגילים. זה בלתי אפשרי שכל אחד יטפח באמת. אבל כמטפח על האדם לנהל את עצמו לפי סטנדרט גבוה יותר, לכן זוהי דרישה שמוצבת בפני מתרגלים.

לא רק לבני אדם ולחיות ולצמחים יש חיים. בממדים אחרים כל חומר יכול לבוא לידי ביטוי כחיים. כשהטִיֶּאן־מו שלך תיפתח לרמה של ראיית הפא תגלה שאנשים, קירות וכל דבר ידברו אתך ויברכו אותך לשלום. אולי יש אנשים שחושבים: "אז גם לדגנים ולירקות שאנחנו אוכלים יש חיים; יש גם זבובים ויתושים בבית, מה עלינו לעשות? כשהיתושים עוקצים בקיץ זה די לא נוח, ואנחנו נסתכל ולא נגיב. וכשנראה את הזבובים נוחתים על האוכל זה די מלוכלך, ולא נוכל להרוג אותם." אני אומר לכם שאין עלינו לרצות להרוג חיים סתם כך ללא סיבה. אבל אנחנו גם לא יכולים להיות אצילי נפש דקדקנים מדי שמתמקדים תמיד בדברים קטנוניים, ואפילו ללכת בקפיצות כי מפחדים להרוג נמלה. אני אומר שהחיים מעייפים כך. האין זאת החזקה גם כן? כשאתה הולך בקפיצות לא רמסת למוות נמלים, אבל היו מיקרו־אורגניזמים רבים שרמסת למוות בכל זאת. ברמה המיקרוסקופית יש גם חיים רבים קטנים אפילו יותר, יש גם פטריות וחידקים. אולי רמסת למוות גם רבים מהם. אז אנחנו לא צריכים לחיות יותר. אנחנו לא רוצים להיות אנשים כאלה. כך לא יכולים לטפח ולתרגל. על האדם להתמקד בהיבטים גדולים, לטפח באופן גלוי ומכובד.

כבני אדם יש לנו זכות לקיים את החיים. לכן סביבת החיים שלנו גם כן צריכה להתאים לדרישות של חיים אנושיים. אנחנו לא יכולים לפגוע בחיים בכוונה, אבל אנחנו גם לא יכולים להיות מוגבלים יותר מדי על ידי הדברים הקטנים האלה. לדוגמה, לירקות ולדגנים שאנשים מגדלים יש חיים. אנחנו לא יכולים להפסיק לאכול ולשתות משום שיש להם חיים. אחרת איך נוכל לתרגל? יש להיות בעלי מחשבה רחבה יותר. לדוגמה, כשאתה הולך, נמלים או חרקים רצים מתחת לרגליך ונרמסים למוות. אולי הם אמורים למות, כי לא פגעת בהם בכוונה. בתחום האורגניזמים והמיקרו־אורגניזמים יש גם הנושא של איזון אקולוגי – אם יהיו רבים מדי מהם זה ייצור עודף רב גם כן. לכן אנחנו מדברים על לטפח ולתרגל באופן גלוי ומכובד. אם יש זבובים ויתושים בבית, אנחנו יכולים להוציא אותם ולהתקין סבכה שלא תאפשר להם להיכנס. אבל לפעמים אי אפשר להוציא אותם אז אם הורגים אותם, ניחא. אם הם עוקצים אנשים ומזיקים לאנשים במקום שבו אנשים חיים, בוודאי שצריך להעיף אותם. אם אי אפשר להעיף אותם, אי אפשר להסתכל כשהם עוקצים אנשים. כמתרגל לא אכפת לך כי אתה מחוסן, אבל בני משפחתך לא מתרגלים והם אנשים רגילים. יש גם עניין של מחלה מדבקת. אי אפשר להסתכל ולא לעשות שום דבר כשיתוש עוקץ ילד בפנים.

אתן לכם דוגמה: היה סיפור על שאקיאמוני בתקופה המוקדמת שלו. יום אחד שאקיאמוני רצה להתרחץ ביער ואמר לתלמידו לנקות לו את האמבטיה. התלמיד הגיע לאמבטיה וגילה שהאמבטיה מלאה בחרקים שזוחלים בה. כדי לנקות את האמבטיה הוא היה צריך להרוג את החרקים. התלמיד חזר ואמר לשאקיאמוני: "האמבטיה מלאה בחרקים". שאקיאמוני לא הסתכל אליו ואמר משפט אחד: "לך נקה את האמבטיה". התלמיד הלך לאמבטיה ולא ידע מה לעשות, כי אם הוא יזיז יד החרקים ימותו. הוא הסתובב, חזר שוב לשאקיאמוני ושאל: "מורה נכבד, האמבטיה מלאה בחרקים. אם אנקה אותה אהרוג את החרקים". שאקיאמוני הסתכל אליו ואמר: "מה שביקשתי ממך לנקות זה את האמבטיה". התלמיד הבין לפתע וניקה מיד את האמבטיה. זה מדבר על עיקרון: אנחנו לא יכולים להפסיק להתרחץ מפני שיש בחרקים; ואנחנו לא יכולים לחפש בחוץ מקום לגור מפני שיש יתושים; ולא נקשור את הצוואר ונפסיק לאכול ולשתות מפני שגם לדגנים ולירקות יש חיים. אין זה כך. עלינו לשים את היחס הזה בפרופורציה ולטפח ולתרגל באופן מכובד. זה בסדר אם לא נפגע בחיים בכוונה. עם זאת, לאנשים צריכים להיות תנאים ומקום בשביל לחיות, וצריך לשמור עליהם. בני אדם עדיין צריכים לשמור על החיים שלהם ולחיות באופן נורמלי.

בעבר היו מאסטרים מזויפים של צ'יגונג שאמרו: "מותר להרוג באחד ובחמישה־עשר בכל חודש של לוח השנה הסיני". יש כאלה שאפילו אמרו: "מותר להרוג את אלה עם שתי רגליים" – כאילו שלחיות עם שתי רגליים אין חיים. האם הריגה באחד ובחמישה־עשר לא נחשבת להריגה? האם היא נחשבת לחפירה באדמה? יש מאסטרים של צ'יגונג שהם מזויפים ואפשר לזהות אותם לפי הדיבור וההתנהגות שלהם או לפי מה שהם מלמדים ורודפים אחריו. לכל המאסטרים של הצ'יגונג שמדברים כך יש בדרך כלל פו־טי. תסתכלו על המאסטר של הצ'יגונג שנשלט על ידי שועל – כשהוא אוכל עוף הוא טורף ואפילו את העצמות הוא לא רוצה לירוק.

הריגת חיים לא רק יוצרת קארמה גדולה, אלא גם נוגעת בנושא של החמלה. האם לא צריך להיות לנו המטפחים לב רחום? בזמן שהחמלה שלנו מופיעה, ייתכן שנראה שכל הישגיות החיות סובלות, שכולם סובלים. הנושא הזה יצוץ.

הנושא של אכילת בשר

אכילת בשר גם היא נושא רגיש, אבל אכילת בשר היא לא הריגת חיים. אתם כבר למדתם את הפא זמן כה רב ולא דרשתי מכם להפסיק לאכול בשר. מאסטרים רבים של צ'יגונג אומרים לך ברגע שתיכנס לכיתה שלהם: צריך להפסיק לאכול בשר מעתה ואילך. אולי תחשוב: אני אפילו לא מוכן נפשית להפסיק פתאום לאכול בשר. אולי מה שבשילוי היום בבית זה עוף מבושל או דג מטוגן. זה מריח די טוב ואי אפשר לאכול אותו. אותו דבר בטיפוח הדתי – מכריחים אותך להימנע מאכילת בשר. בשיטות תרגול רגילות באסכולת הבודהא ובכמה שיטות באסכולת הטאו מדברים כך גם כן, אוסרים על אכילת בשר. כאן אנחנו לא מבקשים מכם לעשות זאת, אבל אנחנו גם כן מתייחסים לזה. מה אנחנו דורשים אם כן? שיטת התרגול שלנו היא שיטת תרגול שבה הפא מזקק את המתרגל. אז בשיטת תרגול שבה הפא מזקק את המתרגל יהיו מצבים שיבואו לידי ביטוי מתוך הגונג ומתוך הפא. במהלך התרגול יופיעו מצבים שונים ברמות שונות. אז יום אחד, או אחרי ההרצאה שלי היום, חלק מהאנשים ייכנס למצב הזה: הם לא יוכלו עוד לאכול בשר וריחו של הבשר יהיה להם מגעיל. אם הם יאכלו הם ירצו להקיא. זה לא שמישהו מכריח אותך באופן מלאכותי לא לאכול או שאתה מכריח את עצמך, אלא זה בא מתוך הלב של עצמך. כשאתה מגיע לרמה הזאת לא תוכל לאכול בשר, וזו השתקפות מתוך הגונג. אם באמת תבלע את הבשר, באמת תקיא אותו.

התלמידים הוותיקים שלנו יודעים כולם שהמצב הזה יופיע כשמתפחים בפאלון דאפא, ומצבים שונים מופיעים ברמות שונות. יש גם תלמידים שיש להם תשוקה והחזקה חזקה לאכול בשר ודרך כלל הם יכולים לאכול הרבה בשר. כשאחרים מרגישים שהבשר מגעיל הם לא מרגישים כך ועדיין יכולים לאכול. מה לעשות כדי לגרום להם לסלק את ההחזקה הזאת? ברגע שהאדם יאכל בשר, תכאב לו הבטן, כשהוא לא אוכל הבטן לא תכאב. המצב הזה יקרה וזה אומר שאין עליו לאכול עוד בשר. האם זה אומר שלאסכולת הטיפוח שלנו לא יהיה שום קשר לבשר? זה לא כך. איך נתייחס לנושא הזה? חוסר היכולת לאכול בשר בא מתוך הלב. מה המטרה? זה שמכריחים אותך לא לאכול בטיפוח-תרגול במקדשים, וחוסר היכולת לאכול שבא לידי ביטוי אצלנו, שניהם הם כדי להוציא את התשוקה הזאת וההחזקה של האדם לגבי בשר.

יש אנשים שאם אין בשר בקערה שלהם הם לא מסוגלים לבלוע את האוכל. זוהי תשוקה של אדם רגיל. בוקר אחד עברתי ליד הכניסה האחורית של פארק הניצחון בצ'יאנג-צ'ון. שלושה אנשים יצאו מהכניסה בצעקות. אחד מהם אמר: "איזה מין תרגול צ'יגונג זה שלא יכולים לאכול בשר? הייתי מעדיף לוותר על עשר שנים מחיי כדי לאכול בשר!" כמה חזקה התשוקה הזאת. חישבו על זה כולכם: האם צריכים לסלק את התשוקה הזו? בוודאי. במהלך הטיפוח-תרגול על האדם בדיוק לסלק כל מיני תשוקות והחזקות אנושיות. ובפשטות, אם הלב לאכול בשר לא מסולק, האם אין זו החזקה שלא סולקה? האם האדם יוכל להגיע לשלמות בטיפוח? לכן, כל עוד זו החזקה צריך לסלק אותה. אבל זה לא אומר שמעתה ואילך לא תוכל עוד לאכול בשר לעולם. לגרום לך לא לאכול בשר כשלעצמו אינה המטרה. המטרה היא לגרום לך שלא תהיה לך ההחזקה הזו. אם תוכל לסלק את ההחזקה הזו בתקופה שאתה לא יכול לאכול בשר, אולי תוכל לאכול שוב אחר כך. הריח לא יהיה רע עוד והטעם לא יהיה מגעיל כל כך. בזמן זה אם תאכל אותו לא תהיה בעיה.

כשאתה יכול שוב לאכול בשר כבר לא תהיה לך ההחזקה והתשוקה לבשר, אבל יקרה שינוי גדול: בשר לא יהיה לך טעים. אם מבשלים אותו בבית אתה תאכל עם כולם. אם לא מבשלים אותו, לא תתגעגע, וכשאתה אוכל אותו הטעם לא יהיה מעולה, המצב הזה יקרה. אבל זה מסובך לטפח ולתרגל בין אנשים רגילים. אם תמיד מבשלים אצלך במשפחה בשר אחרי זמן מה תרגיש שוב שזה טעים. זה יכול לחזור על עצמו בעתיד ויחזור פעמים רבות בכל מהלך הטיפוח. אולי לפתע לא תוכל עוד לאכול בשר. כשאתה לא יכול לאכול אל תאכל. אתה באמת לא יכול לאכול וברגע שתאכל, תקיא; כשתוכל לאכול תאכל, לך עם המהלך הטבעי של הדברים. לאכול בשר או לא כשלעצמו אינה המטרה, המפתח הוא לוותר על ההחזקה ההיא.

אסכולת הפאלון דאפא שלנו מאפשרת התקדמות מהירה. כל עוד אתה משפר את השין-שינג שלך, כל רמה נפרצת במהירות רבה. יש אנשים שלא קשורים מדי לבשר גם במקור, ולא משנה אם יש בשר או אין. אצל האנשים האלה תוך שבוע או שניים זה עובר, הלב הזה נשחק. יש אנשים שזה ייקח להם חודש, חודשיים, שלושה חודשים, או אולי חצי שנה. חוץ ממקרים מיוחדים מאוד זה לא ייקח יותר משנה עד שהם יוכלו לאכול שוב בשר. זה משום שבשר כבר הפך להיות חלק עיקרי במזון של האנשים. אבל אין על המטפחים המקצועיים במקדשים לאכול בשר.

נדבר על ההתייחסות בבודהיזם לאכילת בשר. הבודהיזם המקורי הקדום לא אסר אכילת בשר. כששאקיאמוני הוביל את תלמידיו בטיפוח מפרך ביערות כלל לא הייתה מצווה כזו האוסרת אכילת בשר. מדוע לא הייתה? זה משום שכששאקיאמוני לימד את הדהרמה שלו לפני 2,500 שנה, החברה האנושית הייתה מפגרת מאוד. היו אזורים עם חקלאות והיו אזורים שעדיין לא הייתה שם חקלאות. האדמות המעובדות היו מועטות ובכל מקום היו יערות. דגנים היו חסרים והיו נדירים מאוד. האנשים שרק יצאו מהחברה הפרימיטיבית הסתמכו בעיקר על ציד, ובאזורים רבים אכלו בשר כמזון עיקרי. כדי לוותר מקסימלית על ההחזקות האנושיות שאקיאמוני לא אישר לתלמידיו לגעת בכסף, ברכוש וכו'. הוא הוביל את

התלמידים לקבץ אוכל. הם אכלו כל מה שנתנו להם, כי כמטפחים הם לא יכלו לבחור אוכל ויכול להיות שהיה בשר באוכל שנתנו להם.

עם זאת בבורהיזם המקורי היה איסור הון¹⁵⁵. איסור הון בא מהבורהיזם המקורי, אבל היום מתייחסים לאכילת בשר כהון. למעשה הון בזמנו לא התכוון לבשר אלא לדברים כמו בצל, זנגביל ושום. מדוע החשיבו אותם כהון? בימינו אפילו נזירים רבים לא יכולים להסביר את זה בבירור. היות שרבים מהם לא מטפחים באמת, יש דברים רבים שהם לא יודעים. מה ששאקיאמוני לימד נקרא "איפוק מוסרי"¹⁵⁶, מדיטציה בריכוז¹⁵⁷ וחוכמה". איפוק מוסרי התייחס להימנעות מכל התשוקות של אנשים רגילים; מדיטציה בריכוז התייחסה לזה שהמטפח מטפח ומתרגל בריכוז מוחלט באמצעות ישיבה במדיטציה. הוא צריך להיכנס לגמרי לדינג. כל מה שמפריע להיכנס לדינג ולטיפוח-תרגול נחשב כהפרעה רצינית. אם מישוהו אכל בצל, זנגביל או שום יהיה ריח חזק. בזמן ההוא הנזירים היו יושבים ביער או בתוך מערה מעגלים מעגלים במדיטציה, שבעה או שמונה אנשים יצרו מעגל. אם מישוהו אכל את הדברים האלה, זה היה עושה ריח חזק ומגרה שמשפיע על המדיטציה, משפיע על הכניסה לדינג של האחרים ומפריע באופן חמור לתרגול של האנשים. לכן הייתה מצווה כזו והחשיבו את הדברים האלה כהון, ואסרו לאכול אותם. ישויות חיות רבות שייווצרו בגוף האדם באמצעות טיפוח-תרגול מוטרדות מהריחות החזקים האלה. בצל, זנגביל ושום יכולים לעורר תשוקות של האדם. אם אוכלים יותר מדי יכולה להתפתח התמכרות. לכן החשיבו אותם כהון.

בעבר נזירים רבים, אחרי שהגיעו לרמות גבוהות מאוד בטיפוח ונמצאו במצב של קאי-גונג או חצי קאי-גונג, הבינו שהמצוות במהלך הטיפוח לא משנות. אם יכולים לוותר על ההחזקה הזאת, לחומר עצמו אין שום אפקט. מה שבאמת מפריע לאדם זה הלב. לכן בהיסטוריה, הנזירים הגבוהים ראו שהעניין של אכילת בשר אינו נושא קריטי. הנושא הקריטי הוא האם האדם יכול להניח את הלב ההוא. אם אין לו החזקה, כל מה שהוא יאכל כדי למלא את הבטן יהיה בסדר. כיוון שהטיפוח-תרגול במקדשים הוא כזה, אנשים רבים כבר רגילים לכך. בנוסף, זה כבר לא רק עניין של מצווה, זה כבר הפך להיות תקנה במקדשים, אסור בהחלט לאכול בשר והתרגלו לטפח בדרך זו. נדבר על הנזיר ג'י גונג¹⁵⁸ שהתפרסם מאוד בספרות. נזירים אמורים להימנע מבשר והוא אכל בשר, זה עשה אותו בולט מאוד. למעשה, משום שגירשו אותו ממקדש לינג-ייין, האוכל הפך, כמובן, להיות הבעיה העיקרית שלו, כי חייו היו במצב נואש. כדי למלא את בטנו הוא אכל את מה שהוא הצליח לשים עליו את ידו. זה לא היה משנה כל עוד הוא רצה רק למלא את הבטן בלי שום החזקה לסוג כלשהו של אוכל. ברמת הטיפוח ההיא הוא הבין את העיקרון הזה. למעשה ג'י גונג אכל בשר רק פעם או פעמיים במקרה. ברגע שמדברים על נזיר שאוכל בשר הסופרים מתעניינים. ככל שהנושא מפתיע יותר כך הקוראים ירצו לקרוא עוד. ככלות הכול עבודות ספרות מבוססות על החיים והן מעבר לחיים, כך הם פרסמו אותו. למעשה אם ההחזקה מסולקת, זה לא משנה מה האדם אוכל כדי למלא את הבטן.

בדרום-מזרח אסיה או באזורים הדרומיים של ארצנו כמו גואנג-דונג וגואנג-שי¹⁵⁹, יש בודהיסטים חילונים שכשהם משוחחים הם לא יאמרו שהם מטפחים בודהא, כאילו הביטוי הזה "לטפח בודהא" נשמע יותר מדי מיושן. הם יגידו שהם אוכלים אוכל צמחוני על פי הבורהיזם, או שהם צמחונים, והם מתכוונים לזה שבהיותם צמחונים הם מטפחים בודהא. הם מסתכלים על טיפוח בודהא כדבר פשוט כל כך. האם אתה יכול לטפח בודהא על ידי כך שאתה צמחוני? אתם יודעים שאכילת בשר היא רק סוג אחד של החזקה ותשוקה, רק לב אחד. צמחונות רק מוותרת על הלב האחד הזה. עדיין צריך לסלק גם את הקנאה, את הלב של התחרותיות, את הלב של קורת-הרוח, את הלב של ההתפארות וכל מיני לבבות. לאדם יש לבבות רבים. רק אם האדם יסלק את כל הלבבות ואת כל התשוקות הוא יכול להגיע לשלמות בטיפוח. איך אפשר לטפח בודהא על ידי כך שמוותרים רק על ההחזקה של אכילת בשר? אמירה זו אינה נכונה.

בנושא של אוכל, זה לא רק אכילת בשר, על האדם לא להיות קשור לאף מאכל, ואותו דבר לגבי דברים אחרים. יש אנשים שאומרים שהם דווקא אוהבים סוג מסוים של אוכל, זו גם תשוקה. אחרי שהוא מגיע לרמה מסוימת של טיפוח, למתרגל לא יהיה לב כזה. מובן שאנחנו מלמדים את הפא ברמה גבוהה ומשלבים רמות שונות. זה בלתי אפשרי שאדם יגיע לשלב זה בבת אחת. אתה אומר שאתה דווקא רוצה לאכול את האוכל ההוא, אבל כשבאמת תטפח עד הרגע שאתה צריך לסלק את הלב ההוא, לא תוכל לאכול אותו. אם תאכל אותו הוא לא יהיה טעים ולא תוכל להגיד מה הטעם שלו. כשעבדתי במקום עבודה, הקפטריה במקום העבודה הפסידה כל הזמן ובסוף סגרו אותה. אחרי זה כולם הביאו אוכל מהבית. זה דרש מאמץ רב להכין אוכל בבוקר ולמהר לעבודה. לפעמים הייתי קונה שתי לחמניות מאודות וחתיכת טופו טבולה ברוטב סויה. עקרונית, משהו קל כל כך אמור להיות בסדר, אבל זה לא מתאים לאכול את זה כל הזמן וצריך לסלק את הלב הזה. ברגע שתראה טופו זה יגרום לך להרגיש צרבת ולא תוכל לאכול אותו יותר. זה כדי למנוע ממך לפתח החזקה. מובן שזה יקרה כשמגיעים לרמה מסוימת בטיפוח. זה לא יהיה כך בהתחלה.

155 הון – מאכלים אסורים בבורהיזם.

156 איפוק מוסרי – Sila בסנסקריט. מונח בודהיסטי שכונתו משמעת מוסרית, מצוות, התנהגות נכונה או איסורים.

157 בסינית: דינג – היכנסות לשקט עמוק או ישיבה במדיטציה בריכוז עמוק.

158 ג'י גונג – נזיר בודהיסטי ידוע מתקופת שושלת סונג הדרומית (1127-1279 לספירה).

159 גואנג-דונג וגואנג-שי – שתי פרובינציות בדרום סין.

אסכולת הבודהא לא מרשה שתיית אלכוהול. האם ראית בודהא מחזיק כד יין? לא. אני אמרתי שאדם לא יוכל לאכול בשר, אבל אחרי שהוא יוותר על ההחזקה בזמן הטיפוח בין אנשים רגילים, זו לא בעיה שהוא יאכל שוב. אבל אחרי שמפסיקים לשתות אלכוהול, על האדם לא לשתות שוב. האם אין גונג בגופם של המתרגלים? גונג בצורות שונות ויכולות על-טבעיות מופיעים על פני גופך וכולם טהורים. ברגע שאתה שותה אלכוהול כולם יעזבו את גופך בבת אחת, "ווש", באותו רגע לא יישאר בגופך דבר, כי כולם מפחדים מהריח ההוא. זה די דוחה אם אתה רוכש את ההרגל הזה, כי שתיית אלכוהול יכולה לשבש את ההיגיון. אז מדוע יש טאואיסטים ששותים כשהם מטפחים ומתרגלים? זה משום שהם לא מטפחים ומתרגלים את הג'ו-יאן-שן שלהם, והשתייה היא כדי להרדים את הג'ו-יאן-שן.

יש אנשים שאוהבים אלכוהול כמו את חיהם. יש אנשים שמשתוקקים לשתות. יש אנשים שכבר מורעלים מהאלכוהול ולא יכולים להרים את הקערה שלהם בלי אלכוהול, ופשוט לא יכולים בלי לשתות. אנחנו כמתרגלים לא צריכים להיות כך. שתיית אלכוהול בטוח ממכרת, היא תשוקה, והיא מעוררת את עצבי ההתמכרות. ככל ששותים יותר כך הם מכורים יותר. נחשוב על זה: כמתרגלים, האם אין עלינו לוותר על ההחזקה הזאת? צריכים לסלק אותה גם כן. יש אנשים שחושבים: "זה לא ילך כי אני אחראי לבידור של לקוחות"; או "אני אחראי לקשרים עסקיים וזה לא קל לעשות דברים בלי אלכוהול". אני אומר שזה לא בהכרח כך. בדרך כלל כשעושים עסקים, במיוחד כשעושים עסקים או באים במגע עם זרים, אתה יכול להזמין משקה קל, היא אולי תיקח מים מינרליים ומישהו אחר יזמין בירה. אף אחד לא יכריח אותך לשתות אלכוהול. אתה מחליט בעצמך ושותה כמה שאתה יכול. במיוחד בין האינטלקטואלים זה נדיר עוד יותר. זה בדרך כלל כך.

עישון הוא גם כן החזקה. יש אנשים שאומרים שהעישון יכול לרענן אותם. אני אומר שהם מרמים את עצמם ואת האחרים. כשאדם עייף מעבודה ומכתיבה הוא רוצה לנוח קצת ומעשן סיגריה. אחרי שסיים לעשן את הסיגריה הוא מרגיש רענן. למעשה זה לא נכון. זה משום שהוא עשה הפסקה. המחשבה של האדם יכולה ליצור הרגשה מוטעית, וגם יכולה להביא לאשליה כזו. אז אחר כך זה באמת ייצור מושג כזה, וייצור הרגשה מוטעית כאילו שעישון יכול לרענן אותך. זה לא כך בכלל ואין לזה השפעה כזו. העישון לא עושה לגוף שום דבר טוב. אם אדם מעשן זמן רב, בניתוח פתולוגי הרופא יגלה שקנה הנשימה שלו שחור, ואפילו פנים ריאותיו יהיה שחור.

האם אין אנו המתרגלים מדברים על טיהור הגוף? מטהרים את הגוף ללא הרף ומתקדמים לרמות גבוהות. אבל אתה עדיין מכניס אותו לתוך גופך, אז האם אתה לא בדיוק הפוך מאתנו? בנוסף, זאת תשוקה חזקה. יש אנשים שיודעים שזה לא טוב, אבל הם פשוט לא יכולים להפסיק. למעשה, אני אומר לכם שאין להם מחשבה נכונה המדריכה אותם, אז לא קל להפסיק בדרך זו. כמתרגל, אתה יכול היום לוותר עליו כהחזקה ותראה אם אתה יכול להפסיק. אני מייעץ לכולכם שאם אתם רוצים באמת לטפח ולתרגל, אם אתם מפסיקים החל מעכשיו, בטוח שתוכלו להפסיק. בשדה של הסמינר הזה אף אחד לא חושב על עישון. אם אתה רוצה להפסיק תוכל לבטח להפסיק. כשתחזיק סיגריה הטעם יהיה לא טוב. כשאתה קורא את ההרצאה הזו בספר תהיה לזה ההשפעה הזאת גם כן. מובן שאם אתה לא רוצה לטפח אנחנו לא נדאג לך. אני חושב שכמתפח אתה צריך להפסיק את זה. נתתי דוגמה פעם: האם ראית בודהא או טאו יושב עם סיגריה בפה? איפה יש דבר כזה? כמתפח, מהי המטרה שלך? האם אין עליך להפסיק? לכן אני אומר שאם אתה רוצה לטפח ולתרגל אתה צריך לעזוב את העישון. זה פוגע בגופך וזו גם תשוקה. זה בדיוק ההפך מהדרישות למטפחים שלנו.

הקנאה

כשאני מלמד את הפא אני מדבר לעתים קרובות על הנושא של קנאה. מדוע? כי הקנאה מתבטאת באופן חזק ביותר בסין. היא חזקה כל כך שהיא הפכה להיות טבעית ואנשים אפילו לא יכולים להרגיש בה. מדוע לאנשים הסינים יש קנאה חזקה כל כך? יש לכך סיבות. בעבר הסינים הושפעו יחסית עמוקות מהקונפוציאניזם ופיתחו אישיות מופנמת יחסית. כשהם כועסים או שמחים הם לא מבטאים זאת. הם מדגישים איפוק וסובלנות. כיוון שהם כבר רגילים לדרך זו, כל העם שלנו פיתח אישיות מופנמת מאוד. בוודאי שיש לכך יתרונות, כמו זה שלא מראים את העוצמה הפנימית. אבל יש לזה גם חסרונות והם יכולים לגרום למצבים לא טובים. במיוחד בתקופת סוף-ההרמה ההיבטים השליליים בולטים יותר ויכולים להגביר את הקנאה אצל האדם. אם למישהו יש משהו טוב שהוא מראה, האחרים מיד יקנאו מאוד. אם מישהו מקבל פרס או משהו טוב ממקום העבודה או ממקום אחר, הוא לא יעז לפצות פה, כי כשאחרים ידעו על כך זה יגרום להם להרגיש לא מאוזנים בלבם. המערביים קוראים לזה "קנאה אוריינטלית" או "קנאה אסיאתית". כל האזור של אסיה הוא כזה בגלל ההשפעה העמוקה יחסית של הקונפוציאניזם של סין. במיוחד בסין זה בא לידי ביטוי באופן חזק.

זה קשור קצת לאידיאולוגיה של שווינויות מוחלטת שיישמו פעם: ככלות הכול אם השמים יפלו, כולם ימותו ביחד; אם יש משהו טוב, לכל אחד צריכה להיות אותה כמות; לכל אחד צריכה להיות אותה העלאה במשכורת לא משנה כמה אחוזים. החשיבה הזאת נראית די נכונה – כולם אותו דבר. למעשה, איך זה יכול להיות שכולם יהיו אותו הדבר? העבודות הן שונות וכמות האחריות שלוקחים גם היא שונה. יש גם עיקרון ביקום הזה שלנו שהוא "אין הפסד – אין רווח", אם

מרוויחים אז צריכים להפסיד. בין אנשים רגילים אומרים שאין רווח בלי לעבוד. מקבלים יותר אם עובדים יותר ומקבלים פחות אם עובדים פחות. אם מישו משקיע יותר מאמץ אז מגיע לו יותר. בעבר יושמה אידיאולוגיה של שוויוניות מוחלטת שאמרה שכולם נולדים אותו דבר והחיים אחרי הלידה משנים את האדם. אני אומר שזה יותר מדי אבסולוטי. אם משהו יותר מדי אבסולוטי הוא כבר לא נכון. מדוע יש אנשים שנולדים כזכר וכאלה שנולדים כנקבה? ומדוע אנשים לא נראים אותו דבר? יש אנשים שנולדים חולים או מעוותים, הם לא אותו דבר. כשאנחנו מסתכלים מרמה גבוהה, כל חיי האדם כבר נמצאים שם בממד אחר. האם הם יכולים להיות אותו הדבר? כולם רוצים שוויון. אם משהו לא קיים בחייו של מישו, איך יהיה לו שוויון? אנשים הם לא אותו דבר.

האישיות של אנשים מארצות מערביות מוחצנת יותר. כשהם שמחים אפשר לראות, כשהם כועסים אפשר לראות גם כן. יש לזה יתרונות אבל יש גם חסרונות, הם לא יכולים לנהוג באיפוק. שני סוגי האישיות שונים במנטליות ומביאים לתוצאות שונות כשעושים דברים. אם סיני מקבל מחמאה מהמפקח או נותנים לו משהו טוב, האחרים ירגישו לא מאוזנים בלב. אם הוא מקבל בונוס יותר מהאחרים הוא יסתיר את זה וישם אותו בכיס בגניבה כדי שהאחרים לא יגלו. בימים אלה אפילו קשה להיות עובד למופת. "אתה עובד למופת ואתה יכול לעשות את זה טוב. אתה צריך להגיע מוקדם בבוקר וללכת מאוחר בערב. תעשה אתה את כל זה כי אתה טוב בזה. אנחנו לא מספיק טובים". אנשים יהיו ציניים וקשה אפילו להיות אדם טוב.

אם זה היה בארץ אחרת, זה היה שונה לחלוטין. הבוס היה רואה שהוא עשה עבודה טובה היום והיה נותן לו בונוס גדול יותר. הוא יספור את השטרות אחד אחד בהתלהבות מול כולם: "וואו, הבוס נתן לי היום כל כך הרבה כסף". הוא מספר לכולם בשמחה כשהוא סופר את השטרות אחד אחד, ואין לזה השלכות כלשהן. אם זה היה קורה בסין שמישהו קיבל בונוס גדול יותר, אפילו הבוס יגיד לך שתסתיר את זה כדי שאחרים לא יראו. בארצות אחרות אם ילד קיבל 100 בבית הספר הוא ירוץ הביתה בהתלהבות ויצעק: "קיבלתי 100 היום, קיבלתי 100!" הוא ירוץ מבית הספר עד הבית. השכנים יפתחו את הדלת: "היי תום, מצוין, ילד טוב!" שכן אחר יפתח את החלון: "היי ג'ק, כל הכבוד!" אם זה היה קורה בסין זה היה אסון: "קיבלתי 100, קיבלתי 100!" הילד רץ הביתה מבית הספר. אפילו לפני שייפתח את הדלת השכן כבר יתחיל לקלל בחדר: "מה כל כך יוצא מן הכלל? הוא רק קיבל 100. שוויצרי! מי לא קיבל 100!" שני סוגי המנטליות השונים יגרמו לתוצאות שונות. זה יכול לגרום לקנאה, כי אם מישו מצליח, במקום להיות שמח יחד אתו מרגישים לא מאוזן בלב. הבעיה הזאת יכולה לקרות.

לפני כמה שנים יישמו אמונה בשוויוניות מוחלטת וזה בלבד את החשיבה של האנשים. אתן לכם דוגמה ספציפית. במקום עבודה מישו יכול להרגיש שאחרים לא טובים כמוהו. כל מה שהוא עושה מוצלח. הוא חשב שהוא באמת יוצא מן הכלל. הוא חשב לעצמו: "אם יתנו לי, אני מסוגל להיות ראש המפעל או המנהל; אם יתנו לי משרה גבוהה אפילו יותר – אהיה מסוגל לעשות גם את זה; אני חושב שאני יכול אפילו להיות ראש הממשלה". יכול להיות שגם המפקח חושב שהוא מוכשר מאוד ויכול לעשות הכול. ייתכן שגם חבריו לעבודה אומרים שהוא מוכשר מאוד ובעל יכולת. אבל יש מישו באותה מחלקה, או מישו באותו המשרד, שלא מצליח בשום דבר שהוא עושה ולא יכול לעשות שום דבר. אבל יום אחד האדם בלי היכולת מקבל קידום במקומו ואפילו הופך להיות המפקח שלו. הוא ירגיש לא מאוזן בלב ויפנה לכל הדרגים לעשות משהו בקשר לזה. הוא יתמרמר ויקנא מאוד.

אני מספר לכם את העיקרון הזה, שאנשים רגילים לא יכולים להכיר בו. אולי אתה חושב שאתה טוב בכל דבר, אבל אין לך את זה בגורל שלך. האדם השני לא טוב בשום דבר אבל יש לו את זה בגורל שלו, אז הוא הפך להיות בוס. לא משנה מה האנשים הרגילים חושבים, זו חשיבה של אנשים רגילים. מנקודת המבט של חיים גבוהים יותר, ההתפתחות של החברה האנושית מתקדמת בסך הכול לפי חוקי ההתפתחות הקבועים. לכן מה שהאדם יעשה בכל חייו לא מתוכנן לפי היכולת שלו. בבורהיזם מאמינים בגמול קארמתי. החיים של האדם מתוכננים לפי הקארמה שלו. זה לא משנה כמה גדולות היכולות שלך, אם אין לך דה אולי לא יהיה לך שום דבר בחיים האלה. אתה רואה שהאדם הזה לא מסוגל לעשות שום דבר, אבל יש לו דה רב, אז הוא יהיה פקיד גבוה או ירוויח הרבה כסף. אדם רגיל לא יכול לראות את הנקודה הזאת ותמיד חושב שהוא צריך לעשות את מה שהוא חושב שמתאים לו לעשות. לכן הוא מתחרה ונלחם כל חייו. לבו נפגע נורא והוא מרגיש מר מאוד, עייף ותמיד לא מאוזן בלב. הוא לא אוכל טוב ולא ישן טוב ושוקע באכזבה. כשהוא מזדקן הגוף שלו יהיה הרוס וכל מיני מחלות יוצצו.

אז המטפחים שלנו על אחת כמה וכמה צריכים לא לנהוג כך, כי מטפחים נוהגים לפי מהלך הדברים הטבעי. מה ששייך לך לא תאבד, ומה שלא שייך לך לא תוכל להשיג אפילו באמצעות מאבק. מובן שזה לא מוחלט. אם זה היה מוחלט כל כך לא היה קיים העניין של עשיית מעשה רע. זאת אומרת שיכולים להיות גורמים לא יציבים. אבל כמתרגל אתה בעיקרון נמצא תחת השגחת הפא-שן של המורה. אחרים לא יכולים לקחת ממך את מה ששייך לך גם אם הם רוצים. לכן אנחנו מאמינים בהליכה לפי המהלך הטבעי של הדברים. לפעמים אתה חושב שמישהו שייך לך ואחרים גם אומרים לך שהוא שלך, אבל למעשה הוא לא שלך. אולי אתה מאמין שהוא שלך, אבל לבסוף הוא לא שלך. בדרך זו אפשר לראות אם תוכל

להניח אותו. אם לא תוכל להניח אותו אז זאת החזקה וצריך להשתמש בדרך זו כדי לסלק לך את ההחזקה הזאת של אינטרס אישי, זה העניין. כיוון שאנשים רגילים לא יכולים להתעורר לעיקרון הזה, הם יתחרו ויילחמו לנוכח אינטרסים אישיים.

בין אנשים רגילים הקנאה פשוט מתבטאת באופן חמור מדי. גם בקהילת המטפחים היא תמיד התבטאה באופן די בולט. שיטות התרגול השונות אינן מכבדות זו את זו, "השיטה שלי טובה יותר" או "השיטה שלו טובה" – נותנים הערות חיוביות ושליליות. בעיניי כולן שייכות לרמה של סילוק מחלות ושיפור בריאות. רוב השיטות שנלחמות ביניהן שייכות לשיטות מבולגנות שבאות מפורטי והן לא מקפידות על שין-שינג. אדם תרגל במשך 20 שנה ולא פיתח יכולות על-טבעיות. מישוהו אחר פיתח אותן תוך זמן קצר של תרגול. האדם ירגיש לא מאוזן בלב: "אני תרגלתי במשך יותר מ-20 שנה ולא פיתחתי יכולות על-טבעיות. הוא פיתח יכולות על-טבעיות. אילו יכולות על-טבעיות הוא פיתח?" הוא יכעס נורא: "יש לו פורטי ויש לו שיעון-טיפוח!" כשמאסטר של צ'יגונג מעביר שיעור ייתכן שמישהו ישב שם בזלזול: "אה, איזה מין מאסטר הוא? לא מעניין אותי לשמוע את מה שהוא אומר". יכול להיות שהמאסטר של הצ'יגונג באמת לא מסוגל להרצות טוב כמוהו. המאסטר הזה בכל זאת מלמד רק את הדברים של האסכולה שלו. האדם הזה לומד כל דבר, יש לו ערימה גדולה של תעודות סיום והוא משתתף בסמינרים של כל מאסטר של צ'יגונג. הוא באמת יודע הרבה, הוא יודע יותר מהמאסטר ההוא של הצ'יגונג. אבל למה זה טוב? כל אלה דברים של סילוק מחלות ושיפור בריאות. ככל שהוא מכניס יותר, כך המסרים מבולגנים ומסובכים יותר ויהיה לו קשה יותר לטפח – הכול כבר מבולגן. טיפוח אמיתי מקפיד על התמקדות בשיטה אחת, שלא תהיה שום סטייה. גם בין אנשים המטפחים באמת את הטאו זה מופיע – אין כבוד הדדי ולא מסלקים את המנטליות התחרותית, וזה נוטה לגרום לקנאה.

נספר סיפור: בספר "הכתרת האלים"¹⁶⁰, שן גונג-באו ראה שג'יאנג דזה-יא זקן ובלתי כשיר. אבל יואן-שה-טיאן-דון¹⁶¹ ביקש ממנו לתת תארים לאלים. שן גונג-באו הרגיש לא מאוזן בלב: "למה נותנים לו להעניק תארים לאלים? תראו כמה אני, שן גונג-באו, בעל יכולת. אחרי שחותכים לי את הראש אני יכול להחזיר אותו. למה לא נתנו לי להעניק תארים לאלים?" הוא קינא נורא וכל הזמן עשה בעיות לג'יאנג דזה-יא.

בבודהיזם המקורי בתקופת שאקיאמוני דיברו על יכולות על-טבעיות. בבודהיזם של היום אף אחד לא מעז להזכיר יכולות על-טבעיות. אם תדבר על יכולות על-טבעיות הם יגידו לך שיש לך שיעון-טיפוח. "אילו יכולות על-טבעיות?" הם לא יכירו בהן כלל. מדוע זה כך? הנזירים של היום בכלל לא יודעים מה זה. לשאקיאמוני היו עשרה תלמידים בכירים ונאמר מפיו שמו-ג'יאן-ליאן היה מספר אחת ביכולות שמימיות. לשאקיאמוני היו גם תלמידות וביניהן ל'יאן-חואה-סה שגם כן הייתה מספר אחת ביכולות שמימיות. אותו דבר כשהבודהיזם הועבר לסין. במהלך ההיסטוריה הופיעו נזירים גבוהים רבים. כשבדד'הרמה בא לסין הוא עבר נהר על קנה סוף. אבל במהלך התפתחות ההיסטוריה יכולות שמימיות הפכו להיות יותר ויותר רחוקות. הסיבה העיקרית הייתה זו שאנשים כמו נזירים בכירים, אבות מנזר, או ראשי מנזר אינם בהכרח בעלי איכות מולדת גבוהה. אף על פי שהם ראשי מנזר או נזירים בכירים, אלה הם רק תארים של אנשים רגילים. הם גם כן אנשים במהלך טיפוח-תרגול אלא שהם מקצועיים. אתה מטפח בבית לא באופן מקצועי. אם אדם מצליח בטיפוח או לא, הכול תלוי בטיפוח של הלב ההוא. זה אותו דבר לגבי כל אחד וזה לא יעבור אם חסר אפילו מעט. אבל הנזיר הצעיר שמבשל במטבח אינו בהכרח בעל איכות מולדת נחותה. ככל שהנזיר הצעיר סובל יותר, כך קל יותר שהוא יהיה קאי-גונג. ככל שהנזירים הבכירים נהנים יותר, כך קשה יותר שהם יהיו קאי-גונג, כי קיים הנושא של טרנספורמציה הקארמה. הנזיר הצעיר תמיד עובד קשה ובאופן מעייף, כך הוא ישלם את הקארמה שלו ויהיה מואר מהר יותר. ייתכן שיום אחד הוא ייעשה קאי-גונג בכת אחת. ברגע שהוא יהיה קאי-גונג, מואר או חצי מואר, יופיעו יכולות שמימיות. כל הנזירים במנזר יבואו לשאול אותו שאלות וכולם יעריצו אותו. אבל אב המנזר לא יסבול את זה: "איך אני עדיין יכול להיות אב המנזר. איזו הארה? יש לו שיעון-טיפוח, גרשו אותו מכאן". אז המנזר מגרש אותו. עם חלוף הזמן אף אחד בבודהיזם הסיני לא העז לדבר על יכולות על-טבעיות. תראו כמה גדולות היו יכולותיו של ג'י גונג. הוא היה מסוגל להעביר בולי עצים מהר אה-מיי¹⁶² ולהשליך אותם החוצה אחד אחד מתוך הבאר. אבל בסוף בכל זאת גירשו אותו ממקדש לינג-יין.

הנושא הזה של הקנאה רציני מאוד, כי הוא נוגע ישירות בשאלה האם נוכל לטפח לשלמות. אם הקנאה לא מסולקת, כל מה שהאדם טיפח הופך להיות פגיע מאוד. יש כלל כזה: אם הקנאה לא מסולקת במהלך הטיפוח-תרגול, אדם לא ישיג את הפרי האמיתי, בהחלט לא ישיג את הפרי האמיתי. אולי שמעתם בעבר על זה שבודהא אמיטאבהא דיבר על הליכה לגן עדן עם קארמה. אבל זה לא יקרה אם הקנאה לא תסולק. אולי זה יהיה אפשרי אם יש חוסר בהיבטים אחרים קטנים ואדם ילך לגן עדן עם קארמה לטיפוח-תרגול נוסף. אבל זה בלתי אפשרי לחלוטין אם הקנאה לא מסולקת. היום אני אומר למתרגלים, אל תישארו באשליה מבלי להתעורר לזה. המטרה שאתם רוצים להשיג היא טיפוח-תרגול כלפי רמות גבוהות יותר. צריך לסלק את ההחזקה של הקנאה. לכן אנחנו מדברים עליה בנפרד.

160 "הכתרת האלים" – ספר מהספרות הסינית הקלאסית.

161 יואן-שה-טיאן-דון – אל חשוב בתרבות הטאואיסטית.

162 הר אה-מיי – הר ידוע המרוחק כאלף מייל ממקדש לינג-יין, שם נמצאה הבאר.

כשמדברים על טיפול במחלות, אני לא מלמד אתכם לטפל במחלות. אף מטפח אמיתי של פאלון דאפא לא יכול לטפל במחלות עבור אחרים. ברגע שאתה מטפל, כל הדברים של הפאלון דאפא שאתה נושא בגופך יילקחו בחזרה על ידי הפא-שן שלי. מדוע מתייחסים לנושא הזה ברצינות רבה כל כך? משום שזו תופעה שפוגעת בדאפא. לא רק שתפגע בגוף של עצמך, יש אנשים שברגע שהם מתחילים לטפל מגרדות להם הידיים, והם יתפסו את מי שהם רואים בשביל לטפל בו ולהתפאר. האם אין זו החזקה? זה מפריע לטיפוח-תרגול של האדם באופן רציני.

מאסטרים מזויפים רבים של צ'יגונג מנצלים את המנטליות של אנשים רגילים, שרוצים לטפל במחלות אחרים שהם לומדים צ'יגונג. הם ילמדו אותך בדיוק את הדברים האלה. הם אומרים שאפשר לרפא מחלות באמצעות הקרנת צ'י. האם אין זו בדיחה? אצלך זה צ'י וגם אצלו זה צ'י, איך תוכל לרפא את המחלה שלו על ידי כך שתקרינ צ'י? ייתכן שהצ'י שלו יטפל כך! אין השפעה מרסנת בין צ'י לצ'י. אחרי שאדם מפתח גונג בטיפוח-תרגול ברמה גבוהה, מה שפולטים זה חומר בעל אנרגיה גבוהה. הוא באמת יכול לרפא, לרסן את המחלות, ויכול להשיג את האפקט של דיכוי המחלות, אבל הוא לא יכול לשרש אותן. לכן, כדי באמת לרפא מחלה, צריכה להיות יכולת על-טבעית ורק אז ניתן לרפא אותה לגמרי. לכל מחלה יש יכולת על-טבעית המרפאה אותה. הייתי אומר שיש יותר מאלף סוגים של יכולות על-טבעיות שרק מיועדות לריפוי. כמות המחלות הקיימות היא ככמות היכולות העל-טבעיות הקיימות המיועדות לרפא אותן. אם אין לך היכולת העל-טבעית הזאת אז אפילו אם אתה יכול להוציא פרחים מהידיים, זה עדיין לא יעבוד.

בשנים האחרונות היו אנשים שבלגנו מאוד את קהילת המטפחים. בין המאסטרים האמיתיים של הצ'יגונג שיצאו לציבור בשביל סילוק מחלות ושיפור בריאות, בין אלה שסללו את הדרך הזאת בהתחלה, מי לימד אנשים לטפל במחלות? כולם או שריפאו את המחלה שלך או שלימדו אותך איך לטפח ולתרגל ואיך לאמן את עצמך. הם לימדו אותך סט של תרגילים, כך שאחר כך תסלק בעצמך את מחלותיך באמצעות תרגול. לאחר מכן המאסטרים המזויפים של הצ'יגונג יצאו לציבור ועשו תוהו ובוהו. מי שרוצה לרפא מחלות ימשוך אליו פו-טי – זה בטוח כך. בנסיבות של אותה תקופה היו גם כמה מאסטרים של צ'יגונג שטיפלו במחלות. זה היה כדי לשתף פעולה עם האקלים הקוסמי של אותה תקופה. אבל זה לא טכניקה של אנשים רגילים ולא יכול להימשך לתמיד. זה נגרם על ידי השינויים באקלים הקוסמי של התקופה ההיא וזה תוצר של אותה תקופה. מאוחר יותר היו אנשים שהתמקדו בללמד אחרים איך לטפל במחלות, וזה יצר מצב מבולגן. האם אדם רגיל יוכל לטפל במחלות אחרי שלושה או חמישה ימים? מישו אמר: "אני יכול לטפל במחלה הזו או במחלה ההיא". אני אגיד לך, כל אלה נושאים פו-טי. האם אתה יודע מה נדבק לך מאחורי? כשיש לך פו-טי אתה בעצמך לא תרגיש אותו ולא תדע. אתה מרגיש די טוב וחושב שיש לך כישרון.

מאסטרים אמיתיים של צ'יגונג צריכים לעבור שנים רבות של טיפוח מפרך כדי להשיג את המטרה הזאת. כשאתה מטפל במחלות עבור אחרים, האם חשבת אם יש לך היכולות העל-טבעיות האלה בעלות העוצמה כדי לסלק את הקארמה הזאת? האם קיבלת הוראה אמיתית? האם תוכל לטפל במחלות תוך שלושה ימים או יומיים? האם תוכל לרפא מחלות עם ידיים של אדם רגיל? עם זאת, המאסטרים המזויפים של הצ'יגונג מנצלים את החולשה שלך ומנצלים את ההחזקות של האנשים. האין אתה רודף אחרי ריפוי מחלות? טוב, הם יערכו שיעורים לריפוי וילמדו אותך טכניקות של ריפוי. כביכול מחט צ'י, כביכול שפיכת אור, הפרשת צ'י, הספקת צ'י, לחיצה על נקודות דיקור כביכול, או שיטת תפיסה כביכול – יש שיטות רבות, והמטרה שלהן היא לקחת מכם כסף.

נדבר על שיטת התפיסה. המצב שאנחנו רואים הוא כזה: מדוע לאנשים יש מחלות? הגורם המהותי של המחלות ושל כל מזל רע הוא קארמה, שדה הקארמה של החומר השחור ההוא. הוא שייך לדברים בעלי טבע שלילי ושייך לדברים לא טובים. הישויות הלא טובות הן גם כן בעלות טבע שלילי וכולן שחורות. לכן הן יכולות לעלות כי הסיבה הזאת מתאימה להן. זוהי הסיבה המהותית הגורמת לאנשים להיות חולים. זה המקור העיקרי ביותר של מחלות. כמובן, קיימים עוד שני סוגים: אחד הוא ישויות קטנות מאוד מאוד בעלות צפיפות גבוהה, משהו כמו אשכולות של קארמה; סוג אחר הוא משהו כמו העברה דרך צינור. זה נדיר יחסית ובא מהצטברות מהאבות הקדמונים. יש גם מקרים כאלה.

נדבר על המחלות הנפוצות ביותר. אולי באיזה מקום בגוף יש גידול, דלקת, זיז גרמי¹⁶³ וכו'. זה בעצם משום שבממד אחר רובצת שם ישות. יש שם ישות בממד עמוק מאוד. מאסטר ממוצע של צ'יגונג לא יכול לראות את זה ואי אפשר לראות את זה עם יכולת על-טבעית רגילה. אפשר רק לראות שיש בגוף של האדם צ'י שחור. איפה שיש צ'י שחור יש מחלה, זה נכון לומר כך. אבל הצ'י השחור אינו הסיבה המהותית הגורמת למחלה, אלא שיש ישות בממד עמוק עוד יותר וזו היא שמקרינה את השדה הזה. אז אנשים מדברים על הפרשה או סילוק של הצ'י השחור – לך תעשה את זה! תוך זמן קצר הוא ייווצר שוב. יש ישויות שהן בעלות עוצמה וברגע שמוציאים את הצ'י הן יכולות למשוך אותו בחזרה, הן יכולות להשיב אותו בעצמן, והטיפול פשוט לא עובד למרות כל המאמצים.

לפי מה שרואים עם יכולות על-טבעיות, כשיש באיזה מקום צי' שחור, מתייחסים אליו כצי' חולני; בעיניים של רופא מהרפואה הסינית יש שם חסימה של תעלת אנרגיה, הצי' והדם חסומים, ותעלות האנרגיה באותו המקום סתומות; בעיניים של רופא מהרפואה המערבית יש שם אולקוס, גידול, זין גרמי, או דלקת וכו'. כשהוא בא לידי ביטוי בממד הזה הוא בדיוק בצורה הזאת. אחרי שמוציאים את הדבר ההוא, תגלה שאין שום דבר בגוף בממד הזה. לא משנה אם אלה הם פריצת דיסק או זין גרמי, אחרי שתוריד את הדבר ההוא ותסלק את השדה ההוא תגלה שהמקום ירפא מיד. כשתצטלם ברנטגן לא יהיה שום זין גרמי. הסיבה המהותית היא שזה הדבר ההוא שמתפקד.

יש אנשים האומרים שאחרי שלושה או חמישה ימים תוכל לרפא מחלות ומלמדים אותך את "שיטת התפיסה". תראה לי איך תתפוס! האדם הוא החלש ביותר, אבל הישות ההיא מפחידה מאוד. היא יכולה לשלוט על המוח שלך ולהפעיל אותך בקלות. היא יכולה אפילו לגמור את חיך בקלות. אתה אומר שתתפוס אותה, איך תתפוס? ידי האדם הרגיל שלך לא יכולות לגעת בה. אתה יכול לגשש שם והיא לא תתייחס אליך. היא אפילו תצחק עליך מאחוריך – אתה תגשש וזה די מצחיק; אם באמת תוכל לגעת בה היא תפגע בידך מיד. זו תהיה פגיעה אמיתית! ראיתי בעבר אנשים שהידיים שלהם לא נראו פגועות ואף בדיוק רפואית לא גילתה שום מחלה בגוף או בידים. אבל הם לא יכלו להרים את הידיים והן היו תלויות כך, נתקלתי אפילו בחולים כאלה. הגוף שלהם בממד אחר נפגע, אז הוא באמת היה נכה. אם הגוף ההוא נפגע האם לא תהיה נכה? היו ששאלו אותי: "המורה, האם אני יכולה לתרגל גונג? עברתי ניתוח עיקור", או "הוציאו לי משהו מהגוף". אמרתי שזה לא משפיע כי גופך בממד אחר לא עבר ניתוח ובתרגול גונג זה הגוף ההוא שמתפקד. לכן אמרתי עכשיו שכשאתה מנסה לתפוס אותה, אם לא תוכל לגעת בה היא לא תתייחס אליך; אם כן תיגע בה – ייתכן שהיא תפגע בידך.

כדי לתמוך באירוע לאומי גדול של צ'יגונג הבאתי תלמידים שלי להשתתף בתערוכה האוריינטלית לכריאות בבייג'ינג. בשתי התערוכות היינו הבולטים ביותר. בתערוכה הראשונה העניקו לפאלון דאפא שלנו הכרה כ"שיטת כוכב"; בתערוכה השנייה היו כל כך הרבה אנשים שלא ידענו מה לעשות. בביתנים אחרים לא היו הרבה אנשים, אבל ליד הביתן שלנו הצטופף קהל רב מאוד. היו שלושה תורים: הראשון היה בשביל אנשים שנרשמו מוקדם בבוקר לטיפולים של הבוקר; השני היה בשביל להירשם לטיפולים בצהריים; ובשלישי חיכו כדי לקבל ממני חתימה. אנחנו לא מטפלים במחלות, מדוע עשינו את זה? כי זה היה כדי לתמוך באירוע לאומי גדול של צ'יגונג ולתרום למען העניין הזה, לכן השתתפנו.

חילקתי את הגונג שלי לתלמידים שהבאתי. כל אחד קיבל חלק שהיה אשכול אנרגיה מורכב מיותר ממאה סוגים של יכולות על-טבעיות. חתמתי את הידיים שלהם, אך בכל זאת חלק מהם נשכו עד כדי כך שהידיים שלהם נפצעו, הופיעו עליהן שלפוחיות והן דיממו. זה אפילו קרה לעתים די קרובות. הישויות האלה אכזריות כל כך. האם אתה חושב שתעז לנגוע בה עם ידיים של אדם רגיל? חוץ מזה, אתה גם לא תוכל לתפוס אותה וזה לא יעבוד בלי היכולת העל-טבעית ההיא. כי בממד אחר היא תדע מה אתה רוצה לעשות ברגע שאתה חושב. כשאתה מנסה לתפוס אותה היא כבר מזמן ברח. ברגע שהמטופל יוצא מהדלת היא תחזור מיד והמחלה תשוב. כדי לטפל בה צריך להיות סוג מסוים של יכולת על-טבעית שברגע שמושיטים את היד, "פאף", זה משתק אותה במקום. אחרי שמשתקים אותה יש לנו גם סוג אחר של יכולת על-טבעית שנקראה בעבר "דרך גדולה לתפיסת נשמות". היכולת הזאת אפילו יותר בעלת עוצמה. היא יכולה להוציא את היואן-שן של האדם והאדם ההוא מיד לא יוכל לזוז. ליכולת העל-טבעית הזאת יש כיוון מוגדר, אנחנו מכוונים בדיוק לתפוס את הישות ההיא. אתם יודעים שברגע שבודדה טאטאגאטה כיוון את הקערה שבדיו, סון ווי-קונג¹⁶⁴, כמה שהיה גדול, הפך מיד להיות זעיר. היכולת הזאת יכולה לשחק בדיוק את התפקיד הזה. לא משנה כמה הישות גדולה או קטנה, תופסים אותה ביד בבת אחת והיא תהפוך להיות קטנה.

חוץ מזה זה לא ילך אם מכניסים את היד לגוף הפיזי של החולה ומוציאים משהו. זה יגרום לאי-סדר במחשבה של האנשים בחברת האנשים הרגילים וזה אסור בהחלט. אפילו אם מסוגלים לעשות זאת אי אפשר לעשות זאת כך. היד שנכנסת היא היד שבממד אחר. נניח שלמישהו יש מחלה בלב. כשהיד הזאת נעה בכיוון הלב כדי לתפוס את הישות הזאת, היד שבממד אחר נכנסת פנימה. בין רגע היא תתפוס אותה במהירות רבה מאוד, ואז היד בחוץ תופסת, ושתי הידיים מתאחדות ותופסות אותה. היא אכזרית מאוד, לפעמים היא זזה בתוך הידיים ומנסה לחפור לתוכן ולפעמים נושכת ואפילו צורחת. אף על פי שהיא נראית קטנה כשהיא בתוך היד, היא תהפוך להיות ענקית אם משחררים אותה. זה לא מה שכל אחד יכול לגעת בו, בלי היכולת העל-טבעית בכלל אי אפשר לגעת בה. זה לא פשוט כמו שאנשים מדמינים לעצמם.

מובן שיכול להיות שלצורת הטיפול בצ'יגונג יתאפשר בעתיד להתקיים, כי היא תמיד התקיימה גם בעבר. אבל צריך להיות תנאי: האדם צריך להיות מטפח. במהלך הטיפוח-תרגול, מתוך לב רחום, זה בסדר לעשות את זה למספר קטן של אנשים טובים. אבל הוא לא יוכל לסלק לגמרי את הקארמה עבורם כי המוסריות האדירה שלו אינה מספיקה. לכן הקשיים עדיין קיימים, רק המחלה הספציפית נרפאה. מאסטר ממוצע של צ'יגונג אינו אדם שהשיג את הטאו באמצעות טיפוח-תרגול, והוא יכול רק לדרחות את המחלה; או אולי הוא יהפוך אותה עבורך, אולי הוא יהפוך אותה למצוקות אחרות. אבל הוא בעצמו אולי אפילו אינו יודע על תהליך הדחייה. אם דרך הטיפוח שלו מטפחת את הפו-אי-שה זה נעשה על

ידי הפוֹ-אִי-שֶׁה שלו. יש מתרגלים של שיטות תרגול מסוימות שנראה שהם די מפורסמים. למאסטרים ידועים רבים של צ'יגונג אין גונג, כי כל הגונג נמצא בגוף של הפוֹ-יוֹאֶן-שֶׁן. זאת אומרת שמותר לעשות את זה במהלך הטיפוח-תרגול כי יש אנשים שנשארים ברמה הזאת. הם מטפחים במשך יותר מעשור או עשרות שנים ולא מסוגלים לצאת מהרמה הזאת. לכן ככל חייהם הם כל הזמן מטפלים ומטפלים במחלות. כיוון שהם נמצאים ברמה הזאת, מותר להם לעשות את זה. לתלמידי הטיפוח-תרגול של הפאלון דאפא אסור בהחלט לטפל במחלות. אפשר להקריא לחולה את הספר הזה. אם הוא יכול לקבל אותו זה יכול לרפא את המחלה, אבל ההשפעה שונה בהתאם לכמות הקארמה של האדם.

טיפול בבית חולים לעומת טיפול בצ'יגונג

בואו נדבר על היחס שבין טיפול בבית חולים לבין טיפול בצ'יגונג. יש רופאים ברפואה המערבית שלא מכירים בצ'יגונג ואפשר להגיד שהם הרוב. דעתם היא ש"אם צ'יגונג יכול לרפא מחלות, בשביל מה צריכים את בתי החולים שלנו? תמלאו את מקומם של בתי החולים שלנו! הצ'יגונג שלכם יכול לרפא מחלות על ידי כך שרק מזיזים את היר, ולא צריכים לקבל זריקות או לקחת תרופה או להתאשפז. האם זה לא דבר נפלא אם תמלאו את מקום בתי החולים שלנו?" האמירה שלהם מאוד לא רציונלית ואין בה היגיון. יש אנשים שלא מבינים את הצ'יגונג. למעשה טיפול בצ'יגונג לא יכול להיות כמו שיטות טיפול שבין אנשים רגילים. הוא לא מיומנות של אנשים רגילים אלא משהו על-טבעי. אז האם ניתן להרשות שדברים על-טבעיים יפריעו בהיקף נרחב לחברת האנשים הרגילים? כמה שבודדה הוא בעל יכולת – בהינף יד של בודהא אחד כל המחלות של הגזע האנושי לא יתקיימו עוד. מדוע הוא לא עושה את זה? שלא לדבר על כך שיש בודהות רבים כל כך, מדוע הם לא מפגינים את החמלה שלהם ומרפאים את המחלה שלך? זה מפני שחברת האנשים הרגילים היא בדיוק כך, ולידה, זקנה, מחלה ומוות הם בדיוק במצב הזה. לכל דבר יש יחסים קארמתיים של סיבה ותוצאה והכול גמול קארמתי. אם יש לך חוב צריך לשלם אותו.

אם תרפא עבורו את המחלה זה בעצם להפר את העיקרון ההוא, כי יכולים לבצע מעשים רעים בלי לשלם עליהם בחזרה. האם זה אפשרי? כאדם הנמצא בתהליך הטיפוח, כשאין לך עוצמה כה גדולה כדי לפתור לגמרי את הבעיה, מותר לך לטפל במחלות מתוך לב רחום. כיוון שלב החמלה התגלה מותר לך לעשות את זה. אבל אם באמת תוכל לפתור בעיה כזאת, אז אסור לעשות את זה בהיקף נרחב. במקרה זה תפריע באופן רציני למצב של חברת האנשים הרגילים – אסור לעשות זאת. לכן זה לא ילך בכלל למלא את מקומם של בתי החולים בצ'יגונג, כי הוא פא על-טבעי.

אם יקימו בתי חולים של צ'יגונג בסין, נניח שזה היה מותר, וכל המאסטרים הגדולים של הצ'יגונג יצאו לטפל, איך זה יהיה לדעתך? אסור לעשות את זה, כי כולם שומרים על המצב הזה של חברת האנשים הרגילים. אם יקימו בתי חולים של צ'יגונג, קליניקות של צ'יגונג, מרכזי החלמה או מרכזי טיפול, יעילות הטיפול של המאסטר של הצ'יגונג תרד מיד במידה ניכרת ותוצאות הטיפולים יהיו מיד לא טובות. מדוע זה כך? כי אם הם עוסקים בדבר הזה של אנשים רגילים, אז הם צריכים להתאים לרמה של הפא של האנשים הרגילים ולהיות באותה רמה כמו המצב של האנשים הרגילים. יעילות הטיפולים צריכה להיות זהה לזו של בתי החולים. לכן הטיפולים שלהם לא יעברו טוב, והם גם יתחילו לדבר על "כמה מפגשי טיפול" כדי לרפא את המחלה. זה בדרך כלל כך.

בין אם מקימים או לא מקימים בתי חולים, אף אחד לא יכול להכחיש את זה שצ'יגונג יכול לרפא מחלות. צ'יגונג פופולרי בציבור במשך זמן כה רב, ואנשים רבים באמת השיגו את המטרה של סילוק מחלות ושמירה על בריאות באמצעות תרגול צ'יגונג. לא משנה אם המחלה נדחתה על ידי מאסטר של צ'יגונג או טופלה איכשהו, בכל זאת המחלה נעלמה. זה אומר שאף אחד לא יכול להכחיש שצ'יגונג יכול לרפא מחלות. לרוב האנשים שמחפשים מאסטר של צ'יגונג לטיפול יש מחלות קשות או מסובכות שלא ניתן לרפא בבתי חולים. הם הלכו למאסטר של צ'יגונג כדי לברוק את מזלם והמחלות נרפאו עקב כך. אלה שיכולים להירפא בבתי חולים לא מחפשים מאסטרים של צ'יגונג, במיוחד בהתחלה כל האנשים חשבו כך. אז צ'יגונג יכול לרפא מחלות. רק שאי אפשר ליישם אותו כמו שעושים דברים אחרים בחברה של האנשים הרגילים. אסור בהחלט להפריע בהיקף גדול, בזמן שמותר לעשות את זה בהיקף קטן, בהשפעה לא משמעותית או בשקט. אבל זה לא יגרום למחלה להירפא לגמרי – זה בטוח. הכי טוב שאדם יסלק את המחלה בעצמו באמצעות תרגול צ'יגונג.

יש גם מאסטרים של צ'יגונג שאומרים שבתי חולים לא יכולים לרפא מחלות ושיעילות הטיפולים כיום היא כך או כך. מה אנחנו אומרים על זה? מובן שיש סיבות מהיבטים רבים. לדעתי הסיבה העיקרית היא שאמות המוסר של הגזע האנושי ירודות, דבר הגורם לכל מיני מחלות מוזרות שבתי חולים לא יכולים לרפא. התרופות לא עוזרות גם כן. יש גם הרבה תרופות מזויפות. הכול משום שהחברה האנושית הושחתה עד לדרגה כזאת. אין על אף אחד להאשים אחרים, כי כל אחד מוסיף עצים לאש, לכן כל אחד ייתקל בקשיים בטיפוח-תרגול.

יש מחלות שבתי חולים לא יכולים לאבחן אותן אף על פי שהאנשים חולים באמת. יש אנשים שבאבחון מגלים אצלם מחלות ולא יודעים איך לקרוא להן כי הן מחלות שלא ראו אותן בעבר. בתי החולים קוראים להן בשם כללי "מחלות

מורדניות". האם בתי החולים יכולים לטפל במחלות? מובן שכן. אם בתי החולים לא יכולים לרפא מחלות, איך זה שאנשים מאמינים בהם והולכים אליהם לטיפול? בתי החולים עדיין יכולים לטפל במחלות, אבל אמצעי הטיפול שייכים לרמה של אנשים רגילים ואילו המחלות הן על-טבעיות. יש מחלות שהן רציניות מאוד. לכן, בבתי החולים אומרים שאם יש מחלה עדיף לטפל בה מוקדם. אם היא הופכת להיות רצינית מדי הם לא יוכלו לטפל בה, כי מנת יתר של תרופה תרעיל את האדם. רמת הטיפולים הרפואיים של היום היא כרמת המדע והטכנולוגיה שלנו – שניהם נמצאים ברמה הזאת של האנשים הרגילים, לכן יעילות הריפוי שלהם היא רק כזאת. יש להבהיר נושא אחד: טיפולים ממוצעים בצ'יגונג וטיפולים בבית חולים בעצם דוחים את הקושי, שהוא הגורם המהותי של המחלות, למחצית השנייה של החיים או למאוחר יותר. בקארמה לא נוגעים בכלל.

בואו נדבר על רפואה סינית. טיפול ברפואה סינית קרוב מאוד לטיפול בצ'יגונג. בסין העתיקה כמעט לכל הרופאים הסינים היו יכולות על-טבעיות. לכל המדענים בתחום הרפואה כמו סון סה-מ'יאן, חואה טואו, ל'י ש'ה-ג'ן ופ'יאן צ'ואה¹⁶⁵ היו יכולות על-טבעיות, וזה מתועד בטקסטים של הרפואה. אבל הדברים התמציתיים האלה מקבלים בדרך כלל ביקורת היום. מה שהרפואה הסינית ירשה זה רק מרשמים, או ניסיונות שנלמדו תוך ניסוי וטעייה. הרפואה הסינית של סין העתיקה הייתה מתקדמת מאוד, עד לדרגה שהיא מעבר לרפואה של היום. יש אנשים שחושבים שהרפואה המודרנית מתקדמת כל כך – באמצעות CT אפשר לראות את פנים גוף האדם, ויש גם אולטרא סאונד, צילומים וצילומי רנטגן. אף על פי שהציוד המודרני מתקדם, לדעתי הוא עדיין נחות בדרגתו מהרפואה של סין העתיקה.

חואה טואו ראה שיש גידול במוח של צ'או צ'או¹⁶⁶ ורצה לעשות ניתוח כדי לפתוח את הגולגולת ולהוציא את הגידול. כשצ'או צ'או שמע זאת הוא חשב שחואה טואו רוצה לרצוח אותו והוא כלא את חואה טואו. בסוף חואה טואו מת בכלא. כשצ'או צ'או נעשה חולה הוא נזכר בחואה טואו וחיפש אותו. חואה טואו כבר מת. מאוחר יותר צ'או צ'או באמת מת מהמחלה הזאת. איך חואה טואו ידע? הוא ראה, זוהי יכולת על-טבעית שלנו כבני אדם. לכל הרופאים הגדולים בעבר הייתה היכולת הזאת. אחרי שהטיאן-מו נפתחת אפשר לראות מצד אחד בר-זמנית ארבעה צדדים של גוף האדם. אפשר לראות מלפנים את הצד האחורי, השמאלי והימני; אפשר לראות גם פרוסה אחר פרוסה; וגם לראות מעבר לממד הזה מהו הגורם המהותי של המחלה. האם האמצעים הרפואיים של היום יכולים לעשות את זה? הם רחוקים מזה. זה ייקח אולי עוד אלף שנה! סורקי CT, אולטרא סאונד או קרני רנטגן יכולים לראות לתוך הגוף, אבל המכשירים די גדולים, הם לא ניידים ולא עובדים בלי חשמל. ואילו את הטיאן-מו אפשר לקחת לאן שהולכים והיא אפילו לא דורשת ספק כוח. איך אפשר להשוות!

יש אנשים שאומרים כמה התרופות של היום נפלאות. הייתי אומר שזה לא בהכרח כך, כי התרופות של סין העתיקה באמת יכלו לרפא את המחלה ברגע שמשתמשים בהן. דברים רבים לא הועברו; אבל יש דברים רבים שלא אבדו ועדיין מועברים בין האנשים. כשערכתי סמינר בצ'ינג'האר¹⁶⁷, ראיתי ברחוב דוכן שבו עקר מישוה שיניים לאנשים. אפשר היה לזהות בקלות שהוא בא מהדרום, כי הוא לא היה לבוש כמו אדם מצפון-מזרח. הוא לא סירב לאף אחד שבא אליו. הוא עקר את השן לכל מי שבא והייתה ערימה גדולה של שיניים. המטרה שלו לא הייתה לעקור שיניים לאנשים אלא למכור את התרופה הנוזלית שלו. התרופה הנוזלית שלו הקרינה אד צהוב חזק מאוד. כשהוא עקר את השן הוא פתח את הבקבוק של התרופה, שם אותו במקום של השן החולה מבחוץ בלחי של האדם וביקש ממנו לשאוף כמה פעמים את האד של התרופה הנוזלית. התרופה הזאת לא התכלתה כמעט. הוא סגר את הבקבוק ושם אותו בצד. הוא הוציא גפרור מהכיס, ובזמן שהוא דיבר על התרופה שלו הוא דחף את השן עם הגפרור והשן יצאה. זה לא כאב, היה מעט דם, אבל לא היה דימום. חישובו כולכם: גפרור יכול להישבר אם מפעילים יותר מדי כוח, אבל הוא הוציא את השן באמצעות דחיפה בגפרור.

אמרתי שבסין יש דברים רבים המועברים בין האנשים שהמכשירים המדויקים של הרפואה המערבית לא משתווים להם. בואו נראה האפקט של מי טוב יותר. הוא יכול להוציא שן על ידי דחיפה בגפרור. אצל הרופא המערבי צריך להזריק חומר הרדמה אם רוצים לעקור את השן. מזריקים פה, מזריקים שם, הזריקות די מכאיבות. צריכים לחכות עד שחומר ההרדמה יתחיל לעבוד. אז הרופא ימשוך את השן עם צבת. אחרי זמן ומאמץ רב, אם הרופא אינו זהיר, השורש עלול להישבר בפנים. אז הרופא ישתמש בפטיש ובמקדחה לחפור את זה, מה שיכול לגרום למטופל לרעוד בחרדה. לאחר מכן ישתמשו במכשיר מדויק כדי לקדוח. יש אנשים שקופצים בגלל הקדיחה, זה כואב כל כך, זה ידמם לא מעט, והמטופל יירק דם במשך זמן מה. תגיד אתה, של מי טוב יותר? של מי מתקדם יותר? אין עלינו להסתכל על ההופעה החיצונית של הכלים, עלינו להסתכל על היעילות שלהם בפועל. הרפואה הסינית בסין הקדומה הייתה די מתקדמת והרפואה המערבית של היום לא תוכל להשיג אותה במשך שנים רבות.

המדע של סין העתיקה שונה מהמדע הנוכחי שלנו שלמדנו מהמערב, כי הוא נקט בדרך אחרת וזה יכול להביא למצב שונה. לכן, איננו יכולים להבין את המדע והטכנולוגיה של סין הקדומה באמצעות דרך ההבנה הנוכחית שלנו. המדע של סין העתיקה התמקד ישירות בגוף האנושי, בחיים וביקום והוא כיוון במחקר ישירות לנושאים אלה, לכן הוא הלך בדרך

165 סון סה-מ'יאן, חואה טואו, ל'י ש'ה-ג'ן ופ'יאן צ'ואה – רופאים ידועים בהיסטוריה הסינית.

166 צ'או צ'או – שליט של אחת הממלכות מתקופת שלוש הממלכות (220-265 לספירה).

167 צ'ינג'האר – עיר בצפון-מזרח סין.

שונה. בתקופה ההיא התלמידים שהלכו לבתי הספר ייחסו חשיבות לישיבה במדיטציה, כשהיו יושבים הם ייחסו חשיבות לתנוחה, וכשהם הרימו את מכחול הכתיבה הם ייחסו חשיבות לתמרון הצ'י ולנשימה. בכל המקצועות כולם ייחסו חשיבות לטיהור הלב ולהסדרת הנשימה, וכל החברה הייתה במצב כזה.

יש האומרים: "אם היינו הולכים בהתאם למדע הסיני הקדום, האם היו לנו המכוניות והרכבות של היום? האם הייתה לנו המודרניזציה של היום?" אני אומר שאתה לא יכול להבין מצב אחר מנקודת המבט של הסביבה הזאת. צריכה להיות מהפכה במושגים ובחשיבה שלך. אם לא היו טלוויזיות, לאנשים היה אותן במצחם והם היו יכולים לראות את כל מה שהם רוצים. היו להם גם יכולות על-טבעיות. אם לא היו רכבות ומכוניות, אנשים היו יכולים להתרומם מהמקום בו הם יושבים ללא צורך במעליות. זה היה מביא למצב שונה של התפתחות החברה וזה לא היה מוגבל בהכרח למסגרת הזאת. הצלחות המעופפות של החוצנים יכולות לבוא וללכת במהירות מדהימה ויכולות לגדול או לקטון. מסלול ההתפתחות שהם הולכים בו אפילו עוד יותר שונה, והוא שיטה אחרת של המדע.

יש אנשים שדיברו על הנושא של בי-גן. התופעה של בי-גן קיימת. לא רק שהיא קיימת בקהילת המתרגלים, אלא גם בקרב מספר לא מבוטל של אנשים בכל החברה האנושית. יש אנשים שלא אוכלים ולא שותים במשך כמה שנים או יותר מעשור, אבל הם חיים טוב מאוד. יש אנשים שאומרים שבי-גן הוא ביטוי של רמה מסוימת; יש גם אנשים שאומרים שבי-גן הוא התבטאות של טיהור הגוף; יש גם אנשים שאומרים שהוא תהליך של טיפוח ברמה גבוהה.

למעשה זה לא אף אחד מאלו. מה זה אם כן? בי-גן הוא בעצם שיטת טיפוח מיוחדת שמשתמשים בה בסביבה ספציפית. באילו נסיבות ספציפיות משתמשים בה? בסין העתיקה, במיוחד לפני ייסוד הדתות, מתרגלים רבים אימצו את דרך התרגול הסודי, או התרגול המתבודד בהרים מרוחקים או במערות, רחוק מאוד ממושב אדם. ברגע שהם עושים את זה באופן זה, זה נוגע בנושא של מקור מזון. אם האדם לא היה משתמש בדרך הבי-גן, הוא לא היה יכול לטפח ולתרגל בכלל, והיה מת שם מרעב או מצמא. אני שטתי מצ'ונג-צ'ינג¹⁶⁹ לו-האן ללמד את הפא, ולקחתי סירה ששטה מזרחה לאורך נהר היאנג-צה. ראיתי כמה מערות במחצית הדרך לפיסגת ההרים בשני הצדדים של שלושת העמקים. בהרים ידועים רבים קיימים הדברים האלה גם. בעבר, אחרי שטיפס אל מערה בעזרת חבל, המטפח היה חותך את החבל כדי לטפח ולתרגל במערה. אם הוא לא היה יכול להצליח בטיפוח-תרגול הוא היה מת בתוכה. לא היו מים ולא היה מזון, ובדיוק בנסיבות המיוחדות האלו הוא אימץ אופן מיוחד של טיפוח-תרגול.

שיטות רבות עברו את תהליך ההורשה הזה, לכן הן כוללות בי-גן; שיטות רבות לא כוללות בי-גן. היום, רוב השיטות המופצות בחברה לא כוללות את זה. אמרנו שצריך להתמקד בשיטה אחת בתרגול ואין לעשות מה שמתחשק. אתם יכולים לחשוב שבי-גן הוא טוב ורוצים גם כן. לשם מה אתם רוצים בי-גן? יש אנשים שחושבים שזה טוב, מסתקרנים, ואולי הם חושבים שהיכולות שלהם גבוהות יותר והם יכולים להתפאר. יש אנשים עם כל מיני צורות מחשבה. גם אם ישתמשו בשיטה הזו בטיפוח-תרגול עדיין צריך לצרוך את האנרגיה של האדם עצמו כדי לקיים את הגוף הפיזי. לכן הרווח לא מכסה על ההפסדים. אתם יודעים שבמיוחד אחרי ייסוד הדתות כשישבת במדיטציה או בטיפוח מסוגר במקדשים תמיד היו אנשים שסיפקו לך מזון ותה, זה לא נוגע בנושא הזה. במיוחד כשאנחנו מטפחים בחברה של האנשים הרגילים, אתה בכלל לא צריך לאמץ את השיטה הזאת. בנוסף, אם אסכולת הטיפוח שלכם לא כוללת את זה, אין עליכם לעשות כאוות נפשכם. אבל אם אתם באמת רוצים בי-גן, לכו וטפחו. לפי מה שאני יודע, כשמאסטר מלמד שיטה לקראת רמה גבוהה ובאמת מדריך תלמיד, אם באסכולה הזו יש בי-גן התופעה הזו עשויה להופיע. אבל אי אפשר להפיץ את זה בציבור. בדרך כלל לוקחים את התלמיד לטפח באופן סודי או מתבודד.

היום יש גם מאסטרים של צ'יגונג שמלמדים בי-גן. האם הם השיגו בי-גן? לא השיגו בסוף. מי השיג בי-גן? ראיתי לא מעט אנשים שמתאשפזים, ולא מעט חיים של אנשים עמדו בסכנה. אז מדוע יש מצב כזה? האין התופעה של הבי-גן קיימת? היא קיימת. אבל יש נקודה אחת, אסור לערער סתם כך את מצב חברת האנשים הרגילים, אסור לשבש אותו. בואו לא נדבר על כמות האנשים בכל המדינה שלא היו צריכים לאכול ולשתות – הייתי אומר שאם כל אחד באזור צ'אנג-צ'ון לא היה צריך לאכול ולשתות, זה היה מקל על החיים! גם לא יצטרכו למהר ולהכין ארוחה. איכרים עובדים כה קשה בשדות ואם אף אחד לא יצטרך לאכול, זה יקל על החיים ואנשים רק יעבדו ולא יאכלו. איך זה יכול להיות? האם זו תהיה חברה אנושית? זה בטוח לא ילך, כי אסור שדברים כאלה יפריעו לחברת האנשים הרגילים בקנה מידה כה גדול.

כשכמה מאסטרים של צ'יגונג לימדו בי-גן הופיעו סכנות רבות. יש אנשים שפשוט יש להם החזקה לרדיפה אחרי בי-גן. אבל הלב הזה לא סולק, ולכבות רבים של אנשים רגילים לא סולקו, כך שכשהוא רואה אוכל טעים ולא יכול לאכול, הפה שלו יזיל ריר. ברגע שהלב הזה עולה, זה לא ילך. הוא פשוט ייעשה מודאג וירצה לאכול משהו. כשהתשוקה מתעוררת הוא ירצה לאכול, אם לא יאכל, הוא ירגיש רעב. אבל אם הוא יאכל הוא יקיא, הוא לא יהיה מסוגל לאכול, וזה יגרום לו להיות מתוח ומפחד מאוד. אנשים רבים אושפזו, ואנשים רבים היו ממש בסכנת חיים. יש אנשים שחיפשו אותי וביקשו ממני לטפל במקרים המבולגנים האלה ואני לא רוצה לטפל בהם. יש מאסטרים של צ'יגונג שפשוט עושים דברים ללא אחריות. מי רוצה לסדר את הבלגן הזה עבורם.

יתר על כן, אם תסתבכו בזמן שאתם מטפחים בי-גן, האם זה לא נובע מתוך הרדיפה שלכם עצמכם? אמרנו שהתופעה הזו קיימת, אבל זה לא איזה מצב שקורה ברמה גבוהה. גם לא השתקפות מיוחדת כלשהי. זה רק אופן תרגול שמשתמשים בו בנסיבות מיוחדות, אבל אי אפשר להפיץ אותו בציבור. מספר לא קטן של אנשים רודף אחרי בי-גן, ומדבר על כביכול בי-גן או חצי בי-גן, וקובע את זה בדרגות. יש אנשים שטוענים שהם רק שותים מים, יש אנשים שטוענים שהם רק אוכלים

168 בי-גן – "הימנעות מדגנים"; מונח עתיק להימנעות מאוכל ומשתייה.

169 צ'ונג-צ'ינג – העיר המאוכלסת ביותר בדרום-מערב סין.

פירות. כל אלו הם בייגו מזויפים, וככל שהזמן עובר הם לבטח לא יעברו. מטפח אמיתי יישאר במערה בלי לשתות או לאכול. זה נקרא בייגו אמיתי.

גניבת צ'י

כשמדברים על גניבת צ'י יש אנשים שיחווירו כאילו הוזכר נמר¹⁷⁰, והם יהיו מפוחדים מכדי לתרגל צ'יגונג. כיוון שיש אנשים בקהילת המטפחים המפיצים שמועות על התופעות של שיגעון-טיפוח, גניבת צ'י וכו', אנשים רבים לא מעזים לתרגל צ'יגונג או להתקרב לצ'יגונג. אם לא היו הדיבורים האלה, אולי עוד אנשים היו מתרגלים צ'יגונג. אבל יש מאסטרס של צ'יגונג עם שין-שיןג נחות המתמחים בהוראת הדברים האלה, וזה הופך את קהילת המטפחים לתוהו ובוהו. למעשה זה לא כה מפחיד כפי שהם תיארו. אמרנו שצ'י הוא רק צ'י, אף על פי שאתם יכולים לקרוא לזה "צ'י ראשוני מעורב" והצ'י הזה או הצ'י ההוא. כל עוד יש צ'י בגוף האדם זה אומר שהוא נמצא ברמה של סילוק מחלות ושיפור בריאות. הוא לא נחשב כמתרגל גונג. כל עוד יש לו צ'י זה אומר שהגוף שלו לא טוהר עדיין בדרגה גבוהה, וכך עדיין יש לו צ'י חולני, זה בטוח. אדם שגונב צ'י נמצא גם ברמה של צ'י. בין מתרגלי הגונג שלנו מי רוצה את הצ'י העכור ההוא? הצ'י בגוף של מי שלא מתרגל גונג הוא די עכור. אחרי שמתרגלים גונג הוא יכול להתבהר. במקום שנמצאת המחלה יראה אשכול של חומר שחור בצפיפות גבוהה. בהמשך התרגול, כשהאדם מגיע באמת לשלב של סילוק מחלות ושיפור בריאות, הצ'י שלו יהפוך בהדרגה לצהבהב. כשהוא ימשיך לתרגל הלאה, המחלה תירפא באמת והצ'י שלו ייעלם גם כן. הוא יכנס למצב של "גוף לבן חלבי".

זה בעצם אומר שאם לאדם יש צ'י, יש לו מחלות. אנחנו מתרגלי גונג, בשביל מה מתרגלי גונג ירצו צ'י? הגוף שלנו עצמו צריך לעבור טיהור. מדוע אנחנו צריכים צ'י עכור! בטוח לא צריכים אותו. אדם שרוצה צ'י הוא עדיין ברמה של הצ'י. כשהוא ברמה של הצ'י הוא לא יכול להבחין בין צ'י טוב לצ'י רע, כי אין לו היכולת הזו, ואילו בצ'י האמיתי שבדאן-ט'יאן שבגופך הוא לא יכול לגעת, כי רק אדם שיש לו יכולות גבוהות יכול לגעת בצ'י הראשוני הזה. באשר לצ'י העכור שבגוף, תן לו לגנוב אותו, זה לא מי יודע מה. כשאני מתרגל, אם אני רוצה למלא את עצמי בצ'י, אם אני רק חושב על זה, הבטן שלי תתנפח תוך זמן קצר.

אסכולת הטאו מלמדת תרגיל עמידה של ט'יאן-דזה-ג'ואנג¹⁷¹ ואילו אסכולת הבודהא מלמדת להחזיק צ'י בידיים ולמלא מקצה הראש. יש צ'י רב ביקום ואתה יכול למלא את עצמך בזה כל היום. כשנקודות לא-גונג ופאי-חוני¹⁷² פתוחות אתה יכול למלא את עצמך בצ'י. כשאתה שופך צ'י עם הידיים בזמן שאתה מתרכז בדאן-ט'יאן תתמלא תוך זמן קצר. לא משנה כמה תתמלא מזה, למה זה טוב? יש אנשים שכשהם מתרגלים צ'י הרבה הם מרגישים שכריות האצבעות נפוחות והגוף נפוח. כשאחרים מתקרבים לאדם כזה הם מרגישים שדה מסביבו: "וואו, תרגלת די טוב". אני אומר שזה שום דבר. איפה הגונג? עדיין תרגלת צ'י. לא משנה כמה צ'י יש, הוא לא יכול לבוא במקום גונג. המטרה של תרגול הצ'י היא להחליף את הצ'י שבתוך הגוף עם הצ'י הטוב שבחוץ כדי לטהר את הגוף. בשביל מה לאחסן צ'י? כשאתה ברמה הזאת, כשלא עברת שינוי מהותי, הוא לא גונג. לא משנה כמה צ'י תגנוב, עדיין תהיה רק שק גדול של צ'י. למה זה טוב? הוא לא הוחלף לחומר בעל אנרגיה גבוהה. אז מה אתה מפתח? תן לו לגנוב את הצ'י אם הוא באמת רוצה.

חישבו על זה כולכם: אם יש צ'י בגופכם, יש בו מחלות. אז כשהאדם גונב ממך, האם הוא לא גנב את הצ'י החולני שלך גם כן? הוא לא יכול להבחין בין הדברים האלה בכלל, כי מי שרוצה צ'י גם נמצא ברמה הזאת של צ'י ואין לו יכולות כלשהן. אדם שיש לו גונג לא רוצה צ'י, זה בטוח. אם אתם לא מאמינים אפשר לעשות ניסוי. אם מישו רוצה לגנוב ממך צ'י, אתה יכול לעמוד שם ולתת לו לגנוב. אתה יכול למקד את מחשבתך במילוי הגוף בצ'י מהיקום בזמן שהוא גונב מאחוריך. תראה כמה שזה טוב, כי זה עוזר לך להגביר את מהירות טיהור הגוף וחוסך לך את תנועות הצ'יגונג-גואן¹⁷³. כיוון שהכוונה שלו רעה והוא גונב משהו ששייך למישו אחר, אף על פי שמה שהוא גנב הוא משהו לא טוב, הוא גם עשה משהו שפוגע בדה. לכן הוא ייתן לך דה. זה יוצר מעגל, שבזמן שהוא לוקח את הצ'י שלך בצד אחד הוא נותן לך דה בצד השני. האיש שגונב צ'י לא יודע את זה, אם הוא היה יודע את זה הוא לא היה מעז לעשות את זה!

לכל האנשים האלה שגונבים צ'י יש פנים כחלחלות, כולם כאלה. אנשים רבים הולכים לפארקים לתרגל גונג כדי לסלק את המחלות ויש להם כל מיני מחלות. כשהם מרפאים מחלה הם צריכים לנסות להוציא את הצ'י החולני, אבל האדם שגונב צ'י אפילו לא מוציא צ'י, והוא אוסף כל מיני צ'י חולני בכל גופו, אפילו פנים גופו שחור מאוד. כיוון שהוא כל הזמן פוגע בדה, הוא שחור גם בחוץ. כששדה הקארמה גדל וכשהוא מאבד דה רב, הוא ייעשה שחור בפנים ובחוץ. אם האדם שגונב

170 "להחזיר כשמוזכרים נמר" – ניב סיני שפירושו להחזיר מפתח רק למשמע דבר מה מפחד או למשמע דבר מה הקשור לאירוע טראומטי שהאדם חווה בעבר.

171 ט'יאן-דזה-ג'ואנג – צורת תרגיל עמידה של צ'יגונג באסכולת הטאו.

172 פאי-חוני – נקודת אקופונקטורה הממוקמת בכתר הראש.

173 צ'יגונג-גואן – "להריץ למלא"; תנועות בתרגיל השלישי של הפאלון דאפא.

צ"י היה יודע שהוא עובר שינוי כזה ומבין שהוא נותן דה לאחרים כשהוא עושה דבר טיפשי כזה, הוא לא היה עושה את זה כלל.

יש אנשים המתארים צ"י באופן מיסטי: "כשאתה באמריקה אתה יכול לקבל את הצ"י שאני מקריין"; "אתה יכול לחכות בצד השני של הקיר ותוכל לקבל את הצ"י שאני מקריין". יש אנשים שהם רגישים מאוד ובאמת יכולים לקבל את הצ"י כשהוא מוקרן. אבל צ"י אינו מטייל בממד הזה. הוא הולך בממד אחר שבו אין קיר במקום הזה. מדוע אינך יכול להרגיש שום דבר כשמאסטר של צ"י גונג מקריין צ"י בשטח פתוח? כי יש שם מחסום בממד אחר. לכן צ"י אינו, כפי שאנשים מתארים, בעל כוח חדירה גדול כל כך.

מה שבאמת עובר זה גונג. כשמתרגל יכול להקריין גונג כבר אין לו צ"י, ומה שהוא מקריין זה סוג של חומר בעל אנרגיה גבוהה. כשמסתכלים דרך הטייפון-מו הוא מין אור. כשהוא מוקרן על גוף של אדם הוא גורם לאדם להרגיש חום. זה יכול להשפיע ישירות על אדם רגיל. אבל זה עדיין לא יכול להשיג לגמרי את המטרה של ריפוי מחלות, כי זה יכול רק לדכא אותן. כדי לרפא מחלות באמת צריכה להיות יכולת על-טבעית. יש יכולת על-טבעית ספציפית לכל סוג של מחלה. ברמה המיקרוסקופית מאוד, כל חלקיק קטן של גונג הוא בדמותך. הוא יכול להכיר אנשים והוא בעל תבונה, הוא חומר בעל אנרגיה גבוהה. אם מישוהו גונב את זה האם הוא יכול להישאר שם? הוא לא יישאר שם ואי אפשר לשים אותו שם כי הוא לא דבר ששייך לאדם עצמו. באשר לכל המטפחים האמיתיים, אחרי שהגונג התפתח יש מאסטרים שמטפלים בהם. המאסטר מסתכל שם על מה שאתה עושה. כשאתה מנסה לקחת דברים ממישהו, המאסטר של האדם ההוא לא יסכים גם כן.

איסוף צ"י

גניבת צ"י ואיסוף צ"י שניהם אינם בעיות שיש לפתור עבורכם כשאנחנו מלמדים ברמה גבוהה. זה מכיוון שיש לי מטרה נוספת: לשקם את המוניטין של הטיפוח-תרגול ולעשות מספר מעשים טובים, ולגלות את התופעות הרעות האלה שאף אחד לא דיבר עליהן בעבר. אני רוצה שכולכם תדעו עליהן כדי שאנשים מסוימים לא יבצעו כל הזמן מעשים רעים. יש אנשים שלא מבינים את האמת על הצ"י גונג וכשמזכירים אותה הם מחווירים כאילו הוזכר נמר.

הצ"י ביקום הוא רב. יש אנשים שמדברים על הצ"י השמימי היאנגי והצ"י הארצי הייני. כיוון שאתה גם כן יחידה של היקום, אתה יכול ללכת על זה ולאסוף את הצ"י. אבל יש אנשים שלא אוספים את הצ"י שביקום. הם מתמחים בהנחיית אנשים איך לאסוף צ"י מצמחים. הם אפילו סיכמו את הניסיון שלהם: הצ"י של עץ הצפצפה לבן, או הצ"י של עץ האורן צהוב, איך אפשר לאסוף, מתי כדאי לאסוף. יש גם אנשים שאומרים: "יש עץ ליד הבית שלי. אספתי את הצ"י שלו והוא מת". לאיזו יכולת זה נחשב? האין זה עשיית מעשה רע? אתם יודעים, כשאנחנו באמת מטפחים ומתרגלים אנחנו דורשים מסרים חיוביים והתאמה לתכונת היקום. האם אתה לא צריך ליישם שן? כדי להתאים לתכונת היקום, ג'ן-שן-רן, צריך ליישם שן. אם תמיד תעשה מעשים רעים האם הגונג שלך יוכל לגדול? האם המחלות שלך יוכלו להירפא? האם זה לא בדיוק ההפך ממה שהמתרגלים שלנו צריכים לעשות? זה גם נחשב להריגה ולביצוע מעשה רע! אולי יש אנשים שיגידו: "ככל שאתה מדבר יותר כך זה נשמע יותר בלתי מתקבל על הדעת – להרוג חיה זו הריגה ולגרום לצמח למות זו גם הריגה". למעשה זה כך. בבורהזים מדברים על סמסארה. אולי הפכת לצמח בגלגולי הנשמות. זה מה שמלמדים בבורהזים. כאן איננו מדברים על זה באופן זה, אבל אנחנו אומרים לכולם שגם לעצים יש חיים. לא רק שיש להם חיים, אלא יש להם גם פעילות חשיבתית גבוהה מאוד.

לדוגמה: יש אדם באמריקה שהתמחה במחקר אלקטרוני והוא לימד אחרים איך להשתמש בגלאי שקר. יום אחד בא לו לפתע רעיון. הוא שם את שתי הזרועות של גלאי השקר על צמח אַגְבָּה¹⁷⁴ ושפך מים לתוך שורשיו. אז הוא גילה שהמחט של גלאי השקר ציירה במהירות סוג של עקומה. עקומה מהסוג הזה זהה בדיוק לעקומה המיוצרת על ידי מוח אנושי בזמן קצר של התרגשות או שמחה. באותו רגע הוא היה בהלם. איך לצמח יכולים להיות רגשות! הוא כמעט רצה לצעוק ברחוב: "לצמחים יש רגשות!" בהשראת העניין הזה הוא המשיך לחקור בתחום זה וביצע ניסויים רבים.

פעם אחת הוא שם שני צמחים זה ליד זה וביקש מתלמיד שלו לדרוך על צמח אחד ולרמוס אותו למוות בפני הצמח השני. אחרי זה הוא לקח את הצמח השני לחדר וחיבר אותו לגלאי שקר. הוא ביקש מחמישה מתלמידיו להיכנס לחדר לפי הסדר. לצמח לא היו כל תגובות כשהארבעה הראשונים נכנסו אל החדר. כשהתלמיד החמישי – זה שרמס את הצמח – נכנס אל החדר, לפני שהוא אפילו ניגש אל הצמח, המחט מיד ציירה במהירות עקומה מהסוג שמופיע רק כשאדם מבוהל. הוא היה ממש בהלם! המקרה הזה מצביע על נושא חשוב מאוד: תמיד האמנו שבן אדם הוא חיים גבוהים עם איברי חישה, יכולת זיהוי ומוח שיכול לנתח דברים. איך צמחים יכולים לזהות דברים? האם זה לא מצביע על כך שיש להם תחושות גם כן? בעבר, אם מישוהו היה אומר שלצמחים יש איברי חישה, מחשבה ורגשות והם יכולים לזהות אנשים, היו אומרים שהוא דוגל באמונות טפלות. וזה לא רק זה, נראה כי צמחים עוברים את בני האדם של היום במובנים מסוימים.

יום אחד הוא חיבר את גלאי השקר לצמח וחשב: "איזה ניסוי אעשה? אשרוף לו את העלים באש ואראה איך הוא יגיב". ברגע שהוא חשב על זה ולפני שהוא התחיל לשרוף, המחט האלקטרונית ציירה במהירות סוג של עקומה המצוירת רק כשאדם צועק "הצילו". היכולת העל-חושית הזו נקראה בעבר קריאת מחשבות. זו יכולת פוטנציאלית, יכולת מולדת. אבל כל הגזע האנושי מתדרדר היום. צריך לטפח ולתרגל מחדש ולחזור למקור ולשוב לאמת, לחזור לטבע המקורי המולד שלך, רק אז תשיג אותה. אבל לצמח יש אותה והוא יודע מה אתה חושב. זה נשמע די בלתי מתקבל על הדעת, אבל זה היה ניסוי מדעי ממשי. הוא ניהל כל מיני ניסויים, כולל בדיקת היכולת של שליטה מרחוק ממרחק רב. כשהתזות שלו פורסמו הן עוררו גלים בכל העולם.

בוטניקאים בארצות שונות החלו לחקור את התחום הזה, וגם המדינה שלנו עושה זאת, וזו כבר אינה אמונה טפלה. ביום ההוא אמרתי משפט כזה: מה שהמין האנושי שלנו התנסה בו, המציא וגילה, מספיק כדי לשנות את ספרי הלימוד של היום. אבל בגלל ההשפעה של ההשקפות המסורתיות אנשים לא מעוניינים להכיר בזה, וגם אין אף אחד שמסדר את הדברים האלה באופן שיטתי.

בפארק בצפון מזרח ראיתי שקבוצה של עצי אורן מתה. היו שם אנשים שאין לדעת מה הם תרגלו, הם התגלגלו על כל הדשא ולאחר מכן אספו צי' ברגליהם בדרך אחת ובידיהם בדרך אחרת, ותוך זמן קצר כל עצי האורן שם הפכו צהובים ומתו. האם מה שהם עשו היה מעשה טוב או רע? מנקודת המבט של המטפחים שלנו זו הייתה הריגה. אתה מטפח, כך שעליך להיות אדם טוב, להתאים בהדרגה לתכונת היקום, ולהיפטר מהדברים הרעים האלה שלך. גם מנקודת המבט של אנשים רגילים זה לא היה מעשה טוב. זה היה להשחית רכוש ציבורי ולהרוס את הצמחייה הידוקה ואת האיזון של המערכת האקולוגית. זה לא מעשה טוב משום נקודת מבט. יש צי' רב ביקום ואתה יכול לאסוף כמה שאתה רוצה. יש אנשים שיש להם אנרגיה רבה. אחרי שהם מטפחים לרמה מסוימת הם יכולים באמת בהינף יד אחד לאסוף צי' של צמחייה באזור גדול, אבל זה עדיין רק צי'. לא חשוב כמה הוא אוסף, למה זה טוב? יש אנשים שכשהם הולכים לפארק הם לא עושים שום דבר אחר. משהו מצהיר: "אני לא צריך לתרגל גונג. אני רק אוסף עם הידיים בזמן שאני מתהלך ואז התרגול שלי מסתיים". זה מספיק לו להשיג צי' כי הוא חושב שצי' זה גונג. כשאנשים מתקרבים אל האדם הזה הם ירגישו שהגוף שלו די קר. לצי' של הצמחים יש טבע היין, האין זאת? מתרגל צריך לשמור על האיזון של יין ויאנג. אף על פי שהגוף של אדם זה מריח כמו שרף אורנים, הוא אפילו חושב שהוא מתרגל היטב.

מי שמתרגל גונג משיג גונג

הנושא של מי שמתרגל גונג ומי שמשיג גונג הוא נושא קריטי ביותר. כשאנשים שואלים אותי מהם היתרונות של פאלון דאפא אני אומר שפאלון דאפא יכול לאפשר את זה שהגונג יזקק את המתרגלים ויפחית את זמן התרגול: זה פותר את הבעיה שחסר לאדם זמן לתרגל על ידי כך שהוא כל הזמן מזוקק על ידי הגונג. באותו זמן, השיטה שלנו היא כזו שבאמת מטפחת את הטבע ואת החיים גם יחד. הגוף הפיזי שלנו יעבור שינויים גדולים. לפאלון דאפא יש גם היתרון הגדול ביותר שלא הזכרתי בעבר ורק היום נדבר עליו. כיוון שהוא קשור בנושא עיקרי שיש בו משמעות היסטורית רבה ויש לו השפעה רבה למדי על קהילת המטפחים, אף אחד בהיסטוריה לא העז לחשוף אותו וגם לא הרשו לאף אחד לחשוף אותו. אבל זה לא ילך אם לא אדבר עליו.

יש תלמידים שאמרו: "כל משפט שמאסטר לי הונג-ג'י אומר הוא סוד שמימי וחיפה של סודות שמימיים". אבל אנחנו באמת מביאים אנשים לרמות גבוהות יותר שזה להציל אנשים. אני צריך להיות אחראי כלפיכם ואני יכול לקחת את האחריות הזאת. לכן זו לא חשיפת סודות שמימיים. אם מדברים סתם בחוסר אחריות אז זו חשיפת סודות שמימיים. היום אנחנו נחשוף את הנושא הזה: מי שמתרגל גונג משיג גונג. לפי מה שאני רואה, כל השיטות היום, כולל גם שיטות של אסכולות הבודהא והטאו ואסכולת הצי'מן במהלך ההיסטוריה, כולן טיפחו את הפוֹ-יוֹאֶן-שֶׁן (פוֹ-אִי-שֶׁן) של האדם, וזה היה הפוֹ-יוֹאֶן-שֶׁן שמשיג גונג. הגוֹ-יוֹאֶן-שֶׁן שאנחנו מדברים עליו כאן מתייחס לחשיבה של עצמנו. אדם צריך להיות מודע למה שהוא חושב או עושה – זה האני האמיתי שלך. אבל אתה לא יודע כלל מה הפוֹ-יוֹאֶן-שֶׁן שלך עושה. אמנם אתה והוא נולדתם באותו זמן, קוראים לכם באותו שם, אתם שולטים על אותו גוף ונראים אותו דבר, אבל ליתר דיוק, הוא לא אתה.

יש עיקרון ביקום הזה: מי שמאבד – מרוויח, מי שמטפח ומתרגל – משיג גונג. כל השיטות במהלך ההיסטוריה לימדו אנשים שיש להיות בטרנס במהלך תרגול הגונג ושאינן לחשוב על שום דבר. אחר כך יש להיכנס למצב של דינג עמוק עד שלבסוף האדם לא יהיה מודע לשום דבר. יש אנשים שיושבים במדיטציה במשך שלוש שעות כאילו עבר רק רגע אחד. אחרים אפילו מעריצים את עוצמת הדינג שלו. האם הוא באמת תרגל? הוא עצמו בכלל לא יודע. במיוחד אסכולת הטאו מלמדת: "הֶשֶׁן-שֶׁן¹⁷⁵ מת – היוֹאֶן-שֶׁן נולד". את מה שהם מכנים כ"הֶשֶׁן-שֶׁן" אנחנו מכנים "יוֹאֶן-שֶׁן"; את מה שהם מכנים

"יואן-שן" אנחנו מכנים "פּוֹרְיֹאן-שן". אם השה-שן שלך באמת מת אתה באמת מת והג'וֹיֹאן-שן באמת לא יתקיים. משהו שמתרגל בשיטה אחרת אמר: "המורה, כשאני מתרגל אני לא מכיר אף אחד בבית". משהו אחר אמר לי: "אני לא כמו אחרים שקמים מוקדם בבוקר או נשארים עד מאוחר בלילה כדי לתרגל. אחרי שאני חוזר הביתה אני שוכב על הספה ואני בעצמי יוצא החוצה לתרגל. אני שוכב שם ומסתכל עליו מתרגל". אני חושב שזה עצוב מאוד, אבל זה גם לא עצוב!

מדוע אחרים מצילים את הפּוֹרְיֹאן-שן? פעם לו דונג-בין¹⁷⁶ אמר משפט: "עדיף להציל חיה מאשר בן אדם". אנשים באמת מתקשים מאוד להתעורר מפני שאנשים רגילים מושלים על ידי חברת האנשים הרגילים. לנוכח רווחים מעשיים הם לא יכולים להניח את הלכות האלה. אם אתה לא מאמין, בסיום ההרצאה יש אנשים שיצאו מהאודיטוריום הזה ויהפכו שוב להיות אנשים רגילים. אם משהו מרגיז אותם או דוחף אותם הם לא יסבלו את זה. אחרי זמן מה הם לא ינהלו את עצמם כמתרגלים כלל. אנשים רבים בהיסטוריה שטיפחו את הטאו הבחינו בנקודה הזאת: קשה מאוד להציל בני אדם, כי הג'וֹיֹאן-שן שלהם מושלה מדי. יש אנשים שיש להם תכונת הארה טובה והם יבינו את זה מהר מאוד עם רמז. יש אנשים שלא יאמינו, לא משנה מה אומרים להם. הם חושבים שאתה מגזים. לימדנו את האדם הזה כל כך הרבה על טיפוח ה"שין-שינג", אבל ברגע שהוא בין אנשים רגילים הוא עדיין יתנהג כפי שהוא רגיל. הוא חושב שהתועלת הממשית והמוחשית שבין האנשים הרגילים שבהישג ידו היא עדיין מעשית והוא עדיין רודף אחריה. הפא שהמורה דיבר עליו נשמע הגיוני, אבל הוא לא יכול ליישם את זה. הג'וֹיֹאן-שן של האדם הוא הקשה ביותר להצלה ואילו פּוֹרְיֹאן-שן יכול לראות מראות של ממדים אחרים. לכן הם חושבים: "מדוע אני צריך להציל את הג'וֹיֹאן-שן שלך? הפּוֹרְיֹאן-שן שלך הוא גם כן אתה. האם זה לא אותו דבר אם אציל אותו? שניהם אתה וזה לא חשוב מי ישיג, בכל מקרה אתה השגת".

אתאר שיטה ספציפית של התרגול שלהם. אם לאדם יש יכולת על-טבעית של ראייה למרחקים, ייתכן שהוא יראה את המראה הזה: כשאתה יושב במדיטציה תראה שברגע שנכנסת לשקט, "ווש", בבת אחת יצא מתוך גופך אחד שנראה ממש כמוך. אבל אם אתה מנסה להבחין איפה אתה עצמך – אתה יושב ממש כאן. אחרי שאתה רואה שהוא עוזב את גופך, המאסטר ייקח אותו לתרגל ולטפח בממד שהוא יצר. זה יכול להיות בצורה של החברה בעבר, או החברה של היום, או חברה של ממד אחר. הוא ילמד אותו לתרגל והוא יעבור קשיים רבים. כל יום זה יהיה שעה או שעתיים. כשהוא חוזר מהתרגול אתה תצא מהדינג. זה כשיכולים לראות.

זה יהיה עצוב יותר אם לא יכולים לראות, או לא יודעים שום דבר ואחרי שעתיים של ישיבה בטרנס יוצאים מהדינג. יש אנשים שישנים במשך שעתיים או שלוש שעות. זה גם נחשב כסיום התרגול שלו והוא נתן את הכול למישהו אחר. זה נעשה לסירוגין, הוא יושב לאורך זמן מסוים במדיטציה כל יום. יש גם כאלה שהשלימו בבת אחת. כולכם שמעתם על בּוֹדִידֶהְרַמָּה שישב מול קיר במשך תשע שנים. בעבר היו נזירים רבים שישבו במשך עשורים. הזמן הארוך ביותר שתועד בהיסטוריה היה יותר מ-90 שנה, היה גם יותר מזה. אפילו עם אבק עבה שהתאסף על העפעפים ודשא שגדל על גופם הם עדיין המשיכו לשבת שם. גם באסכולת הטאו מלמדים את זה. במיוחד שיטות באסכולת הצ'יֶן דורשות לישון. אדם ישן במשך עשורים בלי לצאת ממצב הטרנס ולא מתעורר. אבל מי תרגל? הפּוֹרְיֹאן-שן של האדם יצא לתרגל. אם הוא יכול לראות הוא יגלה שהמאסטר מדריך את הפּוֹרְיֹאן-שן בתרגול. פּוֹרְיֹאן-שן יכול גם להיות חייב קארמה רבה. למאסטר אין היכולת לסלק את כל הקארמה. לכן הוא יגיד לו: "תרגל כאן היטב. אני יוצא לרגע ותכף אחזור. חכה לי כאן".

המאסטר יודע היטב מה יקרה, אבל הוא עדיין צריך לעשות זאת. כתוצאה מכך, שד יבוא להפחיד את האדם או יהפוך ליפהייה כדי לפתות אותו – יהיו כל מיני דברים. השד יבין שהוא באמת לא יכול להזיז לו את הלב, כי קל יחסית ל"פּוֹרְיֹאן-שן" לטפח, כי הוא יכול לדעת את האמת. השד יהיה נואש וירצה להרוג אותו כדי לספק את שנאתו ולהתנקם, והוא באמת יהרוג אותו. באופן זה הוא ישלם את כל החוב שלו. אחרי המוות הפּוֹרְיֹאן-שן יופיע מרחף כמו עננת עשן. הוא יתגלגל מחדש למשפחה ענייה מאוד. הוא יסבול מגיל צעיר. כשהוא יתבגר דיו להבין דברים המאסטר יחזור. מובן שהילד לא יוכל להכיר אותו. המאסטר ישחרר את זיכרונם השמור בעזרת יכולת על-טבעית. הוא מיד יזכור הכול, "האם זה לא המאסטר שלי?" המאסטר יגיד לו: "עכשיו זה בסדר, אפשר לתרגל". כך המאסטר יעביר לו את הדברים במשך שנים רבות.

אחרי שהוא לימד אותו המאסטר יגיד לו: "יש לך החזקות רבות לסלק, עליך לצאת לנדרוד". נדרודים בחברה זה די מענה. הוא יתהלך בתוך החברה, יתחנן לאוכל ויפגוש סוגים שונים של אנשים שיצחקו עליו, יקללו אותו, ינצלו אותו – הוא יכול להתקל בכל מיני דברים. הוא יתייחס לעצמו כמתרגל ויאזן היטב את היחסים עם אחרים, ישמור על ה"שין-שינג", וישפר את ה"שין-שינג" ללא הרף. כל הפיתויים מכל מיני רווחים בין האנשים הרגילים לא יזיזו את לבו. אחרי שנים רבות הוא יחזור מנדרודיו. המאסטר יגיד: "כבר השגת את הטאו והגעת לשלמות. אם אין לך יותר מה לעשות, חזור, ארגן והתכונן לעזוב; אם נשאר לך משהו לעשות, אז סיים את הדברים שלך בין האנשים הרגילים". כך הפּוֹרְיֹאן-שן חוזר אחרי שנים רבות. ברגע שהפּוֹרְיֹאן-שן חוזר, הג'וֹיֹאן-שן כאן יוצא ממצב הטרנס והג'וֹיֹאן-שן מתעורר מהשינה.

אבל אדם זה למעשה לא טיפח. הפּוֹרְיֹאן-שן ההוא טיפח, לכן הפּוֹרְיֹאן-שן משיג גונג. אבל הג'וֹיֹאן-שן גם כן סבל ואחרי הכול הקדיש את כל הנעורים לישיבה שם, וזמן חייו כאדם רגיל עבר כולו. אז מה יקרה? הוא ירגיש שאחרי היציאה

מהטרנס הוא פיתח גונג באמצעות התרגול שלו והשיג יכולות על-טבעיות. אם הוא רוצה לטפל בחולה או לעשות משהו הוא יהיה מסוגל כיוון שהפוי-יאן-שן יספק אותו. כי אחרי הכול הוא הג'ו-יאן-שן והג'ו-יאן-שן שולט על הגוף, לכן הוא זה שמחליט. בנוסף, הוא יושב כאן במשך שנים רבות כל כך, כל החיים שלו עברו. בזמן המוות הפוי-יאן-שן יעזוב. כל אחד ילך בדרך שלו. לפי הבודהיזם אדם זה עדיין יעבור סמסארה. היות שאדם מואר גדול טופח אצלו בגוף, אדם זה גם צבר כמות גדולה של דה. אז מה יקרה? ייתכן שהוא יהיה פקיד גבוה או ירוויח כסף רב בחיים הבאים. זה יכול להיות רק כך. האם הטיפוח שלו לא היה לשווא?

עברנו קשיים רבים כדי לקבל הסכמה לחשוף נושא זה. חשפתי תעלומה נצחית, סוד בתוך סוד שלא ניתן היה לדבר עליו לחלוטין. חשפתי את המהות של כל שיטות הטיפוח השונות במהלך ההיסטוריה. האם לא אמרתי שהמקורות ההיסטוריים הקשורים לכך עמוקים מאוד? אלו הן הסיבות. חישבו על זה: באיזו אסכולה לא טיפחו ותרגלו באופן זה? אתה מטפח ומטפח, אבל לך אין גונג. האין זה מעציב! אז את מי יש להאשים? בני אדם הם כה מבולבלים שאינם מתעוררים לכך, לא משנה כמה רומזים להם. אם מדברים גבוה מדי זה נשמע בלתי מתקבל על הדעת. אם מדברים נמוך מדי הם לא יכולים להתעורר כלפי מעלה. אפילו כשאני מדבר באופן זה יש אנשים שעדיין יבקשו ממני לרפא את המחלות שלהם. אני ממש לא יודע מה להגיד להם. אנחנו מלמדים טיפוח-תרגול. אנחנו יכולים לדאוג רק לאלו שמטפחים כלפי רמות גבוהות.

באסכולת הטיפוח שלנו זה הג'ו-יאן-שן שמשיג גונג. אז האם הג'ו-יאן-שן ישיג גונג אם תגיד כך? מי מרשה את זה? זה לא כך, כי צריך להיות תנאי מוקדם. כולכם יודעים שאסכולת הטיפוח שלנו לא נמנעת ממגע עם חברת האנשים הרגילים כשמטפחים ומתרגלים, ולא נמנעת או בורחת מקונפליקטים; בסביבה המורכבת הזו של אנשים רגילים אתה מודע בראש צלול ומפסיד ביודעין במובן של אינטרסים. כשהרווחים שלך ייגנבו על ידי אחרים, אתה לא תתחרה ותילחם עבורם כמו אחרים; כשכל מיני דברים מפריעים לשיין-שינג שלך אתה תפסיד. בסביבה הקשה הזאת תאמן את הרצון שלך ותשפר את השיין-שינג שלך. בתוך ההשפעה של כל מיני מחשבות רעות של אנשים רגילים תוכל לצאת מעבר לכל זה.

חישבו על זה כולכם: האם זה לא אתה שסובל ביודעין? האין זה הג'ו-יאן-שן שלך שעושה את ההקרכה? האין זה אתה שהפסדת ביודעין את הדברים בין אנשים רגילים? אז מגיע לך לקבל את הגונג הזה, כי מי שמפסיד מרוויח. לכן זוהי הסיבה שאסכולת הטיפוח שלנו לא נמנעת מהסביבה המסובכת הזאת של אנשים רגילים בטיפוח-תרגול. מדוע אנחנו מטפחים ומתרגלים בתוך קונפליקטים של אנשים רגילים? זה כיוון שאנחנו בעצמנו נשיג גונג. בעתיד מטפחים מקצועיים המטפחים במנזרים יהיו צריכים לנדוד בין אנשים רגילים.

יש אנשים ששאלו: "מה עם השיטות האחרות שגם מתרגלים אותן היום בין אנשים רגילים?" אבל כולן מפיצות ענייני סילוק מחלות ושיפור בריאות. למעט אלה שלימדו תלמיד יחיד, אף אחד לא לימד טיפוח-תרגול אמיתי בציבור לקראת רמות גבוהות. אלה שבאמת מלמדים את התלמידים כבר לקחו אותם כדי ללמד אותם בסוד. בכל השנים האלה, מי דיבר על הדברים האלה בציבור? לא היה אף אחד. אסכולת הטיפוח שלנו מלמדת בדרך זו כיוון ששלנו היא בדיוק דרך טיפוח כזאת ואנחנו משיגים גונג בדיוק באופן זה. באותו זמן עשרות אלפי הדברים, ואפילו יותר, שמתקנים באסכולה הזאת שלנו כולם מותקנים בג'ו-יאן-שן שלך כדי שאתה עצמך באמת תשיג גונג. אני אמרתי שעשיתי משהו שאף אחד לא עשה קודם, ופתחתי את הדלת הכי רחבה. יש אנשים שהבינו את מה שאמרתי, ומה שאמרתי הוא באמת לא בלתי מתקבל על הדעת. יש לי הרגל: אם יש לי ג'אנג ואני אומר רק צ'ה אחד, אתה יכול עדיין לטעון שאני מגזים. אבל מה שאמרתי הוא בעצם רק חלק קטן. בגלל הפער העצום בין הרמות אינני יכול אפילו לגלות לך מעט מהדאפא הגבוה והעמוק יותר.

אסכולת הטיפוח שלנו מטפחת בדיוק בדרך זו המאפשרת לך עצמך באמת להשיג גונג. זוהי הפעם הראשונה מאז ההתחלה של שמים וארץ, אתה יכול לבדוק בהיסטוריה. הטוב בזה הוא שאתה בעצמך תשיג גונג, אבל זה גם קשה מאוד. בתוך הסביבה המסובכת של אנשים רגילים ותוך כדי חיכוך השיין-שינג בין אנשים, להיות מסוגל להתרומם מעל ומעבר זה הקשה ביותר. הקשה בזה הוא שאתה ביודעין תפסיד כשאתה בתוך האינטרסים של אנשים רגילים. האם זה יזיז את לבך כשאתה מול אינטרסים הקשורים אליך; האם התככים והמאבקים הבין אישיים יזיזו את לבך; או האם זה יזיז את לבך כשקרוביך או חבריך סובלים ואיך תשקול את הדברים? זה בדיוק קשה כל כך להיות מטפח! מישוהו אמר לי: "מספיק להיות אדם טוב בקרב אנשים רגילים. מי יכול להצליח בטיפוח?" אחרי ששמעתי את זה הרגשתי די עצוב! לא אמרתי לו אף מילה. יש כל מיני סוגים של שיין-שינג. אדם יכול להתעורר רק לגובה הרמה שאליה הוא יכול להתעורר, מי שמבין ישיג.

לְאוּ דִּזֶּה אָמַר: "אפשר לקרוא לטאו 'דרך', אבל הוא אינו דרך רגילה"¹⁷⁷. אם אפשר להרים אותו מכל מקום על הארץ ולהצליח בטיפוח אז הוא לא יהיה יקר ערך. אסכולת הטיפוח שלנו דורשת ממך להשיג גונג בעצמך תוך כדי קונפליקטים. לכן עלינו להתאים את עצמנו לאנשים הרגילים כמה שיותר. במובן החומרי לא נדרש ממך באמת להפסיד משהו, אבל בסביבה החומרית הזאת עליך לשפר את השיין-שינג שלך. זה שזה נוח זה בגלל זה. אסכולת הטיפוח שלנו היא הנוחה ביותר, כי אפשר לטפח אותה בין אנשים רגילים ולא צריכים להתנזר. זה שהיא קשה זה גם בגלל זה, כי האדם יתרגל ויטפח

177 "טאו" ("דא") בסניית היא "דרך" במשמעות הרחבה יותר, ומשפט זה הוא המשפט הפותח את ספרו של לְאוּ דִּזֶּה "דא דה ג'ינג". המשפט מתורגם גם: "טאו שניתן לבטא אותו אינו הטאו הנצחי".

בתוך הסביבה המסובכת ביותר של אנשים רגילים. אבל היא הטובה ביותר בגלל זה, כי היא מאפשרת לאדם עצמו להשיג גונג. זוהי הנקודה הקריטית ביותר של אסכולת התרגול שלנו והיום חשפתי אותה בפני כולם. מובן שכשהג'יואן-שן מקבל גונג גם הפו-יואן-שן מקבל גונג. מדוע זה כך? כשכל המסרים, הישירות התבוניות והתאים בגופך מקבלים גונג, הפו-יואן-שן גם מקבל גונג. אבל הוא אף פעם לא יהיה גבוה יותר ממך. אתה העיקרי והוא שומר על הפא.

אם מדברים על זה הייתי רוצה גם להוסיף משהו. בקהילת המטפחים שלנו יש לא מעט אנשים שתמיד רצו לטפח ולתרגל לקראת רמות גבוהות. הם הלכו לכל מקום לחפש את הפא ובזבוז לא מעט כסף. הם לא מצאו מאסטרים ידועים אחרי שהיו בכל הארץ. להיות ידוע זה לא בהכרח להיות ידוע. בסופו של דבר האנשים האלה נסעו הלך ושוב, בזבוז כסף רב ומאמצים רבים ולא השיגו דבר. היום חשפנו עבורכם את השיטה הטובה כל כך. אני כבר הגשתי לך אותה בשתי ידיי, הבאתי אותה עד לפתח דלתך. זה תלוי בך אם תוכל לטפח ולתרגל ואם תצליח. אם תוכל לעשות את זה אז תמשיך בטיפוח שלך; אם לא תוכל לעשות את זה, אם לא תוכל לטפח, אז מעתה ואילך אל תחשוב עוד על טיפוח-תרגול. פרט לשדים שירמו אותך, אף אחד אחר לא ילמד אותך ובעתיד לא תוכל לטפח. אם לא אוכל להציל אותך, אף אחד אחר לא יוכל. למעשה למצוא מאסטר אמיתי של פא אמיתי שילמד אותך קשה יותר מלפטס לשמים. בכלל אין אף אחד שמטפל בזה. בתקופת סוף-הדְהֶרְמָה אפילו רמות גבוהות מאוד הן בסוף הג'יה, והם אפילו עוד יותר לא יכולים לטפל באנשים רגילים. האסכולה הזאת היא הנוחה ביותר. בנוסף, מתרגלים בה ישירות בהתאם לתכונת היקום. היא הדרך המהירה ביותר והישירה ביותר והיא מכוונת ישירות ללב האדם.

מעגל שמימי

באסכולת הטאו מדברים על מעגל שמימי גדול וקטן. אנחנו נסביר מהו מעגל שמימי. המעגל השמימי שאנחנו בדרך כלל מתייחסים אליו הוא החיבור של שתי תעלות האנרגיה¹⁷⁸ רן ודו. מעגל שמימי זה הוא מעגל שמימי בעומק העור שלא נחשב לשום דבר, זה רק משהו של סילוק מחלות ושיפור בריאות. זה נקרא המעגל השמימי הקטן. מעגל שמימי אחר, שלא נקרא "המעגל השמימי הקטן" וגם לא "המעגל השמימי הגדול" הוא סוג של מעגל שמימי לטיפוח במדיטציה עמוקה. הוא נע במעגל בתוך הגוף מג'יואן עד לדאן-טיאן. הוא מסתובב בפנים, זהו המעגל השמימי האמיתי לטיפוח-תרגול במדיטציה עמוקה. אחרי שמעגל שמימי זה נוצר הוא יהפוך לזרם אנרגיה חזק מאוד שאז יביא מאות תעלות אנרגיה לתנועה באמצעות תעלת אנרגיה אחת, כך שכל תעלות האנרגיה האחרות ייפתחו. אסכולת הטאו מלמדת את המעגל השמימי, אבל הבודהיזם לא. מה מלמד הבודהיזם? כששאקיאמוני לימד את הדְהֶרְמָה שלו הוא לא דיבר על גונג. הוא לא לימד גונג, אבל גם לשיטה שלו יש צורת טרנספורמציה משלה בטיפוח-תרגול. איך נעה תעלת האנרגיה בבודהיזם? היא מתחילה וחודרת את נקודת הַבְּאִי-חְוִי, אז היא מתפתחת מקצה הראש לחלק התחתון של הגוף בצורת ספירלה, ובאופן זה היא בסוף פותחת את מאות תעלות האנרגיה.

תעלת האנרגיה המרכזית בטנטריזם משמשת גם לאותה המטרה. יש אנשים שאומרים שאין תעלת אנרגיה מרכזית, אז מדוע בטנטריזם אפשר לטפח את תעלת האנרגיה המרכזית? למעשה כל תעלות האנרגיה בגוף האנושי ביחד מסתכמות ביותר מעשרת אלפים. הן מצטלבות אנכית ואופקית בדיוק כמו כלי דם והן אפילו עולות במספרן על כלי הדם. אין כלי דם ברווחים שבין האיברים הפנימיים, אבל יש תעלות אנרגיה. הן יתחברו אנכית ואופקית מקצה הראש לחלקים שונים של הגוף. אולי בהתחלה הן לא ישרות אך בחיבור הן ייפתחו. אז הן יתרחבו בהדרגה ולאט לאט ייצרו תעלת אנרגיה ישרה. תעלת אנרגיה זו תשמש כציר ותסתובב סביב עצמה כדי לגרום לתנועה אופקית של כמה גלגלים שבמחשבה. המטרה היא, גם כן, לפתוח את כל תעלות האנרגיה בגוף.

הטיפוח-תרגול בפאלון דאפא שלנו נמנע מהדרך הזאת שבה תעלת אנרגיה אחת מביאה מאות תעלות אנרגיה לתנועה. מההתחלה מאות תעלות האנרגיה נדרשות להיפתח ולזרום באותו הזמן. אנחנו מיד מתרגלים ברמה גבוהה מאוד ונמנעים מדברים נמוכים מאוד. אם אתה רוצה לפתוח את כל מאות תעלות האנרגיה באמצעות תעלת אנרגיה אחת – יש אנשים שתקופת חיים שלמה לא תספיק לכך עבורם; יש אנשים שצריכים לטפח ולתרגל במשך עשורים וזה קשה מאוד. שיטות רבות אמרו שתקופת חיים אחת אינה מספיקה להצליח בטיפוח. יש מטפחים רבים בדרכים גדולות וגבוהות שיכולים להאריך את חייהם – האם הם לא מטפחים את החיים? הם יכולים להאריך את חייהם כדי לטפח ולתרגל והם מטפחים לזמן ארוך מאוד.

מעגל האנרגיה השמימי הקטן הוא ביסודו של דבר לסילוק מחלות ושיפור בריאות, ואילו מעגל האנרגיה השמימי הגדול הוא לתרגול גונג – זה אומר שהאדם באמת מטפח ומתרגל. מעגל האנרגיה השמימי הגדול שאסכולת הטאו מתייחסת אליו אינו חזק כל כך כמו זה שלנו שפותח את כל מאות תעלות האנרגיה ביחד. זה שלהם הוא סיבוב של כמה תעלות אנרגיה, שנעות משלוש תעלות היין ושלוש תעלות האנג¹⁷⁹ של ידו של האדם אל כף רגלו, אל שתי הרגליים, אל השיער ואל כל

178 תעלות האנרגיה – ברפואה הסינית אומרים שהן תעלות צי' הכוללות רשת סוככה של מעגלי אנרגיה.

179 שלוש תעלות היין ושלוש תעלות האנג – שם כולל לשלושת המרידיאנים של היין והיאנג של הידיים והרגליים.

הגוף. זה כבר נחשב כסיבוב של מעגל שמימי גדול. מעגל האנרגיה השמימי הגדול כבר מההתחלה הוא תרגול אמיתי של גונג. לכן מאסטרים מסוימים של צ'יגונג לא מלמדים את מעגל האנרגיה השמימי הגדול, מה שהם מלמדים הם רק דברים של סילוק מחלות ושיפור בריאות. יש אנשים שדיברו גם כן על מעגל האנרגיה השמימי הגדול, אבל הם לא התקינו אצלך דברים ואתה לא יכול לפתוח אותו בעצמך. בלי להתקין דברים אתה עצמך רוצה לפתוח אותו בהסתמך על כוונת המחשבה – איך זה יכול להיות קל כל כך! זה כמו שעושים התעמלות – איך זה יכול לפתוח אותך? הטיפוח תלוי באדם עצמו ואילו הגונג תלוי במאסטר. רק אחרי שמתקנים אצלך את כל ה"מנגנון" הפנימי אז יכול להיות האפקט הזה.

במהלך ההיסטוריה אסכולת הטאו התייחסה לגוף האדם כאל יקום קטן. היא מאמינה שהיקום בחוץ הוא באותו גודל כמו מה שבפנים, ומה שבחוץ נראה כמו מה שבפנים. השקפה זו נראית בלתי מתקבלת על הדעת ולא מובנת בקלות. היקום הזה הוא גדול כל כך, איך אפשר להשוות אותו לגוף האנושי? אנחנו מדברים על היגיון כזה: הפיזיקה המודרנית חוקרת את המרכיבים של החומר ממולקולות, אטומים, אלקטרונים, פרוטונים וקוורקים ועד לנויטרונים, אבל מה הגודל של מה שמתחת לזה? מיקרוסקופ לא יכול להבחין בנקודה זו, אז מה יהיה החלקיק המיקרוסקופי ביותר מתחת? לא ידוע. למעשה המעט הזה שידעת היום הפיזיקה שלנו רחוק מדי מהחלקיק הקטן והמיקרוסקופי ביותר ביקום. כשאין לאדם גוף בשר ודם עיניו יכולות לראות דברים בראייה מוגדלת, ויכולות לראות את הרמות המיקרוסקופיות. ככל שרמתו של האדם גבוהה יותר, כך הוא יכול לראות יותר מיקרוסקופי.

ברמתו של שאקיאמוני הוא דיבר על התיאוריה של שלושת אלפי העולמות האומרת שבגלקסיית שביל החלב יש עוד אנשים כמו אלו של המין האנושי שלנו עם גוף גשמי. הוא גם אמר שגריר חול מכיל 3,000 עולמות, וזה מתאים להבנה של הפיזיקה המודרנית שלנו. מה ההבדל בין צורת הסיבובים של האלקטרונים מסביב לגרעין האטום לבין זו של כדור הארץ מסביב לשמש? לכן שאקיאמוני אמר שברמה המיקרוסקופית גריר חול מכיל 3,000 עולמות. זה בדיוק כמו יקום עם חיים וחומר בתוכו. אם זה נכון חישבו על זה: האם יש חול בעולם שבתוך אותו גריר חול? האם יש 3,000 עולמות בחול שבתוך אותו גריר חול? אז האם יש חול בתוך 3,000 העולמות שבתוך החול שבתוך החול? אם ממשיכים להסתכל פנימה זה יהיה אין-סופי. לכן, אפילו כשהגיע לרמה של טאטאגאטה, שאקיאמוני אמר משפט כזה: "זה נרחב ללא חיצוניות וזה קטן ללא פנימיות". זה עצום כל כך שאי אפשר לראות את קצה היקום; וכה קטן שאי אפשר לראות מהו הדבר המיקרוסקופי ביותר של החומר המקורי.

יש מאסטרים של צ'יגונג שאומרים: "בנקובית זיעה יש עיר, ורכבות ומכוניות רצות בתוכה". זה נשמע די בלתי מתקבל על הדעת, אבל אם באמת ננסה להבין ולחקור אותה מנקודת המבט המדעית נגלה שאמירה זו אינה בלתי מתקבלת על הדעת. לפני כמה ימים, כשדיברתי על פתיחת הטיאן-מו, אנשים רבים גילו במשך פתיחת הטיאן-מו שלהם את המראה הזה: הם רצו החוצה לאורך תעלה במצחם, כאילו הם לא יכולים להגיע לסוף. כל יום במהלך התרגול שלהם הם רצים החוצה לאורך הדרך הגדולה הזו עם הרים ונהרות בשני הצדדים. בזמן שהם רצים הם עוברים דרך ערים ורואים אנשים די רבים, והם חושבים שזו אשליה. מה זה היה? מה שהם רואים די ברור ואינו אשליה. אני אומר שאם הגוף של האדם הוא באמת כה עצום ברמה המיקרוסקופית אז אין זו אשליה. זה משום שאסכולת הטאו תמיד התייחסה לגוף האדם כאל יקום. אם הוא באמת יקום, המרחק בין המצח לגוף האצטרובלי יהיה מעל 108 אלף לי. אתה יכול למהר כלפי חוץ, זה רחוק מאוד.

אם במהלך הטיפוח-תרגול המעגל השמימי הגדול נפתח במלואו, הוא יביא למתרגל סוג של יכולת על-טבעית. איזו יכולת על-טבעית? כולכם יודעים שהמעגל השמימי הגדול נקרא גם "המעגל השמימי המרידיאני", או "סיבוב הצ'י-יאן-קון"¹⁸⁰ או "סיבוב ההא-צ'ה"¹⁸¹. ברמה שטחית מאוד הסיבוב של המעגל השמימי הגדול ייצור זרם אנרגיה. צפיפותו תגדל בהדרגה, והוא יעבור טרנספורמציה לקראת רמות אפילו גבוהות יותר ויהפוך לרצועת אנרגיה בעלת צפיפות גבוהה. רצועת אנרגיה זו מסתובבת. במהלך הסיבוב שלה, כשאנחנו מסתכלים באמצעות טיאן-מו ברמה שטחית מאוד, נגלה שהיא תגרום לצ'י שבתוך הגוף לשנות מקום: הצ'י שבלב יעבור אל המעיין; הצ'י שבכבד יעבור אל הקיבה... אם מסתכלים ברמה מיקרוסקופית אפשר לראות שמה שמזיזים זה דברים גדולים מאוד. אם שולחים את רצועת האנרגיה הזו מחוץ לגוף זו היכולת של הזות חפצים. אדם עם גונג חזק מאוד יכול להזיז דברים גדולים מאוד וזה נקרא הזות חפצים גדולה. אדם עם גונג חלש מאוד יכול להזיז דברים קטנים וזה נקרא הזות חפצים קטנה. זוהי הצורה של היכולת של הזות חפצים וההיווצרות שלה.

מעגל האנרגיה השמימי הגדול הוא תרגול גונג ישירות, לכן הוא מביא מצבים שונים וצורות שונות של גונג. הוא גם מביא לנו מצב מיוחד מאוד. איזה מצב? אולי קראתם את המשפט הזה "באי-ריי-פיי-שנג"¹⁸² בספרים קלאסיים כמו "שן-שיאנג-ג'ואן"¹⁸³, או דאן-ג'ינג, דאן-דאנג, או שינג-מינג-ג'ווי-ג'ה. זה אומר שאדם יכול לעוף לאור היום. למעשה

180 צ'יאן-קון – "שמים וארץ".
181 הא-צ'ה – "נהר רכב", מונח עתיק מתחום הטיפוח-תרגול.
182 באי-ריי-פיי-שנג – מונח טאואיסטי ל"רחיפה לאור היום".
183 שן-שיאנג-ג'ואן – ביוגרפיה סינית של אלים טאואיסטים.

אני אומר לכם שאדם יכול להתרומם ברגע שהמעגל השמימי הגדול נפתח, זה כזה פשוט. יש אנשים שחושבים: אנשים מתרגלים במשך שנים רבות כל כך, אלה שפתחו את המעגל השמימי הגדול אינם מעטים. אני אומר שזה לא בלתי מתקבל על הדעת שעשרות אלפי אנשים יגיעו לדרגה הזו, משום שככלות הכול מעגל האנרגיה השמימי הגדול הוא רק הצעד ההתחלתי בתרגול.

אז מדוע לא רואים שהאנשים האלה עפים ולא רואים שהם צפים באוויר? אין להפריע למצב של חברת האנשים הרגילים, וגם אי אפשר להפריע או לשנות את צורת חברת האנשים הרגילים כך שתם. איך אפשר שכולם יעופו באוויר? האם זו תהיה חברה של אנשים רגילים? זהו ההיבט העיקרי; מנקודת מבט אחרת, בני האדם לא נמצאים בין האנשים הרגילים כדי להיות בני אדם, אלא כדי לחזור למקור ולשוב לאמת. לכן יש גם עניין של יכולת ההתעוררות. אם האדם יכול לראות שאנשים רבים באמת יכולים לעוף, גם הוא יטפח, והנושא של ההתעוררות לא יתקיים. לכן, אם אתה יכול לעשות את זה באמצעות טיפוח, אתה לא יכול להראות או להציג את זה לאחרים כך שתם, כי אחרים עדיין צריכים לטפח. לכן, אחרי שהמעגל השמימי הגדול שלך ייפתח, לא תוכל לעוף אם נועלים אותך בקצות אצבעות הידיים או הרגליים, או במקום מסוים בגופך.

בדרך כלל כשמעגל האנרגיה השמימי שלנו עומד להיפתח יקרה מצב מסוים: יש אנשים שבזמן מדיטציה הישיבה נוטים כל הזמן קדימה. כיוון שהגב נפתח טוב יותר, הגב יהיה קל מאוד והחלק הקדמי ירגיש כבד; יש אנשים הנוטים אחורה וחשים שגבם כבד בזמן שהחלק הקדמי של גופם מרגיש קל. אם כל גופך ייפתח היטב, תקפוץ כלפי מעלה, תרגיש שאתה עצמך מורם, ותהיה לך הרגשה שאתה עוזב את האדמה. ברגע שתוכל להתרומם, לא יתנו לך להתרומם, אבל זה לא מוחלט. אלו שמפתחים יכולות על-טבעיות הם בדרך כלל בשני הקצוות: לילדים אין החזקות, גם לאנשים מבוגרים אין, במיוחד לנשים מבוגרות. הם נוטים יותר לפתח יכולות על-טבעיות ולשמור אותן. לגבי גברים, במיוחד גברים צעירים, ברגע שיש להם יכולת על-טבעית הם לא יכולים להימנע מהמנטליות של ההתפארות. באותו זמן, הם עלולים להתייחס אליהן כאל אמצעים לתחרות בין אנשים רגילים. לכן לא מרשים לה להתקיים, והיא תינעל גם אם היא מתפתחת. אם חלק אחד של הגוף ננעל, האדם הזה לא יוכל להתרומם. זה לא אומר שבכלל לא נותנים למצב הזה לקרות אצלך. אולי נותנים לך לנסות את זה, ויש אנשים מסוימים שיכולים לשמור על זה.

המצב הזה קורה כשאני נותן הרצאות במקומות שונים. כשערכתי סמינר בשאן-דונג היו תלמידים מג'י-נאן¹⁸⁴ ומבייג'ינג ומישהו אמר: "המורה, מה קרה לך? כשאני הולך אני מרגיש כאילו אני עוזב את האדמה. אני מרגיש כאילו אני מרחף בזמן שאני ישן בבית, אפילו השמיכה מרחפת כל הזמן כמו בלון". כשערכתי סמינר בגוויי-יאנג¹⁸⁵ הייתה תלמידה ותיקה מגוויי-ג'ואו, אישה מבוגרת. בחדר שלה היו שתי מיטות. מיטה אחת ליד קיר אחד ומיטה שנייה ליד הקיר השני. היא ישבה במדיטציה על המיטה והרגישה שהיא מרחפת, וכשהיא פקחה את עיניה היא גילתה שהיא עפה למיטה השנייה; היא חשבה: "עלי לחזור". וכך היא עפה בחזרה.

היה תלמיד מצינג-דאו¹⁸⁶ שישב במדיטציה על המיטה במהלך הפסקת הצהריים כשאף אחד לא היה במשרד. ברגע שהוא ישב שם הוא התרומם ונע בעוצמה למעלה ולמטה לגובה של יותר ממטר. לאחר שהתרומם הוא שוב ירד, בום בום, וכך זה נמשך, ואפילו השמיכה הוקפצה לרצפה. הוא היה קצת מרוגש ומעט מפוחד. התנועות למעלה ולמטה המשיכו בכל הפסקת הצהריים. בסוף פעמון המשרד צלצל והוא חשב: "אין עלי לתת לאחרים לראות את זה, הם יתפלאו מה קורה. אני צריך להפסיק מהר". אז הוא הפסיק. זו הסיבה שאנשים מבוגרים יכולים לנהל את עצמם היטב. אם זה היה קורה לאדם צעיר, כשפעמון המשרד היה מצלצל הוא היה חושב: "בואו תסתכלו, אני עף". זה המקרה שבו אדם לא יכול לשלוט בקלות על המנטליות של ההתפארות: "תסתכלו כמה היטב תרגלתי, אני יכול לעוף". ברגע שאדם משווין, היכולת תיעלם, כי אסור שהיא תתקיים באופן זה. יש מקרים רבים כאלה והם קורים לתלמידים באזורים רבים.

אנחנו דורשים שמאות תעלות אנרגיה ייפתחו מההתחלה. עד היום, 80-90 אחוז מהתלמידים שלנו הגיעו למצב שגופם קל מאוד ואין לו מחלות. באותו זמן, כפי שאמרנו, בסמינר הזה לא רק דוחפים אותך למצב הזה שגופך מטוהר לחלוטין, אלא גם צריכים להתקין בגופך דברים רבים, כך שתוכל לפתח גונג אפילו במהלך הסמינר. זה שווה לך שאני מרים אותך למעלה ושולח אותך קדימה. בסמינר הזה לימדתי את כולכם את הפא כל הזמן, והשין-שינג של כולכם גם השתנה כל הזמן. כשתצאו מהאודיטוריום הזה רבים מכם ירגישו כמו אנשים שונים והשקפת העולם שלכם ודאי תשתנה. אתם תדעו בעתיד איך להתנהל כבני אדם ולא תהיו עוד תועים כמו בעבר. מובטח לכם שזה יהיה כך. לכן השין-שינג שלכם כבר הדביק את הקצב.

כשמדברים על המעגל השמימי הגדול, אף על פי שלא נותנים לך להתרומם, תרגיש שכל גופך קל, כמו הולך באוויר. בעבר התעייפת כשהלכת צעדים ספורים, אבל עכשיו, לא משנה כמה רחוק תלך, זה קל מאוד. בזמן שאתה רוכב על אופניים תרגיש כאילו מישו דוחף אותך, וכשאתה עולה במדרגות, לא חשוב לאיזה גובה, לא תתעייף. מובטח שזה יהיה

184 ג'י-נאן – עיר הבירה של פרובינציית שאן-דונג.

185 גוויי-יאנג – עיר הבירה של פרובינציית גוויי-ג'ואו.

186 צינג-דאו – עיר נמל בפרובינציית שאן-דונג.

כך. אלו שקוראים את הספר הזה ומטפחים בעצמם יכולים באותה מידה להגיע למצב שצריך להגיע אליו. אני אדם שלא אומר את מה שהוא לא רוצה להגיד, אבל מה שאני אומר חייב להיות אמיתי. במיוחד בנסיבות האלו, אם אינני אומר את האמת בזמן שאני מלמד את הפא, אם הייתי אומר דברים שאינם מתקבלים על הדעת, או אם הייתי מדבר כך סתם ללא מטרה, אז הייתי מלמד פא רע. לא קל לי לעשות את הדבר הזה. כל היקום מסתכל ואי אפשר לסטות.

אדם ממוצע יודע רק שיש מעגל שמימי כזה וזה הכול, למעשה זה לא מספיק. כדי שהגוף יחלף לגמרי וישתנה על ידי החומר בעל האנרגיה הגבוהה מהר ככל האפשר, חייב להיות עוד מעגל שמימי שיזרים את כל תעלות האנרגיה בגופך. זה נקרא "המעגל השמימי מאו־יאו"¹⁸⁷ וזה כנראה מוכר על ידי אנשים מעטים מאוד. בספרים לפעמים מזכירים את המונח הזה, אבל אף אחד לא מסביר את זה ולא אומרים לך. כולם מדברים מסביב לתיאוריות כי זה סוד בתוך סוד. אנחנו נגלה את כולו כאן: זה יכול להתחיל מנקודת הפא־יֶוֹי (או גם יכול להתחיל בנקודת הֶחֱוֹי־יֶיִן) ואחרי שזה יוצא זה הולך לאורך הגבול בין היין והיאנג, זה יורד לצד האוֹזֶן ואז יורד אל הכתף. זה הולך בין האצבעות לאורך כל אצבע ואצבע. אחר כך זה הולך לצד הגוף, יורד מתחת לכף הרגל, ועולה למעלה לצד הפנימי של רגל אחת. אחר כך זה יורד למטה מהרגל השנייה ושוב עובר מתחת לכף הרגל ועולה לאורך צד הגוף. זה שוב עובר בין כל האצבעות לאורך כל אצבע ואצבע ומסיים מעגל שלם בהגיעו לקצה הראש. זהו המעגל השמימי מאו־יאו. אחרים יכולים לכתוב ספר שלם, אני הסברתי את זה בכמה משפטים. אני חושב שזה לא נחשב לסוד שמימי, אבל אחרים חושבים שהדברים האלה יקרי ערך מאוד ולא ידברו עליהם כלל, אלא רק כשהם באמת מלמדים את התלמידים שלהם. רק אז הם מלמדים את מעגל האנרגיה השמימי של המאו־יאו. אף על פי שחשפתי אותו, אין על איש מכם להשתמש בכוונת המחשבה כדי לכוון אותו או לשלוט עליו בתרגול. אם תעשו זאת – מה שאתם מתרגלים הוא לא הפאלון דאפא שלנו. טיפוח־תרגול אמיתי לקראת רמות גבוהות הוא במצב של וו־וֹיִי, ואין בו שום פעולות מחשבתיות. מתקנים בגופכם דברים מוכנים. הם נוצרים באופן אוטומטי והמנגנונים הפנימיים האלה מטפחים אתכם. הם יסתובבו לבד כשיגיע הזמן. יום אחד בזמן התרגול ראשכם אולי ייטה מצד אל צד. אם ראשכם ייטה לצד הזה המנגנון מסתובב לצד הזה; אם ראשכם ייטה לצד השני אז הוא מסתובב לצד ההוא. הוא יסתובב לשני הכיוונים.

אחרי שהמעגל הגדול והקטן נפתחים, הראש יתנדנד למעלה ולמטה במהלך מדיטציית הישיבה. זהו הסימן שהאנרגיה עוברת. אותו הדבר נכון לגבי התרגיל של המעגל השמימי של הפאלון שאנחנו מתרגלים. אנחנו מתרגלים אותו בדרך זו. למעשה כשאתה לא מתרגל הוא מסתובב בעצמו. הוא יסתובב ללא הרף לתמיד. כשאתה מתרגל אתה מחזק את המנגנון הזה. האם לא דיברנו על "הפא מזקק את המתרגל"? בדרך כלל אתה תגלה שהמעגל השמימי שלך מסתובב תמיד – גם כשאינך מתרגל את התרגילים – השכבה הזו של מנגנון האנרגיה המותקנת מחוץ לגוף היא בעצם שכבה של תעלות אנרגיה גדולות הקיימת בחוץ וגורמת לגוף לתרגל. כל זה אוטומטי. זה גם מסתובב אחורה, מסתובב לשני הצדדים, ופותח בכל רגע את תעלות האנרגיה שלך.

אז מהי המטרה של פתיחת המעגל השמימי? פתיחת המעגל השמימי אינה בעצמה המטרה של התרגול. גם אם המעגל השמימי שלך פתוח אני אומר שזה עדיין כלום. כשמטפחים הלאה, המטרה היא לגרום לתעלות האנרגיה של גוף, לכל תעלות האנרגיה, להיפתח כולן באמצעות הצורה הזאת של המעגל השמימי המניע את כל מאות תעלות האנרגיה באמצעות תעלת אנרגיה אחת. אנחנו כבר עושים את זה. כשמתרגלים הלאה יש אנשים שיגלו בזמן שהמעגל השמימי הגדול מסתובב שתעלות האנרגיה ייעשו רחבות מאוד, כמו אצבע, ורחבות בפנים. כיוון שהאנרגיה גם נעשתה חזקה מאוד, אחרי שזרם האנרגיה נוצר היא תיעשה רחבה ובהירה. זה עדיין לא נחשב לשום דבר. אם כך עד איזו דרגה צריכים לתרגל? צריך שמאות תעלות אנרגיה של האדם יתרחבו בהדרגה ושהאנרגיה תיעשה יותר ויותר חזקה ותהפוך ליותר ויותר בהירה. בסוף אלפי תעלות אנרגיה יתחברו יחדיו ויגיע המצב שאין תעלות אנרגיה ואין נקודות אקופונקטורה – כל הגוף מתחבר לאחד. זו המטרה האולטימטיבית של פתיחת תעלות האנרגיה. המטרה היא לשנות את הגוף כולו על ידי חומר בעל אנרגיה גבוהה.

בשלב זה של התרגול הגוף יחלף, ביסודו של דבר, על ידי החומר בעל האנרגיה הגבוהה. זה אומר שהאדם הגיע לרמה הגבוהה ביותר של טיפוח־תרגול בֶּשֶׁה־גִ'יֶאן־פָּא. גוף הבשר ודם של האדם יטופח עד לשיא. בשלב הזה זה יביא לו מצב מסוים, איזה מצב? האדם הזה כבר פיתח גונג רב ומגוון. בטיפוח־תרגול עם גוף של אדם רגיל, כלומר במהלך הטיפוח־תרגול בֶּשֶׁה־גִ'יֶאן־פָּא, כל היכולות העל־טבעיות (יכולות פוטנציאליות), וכל הדברים כולם יופיעו. אבל בזמן שמתרגלים בקרב אנשים רגילים רובן נעולות. בנוסף, הגוֹנְג־גִ'וֹ של האדם כבר גדל לגובה רב. כל מיני צורות של גונג יחזקו מאוד על ידי הגונג רב העוצמה. אבל הן יכולות לתפקד רק בממד הנוכחי הזה שלנו ולא יכולות להשפיע על ממדים אחרים, כי הן יכולות על־טבעיות שטופחו בגוף הבשר ודם האנושי הרגיל. למרות זאת הן יהיו רבות ומגוונות מאוד. בממדים שונים ובמובן של צורות הקיום של הגוף בממדים שונים יש שינויים גדולים מאוד. הדברים שהגוף הזה נושא בכל רמה של הממדים יהיו רבים ומגוונים מאוד וייראו מפחידים מאוד. יש אנשים שיש להם עיניים בכל הגוף וכל נקוביות הזיעה בגופם יהפכו לעיניים. יהיו עיניים בתוך כל השדה הממדי של האדם הזה. היות שזה גונג מאסכולת הבודהא יש אנשים

שיהיו להם הדמויות של בודהיסטוואה או בודהה בכל גופם. כל מיני צורות של גונג יגיעו לדרגה שהן רבות ומגוונות מאוד. בנוסף, ישויות חיות רבות יופיעו.

כשמגיעים לשלב הזה, מצב נוסף יקרא "סאן-חואה-ג'ו-דינג"¹⁸⁸. זה מצב ברור מאוד. זה גם בולט מאוד. אנשים עם טיאן-מו לא כל כך גבוהה יכולים לראות את זה. לאדם יהיו שלושה פרחים מעל הראש. אחד הוא פרח לוטוס, אבל הוא לא פרח הלוטוס מהממד החומרי שלנו. שני הפרחים האחרים גם הם מממדים אחרים והם יפים מאוד. שלושת הפרחים האלה יסתובבו כל אחד בתורו מעל הראש של האדם. הם יסתובבו בכיוון השעון ונגד כיוון השעון וכל פרח גם יסתובב בעצמו. לכל פרח יהיה עמוד גדול, עבה כמו קוטר הפרח. שלושת העמודים הגדולים האלה מגיעים ישר עד לשמים, אבל הם אינם גונג-ג'ו – הם רק בצורה הזאת והם נפלאים ביותר. אם אתה יכול לראות אותם אתה בעצמך תיבהל גם כן. ברגע שהטיפוח של האדם מגיע לדרגה הזו, הגוף שלו יהיה בהיר וטהור והעור יהיה עדין. בשלב זה האדם הגיע לצורה הגבוהה ביותר של טיפוח בשה-ג'יאן-פא, אבל זה עדיין לא הגיע לשיא, יש עדיין להמשיך לטפח ולתרגל ולהמשיך להתקדם.

הצעד הבא קדימה הוא רמת הביניים בין שה-ג'יאן-פא לצ'ו-שה-ג'יאן-פא, מה שנקרא מצב של "גוף לבן טהור" (או גם "גוף לבן קריסטלי"). כשהגוף מטופח עד לצורה הגבוהה ביותר של שה-ג'יאן-פא, זה רק שגוף הבשר ודם האנושי הוחלף לצורה הגבוהה ביותר. כשבאמת נכנסים לצורה הזאת כל הגוף יהיה מורכב מחומר בעל אנרגיה גבוהה. מדוע קוראים לזה גוף לבן טהור? זה מפני שהוא הגיע לטהור מוחלט בדרגה גבוהה ביותר. כשמסתכלים דרך הטיאן-מו כל הגוף שקוף, בדיוק כמו זכוכית שקופה. זה נראה כאילו אין שם כלום, מצב כזה יופיע. להגיד את זה בפשטות, הגוף הזה הוא כבר גוף בודהה. זה משום שהגוף המורכב מחומר בעל אנרגיה גבוהה כבר שונה מהגוף הפיזי שלנו. כשמגיעים לשלב זה כל היכולות העל-טבעיות והמיומנויות העל-טבעיות יזרקו כולן בבת אחת. ישימו אותן בממד עמוק מאוד. אין להן שום שימוש ומאותו יום ואילך לא יהיה בהן עוד שום שימוש. זה רק שביום שבו תצליח בטיפוח ותשיג את הטאו בעתיד, תוכל להסתכל לאחור על תהליך הטיפוח-תרגול שלך ולהוציא אותן כדי להסתכל. בזמן הזה יישארו רק שני דברים: הגונג-ג'ו עדיין נשאר והינך יינג המטופח כבר יגדל להיות די גדול. אבל שני הדברים האלה קיימים בממד עמוק שאדם ממוצע עם טיאן-מו ברמה לא גבוהה לא יכול לראות. הוא רק יכול לראות שהגוף של אותו אדם הוא שקוף.

כיוון שהמצב של גוף לבן טהור הוא רק שלב ביניים, כשמטפחים הלאה האדם באמת ייכנס לטיפוח בצ'ו-שה-ג'יאן-פא, הנקרא גם טיפוח גוף בודהה. כל הגוף יורכב מגונג, ובזמן זה השין-שינג של האדם יעשה יציב. אדם יתחיל טיפוח-תרגול מההתחלה ויפתח שוב יכולות על-טבעיות מההתחלה. לא יקראו להן יותר יכולות על-טבעיות. יקראו להן "כוחות שמימיים של פוא פא". הן יוכלו להשפיע על כל הממדים, עם כוחות ללא גבול. בעתיד, כשתמשיך לטפח ולתרגל ללא הרף, תדע בעצמך לטפח ולתרגל דברים של רמות גבוהות יותר, כמו גם צורות קיום של טיפוח-תרגול.

ההחזקה של קורת-הרוח¹⁸⁹

אני אדבר על נושא שגם שייך להחזקה של קורת-הרוח. אנשים רבים תרגלו צ'יגונג במשך זמן רב. יש גם אנשים שמעולם לא תרגלו צ'יגונג, אבל רדפו והרהרו כל חייהם על האמת והמשמעות של החיים האנושיים. ברגע שהם לומדים את הפאלון דאפא שלנו הם מבינים מיד שאלות רבות מהחיים שהם רצו להבין, אבל לא יכלו למצוא להן תשובה. אולי יחד עם זה החשיבה שלהם עוברת התרוממות, הם מאוד נרגשים – זה בטוח. אני יודע שמטפח אמיתי יודע מה החשיבות של זה ויידע להוקיר זאת. אבל הבעיה הזו מתרחשת לעתים קרובות: בגלל ההתרגשות האנושית, האדם עלול לפתח את המנטליות הלא נחוצה של קורת-הרוח. זה גורם לאדם להיראות לא נורמלי בצורת ההתנהגות, במגע עם אחרים בחברת האנשים הרגילים, או בסביבה של חברת האנשים הרגילים. אני אומר שזה לא מקובל.

חלק ניכר משיטת התרגול שלנו הוא טיפוח-תרגול בחברה של האנשים הרגילים, כך שאין עליך להרחיק את עצמך מהחברה של האנשים הרגילים ואתה צריך לטפח ולתרגל בדעה צלולה. היחסים בין אדם לאדם צריכים להישאר נורמליים. כמובן, יש לך רמת שין-שינג גבוהה מאוד ומנטליות נכונה, אתה תשפר את השין-שינג שלך ואת הרמה שלך עצמך, לא תבצע מעשים רעים ותעשה מעשים טובים – זה יתבטא רק באופן זה. יש אנשים שמנהלים את עצמם כאילו הם או לא נורמליים או שהם ראו מספיק מהעולם הזה. הם אומרים דברים שאחרים אינם יכולים להבין. אחרים יגידו: "איך אדם שלומד פאלון דאפא נעשה כזה? נראה שיש לו בעיה נפשית". למעשה, אין זה כך. הוא פשוט נרגש מדי, לא רציונלי ולא מתאים להיגיון הנורמלי. חישבו על זה כולכם: התנהגות כזו היא גם כן מוטעית, הלכת לקיצוניות אחרת – זו גם כן החזקה. עליך לוותר על זה ולטפח ולתרגל כשאתה חי באופן נורמלי כמו כולם בין האנשים הרגילים. אם בקרב האנשים הרגילים אחרים יחשבו שאתה אובססיבי, אז הם לא יתעסקו אתך וישמרו ממך מרחק. אף אחד לא ייתן לך הזדמנויות

188 סאן-חואה-ג'ו-דינג – "שלושה פרחים נאספים מעל הראש".

189 קורת רוח – בסינית "חואן-שי" – עליצות, התלהבות, שביעות רצון, קורת רוח.

לשפר את השיץ-שינג ולא יתייחס אליך כאל אדם נורמלי – אני אומר שזה לא בסדר! לכן, כולם צריכים לשים לב לנושא הזה ולנהל את עצמם היטב.

השיטה שלנו אינה כמו שיטות רגילות הגורמות לאדם לשכוח את עצמו, להיות בטרנס, או להיות אובססיבי. השיטה שלנו דורשת שאתם תנהלו את עצמכם בראש בהיר. יש אנשים שכל הזמן אומרים: "המורה, ברגע שאני עוצם את עיניי, הגוף שלי מתנדנד". אני אומר שזה לא בהכרח כך. אתה כבר פיתחת הרגל של לוותר על הג'י-אי-שה שלך. ברגע שאתה עוצם את עיניך אתה מניח את הג'י-אי-שה במנוחה והוא ייעלם. אתה כבר פיתחת את ההרגל הזה. מדוע הגוף שלך לא מתנועע בזמן שאתה יושב כאן? אם אתה שומר על המצב שבו העיניים שלך פקוחות, האם גופך יתנועע בעיניים עצומות קמעה? בפירוש לא. אתה חושב שיש לתרגל צ'יגונג בדרך זו ויצרת לעצמך מושג. ברגע שאתה עוצם את עיניך, תיעלם בלי לדעת היכן אתה. אמרנו שהג'י-אי-שה שלך חייב להיות בהכרח כי השיטה הזו מטפחת את עצמך. אתה צריך להתקדם מעלה בדעה צלולה. יש לנו גם תרגיל שקט, כיצד אנחנו מתרגלים את התרגיל השקט? אנחנו דורשים מכולם שלא חשוב כמה עמוק אתה מודט, עליך לדעת שאתה מתרגל כאן. אסור לך לחלוטין להיות במצב שבו אינך מודע לשום דבר. אז איזה מצב ספציפי יקרה? כשאתה יושב שם, תרגיש נפלא ונוח מאוד כאילו אתה יושב בתוך קליפת ביצה; תהיה מודע לכך שאתה מתרגל את התרגיל, אבל תרגיש שכל גופך אינו יכול לזוז. כל זה חייב לקרות בשיטה שלנו. יש מצב אחר: אחרי שיושבים ויושבים אדם מגלה שהרגליים שלו נעלמו והוא לא יודע לאן, הגוף גם נעלם, הזרועות נעלמו והידיים נעלמו, ורק הראש נשאר. כשממשיכים לתרגל, האדם יגלה שאפילו הראש נעלם ונשארת רק המודעות ומעט מחשבה שמודעת לכך שאתה עצמך מתרגל כאן. זה מספיק אם נגיע לדרגה הזאת. מדוע? כשאדם מתרגל במצב זה, הגוף מגיע למצב הטונספורמציה המקסימלית וזה מצב אופטימלי. לכן אנחנו דורשים שתגיע למצב כזה של שקט. אבל אין עליך להירדם או להיעשות מטושטש, אחרת ייתכן שמישהו אחר יטפח את הדברים הטובים.

כל המתרגלים שלנו חייבים לשים לב לא להתנהג באופן לא נורמלי בין אנשים רגילים. אם אתה גורם להשפעה רעה בין אנשים רגילים, אחרים יגידו: "מדוע כל האנשים האלה שלומדים פאלון דאפא מתנהגים בדרך זו?" זה אותו דבר כמו לפגוע במוניטין של פאלון דאפא, אז אתם חייבים לשים לב לעניין הזה. בהיבטים אחרים בטיפוח-תרגול ובמשך התהליך צריך גם כן לשים לב שלא לפתח את המנטליות של קורת-הרוח – המנטליות הזו יכולה בקלות להיות מנוצלת על ידי שדים.

טיפוח דיבור

את טיפוח הדיבור לימדו בעבר גם בדתות. אבל טיפוח הדיבור שאליו התייחסו הדתות התייחס בעיקר למטפחים המקצועיים – נזירים וטאואיסטים שסגרו את פיהם ולא דיברו. כיוון שהם היו מתרגלים מקצועיים הם התכוונו לעזוב את ההחזקות האנושיות בהיקף גדול אף יותר. הם האמינו שברגע שאדם חושב זוהי קארמה. הדתות הגדירו קארמה כקארמה טובה וקארמה רעה. בין אם זוהי קארמה טובה או קארמה רעה, בשתי הגישות של הריקנות של אסכולת הבודהה והאינ של אסכולת הטאו, אין לייצר אותה. לכן הם טענו שהם לא יעשו דבר. זה משום שאינם יכולים לראות את היחסים הסיבתיים של הדברים, כלומר, האם עניין זה או אחר הוא טוב או רע או אילו יחסים קארמתיים של סיבה ותוצאה מעורבים בו. מטפח ממוצע שלא הגיע לרמה גבוהה לא יכול לראות את הדברים האלה, לכן הוא חושש שעל פני השטח משהו נראה טוב וייתכן שזה דבר רע ברגע שהוא יעשה אותו. לכן הם מקפידים על וו-וויי כמה שיותר ולא עושים שום דבר, כדי להימנע מלייצר קארמה. זה מפני שברגע שקארמה מיוצרת, האדם חייב לסלק אותה, הוא חייב לסבול. למשל, לגבי המטפחים שלנו זה כבר קבוע מראש באיזה שלב הם יעשו קאי-גונג. אם אתה מכניס משהו לא נחוץ בחצי הדרך לשם, זה יגרום לקשיים לכל הטיפוח-תרגול שלך. לכן הם מדגישים וו-וויי.

בטיפוח הדיבור שאסכולת הבודהה מדברת עליו הכוונה היא שהדיבור של האדם מוכתב על ידי המחשבה שלו, אז למחשבה הזאת יש כוונה. אם המודעות של האדם רוצה לחשוב, להגיד משהו, או לעשות משהו או לכוון את איברי החישה של האדם ואת ארבעת הגפיים, זו יכולה להיות החזקה בין אנשים רגילים. למשל, יש קונפליקטים בין אדם לאדם, כמו "אתה טוב, הוא לא טוב", או "הטיפוח שלך טוב, שלו לא" – אלה כשלעצמם הם קונפליקטים. בוא נדבר על משהו שהוא רגיל, כמו "אני רוצה לעשות את זה או את זה", או "העניין הזה צריך עכשיו להיעשות באופן זה או באופן זה". אולי זה יפגע במישהו ללא כוונה. כיוון שקונפליקטים בין אישיים הם מסוככים מאוד, אדם יכול לייצר קארמה שלא בכוונה. לכן הם נוהגים לסגור לגמרי את הפה ולא לדבר. הדתות התייחסו תמיד לטיפוח דיבור ברצינות רבה וזה מה שלימדו בדתות.

רוב המתרגלים של הפאלון דאפא שלנו (חוץ מהמתרגלים המקצועיים) מתרגלים ומטפחים בקרב אנשים רגילים. לכן הם לא יכולים להימנע מלנהל חיים נורמליים בחברת האנשים הרגילים ולנהל מגעים עם אחרים בחברה. לכל אחד יש עבודה והוא צריך לעשות אותה היטב; חלק מהאנשים צריכים לעשות את עבודתם בדיבור, אז האינ זה קונפליקט? זה אינו קונפליקט. מדוע אין זה קונפליקט? טיפוח הדיבור שאנחנו מתייחסים אליו שונה לגמרי מזה שלהם. בגלל הבדלים בדרכי הטיפוח, הדרישות גם הן שונות. כולנו צריכים לדבר בהתאם לשיץ-שינג של המתרגלים ולא להגיד דברים של תכונות או

להגיד דברים לא טובים. כמטפחים עלינו לשקול את עצמנו לפי קנה המידה של הפא כדי לקבוע אם עלינו לומר דברים מסוימים. מה שיש לומר לא ייצור בעיה אם האדם יעמוד בקריטריון של השינ-שינג של המטפחים בהתאם לפא. בנוסף, עלינו לדבר על הפא ולהפיץ אותו, כך שזה בלתי אפשרי לא לדבר. טיפוח הדיבור שאנחנו מלמדים מתייחס לדברים הקשורים בתהילה וברוח אישי שלא יכולים לוותר עליהם בקרב אנשים רגילים, ושאינן להם קשר לעבודה המעשית של המתרגלים בחברה; או דיבורים חסרי טעם בקרב התלמידים באותה אסכולה; או התפארות המוכתבת על ידי החזקה; או הפצת שמועות; או הדיונים האלה על נושאים אחרים בחברה שהאדם מתלהב מהם ורוצה מאוד לדבר עליהם. אני חושב שאלה הן החזקות של אנשים רגילים. אני חושב שבתחומים אלו עלינו לטפח את הדיבור – זהו טיפוח הדיבור שאנחנו מתייחסים אליו. בעבר נזירים התייחסו לדברים האלה ברצינות רבה מאוד, כי ברגע שהם התחילו לחשוב הם יצרו קארמה. לכן הם היו מטפחים "גוף, דיבור ומחשבה". הכוונה בטיפוח של הגוף שהם דיברו עליו הייתה שאדם לא יעשה מעשים רעים; בטיפוח של דיבור התכוונו לכך שאדם לא ידבר. בטיפוח של המחשבה התכוונו לזה שאדם לא יחשוב אפילו. בעבר היו דרישות מחמירות לגבי הדברים האלה בטיפוח מקצועי במקדשים. אנחנו דורשים מעצמנו להתנהל בהתאם לקריטריון השינ-שינג של המתרגלים. זה יהיה בסדר כל עוד מנהלים היטב את מה שיש או אין להגיד.

הרצאה תשיעית

צ'יגונג והתעמלות

ברמה הממוצעת אנשים נוטים להתייחס לצ'יגונג כקשור במישרין להתעמלות. מובן שברמה נמוכה, במובן של השגת גוף בריא, צ'יגונג ותרגילי התעמלות הם אותו הדבר, אבל שיטות התרגול הספציפיות שלו והדרכים שהוא מאמץ שונות בהרבה מתרגילי ההתעמלות. כדי להשיג גוף בריא באמצעות תרגילי התעמלות על האדם להגדיל את כמות התנועות ולהגביר את האימונים; ואילו טיפוח-תרגול בצ'יגונג הוא בדיוק ההפך. הוא לא דורש מהאדם לזוז. אם יש אי אילו תנועות, הן עדינות, איטיות ומלוטשות. הן אפילו ללא תנועה ודוממות. זה שונה מאוד מתרגילי התעמלות במובן של צורת התרגול. מנקודת מבט גבוהה, צ'יגונג לא מוגבל רק לסילוק מחלות ושיפור בריאות. הוא כולל דברים מרמות גבוהות ותוכן עמוק יותר. צ'יגונג אינו הדברים המועטים האלה ברמה של האנשים הרגילים. הוא על-טבעי, ובנוסף, ההתבטאויות שלו שונות ברמות השונות. הוא דבר העובר בהרבה את האנשים הרגילים.

בהתייחס למהות התרגול, הם גם כן שונים מאוד. האתלט, במיוחד האתלט של היום, נדרש להגביר את כמות התרגילים כדי להתאים את הגוף לרמה התחרותית הזו של היום ולעמוד בסטנדרט שלה, לכן הוא צריך להיות תמיד בכושר מרבי. כדי להשיג את המטרה הזו האדם צריך להגדיל את כמות התרגילים כדי לגרום לדם לזרום בגוף בצורה מרבית, כדי להגביר את חילוף החומרים שישמור על הגוף תמיד במצב עולה. מדוע צריך להגביר את חילוף החומרים? זה מפני שגופו של האתלט צריך להיות תמיד במצב תחרותי מרבי. הגוף האנושי מורכב מאינספור תאים. כולם עוברים תהליך כזה: התא החדש שנוצר מההתחלקות מלא חיוניות והתא נמצא במצב של גדילה. כשהוא גדל למקסימום הוא לא יכול לגדול עוד ויכול רק להתדרדר. כשהוא מתדרדר עד הקצה, אז תא חדש יחליף אותו. בואו נשתמש ב-12 השעות של היום כאנלוגיה: תא מתחלק בשש בבוקר ומציג כל הזמן מצב של גדילה. כשהוא מגיע ל-8:00 ו-9:00 בבוקר או 10:00 בבוקר, אלו זמנים טובים מאוד. כשמגיעה השעה 12:00 בצהריים הוא לא יכול לעלות עוד אלא רק להתדרדר. בנקודת זמן זו לתא יש עדיין חצי מהחיוניות שלו, אבל החצי הזה שנשאר אינו מתאים למצב תחרותי של אתלט.

אז מה לעשות? הוא יגביר את האימונים כדי לחזק את מחזור הדם שלו, ואז התאים החדשים שנוצרו יחליפו את הישנים האלה. זה הולך בדרך כזו. זה אומר שלפני שהמסע השלם של התא ייגמר או כשרק חצי מחייו נגמר, הוא יופרש. כך הגוף תמיד שומר על כושר ומצב עולה. אבל תאים אנושיים לא יכולים להתחלק כך לתמיד ללא הגבלה, כי מספר הפעמים של התחלקות התאים מוגבל. נניח שתא יכול להתחלק רק מאה פעמים במהלך החיים של אדם. למעשה הוא יכול להתחלק יותר ממיליון פעמים. נניח שאם תא מתחלק מאה פעמים אצל אדם נורמלי הוא יכול לחיות מאה שנה. אבל עכשיו התא הזה חי רק מחצית מחייו, אז הוא יכול לחיות רק במשך 50 שנה. אבל לא ראינו שבעיות רציניות התעוררו אצל אתלטים, כי האתלטים של היום צריכים לפרוש לפני גיל 30. במיוחד עכשיו רמת התחרות גבוהה ומספר האתלטים הפורשים גם הוא גבוה. לכן אתלט יכול לחזור לחיים רגילים וזה לא ישפיע מאוד על המראה החיצוני שלו. באופן תיאורטי זה למעשה כך – זה יכול לאפשר לו לשמור על גוף בריא, אבל זה מקצר לו את החיים. ממראה חיצוני אתלט בגיל העשרה נראה כמו אחד בשנות העשרים שלו; אחד בשנות העשרים נראה כאחד בשנות השלושים שלו. אתלטים בדרך כלל עושים רושם שהם מתבגרים ומזדקנים מוקדם – מנקודת מבט דיאלקטית, אם יש יתרון יש חיסרון. זאת למעשה הדרך שהם נוקטים בה.

טיפוח-תרגול בצ'יגונג הוא בדיוק ההפך מהתעמלות. הוא לא דורש תנועות מאומצות. אם יש תנועות הן עדינות, איטיות ומלוטשות. זה עדין ואיטי כל כך שזה נעשה אפילו ללא תנועה או דומם. אתם יודעים שבשיטות הטיפוח של ישיבה במדיטציה יושבים שם בשקט ואפילו הדופק יהיה איטי יותר, מחזור הדם ודברים אחרים כולם יואטו גם כן. בהודו יש מאסטרים רבים של יוגה שיכולים לשבת בתוך המים או להיקבר באדמה במשך ימים רבים. הם יכולים לגרום לעצמם להיות דוממים לגמרי ואפילו לשלוט על פעימות הלב שלהם. נניח שתאי האדם מתחלקים פעם ביום, אז מטפח-מתרגל יכול לגרום לתאי הגוף שלו להתחלק פעם ביומיים, פעם בשבוע, פעם בחצי חודש, או אפילו פעם בתקופת זמן ארוכה יותר. אז הוא כבר האריך את חייו. זה עדיין מתייחס לשיטות האלה שמטפחות רק את טבע הלב ולא את החיים, גם הן יכולות להשיג את זה ולהאריך את החיים שלו. יש אנשים החושבים: "האם החיים ומהלך החיים לא נקבעים מראש? איך אפשר לחיות יותר זמן בלי לטפח את החיים?" נכון, זה מכיוון שכשהרמה של המטפח פורצת מעבר לשלושת העולמות אפשר להאריך את החיים שלו, אבל בחיצוניותו הוא ייראה זקן מאוד.

שיטה שבאמת מטפחת את החיים צוברת בתאים של גוף האדם ללא הרף את החומר הנאסף בעל האנרגיה הגבוהה, וכשהיא מגבירה ללא הרף את צפיפותו היא יוכל בהדרגה לדכא את התאים של אדם רגיל ולאט לאט הוא יחליף את התאים האלה. בזמן זה יחול שינוי מהותי ואדם זה יישאר צעיר לנצח. מובן שתהליך הטיפוח-תרגול איטי והדרגתי מאוד ועל האדם להקריב די הרבה. זה ממש לא קל לאדם לאמץ את גופו הפיזי ולחשל את לבו ואת כוח רצונו. האם אדם יכול

שלכו לא יזוז בחיכוך שִׁין-שִׁינָג בין אנשים? האם אינטרסים אישיים לא יזיזו את לבו? קשה מאוד לעשות את כל הדברים האלה, לכן זה לא שאפשר להשיג את זה כשרוצים. רק אם השִׁין-שִׁינָג והדה של האדם השתפרו באמצעות טיפוח, אפשר להשיג את המטרה הזאת.

במהלך ההיסטוריה אנשים רבים בלבלו צ'יגונג בהתעמלות רגילה, כשלמעשה ההבדל גדול מאוד והם בכלל לא אותו הדבר. רק כשמתרגלים צ'י ברמה הנמוכה ביותר ועוסקים בסילוק מחלות ושיפור בריאות כדי להשיג גוף בריא, אז המטרה ברמה הנמוכה ביותר דומה לזאת של ההתעמלות. אבל ברמה גבוהה זה בכלל לא כך. לטיהור הגוף בצ'יגונג יש גם המטרה שלו. יתר על כן יש לדרוש מהמתרגלים שיתאימו לעקרונות שהם מעבר לרגיל ולא לעקרונות של אנשים רגילים, ואילו תרגילי התעמלות הם רק עניין שבין אנשים רגילים.

כוונת מחשבה

כשמדברים על כוונת מחשבה זה מתייחס לפעילויות המחשבתיות האנושיות שלנו. איך מתייחסים בקהילת המתרגלים לפעילויות של כוונת המחשבה במוח? איך מתייחסים לצורות השונות של החשיבה האנושית (כוונת המחשבה)? איך הן באות לידי ביטוי? הרפואה המודרנית אינה יכולה עדיין לפתור שאלות רבות במחקרה על המוח האנושי, משום שזה לא קל כל כך כמו ללמוד את הדברים על הגוף החיצוני. ברכדים עמוקים יותר יש צורות שונות בממדים שונים. אבל זה גם לא כמו מה שמאסטרים מסוימים של צ'יגונג אמרו. יש מאסטרים של צ'יגונג שאפילו לא יודעים בעצמם מה קורה והם לא יכולים להסביר את זה בבירור. הם חושבים שברגע שהם משתמשים במוח שלהם ויוצרים את כוונת המחשבה, הם יוכלו לעשות דברים מסוימים. הם אומרים שהדברים נעשים על ידי המחשבה או על ידי כוונת המחשבה שלהם. למעשה, הדברים האלה אינם נעשים על ידי כוונת המחשבה שלהם כלל.

ראשית, בואו נדבר על המקור של מחשבות האדם. בסין העתיקה הייתה אמרה: "הלב חושב". מדוע אומרים "הלב חושב"? המדע הסיני העתיק היה מתקדם מאוד כיוון שהמחקר שלו היה מכוון במישרין לדברים כמו הגוף האנושי, החיים והיקום. יש אנשים שבאמת מרגישים שזה לבם שחושב, ואילו אחרים מרגישים שזה מוחם שחושב. איך קורה מצב כזה? המושג "לב חושב" שמדברים עליו הוא גם כן הגיוני, כי אנחנו רואים שהיוֹאֵן-שֶׁן של אדם רגיל הוא קטן, ושהמסרים האמיתיים מהמוח האנושי אינם באים מתפקוד המוח האנושי עצמו. הם לא נוצרים על ידי המוח, אלא על ידי היוֹאֵן-שֶׁן של האדם. היוֹאֵן-שֶׁן של האדם לא נשאר רק בארמון הניֹוֹאֵן. ארמון הניֹוֹאֵן שאסכולת הטאו מדברת עליו הוא בעצם הגוף האצטרובלי שהרפואה המודרנית שלנו הכירה בו. אם היוֹאֵן-שֶׁן של האדם נמצא בארמון הניֹוֹאֵן, הוא באמת ירגיש שהמוח חושב על משהו או יוצר מסרים; אם הוא נמצא בלב של האדם, הוא באמת ירגיש שהלב חושב על דברים.

גוף האדם הוא יקום קטן. ישויות חיות רבות בגוף המתרגל יכולות להחליף מקום. אם היוֹאֵן-שֶׁן משנה את מקומו, אם הוא זז אל הבטן, האדם באמת ירגיש שהבטן חושבת על משהו. אם היוֹאֵן-שֶׁן זז אל שריר השוק או העקב, האדם ירגיש שאלו הם שריר השוק או העקב שחושבים על משהו. זה בטוח יהיה כך אף על פי שזה נשמע די בלתי מתקבל על הדעת. תוכל להבחין בקיומה של התופעה הזאת כבר כשרמת הטיפוח שלך לא גבוהה כל כך. אם לגוף האנושי לא היו היוֹאֵן-שֶׁן שלו ודברים כמו מזג, אופי ואישיות, אז הוא רק חתיכת בשר ולא אדם שלם עם אינדיבידואליות. אם כך מה הוא התפקוד של המוח האנושי? כפי שאני רואה את זה, בצורתו בממד החומרי הזה שלנו המוח הוא רק מפעל לעיבוד. המסר המעשי נוצר על ידי היוֹאֵן-שֶׁן. אבל מה שהוא משדר הוא לא שפה, אלא מסר קוסמי המייצג משמעות מסוימת. אחרי שהמוח שלנו מקבל את הפקודה הזאת הוא יעבד אותה לשפה הנוכחית שלנו, לצורת ביטוי כזאת. אנחנו מביעים את זה על ידי תנועות ידיים, הבעות עיניים וכל התנועות. למוח יש רק הפונקציה הזאת. הפקודות והמחשבות הממשיות באות מהיוֹאֵן-שֶׁן של האדם. אנשים בדרך כלל מאמינים שהן פונקציות ישירות ועצמאיות של המוח. למעשה, היוֹאֵן-שֶׁן לפעמים הוא בלב, כך שאנשים רבים באמת יכולים להרגיש את לבם חושב.

היום האנשים החוקרים את הגוף האנושי מאמינים שמה שהמוח האנושי משדר הוא משהו כמו גל חשמלי. אנחנו לא נדבר עדיין על מה שבעצם משדר, אבל הם הכירו בכך שזהו קיום חומרי. לכן זו אינה אמונה טפלה. איזה אפקט יש לדברים המשודרים האלה? יש מאסטרים של צ'יגונג שאומרים: "אני אשתמש בכוונת המחשבה שלי להזיז חפצים, לפתוח לך את הטיֹאֵן-מו, לרפא את המחלה שלך וכו'". למעשה יש מאסטרים של צ'יגונג שהם עצמם אפילו לא יודעים כלל איזה סוג של יכולות על-טבעיות יש להם, וזה לא ברור להם. הם רק יודעים שהם יכולים לעשות את מה שהם רוצים ברגע שהם חושבים עליו. למעשה כשכוונת המחשבה שלהם פועלת, היכולות העל-טבעיות נשלטות על ידי כוונת המחשבה של המוח, ומבצעות את המשימות הספציפיות בפיקודה של כוונת המחשבה. אבל כוונת המחשבה אינה יכולה לעשות דבר בעצמה. כשמתרגל עושה משהו ספציפי, אלו היכולות העל-טבעיות שלו שמתפקדות.

יכולות על-טבעיות הן יכולות פוטנציאליות של הגוף האנושי. עם התפתחות החברה האנושית שלנו, המחשבה האנושית במוח הפכה ליותר ויותר מסובכת. יותר ויותר מייחסים חשיבות למציאות המוחשית, ויותר ויותר תלויים בכלים

המודרניים כביכול. עקב כך היכולות המולדות האנושיות התנוונו יותר ויותר. אסכולת הטאו מלמדת לחזור למקור ולשוב לאמת. במהלך הטיפוח-תרגול עליכם לחפש את האמת ובסוף לחזור למקור ולשוב לאמת ולחזור לטבע המקורי הראשוני שלכם. רק אז תוכלו לגלות את היכולות המקוריות שלכם. היום אנחנו קוראים להן "יכולות על-טבעיות", כשלמעשה כולן הן יכולות מקוריות אנושיות. החברה האנושית נראית כאילו היא מתקדמת, אבל למעשה היא בנסיגה ונעה רחוק יותר ויותר מתכונת היקום שלנו. ביום ההוא אמרתי שג'אנג גואן-לאו רכב הפוך על החמור. אולי לא מבינים מה זה אומר. הוא גילה שהליכה לפני היא הליכה לאחור ושכני האדם מתרחקים יותר ויותר מתכונת היקום. במהלך התפתחות היקום, ובמיוחד עכשיו אחרי שהחל הגל הגדול של כלכלת המסחר, הטבע המוסרי של אנשים רבים הפך למושחת מאוד והם מתרחקים עוד ועוד מתכונת היקום ג'ין-שן-רן. האנשים האלה שנסחפו עם זרם האנשים הרגילים לא יכולים להרגיש את דרגת השחיתות המוסרית של האנושות. לכן יש אנשים שאפילו חושבים שכל זה טוב. רק האנשים האלה שהשין-שינג שלהם השתפר באמצעות טיפוח יכולים להבין, כשהם מסתכלים לאחור, שהערכים המוסריים התדרדרו עד לרמה מפחידה כזאת.

יש מאסטרים של צ'יגונג האומרים: "אני אפתח לך יכולות על-טבעיות". אילו יכולות על-טבעיות הוא יכול לפתח? בלי האנרגיה, היכולות העל-טבעיות של האדם לא יעברו. אם הן לא הופיעו עדיין האם תוכל לפתח אותן? כשהיכולות העל-טבעיות לא מחזקות ונוצרות על ידי האנרגיה של האדם עצמו האם תוכל לפתח אותן? זה בלתי אפשרי בהחלט. פיתוח היכולות העל-טבעיות שהוא מדבר עליו זה רק לחבר את היכולות העל-טבעיות שכבר נוצרו אצלך עם המוח שלך, כדי שיתפקדו לפי הפקודות של כוונת המחשבה של המוח. זה נחשב לזה שהוא פיתח לך את היכולות העל-טבעיות. למעשה הוא לא פיתח לך שום יכולות על-טבעיות, אלא עשה רק את המעט הזה.

לגבי המתרגל, כוונת המחשבה של האדם מכתובה ליכולות העל-טבעיות שלו שיעשו דברים; ואילו לגבי האדם הרגיל, כוונת המחשבה מכתובה לגפיים ולאברי החישה לעשות דברים. זה בדיוק כמו משרד ניהול במפעל שנותן פקודות וכל מחלקה ספציפית מבצעת את התפקידים שלה. זה בדיוק כמו מפקדה צבאית: המפקד נותן את הפקודות לכל הצבא שיבצע משימה. כשערכת סמינרים באזורים אחרים, דיברתי לעתים קרובות עם המנהלים של ארגוני צ'יגונג מקומיים. הם הופתעו מאוד: "אנחנו כל הזמן חקרנו כמה אנרגיה ותודעה פוטנציאלית יש למחשבה האנושית". למעשה זה לא כך, כבר מההתחלה הם סטו. אמרתי שכדי לחקור את מדע גוף האדם צריך שחשיבת האדם תעבור מהפכה, אי אפשר להשתמש בשיטות חשיבה של אנשים רגילים ובדרכים שהם מבינים דברים כדי להבין דברים על-טבעיים.

כשמדברים על כוונת המחשבה, יש גם כמה צורות אחרות של כוונת מחשבה. למשל, יש אנשים המדברים על תודעה חבויה, תת-מודע, השראה, חלומות וכדומה. כשמדברים על חלומות, אף מאסטר של צ'יגונג לא מוכן להסביר אותם. משום שכשאתה נולד, אתה נולד בריזמנית גם בממדים רבים של היקום. כולם יחד אתך מרכיבים אותו גוף שלם, יש ביניהם יחס הדדי והם מחוברים בחשיבה. נוסף על כך, יש לך גם ג'י-יואן-שן ופוי-יואן-שן וגם דמויות של כל מיני ישויות חיות אחרות שקיימות בתוך הגוף. כל תא ותא וכל האיברים הפנימיים הם צורות קיום של הדמות והמסר שלך הקיימים בממד אחר, ולכן זה מורכב מאוד. כשאתה חולם, פעם זה כך ופעם זה אחרת. מאיפה הם באים? אומרים במדע הרפואה שזה משום שקליפת המוח עוברת שינויים. זו רק השתקפות שבאה לידי ביטוי בצורה החומרית הזו. למעשה, זו תוצאה של קבלת מסרים מממד אחר, לכן בחלום אתה מרגיש מטושטש. זה לא קשור אליך ואינך צריך להתייחס לזה. יש סוג אחד של חלום הקשור אליך ישירות. אנחנו לא יכולים לקרוא לסוג הזה "חלום". הג'י-אי-שה שלך, כלומר הג'י-יואן-שן, רואה בחלום קרוב משפחה בא אליך; או באופן ממשי חווה משהו; רואה משהו או עושה משהו. המקרים האלו הם בעצם הג'י-יואן-שן שלך שבאמת עשה או ראה משהו בממד אחר, כי הכרתך הייתה ברורה וממשית. הדברים האלו קיימים באמת, אלא שהם קורים בממד אחר והם קורים בזמן-מרחב אחר. האם אפשר להגיד שאלו חלומות? לא. הגוף הפיזי שלך פה באמת ישן, כך שאתה יכול רק לקרוא לזה חלום. רק חלומות מסוג זה קשורים אליך ישירות.

כשמדברים על השראה, תת-מודע ותודעה חבויה אני אומר שהביטויים האלו לא הומצאו על ידי מדענים. הם ביטויים שהסופרים נתנו לפי הנוהג של האנשים הרגילים ואין להם מהות מדעית. מהי אותה "תודעה חבויה" שהאנשים מדברים עליה? קשה להסביר אותה בבירור וזה כללי מאוד, כי המסרים השונים של האדם הם יותר מדי מסובכים. הם נראים כמו שביבי זיכרון מטושטשים. באשר לתת-מודע שהם מדברים עליו, אנחנו יכולים להסביר את זה בקלות. בהתאם להגדרה שניתנה למצב הזה של התת-מודע, זה בדרך כלל מתייחס לאדם העושה משהו בזמן שהוא מטושטש. בדרך כלל אנשים אומרים שאדם עושה משהו בתת-מודע ולא מתוך כוונה. התת-מודע הזה הוא בדיוק אותו הדבר כמו הפוי-יואן-שה שאנחנו מדברים עליו. משום שכשהג'י-אי-שה של האדם נח ולא שולט על המוח וההכרה שלו מטושטשת כאילו הוא רדום, או כשהוא חולם, או נמצא במצב של חוסר הכרה, הוא נשלט בקלות על ידי הפוי-אי-שה, כלומר הפוי-יואן-שן. בזמן זה הפוי-אי-שה מסוגל לעשות דברים מסוימים, מה שאומר שאתה תעשה דברים במצב מטושטש. אבל בדרך כלל הדברים האלה לא נעשים באופן רע, משום שהפוי-אי-שה יכול לראות מממד אחר את מהות העניין, ואינו מושלה על ידי חברת האנשים הרגילים שלנו. לכן, אחרי שאדם קולט מה שהוא עשה הוא יסתכל לאחור: "איך יכולתי לעשות את זה רע כל כך, אני לא

הייתי עושה את זה כך אם דעתי הייתה צלולה". אתה יכול עכשיו להגיד שזה לא טוב, אבל כשאתה מסתכל לאחור כעבור עשרה ימים או חצי חודש תגיד: "וואו! זה נעשה טוב כל כך! איך עשיתי את זה אז?" מקרים כאלה מתרחשים לעתים קרובות. זה משום שלפואי-שה לא אכפת מה ההשפעה באותו הרגע, אבל למה שהוא עושה תהיה השפעה טובה בעתיד. יש גם דברים שאין להם תוצאה עתידית כלשהי והם רק משפיעים באותו הרגע. אז כשפואי-שה עושה את הדברים האלה, הוא יכול לעשות אותם טוב מאוד באותו הרגע.

יש גם צורה אחרת, זאת אומרת אלה מאתנו שיש להם איכות מולדת טובה יכולים בקלות להישלט על ידי ישויות גבוהות כשהם עושים דברים. מובן שזה נושא אחר, לא נדבר עליו כאן. אנחנו מדברים בעיקר על מחשבות הבאות מעצמנו.

בנוגע להשראה, גם היא מונח שהוטבע על ידי הסופרים. באופן כללי מאמינים שהשראה היא הצטברות הידע של האדם בכל חייו המופיעה ברגע אחד כמו ניצוץ זוהר. אני אומר שלפי ההשקפה המטריאליסטית¹⁹⁰, ככל שאדם צובר יותר ידע בחייו כך הוא יוכל להשתמש במוחו ביתר חופשיות. כשרוצים להשתמש בידע הוא יכול בהמשכיות ולא יהיה עניין של השראה. כל מה שמכנים השראה, או כשהשראה מגיעה, זה לא המצב הזה. בדרך כלל כשאדם משתמש במוחו הוא משתמש בו עד שהוא מרגיש שהידע שלו אזל וכאילו הוא לא יכול להוציא עוד, הוא לא יכול להמשיך לכתוב מאמר, חסרים לו רעיונות כשהוא מחבר יצירה מוסיקלית, או שאינו מצליח להמשיך בפרויקט של מחקר מדעי. בנקודה זו האדם בדרך כלל עייף עד כדי כך שהוורידים בולטים במצחו ובדלי סיגריות פזורים על הרצפה. הוא נתקע, כואב לו הראש, ועדיין אין לו שום רעיון. בסוף, באילו נסיבות תבוא ההשראה? אם הוא עייף הוא יחשוב: "זהו, אני אנוח קצת". משום שככל שהגיו-אי-שה שולט על המוח שלו חזק יותר, כך חיים אחרים יכולים פחות להתערב. ברגע שהאדם נח, הראש שלו משוחרר ולא חושב, אז הוא לפתע נזכר במשהו בלי להתכוון, וזה משודר מהמוח. רוב ההשראות באות בדרך זו.

מדוע ההשראה מגיעה בזמן הזה? משום שכשהמוח של האדם נשלט על ידי הגיו-אי-שה, ככל שהוא משתמש במוחו שלו, כך הוא שולט חזק יותר, וכך הפואי-שה יכול פחות להיכנס. כשלמישהו יש כאב ראש מחשיבה, כשהוא סובל מזה שהוא לא מצליח לחשוב על רעיון, הפואי-שה – שהוא חלק מגופו ונולד באותו זמן מאותו רחם של האם ושולט גם כן על חלק מהגוף – סובל יחד אתו, וגם לו יש כאב ראש חזק מאוד. כשהגיו-אי-שה נח, הפואי-שה ישקף את מה שהוא יודע בתוך המוח, כי כשהוא נמצא בממד אחר הוא יכול לראות את מהות הדברים. כך האדם יוכל לעשות את העבודה שלו, לכתוב את המאמר ולחבר את היצירה.

יש אנשים שיגידו: "אם כך, בואו נשתמש בפואי-שה". זה כמו מה שמישהו שאל זה עתה בפתק: "איך נוכל ליצור קשר עם הפואי-שה?" אינך יכול ליצור אתו קשר, כי רק התחלת לתרגל ואין לך שום יכולות. לא כדאי לך ליצור כל קשר, כי המטרה שלך בטוח תהיה החזקה. יש אנשים שאולי יחשבו: "האם אנחנו יכולים להשתמש בפואי-שה שיביא לנו תועלת ויקדם את ההתפתחות של החברה האנושית?" אי אפשר! מדוע? זה משום שמה שהפואי-שה שלכם יודע הוא גם מוגבל מאוד. עם המורכבות של הממדים וריבוי הרמות, מבנה היקום הזה מורכב ביותר. פואי-שה יכול לדעת רק את הדברים בממד שהוא נמצא בו ולא יודע על דברים מעבר לממד שבו הוא נמצא. בנוסף, יש ממדים שונים ברמות אנכיות רבות רבות. ההתפתחות של המין האנושי יכולה להיות נשלטת רק על ידי חיים גבוהים יותר ברמה גבוהה מאוד, והיא מתפתחת לפי חוקי ההתפתחות.

חברת האנשים הרגילים שלנו מתפתחת לפי חוקי התפתחות ההיסטוריה. אתה יכול לרצות שהיא תתפתח בצורה מסוימת או שתשיג מטרה מסוימת, אבל החיים הגבוהים ההם לא חושבים על זה כך. האם האנשים בזמנים הקדומים לא חשבו על המטוסים, הרכבות והאופניים של היום? הייתי אומר שלא סביר שהם לא חשבו. היות שההיסטוריה לא התגלגלה לשלב ההוא הם לא יכלו להמציא אותם. על פני השטח ומנקודת המבט של תיאוריות שאנשים התרגלו אליהן ושל הידע האנושי הנוכחי, זה משום שהמדע האנושי באותה תקופה לא הגיע עדיין לרמה הזאת, כך שהם לא יכלו להמציא אותם. למעשה, הדרך שבה המדע האנושי מתפתח מתנהלת גם כן לפי התכנון של ההיסטוריה. אם אתם רוצים לממש מטרה מסוימת בכוונה, לא ניתן להשיג את זה. מובן שיש אנשים שהפואי-שה שלהם יכול לתפקד בקלות. סופר אחד אמר: "אני יכול לכתוב עשרות אלפי מילים ביום בספר שלי בלי להתעייף כלל. אם אני רוצה אני יכול לכתוב את זה די מהר ואחרים יחשבו שזה די טוב כשהם יקראו את זה". מדוע זה כך? זו התוצאה של מאמצים משותפים של הגיו-אי-שה והפואי-שה שלו. הפואי-שה שלו גם כן יכול לבצע חצי מהתפקיד. אבל זה לא כך בכל המקרים. רוב הפואי-שה אינם מתערבים כלל. זה דווקא לא טוב אם אתה רוצה שהם יעשו משהו, אתה תקבל את התוצאה ההפוכה.

לב בהיר ונקי

אנשים רבים לא מסוגלים להיכנס לשקט בזמן התרגול ומחפשים מאסטרס של צ'יגונג בכל מקום כדי לשאול: "המורה, מדוע אני לא יכול להיכנס לשקט בזמן התרגול? ברגע שאני נרגע אני חושב על כל דבר והחשיבה מבולגנת". זה כמו נהרות

190 מטריאליזם – חומרנות – גישה המייחסת חשיבות רק לדברים חומריים, השקפה כי החומר הוא הגורם הראשוני של כל התופעות, בניגוד ל"אידיאליזם".

וימים מתהפכים, הכול עולה ואתה לא יכול להיות שקט בכלל. מדוע לא יכולים להגיע לשקט? יש אנשים שלא יכולים להבין את זה וחושבים שצריכים להיות טריקים כלשהם. הם ימצאו מאסטרים ידועים: "בבקשה למד אותי כמה טכניקות מתקדמות כך שאהיה שקט". לדעתי זה לחפש את זה כלפי חוץ. אם אתה רוצה לשפר את עצמך אתה צריך לחפש בפנים ולעבוד קשה על לבך. רק אז תוכל להתרומם באמת ולהשיג שקט במדיטציית הישיבה. היכולת להשיג שקט היא גונג ועומק הדינג הוא ביטוי של רמתו של האדם.

האם אדם רגיל יכול להשיג שקט לפי רצונו? אי אפשר לעשות את זה כלל, אלא אם לאדם יש איכות מולדת טובה מאוד. במילים אחרות, הסיבה הבסיסית לכך שאדם לא יכול להשיג שקט אינה עניין של טכניקות, ולא שקיימת יכולת ייחודית כלשהי, אלא זה שהמחשבה שלך ולבך אינם נקיים. בחברת האנשים הרגילים ובקונפליקטים בין אישיים אתה מתחרה ונלחם עבור רוח אישי, עבור שבעת הרגשות ושש התשוקות ועבור ההחזקות שלך לכל מיני תשוקות. אם אינך משחרר את הדברים האלה ואינך יכול להתייחס אליהם בקלילות, איך אתה יכול כל כך בקלות להשיג שקט? בזמן התרגול מישוהו אומר: "אני פשוט לא מאמין בזה. אני חייב להיכנס לשקט ולהפסיק לחשוב על כל דבר". מיד אחרי שהוא אומר את זה כל מיני מחשבות יוצצו שוב, כי זה הלב שלך שאינו נקי. לכן אינך מסוגל להיות בשקט.

יש אנשים שאינם מסכימים לנקודת המבט שלי: "האם מאסטרים מסוימים של צ'יגונג לא מלמדים אנשים להשתמש בטכניקות מסוימות? אפשר להתרכז בדבר אחד, לדמיין משהו, לרכז את המחשבה בדאן-טיאן, להסתכל פנימה על הדאן-טיאן, לשנן את שמו של הבודהא וכו'". כל אלו הם סוגי טכניקות, אבל הם אינם רק טכניקות אלא גם ביטויים של הישג. אם כך, ההישג קשור במישרין לטיפוח השיין-שינג שלנו ולשיפור הרמה שלנו. גם אי אפשר להשיג שקט על ידי כך שמשתמשים רק בטכניקות כאלה. אם אתה לא מאמין בזה אתה יכול לנסות. עם כל מיני תשוקות והחזקות חזקות כל כך לא תוכל לוותר על כלום. תראה אם תוכל להיות בשקט. יש אנשים שאומרים שזה יעבור אם משננים את שמו של הבודהא. האם אתה יכול להשיג שקט על ידי כך שאתה משנן את שמו של הבודהא? מישוהו אומר: "זה קל לתרגל באסכולת בודהא אמיטאבהא. זה יעבור על ידי כך שרק משננים את שמו של הבודהא". לך ונסה לשנן. אני הייתי קורא לזה הישג. אתה אומר שזה קל, אבל אני אומר שזה לא קל, ואף דרך תרגול אינה קלה.

כפי שאתם יודעים, שאקיאמוני לימד "דינג". מה הוא לימד לפני ה"דינג"? הוא לימד "איפוק מוסרי" ולוותר על כל התשוקות וההתמכרויות עד שכל דבר לא יהיה עוד, אז אפשר להגיע לדינג. האם זה לא העיקרון? אבל "דינג" הוא גם הישג, כי אתה לא יכול להגיע לגמרי ל"איפוק מוסרי" בבת אחת. עם הוויתור ההדרגתי על כל הדברים הרעים, עוצמת הדינג של האדם תשתפר גם היא מרדודה לעמוקה. כשאדם משנן את שמו של הבודהא, הוא צריך לעשות את זה כשהוא ממוקד במחשבה אחת, ללא שום דבר בלבד, עד שחלקים אחרים של המוח יהיו רדומים והאדם לא יהיה מודע לשום דבר, עם מחשבה אחת שמחליפה אלפי מחשבות, וכל מילה של "בודהא אמיטאבהא" מופיעה מול העיניים. האם אין זה הישג? האם אפשר לעשות את זה בהתחלה? אי אפשר. אם אי אפשר לעשות את זה בטוח לא ניתן יהיה להגיע לשקט. אם אתה לא מאמין בזה, אתה יכול לנסות. בזמן שאתה משנן את שמו של הבודהא פעם אחרי פעם עם הפה, הלב חושב על כל דבר: "מדוע הבוס שלי במקום העבודה כל כך לא אוהב אותי? הבונוס שלי החודש נמוך כל כך". ככל שאדם חושב יותר, כך הוא נעשה כועס יותר, כועס ממש, בזמן שפיו עדיין משנן את שמו של הבודהא. האם לדעתך אדם זה יכול לתרגל גונג? האם אין זה עניין של הישג? האם לא מדובר בזה שלבך לא נקי? אצל אנשים מסוימים הטיאן-מו פתוחה והם יכולים להסתכל פנימה אל הדאן-טיאן. לגבי הדאן שמצטבר באזור הבטן התחתונה, ככל שהחומר האנרגטי הזה טהור יותר, כך הוא הופך לבהיר יותר. ככל שהוא פחות טהור, כך הוא כהה יותר ושחור יותר. האם אדם יוכל להיכנס לשקט רק על ידי כך שהוא מסתכל פנימה אל הדאן הזה בדאן-טיאן? הוא לא יוכל. זה לא תלוי בטכניקה עצמה, המפתח הוא זה שהמחשבה והכוונה אינן ברורות ונקיות. כשאתה מסתכל פנימה אל הדאן-טיאן, הדאן נראה בהיר וזוהר, די יפה. תוך שנייה הדאן הזה ישתנה ויהפוך לדירה: "החדר הזה יהיה בשביל בני כשיתחתן, החדר הזה בשביל בתי. אנחנו, הזוג הזקן, נגור בחדר השני, והחדר שבמרכז יהיה חדר האורחים. זה נפלא כל כך! האם אפשר לתת לי את הדירה הזאת? עלי לחשוב על דרך להשיג אותה, איך עושים את זה?" אנשים פשוט קשורים לדברים האלה. האם אתה חושב שאתה יכול כך להיכנס לשקט? אחרים אומרים: "כשאני מגיע הנה לחברה הזאת של האנשים הרגילים, זה פשוט כמו לגור במלון. אני נשאר רק לכמה ימים ואז אעזוב במהירות". יש אנשים שפשוט נדבקים למקום הזה ושוכחים את הבית שלהם.

בטיפוח-תרגול אמיתי יש לטפח את הלב, לטפח כלפי פנים, ולחפש פנימה ולא החוצה. יש אסכולות שאומרות שבודהא נמצא בתוך הלב ובזה יש אמת מסוימת. יש אנשים שלא הבינו את ההצהרה הזו ואומרים שבודהא נמצא בלבם כאילו הם עצמם בודהות, או שיש בודהא בלבם. האם אין זו טעות שהם מבינים כך? איך אפשר להבין את זה כך? זה אומר שאתה צריך לטפח את לבך כדי שתוכל להצליח בטיפוח, זהו העיקרון. איך יכול להיות בודהא בגופך? אתה צריך לטפח כדי שתוכל להצליח בטיפוח.

הסיבה שבגללה אינך יכול להגיע לשקט היא שהמחשבה שלך אינה ריקה ולא הגעת לרמה הגבוהה ההיא. זה ינוע מרדוד לעמוק בהתאם לשיפור הרמה שלך. כשתוותר על ההחזקות, הרמה שלך תתרומם ועוצמת הדינג שלך תשתפר גם

כן. אם אתה רוצה להגיע לשקט באמצעות טכניקות מסוימות או שיטות, הייתי אומר שזה חיפוש כלפי חוץ. אבל בתרגול גונג סטייה והליכה בדרך רעה בדיוק מתייחס לאנשים שחיפשו כלפי חוץ. במיוחד בבודהיזם, אם אתה מחפש כלפי חוץ יגידו שהלכת בדרך דמונית. בטיפוח-תרגול אמיתי צריך לטפח את הלב ההוא. רק כשאתה משפר את השינ-שינג שלך הלב שלך יכול להיות בהיר ונקי ובמצב של וויי¹⁹¹. רק כשהשינ-שינג שלך משתפר אתה יכול להתאים לתכונה של היקום שלנו ולסלק תשוקות אנושיות שונות, החזקות ודברים רעים. רק אז תוכל לשפוך את הדברים הרעים שבעצמך ותוכל לעלות. כשאתה לא מוגבל על ידי תכונת היקום, רק אז החומר הזה, הדה שלך, יוכל להפוך לגונג. האם הם לא משלימים זה את זה? זה בדיוק עיקרון כזה!

זוהי הסיבה שבגללה אדם לא מסוגל להגיע לשקט, כי הוא באופן סובייקטיבי לא יכול לענות על קריטריונים של מטפח. היום יש גם מצב אובייקטיבי שמפריע באופן חמור לטיפוח-תרגול שלך לקראת רמות גבוהות. זה משפיע באופן רציני על המתרגלים. כולם יודעים שעם "הרפורמות וההיפתחות"¹⁹² הכלכלה הפכה לגמישה והמדיניות פחות נוקשה. טכנולוגיות חדשות רבות הוצגו ורמת החיים של האנשים משתפרת. בין האנשים הרגילים כולם חושבים שזה דבר טוב, אבל יש להסתכל על הדברים באופן דיאלקטי, משני הצדדים. עם "הרפורמות וההיפתחות", דברים רעים מכל מיני סוגים הגיעו אף הם. אם יצירה ספרותית לא נכתבת עם מעט פורנוגרפיה, נראה כאילו לא ניתן למכור את הספר, כי זה נוגע בנושא של כמות המכירות; אם סרטים ותכניות טלוויזיה לא מראים סצנות של חדר מיטות, סביר שאף אחד לא יראה אותם וזה נוגע לרייטינג; באשר ליצירות אמנות, מי יודע אם זו אמנות אמיתית או משהו אחר. לא היו דברים כאלה באמנות המסורתית הסינית העתיקה. המסורות של עמנו הסיני לא הומצאו או נוצרו על ידי אדם כלשהו. כשדיברתי על תרבות פרהיסטורית אמרתי שלכל דבר יש המקור שלו. ערכי המוסר האנושיים התעוותו והשתנו. אפילו קנה המידה לטוב ורע השתנה. זה עניין של האנשים הרגילים. אבל התכונה הזאת של היקום ג'ן-שן-רן נשארת בלתי משתנה כקריטריון היחיד למדידת אנשים טובים ורעים. כמטפח, אם אתה רוצה לקפוץ החוצה, עליך להשתמש בקריטריון הזה כדי למדוד. אינך יכול להשתמש בקנה המידה של האנשים הרגילים למדידה. לכן קיימת ההפרעה האובייקטיבית הזאת. זה לא רק זה, דברים מבולגנים כמו הומוסקסואליות, חופש מיני, שימוש בסמים וכו' הופיעו.

כשהחברה האנושית התפתחה לשלב זה של היום, חישבו על זה: מה יקרה אם זה ימשיך כך? האם ניתן להרשות לה להמשיך להתקיים כך לתמיד? אם המין האנושי לא יעשה משהו בקשר לכך – השמים יעשו. בכל פעם שהמין האנושי עובר אסונות, זה תמיד בנסיבות כאלה. במהלך הרצאות רבות כל כך לא העליתי את הנושא של האסונות הגדולים של המין האנושי. הנושא החם הזה נדון בדתות ועל ידי אנשים רבים. אני מציב את השאלה הזו לכולם, אז חישבו על זה כולכם: בחברת האנשים הרגילים שלנו הקריטריונים של המוסר עברו שינוי כזה! מתחים בין אחד לשני הגיעו לדרגה כזאת! האם אתה לא חושב שזה הגיע למצב מסוכן מאוד? לכן הסביבה הנוכחית הקיימת באופן אובייקטיבי מפריעה גם היא באופן רציני לטיפוח של המתרגלים שלנו לקראת רמות גבוהות. תמונות עירום מוצגות ממש שם, תלויות באמצע הרחוב. ברגע שאתה מרים את מבטך אתה רואה אותן.

לְאוֹרְדֶה אמר פעם משפט כזה: "כשאדם עליון שומע את הטאן, הוא ילך בו בחריצות". כשאדם עליון שומע את הטאן, הוא יחשוב שסוף סוף הוא השיג את הפא האמיתי. אם לא אתחיל את הטיפוח היום, עד אימתי אחכה? הסביבה המורכבת, לדעתי, היא דווקא דבר טוב. ככל שהיא מורכבת, כך תיצור אנשים גבוהים יותר. אם אדם יכול להתעלות מעבר לזה, הטיפוח שלו יהיה היציב ביותר.

לגבי מטפח שבאמת יכול להיות נחוש לטפח ולתרגל, אני אומר שזה דווקא דבר טוב. בלי קונפליקטים שמתעוררים, או הזדמנויות לשפר את השינ-שינג שלך, אתה גם לא יכול להתקדם. אם כולם נחמדים זה אל זה איך אפשר לטפח? לגבי אדם שהוא מטפח ממוצע שהוא "אדם ממוצע השומע את הטאן"¹⁹³ – לתרגל יהיה בסדר, לא לתרגל גם יהיה בסדר – אולי אחד כזה לא יצליח. יש אנשים שהם כאן מקשיבים וחושבים שמה שהמורה אומר הוא הגיוני. כשהם חוזרים לחברה של האנשים הרגילים הם עדיין חושבים שהרווחים המעשיים האלה הם אמיתיים ומוחשיים. הם אכן אמיתיים ומוחשיים. שלא לדבר עליך, מיליונרים מערביים רבים, אנשים עשירים מאוד, גילו בתום חייהם שאין להם דבר – עושר חומרי לא ניתן להביא בלידה וגם לא ניתן שתישא אותו אתך אחרי המוות, וזה מאוד ריק מתוכן. אבל מדוע הגונג יקר כל כך? זה משום שהוא נישא על ידי גוף היואן-שן שלך והוא בא אתך בלידה והולך אתך אחרי המוות. אמרנו שיואן-שן לא נעלם וזו גם לא אמונה טפלה. אחרי שמשילים את התאים של הגוף הפיזי שלנו, המולקולות הקטנות יותר הנמצאות בממדים חומריים אחרים לא הושמדו, רק הקליפה נשרה.

כל מה שדיברתי עליו עכשיו שייך לנושא של השינ-שינג של האדם. שאקיאמוני אמר פעם וגם בּוֹדִידֶה־רֶמֶה: "הארץ המזרחית הזו סין היא מקום שבו נוצרים אנשים עם מוסריות גדולה". במהלך ההיסטוריה של סין ניזרים רבים וסינים רבים התגאו בזה מאוד. זה אומר שהם חשבו שהם יכולים לטפח גונג ברמה גבוהה. לכן אנשים רבים מרצים ומרגישים מוחנפים:

191 וויי – ללא עשייה; ללא כוונה.

192 מהלך של רפורמה והיפתחות למערב בסין שהחל ב-1978.

193 "אדם ממוצע ששומע את הטאן" – משפט מתוך אמרה של לְאוֹרְדֶה.

"ככלות הכול זה אנחנו הסינים. סין יכולה לייצר אנשים עם טבע מולד גדול ומוסריות גדולה". למעשה אנשים רבים לא הבינו את המשמעות מאחורי זה. מדוע המקום הזה סין יכול לייצר אנשים עם מוסריות גדולה וגונג ברמה גבוהה? אנשים רבים לא מבינים את המשמעות האמיתית של מה שהאנשים האלה ברמה הגבוהה אמרו, וגם לא מבינים את התחום או את מצב המחשבה של האנשים האלה ברמות גבוהות ובתחומים גבוהים. כמובן, כפי שאמרנו, בוא לא נדבר על מה המשמעות של זה, רק חישבו על זה: רק בקרב הקבוצות המסובכות ביותר של אנשים או בסביבה המסובכת ביותר ניתן לטפח את הגונג בעל הרמה הגבוהה. זה מה שזה אומר.

איכות מולדת

האיכות המולדת של האדם נקבעת על ידי כמות החומר דה שהגוף נושא בממד אחר. אם יש פחות דה ויותר חומר שחור, שדה הקארמה יהיה גדול. המקרה הזה שייך לאיכות מולדת לא טובה; אם יש הרבה דה או חומר לבן שדה הקארמה יהיה קטן, אז לאדם הזה יש איכות מולדת טובה. החומר הלבן של אדם והחומר השחור יכולים לעבור טרנספורמציה הדדית. כיצד מתבצע תהליך הטרנספורמציה? עשיית מעשים טובים מייצרת את החומר הלבן. את החומר הלבן משיגים על ידי כך שעוברים קשיים, נושאים סבל או עושים מעשים טובים. החומר השחור נוצר מכך שעושים מעשים רעים, מעשים לא טובים. הוא קארמה. קיים תהליך כזה של הפיכה ובאותו הזמן יש גם יחס של נשיאה. כיוון שהם הולכים ישירות יחד עם היואן-שן של האדם זה לא משהו מתקופת חיים אחת, אלא זה מצטבר משנים רחוקות. לכן מדברים על צבירת קארמה וצבירת דה. בנוסף, הם יכולים להצטבר מהדורות הקודמים. לפעמים אני נזכר בדברים שאמרו אנשים סינים קדמונים או אנשים מבוגרים: "האבות צברו דה", "צבירת דה" או "חוסר דה". הדברים שהם אמרו היו כל כך אמיתיים, הם באמת נכונים מאוד.

האיכות המולדת הטובה או הרעה של האדם יכולה לקבוע אם תכונת ההארה שלו טובה או רעה. אדם שהאיכות המולדת שלו לא טובה, זה יכול לגרום לכך שתכונת ההארה שלו תהפוך גם כן להיות ירודה. מדוע? זה משום שלאדם עם איכות מולדת טובה יש חומר לבן רב. החומר הלבן הזה יכול להתאים ליקום שלנו ולתכונה ג'ן-שן-רן בלי שום הפרדה. תכונת היקום מתבטאת במישורין בגופך ומקושרת ישירות עם גופך. אבל החומר השחור הזה הוא בדיוק ההפך. משיגים אותו על ידי כך שעושים מעשים רעים. הוא בכיוון הנגדי של תכונת היקום. לכן החומר השחור הזה יוצר הפרדה מסוימת מתכונת היקום שלנו. אם יש הרבה מהחומר השחור הזה הוא ייצור שדה שיקף את גוף האדם ויעטוף אותו בפנים. ככל שהשדה גדול יותר כך צפיפותו תהיה גבוהה יותר, הוא יהיה עבה יותר, ויגרום לאיכות המולדת להיות גרועה יותר. זה מפני שהוא לא יכול לקבל את תכונת היקום ג'ן-שן-רן, כי האדם רכש את החומר השחור על ידי עשיית מעשים לא טובים. בדרך כלל קשה יותר לאדם כזה להאמין בטיפוח-תרגול. ככל שהאיכות המולדת גרועה יותר כך הוא יקבל יותר התנגדות מהקארמה; ככל שהוא יסבול יותר קשיים, כך הוא יאמין בזה פחות ויהיה לו קשה לטפח ולתרגל.

קל יותר למישהו עם הרבה מהחומר הלבן לתרגל ולטפח. זה כיוון שבמהלך הטיפוח, כל עוד האדם הזה מותאם לתכונת היקום והשין-שינג שלו יכול להשתפר, הדה שלו יהפוך ישירות לגונג. ואילו לגבי מישהו עם חומר שחור רב יש הליך נוסף. בדיוק כמו מפעל המייצר מוצר: אחרים באים עם חומר מוכן, ואילו האדם הזה בא עם חומר גלם שצריך לעבד. הוא צריך לעבור דרך ההליך הזה. לכן עליו ראשית לסבול קשיים ולסלק קארמה, כדי שיוכל להפוך אותה לחומר הלבן ולייצר את החומר הזה, דה. רק אז הוא יכול לפתח את הגונג בעל הרמה הגבוהה. אבל לאדם כזה בדרך כלל אין במקור איכות מולדת טובה. אם אתה מבקש ממנו לסבול עוד הוא יאמין בכך פחות ויהיה לו קשה יותר לסבול את זה. לכן קשה למישהו עם חומר שחור רב לטפח ולתרגל. בעבר, אסכולת הטאו או אסכולות תרגול שלימדו רק תלמיד אחד בכל דור דרשו שהמאסטר יחפש את התלמיד במקום שהתלמיד יחפש את המאסטר. זה נקבע גם על ידי כמות הדברים האלה שנושא גופו של האדם.

איכות מולדת קובעת את תכונת ההארה של האדם, אבל זה לא מוחלט. יש אנשים שהאיכות המולדת שלהם גרועה מאוד אבל הסביבה המשפחתית טובה מאוד. בני משפחה רבים מטפחים ומתרגלים. יש גם אנשים שהם בעלי אמונה דתית¹⁹⁴ ומאמינים מאוד בעניין הטיפוח-תרגול. בסביבה הזאת אפשר לגרום לאדם להאמין בזה ולאפשר לתכונת ההארה להשתפר, אז זה לא מוחלט. יש גם אנשים שהאיכות המולדת שלהם טובה, אבל הם לעתים קרובות קיבלו השכלה ממעט הידע הנוכחי של החברה הפרקטית שלנו, במיוחד בשיטות האבסולוטיות בחינוך האידיאולוגי של לפני כמה שנים – מה שגרם לחשיבה של האנשים להיות צרת אופקים ביותר והם לא מאמינים בשום דבר מעבר לטווח הידע שלהם. זה יכול להפריע באופן רציני לתכונת ההארה שלהם.

לדוגמה, כשערכת סמינר, דיברתי ביום השני על פתיחת הטיאן-מו. היה אדם עם איכות מולדת טובה. הטיאן-מו שלו נפתחה בבת אחת לרמה גבוהה מאוד. הוא ראה מראות רבים שאנשים אחרים לא יכלו לראות. הוא אמר לאחרים: "וואו,

ראיתי פאלונים נופלים כמו פתיתי שלג על גופם של האנשים בכל האולם שבו הועבר הפא; ראיתי איך נראה הגוף האמיתי של המורה לי; ראיתי את ההילה של המורה לי, איך נראה הפאלון וכמה פא-שנים יש". הוא ראה שהמורה לי נתן הרצאות ברמות שונות ואיך הפאלונים כיווננו את גופם של התלמידים. הוא גם ראה שבמשך ההרצאה הגונג-שן¹⁹⁵ של המורה נתן הרצאה בכל רמה. בנוסף, הוא ראה את היפהפיות השמיות מפזרות פרחים מסביב וכו'. זה שהוא ראה דברים יפים כל כך מצביע על כך שהאיכות המולדת שלו הייתה די טובה. הוא המשיך והמשיך ולבסוף אמר: "אני לא מאמין בדברים האלה". חלק מהדברים האלה כבר הוכחו באמצעות המדע. דברים רבים ניתן גם להסביר על ידי המדע המודרני. אנחנו גם דנו בחלק מהם. זה מפני שמה שהציגונג מבין הוא באמת מעבר להבנה של המדע המודרני, זה בטוח. מנקודת מבט זו, האיכות המולדת של האדם אינה מכתובה לגמרי את תכונת ההארה של האדם.

הארה

מהי "הארה"? "הארה" היא מונח שמקורו בדת. בבודהיזם הכוונה היא להבנתו של המטפח את הפוא פא, ההארה במובן ההבנה וההארה הסופית – זה אומר ההארה אל החוכמה. אבל בימינו משתמשים בזה בין אנשים רגילים כשרוצים לתאר משהו שהוא פיקח מאוד, או משהו שיודע מה הבוס חושב ויכול לתפוס זאת במהירות, הוא יודע איך לרצות את הבוס. אנשים קוראים לזה תכונת הארה טובה וזה בדרך כלל מובן באופן זה. אבל ברגע שאתה מתרומם מעט גבוה יותר מעל הרמה של האנשים הרגילים, תגלה כי העקרונות ברמה זו כפי שהם מובנים על ידי אנשים רגילים הם בדרך כלל מוטעים. זו בכלל לא ההארה שאנחנו מדברים עליה. תכונת ההארה של אדם ממולח דווקא אינה טובה, מפני שאדם שהוא פיקח מדי יעשה רק עבודה שטחית כדי לזכות בהערכה של הבוס או של הממונים. במקרה זה האחרים צריכים לעשות את העבודה המעשית, האין זאת? אם כך אדם זה יהיה חייב לאחרים; כיוון שהוא ממולח ויודע איך לרצות אחרים, הוא ירוויח יותר מאחרים, אז אחרים יפסידו; כיוון שהוא ממולח הוא לא יפסיד, והוא גם לא יפסיד משהו בקלות, אז אחרים חייבים להפסיד. הוא יותר ויותר מייחס חשיבות לרווחים המעשיים המועטים האלה אז לבו יעשה יותר ויותר צר, וכך הוא ירגיש שהרווחים החומריים של האנשים הרגילים הם משהו שלא ניתן לוותר עליו. כך הוא חושב שהוא מעשי מאוד ולא מפסיד.

יש אנשים שאפילו מעריצים את האדם הזה. אני אומר לכם לא להעריך אותו. אתם לא יודעים אפילו איזה חיים מעייפים הוא מנהל. הוא לא יכול לאכול או לישון היטב, ואפילו בחלומות הוא חושש להפסיד אינטרסים אישיים. הוא חופר לתוך קרן של פר במובנים של רווח אישי. האם לא הייתם אומרים שהוא מנהל חיים מעייפים? כל החיים שלו הוא חי רק בשביל זה. אנחנו אומרים שכשאתה לוקח צעד אחורה בזמן קונפליקט, תגלה שהים והשמים הם ללא גבולות ובטוח יהיה מצב אחר. אבל אדם כזה לא יוותר וינהל את החיים הכי מעייפים, בהחלט אין עליכם ללמוד ממנו. בקהילת הטיפוח-תרגול אומרים: "אדם כזה אבוד באופן העמוק ביותר. הוא מושלה לחלוטין בקרב אנשים רגילים בגלל אינטרסים חומריים". אם תבקש ממנו לשמור על הדה, זה לא יהיה קל! אם תגיד לו לתרגל הוא ממש לא יאמין לך: "לתרגל? כמתרגלים אתם לא תשיבו מכה כשמכים אתכם ולא תחזירו כשמקללים אתכם. כשאחרים עושים לכם את המוות, אתם לא יכולים להתייחס אליהם באותו האופן בלבכם. להפך, אתם אפילו צריכים להודות להם. כולכם נעשיתם א-Q! כולכם חולי רוח!" לגבי אדם כזה אין שום דרך שהוא יבין את הטיפוח-תרגול. הוא יגיד שאתה בלתי מובן וטיפש. האם לא תגיד שקשה להציל אותו?

זו אינה ההארה שאנחנו מדברים עליה. דווקא מה שהאדם הזה מכנה "טיפשי" במובנים של אינטרסים אישיים – זו ההארה שאנחנו מדברים עליה. מובן שאדם כזה אינו באמת טיפש. אנחנו פשוט מתייחסים לנושא של אינטרס אישי בקלילות ואילו בתחומים אחרים אנחנו נבונים מאוד. במובנים של ניהול פרויקטים של מחקר מדעי, או ביצוע משימות שקיבלנו מהאחרים עלינו, או ביצוע עבודות אחרות, יש לנו ראש בהיר וצלול מאוד ואנחנו מבצעים אותם היטב. אבל דווקא במובן של הרווח האישי שלנו או הקונפליקטים הבין אישיים יהיה לנו אכפת פחות. מי יגיד שאתה טיפש? אף אחד לא יגיד שאתה טיפש. זה בטוח יהיה כך.

בואו נדבר על שוטה שהוא טיפש באמת, כי העיקרון הזה מתהפך לחלוטין ברמות גבוהות. לא ייתכן ששוטה יעשה מעשים מוטעים רציניים בקרב אנשים רגילים, ולא ייתכן שהוא יתחרה ויריב בגלל אינטרסים אישיים. הוא לא מחפש תהילה או מאבד דה. אבל אחרים יתנו לו דה. בזמן שהם מכים אותו ומקללים אותו הם נותנים לו דה, והחומר הזה הוא בעל ערך רב. ביקום שלנו יש העיקרון הזה: "אין הפסד – אין רווח". כדי להרוויח צריך להפסיד. כשאחרים רואים את השוטה הזה, כולם יקללו אותו: "טיפש גדול שכמותך". כשהם פותחים את הפה לקלל, חתיכת דה תיזרק לשם. כשאתה מנצל אותו, אתה הצד המרוויח, אז אתה צריך להפסיד משהו. אם משהו עובר ובוטע בו: "טיפש גדול שכמותך". טוב, גוש גדול של דה יוטל לשם שוב בכבדות. כשמשהו מציק לו או בוטע בו הוא רק יחייך: "קדימה, בכל מקרה אתה נותן לי דה ואני לא עומד לרחות אפילו מעט מזה!" אז בהתאם לעקרונות ברמות הגבוהות, חישבו על זה, מי פיקח? האם האיש הזה לא פיקח? הוא הפיקח ביותר, כי הוא לא מאבד שום דה. כשאתה זורק דה לאדם הזה הוא לא דוחה את זה כלל. הוא ייקח את הכול

ויקבל את זה בחייוך. הוא אולי טיפש בחיים האלה, אבל לא בחיים הבאים. היואן-שן שלו אינו טיפש. בדתות אומרים שעם דה רב אדם יהיה פקיד רם מעלה או ירוויח כסף רב בחיים הבאים. כל אלו מוחלפים עם הדעה של האדם.

אנחנו אומרים שדה יכול להפוך ישירות לגונג. האם גובה הטיפוח שלך לא בא מהפיכת הדעה הזו? הוא יכול להשתנות ישירות לגונג. האם הגונג הקובע את רמת האדם ועוצמת האנרגיה לא בא מהחומר הזה? תגיד אתה, האם הוא בעל ערך? אפשר להביא אותו בלידה ולקחת אותו כשמתים. אומרים בבודהיזם שרמת הטיפוח שלך היא סטטוס הפרי שלך. כמה שתקריב – כך תקבל, זה בדיוק עיקרון כזה. בדתות אומרים שעם דה אדם יכול להיות פקיד רם מעלה או לעשות הון רב בחיים הבאים. עם מעט דה אדם אפילו לא יצליח להשיג אוכל כקבצן, כי אין דה להחלפה. אין הפסד – אין רווח! בלי שום דה על האדם להיכחד בגוף ובנפש. הוא יהיה מת באמת.

בעבר היה מאסטר של צ'יגונג שרמתו הייתה גבוהה מאוד כשהוא רק יצא אל הציבור. המאסטר הזה של הצ'יגונג נפל מאוחר יותר לתוך תהילה ורווח. המאסטר שלו לקח את הפור-יואן-שן שלו, כי גם הוא היה שייך לאנשים האלה שמטפחים פור-יואן-שן. כשהפור-יואן-שן שלו עדיין היה, הוא נשלט על ידי הפור-יואן-שן שלו. לדוגמה, יום אחד מקום העבודה שלו חילק יחידות דיור. האחראי אמר: "כל אלו שצריכים דירה בואו לכאן לתאר את התנאים שלכם והסבירו מדוע כל אחד מכם צריך דירה". כולם אמרו מה הסיבות שלהם ואילו אדם זה לא אמר מילה. לבסוף האחראי גילה שלאדם זה היה צורך רב יותר מהאחרים ושאצריך לתת לו את הדירה. אנשים אחרים אמרו: "לא, לא צריך לתת לו את הדירה. צריך לתת

אותה לי, כי אני צריך את הדירה בגלל זה וזה". אדם זה אמר: "אז קח אותה". בעיניהם של אנשים רגילים אדם זה הוא טיפש. אנשים מסוימים ידעו שהוא מתרגל ושאלו אותו: "כמתרגל, אתה לא רוצה שום דבר. מה אתה רוצה?" הוא ענה: "מה שאחרים לא רוצים, אני רוצה". למעשה הוא לא היה טיפש בכלל אלא די מבריק. רק כשזה נגע לאינטרס אישי הוא התייחס לדברים באופן זה. הוא האמין בהליכה לפי המהלך הטבעי של הדברים. אחרים שאלו אותו שוב: "מה האדם בימים אלה לא רוצה?" הוא ענה: "אף אחד לא רוצה את האבן שעל האדמה שאנשים בועטים בה מפה לשם, אז אני ארים את האבן ההיא". אנשים רגילים חושבים שזה בלתי מובן ולא יכולים להבין מתרגלים. הם לא יכולים להבין את זה כי מצב המחשבה שלהם רחוק והפער בין הרמות שלהם רב מדי. כמובן, הוא לא ירים את האבן ההיא. הוא סיפר על עיקרון שאדם רגיל לא יכול להתעורר אליו: "אני לא ארדוף אחרי שום דבר בין אנשים רגילים". בואו נדבר על האבן. אתם יודעים שבכתבים בודהיסטים כתוב: "בגן העדן של האושר האולטימטיבי העצים עשויים מזהב, האדמה עשויה מזהב, הציפורים עשויות מזהב, הפרחים עשויים מזהב וגם הבתים עשויים מזהב. אפילו גוף הבודהא מוזהב ונוצץ". לא ניתן למצוא שם חתיכת אבן. אומרים שהכסף שמשתמשים בו שם הוא אבנים. הוא לא יישא חתיכת אבן כשהוא הולך לשם, אבל הוא סיפר על העיקרון הזה שאדם רגיל לא יכול להבין. מטפחים אכן אומרים: "לאנשים רגילים יש מה שהם רודפים אחריו. אנחנו לא רודפים אחרי זה; לגבי מה שיש לאנשים רגילים, אנחנו גם לא מעוניינים בזה; אבל מה שיש לנו זה משהו שאנשים רגילים לא יכולים להשיג גם אם הם רוצים".

למעשה, ההארה שדיברנו עליה זה עתה עדיין שייכת להארה שבמהלך הטיפוח-תרגול. הארה זו היא בדיוק ההפך מההארה שבין אנשים רגילים. ההארה שאנחנו באמת מתייחסים אליה היא האם במהלך הטיפוח-תרגול אפשר להיות מואר לפא שהמאסטר מלמד, או לטאו שהמאסטר הטאואיסטי מלמד, האם במהלך הטיפוח-תרגול אדם מתייחס לעצמו כאל מטפח כשהוא פוגש בקשיים, האם הוא יכול להבין, האם הוא יכול לקבל, או האם הוא יכול לנהל את עצמו לפי הפא במהלך הטיפוח-תרגול. לגבי אנשים מסוימים, לא חשוב איך תאמר את זה הם עדיין לא מאמינים, וחושבים שהדברים בין האנשים הרגילים הם מעשיים יותר. הם יאחזו בהשקפותיהם העקשניות ולא יעזבו אותן, וזה גורם להם לא להיות מסוגלים להאמין. יש אנשים שרק רוצים להירפא ממחלות. ברגע שאני מזכיר כאן שצ'יגונג הוא בכלל לא בשביל לרפא מחלות, המחשבה שלהם תתנגד, ולכן הם לא יאמינו למה שמלמדים בהמשך.

יש אנשים שתכונת ההארה שלהם פשוט לא משתפרת. הם לוקחים את הספר הזה שלי וסתם מסמנים בו. אלו עם הטיאן-מו פתוחה יכולים לראות שהספר הזה נראה צבעוני מאוד, זוהר באור זהב. כל מילה היא הדמות של הפא-שן שלי. אם הייתי משקר הייתי מרמה את כולכם. הסימן הזה שעשיתם נראה שחור מאוד, איך אתם מעזים סתם לסמן בו? מה אנחנו עושים כאן? האם איננו מדריכים אתכם לטפח ולתרגל לקראת רמות גבוהות יותר? יש דברים שעליכם גם לחשוב עליהם. הספר הזה יכול להדריך את הטיפוח-תרגול שלך. חשוב, האם הוא בעל ערך רב? האם זה שאתה סוגר לבודהא יכול לאפשר לך באמת לטפח ולתרגל? אתה מאמין מאוד, לא מעז אפילו לנגוע בקלילות בפסל הבודהא ומבעיר לו כל יום קטורת, אבל אתה מעז להשחית את הדאפא שיכול באמת להדריך את הטיפוח-תרגול שלך.

כשמדברים על הנושא של תכונת ההארה של האדם, זה מתייחס לעומק הכנתך של משהו שקורה ברמות שונות במהלך הטיפוח-תרגול, או של דבר או פא מסוים שהמאסטר לימד. אבל זאת עדיין לא ההארה המוחלטת שאנחנו מדברים עליה. ההארה המוחלטת שאנחנו מדברים עליה מתייחסת לזה: בתקופת החיים של האדם, מהתחלת הטיפוח, האדם ינוע למעלה ללא הרף ויסלק את ההחזקות האנושיות וכל מיני תשוקות, וגם הגונג שלו יגדל ללא הרף עד הצעד האחרון בטיפוח-תרגול. כשהחומר הזה דה יוחלף לחלוטין לגונג ומסלול הטיפוח של האדם הזה שתוכנן על ידי המאסטר יגיע עד הסוף, באותו רגע "בום", כל המנעולים יתנפצו לרווחה. הטיאן-מו שלו תגיע לנקודה הגבוהה ביותר של הרמה שהוא נמצא בה והוא יוכל לראות את האמת בכל ממד ברמה שהוא נמצא בה, את צורות הקיום של חיים שונים ושל החומר בכל זמן-מרחב ואת האמת שבתוך הקיום שלנו. הכוחות השמימיים שלו יתגלו במלואם והוא יוכל לתקשר עם סוגי חיים שונים. כשמגיעים לשלב זה, האם אדם זה אינו מואר גדול, או אדם שהוא על ידי טיפוח-תרגול? כשמתרגמים את זה לשפה הודית עתיקה הוא בודהא.

ההארה שאנחנו מדברים עליה, ההארה המוחלטת הזאת, שייכת עדיין להארה פתאומית. הארה פתאומית משמעה שבמשך תקופת החיים של האדם הוא מטפח באופן נעול ולא יודע כמה גבוהה רמת הגונג שלו או איזו צורה יש לגונג שטיפח. הוא לא מרגיש שום דבר כלל ואפילו כל התאים בגופו נעולים. הגונג שהוא טיפח נעול עד הצעד הסופי, רק אז הוא יכול להשתחרר. רק אדם עם טבע מולד גדול יכול לעשות את זה, כי הטיפוח הזה הוא די מר. הוא מתחיל בלהיות אדם טוב, משפר בהתמדה את השין-שינג, תמיד סובל קשיים, עולה בהתמדה בטיפוח ותמיד דורש מעצמו לשפר את השין-שינג, אבל הוא לא יכול לראות את הגונג של עצמו. טיפוח של אדם כזה הוא הקשה ביותר והוא חייב להיות בעל טבע מולד גבוה. אדם זה יטפח ויתרגל במשך שנים רבות בלי לדעת שום דבר.

יש סוג אחר של הארה שנקרא הארה הדרגתית. מההתחלה אנשים רבים הרגישו את הסיבוב של הפאלון. באותו הזמן פתחתי גם את הטיאן-מו בשבילכם. בגלל סיבות שונות יש אנשים שיעברו ממצב שבו אינם יכולים לראות למצב שבו יוכלו

לראות בעתיד. הם יעברו ממצב שלא יוכלו לראות בבידור למצב שבו יראו בבידור, וממצב שאינם יודעים איך להשתמש בטיאן-מו לזה שיידעו איך להשתמש בה – הרמה תעלה ללא הרף. בעקבות שיפור השינ-שינג שלך והוויתור שלך על כל מיני החזקות, כל היכולות העל-טבעיות השונות שלך יתגלו. ההתפתחות של כל תהליך הטיפוח-תרגול, ותהליך השינוי של הגוף, הכול מתחולל באופן שתוכל לראות או להרגיש אותו. באופן זה מגיעים לצעד האחרון בו יכולים להבין את אמת היקום במלואה, והרמה שלך מגיעה לנקודה הגבוהה ביותר שאתה צריך להגיע אליה בטיפוח. הטרנספורמציה של הַבְּנָטִי וחזקת היכולות העל-טבעיות הגיעו לדרגה מסוימת ושיגו את המטרה הזו בהדרגה, זו הארה הדרגתית. דרך טיפוח זו של הארה הדרגתית גם אינה קלה. כשיש יכולות על-טבעיות יש אנשים שלא יכולים להניח את החזקות שלהם ונוטים להשוויץ או לעשות דברים רעים. כך הגונג שלך ירד ברמה והטיפוח שלך יהיה לשווא, לבסוף תיהרס. יש אנשים שיכולים לראות. הם יכולים לראות כל מיני ישויות המופיעות ברמות שונות, והן יכולות לגרום אותך לעשות את זה או לעשות את זה. הן יכולות לגרום אותך לטפח את הדברים שלהן ולקחת אותך כתלמיד שלהן, אבל הן לא יכולות לאפשר לך להשיג את הפרי האמיתי, כי הן גם כן לא השיגו את הפרי האמיתי.

חוץ מזה, כל האנשים שבממדים גבוהים הם אלוהויות היכולות להיעשות גדולות מאוד ולהציג את הכוחות השמימיים הגדולים שלהן. אם לבכם אינו ישר, האם לא תלכו אחריהם? ברגע שאתם הולכים אחריהם, הטיפוח שלכם יהיה מיד לשווא. אפילו אם הוא בודהא אמיתי או טאו אמיתי, אתם עדיין צריכים להתחיל לטפח ולתרגל מההתחלה. האם האנשים של הרמות הרבות של השמים אינם כולם אליים? רק כשאדם מגיע לרמה גבוהה ביותר של טיפוח ומשיג את המטרה, אז הוא יכול לקפוץ החוצה. אבל בעיני אדם רגיל, אל בן אלמוות יכול באמת להופיע גבוה, ענק ובעל יכולת גדולה. אבל הוא לא בהכרח השיג את הפרי האמיתי. עם ההפרעה של מסרים שונים והפיתוי של מראות שונים, האם זה אפשרי שזה לא יזיז את לבך? לכן זה גם כן קשה לתרגל ולטפח עם טיאן-מו פתוחה וקשה יותר לנהל היטב את השינ-שינג. אבל מה שטוב אצלנו זה שחלק מהאנשים משתייכים לאלה שפותחים להם את היכולות העל-טבעיות רק בחצי הדרך, ואז הם ייכנסו למצב של הארה הדרגתית. הטיאן-מו תפתח עבור כולם, אבל לרבים לא יתאפשר שהיכולות העל-טבעיות שלהם יתגלו. כשהשינ-שינג שלך ישתפר בהדרגה לרמה מסוימת המצב הנפשי שלך יהיה יציב ותוכל לנהל את עצמך היטב, אז הן יפתחו עבורך בבת אחת בפיוץ. ברמה מסוימת יתאפשר לך להיכנס למצב של הארה הדרגתית ובזמן הזה יהיה לך קל יותר לנהל את עצמך היטב. כל מיני יכולות על-טבעיות יופיעו. אתה תטפח את עצמך כלפי מעלה עד שבסוף כולן יפתחו. יתאפשר לך שזה יופיע בחצי הדרך של הטיפוח שלך. רבים מהמטפחים שלנו שייכים לסוג הזה, אז אל תמהרו לראות.

אולי כולם שמעו שגם זון בודהיזם מדבר על ההבדלים בין הארה פתאומית והארה הדרגתית. חוּי־נַנְג, האב השישי בון בודהיזם, לימד הארה פתאומית, ואילו שֶן-שִׁי¹⁹⁶ מהאסכולה הצפונית של זון בודהיזם לימד הארה הדרגתית. במהלך ההיסטוריה במשך זמן ארוך היה בין אלה לאלה ויכוח על לימודים בודהיסטים, הם התווכחו והתווכחו. אני אומר שזה חסר משמעות. מדוע? משום שמה שהם התייחסו אליו היה רק ההבנה של עיקרון ספציפי בתהליך הטיפוח-תרגול. באשר לעיקרון ספציפי, יש אנשים שיבינו אותו בבת אחת, בזמן שאחרים יתעוררו ויבינו אותו בהדרגה. האם זה משנה איך מישו מבין את זה? טוב יותר אם אפשר להבין את זה בבת אחת, אבל זה גם בסדר אם מתעוררים לזה בהדרגה. האם הם אינם שניהם הארה? שניהם הם הארה, אז אף אחד מהם אינו טועה.

אנשים עם טבע מולד גדול

מה זה "אדם עם טבע מולד גדול"? טבע מולד גדול של אדם עדיין שונה מאיכות מולדת טובה או רעה. קשה מאוד למצוא מישהו עם טבע מולד גדול. זה לוקח תקופה היסטורית ארוכה מאוד עד שאדם כזה ייוולד. כמובן, אדם עם טבע מולד גדול צריך ראשית שתהיה לו כמות גדולה של דה והשדה של החומר הלבן הזה צריך להיות גדול מאוד – זה בטוח. באותו זמן, האדם הזה צריך גם להיות מסוגל לסבול קשיים על גבי קשיים. חייב גם להיות לו לב עם סובלנות גדולה והוא צריך להיות מסוגל גם להקריב. הוא צריך גם להיות מסוגל לשמור על הדעה ושתהיה לו תכונת הארה טובה ועוד.

מהם הקשיים על גבי קשיים? בבודהיזם מאמינים כי להיות בן אדם זה סבל. כל עוד אתה בן אדם אתה צריך לסבול. מאמינים שלחיים בכל הממדים האחרים אין הגוף הזה שלנו של האנשים הרגילים. לכן הם לא נעשים חולים וגם לא יהיו בעיות של לידה, זקנה, מחלה ומוות. אז סבל כזה לא מתקיים. אנשים בממדים אחרים יכולים לרחף באוויר, הם ללא משקל וזה נפלא ביותר. בגלל הגוף הזה אנשים רגילים ייתקלו בבעיות הללו: הם לא יוכלו לסבול שקר להם, חם להם, צמא, רעב או עייפות, בנוסף, יש להם גם לידה, זקנה, מחלה ומוות. בכל מקרה לא יהיה לך נוח.

קראתי בעיתון שבזמן רעידת האדמה בטאנג-שאן¹⁹⁷ אנשים רבים מתו מרעידת האדמה, אבל חלק הוחיו. מחקר סוציאלי מיוחד נערך בקרב הקבוצה הזו של האנשים. שאלו אותם: "איך הרגשתם במצב המוות?" למרבית הפלא, כל האנשים האלה דיברו פה אחד על אותו מצב מיוחד, שברגע המוות לא הייתה להם תחושה של פחד. להפך, הם פתאום הרגישו שחרור, עם

196 שֶן-שִׁי – מייסד האסכולה הצפונית של הזן-בודהיזם בתקופת שושלת טאנג.

197 טאנג-שאן – עיר בפרובינציית האביי.

מין התרגשות תת-הכרתית; יש אנשים שהרגישו חופשיים מכבלי הגוף, מרחפים באוויר בקלילות בתחושה נפלאה. הם גם יכלו לראות את הגוף של עצמם; היו אנשים שיכלו גם לראות חיים בממדים אחרים; יש גם כאלה שהלכו למקום זה או זה. כולם דיברו על הרגשה של שחרור באותו הרגע ועל מין התרגשות תת-הכרתית ותחושה של חוסר סבל. זה מצביע על כך שברגע שיש לאדם גוף בשר ודם כזה הוא יסבול. אבל כיוון שכולם באים מרחם אמם בדרך זו, לא מודעים לכך שזהו סבל.

אמרתי שאדם חייב לסבול קשיים על גבי קשיים. ביום ההוא אמרתי שתפיסת הזמן-מרחב של המין האנושי שונה מזו של זמן-מרחב אחר גדול יותר. בצד הזה ששה-צ'ן אחד הוא שעתיים, שהם שנה אחת בממד ההוא. אם אדם מתרגל ומטפח במצב הקשה הזה הוא באמת ייחשב למצוין; אם הלב לחפש את הטאו מתגלה אצל אדם זה והוא רוצה לטפח ולתרגל הוא פשוט ממש יוצא מן הכלל. עם קשיים כאלה הוא עדיין לא איבד את הטבע המקורי שלו ורוצה לחזור למקור באמצעות טיפוח-תרגול. מדוע אפשר לעזור למתרגלים ללא תנאי? זה בדיוק בגלל זה. כשהאדם הזה יושב במדיטציה במשך לילה שלם בממד הזה של אנשים רגילים, כשרואים את זה, יגידו שהוא באמת יוצא מן הכלל כי הוא כבר ישב שם שש שנים. זה מפני ששה-צ'ן אחד שלנו שווה לשנה אחת שם. הממד של המין האנושי שלנו הוא ממד ייחודי מאוד.

איך סובלים את הקשיים על גבי קשיים? לדוגמה, יום אחד אדם הולך לעבודה ומקום העבודה לא כל כך מצליח, יש יותר עובדים מעבודה. המצב הזה לא יכול להימשך עוד. מקום העבודה יעבור שינוי וייקח עובדים בקבלנות. עובדים מיותרים יפוטרו. אדם זה הוא גם אחד מאלו ש"קערות האורז" שלהם נלקחו לפתע. איך הוא ירגיש? אין מאיפה לקבל משכורת, איך הוא יכול להתפרנס? אין לו שום מיומנויות אחרות, אז הוא הולך הביתה במצב רוח ירוד. ברגע שהוא מגיע הביתה הורה מבוגר בבית חולה, חולה מאוד. הוא ידאג וימהר לקחת את ההורה המבוגר לבית החולים. הוא יעבור קשיים רבים כדי ללוות כסף בשביל האשפוז. אז הוא יחזור הביתה להכין משהו בשביל ההורה המבוגר. ברגע שהוא יכנס הביתה, מורה מבית הספר יבוא וידפוק על הדלת: "הילד שלך פצע משהו בקטטה, עליך לבוא מהר לראות". מיד אחרי שהוא מטפל במצב וחוזר הביתה, ממש ברגע שהוא מתיישב, יש שיחת טלפון ואומרים לו: "לאשתך יש רומן עם מישהו". מובן שלא תיתקל בתסריט כזה. אדם רגיל לא יכול לסבול קשיים כאלה ויחשוב: "בשביל מה להמשיך לחיות? אחפש חבל לתלות את עצמי ולשים קץ לכול!" אני רק אומר שאדם צריך להיות מסוגל לסבול קשיים על גבי קשיים. כמובן, הם לא יהיו בצורה הזאת בהכרח. אבל תככים ומאבקים בין איש לרעהו, חיכוכים בשין-שינג ותחרות לשם רווח אישי הם דברים שאינם קלים יותר מהבעיות האלו. אנשים רבים חיים רק בשביל הכבוד שלהם ויתלו את עצמם אם הם לא יכולים עוד לשאת את זה. לכן עלינו לטפח ולתרגל בסביבה המורכבת הזו ולהיות מסוגלים לסבול את הקשיים על גבי קשיים. באותו זמן צריך להיות לנו לב עם סבלנות גדולה.

מהו "לב עם סבלנות גדולה"? כמתרגל, הדבר הראשון שעליך לעשות הוא להיות מסוגל לא להשיב מכה כשמכים אותך ולא להחזיר כשמקללים אותך – עליך ליישם "רן"¹⁹⁸. אחרת איזה סוג של מטפח תהיה? מישהו אומר: "ה'רן' הזה באמת קשה לביצוע ויש לי מזג רע". אם המזג שלך אינו טוב, עליך לשנות אותו, כי מטפח חייב ליישם "רן". יש אנשים שייאבדו את מזגם אפילו כשהם מחנכים ילדים, ופשוט צועקים עליהם ועושים סצנה. אין צורך להיות כך כשאתה מחנך ילדים, ואין עליך עצמך להתרגז באמת. עליך לחנך את הילדים עם היגיון כך שבאמת תוכל לחנך אותם היטב. אם אינך יכול להתגבר אפילו על דברים קטנים ואתה יוצא מהכלים בקלות, איך אתה מצפה להגביר את הגונג שלך? מישהו אומר: "אם מישהו בועט בי בזמן שאני עובר ברחוב ואף אחד לא מכיר אותי שם, אני יכול לשאת את זה". אני אומר שזה לא מספיק טוב. אולי בעתיד תקבל שתי סטירות בפנים ותבוש לפני מישהו שאתה רוצה הכי פחות שכבודך ייפגע מולו. זה כדי לראות איך אתה מתמודד עם העניין הזה ואם אתה יכול לשאת את זה. אם אתה יכול לשאת את זה אבל עדיין מחזיק את זה בלב, זה לא מספיק טוב. כפי שאתם יודעים, כשאדם מגיע לרמה של ארהאט הוא לא ייקח ללב שום דבר שהוא ייתקל בו. הוא לא ייקח ללב את כל העניינים שבין האנשים הרגילים ותמיד יהיה שמח וטוב לב. לא משנה כמה גדולים יהיו ההפסדים שיסבול הוא עדיין יהיה שמח וטוב לב ולא יהיה לו אכפת. אם אתה יכול באמת לעשות את זה, כבר הגעת לרמת ההתחלה של סטטוס הפרי של ארהאט.

מישהו אומר: "בקשר ל'רן' הזה, אם מיישמים אותו עד להיקף כזה, אנשים רגילים יגידו שאנחנו חלשי-אופי מדי ומנוצלים בקלות רבה מדי". אני אומר שזה לא להיות "חלש אופי". חישובו על זה כולכם: בקרב האנשים הרגילים, אפילו אנשים מבוגרים או אנשים עם השכלה גבוהה צריכים לטפח שליטה עצמית ולא לרדת לרמה של אחרים, שלא לדבר על המטפחים שלנו. איך ניתן לקרוא לזה חולשת אופי? אני אומר שזה הביטוי של סובלנות גדולה וביטוי של כוח רצון חזק. רק למתרגל יכול להיות הלב הזה של סובלנות גדולה. יש אמרה: "כשאדם רגיל מושפל, הוא ישלוף את חרבו להילחם". לגבי אדם רגיל זה רק טבעי שאם אתה מקלל אותי אני אקלל אותך; אם אתה מכה אותי אני אכה אותך בחזרה. זהו אדם רגיל. האם ניתן לקרוא לו מתרגל? כאדם שמטפח ומתרגל, בלי כוח רצון חזק ושליטה עצמית לא תוכל להשיג את זה.

אתם יודעים שבזמנים הקדומים היה אדם שקראו לו **הָאן שִׁין**, שאמרו שהיה בעל יכולת גבוהה. הוא היה גנרל בכיר של **ליו באנג**¹⁹⁹ ועמוד השדרה של המדינה. מדוע היו לו ההישגים הגדולים האלה? נאמר שהאן שִׁין היה אדם בלתי רגיל

198 "רן" – לרן משמעויות רבות כמו: סובלנות, הבלגה, לשאת, לסבול, לפעול באיפוק, להיות סבלן.
199 ליו באנג – הקיסר והמייסד של שושלת האן (206 לפנה"ס - 23 לספירה).

כבר בגיל צעיר. יש סיפור על האן שין שאומר שהוא סבל את ההשפלה של זחילה בין רגליו של מישוהו. האן שין תרגל את אמנויות הלחימה כבר בגיל צעיר, ומתרגל של אמנויות לחימה תמיד נושא עמו חרב. יום אחד כשהוא הלך ברחוב, פרחח מקומי חסם את דרכו כשידיו על מותניו: "בשביל מה אתה נושא את החרב הזאת, האם תעז להרוג מישהו? אם כן, כרות את ראשי". בשעה שהוא דיבר הוא דחף את ראשו. האן שין חשב: "למה שאכרות את ראשך?". באותה העת אם היית כורת למישהו את הראש היו מדרווחים עליך לממשל והיית צריך לשלם על כך בחיך, האם אפשר להרוג מישהו לפי רצון? כשהפרחח ראה שהאן שין לא מעז להרוג אותו, הוא אמר: "אם אתה לא מעז להרוג אותי, אז זחל בין רגליי". האן שין אכן זחל בין שתי רגליו. זה הראה שלהאן שין היה לב של סבלנות גדולה יוצאת מן הכלל. משום שהוא היה שונה מאנשים רגילים הוא יכול היה להגיע להישגים הגדולים האלה. אדם חי בשביל הכבוד שלו – זה המוטו של אדם רגיל. חישובו על זה כולכם: חיים בשביל הכבוד, האין זה מעייף? האין זה כואב? האם זה שווה? האן שין היה אדם רגיל ככלות הכול. אנחנו מטפחים, עלינו להיות טובים בהרבה ממנו. המטרה שלנו היא להתרומם מעל ומעבר לרמה של אנשים רגילים ולחתור לעבר רמות גבוהות יותר. אנחנו לא ניתקל במצבים כאלה, אבל כשמטפחים סובלים השפלות ומבוכות בין אנשים רגילים זה לא בהכרח קל מזה. הייתי אומר שחיכוכים של שין-שינג בין אחד לשני אינם קלים מזה ויהיו אפילו גרועים יותר, הם גם כן קשים ביותר.

באותו זמן מטפח צריך גם להיות מסוגל להקריב הקרבות ולנטוש החזקות שונות ותשוקות של אנשים רגילים. זה בלתי אפשרי להיות מסוגל לעשות את כל זה בבת אחת אז נוכל לעשות את זה בהדרגה. אם אתה יכול לעשות את זה היום, תהיה היום בודהא. טיפוח-תרגול לוקח זמן, אבל אין עליך להרפות. אתה אומר: "המורה אמר שטיפוח-תרגול לוקח זמן – בוא נעשה את זה לאט לאט". זה לא בסדר! עליך להיות קפדן עם עצמך. בטיפוח של פוא פא עליך להתקדם במרץ ובעוז.

עליך גם להיות מסוגל לשמור על הדח, לשמור על השין-שינג שלך ולא לפעול בפזיזות. אין עליך לעשות סתם כך את מה שאתה רוצה ואתה צריך להיות מסוגל לשמור על השין-שינג שלך. בקרב אנשים רגילים אתם שומעים לעתים תכופות: "עשיית מעשים טובים צוברת דה". מתרגל לא מאמין בצבירת דה. אנחנו מדגישים שמירת דה. מדוע אנחנו מדגישים שמירת דה? זה משום שאנחנו רואים מצב כזה: צבירת דה היא מה שאנשים רגילים מדגישים כי הם רוצים לצבור דה ולעשות מעשים טובים כדי שיוכלו להיות טוב בחיים הבאים. אבל לנו אין כאן את העניין הזה. אם תצליח בטיפוח תשיג את הטאו ולא יהיה העניין של החיים האחרים. כשאנחנו מדברים כאן על שמירת דה, יש לזה פן אחר של משמעות. כלומר, שני החומרים האלה שנישאים בגופנו אינם נצברים בתקופת חיים אחת – הם נשארו מתקופה רחוקה. אף על פי שאתה יכול לרכוב על אופניים בכל העיר, ייתכן שלא תיתקל במעשים טובים לבצע. אף על פי שתעשה את זה כל יום, ייתכן שלא תפגוש בהזדמנויות שכאלה.

יש פן נוסף של משמעות כשמנסים לצבור דה: אתה יכול לחשוב שמשוהו הוא טוב, אבל אם אתה עושה אותו אולי הוא היה בעצם משוהו רע; כשאתה חושב שמשוהו הוא רע, אם אתה מתערב בו, ייתכן שזה היה משוהו טוב. מדוע? זה משום שאינך יכול לראות את היחסים הסיבתיים שבזה. החוק מסדיר את העניינים של האנשים הרגילים ואין בעיה בכך. להיות מתרגל זה מעבר לרגיל. מכאן שכאדם שמעבר לרגיל עליך לנהל את עצמך עם עקרונות שהם מעבר לרגיל ולא לאמור את עצמך עם אלו של אנשים רגילים. אם אינך יודע את היחסים הסיבתיים של משוהו אתה נוטה לשגות כשאתה מבצע את זה. לפיכך אנחנו מלמדים וו־וויי ואין עליך לעשות משוהו רק משום שאתה רוצה. יש אנשים שאומרים: "אני רק רוצה לחנך אנשים רעים". אני אומר: אז לך להיות שוטר. אבל אנחנו גם לא אומרים לך שכשתיתקל ברצח או בהצתה לא תעשה שום דבר. אני אומר לכולכם שכשקונפליקטים בין אישיים מופיעים, כשמישהו בועט או מכניס אגרוף למישהו אחר, אולי האנשים האלה היו חייבים אחד לשני בעבר והם מיישבים את החוב. אם תתערב הם לא יוכלו ליישב את החוב, ויצטרכו לחכות לעשות את זה בפעם הבאה. זה אומר שאינך יכול לראות את היחסים הקארמתיים של סיבה ותוצאה, ואתה נוטה לעשות מעשים רעים ולאבד דה כתוצאה מכך.

זה בסדר אם אדם רגיל מתערב בעניינים של אנשים רגילים, כי הוא אומר לפי העקרונות של האנשים הרגילים. עליך לאמור את הדברים לפי העקרונות שמעבר לרגיל. זה עניין של שין-שינג אם אתה לא עוזר לעצור רצח או הצתה כשאתה רואה אותם. אחרת איך תראה שאתה אדם טוב? אם אינך עוזר לעצור רצח או הצתה, במה כן תתערב? עם זאת, יש נקודה אחת: הדברים האלה באמת אין להם דבר עם מתרגלים. ייתכן שלא מתכננים עבורך ולא בהכרח נותנים לך להיתקל בהם. אמרנו ששמירת דה מאפשרת לך להימנע מעשיית דברים רעים. ייתכן שברגע שתעשה רק קצת מהדבר ההוא, אולי זה כבר יהיה לעשות מעשה רע ואז תאבד דה. ברגע שאתה מאבד דה איך אתה יכול לשפר את הרמה שלך? איך אתה יכול להגיע למטרה האולטימטיבית שלך? יש בזה נושאים כאלה. בנוסף, לאדם חייבת להיות תכונת הארה טובה. איכות מולדת טובה יכולה לגרום לאדם שתהיה לו תכונת הארה טובה. גם הסביבה יכולה להשפיע.

אמרנו גם שאם כל אחד מאתנו מטפח פנימה, בוחן את השין-שינג של עצמו כדי למצוא את הסיבות למה שלא עשינו היטב כדי לעשות טוב יותר בפעם הבאה, ומתחשב קודם באחרים לפני שהוא עושה משוהו, אז החברה האנושית תהיה טובה יותר והערכים המוסריים יעלו חזרה. התרבות הרוחנית גם היא תשתפר וכך גם הביטחון הציבורי. אולי לא תהיה משטרה.

לא יהיה צורך באף אחד שישליט משמעת, כי כל אחד ישליט משמעת על עצמו ויבחן את הלב של עצמו, כמה זה נפלא. כפי שאתם יודעים, החוק נעשה מקיף ושלם יותר ויותר. אבל מדוע יש אנשים שעדיין עושים מעשים רעים? מדוע הם לא מצייתים לחוקים? זה משום שאינך יכול לשלוט בלבם. כשלא רואים אותם, הם עדיין יעשו מעשים רעים. אם כולם יטפחו פנימה לתוך הלב זה יהיה שונה לחלוטין. לא תצטרך להילחם בחוסר הצדק.

את הפא ניתן ללמד רק עד הרמה הזאת. את מה שגבוה יותר תוכל לקבל על ידי כך שתטפח בעצמך. השאלות שאנשים שואלים הופכות להיות ליותר ויותר ספציפיות. אם אסביר את כל השאלות לגבי החיים, מה יישאר לכם לטפח! אתה צריך לטפח ולהתעורר לדברים בעצמך. אם אומר לך את הכול, לא יישאר לך מה לטפח. למרבית המזל הדאפא כבר נחשף אל הציבור, ואתה יכול לנהוג בהתאם לדאפא.

אני חושב שהתקופה שבה אני מעביר את הפא עומדת פחות או יותר להסתיים, לכן אני רוצה להשאיר את הדברים האמיתיים לכולם, כך שיהיה פא שינחה אתכם בטיפוח-תרגול מהיום ואילך. בכל התהליך של הוראת הפא הזה נהגתי על פי העיקרון של להיות אחראי כלפי כולם ובאותו הזמן הייתי אחראי כלפי החברה. למעשה, אנחנו פעלנו על פי העיקרון הזה. באשר לאם זה נעשה היטב או לא אני לא אתן הערות, ואשאיר את זה לדעת הציבור. השאיפה שלי היא להפוך את הדאפא הזה לנחלת הכלל, לאפשר ליותר אנשים להפיק תועלת, ולאפשר לאלו שבאמת רוצים לטפח ולתרגל להתקדם כלפי מעלה בטיפוח-תרגול שלהם על פי הפא. באותו זמן בתהליך של העברת הפא הסברנו גם את העקרונות של להיות אדם, ואני מקווה שאם אחרי הסמינר לא תוכל להיות אדם המטפח ומתרגל על פי הדאפא, לפחות תוכל להיות אדם טוב. באופן זה תועיל לחברה שלנו. למעשה אתה כבר יודע איך להיות אדם טוב. אחרי הסמינר גם תוכל להיות אדם טוב.

במהלך העברת הפא היו גם דברים שלא הלכו בקלות והיו הפרעות די גדולות מסוגים שונים. בשל התמיכה העצומה מהארגונים המארחים ומאדמיניסטרטורים מתחומים שונים, ובזכות המאמצים של חברי הצוות, הסמינרים שלנו היו מוצלחים למדי.

כל מה שאמרתי בהרצאות שלי היה כדי להדריך את כולם לטפח ולתרגל לקראת רמות גבוהות. בעבר, אף אחד לא לימד את הדברים האלה בהרצאות הפא שלו. הדברים שלימדנו הם ברורים מאוד ומשליבים מדע מודרני ומדע עכשווי של גוף האדם. בנוסף, מה שנדרש הוא ברמה גבוהה מאוד. זה בעיקר למענכם, כדי לאפשר לכם להשיג באמת את הפא בעתיד ולהתרום באמצעות טיפוח-תרגול – זו נקודת המוצא שלי. במהלך הוראת הפא והעברת הגונג אנשים רבים גילו שהפא הוא טוב מאוד אבל קשה מאוד לפעול על פיו. למעשה, אני חושב שזה תלוי באדם אם זה קשה או לא. כאשר לאדם רגיל ממוצע שלא רוצה לטפח ולתרגל, הוא יחשוב שהטיפוח-תרגול פשוט קשה מדי, לא מתקבל על הדעת או בלתי אפשרי להצליח בו. כאדם רגיל הוא לא רוצה לטפח ולתרגל והוא יחשוב שזה קשה מאוד. לֹא דִּזָּה אמר: "כשאדם עליון שומע את הטאו, הוא ילך בו בחריצות; כשאדם ממוצע שומע את הטאו, הוא פעם ילך בו ופעם לא; כשאדם נחות שומע את זה, האדם הזה יצחק על זה בקול; אם אדם זה לא צוחק על כך בקול, זה לא מספיק כדי להיחשב לטאו". לגבי מטפח אמיתי הייתי אומר שזה קל מאוד ולא משהו גבוה מדי להשגה. למעשה מטפחים ותיקים רבים שיושבים כאן ואלה שאינם נוכחים, כבר הגיעו לרמות גבוהות מאוד בטיפוח-תרגול שלהם. לא אמרתי לכם את זה כדי שלא תפתחו החזקות או תהיו מרוצים מעצמכם וכדומה, כי זה ישפיע על ההתפתחות של הגונג-לי שלכם. כמטפח שבאמת נחוש לטפח ולתרגל, אדם יוכל לשאת, ויותר על החזקות או יתייחס אליהן בפחות חשיבות מול כל מיני אינטרסים – כל עוד אתה יכול לעשות את זה, זה לא יהיה קשה. האנשים שאומרים שזה קשה זה מפני שהם לא יכולים לשחרר את הדברים האלה. התרגול כשלעצמו אינו קשה וגם השיפור של הרמה של האדם אינו קשה. זה משום שהם לא יכולים לוותר על הלב האנושי שהם אומרים שזה קשה. זה מפני שזה קשה מאוד לוותר עליו כשנמצאים בתוך רווחים מעשיים. האינטרסים האלה הם ממש כאן, אז איך אתה יכול להניח את הלב ההוא? האדם חושב שזה קשה, למעשה הקושי נמצא כאן. כשקונפליקט בין אישי קורה, אם אינך יכול לשאת את זה או אפילו לא מסוגל להתייחס אל עצמך כמתרגל כשאתה מתמודד עם זה, הייתי אומר שזה לא ילך. כשטיפחתי ותרגלתי בעבר, הרבה אנשים ברמות גבוהות אמרו לי את המילים האלה: "כשקשה לסבול אתה יכול לסבול את זה, כשקשה לעשות את זה אתה יכול לעשות את זה". למעשה זה כך. אחרי שתחזרו הביתה, כולכם יכולים לנסות את זה. כשאתם בתוך קושי אמיתי או עוברים מבחן קשה תנסו את זה, כשלא ניתן לסבול את זה, תנסו לסבול; כשזה נראה בלתי אפשרי ואומרים שזה קשה לעשייה, תנסו ותראו אם בסופו של דבר זה אפשרי או לא. אם אתם באמת יכולים לעשות את זה אתם אכן תגלו: "אחרי שעוברים עצי ערבה מצלים, יהיו פרחים זוהרים ועוד כפר מלפנים!"

היות שדיברתי הרבה כל כך, כשדברים רבים כל כך נאמרו, יהיה קשה לכולם לזכור. אני בעיקר אעלה כמה דרישות: אני מקווה שבטיפוח-תרגול שלכם מעתה ואילך כולכם תתייחסו לעצמכם כמתרגלים ובאמת תמשיכו את הטיפוח-תרגול שלכם. אני מקווה שהמתרגלים החדשים והוותיקים יוכלו לטפח ולתרגל בתוך הדאפא ושכולם יוכלו להצליח בטיפוח ולהגיע לשלמות! אני מקווה שאחרי שתחזרו הביתה, כולכם תנצלו היטב את הזמן לטיפוח-תרגול בפועל.

.....

על פני השטח, "ג'ואן פאלון" אינו אלגנטי במובנים של שפה. הוא אפילו לא מתאים לדקדוק המודרני. אם הייתי משתמש בדקדוק המודרני כדי לארגן את הספר הזה של הדאפא, הייתה מתעוררת בעיה רצינית במובן שאף על פי שהשפה והמבנה של הספר הזה היו סטנדרטיים ואלגנטיים, הוא לא היה מכיל תוכן עמוק וגבוה יותר. זה משום שהטרמינולוגיה המודרנית והסטנדרטית לא יכולה כלל לבטא את ההוראה של הדאפא ברמות שונות גבוהות יותר ואת הביטוי של הפא בכל רמה; וגם אינה יכולה להביא לטרנספורמציה של הבן-טי והגונג של המטפחים, או לשינויים יסודיים אחרים כאלה.

.....

לי הונג-ג'י

5 בינואר 1996

מילון מונחים

- אידיאליזם – זרם פילוסופי המייחס חשיבות עליונה לרוח (בניגוד למטריאליזם).
- איפוק מוסרי – בסינית: ג'יה (Jie, 戒). Sila (戒, 戒) בסנסקריט. מונח בודהיסטי שכוונתו משמעת מוסרית, מצוות, התנהגות נכונה או איסורים.
- ארהאט – בסינית: לואהאן (Luo Han, 羅漢) ישות מוארת בעלת סטאטוס פרי באסכולת הבודהא ומי שמעבר ל"שלושת התחומים".
- ארמון הנְיוּאן – Niwan Gong, 泥丸宮 – מונח טאואיסטי לגוף האצטרובלי (Pineal body) שבמוח.
- באי־חֻוֵי – Bai Hui, 百會 – נקודת אקופונקטורה הממוקמת בכתר הראש.
- באי־רי־פֵי־שֶׁנְג – Bai Ri Fei Sheng, 白日飛升 – מונח טאואיסטי ל"רחיפה לאור היום".
- בִּוֶּדָהָא – בסינית: פוא (Fo, 佛). מילה מסנסקריט שפירושה "אדם מואר".
- בִּוֶּדְהִידְהָמָה – בסינית: דָא־מוֹ (Damo, 達摩). מייסד הזן בודהיזם.
- בִּוֶּדְהִיסָטְוּוּה – בסינית: פוֶ־סָה (Pusa, 菩薩). ישות מוארת עם סטטוס הפרי באסכולת הבודהא, הגבוהה יותר מארהאט ונמוכה מטאתאגאטה.
- בִּוֶּדְהִיסָטְוּוּה גוֹאֶן־יִין – בסינית: גוֹאֶן־יִין פוֶ־סָה (Guanyin Pusa, 觀音菩薩). ידועה גם בשם בודהיסטווה אולוקיטסווארה – ידועה ברחמיה.
- בודהיסטים חילונים – בסינית: ג'ו־שֶׁה (Jushi, 居士). אנשים המתרגלים בודהיזם בביתם מבלי להתנזר.
- בי־גו – Bigu, 辟穀 – "הימנעות מדגנים"; מונח עתיק להימנעות מאוכל ומשתייה.
- בֶּן־טִי – Benti, 本體 – הגוף הפיזי של האדם והגופים בממדים אחרים.
- ג'אֶנְג – Zhang, 丈 – יחידת אורך סינית. שווה ל־10 צ'ה.
- ג'וֹא־אִי – Zhou Yi, 周易 – ידוע גם כ"אי־צ'ינג", ספר התמורות.
- ג'וֹא־אִי־שֶׁה – Zhu Yi Shi, 主意識 – ההכרה העיקרית של האדם; ג'וֹא־אִי־שֶׁן או הנשמה העיקרית.
- גוֹאֶן־דִּינְג – Guanding, 灌頂 – "מילוי (אנרגיה) מכתר הראש".
- ג'וֹא־יֹא־קֶה – Zhu You Ke, 祝由科 – פרקטיקה של כישוף ולחשים.
- ג'וֹא־יֹאֶן־שֶׁן – Zhu Yuanshen, 主元神 – הנשמה העיקרית של האדם; ג'וֹא־אִי־שֶׁה או הכרה עיקרית.
- גוֹנְג – Gong, 功 – 1. אנרגיית טיפוח; 2. שיטת תרגול.
- גוֹנְג־ג'וֹ – Gongzhu, 功柱 – עמוד אנרגיה הגדל מעל לראש המטפח.
- גוֹנְג־לִי – Gongli, 功力 – עוצמת האנרגיה.
- גוֹנְג־שֶׁן – Gongshen, 功身 – גוף המורכב מגוֹנְג.
- ג'ִיה – Jie, 劫 – מספר המיצג תקופה של מאות מיליוני שנה. בסנסקריט: Kalpa.
- ג'וֹן־שֶׁן־רֶן – Zhen-Shan-Ren, 真、善、忍 – ג'וֹן – אמת, אמיתיות; שֶׁן – טוב, טוב־לב, חמלה, רחמים; רֶן – סבלנות, סובלנות, היכולת לשאת, הבלגה, איפוק.
- דָאן – Dan, 丹 – ריכוז אנרגיה הנאסף מממדים אחרים ומתקבץ בגוף המטפח.
- דָאן־טִיָאן – Dantian, 丹田 – "שדה הדאן" שבאזור הבטן התחתונה.
- דָאפָא – Dafa, 大法 – "חוק גדול" בסינית (דָא – גדול; פָא – חוק, דרך); עקרונות היקום המהותיים ביותר.
- דֶה – De, 德 – מוסריות, מוסר; חומר לבן.
- דֶה־יאָנְה – בסינית צ'אן (Chan, 禪) – מדיטציה עמוקה, ריכוז והיטמעות מנטלית.
- דֶה־רָמָה – בסינית: פָא (Fa, 法) – הוראה או חוק באסכולת הבודהא, וגם: תורתו של הבודהא שאקיאמוני.

דינג – Ding, 定 – מדיטציה בריכוז, כניסה לשקט עמוק, Samadhi בסנסקריט; מצב של שקט עמוק אך מודע.

האן – Han, 漢 – המוצא האתני של רוב העם הסיני.

הא־צ'ה – Heche, 河車 – "נהר רֶכֶב", מונח עתיק מתחום הטיפוח-תרגול.

הג'יה האחרון – Mo Jie, 末劫 – קהיליית המטפחים מאמינה שליוקום יש שלוש תקופות של התפתחות (הג'יה ההתחלתי, ג'יה הביניים והג'יה האחרון) ושהתקופה הנוכחית היא השלב האחרון של הג'יה האחרון.

הון – Hun, 魂 – מאכלים אסורים בכוריהזם.

החזקה – בסינית: ג'ה-ג'ואו (Zhizhuo, 執著) – מה שהאדם מחזיק בו ואינו מסוגל להיפטר ממנו; תורגם לאנגלית כ- Attachment.

העולם של עשרת הכיוונים – בסינית: שֶה פֶאנג שֶה-ג'יה Shi Fang Shijie, 十方世界 – מונח בודהיסטי המתייחס ליוקום.

הפרי האמיתי – הגשמת סטאטוס הפרי באסכולת הבודהא.

"התקנת כור היתוך וכבשן ואיסוף עשבי מרפא כדי לזקק דאן" – מטאפורה טאואיסטית לאלכימיה פנימית.

וֶאנגְ'ה – בסינית: ג'ין-גֶאנג (Jingang, 金剛) – "יהלום" בסנסקריט.

וּו – Wu, 悟 – הבנה; התעוררות; הארה.

וּו־וֵוֵי – Wu Wei, 無爲 – ללא עשייה; ללא כוונה.

וֵוֵי דֶה – Wei De, 威德 – "מוסריות אדירה". באנגלית תורגם כ: Mighty virtue.

חֻוֵי־יֵין – Hui Yin, 會陰 – נקודת אקופונקטורה הממוקמת במרכז חיץ הנקבים (Perineum) הסמוך לפי הטבעת.

טָאו – Dao, 道 – "דרך" בסינית במשמעות הרחבה יותר. 1. מונח טאואיסטי ל"דרך הטבע והיוקום"; 2. ישות מוארת שהשיגה את הטאו.

טָא־יֶצ'י (או טא־יֶג'י) – Taiji, 太極 – סמל היין-יאנג של אסכולת הטאו.

טָאן-ג'וֹנג – Tanzhong, 臆中 – נקודת אקופונקטורה הממוקמת בקו האמצע של החזה.

טָאֶת־אָאֶטֶה – Rulai, 如來 – ישות מוארת באסכולת הבודהא בעלת סטטוס-פרי שמעל הרמות של בודהיסטאות וארהאט.

טֵיאָן – Tian, 田 – "שדה".

טֵיאָן-מו – Tianmu, 天目 – "עין שמימית", ידועה גם כ"העין השלישית".

טיפוח החיים – בסינית: שיו־מֵינג (Xiu Ming, 修命). טיפוח של הגוף הפיזי; הארכת החיים.

יוֶאן-יֵינג – Yuanying, 元嬰 – מונח טאואיסטי ל"תינוק בן-אלמוות".

יוֶאן-שֶן – Yuanshen, 元神 – "נפש מקורית" או "נפש חיונית". יוֶאן – מקורי, ראשוני; שֶן – רוח, נפש.

יֵין וֶיאָנג – Yin Yang, 陰陽 – אסכולת הטאו מאמינה שכל דבר מכיל כוחות מנוגדים של יין ויאנג שהם הפכים התלויים אחד בשני ומשלימים אחד את השני. לדוגמה, נקבה היא יין; זכר הוא יאנג.

יֵינגְ-הָאֵי – Yinghai, 嬰孩 – תינוק/ות מטופח/ים.

לָאו דֶזֶה – Lao Zi, 老子 – נחשב כמייסד אסכולת הטאו. המחבר של ה"דאו דה ג'ינג".

לִי – Li, 里 – יחידה סינית למרחק (שווה לחצי קילומטר). בסינית "108 אלף לי" הוא ביטוי המתאר מרחק רב.

מא־יֶוֹאו – Maoyou, 卯酉 – קו הגבול בין צדדי היין והיאנג של הגוף.

מטריאליזם – חומרנות – גישה המייחסת חשיבות רק לדברים חומריים, השקפה כי החומר הוא הגורם הראשוני של כל התופעות, בניגוד ל"אידאליזם".

נירוואנה – (מסנסקריט) עזיבת העולם הזה ללא הגוף הפיזי, הדרך לסיים את הטיפוח באסכולה של בודהא שאקיאמוני.

נקודת הֶה־אָגו – Hegu, 合谷 – נקודת אקופונקטורה הממוקמת בין האגודל לבין האצבע של היד.

נקודת הַיֹּזֶן – Yuzhen, 玉枕 – נקודת אקופונקטורה הממוקמת בחלק התחתון של אחורי הראש.

נקודת הלא־גוֹנְג – Laogong, 勞宮 – נקודת דיקור במרכז כף היד.

נקודת המִינְג־מֶן – Mingmen, 命門 – "שער חיים"; נקודת אקופונקטורה הממוקמת בחלק התחתון של הגב בקו־אמצע בין הכליות.

סָאן־חוא־ה־גִ'ו־דִּינְג – San Hua Ju Ding, 三花聚頂 – "שלושה פרחים נאספים מעל הראש".

סוואסטיקה – 卐 – בסנסקריט הפירוש הוא "גלגל האור". בסינית הוא נקרא "וֹאָן" (Wan), שפירושו "עשרת אלפים". סמל עתיק יומין שהתגלה באתרים ארכיאולוגיים, כנסיות ובתי כנסת ביוון, פרו, הודו, ישראל וסין, ושימש כסמל למזל טוב.

סו־מִינְג־טוֹנְג – Suming Tong, 宿命通 – היכולת לראות את העבר ואת העתיד.

סטטוס־פרי – בסינית: גואו־וויי (Guowei, 果位). רמת ההגשמה של אדם באסכולת הבודהא, למשל ארהאט, בודהיסאטווה, טאטאגאטה וכו'.

סַמְסָאָה – שש הדרכים של גלגולי הנשמות שבבודהיזם.

פָא – Fa, 法 – חוק, דרך, שיטה, חוקים ועקרונות.

פָא־שֶׁן – Fashen, 法身 – "גוף חוק"; גוף המורכב מגונג ומפא.

פוא – Fo, 佛 – הגייה סינית של המילה "בודהא" – אדם מואר.

פוא פָא – Fo Fa, 佛法 – העקרונות והחוק האוניברסליים; הדרך של היקום. פוא – בודהא; פא – חוק.

פוא־וויי – Fowei, 佛位 – סטטוס של הבודהא.

פו־אִי־שֶׁה – Fu Yishi, 副意識 – הכרת המשנה של האדם; פו־יואן־שֶׁן או נשמה/ות משנית/ות.

פו־טִי – Futu, 附體 – רוח או חיה השולטת על גוף של אדם, דיבוק.

פו־יואן־שֶׁן – הנשמה/ות המשנית/ות של האדם; פו־אִי־שֶׁה או הכרת משנה.

צ'ה – Chi, 尺 – יחידת אורך סינית (= 1/3 מטר).

צוֹן – Cun, 寸 – יחידת מידה סינית מסורתית. אורכה מעט יותר מ־3 ס"מ.

צוֹנְג־גוֹאֵן – Chong-guan, 冲灌 – "להריץ למלא"; תנועות בתרגיל השלישי של הפאלון דאפא.

צו־שֶׁה־גִ'יאן־פָא – Chu Shijian Fa, 出世間法 – "פא מעבר לשלושת העולמות".

צִי – Qi, 氣 – בתרבות הסינית נחשב כ"אנרגיה חיים"; אנרגיה שיחסית לגונג היא אנרגיה ברמה נמוכה.

צִיאן־קוֹן – Qiankun, 乾坤 – "שמים וארץ".

צִיגוֹנְג – Qigong, 氣功 – צורת תרגול סינית מסורתית המטפחת צִי ("אנרגיה חיים").

צִי־גִי – Qiji, 氣機 – "מנגנון אנרגיה".

צִי־מֶן – Qimen, 奇門 – "אסכולה לא קונבנציונאלית".

צִינְג – Qing, 情 – "רגשות".

קָאו־טָאו – טקס מסורתי של קבלת תלמיד חדש שבו התלמיד כורע ברך ונוגע בראשו ברצפה.

קָאִי־גוֹאֵג – Kaiguang, 開光 – "פתיחת אור"; טקס קידוש בודהיסטי לפסל הבודהא.

קָאִי־גוֹנְג – Kaigong, 開功 – השחרור הסופי של אנרגיה הטיפוח; הארה מלאה.

רִיבּוֹא הַדְּבָרִים – ריבוא – עשרת אלפים. בסינית "ריבוא הדברים" הוא ביטוי שכוונתו "כל הדברים".

שָאן־גֶן – Shangen, 山根 – נקודת האקופונקטורה הממוקמת בין שתי הגבות של האדם.

שָאקִיאמוֹנִי – הבודהא ההיסטורי, גאוטמה סידהרתה.

שבעת הרגשות ושש התשוקות – בסינית: צִי צִינְג לִיו יו (Qi Qing Liu Yu, 七情六慾). מונח סיני המתייחס לרגשות והתשוקות האנושיים.

שֶׁ-גִ'יָאן-פָּא – Shijian Fa, 世間法 – "פא בתוך שלושת העולמות"; בבורהיזם מאמינים שאדם צריך לעבור סמסארה (עיין ערך) אם הוא לא יוצא מעבר ל"פא בתוך שלושת העולמות". המונח "שלושת העולמות" ידוע גם כ"שלושת התחומים".

שֶׁ-שֵׁן – Shishen, 識神 – הנפש המודעת.

שׁוֹאֵן-גׁוֹאֵן-יִי-צִ'יָּאוּ – Xuan Guan Yi Qiao, 玄關一竅 – "פתח אחד של המעבר המסתורי".

שׁוֹאֵן-גׁוֹאֵן-שֶׁ-וִוִי – Xuan Guan She Wei, 玄關設位 – "למקם את המעבר המסתורי".

שִׁו-לִיָּאן – Xiulian, 修煉 – שיו – טיפוח; ליאן – תרגול.

שִׁין-שִׁיִּיִּיִּי – Xinxing, 心性 – טבע המחשבה והלב; טבע מוסרי.

תנוחת יד גדולה של פרח הלוטוס – תנוחת יד עם שתי כפות הידיים פתוחות, כאשר שורשי כף היד, האגודלים והזרתות מחוברים.

תעלות האנרגיה – ברפואה הסינית אומרים שהן תעלות צ'י הכוללות רשת סבוכה של מעגלי אנרגיה.

תקופת סוף-הדהרמה – לפי בודהא שאקיאמוני, תקופת סוף-הדהרמה תתחיל חמש מאות שנה אחרי מותו, והדהרמה שלו לא תוכל להציל אנשים אחר כך.

למידע על אנשי קשר ומקומות תרגול בישראל ניתן לגשת לאתר האינטרנט הישראלי:

<http://www.falundafa.org.il>

האתר הבינלאומי:

<http://www.falundafa.org>